Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

L Lin
2111

353

1999

ՏԸՐՆԵՒՈՐ

ԺԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ

ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑՑ

ԸՍՏ ԿԱՐԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ

ԵՒ ԱՅԼՈՑ ՀԱՐՑ ՄԵՐՈՑ

Ի ՇՈՒԱԹԵ ՂԱԶԱՐՈՍ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԻՆՉԵՒ Ի ՇՈՒԱԹ
ՋԿՆԻ ՍՐԲՈՑ ՋԱՑԿԻՆ

1099

ՎԻԵՆՆԱ
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ
1891 ԹՎԻՆ

42111-40

2/8 2117

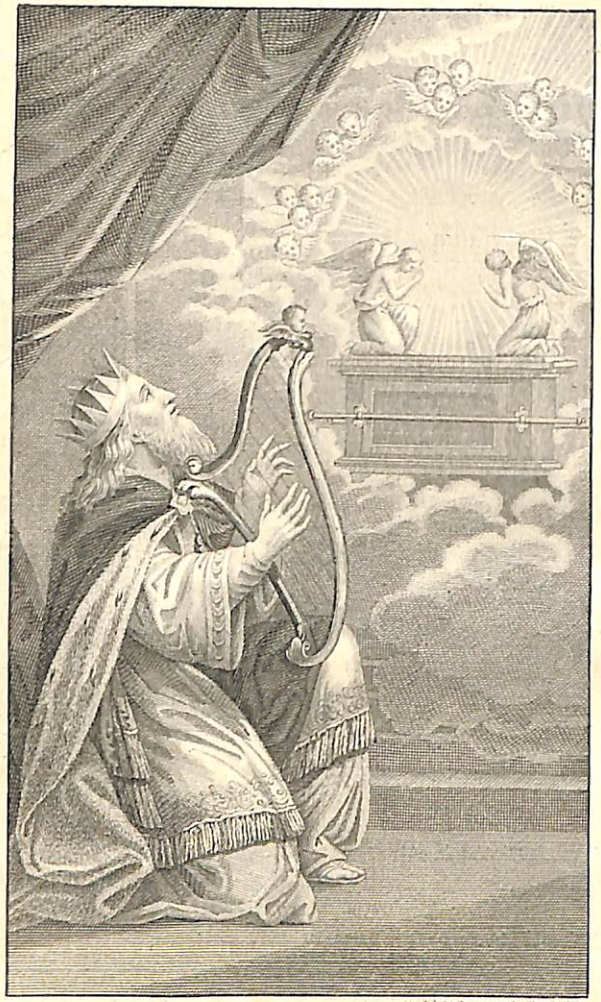

ԿԱՐԳԱՒ ՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ԷԼՕԹԻՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ

Ի ՄԷՋ ԳԻՇԵՐԻ

Ի ԴԻՄՍ ՀՕՐ ԱՍՏՈՒԾՈՑ

Օրհնեալ տէր մեր և փրկիչ Յիսուս Քրիստոս. ամէն:

Հայր մեր, որ յերկինս ես. սո՛ւրբ եղիցի անուն քո. եկեսցէ արքայութի՛ւն քո. եղիցին կամք քո՛ որպէս յերկինս և յերկրի: Զհաց մեր հանապազորդ տո՛ւր մեզ այսօր. և թո՛ղ մեզ զպարտիս մեր, որպէս և մե՛ք թողումք մերոց պարտապանաց. և մի՛ տանիր զմեզ ի փորձութի՛ւն այլ փրկեա՛ զմեզ ի չարէ: Զի քո է արքայութի՛ւն և զօրութի՛ւն և փառք յաւիտեանս. ամէն:

Տէր, եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութի՛ւն քո: Տէր, եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութի՛ւն քո: Օրհնեալ համագոյ և միաւնական անբաժանելի սո՛ւրբ Երրորդութի՛ւնն՝ Հայր և Որդի և Հոգի սուրբ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Սաղմոս Գ:

Տէր, զի՞ բազում եղեն նեղիչք իմ, և բազումք յարեան ի վե՛ր իմ: Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չիք փրկութի՛ւն սորա առ Աստուած իւր:

Այլ դու՛ Տէր օգնական իմ ես, փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ: Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի. և լուաւ ինձ ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ:

Ես ննջեցի և ի քուն եղէ. զարթեայ, և Տէր ընդունող իմ է: Ո՛չ երկեայց ես ի բիւրուց ՚նձ. զգո՛ւր զանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս:

Աըի Տէր և փրկեա զիս Աճ իմ. զի դու Հարեր զամե-
նեսեան՝ որք էին ընդ իս թշնամութիք ի տարապար-
տուց. եւ զատամունս մեղաւորաց փշրեսցես: Տեառնդ
է փրկութի. ի վերայ ժողովրդեան քո օրհնութի քո:

Սաղմոս ՃԻ:

Տէր Աճ փրկութե իմոյ, ի տուէ կարդացի և դիշերի
առաջի քո: Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր. խոնար-
հեսցի ունկն քո ի խնդրուածս իմ:

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ. և կեանք իմ ի դը-
ժոխս մերձեցան, և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ՝ որք
իջանեն ի գուբ: Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնա-
կանի. և ի մեռեալս ազատ:

Որպէս վիրաւորս որք ննջեն ի գերեզմանի: Զորս դու
ոչ յիշեցեր, նոքա ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան:

Եդին զիս ի գբի ներքնումն ի խաւարի, և ի ստուերս
մահու: Ցիս հաստատեցաւ սրտմտութի քո. զամենայն
զբօսանս քո ածեր ի վերայ իմ:

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ. և եդին զիս
նշաւակ իւրեանց: Մատնեցայ և ոչ ելանէի, աչք իմ
տկարացան յաղքատութենէ:

Աղաղակեցի առ Տէր զօրհանապազ. և համբարձի առ
քեզ զձեռս իմ: Մի թէ մեռելո՞ց առնիցես զքանչե-
լիս քո կամ բժիշկք յարուցանիցեն և խոստովան առ-
նիցեն առ քեզ:

Մի թէ պատմեսցէ՞ ոք երբէք ի գերեզմանի զողոր-
մութիս քո. կամ զճշմարտութիւնս քո ի կորստեան:
Մի թէ ճանաչեցի՞ն ի խաւարի սքանչելիք քո. կամ
արդարութի քո յերկիր մոռացեալ:

Ես առ քեզ Տէր աղաղակեցի. առաւօտու աղօթք իմ
ժամանեսցեն առ քեզ: Ընդէ՞ր Տէր մերժես զանձն իմ.
կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն:

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ի մանկութենէ իմմէ.
ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և ապշեցայ: Ցիս հաս-

տատեցաւ բարկութիւն քո. արհաւիրք քո խռովեցու-
ցին զիս:

Շրջեցան զինեւ ոի ջուր. զօր ամ պաշարեցին զիս ի
միասին: Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ. և ըզ-
ծանօթս իմ վասն թշուառութեան իմոյ:

Սաղմոս ՃՒ:

Օրհնեա անձն իմ զՏէր, և ամ ոսկերք իմ զանուն
սբ նորա: Օրհնեա անձն իմ զՏր, և մի մոռանար զամ
տուրս նորա:

Ո քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամ հիւանդութիս քո:
Ո փրկէ յապականութէ զկեանս քո. պսակէ զքեզ
ողորմութբ և գթութբ:

Ո լնու ի բարութէ զցանկութի քո, նորոգեսցի ոի
արծուոյ մանկութի քո: Առնէ ողորմութիս Տր. և իրաւ-
ունս ամ զրկելոց:

Եցոյց Տէր զճանապարհս իւր Մովսէսի. և որդւոցն Ի-
սրայելի զկամս իւր: Գթած ողորմած է Տէր. երկայնա-
միտ և բազումողորմ:

Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ Տր. և ոչ յաւիտեան պա-
հէ ոխս: Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ Տէր. և ոչ
ըստ անօրէնութէ մերում հատոյց մեզ:

Այլ ոի բարձր են երկինք յերկրէ՝ այնպէս զօրա-
ցոյց Տր զողորմութի իւր ի վր երկիւղածաց իւրոց: Որ-
չափ հեռի են արեւելք յարեւմտից, այնչափ հեռի
արար ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր:

Որպէս գթայ հայր ի վր որդւոց իւրոց, այնպէս
գթացի Տէր յերկիւղածս իւր: Զի նա գիտաց զստեղ-
ծուածս մեր, և յիշեաց թէ հող եմք:

Մարդոյ ոի խոտոյ են աւուրք իւր. ոի ծաղիկ վայ-
րի՝ այնպէս ծաղկի: Շնչէ ի նմա հողմ, և ոչ է, և ոչ
ևս երևի տեղի նորա:

Բայց ողորմութի Տեառն յաւիտեանս յաւիտենից ի
վր երկիւղածաց իւրոց. և արդարութի նորա յորդւոց

մինչև յորդիս: Ոյք պահեն զսխտս նր յիշեն զպատուիրանս նր և առնեն զնա:

Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր. արքայուն նր ամենեցուն տիրէ: Օրհնեցէք զՏր ամ հրեշտակք նր. հզօրք զօրութիք, որք առնէք զբան նր ի լսել ձայն պատգամաց նր:

Օրհնեցէք զՏր ամ զօրութիք նր. պաշտօնեայք նր, և արարողք կամաց նր: Օրհնեցէք զՏր ամ գործք նր. ընդ ամ տեղիս է տէրութի նր. օրհնեա անձն իմ զՏէր:

Սաղմոս ճԽ:

Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութիք քով: Լուր ինձ արդարութիք քով. և մի մտաներ ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամ կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ, և նստոյց զիս ի խաւարի ոպ մեռեալ յաւիտենից: Զանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ: Անձն իմ ոպ երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ Տէր, զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ ոյք իջանեն ի գուբ: Լսելի արա ինձ առաւօտուց զողորմութիւնս քո. զի ես ի քեզ Տէր յուսացայ:

Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր գնացից. զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ: Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց Տէր, զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո ինձ առնել զկամս քո, զի դու ես Ած իմ: Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ:

Վասն անուան քո Տէր կեցուսցես զիս, արդարութիք

քով հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ: Ողորմութիք քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. և կորուսցես զամ նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Փառք Հօր ևւ Որդւոյ ևւ Հոգւոյն սրբոյ. Ամէժամ ևւ միշտ ևւ յաւիտեանցս յաւիտենից. ամէն:

Երփ Տեառն Ներսէսի Հայոց կաթուղիկոսի:

Յիշեսցուք ի գիշերի զանունն քո Տէր:

Իրղևսեսցեն սիրտք մեր զբան բարի. և լեզուք մեր պատմեսցեն զգործս երկնաւոր թագաւորիդ:

Ի մէջ գիշերի յարուցեալ խոստովանեսցուք զքեզ Տէր:

Զաղօթս մեր տացուք քեզ Տէր ի գաւիթըս քո ի մէջ նոր Երուսաղէմի:

Ի գիշերի համբարձցուք զձեռնըս մեր սրբութեամբ առ քեզ Տէր:

Ի ձայն գոհութեան ամենայն հոգիք օրհնեցէք զՏէր:

Փ. Ողորմի՛ր ինձ փառք իմ զարթիք
Եւ ես զարթեայց առաւօտուց. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛ր ընդ զբաւորիւնս
Մանկունք վերին նըշն սիոնի. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛ր որդիք լուսոյ
Ի յօրհնութիւն Հօրըն լուսոյ. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛ր փրկեաղք արեամբ
Եւ տուք ըզփառըս փրկողին. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛ր նոր ժողովուրդք
Նոր երգս առեալ նորոգողին. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛ր հարսունք հոգւով
Սպասեալք գալըստ սրբոյ փեսային. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛ր վառեալք լուսով

Ըստ իմաստուն սուրբ կուսանաց. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛՛ք պատրաստեցէ՛ք
Ի՛ւղ լապտերաց ջերմ արտասուս. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛՛ք եւ մի՛ նընջէ՛ք
Նըմանի՛ հիմար կուսի՛ց նիրհէ՛ք. ալէ՛լուիա՛:
Զարթի՛՛ք երկիր պա՛գացուք
Ե՛ւ արտասուօ՛ք զայս ասացուք. ալէ՛լուիա՛:

փ. Զարթիր ընդէր նըեղես. տէր մի մերժեր ընդ մեզ ի սպառ:

Արի՛ տէր օգնեա՛ մեզ. տացուք ա՛նուանըդ քո՛մ ըզփառս:

Այժմ եւ յաւէտ հո՛ր եւ որդւո՛յ եւ սո՛ւրբ հոգւոյն. ամէ՛ն:

փ. Զարթուցեալքս ի՛ զբաղմանէ՛. դիշերայի՛ն համբերեցէ՛ք:

Շնորհեսցէ՛ մեզ մարդասէր տէր. միթարութիւն եւ ի սփոփանս ներկեղեցւոյ:

Ա՛հիւ եւ դողութեամբ կացցուք ի յաղօթս:

Եկեալ խոստովանեցուք ըզյանցանս:

Ե՛ւ գըլացուք ի՛ քրիստոսէ՛ զքաւութիւն եւ ըզմեծ ողորմութիւն:

կց. Ո՛ւրբաժանելի՛ եւը՛ համագո՛յ եռըրդո՛՛՛

Ջհրեշտակ խաղաղութեե պահապան անձանց մերոց ի
ցեառնէ խնդրեսցուք: Շնորհեա՛ տէր:
Ջքաւութիւն և զթողութի յանցանաց մերոց ի ցեառ-
նէ խնդրեսցուք: Շնորհեա՛ տէր:
Ջսրբոյ խաչին մեծ և կարող զօրութիւն յօգնութիւն
անձանց մերոց ի ցեառնէ խնդր: Շնորհեա՛ տէր:
Եւ ևս և վասն միաբանութեե ճշմարիտ և սէր հաւ-
ատոյս մերոյ զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛:
Ջանձինս մեր և զմիմեանս ցեառն Աստուծոյ ամենա-
կալին յանձն արասցուք: քեզ ցեառնդ յանձն եղիցուք:
Ողորմեաց մեզ Տէր Ա՛ծ մեր՝ ըստ մեծի ողորմութեան
քոմ. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ:
Ե՛ ասէ երէ՛ տէր ողորմեա:

Նոքա՛ ցեա՛ն նեբսեա՛ հայոց կաթո՛ղիկո՛ս երբ աղօթական
է պետս սրբոյ երբոբդո՛նեան. նախ է՛բատանչ՛ը պիտի
երբոբդո՛նեանն ասա՛նչ՛ակ է:

Ընաւօտ լուսոյ,
Ընեգակն արդար,
Ան իս լոյս ծագեա՛:
Բղխուածն ի Հօրէ և յՈրդւոյ
Բղխեա՛ ի հոգւոյս
Բան քեզ ի հաճոյս:
Գանձդ ողորմութեան,
Գանձիդ ծածկելոյ
Գթոյդ զիս արա՛:
Դուռն ողորմութեան,
Դաւանողիս բաց.
Դասեցո՛ վերնոցն:
Երրեակ միութիւն,
Եղելոց խնամող,
Եւ ինձ ողորմեա՛:
Ջարթիր տէր յօգնել.
Ջարթո՛ ըզթըմրեալս,
Ջուարթնոց նըմանել:
Էդ Հայր անբսկիզբն.
Էակից Որդի,
Է միշտ սուրբ Հոգի.
Ընկա՛լ զիս գբթած,
Ընկա՛լ ողորմած.
Ընկա՛լ մարդասէր:
Թագաւոր փառաց,
Թողութեանց տուող,
Թո՛ղ ինձ ըզյանցանս:
Ժողովող բարեաց,
Ժողովեա՛ եւ զիս
Ժողովս անդրանկաց:
Ի քէն տէր հայցեմ
Ի մարդասիրէդ
Ինձ բըժըշկութիւն:
Լո՛ր կեանք մեռելոյս,

Լոյս խաւարելոյս,
Լուծանող ցաւոյս:
Խորհըրդոյ գիտող,
Խաւարիս շնորհեա՛
Խորհուրդ լուսաւոր:
Ծընունդ Հօր ծոցոյ,
Ծածկելոյս ստուերաւ
Ծագեա՛ լոյս փառաց:
Կենարար փըրկիչ,
Կեցո՛ ըզմեռեալս,
Կանգնեա՛ զգըլըրեալս:
Հաստեա՛ հաւատով,
Հաստատեա՛ յուսով,
Հիմնեցո՛ սիրով:
Ձայնիւս աղաչեմ,
Ձեռաքս պաղատիմ,
Ձիր բարեաց շնորհեա՛:
Ղամբարամբ լուսոյ,
Ղեկավար ճարտար,
Ղօղեալս ամուցո՛:
Ճառագայթ փառաց,
Ճանապարհ ինձ ցոյց
Ճեպել ի յերկինս:
Մխածինըդ Հօր,
Մո՛ծ զիս յառաջաստ
Մաքուր հարսանեացդ:
Ցորժամ գաս փառօք
Ցահագին աւուրն,
Ցիշեա՛ զիս քրիստոս:
Նորոգող հնութեանց,
Նորոգեա՛ և զիս,
Նորոգ զարդարեա՛:
Շնորհատու բարեաց,
Շնորհեա՛ զքաւութիւն.
Շնորհեա՛ զթողութիւն:
Ուրախացո՛ տէր,
Ոգւոյս փրկութեամբ,
Ոչխր վասն եմ ի սուգ:
Չար մըշակողին
Չար սերմանց նորին
Չորացո՛ զպըտուղն:
Պագեւիչ բարեաց,
Պարգեւեա՛ խմոց
Պարտեացս թողութիւն:
Ջուր շնորհեա՛ աչացս,
Ջերմ հեղուլ զարտօսր,
Ջընջել ըզյանցանս:
Ռեմինըդ քաղցու,
Ռամ հոգւոյս արբո՛,
Ռահ ցոյց ինձ լուսոյ:
Սէր անուն Յիսուս,
Սիրով քով ճմլեա՛:
Սիրտ իմ քարեղէն:
Վասըն գըթութեան,
Վասն ողորմութեան,
Վերըստին կեցո՛:
Տենչալի տեսլեամբ
Տո՛ւր ինձ յագենալ,
Տէր Յիսուս քրիստոս:
Բաբունդ երկնաւոր,
Բոտեա՛ զաշակերտս
Բամից երկնայնոց:
Ցօղ արեան քոյ տէր,
Ցօղեա՛ ի հոգիս.

ցնծասցէ անձն իմ։ | փութա զնս փըրկել
Խիճեալըս մեղօք | փորձութեանց մեղաց։
Խիճեալ աղաչեմ | քաւիչ յանցանաց,
Խնսել ի բարիս։ | քաւեա զօրհնաբանս
փըրկիչ բոլորից, | քեզ երգել ըզփառս։
Ածածնին բարեխօսութիք, յիշեա Տէր և ողորմեա։

Զկնի սոխ Աղօթս։

Օքէն գոհանամք Տէր Ած մեր, որ շնորհեցեր մեզ հանգիստ քնոյ խաղաղութիք։ Եւ զարթուցեալ ժամանեցուցեր զմեզ կանխել յերկրպագութի՛ ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քումմ սրբոյ։ Տո՛ւր մեզ Տէր աղաչեմք զքեզ զմիացուած գիշերիս խաղաղութիք անցուցանել. և զամենայն ժամանակս կենաց պանդխտուե մերոյ երկիւղիւդ քո ամրացո՛ և պահեա։ Որ զի զգուշութիք և անարատ վարուք կրօնաւորեալք յայսմ աշխարհիս՝ ժամանեսցուք յանքոյթ և ի խաղաղ նաւահանգիստ յաւիտենական ի կեանսդ, շնորհօք և մարդասիրութեամբ Տեառն մերոյ և փրկչին ցնի քնի. ընդորում քեզ հօր, և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք, իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Աստուծոյ երկրպագեսցուք։

Նայեաց Տէր բարերար ողորմութիք քով յերկրպագուս և ի փառաբանիչս անուանդ քումմ սրբոյ։ Տէր զօրութեց, խաղաղացո՛ զանձինս մեր յամենայն սատանայական խռովութեց և յաշխարհական զբօսանաց։ Զհրեշտակ խաղաղութեան քոյ առաքեա առ մեզ, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռով ի տուէ և ի գիշերի, յարթնուե և ի հանգստեան մերում։ Որ զի բարեպաշտութիք և արժանաւորապէս քեզ Տեառնդ ծառայելով ի կեանս յայսոսիկ, ժամանեսցուք յաւիտենական երկնից արքայութե՛ քոյ՝ զոր պատրաստեցեր ի սկզբ

բանէ աշխարհի սրբոց քոց։ Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն։

Աստ ասէ սաղմոս ըստ հայնին, եւ զինի սաղմոսին ասէ ըստ հայնին կանոնագլուխ։

կանոնագլուխ կրկին։

Ա՛Զ

Ալէլուիա. ալէլուիա։

Պատեա Տէր զայնոսիկ զոք գատեն զնս. ալէ՛լո՛ւիա. մարտի՛ր ընդ այնոսիկ՝ որք մարտընչին ընդ իս. ալէ՛լո՛ւիա։

Ա՛ռ զվէն և զասպար քո՛ և արի՛ յօգնել ինձ. հան զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց. արգել զնոսա և ասա դու ցանձն իմ թէ փրկուի՛ քո ես եմ. ալէ՛լո՛ւիա։

Ամաչեսցեն և յամօթ լինիցին զոք խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն զոք խորհէին ինձ չար։

Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. և հրեշտակ Տեառն նեղեսցէ զնոսա։

Եղիցին ճանապարհք նոցա ի խաւար և ի գայթագղութիւն. և հրեշտակ Աստուծոյ հալածեսցէ զնոսա։

Ի նանիր թաղուցին ինձ զորոգայթ յապականութե՛ իւրեանց. և ի նանիր նախատեցին զանձն իմ։

Փ. Տէր յերկինս է ողորմութի՛ քո. ճշմարտութի՛ քո մինչև յամպս. ալէ՛լո՛ւիա՛՛՛. ալէ՛լո՛ւիա։

Արդարուի՛ քո որպէր լերինք Աստուած. իրաւունք քո որպէս խոր բազում. զմարդիկ և զանասուն կեցուցանես դու Տէր։

Որպէս զի՛ բազում արարեր զողորմութի՛ քո Ած. այլ որդիք մարդկան ի հովանի թեւոց քոց յուսասցին։

Արբեսցին նոքա ի պարարտութի՛ տան քո. և զուղիս փափկութեան քո տացես ըմպել նոցա։

Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց. և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս:

Ծագեա՛ զողորմութիւնս քո՝ ոյք ճանաչեն զքեզ, զարդարութիւնս քո՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք:

Մի՛ եկեսցեն ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից. և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ:

Անդ անկցին ամենեքեան՝ ոյք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին՝ և այլ մի՛ կարասցեն հաստատել:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն. ա՛լէ՛լո՛ւիա՛՛՛. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛:

ԱԿ

Ա՛սա՛ց անզգամն ի սրտի իւրում թէ՛ ոչ դա՛յ Ա՛ստո՛ւած. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛. ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց. և ոչ ոք է որ առնէ զքաղցրութիւն. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛:

Աճ՛ երկինից նայեցաւ յա՛մ որդիս մարդկան. տեսանել թէ իցէ՛ ոք իմաստուն որ խնդրիցէ զԱ՛ճ. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛:

Ամենեքեան խոտորեցան ի միասին և անպիտանացան:

Ոչ ոք է՝ որ առնէ զբարի. և չէ ոք մինչև ի մի:

Որպէս ոչ ծանիցեն ամբո՛ք. որք գործեն զանօրէնութի՛:

Ոյք ուտեն զժողովուրդ իմ ո՛ղ կերակուր հացի՛. և առ Աստուա՛ծ ոչ կարդացին. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛:

Փ. Ո՛ր՛ ո՛՛ր է գոյր նոցա փոխանակ. և ո՛չ երկեա՛ն ո՛ն՝ստո՛ւածոյ. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛. ա՛ժմլէ՛ղո՛ւիա՛:

Զգեաց զձեռն իւր ի հատուցանել նոցա. և նորա պղծեցին զօրէնս նորա. ալէլուիա:

Բաժանեցան ի սրտմտութենէ երեսաց նորա. և եհաս ի սիրտս նոցա:

Կակուղ էին բանք նոցա քան զձէթ. և ինքեանք որպէս սլաք:

Ընկեա՛ ի տէր զհոգս քո՛. և նա կերակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան զսասանութիւն արդարոյ:

Դու Ա՛ճ իջուսցես զնո՛ւն ի գուբ ապականութե՛ն. արք արիւնահեղք և նենգաւորք մի՛ հասցեն զաւուրս իւրեանց. այլ ես ի քեզ տէր յուսացայ. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛:

Փառք. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛. ա՛ժմլէ՛ղո՛ւիա՛:

ԲՁ

Ի՛ քէ՛զ տէր յուսացայ մի՛ ամաչեցից յա՛բի՛տեան. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛. յարդարութեան քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛:

Խոնարհեցո՛ առ իս զականջն քո. և կեցո՛ զիս:

Լե՛ր իմ Ա՛ճ ապաւէն՝ և տեղի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատութի՛ւն իմ և ապաւէն իմ դու ես:

Աստուա՛ծ իմ փրկեա՛ զիս ի ձեռաց մեղաւորի. ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի:

Դու ես համբերութիւն իմ տէր: Տէր յոյս իմ ի մանկութենէ իմմէ:

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ՝ դու ես ապաւէն իմ. և առ ի քէն է օգնութիւն իմ յամենայն ժամ:

Փ. Ե՛րկիր պագցեն նմա ամենայն թագաւորք երկրի. և ամենայն ազգք ծառայեսցեն նմա. ա՛լէ՛ղո՛ւիա՛. ա՛լէ՛լո՛ւիա՛:

Զի փրկեաց զաղքատն ի ձեռաց հզօրի. զաղքատն և զնանկն՝ որոյ ոչ է օգնական:

Աննայեսցէ նա յաղքատն և ի տնանկն. և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. ի վաշխից չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա:

Պատուական է անուն նորա առաջի նոցա. կեցցէ և տացի նմա յոսկւոյն Արաբացւոց:

Ցաղօթս կացցեն առ նա յամենայն ժամ. և զօրհնասպաս օրհնեսցեն զնա:

Եղիցի հաստատութիւն ընդ ամենայն երկիր. և ի վերայ գլխոց լերանց:

Բարձրասցի քան զԼիբանան պտուղ նորա. ծաղկեսցի ի քաղաքի տեառն որպէս խոտ երկրի:

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ յաւիտեան. զի յառաջ քան զարեւ է անուն նորա:

Ի նա օրհնեսցին ամենայն ազգք երկրի. և ամենայն աղինք երանեսցեն նմա:

Օրհնեալ Տէր Աստ Իսրայէլի որ առնէ զսքանչելիս միայն. և օրհնեալ է անուն սուրբ նորա յաւիտեան. լցցի փառօք նորա ամենայն երկիր. եղիցի. եղիցի:

Փառք Հօր. ալէլուիա. ալէլուիա:

ԲԿ

Ողորմութիւնս քո Տէր յաւիտեան օրհնեցի զ. ալէլուիա. յազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւնս քո բերանով իմով. ալէլուիա:

Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութեամբ շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո:

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդուայ Դաւթի ծառի իմոյ:

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո. և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո:

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեացդ քոց Տէր. և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց:

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարեսցի քեզ. կամ ո՞վ նմանեցի Տեառն յորդիս Աստուծոյ:

Փ. Պարձուցեր զօգնութիւն ի սրոյ նորա. և ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի. ալէլուիա. ալէլուիա:

Ընարգեցեր զսրբութիւն նորա. և զաթոռ նորա յերկիր կործանեցեր:

Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց նորա. և հեղեր զնովաւ զամօթ:

Մինչև յո՞րդ դարձուցանես զերեսս քո ի սպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր բարկութիւն քո:

Իսկ արդ՝ յիշեա և տես թէ ո՛վ է իմ հանգիստ. միթէ ի զո՞ր լինչ ստեղծեր զամենայն որդիս մարդկան:

Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ, և ոչ տեսցէ զմահ. կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի ձեռաց դժոխոց:

Ո՞ր են ողորմութիւնք քո Տէր առաջինք. զոր երդուար Դաւթի ճշմարտութեամբ քով:

Յիշեա զնախատինս ծառայի քո. զոր ընկալայ ի ծոց իմ յազգաց բազմաց:

Զոր նախատեցին թշնամիք քո Տէր. նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո:

Օրհնեալ Տէր Աստ յաւիտեանս յաւիտ. եղիցի. եղիցի:

Փառք Հօր. ալէլուիա. ալէլուիա:

ԳՁ

Խոստովան ելիցուք Տեառն, զի քաղցր է. ալէլուիա. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա. ալէլուիա:

Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս Տեառն. լսելի արասցէ զամենայն օրհնութիւնս նորա:

Երանի՛ զոք պահեն զիրաւունս. և առնեն զարդարութիւն յամենայն ժամ:

Յիշեա զմեզ Տէր ընդ հաճոյս ժողովրդեան քոյ. և այց արա մեզ ի փրկութեան քումմ:

Տեսցուք մեք զբաղցրութիւն ընտրելոց քոց. ուրախ եղիցուք մեք յուրախութիւն ազգի քոյ. և գովեսցուք մեք ի ժառանգութեան քումմ:

Մեղաք մեք ընդ հարս մեր. անօրինեցաք և յանցեաք:

Փ. Ատանեաց զնոսա ի ձեռս հեթանոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց. և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա. և խոնարհ եղեն ի ներքոյ ձեռաց նոցա. ալէլուիա՝ աղաղակեցին. ալէլուիա:

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա. և նոքա դառնացուցին զնա ի խորհուրդս իւրեանց. և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց:

Հայեցաւ Տէր ի նեղութիւն նց. ի լսել ձայնի աղօթից նց:

Յիշեաց զուխտ իւր. և զղջացաւ ըստ բազմ ողորմութեանց իւրում, և ետ զնա ի գթութիւն առաջի ամ դերելոց նց:

Փրկեա զմեզ Տէր Աստուած մեր, և ժողովեա զմեզ ի հեթանոսաց:

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ. և պարծեսցուք յօրհնութիւնս քո:

Օրհնեալ Տէր Աստ Իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից: Եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդն. եղիցի եղիցի:

Փառք Հօր. ա՛լէլո՛ւիա՛/ա՛մէն ա՛լէ՛լուիա՛:

ԳԿ

Ա՛րարի՛ իրաւունս և արդա՛րութի՛՛ւն. ա՛լէ՛՛լուիա՛. մի մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց. ա՛լէ՛՛լուիա՛:

Ընկալ զծառայս քո ի բարի. զի մի ամբարտաւանք զղջուեսցեն զիս:

Սպասեցին աչք իմ փրկութեան քում Տեր. և բանից արդարութեան քո:

Արա ընդ ծառայի քում Տեր ըստ ողորմութե՛ քում. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:

Ծառայ քո եմ ես, իմաստո՛ւն արա զիս. և ծանեայց զվկայութիւնս քո:

Ժամ է պաշտել զՏէր. խափանեցին զօրէնս քո:

Փ. Ա՛՛երձեսցին լանդրուածք իմ ա՛՛առջի քո Տէր. ըստ բանի քում իմաստո՛ւն արա զի՛՛ս. ա՛լէ՛՛լուիա՛. ա՛լէ՛լուիա՛:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր. և բանիւ քով փրկեա զիս:

Խղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամենայն պատուիրանք քո արդարութեամբ են:

Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Ցանկացայ փրկութե՛ քում Տէր. և օրէնք քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո. զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Փառք Հօր. ա՛լէ՛՛լուիա՛. ա՛լէ՛լուիա՛:

ԴՀ

Օ՛րհնեա՛ անձն իմ զ՛Տէր. օ՛րհնեցի՛ց ը՛նդՏէր ի կեա՛նս ի՛մ. ա՛լէ՛՛լո՛՛՛ւիա՛. սաղմոս ասացից Աստուծոյ իմո՛յ մինչեւ եմ ես. ա՛լէ՛՛լո՛՛՛ւիա՛:

Մի՛ յուսայք յիշխանս, և մի՛ յորդիս մարդկան. զի ոչ գոյ փրկութիւն ի նոսա:

Ելցէ հոգի ի նոցանէ, և դարձցին անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամենայն խորհուրդք նոցա:

Երանի՛ աղգի՛ որոյ Տէր Աստուած Յակոբայ օգնական է նմա. և յոյս նորա ի Տէր Աստուած է:

Ո արար զերկինս և զերկիր. զծով և զամենայն որ է ի նոսա:

Ո պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան. և առնէ իրաւունս ղկեղեցւոյ:

Փ. Գո՛՛վեա՛ եղէ՛մ ը՛նդՏէ՛՛՛ր. ա՛լէ՛՛լո՛՛՛ւիա՛: Եւ օրհնեա՛ զԱստուած քո Սիո՛ն:

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ:

Ո եդ զսահմանս քո ի խաղաղութիւն. պարարտութեամբ ցորենոյ լցոյց զքեզ:

Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ ընթանան պատգամք նորա:

Դնէ զձիւն ոսկ զսար, և զմէգ որպէս փոշի ցանեաց:

Արկանէ զսառն որպէս պատառս. առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ:

Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա. շնչեսցեն հողմք՝ և գնասցեն ջուրք:

Պատմէ զբան իւր Յակոբայ. զարդարութիւն և զիրաւունս Իսրայէլի:

Ոչ այսպէս արար ամենայն աղգաց Տէր. և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա:

Փառք Հօր. ա՛լէլո՛ւիա՛/ա՛մէն ա՛լէ՛՛լո՛՛՛ւիա՛:

ԳԿ

Աւրեցեալ ըղքե՛զ Տէր զծրանութիւն իմ. ա՛խ զիս՝ մի՛՝՝՝մ ևիա՛. Տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ. ա՛խ զիս՝ մի՛՝՝մ ևիա՛:

Աստուած օգնական իմ. և ես յուսամ ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութեան իմոյ ընդունելի իմ է:

Օրհնելով կարդացից առ Տէր. և ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց:

Շուրջ եղէն զինեւ երկունք մահու. և գուղիք անօրէնութեան խռովեցուցին զիս:

Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու:

Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր կարդացի. և առ Աստուած իմ աղաղակեցի:

Փ՛՝՝՝ Օգնեցուցեր ինձ զզօրութիւն ի պատերազմի. զյարուցեալսն ի վերայ իմ ներքո՛յ իմ ա՛րատրեր. ա՛խ՝՝՝ լո՛՝՝՝ իա՛. ա՛խ՝՝՝ լո՛՝՝՝մ՝՝՝մ ևիա՛:

Զթշնամիսն իմ հալածականս արարեր. և զատելիսն իմ սատակեցեր:

Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր որ փրկէր զնոսա. կարդացին առ Տէր, և ոչ լուաւ նոցա:

Մանրեցից զնոսա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. և որպէս կաւ դռեհաց կոխեցից զնոսա:

Փրկեսցե՛ զիս Տէր ի հակառակութենէ ժողովրդոց. և կացուսցե՛ զիս գլուխ հեթանոսաց:

Ժողովուրդ զոր ոչ գիտէի ծառայեաց ինձ. և ի լուր ականջաց լուաւ ինձ:

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք օտարաց մաշեցան և կաղացան ի շաւղաց իւրեանց:

կենդանի է Տէր, և օրհնեալ է Աստուած. և բարձր եղիցի Աստուած փրկութեան իմոյ:

Աստուած է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ:

Փրկիչ իմ ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ են ի վերայ իմ՝ բարձր արարեր զիս. և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս:

Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ ի հեթանոսս. և անուան քումմ սաղմոս ասացից:

Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա. առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա Դաւթի. և ընդ զաւակի նորա յաղագ մինչեւ յաղգ:

Փառք Հօր և. ա՛խ՝՝՝ լո՛՝՝՝իա՛. ա՛խ՝՝՝:

Ղրկե կանոնաթլուխն ընդ սաղմոսին ասէ՝ յեպին գո՛՝՝՝ղայն որ է այլոց մարգարէից՝ է՛՝՝՝ ասէ: Իսկ երկ ուրեք ընդ սաղմոսին ոչ գտի է սովորութի՛՝՝՝ն ոմանց, զինչ կանոնաթլուխն ասէ՝ եւ եւս խաղաղութե՛՝՝՝ն: Օրհնուի՛՝՝՝ և փառք: Ե՛՝՝՝ ապա պաշտօն ո՛՝՝՝նի ըստ հայնին:

Բայց յորժամ ղպաշտօնան ղարականն հանգիպեսցի ասել, զինչ ղարականացն ասէ սաղմոս ըստ հայնին, է՛՝՝՝ ընկերցեալ լինի սաղմոսեր ըստ հայնին, է՛՝՝՝ զինչ սաղմոսերն ասէ յԱ՛՝՝՝ծ անեղէն գոհ ի՛՝՝՝: Ոմանք ընդ Ա՛՝՝՝ծ անեղին հոգեբերն ղնի գոհ է յԱրարիչ և մարդասէրին. է՛՝՝՝ կամ է Ես ասացիքն. կամ ո՛՝՝՝ է: Է՛՝՝՝ ապա Հոգւոյ Հանգ: Քե որդի. է՛՝՝՝ Հայր մեր:

Սաղմոս ըստ հայնէցն նախ ան ղսաղմոսերան հանգիպելան:

ԱՁ. Սաղմո՛՝՝՝ Զ:

Տէր մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի բարկութեք քով խրատեր զիս: Ողորմեա՛ ինձ Տէր. զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ. զի խռովեցան ոսկերք իմ:

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. և դու Տէր մինչեւ՛ յե՛րբ: Դարձ՛ Տէր և փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛ զիս Տէր ըստ ողորմութեան քումմ:

Զի ոչ ոք է, որ ի մահու յիշէ զքեզ. կամ ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ: Վաստակեցայ ես ի հե-

ծուԹեան իմում. լուացի զՅամ գիշեր զմահիճս իմ և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ Թացի:

Խռովեցաւ ի սրտմտուԹենէ ակն իմ. և մաշեցայ ես ի վերայ ամենայն Թշնամեաց իմոց: Ի բաց կացէք ի՜նէն ամենեքեան, զի գործէք զանօրէնուԹիւն:

Լուաւ Տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ Տէր աղօԹից իմոց. և Տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ: Ամաչեսցեն, և խռովեսցին յոյժ ամենայն Թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին:

ԱԿ. Սաղմոս ԻԹ:

Խարձր առնեմ զքեզ Տէր. զի ընկալար զիս, և ոչ ուրախ արարեր զԹշնամիս իմ յիս: Տէր Աստուած իմ կարդացի առ քեզ, և բժշկեցեր զիս. Տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ որք իջանեն ի գուբ:

Սաղմոս ասացէք Տեառն սուրբք նորա. խոստովան եղերուք յիշատակի սրբուԹեան նորա: ՍրտմտուԹի է ի բարկուԹեան նորա. և կեանք են ի կամաց նորա:

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտուց եղիցի ուրախուԹիւն: Ես ասացի ի բարեկենդանուԹեան իմում, Թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան:

Տէր ի կամ քո հաստ գեղոյ իմոյ զօրուԹիւն. դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ: Առ քեզ Տէր կարդացի. և առ ԱՅոգ իմ աղաղակեցի. զինչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ. Թէ իջանեմ ես յապականուԹիւն:

Մի՛ Թէ հո՞ղ խոստովան առնիցի առ քեզ. կամ պատմեսցէ զՅշմարտուԹիւնս քո: Լուաւ Տէր, և ողորմեցաւ. և Տէր եղեւ ինձ օգնական:

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախուԹիւն. եղերծ յինէն զքուրձ, և ինձ զգեցոյց զուրախուԹի: Որպէս սաղմոս ասացեն քեզ փառք իմ. և այլ մի՛ եւս զղջացայց, Տէր Աստուած իմ. յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ:

ԲՋ. Սաղմոս ՃԳ:

Ընտուած յանուան քումմէկեցո զիս. և ի զօրուԹեան քումմ իրաւ արա ինձ: Ատուած լսեր աղօԹից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան ի վե՛ր իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ ԱՅ առաջի իւրեանց: Ահա ԱՅ օգնական իմ, և Տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ:

Ի դարձուցանել զչարն ի Թշնամիսն իմ, ճշմարտուԹեամբ քումմ սատակեա զնոսա: Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քումմ Տէր, զի բարի է:

Յամենայն նեղուԹենէ իմմէ փրկեցեր զիս. և ի Թշնամիսիմ տեսե ակն իմ:

ԲԿ. Սաղմոս ԿԶ:

Ընտուած ողորմեա՛ մեզ՝ և օրհնեա զմեզ. երեւեցո զերեսս քո ի մեզ, և ողորմեա՛ մեզ: Ճանաչել յերկրի զՃանապարհս քո. յազգինս ամ զփրկուԹիս քո:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ԱՅ. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ: Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազգինք. զի դու դատես զժողովուրդս յուղղուԹե՛. և ազգս երկրի դու առաջնորդես:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ԱՅ. գոհասցին զքէն ժողովուրդք ամենայն: Երկիր ետ ըզպտուղ իւր. և օրհնեաց զմեզ Աստուած մեր օրհնեսցէ զմեզ Աստուած մեր և նմանէ երկիցեն ամենայն ծագք երկրի:

ԳՋ. Սաղմոս ՃԳ:

Ճաճեցար Տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցեր զգեղումԹիւն Յակոբայ: Թողեր զանիրաւուԹիւն ժողովրդեան քո. և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա:

Լռեցուցեր զամ սրտմտուԹիս քո. դարձար ի բարկուԹէ սրտմտուԹե՛ քոյ: Դարձ առ մեզ ԱՅ փրկիչ մեր. և դարձո՛ զսրտմտուԹիս քո ի մէնջ:

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ Տէր. և մի՛ ձգեր զբարկութի՛ քո յազգէ մինչեւ յազգ: Ա՛ծ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ:

Ցո՛յց մեզ Տէր զողորմութի՛ս քո. և զփրկութի՛ս քո տո՛ւր մեզ: Լուա՛ք զինչ խօսի Տէր Ա՛ծ մեր. խօսեսցի զխաղաղութի՛ն ժողովրդեան իւրոյ առ սուրբս իւր, և առ այնոսիկ, որք դարձեալ են առ նա սրտիւք:

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. բնակել փառաց նորա յերկրի մերում: Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին. արդարութի՛ն և խաղաղութիւն համբուրեսցին:

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսցաւ. արդարութիւն յերկինից երեւեցաւ: Տէր տացէ զքաղցրութիւն. եւ երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ. դիցէ ի ճանապարհի զգնացս իւր:

ԳԿ. Սաղմոս ՃԱ:

Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն: Յաւուր նեղութե՛ իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարգամ առ քեզ վաղվաղակի՛ լուր ինձ:

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ, և ոսկերք իմ որպէս խոհիւ չորացան: Հարայ ես որպէս խոտ. և ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ի ձայնէ հեծութեան իմոյ:

Նմանեցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւասան անապատի: Եղէ ես որպէս բուհ յաւերակի. տըքնեցայ, և եղէ որպէս ես ճնճղուկ միայն ի տանիս:

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհասապաղ. և գովիչք իմ ինեւ երդնուին: Զմոխիր որպէս զհաց կերայ. և զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի:

Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո. զի դու բարձրացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս: Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին. և ես ոչ խոտ ցամաքեցայ:

Դու Տէր յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո յազգէ մինչեւ յազգ: Դու յարուցեալ գթասցիս ի վերայ Սիովնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ:

ԴՁ. Սաղմոս ՃԾԸ:

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր, ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս: Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր. և բանիւ քո փրկեա՛ զիս:

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո: Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի՛ ամ պատուիրանք քո արդարութի՛ են:

Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի: Ցանկացայ փրկութեան քում Տէր. և օրէնք քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ: Մոլորեցայ ես ո՛ղ զըչխար կորուսեալ. խնդրեա՛ զծառայս քո. զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

ԴԿ. Սաղմոս ՃԼՒՔ:

Տէր, լո՛ւր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քով: Լո՛ւր ինձ արդարութի՛ քով. և մի՛ մտաներ ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամենայն կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից: Զանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամենայն գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ: Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի՛ լուր ինձ Տէր, զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն, նմանիցիմ այնոցիկ, որք իջանեն ի գուբ: Լսելի՛ արա ինձ առաւօտուց ողորմութիւնս քո. զի ես ի քեզ Տէր յուսացայ:

Ցոյց լինձ ճանապարհ՝ յոր գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ: Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց տէր. զի ղքեզ ապաւէն լինձ արարի:

Ուսո՛ լինձ առնել զկամն քո. զի դու ես Աստուած իմ: Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ լինձ յերկիր ուղիղ:

Վասն անուան քո տէր կեցուսցես զիս. արդարութիւնք քով հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ: Ողորմութեամբ քով սատակեսցես զթշնամիսն իմ. և կորուսցես զամենայն նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Զկնի սաղմոսացս ընթերցեալ լինի աւետարան ըստ յայնմին:

ԱՒԵՏԱՐԱՆՔ ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ

ԴԿ ԲԿ

Ա-ԷՊՈՐԵԱՆ ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՈՍԻ: ԺԳ. 36:

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ

Յայնժամ թողեալ զժողովուրդսն՝ եկն ի տուն. մատեան առ նա աշակերտքն նորա և ասեն. մեկնեա մեզ զառակ որոմանցն ագարակին: Նա պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. որ սերմանէ զսերմն բարի՝ է որդի մարդոյ. և ագարակն աշխարհս է: Սերմն բարի նոքա են, որ որդիքն արքայութեան են. իսկ որոմն որդիք չարին են. և թշնամին որ վարեաց զայն՝ սատանայ է. և հունձքն կատարած աշխարհիս է. և հնձողքն հրեշտակք են: Որպէս ժողովի որոմն և ի հուր այրի, այնպէս եղիցի ի կատարածի աշխարհիս: Առաքեսցէ որդի մարդոյ զհրեշտակս իւր. և ժողովեսցեն յարքայութենէ նորա զամենայն գայթագղութիւնս, և զայնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն. և արկցեն զնոսա ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց: Յայնժամ արդարքն ծագեսցին իբրեւ զարեգակն յարքայութենէ երկնից. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ: Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից գանձի ծածկելոյ յագարակի, զոր գտեալ մարդոյ՝ թագոյց. և ի խնդութենէ անտի երթայ վաճառէ զամենայն զինչ զոր ունի, և գնէ զագարակն զայն:

Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից առն վաճառականի, որ խնդրէիցէ մարգարիտս գեղեցիկս. և գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեաց զամենայն զոր ինչ ունէր, և գնեաց զայն մարգարիտ: Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից ուռկանի արկելոյ ի ծով. և յամենայն ազգաց ժողովելոյ: Որ իբրեւ լցաւ, հանեալ ի ցամաք՝ և նստեալ ժողովեցին զբարի բարին յամանս, և զխոտանն ի բաց ընկեցին: Այնպէս եղիցի ի կատարածի աշխարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ և մեկնեսցեն զչարս ի միջոյ արդարոց, և արկցեն զնոսա ի հնոց հրոյն. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց: Ասէ ցնոսա Յս. իմացարո՞ւք զայս ամենայն. ասեն ցնա, այո՛ Տէր: Եւ նա ասէ ցնոսն. վասն այսորիկ ամենայն դպիր աշակերտեալ արքայութեանն երկնից՝ նման է առն տանուտեառն որ հանէ ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին: 52:

ԲՁ ԴՁ

Ա-ԷՊՈՐԵԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ: Դ. 26:

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ ԱՍԷ

Այսպէս է արքայութիւն Աստուծոյ, որպէս զի այր մի արկանիցէ զսերմանիս յերկիր, և ննջիցէ և յառնիցէ գցայգ և զցերեկ. և սերմանիքն բուսանիցին և աճիցեն. և նա ոչ գիտէ՝ թէ երկիրն ինքնին բերէ զպտուղ. նախ զխոտն և ապա զհասկն, ապա զցորեանն առատ ի հասկին: Եւ յորժամ տայցէ զպտուղն՝ վաղվաղակի առաքի մանգաղ, զի հասեալ են հունձք: Եւ ասէր. ո՞ւմ նմանեցուսցուք զարքայութիւնն Աստուծոյ, կամ որո՞վ առակաւ առակեսցուք զնա: Որպէս հատն մանանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկրի, փոքրագոյն է քան զամենայն սերմանիս, որք են յերկրի. և յորժամ սերմանիցի, բուսանի և լինի մեծ քան զամենայն բանջար, և արձակէ ոստս մեծամեծս, մինչեւ բաւական լինել ընդ հովանեաւ նորա թռչնոց երկնից բնակել: Եւ այնպիսի առակօք խօսէր ընդ նոսա զբանն՝ որպէս կարող լինէին

լսել: Եւ առանց առակի ոչինչ խօսէր ընդ նոսա, բայց առանձինն աշակերտացն իւրոց մեկնէր զամենայն: 34:

ԱԿ ԳԿ

Ա-ԷՊՕՊՔԱՆ ԸՍՊ ՂՈՒԿԱՍՈՒ: ԺԲ. 32:

ՏԷրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ

Մի՛ երկնչիր հօտ փոքրիկ, զի հաճեցաւ Հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն: Վաճառեցէք զինչս ձեր, և տուք ողորմութիւն. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գողն մերձենայ, և ոչ ցեց ապականէ: Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին: Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս. և ճրագունք լուցեալք: Եւ դուք նմանողք մարդկան, որք աչն ունիցին տեառն իւրեանց, թէ երբ դառնայցէ ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա: Երանի՛ իցէ ծառայիցն այնոցիկ, զորս եկեալ տէրն գտցէ արթունս: Ամէն ասեմ ձեզ. զի գօտի ընդ մէջ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնոսա, և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա: Եւ եթէ յերկրորդ կամ յերրորդ պահու եկեսցէ՝ և գտցէ այնպէս, երանելի են ծառայքն այնոքիկ: Բայց զայն գիտասջիք, եթէ գիտէր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ, հսկէր և չտայր թոյլ ական հատանել ի տան իւրում: Եւ դուք եղերուք պատրաստք, զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ որդի մարդոյ: Ասէ Պետրոս. Տէր, առ մե՞զ ասացեր զառակդ զայդ՝ եթէ առ ամենեսեան: Եւ ասէ Տէր. ո՞վ իցէ հաւատարիմ տնտես և խոհատուն, զոր կացցէ տէր իւր ի վերայ գերդաստանի իւրոյ՝ տալ ի ժամու զկերակուրս: Երանի՛ իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէր իւր գտանիցէ արարեալ այնպէս: Արդարեւ ասեմ ձեզ՝ զի ի վերայ ամ ընչից իւրոց կացուսցէ զնա: Ապա եթէ ասիցէ ծառայն այն ի սրտի իւրում. յամէ տէր իմ ի գալ. և սկսանիցի հարկանել զծառայս և զաղախնայս, ուտել և ըմպել և

արբենալ: Եկեսցէ տէր ծառային այնորիկ յաւուր յորում ակն ոչ ունիցի, և ի ժամու՝ յորում ոչ գիտիցէ. ընդ մէջ կտրեսցէ զնա, և զմասն նորա ընդ անհաւատս դիցէ: Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զկամն տեառն իւրոյ՝ և ոչ պատրաստեսցէ ըստ կամաց նորա, արբցէ գան բազում: Եւ որ ոչն գիտիցէ՝ և արժանի գանի ինչ գործեսցէ, արբցէ գան սակաւ: Ամենայնի՝ որում շատ տուաւ, շատ խնդրեսցի ի նմանէ. և որում բազում աւանդեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցեն ի նմանէ: 48:

ԱՁ ԳՁ

Ա-ԷՊՕՊՔԱՆ ԸՍՊ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ: Ե. 19:

ՏԷրն մեր Յիսուս Քրիստոս

Պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ որդի մարդոյ առնել յանձնէ ոչինչ, եթէ ոչ տեսանիցէ զՀայրն զի առնէ: Զի զոր նայն առնէ, զնոյն և Որդին նմին նման գործէ. զի Հայր սիրէ զՈրդի, և զամ ինչ ցուցանէ նմա՝ զոր ինքն առնէ, և մեծամեծս եւս քան զսոյնս ցուցանէ նմա զգործս, ընդ որս դուքդ զարմանայք: Զի որպէս Հայր յարուցանէ զմեռեալս և կենդանի առնէ, նոյնպէս և Որդի՝ զորս կամի կենդանի առնէ: Եւ ոչ եթէ Հայր դատի զոք. այլ զամ դատաստան ետ Որդւոյ իւրոյ, զի ամենեքեան պատուեսցեն զՈրդի՝ որպէս պատուեն զՀայր: Որ ոչ պատուէ զՈրդին՝ ոչ պատուէ զՀայր զառաքիչն նորա: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ և հաւատայ այնմ որ առաքեացն զիս, ընդունի զկեանս յաւիտենականս. և ի դատաստան ոչ մտանէ, այլ փոխեցաւ ի մահուանէ ի կեանս: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, զի գայ ժամանակ, և արդէն իսկ է, յորժամ մեռեալք լուիցեն ձայնի Որդւոյն Աստուծոյ. և որք լսիցենն՝ կեցցեն: Զի որպէս Հայր ունի կեանս յանձին իւրում, նոյնպէս ետ և Որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում: Եւ իշխանութի՛ն ետ նմա դատաստան առնել. և զի որ-

զի մարդոյ է՝ ընդ այն զի զարմանայք: Զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքեան որ ի դերեզմանս կայցեն, լուիցեն ձայնի նորա, և եկեսցեն արտաքս: Որոց բարիս գործեալ իցէ՝ ի յարուցիլ կենաց. և որոց չարս արարեալ՝ ի յարուցիլ դատաստանաց: Ոչ կարեմ ես առնել յանձնէ և ոչ ինչ. այլ զպէս լսեմ՝ դատիմ. և դատաստանն իմ արդար է. զի ոչ խնդրեմ զկամն իմ, այլ զկամն այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս: 30:

Ապա Ա՛ն անեղ, ե՛ այլն, որպէս է վերոյ, երես 21:

Մաղթանք:

Հոգւոցն հանգուցելոց զի Ա՛ն արա՛ հանգիստ և ողորմութի՛ւն, և մեզ մեղաւորացս շնորհեա՛ զթողութի՛ւն յանցանաց:

Քաղաղ:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք:

Վա՛ն հոգւոցն հանգուցելոց աղաչեսցուք զփրկիչն մեր զքրիստոս. զի զնո՛ ընդ արդարոն դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութե՛ն իւրոյ: Ամենակալ Տէր Ա՛ն մեր կեցո՛ և ողորմեա: Տէր ողորմեա՛: Երէցս:

Աղօթք:

Վա՛ն որդի Ա՛յ անոխակալ և բարեգութ՝ գթա՛ զքո արարչական սիրովդ ի հոգիս հանգուցեալ ծառայից քոց: Յիշեա՛ յաւուր մեծի գալստեան արքայութե՛ն քո. արա՛ արժանի ողորմութե՛, քաւութե՛ և թողութե՛ մեղաց: Դասաւորեալ պայծառացո՛ ընդ սո՛ս քո յաջակողմեան դասուն: Զի դու ես Տէր և արարիչ ամենեցուն, գատաւոր կենդանեաց և մեռելոց: Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութի՛ և պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Քրիստոս Աստուած մեր, ողորմեա՛ համօրէն հաւատացեալ ննջեցելոց հոգւոցն:

Ե՛ապա ասէ ՕբՀնո՛ւթի՛ւն ըստ պարզացի՛ ա՛ռա՛ն, կամ է յայնէն, ե՛ զնի՛ մաղթանքն, ե՛ տրոշն ե՛ աղօթքն:

Մաղթանք պէրա՛նական պօնէց:

Փառք հրաշափառ (յարութե՛ն) քոյ Տէր. զօրհնեալ և զփառաւորեալ զՀրաշալի և զյաղթող (զյարութի՛) քո օրհնեմք և փառաւորեմք: Մարդասէր Տէր, վասն սրբուհոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի՝ ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո՛ զմեզ:

Քրոջ երանեալ ե՛ Իբրեւ կանոնացն:

Դկ Բկ

Վա՛ն ի վերուստ խաղաղութե՛ն և փրկութե՛ն անձանց մերոց. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛:

Վա՛ն լսելի լինելոյ Տեառն Ա՛յ ձայնի աղաչանաց մերոց. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛:

Վա՛ն քաւիչ և ներող լինելոյ Ա՛յ ի վերայ մեղաց մերոց. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛:

Վա՛ն թողոյ մեզ զամ յանցանս մեր զկամայ և զակամայ. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛:

Վա՛ն զի մի՛ ընդ խոտանս գտանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութեան. զՏէր աղաչ: Տէր ողորմեա՛:

Վա՛ն հոգւոցն հանգուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ի քե՛ն ննջեցին. զՏէր աղաչ: Յիշեա՛ Տէր և:

Եւ եւս և վասն միաբանութե՛ն ճշմարիտ և սո՛ւրբ հաւատոյս մերոյ. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛:

Զանձինս մեր և զմիմեանս Տեառն Ա՛յ ամենակալին յանձն արասցուք: Քեզ Տէ՛ն կ՛ն:

Ողորմեաց մեզ Տէր Ա՛ն մեր՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ:

Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛:

Աղօթք:

Տէր տուընջեան և գոյացուիչ գիշերոյ, որ արարեր զմիւս ի զբօսանս բարեգործութե՛ն ի փրկութի՛ն անձանց մերոց. և զգիշեր ի հանգիստ քնոյ տկարացեալ բնութե՛ս մերոյ: Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս

մեր յօրհնաբանուի ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ: Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր. և յայլ-
ղեա մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ: Եւ նովին կանոնիւս ան-
դադար փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ. այժմ և միշտ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Օ, քեզ, որ յամի գթած և մարդասէր ցերդ ես, ա-
ղաչեմք հանապազ. զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ ի կարգի կրօնաւորութե մերում: Թեթեւացո՛ ցեր
զբաղցր լուծ քո՝ զոր եդեր ի վր մեր. զի կարասցուք կալ ի պատուիրանի քում, և զՀաճոյսն առնել առաջի
քո յամենայն ժամ: Ի տուէ և ի գիշերի հրեշտա-
կային երգակցութեամբ զքեզ օրհնել, զքեզ գովել և քեզ գոհութիւն և փառս մատուցանել ամենազօր
տէրութե. այժմ:

Աղաղակիք և օրհնութիք և երգօք հոգեւորօք անդա-
դար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զսքբ Հոգին. այժմ:

Օրհնեալ ցեր մեր: Հայր մեր որ:

Քաջ երկիւղ պատմեն ե- ցեր ապաւէն կանոնացն:

ԱՀ ԳՀ

Ա՛ման ի գիշերի և ի տուընջեան և յամ ժամու խո-
սել մեզ զբան ցեառն. զցեր աղաչես: Տեր ողորմեա:
Ա՛ման չանկանելոյ մեզ ի փորձութի, որում ոչ կարեմք հանդուրժել. զցեր աղաչեսցուք: Տեր ողորմեա:
Ա՛ման անբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ա-
հեղ ատենին քրի. զցեր աղաչեսցուք: Տեր ողորմեա:
Ա՛ման առաջնորդելոյ մեզ ի նաւահանգիստն կենաց անվախճանից. զցեր աղաչեսցուք: Տեր ողորմեա:
Ա՛ման արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երկնից արքայութե. զցեր աղաչեսցուք: Տեր ողորմեա:
Ա՛ման հոգւոցն: Եւ եւս և վն միաբ: Զանձինս մեր:
Ողորմեա՛ց:

Աղօթ:

Ի գիշերի և ի տուընջեան և յամ ժամու զքեզ աղա-
չեմք և ի քէն խնդրեմք մարդասէր ցեր: Լո՛ւր մեզ Ա՛ծ
փրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս մեր.
զի մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց: Ա՛յլ հա-
մարեա՛ զաշխատութիս մեր ի գործ արդարութե, և
ի պտուղ ա՛ծպաշտութե: Ընկալ ցեր զաղօթս և զեր-
կրպագութիս մեր. և հատո՛ մեզ զղջմանութի քո ա-
ռատապէս: Ծածկեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր
աջոյ քո: Զօրացո՛ զմեզ ցե՛ր զօրութբ սբ Հոգւոյդ: Պա-
հեա՛ զմեզ որպէս բիբ ական. և արա՛ առ մեզ նշան
բարի ի գովեստ և ի փառաբանութի անուանդ քում
սրբոյ: Զի ի քո փառս կատարի ա՛մ արարածոց միշտն-
ջենաւոր փառաբանութի ի բարձունս Հօր և Որդւոյ և
Հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և միշտ:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Հովիւ քաջ, հովիւ բարի և յաւիտենական, նայեա՛ց
և այց արա բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ
քեզ գթութբ քով: Զի քո առաջի կամք ցեր, և առ
ի քէն ողորմութեդ և գթութեդ ակն ունիմք: Զա-
մենեսեան օրհնեա՛. զամենեսեան խնամատարեա՛. զամենե-
սեան լուսաւորեա՛. և ամենեցուն պարգեւեա՛ զերկնից
արքայութի՛դ: Ա՛ման զի դու ես ցեր կենաց, և Ա՛ծ ո-
ղորմութեց. և քեզ վայելէ փառք, իշխանութի և պա-
տիւ. այժմ և միշտ և:

Ի գիշերի և ի տուընջեան, և յամ ժամու անդադար
փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զբ Հոգին. այժմ և:

Քաջ Մի՛ նախանձիր ե- Խոստովան կանոնացն:

ԱԿ ԳԿ

Ա՛ման ուղղելոյ զգնացս մեր ի ճանապարհս խաղա-
ղութե՛. զցեր աղաչեսցուք: Տեր ողորմեա:
Ա՛ման ցրելոյ ի մէնջ զամ խորհուրդս չարին. զցեր
աղաչեսցուք: Տեր ողորմեա՛:

Վասն պարգեւելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա:

Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա:

Վասն խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա:

Վասն հոգւոցն: Եւ եւս և վե: Զանձինս: Ողորմեայց:

Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա:

Աղօթ:

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ արարածոց՝ երեւելեաց և աներեւութից: Առ քեզ կարդամք յամ ժամ, զի ընդ ամ տեղիս ես տէրութի՛ք. և արքայութի՛ք քո ամենեցուն տիրէ: Շնորհեա մեզ երկիւղիւ ի պաշտօն քո կանխել հանապազ. սիրել զքեզ ի բոլոր սրտէ, և ի բովանդակ մտաց, և յամ զօրութե՛ք մերմ պահել զպատուիրանս քո. համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր ի սրբութի՛ առանց բարկութեան և երկմտութեան, և գտանել ի քէն զընդորհս և զողորմութի՛, և զառաքինասէրն գործոցն յաջողութի՛: Վասն զի դու ես Տէր կենաց և աճ ողորմութե՛ց. և քեզ վայելէն փառք, իշխանութի՛ և պատիւ. այժմ և միշտ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Ինդուն ամենազօր և յաղթող տէրութե՛դ կրկնի ամ ծունր երկրպագութի՛. և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութի՛ քո: Նայեա՛ յերկրպագութի՛ս մեր. և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութի՛ ճշմարտութե՛: Վասն զի դու ես աճ խաղաղութի՛, որ բարձեր զթշնամութի՛ ի միջոյ, և արարեր խաղաղութի՛ յերկինս և յերկրի: Հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգեւս քոյին բարեացդ: Որոմ և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւորս արասցես՝ դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո, աճ մեր և Տէր և փրկիչ ձո՛ն քո: Որ ես օրհնեալ ընդ Հօր և ընդ սքեայ Հոգւոյն, այժմ:

Ձերգս օրհնութեան և ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զսքը Հոգին. այժմ:

Քարոզ Ողորմեա՛ ե՛ ի նեղութեան կանոնացն:

ԲՀ ԴՀ

Վասն գտանելոյ մեզ զընդորհս և զողորմութի՛ ի բարերար Տեառնէ մերմէ. զՏէր աղաչ: Տէր ողորմեա:

Վասն փրկելոյ զմեզ ի զրպարտութե՛ մարդկան և յոռոգայթից սատանայի զՏէր աղաչ: Տէր ողորմեա:

Վասն ամ անձանց քրիստոնէից և տանց հաւատացելոց. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա:

Վասն ողք ի լերինս, յայրս և ի փապարս բնակեալ են սքը Հարքն մեր. զՏէր աղաչ: Տէր ողորմեա:

Վասն ողք սաղմոսիւք և օրհնութի՛ք կատարեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց. զՏէր աղ: Տէր ողորմեա:

Վասն Հոգւոցն: Եւ եւս և վե: Զանձինս: Ողորմեացց:

Աղօթ:

Զոհանամք զքէն Տէր աճ մեր, որ զարթուցեր զմեզ ի հանգստեանէ քնոյ շնորհիւ ողորմութե՛ քոյ: Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութի՛ առ քեզ Տէր աճ մեր. զի տեսցեն աչք մեր զփրկութի՛ քո: Եկեսցէ և բնակեսցի առ մեզ ճծութի՛ քոյ. և ողորմութի՛ քո Հովանի և պահապան լեցի ի վերայ պաշտօնէից քոց: Եւ զմեզ զծառայս քո արժանի՛ արա ի տուէ և ի գիշերի, և յամենայն համու միշտ խորհել ի սէր պատուիրանաց քոց. և գոժանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ. այժմ և միշտ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Կենդանարար զօրութի՛ և աղբիւր անմահութե՛ դու ես Քն աճ փրկիչ մեր, որ շնորհեցեր մեզ ի մէջ գիշերի յառնել և խոստովան լինել առ քեզ վասն իրաւանց և արդարութե՛ քոյ: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ Տէր աճ մեր. արա զմեզ արժանս և պատրաստս ի ժամ առաւօ-

տու ընդ սքս քո: Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյդ սրբոյ. այժմ:

Գոհութեամբ և ճշմարիտ խոստովանութեբ անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զսբ Հոգին. այժմ:

Աւետ-ի Յարութեանն Քրիստոսի:

ԱՁ

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Ողորմութեամբ տեառն լի եղեւ երկիր. և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան: Եւ հոգւով բերանոյ նորա ամենայն զօրութիւնք նոցա:

փ. Յարեաւ Աձ. և ցրուեցան ամ թշնամիք նորա: փախեան ատելիք նորա յերեսաց նորա:

փառք և երկրպագութի Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սբյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն: Զայս հրեշտակաց օրհնեն ըզքեզ քն. ալէլուիա. մարդկան աղգ սաղմոսեն քեզ. ալէլուիա:

Զինէ ամենայն պէրճանական պոնէ ոբ ԱՁ լինի՝ ընդասքն ասա:

ԱԿ

Ծարիս հարիք ամ հնթանոսք. աղաղակեցէք առ Աձ ի ձայն ցընծութե: Տէր բարձրեալ և ահարկու. թագաւոր մեծ ի վր ամենայն երկրի:

փ. Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցեր ըզգերութի Յակոբայ: Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան քո. և ծածկեցեր զամ մեղս նոցա:

փառք և երկրպագութի Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սբյ. այժմ և միշտ. ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

ԲՁ

Յարեաւ Աձ, և ցրուեցան ամ թշնամիք նորա: փախեան ատելիք նորա յերեսաց նորա:

փ. Տէր թագաւորեաց. վայելչութի ըզգեցաւ: Զգեցաւ Տէր զօրութի ընդ մէջ իւր ածաւ:

փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ԲԿ

Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցեր ըզգերութի Յակոբայ: Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան քո. և ծածկեցեր զամ մեղս նոցա:

փ. Օրհնեցէք մանկունք ըղՏէր. և օրհնեցէք զանունն Տեառն: Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ. յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան:

փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ԳՁ

Տէր թագաւորեաց. վայելչութի ըզգեցաւ: Զգեցաւ Տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր ածաւ:

փ. Գովեա եղէմ ըղՏէր. և օրհնեա զԱստուած քո Սիովն: Զօրացոյց ընկիզս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ:

փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ԳԿ

Օրհնեցէք մանկունք ըղՏէր. և օրհնեցէք զանունն Տեառն: Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ. յայսմհետէ մինչև յաւիտեան:

փ. կենդանի է Տէր, և օրհնեալ է Աձ. և բարձր եղիցի Աձ փրկութե իմոյ: Աձ է, որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ:

փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ԴՁ

Գովեա եղէմ ըղՏէր. և օրհնեա զԱստուած քո Սիովն: Զօրացոյց զնկիզս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ:

փ. Ողորմութեամբ Տեառն լի եղև երկիր. և բանիւ Տեառն երկինք հաստատեցան: Եւ հոգւով բերանոյ նր ամ զօրութիւնք նց:

փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ԴԿ

Կենդանի է Տէր, և օրհնեալ է Աձ. և բարձր եղիցի

Աչ փրկութեան իմոյ: Աչ է որ խնդրէ զվճիժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինձ:

Փ. Ծածկս հարկք ամ հնձանոյք. աղաղակեցէք առ Աչ ի ձայն ցընծութեանէ: Տէր բարձրեալ և ահարկու. թագաւոր մեծ ի վերս ամենայն երկրի:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

ԿԵՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՍԵՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ԱՌԱՒՕՏՈՒ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ Ի ԴԻՄՍ ՈՐԴՒՈՑՆ ԱՍՏՈՒԾՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱՒ ԻՒՂԱՒԵՐԻՑՆ

Լ ցաք առաւօտու ողորմութեանդ քով. ցնծացաք և ուրախ եղաք զամ աւուրս կենաց մերոց:

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն, յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և ամացն յորս տեսաք զչարչարանս: Հայեաց Տէր ի ծառայս քո և ի գործս ձեռաց քոց. և առաջնորդեա որդւոց նոցա. եղիցի լոյս Տեառն Աչ ի վերայ մեր: Զգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա ի մեզ Տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա մեզ:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:

Աչժմ և միշտ: Եւ ևս խաղաղութեանդ զՏէր աղաչէ:

Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ:

Օրհնութիւն էջից մանկանցն: Դան. գ. 26:

Օրհնեալ ես Տէր Աչ հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան:

Ցիրաւունս անցուցեր զայս ամ ընդ մեզ. արդար ես դու Տէր, և ամ գործք քո ճշմարիտ են:

Ճանապարհք քո ուղիղ են. և ամ դատաստանք քո արդար են:

Դատաստան արդարութեանդ ածեր ի վերայ մեր ըստ ամի. և զոր ինչ ածեր ի վերայ մեր և քաղաքի նոյ հարցն մերոց երուսաղէմի:

Արդարութեամբ և յիրաւի ածեր զայս ամ ի վերայ մեր վն մեղաց մերոց:

Անօրինեցաք և յանցեաք առաստամբ լինել ի քէն. մեղաք յամի և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք:

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ որպէս պատուիրեցեր դու մեզ. զի զբարիս գացուք մեք ի քէն:

Արդ զամ զոր արարեր և զոր ինչ ածեր ի վերայ մեր արդար դատաստանաւ արարեր:

Մատնեցեր զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց անօրինաց, խստաց և ապստամբողաց:

Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր՝ մատնեցեր զմեզ:

Եւ արդ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր. զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառից քոց և պաշտօնէից:

Աւր մի մատներ զմեզ ի սպառ վն անուան քո. մի՛ ցրեր զուխտս քո. և մի՛ ի բացեայ առներ զողորմութիս քո ի մէնջ:

Վասն Աբրահամու սիրելւոյ քո, Իսահակայ ծառայի քո, և Իսրայէլի սրբոյ քո:

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս երկնից բազմութիւք. և որպէս զաւազ առ եզր ծովու:

Եւ արդ Տէր նուազեցաք մեք քան զամ աղգս, և եմք տառապեալք յամ երկրի այսօր վն մեղաց մերոց:

Ոչ գոյ ի ժամանակիս յայսմիկ իշխան, մարգարէ և առաջնորդ. ոչ ողջակէզք պատարագաց, և ոչ խունկք օրինաց, և ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո և ողորմութիւն գտանել ի քէն:

Աւր անձամբք խոնարհեալ, և հոգւով տառապեալ նոյ ընդունելի լիցուք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց և

զուարակաց. և որպէս բիւրաւորս գառանց պարար-
տաց:

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր ա-
ռաջի քո, զի կատարեալ գոցուք զկնի քո. և չիք ա-
մօթ յուսացելոցս ի քեզ:

Եւ արդ գամք զկետ քո ամ սրտիւք մերովք. եր-
կընչեմք ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո տէր. մի
յամօթ առներ զմեզ:

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութե քումմ. և ըստ բա-
զում ողորմութե քումմ. փրկեա զմեզ վն սքանչելեաց
քոց տէր, և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան:

Յամօթ լիցին ամենեքեան որք չարչարեն զծառայս
քո. ամաչեցեալ լիցին բռնութիք նոցա, և ամ զօրու-
թիք նոցա խորտակեսցին:

Եւ ծանիցեն, զի դու ես տէր Ած միայն՝ որ փառաւո-
րեալդ ես ի վերայ ամ տիեզերաց:

Փ. Օրհնեալ ես դու տէր Ած հարցն մերոց. * գո-
վեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան:

Եւ օրհնեալ է անուն նը փառաց քոց. գովեալ և:

Օրհնեալ ես ի տաճարի փառաց սրբութե քո. գով:

Օրհնեալ ես ի վր աթոռոյ արքայութե քո. գով:

Օրհնեալ ես որ նստիս ի քրովբէս, և հայիս յան-
դունդս. գովեալ և:

Օրհնեալ ես ի վր հաստատութե երկնից. գով:

Փ. Օրհնեցէք ամ գործք տեառն զտր. * օրհնեցէք
բարձր արարէք զնա յաւիտեան:

Օրհնեցէք երկինք զտր. օրհնեցէք և բարձր արար:

Օրհնեցէք հրեշտակք տեառն, և զուրք՝ որ ի վերոյ
երկնից զտէր. օրհնեց:

Օրհնեցէք զօրութիք տեառն՝ արեգակն և լուսին զտր. օրհ:

Օրհնեցէք աստեղք երկնից, անձրևք և ցօղք զտէր.
օրհնեցէք և:

Օրհնեցէք ամ հողմք, հուր և ջեր զտէր. օրհնեց:

Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւնաբեր զտր. օրհ:

Օրհնեցէք սառն և պարզ, եղեամն և ձիւն զտէր.
օրհնեցէք և:

Օրհնեցէք տիւք և գիշերք, լոյս և խաւար զտէր.
օրհնեցէք և:

Օրհնեցէք ամպք և փայլատակունք և երկիր զտէր.
օրհնեցէք և:

Օրհնեցէք լերինք, բլուրք և ամ բոյսք երկրի զտէր.
օրհնեցէք և:

Օրհնեցէք աղբիւրք, ծովք և գետք զտէր. օրհնեց:

Օրհնեցէք կէտք և ամ կայտառք որք ի ջուրս, և
թռչունք երկնից զտէր. օրհնեցէք և:

Օրհնեցէք գազանք և անասունք և որդիք մարդկան
զտէր. օրհնեցէք և:

Օրհնեսցէ Իսրայէլ զտէր. օրհնեսցէ և բարձր ա-
րասցէ զնա յաւիտեան:

Օրհնեցէք քահանայք զտէր. օրհնեցէք և:

Օրհնեցէք ծառայք տեառն զտէր. օրհնեցէք և:

Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդարոց զտէր. օրհն:

Օրհնեցէք նբք և խոնարհք սրտիւք զտէր. օրհնեց:

Օրհնեցէք Անանիա, Ազարիա և Միսայէլ զտր. օրհ:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

Մաղթանք:

Օրհնեցէք զարարիչն արարածոց, զտէրն տերանց,
զթագաւորն թագաւորաց, զԱծն աստուածոց: Օրհնե-
ցէք, գովեցէք, բարեբանեցէք. զի քաղցր է, զի յաւ-
իտեան է ողորմութիւն նորա:

Եւ ապա սաղմոսն ըստ պարագային:

Քարող կինի Հարցն:

Նկեալքս ամենեքեան ի նբ կաթուղիկէ և առաքե-
լական եկեղեցի, աղաչեսցուք զմիածին Որդին Աստու-
ծոյ, զտէրն մեր և զփրկիչն Յն Քն: Որ էջ փառօք
Հօր ի մէջ հնոցին, և փրկեաց զերիս մանկունսն ի

քաղդէացւոց անտի: Լուսաւոր և նը պահեսցէ զմիտս մեր. զի մի երբէք խաբեսցուք մեք ի մեղաց և ի ցանկութենէ աշխարհի: Այլ արժանի եղիցուք պահել զպատուիրանս նր. առնուլ զպսակն լուսոյ և կենաց ի յանձինս մեր: Ջոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն Ած Յն քն տէր մեր: կեցո և ողորմեա:

Տէր ողորմեա: Երէց:

Մաղմոս:

Հզօր, յաղթող, պանչելագործ, նը, մեծի (յարութենեն) քեի Աստուծոյ մերոյ վայելէ փառք, իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և:

Երէ Մաթէոս Աւետաւձնին: Ղ-կ. Ա. 47:

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր. և ցնծասցէ հոգի իմ Աստուծով փրկչաւ իմով:

Այց արար ի վերայ խոնարհութենէ աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանեսցեն ինձ ամենայն ազգք:

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և սրբ է անուն նր:

Ողորմութենէ արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. և արար զօրութենէ բազկաւ իւրով:

Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց սրտից. և քակեաց զՀզօրս յաթոռոց:

Զխոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս եղից բարութենէ. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս:

Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ յիշելով զողորմութենէ իւր:

Որպէս խօսեցաւ առ հարս մեր. ընդ Աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան:

Օրհնութիւն Ջաւրբեայ հօրն Յովհ. Մկրտչին:

Օրհնեալ Տէր Ած Իսրայէլի, որ յայց եկ, և արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ:

Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութենէ ի տանէ Դաւթի ծառայի իւրոյ. որպէս խօսեցաւ բերանովք սրբոն որք յաւիտենից մարգարէքն էին:

Փրկութենէ ի թշնամեաց մերոց. և ի ձեռաց ամ ատելեաց մերոց:

Առնել ողորմութենէ առ հարսն մեր. և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ:

Զերդումն զոր երդուաւ Աբրահամու հօր մերոյ. տալ մեզ առանց երկիւղի ազատիլ ի թշնամեաց մերոց:

Պաշտել զնա սրբութենէ և արդարութենէ առաջի նորա զամ աւուրս կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկ, մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի Տն պատրաստել զճանապարհս նր:

Տալ գիտութենէ փրկութենէ ժողովրդեան իւրոյ, ի թողութենէ ամ մեղաց մերոց:

Վն գթոյ ողորմութենեան Տեառն Աստուծոյ մերոյ, որով երևեցաւ մեզ արեգակն ի բարձանց լուսաւոր առնել զնաւաւր մեր:

Ծագել զնոյս ի վերայ այսոցիկ՝ որք նստէաք ի խաւարի և ի ստուերս մահու. ուղղել զոտս մեր ի ճանապարհս խաղաղութեան:

Աղօթ ձեռնադրին Սիմեոնի:

Արդ արձակես զծառայս քո Տէր ըստ բանի քում ի խաղաղութենէ. զի տեսին աչք իմ զփրկութենէ քո. զոր պատրաստեցեր առաջի ամ ժողովրդոց:

Լոյս ի յայտնութենէ հեթանոսաց. և փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլի:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

Եւ ապա ասէ Մեծացուցչն զոր պարզեցէ:

Քարոզ զինէ Մեծացուցչին:

Սուրբ զԱծածինն և զամ նս բարեխօս արասցուք առ Հայր յերկինս. զի կամեցեալ ողորմեսցի, և գթացեալ կեցուսցէ զարարածս իւր: Ամենակալ Տէր Ած մեր, կեցո և ողորմեա:

Աղօթ:

Ընկալ Տէր զաղաչանս մեր բարեխօսութենէ նը Ածա-

ծնին՝ անարատ ծնողի միածնի Որդւոյ քո, և աղաչանօք ամ սիրոյ քոյ: Լսէ մեզ Տէր և ողորմեա. ներեա, քաւեա և թող զմեղս մեր: Արժանաւորեա զոհութիւն փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ նմին Հոգւոյդ. այժմ:

Քարոզ ընկե Մեծաց-ոսկեն կը-բակէց ա-ո-բց:

Եւ եւրս խաղաղութիւն զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմ:

Վասն սո՛ւրբ տեղւոյս շինութեան և բարեկարգութեան. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմ:

Վասն ժողովրդեա՛ւնս ծրբ միտանեն ընդ դրո՛ւնս սրբոյ եկեղեցւոյ. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմ:

Վասն ընդունելո՛ւթիւ զպաշտատանս սոցա ըստ մեծի ողորմութեան իւրում. զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմ:

Եւ ե՛ւս և վասն միաբանութեան: Տէր ողորմ:

Ջահանէինս մե՛ւր և ըղմիմեանս: Ողորմեա՛ւ մեզ: Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛. Տէ՛ւր ո՛ղո՛րմեա՛ւր:

Աղեղ:

Պատ ես թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից քո ածմեր: Եւ քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք, իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և:

Երբ ե-պաքերէց ա-եպոպանին:

Ո՛ղջոյն ա՛նո՛ւնըն Տեա՛ռն օ՛րհնեա՛ղ. ի յայսմհետէ՛ւ ա՛ւ մի՛նչեւ ի յաւի՛տեա՛ւ ժա՛մ:

Օ՛րհնեցէ՛ք մանկունք ըղՏէր. և օրհնեցէ՛ք զանո՛ւն Տեա՛ռն: Ե՛ղիցի անո՛ւն Տեառն օրհնեա՛ղ յայսմհետէ՛ւ մինչեւ ի յաւի՛տեա՛ւն: Յարեւելից մինչ ի մուտս արեւո՛ւ օ՛րհնեա՛ղ է անո՛ւն Տեառն. ի յայսմհետէ մինչեւ ի յաւի՛տեա՛ւն:

Փա՛ռք ե՛ւ երկրպագո՛ւթիւն հօր ե՛ւ Որդւոյ ևս սո՛ւրբոյ Հո՛գւո՛ւյն. և այժմ եւ միշտ և յաւի-

տեա՛նըն յաւիտե՛ւնից. ա՛մէ՛ն. ի յայսմհետէ մինչեւ ի յաւի՛տեա՛ւն:

Ա՛րի Տէր օգնեա՛ւ մե՛ւզ. եւ փրկեա՛ւ զմե՛ա՛ւ-ո՛ւթի՛ւնէ. վասն ա՛նո՛ւա՛ն քո՛ւ յա՛ւ:

Ա՛րի եւ մի մերժե՛ւր ըզմի՛ւզ ի սպա՛ւ-ա՛ւ-ո՛ւ. վասն ա՛նո՛ւա՛ն քո՛ւ յա՛ւ:

Թագաւո՛ւրեսցէ Տէ՛ւր յա՛ւիտեա՛ւ-ո՛ւ-ո՛ւ-ցո՛ւ. Ա՛ստո՛ւած քո՛ Սի՛ո՛ն ա՛ղգէ՛ւ յա՛ւ-ո՛ւ-ո՛ւ-ցո՛ւ:

Օ՛րհնեա՛ ա՛նձն իմ ըղՏէ՛ւ-ո՛ւ-ո՛ւ-ցո՛ւ. օրհնեցի՛ց ընդՏէր կենդանութեա՛ն իմո՛ւ:

Որթիւ: Խաղաղութի՛ւ ամե: Եւ ընդ Հոգւոյդ քո՛ւմ: Երկի՛ւղածութի՛ւ լուսաւորեա՛ւք: Սէ՛ւ աւետարանիս որ ըստ (Մատթէոսի): Փառք քեզ Տէր Աստուած մեր: Պատո՛ւական է: Ասէ Ա՛ստո՛ւած:

Ակ (Ծապէլ-ըրէն:)

Ա-եպոպան ըսպ Ղ-կաոո: Ի Գ. 50:

Վե՛ւ թագաւման և յարութե՛ւն Տէ՛ւն մերոյ Յեսո՛ւ Քրիստո՛ւսի:

Եւ ա՛հա այր մի, անո՛ւն Յովսէփ. որ էր նախարար, այր բարեգործ և արդար: Սա չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նո՛ւք. ՅԱրիմաթեայ քաղաքէ Հրէից, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութե՛ւն Աւո՛ւ: Սա մատուցեալ առ Պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յեսո՛ւ: Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեաց պաստառակալաւ. և եդ ի կռատոյ գերեզմանին, ուր չէր քնաւ ոք եդեալ: Եւ օրն էր ուրբաթի, և շաբաթ լուսանայր. և երթային զհետ նո՛ւ կանայք՝ որք եկեալ էին ընդ նմա ի Գալիլեէ. տեսին զգերեզմանն, և որպէս եդաւ մարմին նո՛ւ: Դարձան և պատրաստեցին խունկս և իւղս. և ի շաբաթուն հանդարտեցին ևս պատուիրանին:

Բայց ի միաշաբաթուն վաղ քաջ ընդ առաւօտն եկին ի գերեզմանն, բերին զխունկսն զոր պատրաստե-

ցին. և այլ կանայք ընդ նմ: Եւ գտին զվէմն թաւա-
լեցուցեալ ի գերեզմանէ անտի. և մտեալ ի նեղքս՝
ոչ գտին զմարմինն Տեառն Յնի: Եւ եղև ընդ հիա-
նալն նոցա վն այնոցիկ, և ահա արք երկու հասին առ
նս ի հանդերձս լուսաւորս: Եւ իբրև զահի հարան՝
և խոնարհեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր, ասեն
ցնս. զի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս. չէ աստ,
այլ յարեաւ: Յիշեցէք ոգ խօսեցաւ ընդ ձեզ մինչ
էրն ի Գալիլեա. և ասէր, թէ պարտ է որդւոյ մար-
դոյ մատնել ի ձեռս մարդոց մեղաւորաց և ի խաչ ելանել
և յերրորդ աւուր յառնել: Եւ յիշեցին զբանան նր. և
դարձան պատմեցին զայս ամ մետասանիցն և այլոցն
ամենեցուն: Եւ էին Մարիամ Մագդաղենացի, և Յով-
հաննա, և Մարիամ Յակովբայ, և այլք ընդ նս, որ
պատմեցին զայս առաքելոցն: Եւ երևեցան առաջի նց
շաղփաղփուքի բանք նց, և չհաւատային նց: Բայց
Պետրոս յարուցեալ ընթացաւ ի գերեզմանն. և հայ-
եցեալ տեսանէ զկտաւսն լոկ, զի կային. և գնաց՝ ընդ
միտս զարմացեալ թէ զինչ եղև: Ի Գ. 12:

Ա2 (Զատիկն:)

Ա-Եպոպան ըստ Յովհաննու: Թ. 38:

Վասն յարուԹեան Տեառն մերոյ Յնի Քնի:

Եւ ի միաշաբաԹիոջն Մարիամ Մագդաղենացի գայ
առաւօտուն ընդ արշալոյս ի գերեզման անդր. և տե-
սանէ զվէմն բարձեալ ի դրանց գերեզմանին: Ապա
ընԹանայ և գայ առ Սիմովն Պետրոս և առ միւս ա-
շակերտն՝ զոր սիրէրն Յն. և ասէ ցնս. բարձին զՏէր
ի գերեզմանէ անտի, և ոչ գիտեմ, ուր եդին զնա:
Ել Պետրոս և միւս աշակերտն, և գային ի գերեզ-
մանն. ընԹանային երկոքեանն ի միասին. և միւս ա-
շակերտն յառաջեաց ընԹացաւ վաղագոյն քան զՊե-
տրոս, և եկն նախ ի գերեզմանն: Եւ խոնարհեալ տե-
սանէ զի կային անդ կտաւքն. բայց ի նեղքս ոչ եմուտ:

Եկն և Սիմոն Պետրոս՝ որ գայր զկնի նորա, և եմուտ
ի գերեզմանն և տեսանէ զկտաւսն, զի կային անդ. և
վարշամակն՝ որ էր ի գլուխն նր՝ ոչ ընդ այլ կտաւսն կայր,
այլ ուրոյն ծալեալ ի մի կողմն: Յայնժամ եմուտ և միւս
աշակերտն, որ եկեալ էր յառաջագոյն ի գերեզմանն.
ետես և հաւատաց. զի չէ ևս գիտէին զգիրս, Թէ
պարտ է նմա ի մեռելոց յառնել: Զոգան դարձեալ
առ միմեանս աշակերտքն: Բայց Մարիամ կայր արտա-
քոյ գերեզմանին և լայր: Եւ մինչդեռ լայր՝ խոնար-
հեցաւ ի գերեզմանն, և տեսանէ երկուս հրեշտակս ի
սպիտակս զի նստեալս՝ մի ի մնարից և մի յանոտից, ուր
կայր մարմինն Յնի: Եւ նոքա ասեն ցնա. կին դու՝ զի՞
լաս: Ասէ ցնս. զի բարձին զՏէրն իմ ի գերեզմանէ
աստի, և ոչ գիտեմ ուր եդին զնա: Զայս իբրև ա-
սաց՝ դարձաւ ի Թիկունս կոյս, և տեսանէ զՅն զի
կայր. և ոչ գիտէր Թէ Յն էր: Ասէ ցնա Յն. կին դու՝
զի՞ լաս, զո՞ խնդրես. նմա այսպէս Թուեցաւ Թէ պար-
տիզպանն էր. ասէ ցնա, տէր՝ եԹէ դու բարձեր զնա,
ասա ինձ ուր եդիր զնա, զի ես առից զնա: Ասէ ցնա Յն.
Մարիամ. և նա դարձաւ և ասէ ցնա երբայեցերէն,
Րաբունի, որ Թարգմանի՝ վարդապետ: Ասէ ցնա Յն. մի մեր-
ձենար յիս. զի չէ ևս ելեալ եմ առ Հայր իմ. այլ երԹ
դու առ եղբարս իմ, և ասա ցնն. ելանեմ ես առ Հայրն
իմ և առ Հայր ձեր, և Աճն իմ և Աճ ձեր: Գայ Մա-
րիամ Մագդաղենացի, և պատմէ աշակերտացն՝ եԹէ
ետես նա զՏէր, և զայս ինչ ասաց ցնա: Ի. 18:

Երբ պէտք է ըսել Աւետարանը:

Փառք յարութեդ քո Տէր. ոչ դադարեցայց գրիստոս
գրհնել ըզքեզ զամ աւուրս կենդանութեդ իմոյ:

Փառք յարութեդ քո Տէր. ոչ դադարեցայց Յիսուս
գովել ըզքեզ զամ աւուրս կենդանութեդ իմոյ:

Ես ոչ դադարեցայց փրկիչ փառաւորել ըզքեզ
զամ աւուրս կենդանութեանդ իմոյ:

Ի՛ դիշերի՛ հա՛մբա՛րձէք. ը՛ղձա՛ցէք ձեր ի՛ սբրբու՛թի՛ւն. և՛ օ՛րհնեցէ՛ք ը՛զՏէր:

Ա՛ստ օրհնեցէ՛ք զ՛Տէր ամե՛նայն ծա՛ռայք Տեառն ը՛զՏէ՛ր ի՛ սբրբու՛թի՛ւն. և՛ օ՛րհնեցէ՛ք ը՛զՏէր: Ապ՝ ը՛ա՛ա՛ր պա՛պա՛ճ Գ՛ԼԼ՛ԲՔ՛ԱՆ ասա:

Քարոզ ընկե ե-ը՛ԲԵԲԵՑ ա-ԵԹԲԱՆԻՆ և- ԵՐԲՈՑՆ:

Օրաւրհնեցեալքս մեծաւ ուրախութի՛ւն աւետեաք յարուցեա՛ Տէրն մերոյ և փրկչին Յեսի՛ Քրիստոսի: Որ եղև պատուական և անդրանիկ ամ՛ ննջեցելոց: Խորտակեաց զդրունս դժոխոց. և ելոյծ զբռնութի՛ւն մահու: Եւ ետ մեզ հաստատութի՛ւն վերստին նորոգման կենդանութի՛ւն ամ՛ մարդկան: Խնդրեսցուք հաւատով ի փրկչէն մերմէ Յեսէ Քրիստոսէ: Զի զմեզ արժանի արասցէ յարութի՛ւն իւրոյ, կերպարանակից առնել զմարմին խոնարհութե՛ւն մերոյ՝ ըստ նմանութե՛ւն մարմնոյ փառաց իւրոց: Վա՛յ զի զայս խոստացաւ՝ զմեծ և զանճառելի շնորհս պարգևել սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն Աստ՛ծո՛ Յեսո՛ Քրիստո՛ս մեր: կեցո՛ և ողջ:

Աղօթ՛:

Ամենակեցոյց, ճշմարիտ, ո՛ր, մեծի յարութե՛ն քո Աստ՛ծո՛ մերոյ վայելէ փառք իշխանութի՛ւն և պատիւ. այժմ և:

Ե- ասէ փոխ՝ Սաղմոս Ծ:

Ողորմեա՛ ինձ Աստ՛ծո՛ ըստ մեծի ո՛ղորմութե՛ւն քումմ. ըստ բազում գթութե՛ւն քումմ քաւեա՛ զանօրէնութի՛ւնս իմ:

Առաւել լո՛ւա զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և ի մեղաց իմոց սո՛ւրբ արա զիս:

Զանօրէնութի՛ւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յա՛մ ժամ:

Քեզ միայն մեղայ Տէր. և զչար առաջի քո արարի:

Ո՛ՀՀ արդար եղիցիս ի բանս քո. և յաղթեսցես ի դատէն քո:

Անօրէնութե՛ն յղացաւ. և ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու Տէր զճշմարտութի՛ւն սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստութե՛ւնդ քով յայտնեցեր ինձ:

Ցօղեա՛ յիս մշակաւ, և սբ՛ եղէց. լուա՛, և քան զձիւն սպիտակ եղէց:

Լսելի՛ արա ինձ Տէր զցնծութի՛ւն և զուրախութի՛ւն. և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք:

Դարձո՛ զերեսս քո ի մեղաց իմոց. և զա՛մ անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն:

Սիրտ սբ՛ հաստեա՛ յիս Աստ՛ծ. և զՀոգի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի իմում:

Մի՛ ընկենուր զիս Տէր յերեսաց քոց. և զՀոգի քո սբ՛ մի՛ հաներ յինէն:

Տո՛ւր ինձ զցնծութի՛ւն փրկութե՛ն. և Հոգւով պետութե՛ն քոյ հաստատեա՛ զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո. և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարենէ Աստ՛ծ. Աստ՛ փրկութե՛ն իմոյ. և ցընծասցէ լեզու իմ յարդարութե՛ն քումմ:

Տէր երի՛ զբերանս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութի՛ւնս քո:

Թէ կամեցեալ էիր պատարագս՝ մատուցանէ՛ի՛ք. քայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ Աստ՛ծո՛ Հոգի խոնարհ. զսիրտ սբ՛ և զՀոգի խոնարհ Աստ՛ծ ոչ արհամարհէ:

Բարի՛ արա Տէր կամո՛ք քովք Սիովնի՛, և շինեսցին պարիսպքն Երուսաղէմի:

Ցայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութե՛ն. ուխտից պատարագս հանցեն ի սեղան քո զուարակս:

Փառք Հօր: Աստ՛ժմ և միշտ:

Ե- ապա ասէ Աղբե՛ր՛ն ըստ պա՛պա՛ճին:

Քարոզ ընկե Աղբե՛ր՛ն:

Երկրպագեմք քեզ Տէր Աստ՛ծ մեր անցեալքս ընդ երկարութի՛ւն դիշերիս, և կանխեալքս ի տեղւոջ խոստո-

վանութեե մատուցանեմք զառաւօտու աղօթս մեր: Զքեզ Տէր օրհնեմք և փառաւորեմք, և ղքէն Տէր գոհանամք. որ արժանի արարեր զդիշերս խաղաղութե անցուցանել և հասանել ի ժամ առաւօտուս: Արժանաւորեա զմեզ Տէր անճառ խոստմանց քոց, զոր խոստացար սիրելեաց քոց. ճշմարիտդ Աե ցն քն Տէր մեր, կեցո և ողորմեա: Կեցո Տէր:

Ողորմեա մեզ Տէր Աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութե քումե: Ասացուք ամենեքեան միաբանութե: Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա:

Մաղթանք:

Ողորմած, գթած, ճշմարիտ, նե մեծի (յարութեն) քնի Այ մերոյ վայելէ փառք իշխանութե և պատիւ. այժմ և միշտ:

Սաղմոս ճԽԸ:

Ալէլուիա. ալէլուիա:

Օրհնեցէք զՏէր յերկնից. օրհնեցէք զնա ի բարձունս:

Օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նր. օրհնեցէք զնա ամենայն զօրութիք նորա:

Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին. օրհնեցէք զնա ամենայն աստեղք և լոյս:

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնեցէք զանուն Տեառն:

Զի նա ասաց և եղեն. հրամայեաց և հաստատեցան:

Կացոյց զնս յաւիտեանս յաւիտենից. սահման եդ, և ոչ անցանեն:

Օրհնեցէք զՏէր յերկրէ վիշապք և ամ խորք:

Հուր և կարկուտ, ձիւն և սառն, հողմ և մրրիկ՝ որք առնէք զբան նորա:

Լերինք և ամենայն բարձունք, ծառք պտղաբերք և ամենայն մայրք:

Գազանք և ամ անասունք, սողունք և ամ թռչունք թևաւորք:

Թագաւորք երկրի, և զօրք իւրեանց. իշխանք, և ամ դատաւորք երկրի:

Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք օրհնեցէք զանուն Տեառն:

Բարձրացաւ անուն նր միայն. խոստովանութե նմա յերկինս և յերկրի:

Բարձր առնէ Տէր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութիւն նմա յամենայն սրբոց նորա՝ յորդւոցն Իսրայէլի. ժողովրդեան՝ որ մերձ է առ Տէր:

Սաղմոս ճԽԹ:

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութե նոր. օրհնութե նմա յեկեղեցիս սրբոց:

Ուրախասցի Իսրայէլ յարարիչ իւր. որդիք Սիովնի ցնծասցեն ի թագաւորն իւրեանց:

Օրհնեսցեն զանուն նր օրհնութիք. սաղմոսիւք և օրհնութիք սաղմոս ասասցեն նմա:

Հաճի Տէր ընդ ժողովրդս իւր նբ. և բարձր առնէ զչեզս ի փրկութե:

Պարծեսցին նբքն փառաք. և ցնծասցեն ի հանգիստս իւրեանց. և բարձր արասցեն զԱստուած բերանով իւրեանց:

Սուր երկսայրի ետ ի ձեռս նոցա, առնուլ զհատուցումն ի հեթանոսաց, յանդիմանութիւն ամենայն ժողովրդոց:

Կապել զթագաւորս նց կապանօք, և զպատուականս նց ձեռնակապօք երկաթեօք:

Առնել նց դատաստան ըստ գրոց. և փառք այս են ամենայն սրբոց նորա:

Սաղմոս ճԾ:

Օրհնեցէք զԱՅ ի սրբութե նորա. օրհնեցէք զնա ի հաստատութե զօրութե նր:

Օրհնեցէք զնա ի զօրութե նր. օրհնեցէք զնա ի բազում մեծութե նր:

Օրհնեցէք զնա ի ձայն օրհնութեանն. օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութեամբ:

Օրհնեցէք զնա ցնծութեամբ. գովեցէք զնա ուրախութեամբ:

Օրհնեցէք զնա ի բանս քաղցր. գովեցէք զնա ի բարբառ լսելի:

Օրհնեցէք զնա ի ձայն գոհութեան. ամենայն հոգիք օրհնեցէք զՏէր:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

Ե- ապա ասէ Տէրէրինէցն ըստ պարզաճին:

Զինէ Տէրէրինէցին ասէ Օրհնո-ւիւն ա-ա-օրու, ասացեալ յանմարթնոց այլեւ ի կոստանդնո-պոլսոյ արքոյ ժողովոյն ՃԾ հայրապետաց:

Փա՛ռք ի բարձունս Աստուծոյ. Եւ յերկիր խա՛ղաղութիւն. ի մարդիկ հաճութիւն: Ե՛ւ օրհնո՛ւթիւնքեզ ի բա՛րձունս. օրհնեալ ես Տէր Աստուած մեր. օրհնե՛մք ը՛զքեզ եւ գո՛վեմք ը՛զքեզ: Խոնարհա՛նիմք Տէր ը՛զքեզ. Եւ երկիր պագա՛նեմք քեզ. փառաւո՛րեմք ը՛զքեզ. գո՛հանամք Տէր ըզքէն վա՛սըն մեծի՛ փառացդ: Տէր Թագաւո՛ր. սո՛ւրբդ երկնա՛յին. Ա՛աստուած եւ Հա՛յր ամենակա՛լ: Տէր եւ Որդի՛ Հո՛ր միածի՛ն Յի՛սո՛ւս Քրի՛ստո՛ս եւ սո՛ւրբ Որդի՛: Տէր Աստուած գառն Աստուծո՛յ. և Որդի՛ Հո՛ր. որ առեր զմեղս աշխարհի՛. ողորմե՛ցար. բարձեր զմեղս աշխարհի՛: Ե՛ւ արդ ընկա՛լ զաղաչանքս մեր. սո՛ւրբդ որ նըստի՛ս ընդ աջմէ՛ Հօր ողորմեա՛ց մեզ: Զի՛ դո՛ւ միայն սո՛ւրբ. դո՛ւ միայն բարձրեա՛լ ես. դո՛ւ միայն Տէ՛ր մեր. Յի՛սուս Քրի՛ստո՛ս: Տէր եւ Հոգի՛դ սո՛ւրբ որ ի փառս Աստուա՛ծ ը՛նդ Հօր. ամէ՛՛՛ն:

Եւ՛ յամենայն ժամ օրհնե՛մք ը՛զքեզ. Տէր և գո՛վեմք զանո՛ւն սո՛ւրբդ քո՛ յաւի՛տեան եւ յաւիտեա՛նս յաւի՛տե՛նից: Ա՛րժա՛նի՛ արա՛ Տէր զօրըս զայս խա՛ղաղութեամբ եւ ա՛առա՛նց մե՛ղաց պա՛հեա ըզմեզ: Օ՛րհնեա՛ւ ես Տէր Աստուա՛ծ հա՛յրըն մերոց. գովեա՛ւ և փա՛ռաւորեա՛ւ է՛ ա՛նո՛ւն սո՛ւրբդ քո՛ յաւի՛տեա՛նս ամէ՛՛ն:

* Օ՛րհնեա՛ւ Տէր. ա՛ւսո՛ւ ինձ զարդարութի՛ւն քո՛. Երէ՛ց: Տէր ա՛պաւէ՛ն եղե՛ր մեր յա՛զգէ՛ յա՛զգ: Ե՛ս ա՛ղաչե՛մ Տէր ողորմեա՛ ինձ և բըժըշկեա՛ զանձն իմ. ես մեղա՛ քե՛զ: Ցո՛յց մե՛զ Տէր զո՛ղորմութի՛ւնըս քո. Եւ ը՛զփրկութի՛ւնըս քո՛ տո՛ւր մե՛զ: Տէր ո՛ղորմութի՛ւն քո յաւիտեան. ը՛զգո՛ծըս ձեռա՛ց քո՛ց մի՛ անտե՛ս ա՛ռնե՛ր: Տէր իմ ը՛զքե՛զ ապաւէ՛ն ինձ արարի՛. ուսո՛ ի՛նձ առնել ը՛զկամ՛ըս քո՛ զի զո՛ւռ ես Աստուա՛ծ իմ: Ի՛ քէ՛ն է Տէր աղբիւր կենդանութե՛ան. Եւ լուսո՛վ երեսա՛ց քո՛ց տեսա՛նեմք ը՛զլո՛յս: Ծա՛գեա՛ ողորմութի՛ւնըս քո ո՛րք ճանաչե՛ն ը՛զքե՛՛զ Տէ՛՛՛ր:

Մաղթանք:

Փառք, պատիւ և երկրպագութի՛ւն ի բարձունս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ:

Ա-ա-օրու եղե՛ւ զինէ փառք ի բարձունսքն:

Յաղո-ղնեան:

ԱՁ ԱԿ. * Օ՛գնարութի՛ւ ընկալո՛ղկըզ՛ն օ՛րհնե՛սցո՛՛ւք. ղկըզ՛ն մերոյ օրհնեսցո՛ւք ընդ յաղորդութիւն:

Յարեաւ Ա՛ստըւած. ցրո՛ւեցա՛ն թըշնամի՛ք նո՛ր՛ա՛՛:

ԲՁ ԲԿ. Օ՛գնարութի՛ւ ընկալո՛ղկըզ՛ն օ՛րհնե՛ս:

Ջգնարութեա՛ն ղՔրի՛ստո՛ս օրհնեսցուք. և ղգաղութի՛ւն փառաւորեսցո՛ւք:

ԳՁ ԳԿ. Օ՛գնարութի՛ւ ընկալո՛ղկըզ՛ն օ՛րհնե՛ս:

Ո՛ր ե՛՛ն ի՛ բարձունս եւ գերեաց ընդերո՛ւթի՛՛՛. էառ աւար. բաշխեաց պարգե՛ւս և ե՛տ որդո՛՛ց մարդկա՛ն:

ԴՁ ԴԿ. Օ՛գնարութի՛ւ ընկալո՛ղկըզ՛ն օ՛րհնե՛ս:

Ո՛ր համբերեաց խաչի՛. և եղաւ ի՛ նո՛րա՛փոր վի՛՛մ՛՛:

և աստուածային յարութեամբն ընդմահացեալսըն վե-
րա՛բերեաց ի կեա՛նս:

Քարոզ կի-րակէից և ամենայն տո-ո-ւոյ պէտո՛ւնեաց:

Ընտացուք ամենեքեան միաբանութեամբ. տէր ողոր-
մեա՛: տէր ողորմեա՛:

Վն խաղաղութե՛ամ աշխարհի, և հաստատութե՛ան սրբ
եկեղեցւոյ. զտէր աղաչեսցուք: տէր ողորմեա՛:

Վան ամենայն սո՛ւրբ և ուղղափառ եպիսկոպոսաց.
զտէր աղաչ: տէր ողորմեա՛:

Վն սրբազան պապին մերոյ տէ՛ն այս անո՛ւն. կենաց և
փրկութե՛ան հոգւոյ նորին. զտէր աղաչ: տէր ողորմեա՛:

Վն հայրապետին մերոյ տեառն այս անո՛ւն. կենաց և
փրկութե՛ան հոգւոյ նորին. զտէր աղա: տէր ողորմեա՛:

Վան վարդապետաց, քահանայից, սարկաւագաց,
դպրաց և ամենայն ոխտի մանկանց եկեղեցւոյ. զտէր
աղաչեսցուք: տէր ողորմեա՛:

Վն բարեպաշտ թագաւորաց, և ա՛ծ ասէր իշխանաց,
զօրավարաց և զօրաց նոցին. զտէ՛ր աղա: տէր ողորմեա՛:

Վն զի տէ՛ն ամենակալ հնազանդեցուսցէ առաջին՛ զա՛մ
պատերազմունս թշնամեաց. զտէ՛ր աղ: տէր ողորմեա՛:

Յաղագս հարց և եղբարց մերոց, որք ի գերութե՛ան
են և ի չար ծառայութե՛ան. զտէր աղա: տէր ողորմեա՛:

Յաղագս ճանապարհորդաց և նաւորդաց՝ խաղաղու-
թեամբ հասանել ի նաւահանգիստն բարութե՛ան. զտէ՛ր
աղաչեսցուք: տէր ողորմեա՛:

Յաղագս հիւանդաց և ամենայն վշտացելոց փութա-
պէս առողջութե՛ան. զտէր աղա: տէր ողորմեա՛:

Յաղագս բարեխառնութե՛ան օդոց, անձրեւաց քաղցրու-
թե՛ան և պտղոց առատութե՛ան. զտէր աղա: տէր ողորմեա՛:

Յաղագս ոխտաւորաց և պտղաբերից ի սուրբ եկե-
ղեցի Աստուծոյ. զտէր աղա: տէր ողորմեա՛:

Եւ յաղագս այնոցիկ, որք մատնեալ են ի ձեռս անօ-
րինաց վն անուանն քո՛ւ. զտէր աղա: տէր ողորմեա՛:

Յաղագս հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ
հաւատով ի քե՛ն ննջեցին. զտէր աղա: Յիշեա՛ տէ՛ր և:

Յաղագս փրկելոյ զմեզ տեառն Աստուծոյ յերեւելի
և յաներեւոյթ թշնամւոյն. զտէր աղա: տէր ողորմեա՛:

Այլ զմարիամ զա՛ծածինն, զփառաւորեալ և օրհնեալ
միշտ ա՛յր կոյսն, ա՛յր զՅովհաննէս մկրտիչն, ա՛յր զառա-
նոս նախավկայն, սուրբ զառաքեալսն և զմարգարէսն,
զարի և զյաղթող ա՛յր զվկայսն, և զմեծ խոստովանողն
քե՛ի զՀայրապետն մեր զընդն Գրիգորիոս լուսաւորիչն
Հայաստանեայց աշխարհի:

Յիշեսջի՛ք և զա՛մ սո՛ւս, և նոքօք զտէր աղաչեսց: Յիշ:
Զառաւօտս լուսոյ, և զառաջակայ օրս խաղաղութի՛ւ
անցուցանել հաւատով ի տէ՛ն խնդր: Շնորհեա տէ՛ր:

Զհրեշտակ: Զքաւութի՛ւն: Զսքի՛ւ խաչ: Շնորհեա տէ՛ր:

Եւ եւս և վն միաբանութե՛ան ճշմարիտ: տէր ողորմեա:

Զանձինս մեր և զմիմեանս տեառն: քեզ տէ՛նդ Հ:

Ողորմածց մեզ տէր ա՛ծ մեր ըստ մեծի ողորմութե՛ան:

տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր ողորմեա:

Քարոզ պատո՛ւոյ:

Փառաւորեսցուք զամենակալն Ա՛ծ զՀայր տեառն մե-
ր՛ոյ Յի՛ն քո՛ւ՝ գոհանալով զնմանէ, որ պահեաց զմեզ
խաղաղութի՛ւ ի գիշերիս յայսմիկ. և առաջնորդեաց
մեզ ի խաւարէ ի լոյս, ի մահուանէ ի կեանս, յապա-
կանութե՛է յանապականութի՛ւն, յանգիտութե՛է ի գիտու-
թի՛ն ճշմարտութե՛ան իւրոյ: Աղաչեսցուք և խնդրեսցուք ի
նմանէ, զի զերկարութի՛ւն տուընջեանս խաղաղութի՛ւ և
ա՛մ մտադիւր զուարթութի՛ւ արասցէ անցուցանել ի
մէնջ: Եւ պարսպեալ պահեսցէ զժողովուրդս իւր աս-
տուածային զօրութի՛ւնն, որ ի վե՛ր ա՛մ բարերարութի՛ւն
իւրով իշխանութիւն ունի: Ամենակալ տէր Աստուած
մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛: կեցո՛ տէր:

Զառաւօտս լուսոյ և զառաջակայ օրս խաղաղութեամբ
անցուցանել հաւատով ի տէ՛նէ խնդր: Շնորհեա տէ՛ր:

Զհրեշտակ: Զքաւութի՛ն: Զսո՛ւղ խաչ: Շնորհեա՛ տո՛ր:
Եւ ևս և վա՛ն միաբանութե՛ն ճշմար: Տէր ողորմեա:
Զանձինս մեր և զմիմեանս տա՛ն Աստ: Քեզ տա՛նդ:
Ողորմեաց մեզ տէր Աստ մեր ըստ մեծի ողորմութե՛ն:
Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր ողորմեա:

Աղօ՛թ:

Գոհանամք զքե՛ն տէր Աստ մեր, որ երեւեալ լուսով քո ղուարճացուցեր զմա՛ս արարածս քո. իսկ խմանալի լուսով պատուիրանաց քոց զամենեսեան լուսաւորեցեր զհաւատացեալս ի քե՛զ: Զօրացո՛ և զմե՛զ տէր ի պահպանութի՛ պատուիրանաց քոց ի տուընջեանս յայսմիկ, և յամ ժամանակի: Ո՛չ զի՛ լուսաւորեալ մնօք միշտ զհաճոյս քո արասցուք. և հանդերձեալ բարեացդ հասցուք ընդ ա՛մ նբս քո: Շնորհօք և մարդասիրութե՛ տեառնդ մերոյ և փրկչիդ Յի՛ն քե՛ն. որո՛ւմ վայելէ փառք, իշխանութի՛ և պատիւ. այժմ և միշտ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Խաղաղութի՛ մեր և կեանք, որ ի հօրէ առաքեցար՝ միածին Որդի Աստ տէր մեր և փրկիչ Յի՛ն քե՛ն: Տո՛ւր մեզ զխաղաղութի՛ քո, զոր ընդ հնոցեցեր սրբոց քոց առաքեալսդ. վիշամբ քո ի նե՛ն զկենդանացուցիչ և զամենաղօր Հոգիդ քո՛ նբ. ո՛չ զի՛ և մեք խաղաղացեալք յամ աշխարհական սահեցմանց, լինցուք տաճար և բնակարան ճծային ընդհացդ: Եւ գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր և նբ Հոգւոյդ, քե՛ն Աստ մեր. այժմ:

Եւ ապա ասէ Սարկաւագ:

Այրերք Աստուած. սիրերք և երկնչո՛ր. սիրերք և անմահ ողորմեաց մեզ: Երէց՝ կրկնէ:

Երէց:

Փառաւորեալ և օրհնեալ միշտ նբ կոյս Աստծիմն Մարիամ մայր քե՛ն. մատո՛ զաղաչանս մեր որդւոյ քոյ և Աստուծոյ մերո՛յ:

Մաղթանք:

Փրկել զմեզ ի փորձութե՛ և յամ վտանգից մերոց:

Քաջող:

Եւ ևս խաղաղութե՛ զՏեր աղաչեսցուք:

Ո՛վ լսելի լինելոյ Տեառն Աստ ձայնի աղաչանաց մերոց բարեխօսութե՛ նբ Աստծնին. և իջանելոյ ի վե՛ր մեր ողորմութե՛ և գթութե՛ Տեառն Աստ: Ամենակալ Տէր Աստ մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛:

Քհն. Օրհնութի՛ և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն նկր. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտ:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Ի գօնս գերբանական ասպ ասէ սաղմոս եւ գլուխ եւ սուրբ գրան ընդ պաղատանին:

Քաջող յորժամ ի ննջեցեալն:

Սրկ. Ո՛վ ևս խաղաղութե՛ ըղՏեր աղաչե՛սցուք:

Դպ. Տէ՛ր ո՛ղորմեա՛:

Սրկ. Վասն ի վերոյստ խաղաղութե՛ և փրկութե՛ անձանց մերոց ըղՏեր աղաչե՛սցուք:

Դպ. Տէ՛ր ո՛ղորմեա՛:

Սրկ. Ո՛ղորմեաց մեզ Տէր Աստ մեր ըստ մեծի ողո՛րմութե՛ քոյ. ասասցուք ամենեքեան միաբա՛նութի՛:

Դպ. Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛. Տէ՛՛ր ողորմեա՛:

Քհն. Օրհնութի՛ և փառք Հօր և Որդւոյն և Հոգւոյն սրբո՛յ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Դպ. Ա՛մէն. ա՛լէլո՛ւիա. ա՛լէլո՛ւիա. ալէ՛լո՛ւիա:

Քհն. Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախանձամեալ պահեսցի՛ արևելեան կողմն աշխարհիս. և հայրապետութե՛ Հայոց. * այս ննջեցեա՛լ սուրբ խաչիս և նբ աւետարանաս և աւե՛տրըս ընդհի՛ն. անուամբ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբո՛յ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից: Եւ պահման երէս յայեմոսաս:

Ա՛մէն. ա՛լէլո՛ւիա. ա՛լէլո՛ւիա. ալէ՛լո՛ւիա:

Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախանձամեա՛լ պահեսցի արեմտեան կողմն աշխարհիս. և թագաւորուի՛ քրիստոնէից. այս նըշա՝ն: Ե՛ ղրկեալ պատա՛ն է հաբա՛ա՝:

Ա՛մէն. ա՛լէլո՛ւիա՛. ա՛լէլո՛ւիա՛. ալէ՛լո՛ւիա՛:

Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախանձամեա՛լ պահեսցի հարաւային կողմն աշխարհիս. երկիրս, անգաստանս և պտղաբերութի՛ տարեդա՛ս. այս նըշանա՛ն եր խաչիւս և սուրբ աւետարա՛ն: Ե՛ պատա՛ն պէտ է հնա՛ա՝:

Ա՛մէն. ա՛լէլո՛ւիա՛. ա՛լէլո՛ւիա՛. ալէ՛լո՛ւիա՛:

Օրհնեսցի՛ և պահպանեսցի և նախանձամեա՛լ պահեսցի հիւսիսային կողմն աշխարհիս. քաղաքս և գիւղս. վանքս անապատս և բնակեալ ժողովուրդս ի սմա՛. այս նշանա՛ն եր խաչիւս և եր աւետարանաւս և: Ա՛մէ՛՛ն:

Ե՛ պատա՛ն է քեզ՝, ե՛ ասէն պատշի՛ալ.

Օրհնուի՛ն և փառք Հօր և Որդո՛. որպէս է վերոյ:

Քարոզ ներքոյի՛ ե՛ խոսի՛:

Ա՛ր խաչիւս աղաչեսցուք զՏէր. զի սուաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց, և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութե՛ իւրոյ: Ամենակալ Տէր Աստ՛ մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛:

Աղօ՛թ:

Պահպանեա՛ զմեզ, քե Աստ՛ մեր, ընդ հովանեաւ եր և պատսպարան խաչիւդ քով ի խաղաղութե՛. փրկեա՛ յերևելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն: Արժանաւորեա՛ գոհութե՛ փառաւորել զքե՛զ ընդ Հօր և ընդ նմա՛ Հոգ:

ԿԻՐ. Երբ Տեառն նեբսեխ վան առաքնոյ աւուր ինչքա՛ն, ե՛ է խորհուրդ արարչութեան: Ե՛ է յարութիւնն քո՛ի:

Հնօրհաստեղծեա՛լ Բանն յանէից ի սկզբանէ զերկինս երկնից. ե՛ւ զերկնայինն զօրս անմարմնոց խմանա՛լեացըն զքաւարանոց. ե՛ւ զդգալի տարերց քաո՛ից հանա՛կաց միաբանից. որով յաւէտ փառաբանի՛ երրորդութի՛ն անճառե՛լի՛՛:

Ե՛րկնըսըրբեա՛ն մի տէ՛րութի՛ միով բնութեամբ աստուա՛ծութի՛. լոյսն որ անե՛ղ արարչակա՛ն ասաց լինել լոյս ե՛ղական. զո՛ր և ծագեա՛ց յօրն առաջի՛ն միաշաբաթի կիւրակէի՛ն. որով յաւէտ փառաբանի՛ երրորդութի՛ն անճառե՛լի՛՛:

Բարեխնամ՛ բացատրեսցո՛ւք զծածկեա՛լ խորհուրդըն ծանիցուք. զի՛ լոյն անտես իմանալի՛ մաքո՛ւր հոգւոց տեսանելի՛. ի՛ սոյն ծագեա՛ց միաշաբաթի մեզ յարութե՛ն եր ճառագայթ. * եկայք փրկեա՛լք ընդ զատարածնոյն տուք օրհնութե՛ն յարուցեա՛լ Տի՛՛ն:

Սկըզբ սիրով խոնարհեցա՛ր ի փրկութե՛ մեր մարմնացա՛ր. նո՛վին մարմնովըն խաչեցա՛ր ի գերեզմա՛ն մահո՛ւ եգա՛ր. այսօր յարեա՛ր աստուածաբա՛ր ի հրեշտակաց քարո՛զեցա՛ր. եկայք փրկեա՛լք ընդ զնո՛ւ:

Ե՛րեւեցա՛ր խընկաբերի՛ն յողջոյն կենաց ուրախալից. ե՛ւ ի լերի՛ն Գալիլեա՛ առաքեա՛լոց մեծասանի՛ց. աւրժանացո՛ զմեզ ընդ նոսի՛ն զքեզ տեսանել յօրըն վերջի՛ն. եկայք փրկեա՛լք ընդ զնո՛ւ:

Սիո՛ն ի՛ զարդի՛ք զարթի՛ք հարսի՛ն լուսոյ տուք աւետի՛ք. եթէ փեսա՛ն քո յարուցեա՛լ յաղթեաց մահու իշխանութե՛ն. գայ պըսակէ ըղքեզ փառք եւ ընդ առաջ պըճնեա՛լ զարդուք. եւ գեա՛ երգ նո՛ր յարուցեալն՝ նընջեցելոց կենա՛՛ից պըտո՛՛ղն:

Քարոզ կի՛ւրակէից ե՛ այլոց պերճնական տօնից:

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութե՛ի տեառնէ, զի զողորմութե՛ զնորս իւր արասցէ ի վերայ մեր: Տէրն ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեսցի: Կեցո՛՛ Տէ՛՛ր: Տէր ո՛ղորմեա՛՛. Տէ՛՛ր ողո՛՛րմեա՛՛:

Աղօ՛թ:

Վա՛ռեա՛ ամենազօր և հրաշալի (յարութե՛դ), քե Աստ՛ մեր, երկիր պագանեն զօրք հրեշտակաց. զի դու միայն

ունիս զանմահութի՛ւն բնակեալդ ի լոյս անմատոյց: Եւ մեք հողեղէնս արարածքս խոնարհեալ երկիւղիւս երկիր պագանեմք. զնա և զՀրաշալի և զյաղթող (զյարուցիդ) քո օրհնեմք և փառաւորեմք. Եւ քեզ ընդ երկնային զօրսն մատուցանեմք զօրհնութի՛ւն և զփառս՝ ընդ Հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ և:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր:

Իսկ ի ժեթի ջաբախու աւուրս յետ Սուրբ Աճէն եւ Թարոզին ասէ ի ՚ի՛ւ՝

Սաղմոս ՃԺԲ:

Օրհնեցէք մանկունք զՏէ՛ր. և օրհնեցէք զանուն Տեառն:

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ. յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան:

Յարեւելից մինչև ի մուտս արեւու օրհնեա՛լ է անուն Տեառն:

Բարձր է ի վերայ ամենայն ազգաց Տէր. և յերկինս են փառք նորա:

Ո՞վ է ոմն Տէր Աճ՛ մեր ի բարձունս բնակեալ. և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի:

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեւաց:

Նստուցանէ զնս իշխանաս ընդ իշխանաս ժողովրդեան իւրոյ:

Բնակեցուցանէ զամուրն ի տան ուրախամիտ. որպէս մայր որդւովք բերկրեալ:

Փառք Հօր և: Ա՛յժմ և միշտ:

Եւ ասէ ջրհան Մանկո՛ն+ ըստ պարզաճին:

Քարող գինի Մանկանցն:

Վա՛յ ի խաղաղութի՛ւն ամ աշխարհի, և հաստատութի՛ւն նոյ եկեղեցւոյ զՏէր աղաչեսցուք: Ասացուք ամենեքեան միաբանութի՛ւն: Տէր ողորմեա՛: Երէց՝:

Աղօ՛թ+:

ԱՓ՛ ես Տէր Աճ՛ մեր Հզօր և փառաւորեալ, որ նստիս ի կառս քերովբէականս, և լոյս ծագես յարարածս

քո: Լուսաւորեա զմեզ Տէր ի ժամ առաւօտուս, որպէս զի ի ծագել լուսոյ տուընջեանս ծագեսցի մեզ դութ մարդասիրութեան քո: Հեռացո՛ ի մէնջ Տէր զխաբէութի՛ւն սատանայի. և զբռնութի՛ւն նո՛ր խորտակեա աղօթիւք և բարեխօսութեամբ Ամ՛ սրբոց: Արա՛ և զերկիրս պտղաբեր ի սնունդս ծառայից քոց, յորոց հանապազ փառաւորեալ գովի ամենասո՛ր երրորդութիւնդ. այժմ և:

Եւ ապա Աբյակման սաղմոս, աւետարան եւայլն. ըստ պարզաճին:

ԲՀի. Երէ՛ Տէրն նեբսեխ վան երկրորդ տրեզ ընեան եւ վան երկնայն զջրացն:

Զո՞րարչակա՛ն բանի՛ն հրամա՛ն ի յերկրո՛րդումն աւո՛ւր սկըզբան. ըզջուրսն ի ջո՛ւրցըն բա՛ժանեաց հաստատո՛ւթ պարո՛ւնակեանց. ո՛րով զաշխարհս հողե՛ղենաց անջըրպե՛տեաց ի հրե՛ղենաց. * ընդ նոսի՛ն որդի՛ք լուսո՛յ տուք օրհնո՛ւթի՛ն երրեակ լո՛՛ւսո՛՛յն:

Բազմաչեայ հոյլք քրովբէից երեքսըրբեանըդ սրովբէից. աթոռք անեղ Աստուածութեանըն համագոյ երրորդութե՛ն. բարեխո՛ս լերուք առ Տէր վասըն մանկանց եկեղեցւոյ. ընդ նոսին որդի՛ք:

Գերագո՛ւյն իշխանութի՛ւնք և անխոտոխ միշտ տէրութի՛ք. անյաղթելի՛ն նը զօրութի՛ք ի յարարչին փառատրութի՛ն. աղաչեցէ՛ք զՏէրն ողորմած անտես չառնել զդործս ձեռաց. ընդ նոսին որդ:

Դասք անմարմնոցըն պետութեանց հրեշտակապետք բարձրութե՛ց. հոդիք հրեղէնք և սպասաւորք հրեշտակաց զինուորութի՛ք. մաղթեցէ՛ք զՏէրըն տերանց վասըն մարդկան երկրաւորաց. ընդ նոսին որդի՛ք:

Երկնաւորաց դասուց վերնոց օրհնաբանից քոց զըւարթնոց. քաղցրասցի՛ն առ քեզ գըթած որ վասըն մեր ձայն մաղթանաց. զորս և տացես մեզ պահապան յայսմհետէ մինչ ի վախճան. ընդ նոսին որդի՛ք:

Զօրութիւն և տէրութիւն իշխանութիւն և պետութիւն. և ամ անուանելոց որ ի յերկինս պաղատանաւք. ընկալ քո ուրախութիւք զմեզ յօր մահու և յարուեստ. ընդ նոսին օրհնել Հոգւովդ զքեզ ընդ Հօր փառաւորել։

ԳՇԻ. Երբ վան երբորդ առաւ պաղատանքն, ե երբորդ պաղատան. ե ի Յովհաննէս Մկրտչէն։

Ո՞ակաւն բանն որ ընդ Հօր արարչակից և համագնր. յերրորդ աւուր զգուրսն զատոյց. զգոյս ետ ըզտունկրս բըղխեցոյց. ի՞սկ ի յերրորդ դարձն դարձեալ զգուրցըն հեղեղ ցամաքեցոյց. զնո՞ տապանաւն իւր ապրեցոյց. ըզկենդանեաց սեռս ազեցոյց. * տուք օրհնութիւն անճառ. լուսոյն Հօր ետ Որդւոյ և սուրբ Հոգւոյն։

Ընդ ծառոյ երկրի զգալեաց տընկեաց և զտունկս իմանալեաց. զհեղեղ մեղացըն ցածուցեալ, զգաստ արդարոց բազմացուցեալ. յորոց և մեծն ի ծնունդս կանանց միջնորդ շնորհաց և օրինաց. տուք օրհն։

Թագաւորին երկնից զինուոր. արքայութեանն աւետաւոր. խընդրեա զընել եղս ի սրտի առ ի հովանս տրտմականէ. յուխտեալ տեղին տէրունական ի խոստացեալն որդւոց մարդկան. տուք օրհնութիւն։

Ծառանգին Հօր սպասաւոր և յարգանդէ երկրպագող. կարապետ և մըկըրտիչ այնմ որ մեղաց մերոց քաւիչ. լեր բարեխօս առ նոյն գըթած ջընջել ըզգիր մեր յանցանաց. տուք օրհնութիւն։

Ի Հօրէ լոյս ծագեցար մեռեալ բնութես կենդանարար. առաքեցեր յառաջընթաց նը զՅովհաննէս քարոզ կենաց. սորին հայցմամբ ամենակալ ըզպաղատանըս մեր ընկալ. տուք օրհնութիւն։

Լուսաշաւիղ յերկինս ելին հողանիւթեայ սքէ հրեշտակին. արժանացո՛ ըզմեզ նորին նեղ և անձուկ ճանապարհին. զի հետեւող գոլով նորին Հօր քո վերին

օթեվանին. և երգեացուք ընդ երջանկացն որդւոյ լուսոյ քեզ երգ փառաւոր։

ԴՇԻ. Երբ վան երբորդ առաւ պաղատանքն, ե երբորդ պաղատան. ե վան աւետեաց Ասուածածնին։

Խաչաւարն անդոյ և սկզբնածին հալածեցաւ յօրն առաջին. ըմն այն պայծառ յօր չորրորդին յարեգական նիւթ հաւաքեալ. լուսինն ի տիպ լուսոյ ստեղծեալ և անստեղաց պարք յօրինեալ. որով օրհնի ստեղծողն երից ի բանաւոր պաշտօնէից։

Ծածկեալ խորհուրդըն ծանուցաւ չորրորդ դարուն խսահակաւ. ի չորրորդ օր դարձեալ հրեշտակն ետ զաւետիսըն կուսական. թէ լոյսն որ ոչ բովանդակի ի քէն մարմնով պարունակի. * յօր օրհնեցայք ազգք երկրածինք տուք օրհնութիւն պըտղոյ կուսի։

Կուսին նախնոյ մօրն Եւայի յորմէ Ադամըն հին պարտի. դարձան անէծքըն տըրտմական քո սուրբ ծնընդեամբ կոյս Մարիամ. աղաչեա՛ զքո միածինն թողուլ ըզմեզ որդւոց նոցին. յոր օրհնեցայք։

Հարսն ընծայեալ յերկրէ յերկինս յոր համբառնամք առ քեզ զՀոգիս. յօր լըսելոյ քոյ զաւետիս խընդրեա լինել մեզ լըսելիս. զձայն աւետեաց քոյ միածնին եթէ եկայք օրհնեալք Հօր իմ. յոր օրհնեցայք ազգք երկրածինք։

Զայնիւ առ քեզ տէր պաղատիմք և առաջի քո անկանիմք. աղաչանօք Աստուածածնին շնորհ ի մէնջ ըզբոց հնոցին. տուր արտասուօք զմեղս ջընջել և վերըստին զմեզ նորոգել. յոր օրհնեցայք։

Ղեկավար ճարտարապետ անցեր ընդ ծով կենցաղս անհետ. վերաբերեա ընդ պետրոսի զմեզ ի յալեաց մեղաց ծովէս. պաղատանօք գերագունին անապական քումդ ծընողին. յոր օրհնեցայք ազգք երկրածինք տուք օրհնութիւն պըտղոյ կուսի։

ԵՃԻ. Երբ վասն հինգերորդ աւուր սրբոյն-ինչան, և վասն հինգ գաւառն. և է առաջի սուրբ-ուխտիսն։

Ճաոագայթեաւ բանն ի Հօրէ յօր հինգերորդին հրամայէ. բըղխեալ ի ջրոյ սեռք կայտառաց և թեւաւորս օդականաց. ի սկ ի դարձն հինգ մըկըրտին և յամսին եւ ի ծովն խորհիլ հին. * տաղուք հրաշից ներգործողին պատիւ եւ փառք անվղ Քրիստոսին։

Մաքրապէս օրինակի առաքելոցն քեի. որք ի ծովէն տիբերական ի յերկնայինսըն կոչեցան. անցին ընդ ծով աշխարհական և ի Հոգին մըկըրտեցան. տացուք հրաշ։

Յուրախութենն անզգաւական ի հարսանիսն անապական. զձեզ առաքեաց Հայրըն փառաց հրաւիրատուք տըրտմականաց. ըե Հարսանեացն այն հայցեցէք ընդ ձեզ լինել մեզ պարակից. տացուք հրաշից։

Նորոգ՛ղք տիեզերաց ի նախահօրըն յանցանաց. նոր բաւիեսուր զարդարեցիք զեկեղեցիս հեթանոսաց. պաղատեցէք առ նոյն գըթած զմեզ նորոգել ի հնոյ մեղաց. տացուք հրաշից։

Շինող էիցըս համայնից արարածոց ի յանգոյից. նոյն շինեցեր զեկեղեցի վէմդ ի վերայ վիմին բանի. 'նդ եդեալ հիմունս ի նոր Սիոնն ըզմեզ յօգեա շինմամբ ի նոյն. տացուք հրաշից։

Ուրախացաւ գնացիւք գետոց քաղաք ի քէն շինեալ ցՅն. յորմէ վըտակք ընորհաց հոսեն զոգիս մարդկան ոռոգանեն. արբո և մեզ ի ջրոյն կենաց հայցմամբ Հոգւոյն մատռլւակաց. զի՞ բանաւոր երկիրըս քո պաղաբերըցի ի վախ՞՞ռը՞՞ս քո՞՞։

ՈՒՐ. Երբ վեցերորդ աւուրս սրբոյն-ինեան. և վասն վեց գաւառն. և է խաչելո-ինն Քրիստոսի։

Ընդունդուրժեալ բնութեամբ բարւոյն ունել միայն զանճառ բարին. այլ ստեղծեալ մարդ յիւր պատկերին ի վեցերորդն առաւօտին. ևս ի յերրորդ ժամ

զկողաձիւնն ի յծգնումեի ետ հողածնին. զօրս ի դրախտն եդ վայելել բայց ի պտղոյն մահու առ՞՞գե՞՞լ։

Պապանձեալ առ գաւաղնի յետ յանցանացն Ադամն հին. զկինըն պատճառ եդեալ խաբմանն և կինըն զօձըն դաւաճան. որով երկիրս այս անիծաւ փուշ և տատասկ ի սմա բուսաւ. վըճիռ մահու մարդոյն տըւաւ դառնալ ի հող ուստի ստեղծաւ։

Ջընջել փութայր Հայրըն փառաց ըզգիր պարտեացմեր յանցանաց. որով զգեցաւ Որդին գըթած ի վեց դարուն զմարմին մեղաց. Հօր հաճութե՞ ի մահ խաչին եկըն կամաւ ի յուրբաթին. գառըն զենաւ ի հին զատկին փոխան գառանցն օրինակին։

Ռահիւ լուսոյ պատուիրանին արդարութե՞ ճանապարհին. բարձրանալով քո ի խաչին բարձրացուցեր զմեզ ի յերկինս. քո անպատուհմ խոնարհութե՞դ և կամաւոր խաչելութե՞ն. հաշտեա ընդ մեզ տէր գըթութե՞ և թող ըզմեզս ողորմութե՞։

Սոսկալիդ սերովբէից և ահաւորըդ քրովբէից. խոնարհեցար ի չարչարանս չարչարելի բնութե՞ մարդկան. ի խաչին զմեղըս սպաներ և ղգատակնիք մահու լուծեր. հաշտեա ընդ մեզ տէր գըթութեամբ և թող ըզմեզս ողորմութեամբ։

Վերհագոյն բնութե՞ց էից և արարչէդ բոլորից. յորժամ ծագես զխաչիդ նըշան ի գալըստեան քոյ միւսանգամ. զերկրըպադուս այժմ հաւատով լուսաւորեա նորին լուսով. զի՞ համաձայն խաչ՞ղգեցիցն ըզքե՞զ օրհնեմք յաւի՞՞տե՞՞նի՞՞ց։

ՀՔ. Երբ եօթներորդ աւուրս սրբոյն-ինեան, և եօթն գաւառն. և է խոտիսուրդ հանգիստեան Աստուծոյ։

Տէրն յետ ստեղծմանն արարածոց հանգեաւ յեօթն օրն ի գործոց. այն որ հանգիստ աշխատելոյ և կամք քո՞ն գործ է՛ եղելոյ. ոստի և մեզ յոյս հաստատուն

ետ Հանդիստեամբըն շաբաթուն. թէ՞ աստ գործել զգործս Աստուծոյ անդ ի Հանդիստ ընդ Աստուծոյ:

Բաբունաբար վարդապետիմք յօրինակէ տեառըն խրատիմք. որ ի յերկրորդ արարչութենն յետ կատարման տնօրէնութենն. յեօթներորդ օր Հանդըստեան ի՛ջեալ մարմնով ի գերեզման զկապեալ հոգիսըն վերաձեաց զանանց Հանգիստըն պարգեւեաց:

Ցօղդ որ ի քոյդ կողէ ցօղեալ բըժըշկեացէ ըզՀանգուցեալն. իջցէ ի հող մահու նոցին և բուսուսցէ յօրըն վերջին. կենդանարար ձայնիւըդ քո կոչեա զնոսա ի կեանըս քո. և դասեցո ընդ արդարոցն երգել քեզ փառս ընդ զըւարթնոցն:

Իւծեալ զընութիս կենաց ունող դարձոյց Յանցանքն ի մահու հող. իսկ անմահիդ մեռելութի՛ շնորհեաց դարձեալ զանմահութի՛. զորս են ընդ քեզ թաղեալ մահուամբ աւազանին մըկըրտութի՛ք. յարո ընդ քեզ քոյին փառաք արեգական նըման լուսով:

Փայլեն արդարքն յարքայութի՛ն և ճրագնաւորքն ի Հանգըստեանն. մարտիրո՛սքըն պըսակին և կուսանաց լապտերք վառին. դասեցո՛ Տէր ընդ նոսին որ զքեզ Աստ խոստովանին. արդարութի՛ք մի դատեսցին այլ գըթութեամբ քո քաւեսցին:

Քո անպատում խնարհութի՛դ որ թաղեցար մեռելութի՛ք. և յարուցեր յորդւոց մարդկան որք հաւատով ի քեզ անկան. յարո և զմեզ արդարութի՛ք և զնընջեցեալն ողորմութեամբ. զի՞ կենդանեաց քո՛բանո՛վ տացին քեզ փառք ընդ Հօ՛ր Հո՛գւո՛վ:

Քէզ. Խնդրեսցուք: Աղ. Քում ամենաղօր. եր. 59:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր որ յերկինս:

ԿԵՐԴԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ԵՐՈՐԳ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ

Ի ԴԷՄՍ ԻՋՄԱՆ ՀՈԳԻՈՑՆ ՍՐԲՈՑ ԵՒ Ի ԽՈՐՀՈՒՐԴ ՆԱԽԱՄՕՐՆ ՃԱՇԱԿՄԱՆ ԵՒ ԱՋԱՏՈՒԹԵԱՆՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Օրհնեալ Հոգիդ սուրբ ած ճշմարիտ. ամէն:

Սաղմոս Ծ:

Ողորմեա ինձ ած՝ ըստ մեծի ողորմութե՛ քում. ըստ բազում գթութե՛ք քում քաւեա զանօրէնութի՛ս իմ:

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և ի մեղաց իմոց սո՛ւրբ արա զիս:

Զանօրէնութի՛ւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ:

Քեզ միայն մեղայ Տէր. և զչար առաջի քո արարի:

Որպէս արդար եղիցես ի բանս քո. և յաղթեսցես ի դատելն քո:

Անօրէնութի՛ք յղացաւ. և ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու Տէր զճշմարտութի՛ սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստութի՛ք քով յայտնեցեր ինձ:

Ցօղեա՛ յիս մշտակաւ, և նո՛ր եղէց. լուա՛, և քան զձիւն սպիտակ եղէց:

Լսելի արա ինձ Տէր ղցնծութի՛ և ղուրախութի՛. և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք:

Դարձո՛ զերեսս քո ի մեղաց իմոց. և զամ անօրէնութի՛ս իմ քաւեա յինէն:

Սիրտ սուրբ հաստեա՛ յիս ած, և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի իմում:

Մի՛ ընկենուր զիս Տէր յերեսաց քոց. և զՀոգի քո նո՛ր մի՛ հաներ յինէն:

Տուր ինձ զցնծութիւն փրկութեանդ. և հոգւով պետուն քո հաստատեա զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո. և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին:

Փրկեա զիս յարենէ արեանց. Աստ փրկութիւն իմոյ. և ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութիւն քումմ:

Տէր երեսդ զբերանս իմ բանասցէ, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:

Թէ կամեցեալ էիր պատարագս՝ մատուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ Աստուծոյ հոգի խոնարհ, զսիրտ նոր և զհոգի խոնարհ Աստուած ոչ արհամարհէ:

Բարի արա Տէր կամաք քովք Սիովնի. և շինեսցին պարիսպքն Երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութեան. ուխտից պատարագս հանցեն ի սեղան քո զուարակս:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ:

Եւ է՛ւ յա՛ւ յա՛ւ յաւիտեանս յաւիտենից Ամէն:

Օրհնեմք զքեզ Հայր անըսկիզբն էից էակ ի յանդոյնից. Բարձեր ձեռաց նիւթ ի հողոյ և ստեղծեր մարդ ի պատկեր քո. գլուխն ոտից խոնարհեցաւ զի զպատուխիրան քո մոռացաւ. Թարձեալ ասեմք՝ստ անառակին թէ հայր մեղայ քեզ ի յերկինս:

Ե՞րկնաւորացն անքննելի եղեր մարդկան տեսանելի. Զգեցար պատկեր հողեղինի պատկերդ Հօր անխախելի. Ելեր յերրորդ ժամ ի խաչին վէմ ա՝դամայ նախաստեղծին. Ընդ աւազակին քումմ խաչակցին արժանացո զքեզ դրախտին:

Թագաւորք թագաւորաց առատաբուղխ Հոգի շնորհաց. Ժողովեցան ի վերնատանն առաքեալքն երկոտասան. Ի հրոյ լեզուս երեւեցար յոգիս նոցա վերա-

նըստար. Լուր յանուն քո ժողովելոցս էջ եւ առ մեզ յերրորդ ժամուս:

Մաղթանք:

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են, ի մեղաց իմոց ընդ արա զիս Տէր, և յօտարէն պահեա զծառայս քո մարդասէր Տէր:

Եւ ևս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսց:

Օրհնութեի և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ:

Քարող ինձ պահոցն ի Յովհաննու Մանդակունւոյ ասացեալ:

Մխաբան ամենեքեան գոհացարուք զմարդասիրէն Աստուծոյ և զփրկչէն մերմէ Յիսուսէ քրիստոսէ. որ աղատեաց զաղգս մարդկան ի դատապարտութենէ անիծիցն և եբարձ զմեղս աշխարհի ի ժամուս յայսմիկ խաչիւն իւրով սրբով, և շնորհեաց առատապէս զպարգեւս Հոգւոյն սրբոյ երանելի առաքելոցն: Խնդրեսցուք հաւատով, զի զմեզ զամենեսեան արասցէ հաղորդս մեծամեծաց և ահաւոր բարեացն այնոցիկ. աղօթիւք և բարեխօսութեամբ ամենայնի սրբոց, որք աստ և ընդ ամ տիեզերս: Որպէս զի անարատ վարուք և ճշմարիտ առաքինութեամբ կացեալք ըստ կամաց նորա յայսմ աշխարհիս, մասն և վիճակ ժառանգութեան ընկալցուք ընդ ամ սրբս նր զբնակութեի յաւիտենական և երկնային խորանացն: Զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն Աստուած Յիսուս քրիստոս Տէր մեր. կեցո և ողորմեա: կեցո Տէր:

Զժամն և զառաջակայ օրս խաղաղութիւք անցուցանել հաւատով ի Տեառնէ խնդրեսցուք: Շնորհեա Տէր:

Զհրեշտակ: Զքաւութեի: Զսքի խաչ: Շնորհեա Տէր:

Եւ ևս և վն միաբանութեամբ ճշմար: Տէր ողորմեա:

Զանձինս մեր և զմիմեանս Տեառն Աստ: Քեզ Տեառնդ յ:

Ողորմեաց մեզ Տէր Աստ մեր ըստ մեծի ողորմութեան:

Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա:

Աղօթք։

Որ ի քրովբէական և յանպատում հանգուցեալ ես յաթոռ, և այցելու ես միշտ արարածոց քոց. որ և ի ժամուս յայսմիկ հեղեր յերանելի առաքեալն գընորհս Հոգւոյդ սրբոյ։ Դու տէր յառաջակայ ժամուս. եւ յաւէտ մինչեւ ի կենցաղոյս աւարտումն տպաւորեալ միացո զմեզ ընդ ամ բարեգործութեանդ յորդորմանս. և խոստացելոց բարեացդ հաղորդս լինել զմեզ արժանի արա, տէր մեր և փրկիչ ձո քո։ Որ ես օրհնեալ ընդ Հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Որ հիր յառաջ քան զյաւիտեանս բանդ ածի, հակիւ Հօր և արարչակից նբ Հոգւոյդ, որ և զնախաստեղծին պատուիրանազանցութիւն պղծոյն ճաշակման նշանաւ ամենայաղթ խաչիւ քով ի ժամուս յայսմիկ ենթադրեալ՝ ի կենդանութիւն փոխեցեր, և զանօրէնութիւնս մեր ի նմա բեւեռեալ, կեանք անապական և նորոգումն կենաց յուսացելոց ի քեզ խոստացար։ Որոց մանաւանդ և զմեզ արժանի արա տէր մեր և փրկիչ ձո քո, որ ես օրհնեալ ընդ Հօր և ընդ սիզ Հոգւոյդ. այժմ և։

Սաղմոս։

Տէր ածի օրհնեալ, օրհնեալ ես տէր զօրհանապազ։
Ածի մեր. ածի կենարար. և նա փրկեսցէ զմեզ։
Տէր ածի օրհնեալ, օրհնեալ ես տէր զօրհանապազ. առաջնորդեսցէ մեզ ածի փրկիչ մեր։

Քարոզ։

Խնդրեսցուք հաւատով ի տեառնէ վե ճանապարհորդաց հարց և եղբարց մերոց, որք ընդ ծով և ընդ ցամաք գնասցեն. ոպ զի առաջնորդեսցէ նոցա, խաղաղութիւք պահեսցէ, և տարեալ հասուսցէ յիւրաքանչիւր տեղիս տէր Աստուած մեր։ վասն զի նա ինքն է առաջնորդ կենաց և յոյս փրկութեան. որ յաջողէ ծառայից իւրոց խաղաղութեամբ հասանել ի նաւահանգիստն կենաց և փրկութեան։ Ամենակալ տէր Աստուած մեր կեցո և ողորմեա։

Աղօթք։

Առաջնորդեա մեզ տէր ածի մեր, և ուսո մեզ գնալ ի ճանապարհս քո արդարութիւք. պահեա ի խաղաղութեան զկեանս մեր և զգնացս ի հաճոյս քո. ժամանեցո զվնդեւոր և զմարմնաւոր ընթացս ծառայից քոց անարատ ճանապարհաւդ յաւիտենական ի կեանսդ։ Շնորհօք միածնի քոյ տեառն մերոյ և փրկչին Յիսուսի Քրիստոսի, որ եղեւ մեզ առաջնորդ կենաց և յոյս փրկութեան. ընդ որում օրհնեալ ես Հայր ամենակալ հանդերձ կենդանարար և ազատիչ սբ Հոգւովդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Դպ. Յիշեա տէր զպաշտօնեայս քո, զծնողսն մեր, զվարդապետս, զեղբարս, զընկերս, զկերակրիչս, զուխտաւորս, զճանապարհորդս, զհանդուցիչս, զվաստակաւորս, զնոստովանողս, զպպաշխարողս, զգերիս, զհիւանդս, զնեղեալս, զիշխանս, զարարարս, զբերեալս, զմշնամիս, զատելիս և որք պատուիրեցին մեզ հաւատով։

Քհն. Յիշեա տէր և ողորմեա։ Բարերար և բաղումողորմ ածի, քո անմոռաց գիտութիւդ և անբաւ մարդասիրութիւդ յիշեա զմեզ հաւատացեալս ի քեզ. և ողորմեա ամենեցուն։ Օգնեա և փրկեա յիւրաքանչիւր վտանգից և ի փորձութենէ։ Արժանաւորեա գոհութեամբ փառաւորել զհայր և զՈրդի և զսբ Հոգիդ. այժմ և միշտ և յաւիտ։

Սաղմոս ԻԲ։

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։
Ի վայրի դալարուոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդարութե՛ն վե՛ն անուան իւրոյ:

Թէպէտ և գնացից ես ի մէջ ստուերաց մահու, ոչ երկեայց ի չարէ. զի դու տէր ընդ իս ես:

Ցուպ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան. ակն յանդիմման նեղչաց իմոց:

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս:

Ողորմութի՛ն քո տէր զկեա՛ց իմ զամ աւուրս կենաց իմոց, բնակել ինձ ի տան տեառն ընդ երկայն աւուրս:

ՀԽՒ. Յո՛յց ինձ ճանապարհ, յոր գնացից. զի առ քե՛զ տէր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս ի թշնամեաց իմոց տէր, զի զքե՛զ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո զի դու ես Աստուա՛ծ իմ:

Հոգի՛ քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ:

Վե՛ն անուան քո տէր, կեցուսցես զիս. արդարութե՛ք քով հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ:

Ողորմութե՛ք քով սատակեսցես զթշնամիս իմ, և կորուսցես զամենայն նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

ՔՈՂՈՔ:

Եւ եւս խաղաղութե՛ն զտեր աղաչեսցուք:

Պահպանելով աղաչեսցուք զբարերար Հոգին Աստ և խնդրեսցուք զողորմութի՛ն ի նմանէ. զի անցուսցէ ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարեբարութեամբ իւրով: Ամենակալ տէր Աստուած մեր, կեցո՛ և ողորմեա:

ԱՂՕԹՔ:

Խաղաղութե՛ք քով, Հոգիդ սո՛ք Աստ ճշմարիտ, որ ի վեր ես քան զամ միտս և զխորհուրդս, մխիթարեա՛

զանձինս ծառայից քոց ընդունելով զաղաչանս մեր. անցո՛ ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութե՛ք քով: Ներեա՛ և լու՛ր մեզ, քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր արժանաւորեա՛ գոհութեամբ փառաւորել զքե՛զ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյն միածնի. այժմ և միշտ և յաւիտ:

Օրհնեալ տէր մեր: Հայր մեր որ:

ԿԵՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐՒ

Ի ԴԷՄՍ ՀՕՐ ԱՍՏՈՒԾՈՑ ԱՑԼ ԵՒ Ի ԴԷՄՍ ՁԱՐՁԱՐԱՆԱՑ ԵՒ ԽԱՉԵԼՈՒԹԵԱՆ ՈՐԴՒՈՑՆ ԱՍՏՈՒԾՈՑ

Օրհնեալ Հայր նը՛ Աստ ճշմարիտ. ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ Ծ:

Ողորմեա՛ ինձ Աստ ըստ մեծի ողորմութեան. 67:

ԵՐԿ ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԺԱՄՈՒՆ:

Խոստովանեցա՛ լոյն արարչուն ի վեցերորդ ժամ ուրբաթն. Ծանոյց թէ լոյն արարչական ներսե՛մնցոյց զլոյն եղական. կախեա՛լ ըզքե՛զ մերկ ի խաչին քո՛ղով ստուերաւո՛ւն ծածկելի՛ն. Հերքեա ի մէնջ ընդծանրութիւն շրջո՛ղ դիւին միջօրէի:

ՇաՓնձրութե՛ն մա՛րտ այսո՛ւն չարի որ յայս ժամուս պատերազմի. Ցօղեալ յոտից մեր հե՛ղքեսցի քո նըշանա՛ն նոյ խաչի. ձըշմարտութե՛ն քո ճառագայթ զառ ի յերկնից անկեալ զփայլակն. Սրբժեալ ի մէնջ հալածեսցէ և զմե՛ղ լուսով քո վաո՛եսցէ:

Յայս միջօրեայ տուընջեան ժամուս վայելչական աշաց մարմնոյս. Նե՛տիւք գաղտնեաց մի՛ խոցեսցուք ի

Նաւարքէն որ ի ծածուկ. Շնորհաւորեցին ըզմեզ բանակեսցին ըզմեզ բանակաւք հրեշտակաց. Ոչըք պարակից մեզ լինելով ըզքեզ ընդ Հօր փառաւորելով:

Մաղթանք:

Ձեռամ ժամու աղաչանք իմ այս են, ի մեղաց: 69:
Եւ եւս խաղաղութեան ընծեր աղաչեսցուք. ընկալ:
Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ:

Քարոզ ընծայման:

Երթուն մնօք և անգթօս խորհրդով կացցուք միաբան յաղօթս առաջի Տեառն մերոյ և փրկչին Յեսի Քրիստոսի: Հաւատով խնդրեսցուք ի նմանէ ընդրեշտակ խաղաղութիւն պահապան անձանց մերոց, որ եկեալ բանակեսցէ շուրջ զմեզ, և անդրկիւղ պահեսցէ զմեզ յամ հրեղէն նետից սատանայի, որ թռչի ի տուէ, յիրաց խաւարային գնացից ի գայթագղութիւնէ դիւին ի հասարակ աւուր: Յորմէ զգուշութիւն պահելով աղօթիւք և բարեխօսութիւն ամ սրբոց, ընդրեսցէ մեզ մարդասէրն Աստուած կեալ առաքինութիւն ի փրկութիւն անձանց մերոց՝ ի պատիւ և ի փառս կենդանացուցիչ աւետեան խորոյ: Ցայս հաղորդութիւն ընկալցուք ի յայտնութիւն միածնի Որդւոյն Աստուծոյ. կերպարանակից առնել զմարմին խոնարհութեան մերոյ ըստ նմանութեան մարմնոյ փառաց իւրոց: Վասն զայս խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն Աստուած Յեսի Քրիստոս: Տէր մեր կեցո և: Կեցո Տէր:
Զժամն և զառաջակայ օրս խաղաղութիւն անցուցանել հաւատով ի Տեառնէ խնդր: Շնորհեա Տէր:
Զհրեշտակ: Զքաւուին: Զսէր խաչ: Շնորհեա Տէր:
Եւ եւս և վասն միաբանութեան ճշմարիտ: Տէր ողորմեա:
Զանձինս մեր և զմիմեանս Տեառն: Քեզ Տէրնդ յ:
Ողորմեաց մեզ Տէր Աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութեան:
Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա:

Աղօթք:

Ողորմեցո մեզ Տէր Աստուած մեր զլեն արդարութեան զօրաւոր և յաղթող լինել ընդդէմ սատանայական պատերազմաց, և զամ հրեղէն նետս նէր շնջուցանելով անկասկած լեցուք յիրաց խաւարային գնացից ի գայթագղութիւնէ դիւին ի հասարակ աւուր: Եւ զգաստացեալք վայելչական տուընջեամբս առաքինութեամբ կացցուք ի փրկութիւն անձանց մերոց ի պատիւ և ի փառս սրբոց Երրորդութեան. այժմ և միշտ:

Խաղաղութեան ամենեցուն:

Երկնաւոր խաղաղութեդ քով պարսպեալ պահեա զանձինս մեր, Տէր զօրութեց: Վասն զի դու ես Աստուած խաղաղութեան, և քաց ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք, և զանուն քո ամենաղօր կարդամք յօգնականութիւն անձանց մերոց: Նայեա յերկրպագութիւնս մեր, և ուսո մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան: Եւ գոհութեամբ փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զսուրբ:

Սաղմոս:

Տէր, մի յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո Տէր, զի աղքատացաք յոյժ:
Օգնեա մեզ Աստուած փրկիչ մեր, վասն մեծի փառաց անուան քո:
Տէր փրկեա զմեզ. և քաւեա զմեղս մեր վասն անուան քոյ:

Քարոզ:

Վասն հիւանդաց և ամ վշտացելոց աղաչեսցուք զփրկիչն մեր Քն, զի ողորմեսցի ըստ մեծի ողորմութեան իւրում. և բժշկեսցէ զախտս և զհիւանդութիւնս հոգւոց և մարմնոց ծառայից իւրոց, և կատարեալ առողջութիւն Հասուսցէ զամենեսեան ի մշանջենաւոր և յանախտ կեանս. որ առաքեցաւ ի Հօրէ ի բժշկութիւն աղգի մարդկան, միածին Որդին Աստուծոյ: Տէր մեր և փրկիչ Յեսի Քն, կեցո և ողորմեա:

Աղօթք։

Փարատեա զցաւս և բժշկեա զՀիւանդութիւնս ի ժողովրդենէ քումմէ Տէր Աստ մեր, և շնորհեա ամենեցուն զկատարեալ առողջութիւն նշանաւ ամենայաղթ խաչիւ քով, որով բարձեր զտկարութիւն աղգի մարդկան, և դատապարտեցեր զթշնամին կենաց և փրկութեան մերոյ։ Դու ես կեանք մեր և փրկութիւն, բարերար և բազումողորմ Աստ, որ միայն կարողդ ես թողուլ զմեղս և մերժել զախտս և զՀիւանդութիւնս ի մէնջ. որոմ յայտնի են պէտք կարեաց մերոց. պարգեւիչդ բարեաց, պարգեւեա զառատ ողորմութիւն քո արարածոց քոց ըստ իւրաքանչիւր պիտոյից, յորոց հանապազ փառաւորեալ գովի ամենասուրբ Երրորդութիւնդ. այժմ և միշտ։

Յիշեա Տէր զպաշտօնեայս քո. 71։

Յիշեա Տէր և ողորմեա։ Բարերար և բազումողորմ։

Սաղմոս Խ։

Եթանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկին. յաւուր չարի փրկեա զնա Տէր։

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ի վէր երկրի, և ոչ մատնէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տէր օգնական է նմա ի մահիճս ցաւոց իւրոց, և զամ անկողինս նորա դարձուցանէ ի հիւանդութէ նորա։

Ես ասացի Տէր ողորմեա ինձ. և բժշկեա զանձն իմ. ես մեղայ քեզ։

Սաղմոս Ղ։

Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ Աստուածոյ յերկինս հանգիցէ։

Ասասցէ Տեառն. ընդունելի իմ ես դու, ապաւէն իմ Աստուած, և ես յուսամ ի նա։

Նա փրկեսցէ զնս յորոգայթէ որսողին, և ի բանիցն խռովութենէ։

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ի հովանի թեւոց նորա յուսասցիս։

Որպէս զէն շուրջ եղիցի զքեզ ճշմարտութիւն նորա։

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի. և ոչ ի նետէ՝ որ թռչի ի տուէ։

Ցիւրէ՝ որ շրջի ի խաւարի. ի գայթագղութէ դիւին ի հասարակ աւուր։

Անկցին ի կողմանէ քումմէ հազարք, և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու. և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես. զի դու Տէր յոյս իմ ես։

Ձբարձրեալն արարեր զքեզ ապաւէն. ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք մի մերձեսցին ի յարկս քո։

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վէ քո, ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո։

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցեն զքեզ, զի մի երբեք հարցես զքարի զոտն քո։

Ի վէ իժից և քարբից գնասցես դու. և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։

Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ։

Կարդասցէ առ իս, և ես լուայց նմա. և առ նմա եղէց ի նեղութեան։

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա. երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ։

Փառք Հօր և։ Այժմ և։

Քարոզ։

Եւ ևս խաղաղութէ զՏէր աղաչեսցուք։

Խնդրեսցուք հաւատով ի Հօրէ վէ քաւութէ մեղաց և թողութէ յանցանաց, փրկելոյ զմեզ ի վշտաց և ի նեղութեց. իջանելոյ ի վէ մեր ողորմութէ և դթութէ Տէն Աչ ամենակալին։ Կեցո և ողորմեա։

Աղօթք։

Հայր գթութեանց և Աստ ամենայ մխիթարութեանց, որ մխիթարես զմեզ յամենայն նեղութիւնս մերում, լուր և այժմ ձայնի պաղատանաց ծառայից քոց ընդունելով զաղաչանս մեր. անցո՛ ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանացս մերոց բարերարութեդ քով։ Ներեա՛ և լուր մեզ. քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր. արժանաւորեա՛ գոհութիւք փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ սուրբ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ Տէր մեր։ Հայր մեր որ։

ԿԵՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԵՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ

Ի ԴԷՄՍ ՈՐԴՒՈՑՆ ԱՍՏՈՒԾՈՑ ԱՑԼ ԵՒ ՄԱՀՈՒԱՆ ԵՒ ԲԱՆԱԿԱՆ ՀՈԳՒՈՑՆ ԱՒԱՆԴՄԱՆՆ

Օրհնեալ Որդիդ նը Աստ ճշմարիտ. ամէն։

Սաղմոս Ծ։

Աղօրմեա՛ ինձ Աստ ըստ մեծի ողորմութեան. 68։

Երգ ինաներորդ ժամուն։

Զաւրացարակցեա՛լ քեզ տէր լուսոյ երեք ժամաւ խաւարելոյ. պայծառացեալ յինեներորդին ի տիպ լերման մահու ստուերին. ջահլդ լուսոյ մեծանպայծառ աւանդեցեր զՀոգիդ առ Հայրն. ահիւ կրցորդ քեզ ի յերկինս ըզմեզ ուղղեա Հոգւովդ քոյիւն։

Սանդարամետք սարսեցին զկապեալ Հոգիսն արձակեցին. վէմք ի վիմէդ պատառեցան ի տանպանաց մեռեալք յարեան. տարերք երկրի տատանէին և աշխարհի սիւնք դողային. բամեալքս առ քեզ պաղատեսցուք զի ընդ արդարսըն դասեսցուք։

Յօւսեր յայնժամ ըսքանչելիս և այժմ մեզ ողորմեսցին. Խուճեալ բնութիս քեւ ողջացաւ շնորհեա՛ եւ մեզ լինել անցաւ. փոխան մահո՛ւ քո կենա՛րար կեցո՛ ըզմեզ տէր բարերա՛ր. քեզ պաղատիմք ՚ստ աւա՛զակին յիշեա՛ ըզմեզ յօրն յայհագիւն։

Մաղմոս։

Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են, ի մեղաց. 69։

Եւ եւս խաղաղութիւն զտէր աղաչեսցուք. ընկալ։

Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւ։

Քաթող ՚ծ պահոցն։

Այ՛ սրտիւ և հաստատուն հաւատով կացցուք միաբան յաղօթս առաջի տեառն մերոյ և փրկչին Յեսի քնի. յիշելով զմեծամեծս նորա, զանչափ շնորհսն, զհամբերութի՛ւն կենսատու խաչին և զհեղումն աղատեցուցիչ արեան նո՛ր, և զսոցին նմանս որ յայսմ ժամու վն մեր մեղաւորացս կրեաց նա։ Եւ մեք զայս ամ զմտաւածելով, սրբեսցուք ի մեղաց զկորհուրդս, զբանս և զգործս մեր. կատարեսցուք զսրբութի՛ւն անձանց մերոց ահիւն Այ։ Մի՛ յապաղեսցուք խոստովան լինել նմա զմեղս մեր, և խնդրել զթողութի՛ւն մեղաց մերոց. զի մի՛ կորիցուք անապաշխար զյաւիտենական կորուստն։ Այլ մինչդեռ ժամանակս ի ձեռս է, գործեսցուք զբարիս ի կեանս յայսոսիկ, օրինակ վարուց մերոց ունելով զամ նբա և զյաղթող նահատակն, որք միանգամ ի սկզբանէ հաճոյ եղեն տեառն և փրկչին բոլորեցունց, որոց աղօթիւք և բարեխօսութի՛ւն շնորհեսցէ մեզ մարդասէրն Աստ զՀաճոյսն իւր և զօգուտն մեր խորհել միշտ և առնել, և անպատուհաս պարգեւացին հաղորդս գոանել։ Զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն Աստ Յես Քս։ Տէր մեր կեցո՛ և ողորմեա՛։ Կեցո՛ Տէր։

Զժամն և զառաջակայ օրս խաղաղութիւն անցուցանել հաւատով ի Տիեզն խնդր: Շնորհեա Տէր:
Զհրեշտակ: Զքաւութիւն: Զսէր խաչ: Շնորհեա Տէր:
Եւ եւս և վն միաբանութեամբ ճշմարիտ: Տէր ողորմեա:
Զանձինս մեր և զմիմեանս Տեառն: Քեզ Տիեզդ ս:
Ողորմեայ մեզ Տէր Աստ մեր ըստ մեծի ողորմութեան:
Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա:

Աղաւ:

Տէր զօրութեանց, որ կամաւոր մահուամբ քով ի ժամուս յայսմիկ կենդանացուցեր զմեզ ի մեռելութենէ մեղաց մերոց, և բեւեռեցեր զկնիք դատապարտութեանն մերոյ ի խաչին, և շնորհեցեր աղատութեամբ աղգի մարդկան ի ծառայութենէ ապականութեան յազատութեամբ փառաց հեղմամբ արեամբդ քով սրբով: Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր, և յայցողեա մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք կալ յայսմ աշխարհիս, և արժանաւոր լինել յաւիտենական և երկնային ուրախութեանդ ընդ ամ. նբս քո: Եւ գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և նբ Հոգւոյդ. այժմ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Յառաջմոզորմ Աձ և հաստիչ խաղաղութեանդ, հաստատեա զանձինս մեր քոյով խաղաղութիւնդ, որով ուղիղ յիւրաքանչիւր կարգի զամ արարածս քո, ուղիղ հրամանաւդ մատակարարելով. վն զի այդ իսկ է կամք քո՝ խաղաղական և հոգեւոր սիրով կալ մեզ առ միմեանս. և սպասել արթուն մտօք յայտնութեանդ միածնիդ Աստուծոյ և փրկչիդ մերոյ Յնի քնի: Որում արժանաւորք եղիցուք հանդիպել ամպովք ընդ առաջ Տեառն յօդս. զուարթերես կացցուք յամմէ քումմէ ընդ նբս և ընդ սիրելիս անուանդ քումմ սրբոյ. և ժառանգեսցուք զպատրաստեալն ի սկզբանէ աշխարհի սրբոյ քոյ զարքայութիւնդ. և ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր և ամենանբ Հոգւոյդ. այժմ:

Սաղմոս:

Տէր մի մատներ զմեզ ի սպառ վն անուանդ քումմ սրբոյ. մի ցրեր զուխտս քո. և մի ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո ի մէնջ:

Վասն Աբրահամու սիրելւոյ քոյ, Իսահակայ ծառայի քոյ և Իսրայէլի սրբոյ քոյ:

Տէր մի մատներ զմեզ ի սպառ վն անուանդ քումմ սրբոյ. մի ցրեր զուխտս քո. և մի ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո ի մէնջ:

Երէ:

Նահապետին Աբրահամու հայցմամբ ընկալ Տէր զաղաչանս. և ծառայիդ քումմ Սահակայ խնդրբւածովքն ի մեզ գթութիւն: Բնաւեսին Իսրայէլի Սիրով սրբովդն ի մեզ խնայեա. Էրեքսընբեան երիւք սոցին Սրբեա զհոգի զմիտս և զմարմինն:

Քարոզ:

Աղաչեսցուք զկենսատու փրկիչն մեր քն, որ կամաւոր խաչելութեանն իւրով զարարածս փրկեաց, և հեղմամբ արեան իւրոյ զթողութիւն շնորհեաց յուսացելոց իւրոց: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր կեցո և ողորմեա:

Աղաւ:

Ընկեալ առաջի քո, բարերար և բազումողորմ Աձ աղաչեմք ամ սրտիւք մերովք, և խնդրեմք զգթութիւնդ ի քէն. որպէս խոստացար ծառայից քոց և ասացեր. զամ զոր լինչ խնդրիցէք հաւատով յանուն Որդւոյ ի Հօրէ, տացի ձեզ: Շնորհեա և այժմ հաւատացելոցս ի քեզ, և կատարեա ի բարի զխնդրուածս մեր. զի ի քեզ եմք ապաւինեալ. և քո առատ ողորմութիւնդ մխիթարեա զմեզ ի կեանս յայսոսիկ. և առաջնորդեալ հասս յանճառ երկնից արքայութիւնդ ի փառս քանուի և ի պատիւ ամենանբ Երրորդութեանդ. այժմ և:

Յիշեա Տէր զպաշտօնեայս քո. երե 71:

Յիշեա Տէր և ողորմեա: Խարերար և բազումողորմ:

Սաղմոս ՃԻԴ։

Ամրեցի, զի լուիցէ Տէր զձայն աղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զականկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Շրջեցան զինեւ երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս։

Ջնեղուի և զանձկուի գտի. և զանուն Տեառն կարդացի։

Ո՛ Տէր, փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած ա՛ծ մեր ողորմի, և պահէ զտղայս Տէր։

Ես խոնարհ եղէ, և Տէր կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ ի հանգիստ քո. զի Տէր օգնեաց քեզ։

Փրկեաց զանձն իմ ի մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ ի գայթագղուիլենէ. հաճոյ եղէց առաջի Տեառն յերկրին կենդանեաց։

Սաղմոս ՃԻԵ։

Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ եղէ յոյժ։

Ես ասացի ի զարմանալ իմում. թէ ամ մարդ սուտ է։

Զի՞նչ տացս տիրոջս Տեառն. ընդ ամի զոր և ետ ինձ։

Զբաժակ փրկութեան ընկալայց. և զանուն Տեառն կարդացից։

Զաղօթս իմ Տեառն տացս. առաջի ամ ժողովրդեան նո՛ր։

Պատուական է առաջի Տեառն մահ սո՛ւրբ իւրոց. ո՛ Տէր, ես ծառայ քո եմ. ծառայ, և որդի աղախնոյ քոյ։

Հատեր զկապանս իմ, քեզ մատուցից պատարագս օրհնութե՛ն. և զանուն Տեառն կարդացից։

Զաղօթս իմ Տեառն տացս առաջի ամ ժողովրդեան նորա. ի գաւիթս տան Տեառն, և ի մէջ քո Եղէմ։

Սաղմոս ՃԻԶ։

Օրհնեցէ՛ք զՏէր ամենայն ազինք. գովեցէ՛ք զնա ամենայն ժողովուրդք։

Զօրացաւ ողորմութիւն նորա ի վերայ մեր. և ճշմարտութիւն Տեառն մնացեալ յաւիտեան։

Փառք Հօր։ Այժմ և միշտ։

Շաբաթ հանգստեան ըստ յայնմ։

ԱՁ

Ո՛ր ստեղծմամբ ըստ պատկերի քո՛ Տէր պատուեցե՛ր ըզմեզ. ընկալ և այժմ ըզնդունելութիւն ի քեզ ուղիղ հաւատով. ըստ մեծի՛ քում ողորմութեան։ Ո՛ր շնորհո՛ք նը Հոգւո՛յն լուսաւորե՛ցեր. յիշատակի՛ իւրեանց զՀոգի՛ս նոցա ընկալ մարգասէր. ըստ մեծի՛ քում ողորմութեան։ Ո՛րք հաղորդեցան մարմնոյ և արեան քո՛յ Տէր. հանգո՛ զՀոգի՛ս նոցա ընդ սո՛ւրբսըն քո Քրիստոս Աստուած. քանզի գի՛նք սուրբ ա՛րեան քո՛յ են։ — Մի՛այն օրհնեալդ ի կա՛նայս՝ մայր և մի՛շտ կոյս և իմանալի լոյս. ծընո՛ղ արարչին մերոյ անդադար բարե՛բանեսցո՛ւք։

ԱԿ

Ընարեա՛ Աստուած և ընտեղծի՛ր աղգի մարդկա՛ն. * մի՛ անտես ըզընդունելութիւնս մեր. այլ հանգո՛ զՀոգի՛ս նոցա ընդ սո՛ւրբսըն քո՛։ Ո՛րդիդ մի՛ածի՛ն յարութի՛ւն տիե՛զերակա՛ց. մի՛ անտես առներ ըզընդունելութե՛ց։ Հոգի՛դ ճշմարիտ մխիթարի՛չ սը՛գաւորակա՛ց. մի՛ անտես առներ ըզընդունելո՛ւ։ — Հոգւո՛յն ըզքեւ հովանացել միայն սըրբուհի. ծընող ըզՔրիստոն Աստուած զանճառելոյ Հօր ծընունդ. ես յայտնեցար մի՛ութիւն երրո՛րդութեանն։

ԲԶ

Ո՛ր կո՛չեցեր առ քեզ Տէր ըզտիե՛զերս ամենայն. ընկալ ըզմեր ըզընդունելութիւնս. ի գո՛գ նահապետին Աբրահամու. ողորմած Տէր փրկի՛չ և բարերար։ Ո՛ր թո՛ղութեանց ես տո՛ւող Աստուած. թո՛ղ ընդ մեր ըզնը՛նջեցեալսըն. կարո՛ղ յամենայնի՛ և հըզո՛ր. ողորմած Տէր փրկի՛չ և բարերար։ Ո՛ր լուսատու ես տիե՛զերաց Քրիստոս Աստուած. լուսաւորեա՛ և զմեր ըզ-

ընդՀեթանալըն լուսով երանաւէտ ղբաղթնեցն. ողորմած տէր փրկիչ և բարերար: — Ցոյս մեր և ապաւէն մայր տեառն եւ կոյս սուրբ. որ հուր ածուխեանն ոչ բոցակիզեաց զքո սուրբ զորովայնդ. բարեխօսեա առ տէր վասըն մերոյ փրկութեան:

ԲԿ

Ո՛ր Ո՛րդիդ ես և Բանդ Աստուած. հաւատարակից ընդ Հօր յերկնից. առ քեզ կարդամք մարգասէր. հանգո՞ զՀոգիս նընջեցելոց մեր ընդ սուրբս քո: Ո՛ր իջեր յերկնից վասըն մեր. զառաջինն առեր զյանցանսն Ադամայ. մերով բնութեամբ բարձեր ի վերայ խաչին անարատ ձեռօք. հանգո՞ զՀոգիս նընջեցելոց մեր ընդ սուրբս քո: Ո՛ր լուծեր զիշխանութիւն մահու. կամաւորական մահուամբ քո քրիստոս. բանաւորաց զաղաչանս առաջի քո հեղեալ մաղթեմք. հանգո՞ զՀոգիս նընջեցելոց մեր ընդ սուրբս քո: — Տիրոհի անարատ մայր տեառն եւ կոյս Մարիամ. քրովբէական աթոռ ըզքեզ տեսաք ի յերկրի. բարեխօսեա առ տէր վասըն մերոյ փրկութեան:

ԳՀ

Հայր բարեգութ որ գթութեցար ի յազգս որդւոց մարդկան. առաքեցեր ըզմիածինդ ի փրկութիւն. * յիշեա՞ զՀոգիս նընջեցելոց մերոց. և հանգո ընդ սուրբսըս քո: Որդիդ միածին որ յարեարդ ի մեռելոց. ի միսանգամ գալստեանըն քո յարութեի մեզ խոստացար. յիշեա՞: Հոգիդ ճրշմարիտ մընխթարիչ սրգաւորաց. աղաչանօք նը ածնին և ամենայն քոց սրբոց. յիշեա՞ զՀոգիս: — Ի բարեխօսութիւն փութացեր մեզ սուրբ Աստուած. առ ի փրկել զժողովուրդս ի մեղաց եւ յապականութենէ:

ԳԿ

Յանըսկըզբնական ծոցոյ Հօր խոնարհեալ Բանըդ մարմնացար ի կուսէն վասըն փրկութե մերոյ. * աղաչեմք ըզքեզ զնընջեցեալսըն մեր ի քեզ ուղիղ հաւատով. յիշեա՞ տէր զոր յորժամ գաս թագաւորութեամբդ քո: Անոխակալ քաղցրութեամբ որդի Աստ. հանձեցար բանսալ ըզմեղս աշխարհի քո խաչելութեամբն. աղաչեմք ըզքեզ: Կամաւորական մահուամբ քո լուծեր զերկունսըս մահու. եւ արժանի արարեր թողութե յանցանաց քաւիչ քո արեամբ. աղաչեմք ըզքեզ: Ո՛ր փոխանակ մեղաւորաց ընդմեռանել յանձն առեր. իջանելով ի դըժոխս փրկեցեր ի մեղսասէր բանտէն ըզդերեալսն. աղաչեմք ըզքեզ: Խնրբանեմք զանչափ քո զմարդասիրութիւնդ. որ երեքօրեայ յարութեաւ զկենդանութի պարգեւեցեր աշխարհի. աղաչեմք ըզքեզ: — Մաքուր եւ անբիծ կոյս Աստ. ծընդեան. որ մարմնով ծընար զարձակողն ի կապից մահու. բարեխօս լեր վասն անձանց մերոց փրկել ի սպառնալեաց գեհենոյն:

ԴՀ

Յորժամ հարկանի փո՛ղ գաղտեան քո տէր. յայնժամ զարհուրեալ դողան արարածք ի յահէ քումմէ. * աղաչեմք ըզքեզ փրկիչ. հանգո՞ և ընդմեր ընընջեցեալսն ընդ սուրբսըս քո. որ միայնդ ես բազմողորմ: Ցաղթաբեկ լուսոյ ծագմանն քո տէր. ցընծաւն դաք առաքրինեացն ի վերայ լուսեղէնն համպոյն. աղաչ: Անոխակալ բազմագութ ողորմած տէր. մի ատես առներ ընդմեղսացեալքըս յահագին աւուրն. որ միայնդ ես բազմողորմ: — Ո՛ր իջեր ի յերկնից և մարմնացար ի սուրբ կուսէն. անճառելի

քոյ՛ն ծնընդեանմըդ. եւ զկս մի անտես ա՛ռներ. այլ պահեա՛ պատուակա՛ն և սի՛րբը խա՛չիս քո՛:

ԴԿ

Ո՞ր թագաւորդ ես յաւի՛տենից Քրիստո՛ս Ա՛ստըւա՛ծ, ընկալ ընձա՛ռայս քո՛ ի բարի՛. Ե՛ւ շնորհեա՛ ի յաջա՛կողմա՛ն քո՛ւմ դասի՛լ: Ո՞ր ունէիս իշխանութի՛ւն մահո՛ւ և կենաց. հանգո՛ զՀո՛գիս քո՛ց ծառայից. Ե՛ւ շնորհեա՛ ի յաջա՛կողմա՛ն քո՛ւմ դասի՛լ: Յո՛րժամ կարգի՛ աթո՛ռ տէ՛րութե՛ըդ քո և հաստատի՛ ատեան դատաստանին. յայնժա՛մ խո՛նայեա՛ ի ծառայս քո՛. Ե՛ւ շնորհեա՛ ի յաջա՛կողմա՛ն քո՛ւմ դասի՛լ: — Ա՛ստուածամա՛յր Մա՛րիամ. քերո՛վբէական աթո՛ռ ա՛րարչին մե՛րոյ տընօրէնութեա՛ն. զի՛ր երանեցո՛ւն ամենայն ազի՛նըք հա՛նապա՛զ:

Մաղթանք:

Հոգւոյն հանգուցելոց, քո՛ւ Ա՛ծ, արա՛ հանգիստ և ողորմութի՛ւն. և մեզ մեղաւորացս շնորհեա՛ զթողութի՛ւն յանցանաց:

Քաղաղ:

Եւ եւս խաղաղութի՛ւն զՏէր աղաչեսցուք:

Վա՛յ հոգւոյն հանգուցելոց աղաչեսցուք զփրկիչն մեր Քրիստոս, զի զնոսա ընդ արդարան դասեսցէ, և զմեզ կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ: Ամենակալ Տէ՛ր Աստուած մեր:

Աղօթք:

Վա՛յ որդի Ադա՛մ անօրհնակալ և բարեգութ, գթա՛ քո արարչական սիրովդ ի հոգիս հանգուցեալ ծառայից քոց: Ցիշեա՛ յաւուր մեծի գալստեան արքայութե՛ քոյ. արա՛ արժանի ողորմութե՛, քաւութե՛ և թողութե՛ մեղաց: Դասաւորեալ պայծառացո՛ ընդ նե՛րս քո՛ յաջակողման դասուն: Զի դու ես Տէր և արարիչ ամենեցուն, դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց: Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութի՛ւն և պատիւ. այժմ և միշտ:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր որ:

Մաղթանք:

Ողորմութեր և զաղաչանս ընկալցի մարդասէրն Ա՛ծ. մեր մեղաց և յանցանացն թողութի՛ւն շնորհեսցէ. ի չարեաց փրկեսցէ. ի մեղաց պահեսցէ. և նմա փառք յաւիտեանս. ամէն:

Եւ ասիցեն սկսանիլ պատարագին:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՍԵՂԱՆՈՑ

ՎԱՍՆ ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ ԿԵՐԱԿՐՈՑ ԵՒ ԸՄՊԵԼԵԱՑ

Պատրաստին ընթերցանքն հայել, և ընդունելութիւն, և հանգիստն ըստանալ ի պեղիս ընթերցից: Եւ ձայ երկրաստաւն, և ասէ.

Սաղմոս ՃԽԴ:

ԿՑ. Ընէք ամենեցուն ի քեզ յուսան, և դու տաս կերակուր նոցա ի ժամու:

Դպիրէն:

Փխ. Խարճր առնեմ զքեզ, Աստուած իմ և թագաւոր իմ. և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից:

Ամենայնիւ օրհնեցից զքեզ, և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Մեծ ես Տէր, և օրհնեալ ես յոյժ. և մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ:

Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն:

Զմեծավայելչութիւն փառաց սրբութեան քոյ խոսեսցին, և զքաջանչելիս քո պատմեսցեն:

Զզօրութիւն աչի քո ասասցեն, և զմեծութիւնս քո պատմեսցեն:

Զչիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն, և արդարութեամբ քով ցնծասցեն:

Գթած ողորմած է Տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ:

Քաղցր է Տէրն առ ամենեսեան. և գթութիւն նորա ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց:

Խոստովան եղիցին առ քեզ Տէր ամենայն գործք քո, և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ:

Զփառս արքայութեան քո ասասցեն, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն:

Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօրութիւնս քո, և զփառս մեծվայելչութեան արքայութեան քո:

Արքայութիւն քո արքայութիւն ամենայն յաւիտենից, և տէրութիւն քո յազգէ մինչեւ յազգ:

Հաւատարիմ է Տէր յամենայն բանս իւր, և արդար է յամենայն գործս իւր:

Հաստատէ Տէր զամենայն գայթագղեալս, և կանգնէ զամենայն գլորեալս:

Աչք ամենեցուն ի քեզ յուսան. և դու տաս կերակուր նոցա ի ժամու:

Բանաս զձեռն քո, և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութեամբ կամաց քո:

Արդար է Տէր յամ ճանապհս իւր, և սուրբ է յամ գործս իւր:

Մերձ է Տէր առ ամենեսեան, որք կարդան առ նա. առ ամենեսեան, որք կարդան առ նա ճշմարտութեամբ:

Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ Տէր. աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա:

Պահէ Տէր զամենեսեան, որք սիրեն զնա. և զամենայն մեղաւորս սատակէ Տէր:

Զօրհնութիւն Տեառն խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ամ մարմին զանուն սր նր յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Փառք Հօր և: Այժմ և միշտ:

Մաղթանք:

Քհն. Ողորմած գթած է Տէր, կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց:

Քարոզ:

Սրկ. Եւ եւս խաղաղութիւն զՏէր աղաչէ:

Աղաչեսցուք զամենակալն Աստուած, զի պարգեւեսցէ մեզ կերակուր ուրախութեան, և լցուսցէ զսիրտս մեր ի լիութիւն արարածոց իւրոց: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր:

Աղօթք:

Քհն: Օրհնեա քո Աստուած մեր հոգեւոր օրհնութիւն զկերակուրս և զըմպելիս ծառայից քոց, և շնորհեա յառողջութիւն հոգւոյ և մարմնոյ: Որպէս զի կրօնաւորական պարկեշտութիւն վայելելով ի մարմնաւոր պիտոյիցս՝ անանց բարեացդ և երկնից արքայութեդ հաղորդս լիցուք ընդ ամ սրս քո: Եւ գոհութիւն վառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր և ամենասրդ Հոգւոյդ. այժմ և:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր որ:

Եւ օրհնող սեղանոյն կալով կանգուն, եւ առեալ ընծան բեհկանէ ընդ պատառաւորացն որ առընկէր կան, կամ ընկեր այնորիկ որ պատրաստող է ճաշոյն, եւ նոքա առ ամենեսեան: Եւ ասէ. Ճաշակեցէք խաղաղութիւն. եւ նոքին է ճաշն:

Իսկ եկեղ վանականք նկեն, կամ անապատաւորք, նոցուն ընդ այգեբարց է բանբերդոյն տեղւոջ, եւ առեալ ընկերանացուղէբս աստուածային. եւ առնեւէան առնն զբնկեն ընկերցմանն անմոռանալ ճաշակմամբ: Եւ եկեղ ոք կոնդրեսցէ ընծայ ինչ պարակաւանոց, լուծցեն որք կարողն նկեն. եւ պարկեալ ճաշեսցեն լեռնայն, եւ ոչ աղաղակաւ:

Եւ յետ յառնելոյ է սեղանոյ՝ պարկեալ կացցեն է տեղիս եւ բեհանց: Եւ ասասցէ.

Քհն. Տէր Յիսուս, լցաք ի բարութեանց քոց:

Դպ. Տացուք գոհութիւն Տեառն Աստուծոյ մերոյ:

Սաղմոս ԼԲ։

Ընդ ցեառն ի վերայ երկիւղածաց իւրոց. և որք յուսան յողորմութիւն նորա։

Փրկել ի մահուանէ զանձինս նոցա, և կերակրել զնոսա ի սովու։

Անձինք մեր համբերեսցեն ցեառն, զի օգնական և պաշտպան մեր է։

Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր. և յանուն սուրբ նորա յուսասցուք։

Եղիցի ողորմութիւն քո տէր ի վերս մեր ոպէս յուսացաք ի քեզ։

Փառք Հօր և։ Այժմ և միշտ։

Մաղթանք։

Քահն։ Կերակրիչ և ուրախարար տէր, փառք քեզ. լցուցանող Քրիստոս, գոհանամք զքէն։

Քաղող։

Սէր։ Եւ եւս խաղաղութիւն զտէր աղաչեսցուք։

Գոհացարուք ի վերայ լինութեան պարգեւաց ցեառն աստուծոյ մերոյ. որ կերակրէ զմեզ օր ըստ օրէ առատապէս քաղցրութիւնք կամաց իւրովք։ Զի հոգեւոր բարութիւնն և երկնից արքայութիւնն հաղորդս արասցէ զծառայս իւր ըստ ակնկալութիւն յուսոյն մերոյ։ Ամենակալ տէր ընդ մեր, կեցո և ողորմեա։

Աղաւթք։

Քահն։ Օրհնեալ ես տէր ընդ մեր, որ կերակրես զմեզ ի մանկութենէ. և տաս կերակուր ամ մնեղեաց. լցո ուրախութիւնք և բերկրութիւնք զսիրտս մեր։ Որպէս զի զամ բաւականութիւն ունիցիմք՝ առաւելեալք ի գործս բարութեան ի փառս քո ի տէր մեր. որում վայելէ փառք, իշխ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Փառք քեզ տէր, փառք քեզ Թագաւոր փառաց. որ ետուր մեզ կերակուր ուրախութեան, և լցուցեր զսիրտս մեր ի լինութիւն ամենաբաւական ողորմութեանդ. լցո և զմեզ հոգեւովդ քովք սրբովք. որպէս զի գոցուք

առաջի քո հաճոյք և մի ամաչեցեալք։ Զի դու դաս և հատուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործս իւր. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և։

Օրհնեալ տէր մեր։ Հայր մեր։

Մաղթանք։

Օ,կերոզդ զանձ օրհնեսցէ. սպասաւորացդ և երախտաւորացդ վարձս բարեաց պարգեւեսցէ. և օրհնեսցէ զամենեսեան։ քո անձ մեր, որ զմեզ կերակրեաց և լինացոյց՝ նմա փառք յաւիտեանս. ամէն։

ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ԵՐԵԿՈՅԻ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ

Ի ԴԻՄՍ ՈՐԴՒՈՑՆ ԱՍՏՈՒԾՈՑ ՈՐ ԷԱ Ի ԽԱՉԷՆ ԵՒ ՊԱՏՏԵԱԼ ՊԱՏՏԱՐԱԿԱԼԱՒ ԵԴԱՒ Ի ԳԵՐԵԶՄԱՆԻ

Նա առ անձ կարգացի. և տէր լուաւ ինձ յերեկոյս, ի վաղորդայն և ի հասարակ աւուր։

Սպասէի Աստուծոյ իմոյ, և ակն ունէի կենարարին. որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։

Այժմ և միշտ։ Եւ եւս խաղաղութիւն զտէր աղաչ։

Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Սաղմոս 26։

Խոնարհեցո տէր զունկն քո և լուր ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես։

Պահեա զանձն իմ սուրբ, տէր. փրկեա զծառայս քո անձ իմ, որ ի քեզ յուսացայ։

Ողորմեա ինձ տէր, զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհա-

նապազ. ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ:

Զի դու Տէր քաղցր և ուղիղ ես. բազումողորմ առ ամենեսեան որք կարդան առ քեզ:

Ունկն դիր Տէր, աղօթից իմոց. և նայեաց ի ձայն խնդրուածոց իմոց:

Յաւուր նեղուե՛ իմոյ կարդացի առ քեզ, և լուար ինձ:

Ոչ ոք է նման քեզ յաստուածս, Տէր. և ոչ ոք է որպէս զգործս քո:

Զամենայն ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և երկիր պագցեն առաջի քո Տէր. և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ ես դու Տէր, և առնես սքանչելիս. և դու միայն ես Աստուած:

Առաջնորդեա ինձ ի ճանապարհի քում, և գնացից ի ճշմարտութեան քում. և ուրախ եղիցի սիրտ իմ երկնչել յանուանէ քումմէ:

Խոստովան եղէց առ քեզ Տէր Աստուած իմ. բոլոր սրտիւ իմով փառաւոր արարից զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ եղեւ ի վերայ իմ ողորմութի՛ քո. և փրկեցեր զանձն իմ ի դժոխոց ներքնոց:

Աստուած, անօրէնք յարեան ի վերայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ Աստուած առաջի իւրեանց:

Այլ դու Տէր Աստուած իմ, գթած ես եւ ողորմած. երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ. նայեաց առ իս, և ողորմեա ինձ:

Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո, և արա առ իս նշան բարութեան:

Տեսցենատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու Տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս:

Փառք Հօր և Որդւոյ: Այժմ և միշտ:

Մաղթանք:

Փառք քեզ Աստուած, փառք քեզ. յաղագս ամենայնի Տէր, փառք քեզ:

Եւ եւս խաղաղութեան ընդէր աղաչեսցուք. ընկալ:

Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ:

Խաղաղութի՛ն ամենեցուն:

Սաղմոս ՃԼԹ:

Ակրեցի զիս Տէր ի մարդոյ չարէ. յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս:

Խորհեցան զանօրէնութիւն ի սիրտս իւրեանց. զօր ամենայն պատրաստեցան ի պատերազմ:

Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի. և թոյնք իժից ի ներքոյ շրթանց նոցա:

Պահեա զիս Տէր ի ձեռաց մեղաւորի. և ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս:

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. թաքուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ:

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց. շուրջ զշաւղաք իմովք եդին ինձ գայթագղութիւն:

Ասացի Տէր Աստուած իմ ես դու. ունկն դիր Տէր ձայնի աղօթից իմոց:

Տէր Տէր զօրութիւն փրկութեան իմոյ. հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի:

Մի՛ մատներ զիս Տէր ի ցանկութիւն մեղաւորաց. զք խորհեցան վասն իմ ընդ վայր հարկանել զիս:

Զի մի՛ երբեք բարձրասցին, և խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին. վասն կատարածի նոցա վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա:

Արկցես ի վերայ նոցա կայծակունս հրոյ, և կործանեսցես զնոսա. ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կեալ:

Մարդոյ լեզուանուոյ մի՛ յաջողեսցի ի վե՛ր երկրի. զայր մեղաւոր չարիք իւր որսասցեն ի կորուստ:

Ծանեայ, զի առնես Տէր դատաստանս աղքատի, և իրաւունս տնանկի:

Արդարք գոհասցին զանուանէ քումմէ. և բնակեսցեն ուղիղք առաջի երեսաց քոց:

Սաղմոս ՃԽ:

Տէր կարդացի առ քեզ, և լուր ինձ. նայեաց ի ձայն աղօթից իմոց ի կարդալ իմում առ քեզ:

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո Տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի:

Դիր Տէր պահապան բերանոյ իմոյ, և դուռն ամուր շրջեալ թանց իմոց, զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան:

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս՝ որք գործեն զանօրէնութիւն. և ոչ եղէց կցորդ ընտրելեաց նոցա:

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ, և յանդիման արասցէ. իւղ մեղաւորի մի օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ ի կամս նորա:

Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք նոցա. լուիցեն բանից իմոց և քաղցրասցին:

Որպէս թանձրութիւն հողոյ զի սփռեալ է ի վէր երկրի՝ ցրուեսցին ոսկերք նոցա մերձ ի դժոխս:

Առ քեզ Տէր Տէր են աչք իմ, ի քեզ յուսացայ. մի հաներ զհոգի իմ:

Պահեա զիս յորոգայթէ որ թաղուցաւ ինձ. ի գայթաղղութենէ գործողին զանօրէնութիւն:

Անկցին ի ցանցս նորա մեղաւորք. միայն եմ ես՝ մինչեւ անցից:

Սաղմոս ՃԽԱ:

Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի. ձայնիւ իմով զՏէր աղաչեցի:

Սփռեցից առաջի Տեառն զաղօթս իմ. և զնեղութիւս իմ առաջի նորա պատմեցից:

Ի նուաղել ինձ հոգւոյ իմոյ՝ դու Տէր ծանեար զշաւիղս իմ. ի ճանապարհ յոր և գնայի՝ թաղուցաւ ինձ որոգայթ:

Հայեի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր զիս. կորեաւ ինձնէն փախուստ իմ, և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ:

Աղաղակեցի առ քեզ Տէր, և ասացի. դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց:

Նայեաւ Տէր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ եղէ յոյժ. ապրեցո զիս ի հալածչաց իմոց, զի հզօր եղեն քան զիս:

Տէր հան ի բանտէ զանձն իմ. գոհանամ զանուանէ քումմէ:

Եւ քեզ սպասեն արդարք մինչեւ հատուսցես ինձ:

Փառք Հօր և Որդւոյ: Այժմ և միշտ:

Երէ կերակոդէց:

Ալէ՛լուիա. ալէլո՛ւիա:

Լո՛յս զուարթ ե՛ր փառա՛ց. ա՛նը՝մահ՛ի՛ Հօրն ե՛ր՝ կնա՛՛ւորի սո՛ւրբոյ կենարարի՛՛ Յիսո՛ւս Քրիստոս:

Եհեա՛լքս ի մի՛տանել ա՛րեգակա՛ն. տեսաք ըզլո՛յս երեկոյիս: Օրհնե՛մք ընդՀայր և զո՛՛րդի և ընդսո՛ւրբ Հոգի՛դ Ա՛՛ստո՛ւծո՛՛յ. և ամենեքեան անե՛մք ա՛՛մէ՛՛ն: Ա՛րժանաւորեա ընդմե՛ղ յամենայն ժա՛մ օրհնե՛լ զձայնի՛ւ երգո՛՛վ զանուն փառաց ամենասո՛ւրբ Երրո՛՛րդութեա՛նդ:

Ո՛ր տա՛՛յ զկենդանութի՛՛ւն. վէ՛՛ր որո՛՛յ և աշխարհս ըզքեզ փա՛՛ռաւորէ՛՛: Ապա՛՛ ՀԸՂ. Հասեալքս ի ժամ:

Իսկ յայլ ա՛՛՛՛ր՝՝՝ Մաղթանո՛՛ւ:

Օրհնեալ Տէր, որ բնակեալդ ես ի բարձունս, և օրհնեալ են փառք մեծութեան քոյ. որ հաստատեցեր զլուսաւորս ի բարձունս. յերկնից լոյս ծագեցեր ընդ ամ տիեզերս: Արարեր զարեգակն լուսատու տուընջեան. զլուսինն և զաստեղս՝ լուսատու գիշերոյ, և զլոյս ճրագի: Դու ես լոյս գովելի. սուրբ և առաջին լոյսն. ի քէն փախիւս խաւարն. և զլոյս քո կենդանի Տէր ծա-

գեա՛ ի սիրտս մեր: Եւ մեք միաբան ասասցուք. օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց քոյ. և քեզ երգեմք զօրհնութի՛ւն և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և միշտ և:

Քաղաղ:

Ա՛սեալքս ի ժամ երեկոյիս ամենեքեան համբառնալով զձեռս մեր փառաւորեմք զքեզ տէր ած՛ մեր, սա շնորհեցեր մեզ զտիւս խաղաղութի՛ւն անցուցանել և հասանել ի ժամ երեկոյիս: Արժանաւորեա՛ զմեզ տէր սուրբ սրտիւ, հրեշտակային երգով գոհաբանութի՛ւն մատուցանել տեառն Աստուծոյ ամենակալիդ. կեցո և ողորմեա՛: Կեցո տէր:

Ողորմեա՛ց մեզ տէր ած՛ մեր ըստ մեծի՛ ողորմութե՛ քումմ: Ասասցուք ամենեքեան միաբ: Ք. տէր ողորմեա՛:

Մաղմանի:

Ա՛սեալքս ի ժամ երեկոյիս ամենեքեան անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի՛ և զսուրբ Հոգի՛դ. այժմ և միշտ և յաւիտ:

Մեսեդի ֆալաթեան:

Օրհնեալ որ գաս յանուն տեառն. օրհնեալ որ գալոց ես:

Տէր Աստուած մեր երեւեցաւ մեզ. արարէ՛ք տօնս ուրախութե՛ կանխաւ մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ:

Ապա ասէն պո՛ղոյքն:

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ.
Որպէս խունկ առաջի՛ քո տէր:
Համբարձումն ձեռաց իմոց.
Պատարագ երեկոյի:

Քաղաղ ՀԲակաղթից եւ ամենայն աւուրց պերոնեաց:

Ասասցուք ամենեքեան միաբանութի՛ւն. եբե 54:

Զերեկս մերձեալ և զառաջակայ գիշերս խաղաղութի՛ւն անցուցանել Հաւատով. եւայլն ըստ կարգի:

Քաղաղ պահոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք:

Աղաչեսցուք զամենակալն ած՛, զՀայր տեառն մերոյ Յի՛ւ քրի՛ստ, զթագաւորն խաղաղութե՛ Յաղագս խաղաղութե՛, և վասն միայնոյ նը կամուղիկէ և առաքելական եկեղեցւոյ. զի զբաղում ամն խաղաղութի՛ տացէ մեզ տէր ած՛ մեր. և զթագաւորս խաղաղարարս առաքեսցէ առ մեզ վա՛ մեծի՛, նը և ահաւոր անուան իւրոյ. զպետս գաւառաց, զզօրավարս, զզօրագլուխս, զժողովուրդս, զմուտս և զելս մեր խաղաղութի՛ պահեսցէ. և զամ պատերազմունս թշնամւոյն խորտակեսցէ ի մէնջ: Տէրն ամենակալն կեցուսցէ և ողորմեսցի՛: Կեցո տէր:

Զերեկս մերձեալ և զառաջակայ գիշերս խաղաղութի՛ անցուցանել Հաւատով ի տէ՛նէ խնդր: Շնորհեա տէ՛: Զհրեշտակ: Զքաւութի՛ն: Զսքի՛ խաչ: Շնորհեա տէ՛: Եւ եւս և վա՛ միաբանութե՛ ճշմար: Տէր ողորմեա:

Զանձինս մեր և զմիմեանս տէ՛ն Ա՛յ: Քեզ տէ՛նդ Յ: Ողորմեաց մեզ տէր ած՛ մեր: Ք. տէր ողորմեա:

Աղջե:

Լո՛ւր ձայնիս մերոց տէր ած՛ մեր. լսկալ զաղաչանս մեր, զհամբարձումն ձեռաց մերոց և զբանս աղօթից, սրբելով զերեկոյի պատարագս մեր ի հոտ անուշից՝ ի հաճոյս քեզ պատրաստել: Ցաւէ՛լ ի մեզ տէր ամենակալ զՀաւատ, զյոյս, զսէր և զա՛մ գործս առաքինութե՛. ոա՛ զի ըստ կամաց քոց բարեսիրաց միշտ կրօնաւորեալք բարեպաշտութե՛ ի տուէ և ի գիշերի. և արժանաւորք եղիցուք յաղագս անձանց մերոց փրկութե՛ և վա՛ հոգեւոր կենացդ աղաչել զքեզ տէր. և գտանել ի քէն զնորհս և զողորմութի՛. և գոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի՛ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Վէրջ երկիր պագանելով տէր ած՛ մեր, գոհանամք զքէն յաղագս խաղաղութեամբ անցուցանելոյ ի մէնջ

զերկարութիւն տուընչեանս: Տուր մեզ Տէր, աղաչեմք զքեզ, զերեկս և զառաջակայ գիշերս առանց մեղաց և առանց գայթագղութեան անցուցանել. Հաստատուն կալ և ճշալ ի հաւատ, ի յոյս, ի սէր և ի պատուիրանապահութեան քո: Խնդրելով զխաղաղութիւն ամ աշխարհի, եկեղեցւոյ քումմ սըբ զՀաստատութիւն, և անձանց մերոց զփրկութիւն: Ոպ զի ընդունելով ի քէն զՀայցուածս մեր, և զմեծվայելչական փառաբանութիւն միշտ ի բարձունս առաքեսցուք ամենաղօր Տէրութեդ, քե Աստ մեր. այժմ և:

Ե- ապա ասէ Սո-րբ Ա-պո-ա-ծ:

Սո՛րբ Աստուած. Սո՛րբ և Հզո՛ր. Սո՛րբ և անմահ ողորմեա՛ մե՛զ: Ելէյս էլէյնէ:

Երբ:

Փառա՛ւորեա՛լ և օրհնեա՛լ միշտ նը կոյս Աստծո՛ծն Մարիամ մա՛յր քո՛ւ. մատո՛ զաղաչա՛նըս մեր որդւոյ քո՛յ և Աստուծո՛յ մե՛ր Յի՛սուսի:

Մաղթանք:

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ և յամ վտանգից մերոց:

Քաքող:

Եւ ևս խաղաղութեն զՏէր աղաչեսցուք:

Վ՚ը լսելի լինելոյ Տեառն Աւ՚ ձայնի աղաչանաց մերոց բարեխօսութեը նը Աստծնին. և իջանելոյ ի վը՚ մեր ողորմութեն և գթութեն Տե՛ն Աւ՚: Ամենակալ Տե՛ր:

Քէն. Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտ:

Խաղաղութի՛ւն ամենեցուն:

Սաղմոս ՃԻ:

Ջամբարձի զաչս իմ ի լերինս. ուստի՞ եկեսցէ ինձ օգնութիւն:

Օգնութիւն ինձ ի Տեառնէ եկեսցէ. որ արար զերկինս և զերկիր:

Մի՛ տար ի սասանութիւն զոտն քո. և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո:

Ոչ՝ ոչ ննջէ, և ոչ ի քուն երթայ պահապանն Իսրայէլի:

Տէր պահեսցէ զքեզ, և Տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն իւրով:

Արեգակն ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ. և մի՛ լուսինն ի գիշերի:

Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ. պահեսցէ Տէր զանձն քո:

Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո. յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան:

Փառք Հօր և: Այժմ և միշտ:

Ե- ապա ասէ Համբարձի ըտ պաղաճին:

Ջինի Համբարձոյն՝ Քաքող:

Վ՚ը խաղաղութե ամ աշխարհի, և հաստատութե սրբոյ եկեղեցւոյ զՏէր աղաչեսցուք: Ասացուք ամենեքեան միաբանութը: Տէր ողորմեա՛. Երէյս:

Աղջխ:

Ա՛յր գթած, բարեխնամող, արարիչ ամ արարածոց. ընկալ զաղաղատանս ծառայից քոց ի ժամ երեկոյիս, որ առատ ես առ ամենեսեան պարգեւօք բարերարուե քոյ. ողորմեա՛ Տէր ամ աշխարհի, և եկեղեցւոյ քումմ սրբոյ, հիւանդաց, վշտացելոց, ճանապարհորդաց, նաւորդաց, խոստովանողաց, ապաշխարողաց և հոգւոցն հանգուցելոց: Զի դու Տէր ամենակալ, գիտես զպէտս մեր և զկարիս առաւել քան զոր խնդրեմք և խմանամք. և քեզ ընդ Որդւոյ և ամենայնք Հոգւոյդ վայելէ փառք իշխանութի և պատիւ. այժմ և միշտ:

Ապա Աբյակոն ասէ Ա-եպոպան ըտ պաղաճին:

Քաքող:

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութը ի Տեառնէ, զի զողորմութե զշնորհս իւր արասցէ ի վերայ մեր: Տէրն ամենակալն կեցուսցէ և ողորմեսցի: Կեցո՛ Տէ՛ր:

Տէր ո՛ղորմեա՛. Տէ՛ր ողորմեա՛. Տէ՛ր ողո՛րմեա՛:

Աղաչե՛:

Ծագաւոր խաղաղութե՛ն, օգնական և փրկիչ անձանց մերոց, քե՛ն աչ մեր, պարսպեալ պահեա՛ զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ նը և պատուական խաչիւդ քո ի խաղաղութե՛ն: Փրկեա՛ յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն. արժանաւորեա՛ գոհութի՛ւ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտ:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր:

ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ ԱՂՕԹԻՑ

ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ԺԱՄՈՒՆ

ՈՐ ԿԱՏԱՐԻ

Ի ԴԷՄՍ ՀՕՐ ԱՍՏՈՒԾՈՑ ԶԻ ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆ ԱԶՈՎ ՄԻԱԾՆԻՆ ՊԱՀԵՑՑԷ ԶՄԵԶ Ի ԽԱՒԱՐԱՑԻՆ ԳԻՇԵՐԻՍ

Ընաքեա Տէր զլոյս քո և զճշմարտութի՛ն քո, զի առաջնորդեսցեն լինձ, և հանցեն զիս ի լեառն սուրբ և ի յարկս քո:

Մտից առաջի սեղանոյ Աստուծոյ. առ Աստուած որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ: Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ Աստուած Աստուած իմ: Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ Աստուած. խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սո՛ւրբ:

Ա՛յժմ և միշտ: Եւ եւս խաղաղութի՛ն զՏէր աղաչ:

Օրհնութի՛ն և փառք Հօր և Որդ:

Սաղմոս ՃԻԵ:

Նկեսցէ ի վե՛ր իմ ողորմութի՛ն քո Տէր, և փրկութի՛ն քո ըստ բանի՛ քում:

Տաց պատասխանի՛ զոք նախատեն զիս բանիւք, զի ես ի բանս քո յուսացայ:

Մի՛ ի բացեայ առներ ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչեւ յոյժ, զի յիրաւունս քո յուսացայ:

Պահեցի զօրէնս քո յա՛ւմ ժամ. յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Գնայի ես յանդորրու, զի զպատուիրանս քո խնդրեցի:

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի:

Խորհէի ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի:

Համբարձի զձեռս իմ ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի. և խորհէի յարդարութեան քում:

Ցիշեա՛ զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս:

Սա մխիթարեսցէ զիս ի խոնարհութեան իմում, զի բան քո կեցոյց զիս:

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ. այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:

Ցիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տէր, և մխիթարեցայ:

Տրտմութիւն կալաւ զիս ի մեղաւորաց, և զյք թողին զօրէնս քո:

Գովելի են լինձ իրաւունք քո ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ:

Ցիշեցի ի գիշերի զանուն քո Տէր. և պահեցի զօրէնս քո:

Սա եղև լինձ ճանապարհ ի կեանս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի: —

Ողանօրէնս ատեցի և զօրէնս քո սիրեցի:

Օգնական և փրկիչ իմ ես դու, և ես ի բանս քո յուսացայ:

Ի բաց եղերուք յինէն չարք, և քննեցից զպատուիրանս Աստուծոյ իմոյ:

Օգնեա ինձ ըստ բանի քումմ, և կեցո զիս. և մի յամեսցես առնել զիս ի յուսոյ իմմէ:

Օգնեա ինձ և ապրեցո զիս, և խորհեցայց զիրաւունս քո յամենայն ժամ:

Ընարգեցեր զամենեսեան, որք ապստամբ եղեն յարդարութենանց քոց. զի անիրաւութեամբ էին խորհուրդք նոցա:

Ցանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո:

Բեւեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ, զի ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ: —

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր. ըստ բանի քումմ իմաստուն արա զիս:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր, և բանիւ քովք փրկեա զիս:

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութենիս քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութեամբ են:

Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս, զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Ցանկացայ փրկութենէ քումմ Տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին:

կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զընչաար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Լե: Մի՛ եկեսցեն ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ:

Անդ անկցին ամենեքեան, որք գործեն զանօրէնութենէ. մերժեսցին, և այլ մի՛ կարասցեն հաստատել:

Ես ի Տէր յուսացայ. ցնծացայց և ուրախ եղէց յանձ փրկիչ իմ:

Տէր Տէր ետ ինձ զօրութենէ, և կացոյց զոտս իմ ի հաստատութենէ. ի վէր պարանոցի թշնամւոյն կացոյց զիս, և հանդոյց զիս երագ երագ:

Սաղմոս Ղ:

Որ բնակեալն ես յօգնութենէ բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ Աստուծոյ յերկինս հանգիցէ:

Ասասցէ Տեառն. ընդունելի իմ ես դու, ապաւէն իմ Աստուած, և ես յուսամ ի նա:

Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին, և ի բանիցն խռովութենէ:

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ի հովանի թեւոց նորա յուսասցիս:

Որպէս զվէն շուրջ եղիցի զքեւ ճշմարտութիւն նորա:

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի. և ոչ ի նետէ՝ որ թռչի ի տուէ:

Ցիրէ՝ որ շրջի ի խաւարի. ի գայթագղութենէ դիւին ի հասարակ աւուր:

Անկցին ի կողմանէ քումմէ հազարք, և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու. և վճռութիւն մեղաւորաց տեսցես. զի դու Տէր յոյս իմ ես:

Զբարձրեաւն արարեր քեզ ապաւէն. ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք մի՛ մերձեսցին ի յարկս քո:

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն քո, ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո:

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ, զի մի՛ երբեք հարցես զքարի զոտն քո:

Ի վէր իժից և քարբից գնասցես դու. և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն:

Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ:

կարդասցէ առ իս, և ես լուայց նմա. և առ նմա եղէց ի նեղութեան:

Փրկեցից և փառաւորեցից զնա. երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ:

Սաղմոս ՃԻԲ:

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ, որ բնակեալդ ես յերկինս:

Որպէս աչք ծառայի ի ձեռն տեառն իւրոյ. և որպէս աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:

Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տէր Աստուած մեր. մինչեւ ողորմեսցիս ի վերայ մեր:

Ողորմեա մեզ տէր, ողորմեա մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք:

Եւս առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք, որք նախատէին զմեզ. և արհամարհանօք ամբարտաւանից:

Սաղմոս ՃԳ:

Աստուած յանուան քումմ կեցո զիս. և ի զօրութեան քումմ իրաւ արա ինձ:

Աստուած լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ Աստուած առաջի իւրեանց:

Ահա Աստուած օգնական իմ. և տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ:

Ի դարձուցանել զչարն ի թշնամիսն իմ, ճշմարտութեամբ քումով սատակեա զնոսա:

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քումմ տէր, զի բարի է:

Յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս, և ի թշնամիս իմ ետես աչն իմ:

Օրհնութիւն երից մանկանցն: Դան. Գ:

Օրհնեալ ես դու տէր Աստուած հարցն մերոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան:

Եւ օրհնեալ է անուն նը փառաց քոց. * գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան:

Օրհնեալ ես ի տաճարի փառաց սրբութեան քոյ. գով:

Օրհնեալ ես ի վէր աթոռոյ արքայութեան քոյ. գով:

Օրհնեալ ես որ նստիս ի քրովբէս. և հայիս յանդունդս. գովեալ:

Օրհնեալ ես ի վէր հաստատութեան երկնից. գով:

Սաղմոս ՃԾ:

Օրհնեցէք զԱստուած ի սրբութեան նր. օրհնեցէք զնա ի հաստատութեան զօրութեան նորա:

Օրհնեցէք զնա ի զօրութեան նորա. օրհնեցէք զնա ի բազում մեծութեան նորա:

Օրհնեցէք զնա ի ձայն օրհնութեան. օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութեամբ:

Օրհնեցէք զնա ցնծութեամբ. գովեցէք զնա ուրախութեամբ:

Օրհնեցէք զնա ի բանս քաղցր. գովեցէք զնա ի բարբառ լսելի:

Օրհնեցէք զնա ի ձայն գոհութեան. ամենայն հոգիք օրհնեցէք զտէր:

Աղօթ+ Ձերս-Ս-ոյն Սիմէոնի: Ղ-ւկ. Բ:

Արդ՝ արձակես զծառայս քո տէր ըստ բանի քումմ ի խաղաղութիւն, զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի ամ ժողովրդոց:

Լոյս ի յայտնութիւն հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քումմ Իսրայէլի:

ՃԼԲ: Զգեցեր զձեռն քո, և փրկեաց զիս աջ քո. և տէր հատուսցէ ընդ իմ:

Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի անտես առներ:

Տէր հան ի բանտէ զանձն իմ. գոհանամ զանուանէ քումմէ:

Եւ քեզ սպասեն արդարք, մինչեւ հատուսցես ինձ:

Երէ Մոլիմոռ Աստուածաձնին: Ղուկ. Ա:

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր. և ցնծասցէ հոգի իմ Աստուծով փրկչաւ իմով:

Այց արար ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետեւ երանեսցեն ինձ ամենայն ազգք:

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և սուրբ է անուն նորա:

Ողորմութիւն արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. և արար զզօրութիւն բազկաւ իւրով:

Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց սրտից. և քակեաց զՀզօրս յաթոռոց:

Զխոնարհս բարձրացոյց. զկարօտս եղից բարութիւք. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս:

Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ յիշելով զողորմութիւն իւր:

Որպէս խօսեցաւ առ հարս մեր. ընդ Աբրահամու, և զաւակի նորա յաւիտեան:

Զե. Տուր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո զորդի աղախնոյ քոյ, և արա առ իս նշան բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն, զի դու Տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

Մաղթանք:

Ընձեն իմ ի ձեռս քո է յամէ ժամ, և ի սուրբ խաչ քո յուսացեալ եմ թագաւոր երկնաւոր. զբազմութիւն սքեց քոց բարեխօս ունիմք առ քեզ: Որ երկայնամիտդ ես առ ամենեսեան, մի՛ անտես առներ զապաւինեալս ի քեզ: Այլ պահեա պատուական և նբ խաչիւ քո ի խաղաղութեան:

Քարոզ:

Ընդունելութիւն զամենակալն Աստուած և խնդրեսցուք ի նմանէ, զի առաքեսցէ զՀրեշտակ խաղաղութեան որ եկեալ պահեսցէ զմեզ յերկիւղական գիշերիս ի դիւական

խռովութենէ, ամբողջ պահելով զՀոգի և զմարմին մերմինչեւ ի կատարումն ժամանակի ամաց մերոց: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր, կեցո՛ և ողորմեա: Կեցո Տէր:

Զհանգիստ գիշերիս խաղաղութեամբ անցուցանել հաւատով ի Տեառնէ խնդր: Շնորհեա Տէր:

Զհրեշտակ: Զքաւութիւն: Զսքեայ խաչ: Շնորհեա Տէր:

Եւ եւս և վէմ միաբանութեան ճշմարիտ: Տէր ողորմեա:

Զանձինս մեր և զմիմեանս Տեառն: Քեզ Տէ՛նդ յ:

Ողորմեայ մեզ Տէր Աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութեան:

Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա:

Աղօթ+:

Տէր Աստուած մեր, դու պահեա զմեզ խաղաղութիւք ի գիշերիս յայսմիկ և յամէ ժամանակի: Ընդ որ երկիւղ քո բեւեռեալ պահեա զմիտս և զխորհուրդս մեր: Որպէս զի յամէ ժամ քեզ պահպանեալ լինիցուք յորոգայթից թշնամւոյն: Եւ քեզ հանցուք զօրհնութիւն և զփառս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Հրեշտակի խաղաղութե՛ յանձն արա զանձինս մեր Տէր զօրութե՛ց, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռով ի տուէ և ի գիշերի. յարթնութե՛ և ի հանգստեան մերում: Զի դու ես արարիչ լուսոյ և հաստիչ գիշերի: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ Տէր Աստուած մեր. զհանգիստ գիշերիս շնորհեա խաղաղութի՛ անցուցանել: Եւ հասանել ի պաշտօն առաւօտու յերկրպագութի՛ և ի փառաբանութի՛ ամենանը երրորդութե՛դ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտ:

Սաղմոս Գ:

Կզ. Խաղաղութի՛ յայս և ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ:

Փխ. Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ Աճ ըստ արդարութեան. ի նեղութեի՛ ինձ անդորր արարեր. ողորմեա՛ ինձ, և լո՛ւր աղօթից իմոց:

Որդիք մարդկան, մինչև յե՞րբ էք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութի՛ և խնդրէք զստութի՛:

Ծաներո՛ւք, զի սքանչելիս արար Տէր սրբոյ իւրում. և Տէր լուիցէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա:

Բարկանա՛յք, և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր՝ յանկողինս ձեր զղջացարո՛ւք:

Մատուցէ՛ք պատարագս արդարութեան, և յուսացարո՛ւք ի Տէր:

Բազո՛ւմք ասէին, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութի՛ւն Տեառն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրախութի՛ւն սրտից մերոց:

Ի պտղոյ ցորենոյ, գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա:

Խաղաղութեամբ յայս և ի սոյն ննջեսցո՛ւք և զարթիցո՛ւք. զի դու Տէր միայն առանձինն յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ:

Ալէլուիա որթիւ:

Ա-եփոբան ըստ Յովհաննու: ԺԲ. 24:

Տէրն մեր Յն քն ասէ.

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի, ինքն միայն կայ. ապա եթէ մեռանիցի, բազո՛ւմ արդիւնս առնէ: Որ սիրէ զանձն իւր արձակէ զնա. և որ ատեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ, ի կեանն յաւիտենականս պահեսցէ զնա թէ: Եթէ ոք զնս պաշտեսցէ, զկնի իմ եկեսցէ. և ո՛ւր եմն եմ, անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի: Եթէ ոք զնս պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ: 26:

Փառք քեզ Տէր Աստուած մեր:

Քրոջ:

Ա՛ք խաչիւս աղաչեսցուք զՏէր, զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց, և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութե՛ իւրոյ: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր:

Աղա՛ւ:

Պահպանեա՛ զմեզ քո՛ Աճ մեր, ընդ հովանեաւ նո՛ր և պատուական խաչիդ քո ի խաղաղութե՛. փրկեա՛ յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն: Արժանաւորեա՛ գոհութի՛ փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր որ:

Մաղթանք:

Ընկանի՛մք առաջի քո Աճածին, և աղաչե՛մք զանաբատ զկոյսդ. բարեխօսեա՛ վ՛ն անձանց մերոց, և աղաչեա՛ զմիածին Որդիդ, փրկել զմեզ ի փորձութե՛ և յամ վտանգից մերոց:

Որ արձակիչդ ես կապելոց, պարգեւատու ամենեցուն, այսօր Հայցմամբ Ծերունւոյն արձակեա՛ և զնս զբազմամեղս ի կապանաց մահու ի կեանսդ յաւիտենից:

Մաղթանք զջբա-ոբթ ընթրեմ աբնա-բաց ֆիլերայնոց. սրբոյն

Գրիգորի Նարեկաց-ւոյն. ԺԲ:

Ընկալ քաղցրութե՛ Տէր Աճ հզօր, զգառնացողիս զաղաչանս: Մատիր գթութե՛ առ պատկառեալս դիմաք: Փարատեա՛ ամենապարգեւ, զամօթական տխրութի՛ս: Բարձ յինէն ողորմած, զանբերելի ծանրութի՛ս: Անջպետեա՛ հնարաւոր, զմահացու կրթութի՛ս: Աւարեա՛ միշտ յաղթող, զվաթողին հաճութի՛ս: Բացադրեա՛ վերնային, զմոլեղոյն մառախուղ: Կնքեա՛ կեցուցիչ, զկորուսչին ընթացմունս: Ցրուեա՛ ծածկատես, զըմբռնողին չար գտմունս: Խորտակեա՛ անքնին, զմարտողին դիմեցմունս: Տեառնագրեա՛ քո անուամբդ զլուսանցոյց երդ յարկիս: Պարսպակեա՛ քո ձեռամբդ զա-

ռաստաղ տաճարիս: Գծագրեա՛ քո արեամբդ զմուտ սեռոյ սենեկիս: Կերպացո՛ զքո նշանդ ի հետս ելից մաղթողիս: Ամրացո՛ քո աջովդ զՀանգստեանս խաշոի: Մաքրեսցե՛ս ի հաղբից զծածկարան անկողնոյս: Պահեսցե՛ս քո կամաւդ զտառապեալ անձն հոգւոյս: Անխարդախս արասցես զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս: Կացուսցե՛ս շրջափակ զպար զօրուդ երկնայնոյ: Կարգեսցե՛ս ի դիմի ընդդէմ դիւացն դասու: Տո՛ւր Հանգիստ բերկրութե՛ն մահաճանգոյնս ներհմանի ի խորուե՛ դիշերիս: Խարեխօսութի՛ւ հայցուածոց սրբոյ Ա՛ծածնիդ և ամ ընտրելոց: Ամիսիւեալ պարուրեա՛ զպատուհան տեսութեանց զգայարանացս խնասից անզարհուրելի զետեղմամբ ի ծփական խռովուե՛ց կենցաղական զբաղմանց, անրջական երազոց, խօլականաց ցնորից, Յիշատակաւ քո յուսոյդ անվհասելի պաշտպանեալ: Եւ սթափեալ վերսային ի ննջմանէ ծանրութե՛ն ամենազգաստ արթնութի՛ւ, հոգևնորոգ զուարթութի՛ւ ի քեզ արձանացեալ, զայս ձայն մաղթանաց բուրմամբ հաւատոց քեզ, ամենօրհնեալ Թագաւոր փառաց անճառից, փառաբանողաց երկնագումար խմբից երգակցեալ, յերկինս առաքել: Զի դու փառաւորեալ ես յաւ արարածոց յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Աղօ՛թ ջեր-ու՛թ սբ֊ոյն Գրիգո՛րէ Նարեկացո՛ւոյ. ԽԱ:

Որդի Աստուծոյ կենդանւոյ, օրհնեալ յաւմ, Հօրդ ահաւորի անքննին ծնունդ, որ տկարանայ առ ի քէն և ոչ ինչ: Որ ի ծագել անստուեր նշուլից ողորմութե՛ն քո փառաց, հալին մեղք, հալածին դեւք, ընկճին յանցանք, խղճին կապանք, խորտակին շղթայք, կենդանանան մահացեալք, բժշկին հարուածք, ողջանան վէրք, բառնին ապականութի՛ւք, տեղի տան տխրութի՛ւք, նահանջին հեծութի՛ւք, փախուս խաւարն, մեկնի մէգն, մերժի մառախուղն, փարատի մռայլն, սպառի աղջամուղջն, վերանայ մուրճն, գնայ դիշերն, տարագրի

տադնապն, էքանան չարիքն, հալածին յուսահատութիւնքն և Թագաւորէ ձեռն քո ամենակար, քաւէդ ամենայնի: Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան ոգիս, այլ կեցուցանել. Թո՛ղ ինձ զանթիւ չարիսն իմ, բաղում ողորմութի՛ւդ. ղի դու միայն ես յերկինի անճառ և յերկրի անղնին, ի տարր գոյի և յեղը ծագաց աշխարհի, սկիզբն ամենայնի և յամենայնի ամենայն լրմամբ, օրհնեալ ի բարձունս, և քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս. ամէն:

Աղօ՛թ ի֊բ֊ոյ֊ն Հ֊ա֊ղ֊ո֊ց֊ե֊ա֊ց ի Քրիստոս, ըստ պարբեալ ի Տէ֊ր֊ն Ներսէսէ Հայոց Կաթողիկոսէ:

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ, Հայր և Որդի և սուրբ Հոգի. անեղ և անմահ բնութիւն. արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամ եղելոց. և ողորմեա՛ քո արարածոց:

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ անբաժանելի լոյս, միասնական նբ երրորդութի՛ւն և միաձուլութի՛ւն. արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի. հալածեա՛ ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և անգիտութե՛ն, և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ ի ժամուս յայսմիկ աղօթել քեզ ի հաճոյս, և ընդունել ի քէն զնուիրուածս իմ, և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս:

Հայր երկնաւոր, ա՛ծ ճշմարիտ, որ առաքեցեր զՈրդիդ քո սիրելի ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկալ զիս ո՛չ զանառակ որդին, և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զառաջին, զոր մերկացայ մեղօք, և ողորմեա՛ քո արարածոյս և ինձ բազմամեղիս:

Որդի Ա՛յ, ա՛ծ ճշմարիտ, որ խոնարհեցար ի հայրական ծոցոյ, և առեր մարմին ի սո՛ւրբ կուսէն Մարիամայ վա՛ մեղոյ փրկութե՛ն. խաչեցար և Թաղեցար և յարեար ի մեռելոց, և համբարձար առ Հայր. մեղայ յերկինս և առաջի քո. յիշեա՛ զիս որպէս զաւազակն յորժամ

գաս աղբայութեամբ քով. * և ողորմեա քո արարածոցս և ինձ բազմամեղիս:

Հոգի Այ, Աճ ճշմարիտ, որ իջեր ի Յորդանան և ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութեբ նը աւազանին, մեղայ յերկինս և առաջի քո, մաքրեա զիս վերստին ածային հրով քով որպէս հրեղէն լեզուօք զառաքեալն. և ողորմեա:

Անեղ բնութեի, մեղայ քեզ մեռօք խովք, հոգւով և մարմնով խով. մի յիշեր զմեղս իմ զառաջինս վե անուանդ քումբ սրբոյ. և ողորմեա:

Տեսող ամի, մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ և գործով. ջնջեա զձեռագիր յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ ի գպրութեան կենաց. և ողորմեա:

Քննող գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և ակամայ, գիտութեբ և անգիտութեբ. թողութեի շնորհեա մեղաւորիս. զի ի ծննդենէ աւազանին մինչեւ ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի ածութեեդ քո զդպարանօք խովք և ամ անդամօք մարմնոյս. և ողորմեա

Ամենախնամ տէր, դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո նը, ոչ ևս հայել յարատ. և ականջաց իմոց, ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեե. և բերանոյ իմոյ, ոչ խօսել զստութիւն. և սրտի իմոյ, ոչ խորհել զչարութեի. և ձեռաց իմոց, ոչ գործել զանիրաւութեի. և ոտից իմոց, ոչ գնալ ի ճանապարհս անօրէնութեե, այլ ուղղեա զշարժումն սոցա լինել ըստ պատուիրանաց քոց յամի. և ողորմեա:

Հուր կենդանի քե, զհուր սիրոյ քո, զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա յանձն իմ, զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զկիղճ մտաց իմոց, և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ զոյս գիտութեան քո ի սրտի իմում. և ողորմեա:

Իմաստութեի հօր ցե, տուր ինձ իմաստութեի զբարիս խորհել և խօսել և գործել առաջի քո յամ ժամ, և

ի չար խորհրդոց և ի բանից և ի գործոց փրկեա զիս. և ողորմեա:

Կամեցող բարեաց տէր կամարար, մի թողուր զիս ի կամս անձին իմոյ գնալ, այլ առաջնորդեա ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց. և ողորմեա:

Աբբայ երկնաւոր, տուր ինձ զաբբայութեի քո զոր խոստացար սիրելեաց քոց, և զօրացո զսիրտ իմ ատել զմեղս և սիրել զքեզ միայն և առնել զկամս քո. և ողորմեա:

Խնամող արարածոց, պահեա նշանաւ խաչի քոյ զՀոգի և զմարմին իմ ի պատրանաց մեղաց և ի փորձութեանց դիւաց և ի մարդոց անիրաւաց և յամենայն վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ. և ողորմեա:

Պահապան ամի քե, աջ քո հովանի լեցի ի վերայ իմ ի տուէ և ի գիշերի, ի նստել ի տան և ի գնալ ի ճանապարհի, ի ննջել և յառնել, զի մի երբէք սասանեցայց. և ողորմեա:

Աճ իմ, որ բանաս զձեռն քո, և լնուս զամենայն արարածս ողորմութեբ քով. քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա և պատրաստեա զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան. և ողորմ:

Դարձուցիչ մոլորելոց, դարձո զիս ի չար սովորութեենց իմոց ի բարի սովորութիւն, և բեւեռեա ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն և զերկիւղ գեհենին և զսէր արբայութենն, զի զղջացայց ի մեղաց և գործեցից զարդարութեի. և ողորմեա:

Աղբիւր անմահութեե, աղբերացո ի սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարութեե որպէս պոռնկին, զի լուացից զմեղս անձին իմոյ յառաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս. և ողորմեա:

Պարգեւիչ ողորմութեե, պարգեւեա ինձ ուղղափառ հաւատով և բարի գործով և նը մարմնոյ և արեան քո հաղորդութեբ գալ առ քեզ. և ողորմեա:

Բարերար Տէր, հրեշտակի բարւոյ յանձն արասցես զնս քաղցրութիւն աւանդել զՀոգի իմ, և անխռով անցուցանել ընդ չարութիւն այսոցն, որ են ի ներքոյ երկնից. * և ողորմեա՛ քո արարածոցս և ինձ բազմամեղիս:

Լոյս ճշմարիտ քո. արժանաւորեա՛ զՀոգի իմ ուրախութիւն տեսանել զլոյս փառաց քոց ի կոչման աւուրն, և հանդչել լուսով բարեաց յոթևեվանս արդարոց մինչեւ յօր մեծի գալստեան քոյ. և ող:

Դատաւոր արդար, յորժամ գաս փառօք Հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի՛ մտաներ ի դատաստան ընդ ծառայիս քոյ. այլ փրկեա՛ զնս ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի արա ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկինից աղաչութիւնդ. և ող:

Ամենողորմ Տէր, ողորմեա՛ ամ՛ հաւատացելոց ի քեզ, իմոց և օտարաց, ծանօթից և անծանօթից, կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա՛ և թշնամեաց իմոց և ատելեաց զթողութի՛ւն որ առ իս յանցանաց. և զարձո՛ զնոսա ի չարեացն զոր ունին վնաս իմ զի ողորմութե՛ քումբ արժանի եղիցին. և ողորմեա՛:

Փառաւորեալ Տէր, ընկալ զաղաչանս ծառայիս քոյ, և կատարեա՛ ի բարի զննդրուածս իմ բարեխօսութի՛ւն սրբուհւոյ Աստծածնին և Յովհաննու մկրտչին և սրբոյն Ստեփանոսի նախավկային, և սրբոյն Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին, և սրբոց առաքելոց, և մարգարէից, և վարդապետաց, և մարտիրոսաց, և սրբոց հայրապետաց, և ճգնաւորաց, և կուսանաց, և ամ՛ սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց: Եւ քեզ փառք և երկրպագութի՛ն անբաժանելի սուրբ Երրորդութե՛դ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Մաղթանք:

Վա՛յ սրբուհւոյ անարատ մոր քո և կուսի, Տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ:

Քարոզ:

Ա՛ռ զԱստծածինն և զամ՛ նըս բարեխօս արասցուք առ Հայր ի յերկինս, զի կամեցեալ ողորմեցի և գթացեալ կեցուսցէ զարարածս իւր: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր կեցո և ողորմեա:

Աղօթք:

Ընկալ Տէր զաղաչանս մեր բարեխօսութեամբ սուրբ Աստուածածնին անարատ ծնողի միածնի Որդւոյ քո, և աղաչանօք ամենայն սրբոց քոց: Լո՛ւր մեզ Տէր և ողորմեա, ներեա՛, քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր: Արժանաւորեա՛ գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյդ և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր որ:

Մաղթանք:

Օ՛ Հանգստեան զաղօթս և զաղաչանս ընկա՛լ, մարդասէր Աստ՛ծ, ի հաճոյս բարերար կամաց քոց: Եւ մեր մեղաց և բազում՛ յանցանացն թողութի՛ւն շնորհեա՛: Եւ քեզ փառք յաւիտեանս. ամէն:

Փառք քեզ Տէր Աստ՛ծ, որ պարգեւեցեր զօրս բարեաւ և խաղաղութի՛ւն անցուցանել: Մարգասէր Աստ՛ծ, զառաջնակայ գիշերս՝ որ ի վերայ մեր գալոց է, ի մեղաց փրկեա՛, ի չարեաց ազատեա՛, ի գործս բարիս առաջնորդեա՛: Առաւօտու օրհնութեանցն և փառաբանութեանցն արժանի արա զամ՛ հաւատացեալս անուանդ քումբ սրբոյ, և պահեա ի խաղաղութե՛:

Տէր Աստ՛ծ մեր, տո՛ւր զքո խաղաղութի՛դ ամ՛ աշխարհի. բա՛րձ զցասումն և զպատուհասն ի յարարածոց: Ողորմեա՛ հարց և եղբարց մերոց, կենդանեաց և հանգուցեալոց: Ողորմեա՛ զեկեղեցի շինողաց, երախտաւորաց, պողատուից, սպասաւորաց, և այնոցիկ՝ որք ընդ հովանեաւ ձե՛ռ տաճարիս են հանգուցեալ:

տէր Աստ, օգնեա թագաւորաց քրիստոնէից, և իշխանացն բարեպաշտից. զօրաց և զաւակաց նոցին պահելով ի խաղաղութեան:

Տէր Աստ մեր, պահեա զառաջնորդս և զեղբայրութիս մեր ամբողջ և անխռով ի կամս ողորմութեանդ: Նշանաւ նր և պատուական խաչիւ քո հալածեա զերեւելի և զաներեւոյթ թշնամին ի սահմանաց մերոց և ի բնակութենէս մերմէ: Փրկեա զմեզ ի հրոյն յաւիտենից: Եւ քեզ փառք յաւիտեանս. ամէն:

Օրհնեալ եղերուք ի ընորհաց նր Հոգւոյն. հանգերձ քով խաղաղութեամբ, և տէր եղիցի ընդ ամենեսեանդ. ամէն:

ՔԱՂՈՒԱԾ

ՏԱՆՊԱՏԿԱՆ ԵՒՔԱՐԱՆՑ

ԱՋ

Վասն վայելչ Աստ օրհնութեան. որ յարութենէնդ ես ձայնիւ յաւիտենից ներընծեցելոց. Թագաւոր ես իշխան վերօրհնեմք զքեզ: Ի միւսանգամ գալստեանդն քո քո փառաց թագաւոր. ի ձայն փողոյ նորոգիչն հոգիք ներընծեցելոցն. և յառնեն ի մեռելոց անապական մարմնով: Վասն որոյ ես մեք ըզքեզ աղաչեմք հայր երկնաւոր. գթասուրեամ ընդունելոցեալսըն մեր ի վերինդ քո երուսաղէմ. ի ժողովս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս:

Զայն արկեալ կենարարին աստուածային բարբառովն. ասէ եկայք օրհնեալքս հօր իմոյ. ժառանգեցէք պատրաստեալ ձեզ ըզկեանն ի հանդերձեալ երկրին: Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւատով ի յօդսն վերինս. աստուածազգեաց լուսով պայծառացեալ ի դասս անմարմնոցն. ի լսել ըզձայն երանաւէտ կոչմանն: Ընդ այնմ քումմէ կացո ընդ իմաստունն ե՛ր կոյսանսն. ի լուսեղէնն առաքաստին պայծառացեալ ի դասս անմարմնոցն. ի ժողովս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս:

Օհոգիս ծառայից քոց Քրիստոս. ընկալ ի դասս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս: Ընկալ վասըն սոցա ըզքաւութիւն պատարագս ի մէնջ. Եւ շնորհեա նոցա ընդհանուրի գտանել յաւուրըն յետնում:

Կէս: Որդի՛ հրամեա ինձ ասել զաղօթս: Որ զառաջինն ոչ պահելով ըզպատուիրանըն մեռաք. շնորհեցէ՛ր քեզ օրինակ մեզ պատուիրան կենաց. զի պահելով

կենդանասցուք. ողո՛րմեա՛ լինի՛ նձ Ա՛ստուածդ: Ո՛ր ի խորհո՛ւրդ քո կամաւոր մահուա՛ն եկեղեցի՛ քո քրիստոս. մեռանելո՛վ ծրի՛նաց մեղաց. զի յարուցեա՛լ ընդ քեզ նորոգեսցի՛ ի փառս. ողո՛րմեա՛ լինի՛ նձ Ա՛ստուածդ:

Աղ: Ա՛յր բա՛զումողորմ. խոստովանի՛մ առ քեզ ո՛րպէս զանա՛ւրէն ո՛րդին. թո՛ղ լի՛նի նձ ըզմեզս ի՛մ եւ ո՛ղո՛րմեա՛: Տէր որ գըթա՛ցար ի կի՛նըն քանանացի. գըթա՛ եւ յի՛ս ի մե՛ղաւո՛րս եւ ո՛ղո՛րմեա՛: Տէր ո՛ր դարձո՛ւցեր ըզմա՛քսաւո՛րն ի գիտութի՛ն ճշմարտութեան. դարձո՛ւ եւ զի՛ս ըզմո՛ղորեա՛լս եւ ո՛ղո՛րմեա՛:

Ղազ: Ա՛յսօր գոլով ի Բեթանիա քո՛ ամենաղո՛ր հրամա՛նաւըդ. ձա՛յնեցեր ըզ Ղազարոս և գո՛ղացա՛ս մե՛ռ. դըժո՛ւիք պարտեցա՛ս ա՛պականութի՛ն լուծա՛ս. կենդանարա՛ր քո՛ կե՛ցո՛ ըզմեզ: Ա՛յսօր գոլով ի Բեթանիա զքո՛ զաշխարհակեցո՛ւցդ նը զյարո՛ւթի՛դ. յա՛ռաջագո՛ւն ծանո՛ւցեր անա՛պականաբար կոչմա՛մբ զչորեքծրեայն ի Թաղմա՛նէ. կենդանարա՛ր քո՛ կե՛ցո՛ ըզմեզ: Ա՛յսօր գոլով ի Բեթանիա Ե՛բրայեցւո՛ց մանկո՛ւնքն ըսքանչացեա՛լ ասէի՛ն. զՄա՛րիամո՛ւ զեղբա՛յրն ի Թաղմանէ յարո՛ւցեալ որդո՛ւոյն Մարիամու. կենդանարա՛ր քո՛ կե՛ցո՛ ըզմեզ:

Ցաւ: Ա՛ղաւեալ հո՛ր էա՛կից. ի՛ խա՛չ երեր կամաւ հո՛ր ո՛ղո՛րմեա՛: Ա՛նմահութե՛ց տըւո՛ղ քո՛ ի գերեզմա՛ն իջեր ո՛չ մնդ. ո՛ղո՛րմեա՛: Եւ յերրո՛րդ աւուր յա՛րեար. յա՛յս յարութե՛ ցուցար մեզ ո՛ղո՛րմեա՛:

Հոգ: Ո՛ր յա՛մի ես ածո՛ւքեր. եւ ի ձա՛յն հընչմա՛ն իջեր յերկնից՝ նը հոգի՛. ողո՛րմեա՛ մեզ: Ո՛ր զա՛մ լե՛նուս զնո՛ւքե՛ք քո՛. եւ ի դա՛սս առա՛քելոցն իջեր բնակե՛լ նը հոգի՛. ողո՛րմեա՛ մեզ: Ո՛ր անբաժանելո՛ւ ես յա՛ծո՛ւքե՛. եւ ի հրեղէ՛ն լեզո՛ւս բաժանեա՛լ հանգեար յա՛ռաքեա՛լսն նը հոգի՛. ողո՛րմեա՛ մեզ:

Աշն: Ո՛ր զաւետիս հո՛գւոյն ի հրեղէ՛ն ի հրեշտակէ՛ն ընկալա՛ր ո՛ւրա՛խ լը՛ր. բերկրեա՛լդ տէր ը՛նդ քե՛զ Մարիամ ամէ՛նօրհնեա՛լ: Ա՛նըսկի՛զբն բա՛նըն հաստեցա՛ւ առնուլ մարդեղութեամբն ըսկի՛զբն ի կուսէդ. քրիստոս Ա՛ստո՛ւա՛ծ թագաւո՛ր յա՛ւիտե՛նից: Ա՛ղաչե՛մք ընդքե՛զ ե՛ր Ա՛ծածին ա՛ռ քե՛ բարեխօսեա՛ փըրկել ըզժողովո՛ւրդս ի՛ւր ըզո՛ր դըրնեաց ա՛րեամբն ի՛ւրո՛վ:

Խչ: Ա՛րա՛շակերտ և ըզո՛րեզ փա՛յտ խաչի՛ քո քրիստո՛ս. գաւազա՛ն ըզօրութեան ի՛ յե՛րկրի՛ երեւեա՛լ. եւ կա՛յք ժողովո՛ւրդք երկըրպագե՛ւսցո՛ւք: Ըզո՛ր հրեշտըն ծա՛ծկեալ զանթա՛քչելի՛ ըզգանձն. փա՛փագմամբ թագուհո՛ւն փա՛յտ կե՛նաց յայտնեցա՛ւ. եկա՛յք ժողովո՛ւրդք երկըրպագե՛ւսցո՛ւք: Փառք Հօր: Ա՛մ և ըզի՛ն յաղթութեա՛ն հա՛ւատացե՛լոց. ա՛ւետյեան և կի՛նք յաղթող ընդդի՛մ թըշնամւո՛յն. եկա՛յք ժողովո՛ւրդք երկըրպագե՛ւսցո՛ւք:

Ա՛յժմ և միշտ: Հաշտեա՛ ի՛ ձեռըն նը մարմնո՛ւ և ա՛րեան քո՛ տէր. եւ պարգեւեա՛ նոցա դասի՛լ յաջակո՛ղմա՛նըն քո՛:

ԱԿ

Ձեռըք քո՛ ա՛րարին եւ ըստեղծի՛ն զիս ի հողո՛ւ՛յ. ի յո՛րհնել ըզքե՛զ Ա՛ստուա՛ծ յա՛ւիտեա՛ն: Ի՛սկ պատրանո՛ք բա՛նսարկուին խա՛փանեցայ յա՛նճա՛ռ լըսո՛ւ՛յն և դարձա՛յ անդրէ՛ն ի հո՛ղ յո՛րմէ ստեղծա՛յ: Ըզկսի՛թա՛ւրիչ սո՛ւրբ հոգի՛ լա՛սաւորեա զմե՛ր նը՛նջեցեա՛ւ՛ն. եւ հանգո՛ զհոգի՛ս նոցա ը՛նդ սո՛ւրբըս քո՛:

Ա՛յր անոխակա՛լ եւ բարեգո՛ւթ. մաղթելո՛վ հայցե՛մք ի քե՛ն վասըն մե՛ր նը՛նջեցելոցն. արժանաւորել հա՛նգըստեան օթեւա՛նի՛ սըրբոցն: Ա՛նճառ ծընո՛ւնդ Հո՛ր Որդի՛. ո՛ր մահկանացուաց կեանքդ ես. զհոգի՛ս

ներկեցեալից մեր ընկալ. եւ արժանաւորեա հանգըստեան օթեվանի սրբոցն: Եւ նորոգող սուրբ Հոգի յորժամ նորոգես զապականեալսն. յայնժամ շնորհեա եւ մեր ներկեցելոցն արժանաւորել հանգըստեան օթեվանի սրբոցն:

Յորժամ յերկնից գոչէ փողն ազդեցութիւն առնելով տիեզերաց ի դատաստանն ահաւոր. յայնմ աւուր յահեղին յիշեա ցէիձիր եւ ըղձըըղձնըկեցեալսն. եւ հանգո ընդ սուրբսն քո: Յորժամ ճառագայթք ածուն թեանցդ փայլեն ի յարեւելից. եւ դիպրութիւնք հրաշէջըն բանին. յայնմ աւուր յահեղին յիշեա ցէիձիր եւ ըղձըըղձնըկեցեալսն. եւ հանգո ընդ սուրբսն քո:

Ակ: Ո՛ր առաքեցար ի հայրական ծոցոյ ծածկեալ խորհուրդ ընդ հօր յաւիտեան. եւ առեր մարմին զմեղուցելոյ նախատեղծին յանապական կուսէն անճառ միութեբ. վասըն մերոյ փըրկութեան ողորմեա: Ո՛ր փոխանակ ճաշակացըն դառնութե մնհաբերը պըտղոյն. անճաշակ լինելով քո քառանօրեայ. քաղցրացուցեր յուսով ըղձուծ նոր քո օրինաց. վասըն մերոյ փըրկութե ողորմեա: Որ աջակողմ աւազակին բացեր ըղդուռըն դրախտին կենաց. բաց եւ մեզ մեղաւորացս ողորմութեբ. ոբք ընդ նմին գքեզ դաւանեմք տէր և թագաւոր. աղաչեմք ըղքեզ ողորմեա:

Աղ: Ծով կենացդ յս. հանապազ ղես ալկոծիկ: Մըրրկեալ ալիք. թըշնամին ինձ յարուցանէ: Նաւապետ բարի. լեր անձին իմոյ ապաւէն:

Ղա: Այսօր կարգեցաւ օրինակ խոնարհութեան ի յուղղութե վարուց մերոց: Այսօր տէրըն մեր լըւանայր զոտս աշակերտացն և պատուիրէր զայս ասելով:

Սի ոմն ի ձէնջ եղբայրք մատնելոց է զիս ի մահ. և որոշի յաշակերտացդ: Զայն լըւեալ պետրոսի ակնարկեր առ Յովհաննէս հարցանել թէ ո՞վ էցէ: Բանըն ղոր ասաց Յիսո՛ւս տըրտմեցոյց զնըւր զաշակերտան եւ խռովեցան ամենեքեան:

Յա: Ի՞նչըր յերկնից ո՛րդի Աստուծոյ. եւ մարմնացար ի սըրբոյ կուսէն. որ անմեկնելիդ ես ի հօրէ՛. ողորմեա: Ելիր ի չարչարանըս կամաւորապէս Աստուած. եւ խաչեցար վասն մեզի մարդկան. եւ ի գերեզմանն իջեր անապակա՛ն. ողորմեա: Զմահ լուծեր և զաշխարհս ազատեցեր կարձաղաղկես տէր. և ի մեռելոց յարեար ինչխանութեամբ. ողորմեա:

Հոգ: Ո՛ր առաքեցար ի հօրէ Հոգիդ անեղ եւ համագոյ. աղաչանօք անօրինաբար քոյս էանկցին. լինել մըխիթարիչ սուրբ առաքելոցն. աղաչեմք ըղքեզ ողորմեա: Ո՛ր իջեր տիրաբար յերկնից սաստիկ հողմոյ նըմանն ա՛ճ յայտնապէս. եւ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգեար ի դաս առաքելոցն. աղաչեմք ըղքեզ ողորմեա: Ո՛ր արբուցեր երկնաւոր գինեաւն իմաստութեան զհոգիս սրբոց քոց առաքելոցն. որք արբուցին տըրտմեցելոց որդւոց Ադամայ ըղբաժակն ուրախարար յայգւոյն Եդեմայ. աղաչեմք ըղքեզ ողորմեա:

Աձն: Ո՛վ գերահրաշ ծաղիկ բուրեալ լեռն գեմայ. Հոտ անմահութե ծնընդոցս երկայի յորմէ սիրեցաւ մահ ընդ տիեզերս. օրհնութեբ ըղքեզ մեծացուցանեմք: Դու լուծիչ երկանց բարձող անկծից. ծագուսն արեւու լուսոյն ճըշմարտի. որով հերքեաւ խաւարն առաջին. օրհնութեբ ըղքեզ մեծացուցանեմք: Ըղքեզ ունիմք բարեխօս կոյս ամենօրհնեալ. մայր անարատ

Է՛մմանուէլ. տա՛ճար Բանին՝ Հօրն երկնաւորի. օրհնութիւն ընդունիլ մեծացուցա՛նենք:

ԽԲ: Աղաչե՛ա քո տէր ողորմութեանց հաւատով կանգնեցաւ ի խորանի քո՛մ. եկա՛յք ժողովուրդք երկրպագեսցո՛ւք: Վկա՛ պատուական ի խորանի քո՛մ հիմնեցաւ այսօր. եկա՛յք ժողովուրդք երկրպագեսցո՛ւք: Փառք Հօր: Ի սմա՛ մատուցաւ ճշմարիտ պատարագ և զենո՛ւմն անապական. եկա՛յք ժողովուրդք երկրպագեսցո՛ւք:

Այժմ և միշտ: Զարհուրեա՛լ դողան արարածք ի ձայնէ սրովբէակա՛ն փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակապետն եւ կոչէ ի դատաստանն զաղգս որդւոց մարդկան. այնմ աւուր յահեղին յիշեա տէ՛ր եւ ըզմեր ընկերացեալսն. եւ հանգո՛ ընդ ե՛րեսս քո՛:

ԲՁ

Ա՛րեշտակային ձայնիւ օրհնեցուք զամենասո՛ւրբ ըներոգութիւնն. փառաւորելո՛վ ըզՀայր. որ վերահո՛չեցաց զամենեսեան ի մա՛հուանէ յանմահութիւն: Ե՛րգեցէ՛ք տեառն երգ նոր եկեղեցի՛ք սրբեցելոց. քրիստոսի երկրպագելով. որ վերահո՛չեցաց զամենեսեան ի մա՛հուանէ յանմահութիւն: Սո՛րբասաց ձայնիւ օրհնեցո՛ւք. հոգեւորակա՛ն հընչմամբ գո՛վեցուք. սո՛ւրբ զՀոգին փառաւորելով. որ վերահանգոյց զամենեսեան ի մահուանէ՛ յանմահութիւն:

Ի՛ ձայն փողոյ գաղթեսեան քո՛ տէր ամ՛ հո՛գիք զարհիցեն կալ ի դատաստանի՛ քո՛մ քրիստոս Ա՛ստուած մեր: Յորժամ հընչէ՛ բարբառն անգելին. և հարկանի փող յարո՛ւթե մերոյ. եւ մեք գոչելով ասեմք փառք գաղթեսեան քո տէր: Յորժամ առնես համացուցմունն տէր և սբբք քո՛ պարծեսցին ի քեզ. եւ մեզ ընդհատեսես փրկիչ կալ ի յաղմկութենէ:

Ծագաւոր անմահ արարիչ յաւիտենից. մարդանսրուեցար քո՛ խընայեա յանձինս մեր. ստեղծի՛չ կեանդանեաց և հանգուցի՛չ նընջեցելոց: Ի խաչին բեւեռեցար. զմահու լուծեր զիշխանութի՛ն. յաւիտենից ընընջեցեալսըն վերածեր յանմահ ի կեանս. ստեղծի՛չ կենդանեաց և հանգուցի՛չ նընջեցելոց:

Պէ: Ըստ աւետեաց մարգարէին որ առ փրկեա՛լքս արեամբ գառինդ. ցընծամք եւ մեք ծառք անտառի ընդ գալստեան տեառնդ կրկնակի. ընդհատեա մեզ տէր ընդ արդարոցն ընդ առ ի քէն տընկեալ ծառոցն. այժմ յաւսո՛վ զուարճանալ եւ յերկրորդին ընդ քեզ ցընծալ: Սըմին նըմանի տայ աւետիս Զաքարիան նոր Սիովնի. եթէ ուրախ լեր ահա գայ առ քեզ խոնարհ եւ հեզ արքայ. նըստեալ ի յիշ և յանառնակ կրկին ազանց գոլ օրինակ. նըստեալդ յանծո՛ր քերովբէից նիստ գըթութեամբ ի մեր հոգիս: Զահեղ փառաց քոց երեւումն որ լինելոց է յերկրորդումն. եաես Դաւիթ յառաջագոյն ծանոյց կանխաւ ազգմամբ հոգւոյն. թէ յայտնապես Աստուած գայցէ հո՛ւր առաջի իւր բորբոքէ. յայնժամ Յիսուս ի մեզ խնայեա գըթած քրիստոս եւ ողորմեա: Աստուածածնին ամենօրհնեալ յերկրէ երկնից հարսն ընծայեալ. յորժամ բազմի՛ս լուսոյ նըմանի քո՛ միածնի՛դ յաջակողմանն. յայնժամ մաղթեա ընդ մեր ըզնոյն փրկել ընդմե՛զ յահեղ բոցոյն. հաստատակա՛մ ընդ արդարոցն երգել ըզփառս ընդ երկնայնոցն:

Աղչ: Դարձո՛ զցասումն քո՛ ի մենջ յաղաղակել հողեղինացս. բազմագո՛ւթ տէր խընայեա և մի՛ կո-

րուսաներ: Կանգնեա զանկեալը ի գլխոյդ վէրա-
ւորեալը ի թըշնամւոյն. որ բըժիշկդ ես հիւանդաց
բըժըշկեա զիմ ցհիւանդութիւնս: Ի յանցանաց ի-
մոց թաւալեալ անձն իմ գոչէմ որպէս ըղմնաքսաւորն.
Աստուած քաւեա զիս ըղմեղաւորս:

Ղազ: Յաստուածային ձայնէ գոչմանըն սարսեցի՛ն
դողմո՛վ կարապետք զբժոխոցն. եւ մեռեալն ելն
արտաքս անդնդակեան: Կացեալ ի գուրս այրի՛ն և
ձայնէր աղաղարարող բարբառովն ի գերեզմանն.
Ղազարէ եկ արտաքս անդնդակեան: Ելեալ ի գերեզ-
մանէն երիզապի՛նդ պատանդքըն մեռեալն. հրամայեաց
լուծանել ի կեանսըն յաբիտեանից:

Յոբ: Ի՛նչեր յերկնից Որդի Աստ ազատեցեր զարա-
րածս. անկանիմ առաջի քո՛ ողորմեա՛ ինձ Աստուած:
Ի՛ խաչին բեւեռեցար Աստուած և ընդմարդն ի կա-
պանաց մահու արձակեցեր. եւ զիս ի անտես առ-
ներ որ մեղքս եմ մեռեալ: Ծագումըն հօր յան-
մատոյց լուսոյն որ իջեր ի գերեզմանն. կենդանացու-
ցեր զարարածըս քո. եւ զիս ի անտես առներ քան-
զի քեզ միայնոյ մեղայ:

Հոգ. Ամրաւիւղի հոտմոյ նըմանն ահեղագոչ սաստիկ
հընչմանբ. երեւեցար ի վերնատանն Հոգի՛դ դասուն
երկոտասան. որք առ ի քէն մըկըրտեցան որպէս զոսկի
հրո՛վ մաքրեցան. մա՛քրեա ի մէնջ ըղմեղ մեղաց եւ
ըղգեցո՛ ըղլոյս փառաց: Ե՛կիր յերկիր անստուածաբար
դատել զաշխարհս իշխանաբար. ՚նդ արդարութեա՛ն
և ընդ մեղաց և ընդ չարին դատաստանաց. բա՛ցիր
ըղգանձդ անհիւթական պարգեւս ետո՛ւր որդւոց մարդ-
կան. մա՛քրեա ի մէնջ ըղմեղ մեղաց եւ ըղգեցո՛ ըղ-
լոյս փառաց: Սէրն ի սիրոյ զսերդ առաքեաց յինքըն

զանդամն իւր քեւ յօդեաց. զկեղեցի՛ իւր զըր ընեաց
եօթըն սեամբ քո՛ հաստատեաց. տ՚նտես ինամ եդ զա-
ռաքեալն եօթնեակ շնորհօք քո՛ զարդարեաց. մա՛ռ
քրեա ի մէնջ ըղմեղ մեղաց եւ ըղգեցո՛ ըղլոյս փառաց:

Աշն: Խո՛նարհեցա՛ր ի բարձանց եւ մարմնացա՛ր ի
կուսէն. որ նըստէ՛ր դ ի քրո՛վբէ՛՚՛ս ա՛րարիչդ աբրա-
համայ: Ե՛րկիր ընդ էքն բաւական փառաց անմահ ա-
նեղիդ արգահանդ կուսի՛ն ժուժկալեա՛՚՛լ ընդունել
ըղգանձդ երկնայի՛ն: Յո՛րմէ սարսեալ սերովբէքըն ո՛չ
հրճուէ՛ին մերձենալ. ի խո՛նձարո՛ւս պատեցա՛՚՛ր եւ
եդար ի մէ՛սուր յանբանից:

Խչ: Ա՛յսօր խըռնդրի պատուական փայտ խաչին
աւանդեա՛ն ի գողգոթա ի՛ ձեռն աստուածածնէր ըղբա-
խայն. եկա՛յք հաւատացեալք երկրըպագե՛ցուք աս-
տուածայի՛ն ե՛ր նըշանի՛ս: Ա՛յսօր ընծայէ գողգոթա
ընդծածկեա՛ն ի յերկրի՛. վերաբերեա՛լ անուշահոտ
խընկո՛վք. ի ձեռն երանելոյն Յուդայի՛. եկա՛յք
հաւատացեալք երկրըպագե՛ցուք աստուածայի՛ն ե՛ր
նըշանի՛ս: փառք Հօր: Ա՛յսօր ի ձեռն փրկակա՛ն ե՛ր
խաչին կենդանդո՛րծի պատանին մեռեալ. եւ ողբայ սա-
տանայ ըղկործանո՛ւմն իւր. Ինկ մէ՛ք գեի՛ հաւատա-
ցեալք երկրըպագե՛ցուք աստուածայի՛ն ե՛ր նըշանի՛ս:

Ա՛յժմ և միշտ: Արժանաւորաց քոց աղօթի՛ւք. յիշեա՛
ըղմեր ընդընդնջեցեալն յո՛րժամ գայցես անճառ փառօք
հատուցանել մարդկան ըստ գործոց. եւ մեր նընջեցե-
լոցն շնորհեա՛ դասի՛լ ընդ նըբս քո՛:

ԲԿ

Վ՚ԱՂԵՂ վայելէ Աստուա՛ծ օրհնո՛ւթի՛ ո՛ր յանմատոյց
աթո՛ռ անմա՛հիդ փառաբանիս ի բարձունս. զնո՛ընջե-

ցեա՛լսըն յանո՛ւն քո ընկալ. յերկնային քո ո՛ք յառա՛ջագոյժ. ո՛ր միա՛ւ՛ն՛ կեդ ես մարդասէր: Ո՛ր ուն իշխանութի՛ւն մնո՛ւ և կե՛նաց. յիշեա՛ զհոգիս նըն-ջեցե՛լոց մերոց. և հանգո՛ւ ընդ սո՛ւրբսըս քո՛ի խորհո՛ւրդոց սիրո՛ղաց. ո՛ր միա՛ւ՛ն՛ կեդ ես մարդասէր: Ո՛ր յամի՛ ես օրհնեա՛լ ՏԷր. արժա՛նի՛ արա՛ ըզծառայս քո՛ վերըստի՛ն նորոգմա՛ն. ի լսե՛լ ըզձա՛յն ահագին փո՛ղոյն. ընդ առա՛ջ ելանե՛լ քոց փա՛ռացդ. ո՛ր միա՛ւ՛ն՛ կեդ ես մարդասէր:

Ճա՛գաւոր խաղաղութե՛ն ո՛ր քաղցրո՛ւթեամբ խնա՛-մես ղքո ղարարածս. յիշեա՛ ՏԷ՛ր զհոգիս նընջեցե՛-լոցն ընդ ե՛ըսս քո՛. եւ դասաւորեա՛ ի յաւուրն այցե՛-լութե՛ն: Ո՛ր կո՛չեցեր ի դրա՛ց մահու ըզսիրելին քո զՂա՛զարոս. եւ ծանո՛ւցեր զծո՛ւթիւնդ ընդհանո՛ւր տիեզերա՛ց. լսեա՛ւորեա ՏԷ՛ր զհոգիս նընջեցե՛լոցն ընդ ե՛ըսս քո՛. եւ դասաւորեա՛ ի յաւուրն այցե՛լութեան:

Ի՛ գիշերա՛ց կանխեա՛ւ սաղմո՛սիւք եւ արտասուո՛ք հայցեմք ի քէն. Քրիստո՛ս յիշեա՛ զընընջեցեա՛լսն ի ե՛ր ա՛նունդ քո՛. եւ հանգո՛ւ զհոգիս նոցա՛ ընդ սուրբսըս քո՛: Ո՛ր յանմարմնոց վերօ՛րհնիս. առ քեզ կարդա՛մք և պաղատի՛մք. Քրիստո՛ս յիշեա՛ զընընջեցեա՛լսն ի ե՛ր ա՛նունդ քո՛. և հանգո՛ւ զհոգիս նոցա՛ ընդ սուրբսըս քո՛:

Կէ՛ր: Ո՛ր պատուի՛րան ճշմարտութե՛ան աւանդեցեր եկեղեցւո՛յ քո՛ Քրիստո՛ս. ա՛նսահման ժամանակա՛՛ւ ա՛ղօթել միշտ ա՛ռ Ա՛ստուած հո՛գւո՛՛վ եւ մտո՛ք: Ո՛ր ըզբա՛ն քո՛ օրի՛նաց հաստատեցեր գործո՛ւ մեզ

օրի՛՛նակ. հա՛նելով ըզգիշերն ի գլո՛ւխս յաղօթսն Ա՛ս-տո՛ւածո՛՛յ. բնութի՛ւ՛ մերով տնօրի՛նաբար ո՛րում կըրկնի՛՛ծո՛՛ւնր ամենայն: Վա՛ն ո՛րոյ եւ մեք պաղատեսցո՛ւք առ քե՛զ Քրիստո՛ս. շնո՛րհեա մեզ յամենայն ժամ լինել քեզ յանդի՛մա՛՛ն մաքո՛ւր ա՛ղօթիւք ըստ ա՛ն-մարմնո՛՛յն որ յերկինս: Ա՛ղաչանո՛ք Ա՛ստուածա-ծնին ա՛նա՛պական քո՛ւմ ծընո՛ղին. զի մանալի՛ աչքս սըրտի՛ց մերո՛՛ց. բացցես ո՛ղջմո՛ւթի՛ւ հայե՛լ ի լո՛՛յս քո՛ Քրիստո՛ս:

Ապ: Յամենայն ժամ ա՛ղաչանք իմ այս եւ՝ա՛՛ն. ի մե՛ղաց իմոց սո՛ւրբ ա՛րա՛ զիս ՏԷր: Յա՛նցա՛նա՛ց իմոց զա՛րհո՛ւրի սիրտ իւ՝ա՛՛մ՛ ա՛ղաչեմ ընդքե՛զ Թո՛ղ լինի ՏԷր: Ա՛րտասուա՛ց իմոց մի՛ լըռե՛ր ՏԵ՝ա՛՛ր. զի պան-դո՛ւխտ եմ ես յա՛՛նցա՛ւոր երկրի՛:

Ղազ. Ի՝մաստո՛ւն կո՛ւսանքըն պա՛տրաստեա՛ւ իւղ լա՛պ-տե՛րաց. եւ՛լն ընդ ա՛ռա՛՛ջ երկնա՛ւոր փեսային վա-ռեա՛՛լ լապտե՛րօք: Ի՛սկ յիմա՛րաց կո՛ւսից ո՛ւնայ-նացեա՛լք ի յի՛ւղոյն. ա՛նպատրաստ գտո՛՛ւն գա՛լըս-տեա՛ն փեսային շնչեա՛՛լ լապտե՛րօք: Վա՛ն ո՛րոյ եւ մեք պատրաստեսցո՛ւք իւղ հո՛գե՛՛ւո՛ր. զի մըտո՛ւք ի յառագա՛՛ստ ա՛նմա՛հ փեսային վառեա՛՛լ լապտե՛րօք:

Յաւ: Ո՛ղորմեա ի՛՛նձ Ա՛՛ստո՛ւած ի՛մ ո՛ղջո՛՛ւ՛՛ո՛՛ր-մեա՛: Ո՛ր ի յերկնի՛ց իջեր Բա՛նդ Աստո՛ւած. եւ վասըն մե՛՛ր մար-մնացար ի սո՛ւրբոյ կուսէ՛ն. ո՛ղորմեա ի՛՛նձ Ա՛՛ստո՛ւած ի՛մ ո՛ղջո՛՛ւ՛՛ո՛՛ր-մեա՛: Ո՛ր ի խաչի՛ն տարածեցեր զանարատ բա՛ղուկըս քո՛. եւ վասըն մե՛՛ր հեղեր զարի՛ւն քո սո՛ւրբ. ո՛ղորմեա ի՛՛նձ Ա՛՛ստո՛ւած ի՛մ ո՛ղջո՛՛ւ՛՛ո՛՛ր-մեա՛: Ո՛ր ի գերեզմանի՛ եդար անապակա՛ն. և յարո՛ւցեա՛՛լ նո-րոգեցեր զաշխարհս. ո՛ղորմեա ի՛՛նձ Ա՛՛ստո՛ւած ի՛մ ո՛ղջո՛՛ւ՛՛ո՛՛ր-մեա՛: Ո՛ր ի յերկինս համբարձար ամենակա-

բող. և ընդ այլմէ՞ հօր նըստաը յամեռու փառաց. ո՞ղորմեա ինձ ա՛ստըւած ինչ ողո՛րմեա:

ՀՈԳ. Ի՛չեր տէր ողորմութի՛ քո յաշխարհ. եւ ըղմեռեալ բընո՛ւթիւն ի կեա՛նս վերադարձեր: Ե՛չեր տէր առ հա՛յր փառաք ի յերկինս. և մըխիթարի՛չ առաքե՛լոցն առաքեցեր ե՛ր ղՀոգին: Բացեր տէր այսօր ըղգանձդ երկնային. և բաշխեցեր առատապէս պարգե՛ւս աղքատ բընութե՛ան:

ԱՃՆ. Ո՛ր ողորմեցար ի մեղս ծնեալ մարդկան հա՛յր երկնաւոր ըստ մարգարէին. եւ ետուր բնո՛ւթեանս այսօր պարգեւ ըղկոյսն սուրբ ըղծնող որդւոյդ միածնի. * մաղթա՛նք սո՛րա տէր մեզ ողորմեա: Ո՛ր ցո՛ղեցեր ի մեզ յամպէ՛ օրինաց որդի՛դ այսօր զկոյսըն Մարիամ. յորմէ ծընա՛ր մարմնով և բարձեր նովաւ ըղմեղս նախատեղծին Ադամայ. մաղթանք: Ո՛ր մաքրեցեր հոգի՛դ ե՛ր ըղսիրտ և զարգացեր մեր քո՛ փառակեցին. այսօր ամե՛ն ծնողաց նորին եւս ըղմայր բանի՛ն զօրհնիչն Եւայի. մաղթանք:

ԽԿ. Ա՛ռաքեալք փառաց հօր Ո՛րդիդ միածին. որ ըղգոյդ անվայրապա՛րակ մարմնով պարագրեալ. * այսօր ի թաքո՛ր փառաք փայլեցեր: Ո՛ր աննիւթ սրո՛վբէից անհաս ի վեր քան ըղբան. ծառայի կերպի՛ւ պարտաճաճկեալ ըղգոյդ անըստուերդ. այսօր: Փառք Հօր: Ո՛ր հրեղէնացն անմերձենալի հո՛ւր ծածուխե՛դ. ի հնձէ՛ղէնս խոնարհեալ լո՛յսդ արփիական. այսօր ի:

Ա՛յժմ և միշտ: Ո՛ր մարմնացար վասըն մեր. աղաչա՛նք ընծայնին. քրիստոս Յիշեա՛ ընդունելեացեա՛լսն ի ե՛ր անունըդ քո. և հանգո՛ղ ղՀոգիս նոցա՛ ընդ սուրբըս քո՛:

Գ.Զ

Ի՛ ձայն մեծի զուարթնոցն և ի հընչումըն հրաշալի փողոյն. ու՛ր հողացեալ մարմի՛նք մարդկան նորո՛գին. * յայնմ ա՛ւուր յահեղին Յիշեա՛ տէր և ըղմե՛ր ըղընդունելեացեա՛լսն. եւ հանգո՛ղ ընդ սո՛ւրբըս քո՛: Ցոր-ժամ նըշան տերունեան ճառագայթի՛ւք փայլէ. և թագաւորըդ թագաւորաց փառո՛ք տեսանի՛ս. յայնմ ա՛ւուր: Ցորժամ առեան դատաստանի՛ն դրնի՛ն. և դատարկութի՛ւնք հրաշեցըն բանի՛ն. յայնմ ա՛ւուր:

Ո՛ր երկայնամի՛տ ես տէր. քաղցր և անոխակալ. հանգո՛ղ ղՀոգիս քոց ծառայից. * զի մի՛ դարձցի՛ տնանկ ամաչեցեալ յա՛ւուրն ահեղ ատենի՛ն: Զի՛շատակ հրաժարելոցն ի՛ հաճոյս քե՛զ ընկալեալս. և զնախորս մեր ընկալ որպէս զԱբէլին զնո՛ւ՞ն և զԱբրահամ՛ն. զի մի՛ դարձցի՛: Ի՛ խորան քո՛ւմ սիրողաց հանգուսցես ընդծառայս քո՛. եւ ղՀոգիս նոցա՛ դասեսցես ընդ սո՛ւրբըս քո՛. զի մի՛ դարձցի՛:

Ո՛ր խոնարհեցար յերկինց բա՛նդ ա՛ստըւած. և առեր մարմին ի սըրբո՛յ կո՛ւսէն. * յիշեա՛ ընդունելեացեալսընդ մեր յորժամ դայցես աննճա՛ռ փառօք. զի դո՛ւ ես տէ՛ր ամենայն երկրի՛: Ո՛ր ունիս իշխանութի՛ւն մահո՛ւ եւ կենաց. եւ խաչի՛ւդ քո լուծեր զերկո՛ւնըս մահո՛ւ. յիշեա՛ ընդունելեացեալս մահո՛ւ. յիշեա՛ ընդունելեացեալ:

Կէ: Ո՛ր արարեր զօրութի՛ւն զնմանալեացն աշխարհ վերին. եւ ի նմա հաստատեցեր տընտես ըղպետս հրեղենաց. * օրհնե՛մք զանհասանելի զօրութի՛դ: Ո՛ր տիրապէս մեծատուդ ստեղծեր երկրորդ աշխարհ ղգալն. եւ ի դրախտն որ Ա՛դենի տընտես եդեալ զմարդն առաջին. օրհնե՛մք: Ո՛ր շինեցեր բարձրագոյն զնկեղեցի քո խորհրդեամբ. եւ ի սմա կար-

գեա՛լ տընտես զքաւրո՛զս բանին ճըշմարտութեան. օ՛րհնե՛ալ զանհասանելի՛ զօրութի՛դ: Ընտաննե՛լոյն տաղաւար բարձո՛ղ էիցըս բարձողին. ո՛ր ծըննա՛ր զԱ՛ստուածդ մարմնով զանմարմնաբար ծընո՛ւնդըն Հո՛ր. բարեխօսեա՛ վասըն մե՛ր Ա՛ստուածածի՛ն Մարիամ:

Ապր: Ո՛չ՝ բծո՛ղ զի՛ս յորո՛գայթէ ո՛րսո՛ղին. եւ յա՛մենայն վըտանգի՛ց ապրե՛՛ցո՛ւ. եւ ո՛ղջ՛՛ո՛ր մեա՛: Յաննըթեւոյթ Թըշնամւոյն եւ ի գաղտնի՛ներից բանսարկուին պա՛՛հեա՛. եւ ո՛ղջ՛՛ո՛ր մեա՛: Փո՛ր՛կեա՛ զի՛ս ի յանցա՛նաց մեղաց ի՛՛մոց. եւ նո՛ր՛ոգեա՛ զիս Հոգւո՛վ գի՛տո՛՛ւթե՛ն. եւ ո՛ղջ՛՛ո՛ր մեա՛:

Ղազ: Ա՛՛ր՛կո՛ղդ ըզքո՛յս ո՛րպէս զո՛՛թո՛ց. այսօր անճա՛՛ խո՛նարհութի՛ւ ի վե՛ր՛նատո՛՛ւնըն խո՛ր՛հըրդո՛յ. ըզդեստ ծա՛ռայի ըսփա՛ծանի՛՛լ յանձն առե՛ր. օ՛րհնե՛՛՞մ զքե՛՛՛կեալդ ի կա՛մաւո՛ր չա՛՛ր՛չարա՛նս: Ո՛՛ր՛ւմ երկի՛՛ր՛պագե՛՛ն դա՛սք հրե՛՛շտակաց. խո՛նարհե՛ցա՛ր ի լըւանա՛լ զոտըս հո՛՛ղե՛՛ղ՛ն՛ս. բը՛՛ժըշկի՛՛լ սո՛ր՛քօք ընդա՛՛ր՛շապա՛՛րս նա՛խահօ՛՛ր՛ն. բը՛՛ժըշկե՛՛՞ զհո՛գւդ իմ՝ զկի՛՛ւանդո՛ւի՛՛ր՛: Ո՛՛ր ի խո՛՛ր՛հո՛՛ւրդըս փո՛՛ր՛կականս եկե՛՛ղե՛՛ցւո՛յ. բաշխեցի՛՛ր աշակերտացն զմարմի՛՛նդ քո՛ նո՛՛ր՛ոգելո՛՛վ ըզմա՛՛հացեալսն ի ճաշակմանէ. հա՛՛ղ՛՛՞ր՛դս այսմ ընկալ ընդմի՛՛ղ միա՛՛յն մա՛՛ր՛դասէ՛՛ր՛:

Յոր: Յամենայնի բանո՛՛ւմողո՛՛ր՛մ Աստո՛՛ւած. նա՛՛յեա՛ յիս գո՛՛ր՛ծո՛՛ւթեամբ եւ խնայեա՛. *զի՛ դու՛ միայն ե՛ս մա՛՛ր՛դասէ՛՛ր՛: Ե՛՛՛ւ խա՛՛չի՛՛ւդ քո՛. կենա՛՛ր՛արա՛՛ւ պա՛՛հեա՛. եւ յարո՛՛ւթի՛՛ւդ քո փո՛՛ր՛կեա՛ եւ ապրե՛՛ցո՛. զի՛ դո՛՛ւ: Ե՛՛՛ւ ի՝ մի՛՛ւսանգամ ի գա՛՛ղ՛ստեա՛ն քո՛ ՏԸր. վե՛՛ր՛ընտի՛՛ն զիս նո՛՛ր՛ոգեա՛ եւ ապրե՛՛ցո՛. զի՛ դո՛՛ւ:

Հոգ. Ո՛՛ր համմագդդ ե՛՛ս հո՛՛ղ եւ ո՛՛ր՛դւոյ. անճա՛՛ռաբա՛՛ր բը՛՛ղխո՛՛ւմն ի՛՛ մի՛՛շտ էէն. ա՛՛՞մ՛՛ո՛՛ր՛. բը՛՛ղխեցի՛՛ր ջո՛՛ւր

կենդանի՛ հերուսա՛՛ղէմ. *Հո՛գի՛՛ Աստուածդ ո՛ղ՛՛ո՛՛ր՛մեա՛: Ո՛՛ր աո՛՛ր՛արչակից ե՛՛ս հո՛՛ղ եւ ո՛՛ր՛դւոյ. ո՛ր՛ո՛՛վ կենդանանա՛՛ծնեա՛լք ի ջ՛՛ր՛ւս ա՛՛ր՛արա՛՛ծք. ա՛՛՞մ՛՛ո՛՛ր՛. ո՛ր՛դիս Ա՛՛ստուածդ ծնա՛՛նի՛՛ս ի՛՛՛ ջո՛՛ր՛ւց. Հո՛՛գի՛՛՞: Ո՛՛ր փո՛՛ռակից ե՛՛ս հո՛՛ղ եւ ո՛՛ր՛դւոյ. եւ քընննե՛՛ս ըզքո՛՛ր՛ս Ա՛՛ստուածդ. ա՛՛՞մ՛՛ո՛՛ր՛. խո՛՛ր՛ագէ՛՛տս իմաստից զի՛՛մ՛՛ո՛՛ւս աշխա՛՛ր՛հի ա՛՛ր՛ա՛՛՞ծրե՛՛ր. Հո՛՛գի՛՛՞:

Աղն: Պա՛՛ռք անմա՛՛ր՛մնականք երկնա՛՛ւոր զօրացն ի՛՛՛ Ք՛՛՛

ԳԿ

Լ՚ոյս ի լո՚ւսոյ զմեզ լո՚ւսաւորեա. ո՚ր փառաւք հօր հաւնդերձեալ ե՚ս գալ ի դատել զերկիր. * արժա՚նաւորեա՛ եւ զմեզ ընդ՚ընդելեցեալսն անճառ խո՚ստմանից քոց ընդ՚ եբեր քո՛: Հօր եւ Հոգւո՚յ համագոյակից. ի՛ տիեզերակա՚ն ահե՛զ աւետնե՛ն. արժա՚նաւորեա: Ե՚րկնի՛ եւ երկրի՛ արդա՚ր դատաւո՚ր յո՚րժամ հատո՚ւցանես ընդ գո՚րծոց իւրաքանչիւրոց. արժա՚նաւորեա՛:

Ո՚ր ա՚րարի՛չդ ես հրեղէ՚նաց եւ հո՚ղեղէնաց. եւ մըշտընջենաւո՚ր փառաբանիս ի բա՚նաւո՚ր պաշտօնէից. * ի՛ քե՛ն հա՚յցե՛մ՚՝՚մ՚ք թողո՚ւթի՛ ընդո՚րհնա՛ նըզնջեցե՛լոց մե՛րոց: Ո՚ր ի յերկրի՛ երեւեցար եւ ընդ մարդկա՚ն բըն՚նակեցար. և անմահո՚ւթի՛ պարգեւե՛ցեր մե՛զ մա՚հացելոցս. ի՛ քե՛ն հա՚յց: Յո՚րժամ նըստիս յաթո՚ռ փառաց դա՚տողակա՚ն իշխանո՚ւթե՛ն. և փառաւորե՛ս ա՚ռ ի քէն փա՚ռաք ըզգե՛նս ա՛րեան քո՛ տէ՛ր. ի՛ քե՛ն:

Ո՚ր ա՚նբաւ քո՛ մարդա՚՝սի՛րո՚ւթեամբըդ. գըլթացա՛ր յաղգըս մա՚րդկան. ծըն՚ա՛ր ի կո՚ւսէն. ըզծըն՚եա՚՝ւս մ՚ե՛ա՛ւանա՛ն * ըզընդ՚ընդելեցեալսըն՚ մե՛ր ընդ սո՚ւրբըս քո՛՚՝ հա՚՝նգո՚՝ թագաւո՚ր յաւի՛տեանս: Ո՚ր ի վերայ խաչէ՚ն զե՛նա՚՛ր որպէս գառն. եւ զմարմի՛ն և զարի՛ւնըդ քո՛ բաշխեցեր ի փըրկութի՛՚՝ն աշխարհի. զհաղո՚ւրդեա՚՝՚ս մա՚րմնոյ քո՛ և ա՛րեան. ըզընդ՚ընդելեց:

Պէ՛ր: Օ՚րհնեմք ըզքեզ անըմկիզելըն հա՚յր որդւո՚յդ մի՚ածնի. զո՚ր առաքեցեր ի դա՚րձումն մո՚ղոբեալ ո՚չխարին. դա՚րձո՚՝՚ եւ զմեզ ի մե՛ղաց որդո՚ւյ քո՛ չարչա՚րանո՚՛ք: Գո՚վեմք ըզքեզ Բա՚ն եւ լո՚յս ո՚ր զերկրա՚կան քո՛ պատկե՛ր. լուսո՚վ ճրագի՛ քո գըտեա՛ւ վերակա՚նգնեցե՛ր. կա՚նգնեա՚՝՚ զան՚կեալըս մե՛ղօք քոյի՛՚ն սո՚ւրբ չարչա՚րանո՚՛ք: Բարեբա՚նեմք զփա՚ռակիցըդ

հո՚ր զհոգի՛դ ճըշմարի՛տ. ո՚ր նորո՚գեցեր ընդ՚նա՚ցեալքս մեղո՚՛ք հընո՚յն ա՚՛դամայ. նո՚րոգեա՚՝՚՛ եւ զմեզ ի մե՛ղաց նորոգո՚ւթե՛՚ք քո՛ ընո՚րհա՚՛ց: Ո՚ւրախացե՛ր բա՚նձրեալն հովա՚նացեա՛ւ զո՚րութի՛՚ք. եւ բնակարան առե՛ր հո՚գւոյն սո՚րով ծընա՚ր զքա՚ն Աստուա՚ծ. բարե՚՝՚ լսո՚ւեա՛ վա՚նըն մեր Աստուա՚ծածնի՛ն Մա՚րի՚՝ա՛մ:

Աղ: Վ՚ըրի՚ստո՚ս Ա՚ստըւա՚ծ ա՚՛ստուծո՚յ. ո՚ղո՚՝՚՛ո՚՛ր՚մեա՛: Անո՚ւրհնո՚ւթի՛՚ք ի մե՛ղս երկնեա՛ց զնս մա՚յր ի՛մ. ա՚ղա՚՛ղեմ փըրկի՛՚չ: ո՚ղո՚՝՚՛ո՚՛ր՚մեա՛: Վի՚րաւո՚րեա՛ զ մեղո՚՛ք ա՚նկանի՛մ ա՚ռ քե՛զ փըրկի՛՚չ. մի՛ անտե՛ս առնե՛ր. ո՚ղո՚՝՚՛ո՚՛ր՚մեա՛:

Աղ: Ը՚նո՚րհեա՛ մե՛զ տէ՛ր ընդ աղքատա՚ց օրի՚նակին զա՚զարո՚ւ ժուժկալո՚ւթի՛՚ն. զնս կամաւո՚ր աղքատո՚ւթի՛՚ աբեղա՚յութե՛՚ն երկնից ընդ նըմի՛՚ն լեցո՚՛ւք արժանի՛՚. * լսո՚ւր մե՛զ և ո՚ղորմեա՛ քրիստո՚ս Աստըւա՚ծ: Ո՚ր փո՚խանա՚նակ հա՚ցին կարո՚ւթե՛՚ն զնա՚ն անմահո՚ւթեա՚՛ն նըմա՚ ընո՚րհեցեր. եւ ընդ մեծատա՚ն՚ն ա՚նգըթո՚ւթե՛՚ ի գո՚՛ն Աբրահա՚մու ընդ՚նա ընկալա՚ր. լսո՚ւր մե՛զ և: Լո՚՛սաւո՚րեա զա՚՛չսս սըրտից ստա՚նալ մեզ ողո՚րմո՚ւթեամբ ի՛ քե՛ն տէր զո՚ղորմո՚ւթի՛՚ն. զնս մի՛ ընդ մեծատա՚ն՚ն հա՚յցեսցո՚՛ւք ի բո՚ց հնո՚ցին ծագի՛ւ մա՚տի՛՚ն ջնո՚ւր ի զովացո՚ւմն. լսո՚ւր մե՛զ և:

Յա՛՚ւ: Ո՚ր սըրտմնա՚՛ղո՚՛ւրդ քո՛ չարչա՚րանո՚՛ք խաչէ՚ն. աղաւեցե՛ր ըզմա՚՛րդն ի սըրտմնա՚՛ղութե՛՚ն փայտէն և ի մե՛ղսաճա՚՛շակ պըտղո՚՛ւն. * քրի՚ստո՚ս Ա՚ստըւա՚ծ եւ մե՛զ ո՚ղորմեա՛: Ո՚ր մա՚՛հուամբ քո կենդանի՛ և մեռելո՚՛ւթեամբըն յերկրի՛. նո՚րոգեցեր զարձեա՛լ զաշխա՚՛րհս եւ ըզհոգեա՚՛լ բնութի՛՚ս. քրի՚ստո՚ս: Ո՚ր երեքօրեա՛յ յարո՚ւթեամբ քո և համբարձմա՚՛մբըդ յերկի՚՛նս. վերա՚՛ծեր ըզմարդն առ կենա՚՛ց փա՚՛յտն եւ անմահակա՚՛ն ճաշակն. քրի՚ստո՚ս:

ՀՈԳ. Զ՝անլսկըղբնաբար բըղխում ի՝ հօրէ և յո՝րդւոյ ղՀոգին ճըշմարի՛տ. որ հընչմամբ ձայնի՝ էջ ի վերնատունն այսօր նըմա՛ն սաստիկ հողմոյ. * զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով: Զհամագոյակիցըն հօր եւ ո՛րդւոյ զբաշխողըն շնորհաց. որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զբանն ընտրութեան լեզուաց շնորհեաց սուրբ առաքելոցն. զոր փառաւ: Զաղբերն ի՛ մանատուէ ըղկատարեալն անձնաւորութի՛ւն. որ խօսեցաւ յօրէնս և ի մարգարէ՛ս և յաւետարանս. զոր փառ:

ԱՅՆ: Ա՛ստուածածին խորա՛ն լուսոյ անվայրապակ արփւոյն կենաց. որ եղե՛ւ ա՛րեւելք արեգականն արդա՛րութեան. եւ նըշտելոցս ի խաւարի լոյս ծագեցեր. * վասն որոյ ամենեքեան ըղքեզ միշտ մեծացուցանեմք: Ա՛նապական տաճա՛ր եւ մորենի՛ անկիզելի. որ զանշէ՛ջ հո՛ւր ա՛ծութե՛ն ի քեզ տարեալ կրեցեր. որով բնութի՛ս կիզեալ չիջա՛ւ կրից քոց. վասն որոյ: Կենդանի տապանակ կտակարանաց նորոյ ո՛ւխտից. որով ե՛՛լք յերկիր աւետեաց հորդեալ. Հոգւով ի քեզ տըպաւորեալ Բանին. վասն որոյ:

ԽԸ: Ով պահապան որ ծա՛՛գեցար Լեզեմայ. նըշան յաղթութե՛՛ն ընդդէմ աներեւոյթ թըշնամւոյն: Դու փակելոյ դրախտին բացող եւ առաջնորդ աւազակին. որ զբոցեղէն սուրըն կապտեա՛՛ց անեղին հրամանաւ: Փառք Հօր: Քեզ ցընծան ըստորայինքս ա՛մ ի միասանգամ քո գա՛ղըստեանն. եւ յաւէժ զուարճանա՛՛ն դա՛նք ա՛նմարմնոցն առէից:

ԱՅԺՄ և միշտ: Ո՛ր ընտ նմանութեան մա՛հու քո՛ տընկակի՛՛ց արարեր. եւ երկնից արքայութե՛ղդ ժառանգորդ լի՛նե՛՛լ խոստացար. զՀաւատացեա՛՛լ գա՛ղըստեան քո՛ տէր. ըղնընջեցեալսընջ մեր ը՛՛նդ սո՛ւրբըդ՛ս քո՛՛ հա՛՛նգո՛՛ թագաւոր յաւիտեանից:

ԴՉ

Վանդի զքեզ օրհնեն իշխանութի՛ւնք երկնից թագաւո՛ր փառաց. ամենակա՛լ ամենակարող թո՛ղ ըզմեղս մեր նընջեցե՛՛ղցին. * և հանգո՛ւ ի խորանի՛ քո՛ւմ ի յանքա՛յական ի՛ հանգըստեան: Ո՛ր ի նախնո՛ւմն ըզմարգարէն Մովսէս լուսաւորեցեր՝ ա՛ծայինն փառօք տնօրէնութեամբ ա՛ծութեանդ քո՛. լուսաւո՛րեա՛ և ընդմեր ըզնընջեցեալսն. և հանգո՛ւ: Խաբեութե՛՛ն ա՛՛ծանի՛ ծընո՛ղի և մո՛ր քո՛ յիշեա՛՛ զգինս արեան քո՛ տէր. և դասաւորեա՛ յերանաւէտ յանթառա՛մ և յանտրտո՛ւմ ի կեանդ. ի յանքա՛յական ի՛ հանգըստեան:

Փառք քե՛զ Հայր. որ կենարարդ ես մարմնոց եւ գոյացո՛ւցիչ հոգւոց. * ընկա՛՛լ զօրհնաբանո՛ղ հոգիս յանմահական քո՛ հանգիստդ: Մարգասիրի՛ Հօր Որդի՛. որ պատկերակից եղեր հողեղինացս եւ խաչեցա՛ր. ընկա՛՛լ: Ա՛մենազօր ո՛՛ր Հոգի՛ որ անդո՛ղրի՛չ ես նեղելոց եւ մըխիթարիչ հոգւոց. ընկա՛՛լ:

Ի հանգիստ քո՛ տէր ո՛ւր ամենայն սուրբքդ՛ք քո հանգչի՛ն. հանգո՛ւ զՀոգիս ծառայի՛՛ց քոց * ընդ սո՛՛ըս քո՛ մարգամա՛՛սէր: Դո՛ւ Ա՛ըծ՛. որ իջեր ի դըժոխս. զերկունըս մահո՛ւ լուծեր ըզկապեալսն արձակեցե՛ր. և զՀոգիս ծառայի՛՛ց քոց հանգո՛ւ ընդ սո՛ւր:

ԿԲ: Ո՛ր զօրէնըս սըրբութեան պահոց նախ ի դրախտի՛ն աւանդեցեր. զոր ո՛չ պահելով նախաստեղծեցըն ճաշակմամբ պըտղոյն ճաշակեցի՛ն ըզդատա՛՛նութի՛ւն մե՛՛ղաց եւ մահո՛ւ. վասն որո՛՛յ շնորհեա՛ մեզ տէր ճաշակել ըզքաղցրութի՛՛ւն քոց պատուիրանաց: Ո՛ր զանազան վերջո՛ք մեղաց հարաք յոգիս ի՛ թըշնամւոյն. եւ ի բազմապատի՛կ հրեա՛՛նդութի՛՛ւն. կարօտացաք մարգասիրի՛՛դ բա՛՛նալոյ ըզցաւըս մեր. վասն որո՛՛յ

բըժըշկեա՛ ընդ՛ղ քրի՛ստո՛ս որպէս մարդասէր: ո՛ր եկիր ի փըրկութի՛ն մարդկան ծնընդեամբ կուսին Մարիամու. եւ կենդանարար քո՛ յարութի՛ւդ. հրաւիրեցեր ըզմահացեալսդ ի յարութիւն անմահութե՛ն. վա՛յ որո՛յ աղաչանո՛ք մօր քո՛ կեցո՛ զմե՛ղ փըրկիչ:

Աղ: Ա՛մբաւնա՛մ առ քե՛զ տէր զա՛չս իմ. նայեա՛ ինձ գըթութի՛ըդ քո. եւ ո՛ղո՛րմեա՛: Գո՛ւ ես յո՛յս և ա՛պաւէ՛ն իմ. զերծո՛ զիս յորոգայթէ՛ մեղաց. եւ ո՛ղո՛րմեա՛: Ա՛պրեցո՛ւցիչ իմ եւ փըրկիչ՛ իմ. ապրեցո՛ զիս յորոգայթէ՛ մեղաց. և ո՛ղո՛րմեա՛:

Ղւր: Ո՛գալուստ քո՛ քե՛զ այսօր Ա՛րուսաղէմ նո՛ր եկեղեցի՛ սուրբ. յայղթական երգով բարե՛բանեմք. * ծըՀնեա՛ղ եկեալ անուա՛մբ տեառն: Ո՛ր վա՛սըն մերոյ փըրկութեան յաւանակի՛ նըստե՛լ յանձն ա՛ուեր. ընդ մանկունսըն բարե՛բանեմք. ծըՀնեա՛ղ: Թագաւո՛ր երկնաւո՛ր. զեկեղեցի՛ քո անշարժ պա՛հեա. եւ զերկրըպագուս անուա՛նըդ քո՛մ պա՛հեա՛ ի խա՛ղաղութե՛ն:

Ցաղ: Ո՛յարութի՛ն Ա՛ծորդւո՛յն հրե՛շտակապե՛տն այսօր ա՛ւետէ՛ր կանանցն ասե՛լով. * յարուցեալ է տէ՛՛րն ի գերեզմա՛նէ՛ն: Ընթացեա՛ք կանանցըն խընդութի՛ւբ պատմե՛լ աշակերտացն ասե՛լով. յարուց: Վա՛յ որոյ եւ մե՛ք ընդ հրեշտակին գո՛չեսցո՛ւք զյարութի՛ւնն քե՛զ. ո՛ր փըրկեացն ըզմե՛՛զ ի ձեռաց մահու:

Հոգ. Ակնդա՛նարար Ա՛ստըւա՛ծ մարդասէր Հո՛գի. ընժողովեալըսն միաբա՛նակա՛ն սիրով լուսաւո՛րեցեա՛ր հրեղէ՛նօք լեզո՛ւք. * վասն որոյ եւ մե՛ք այսօր տո՛նե՛՛մք ըզգալո՛ստ քո՛ սուրբ: Զուարճացա՛ն քո՛ գալստեա՛՛մբն սուրբ առաքեալքն. կո՛չելով ի միա՛սին ըզցուեալսն ի միտե՛՛նց բազմաձա՛յն լեզո՛ւք. վասն որոյ: Հոգեւո՛րակա՛՛ն սե՛ր մի՛կըրտութի՛ւն զար-

դարեցեր նոքո՛ք ըզմիմեանս. ի զգեստըս լուսափա՛՛յլս եւ նորափեառ՛՛ս. վասն որոյ:

Աշն: Ո՛ճագո՛ւմըն հրաշալի՛ որ անչա՛փ էր ի մե՛ջ. եւ բանըն հայրակա՛ն անըմբըռնելի՛. հո՛ւր փայլակնացեալ եւ ի մարմնի՛ բնակեցաւ. անվընաս պահելո՛վ զա՛րարածս ամենայն: Ո՛ճագո՛ւմըն հրաշագործ որ ի կուսէ՛ն ծագեցաւ. ճառագայթելո՛վ զարարածս ամենայն. երկի՛՛նք ցընծայի՛ն և երկի՛՛րս ուրախանա՛յր. եւ քրի՛ստոս Աստո՛՛ւած ընդ մարդկան շըրջեցաւ: Ա՛՛ռ քե՛զ ապաւի՛նիմք ամենասըբբուհի՛. գերագո՛յն և հրաշալի՛ եւ բաշխո՛ղ բարութեանց. աղըխիւր ես ծա՛՛րաւեաց եւ հանգի՛՛ստ աշխատելոց. եւ եղեր վերըն՛՛կալ աստուածայի՛՛ն բանի՛՛ն:

Խչ: Ո՛՛օրութի՛՛ւն ե՛՛ր խաչի՛՛ քոյ քե՛՛ զոր կանգնեցե՛՛ր ի փըրկութի՛՛ւն աշխարհի՛՛. * սա՛՛՛՛ պահեսցէ՛՛ զըմե՛՛զ յամ փո՛՛րձութի՛՛ւնէ՛՛: Քանզի ի սմա՛՛ բարձրացա՛՛ր Աստուա՛՛ծ. եւ ի սմա՛՛ հեղեր ըզպատուականն ե՛՛ր զարիւնըդ. սա՛՛՛՛ պահեսցէ՛՛: փառք Հո՛՛ր: Ե՛՛ւ ըզքո՛՛ մի՛՛ւսանգա՛՛մ ըզգա՛՛լուստդ. նըշանա՛՛ւ խաչի՛՛ քո՛՛ ցո՛՛ւցեր աշխարհի՛՛. սա՛՛՛՛ պահեսցէ՛՛:

Ընդ՛ամ և միշտ: Ընդ Հո՛գւոյն ա՛՛րդա՛՛՛րոց կատարե՛՛լո՛՛ց և զՀոգիս ծառայո՛՛ց քոց հանգո՛՛ ընդ սո՛՛ւրբըսս քո՛՛ մարդամա՛՛՛սէր:

Դկ

Հա՛՛յր անըսկիզբըն բարեխնամ մարդասէր. ո՛՛ր ստեղծի՛՛ր ես Հոգւո՛՛ց և մարմնո՛՛ց. ա՛՛յժա՛՛մ զընծայեալսըն մե՛՛ր. * եւ հանգո՛՛ ընդ սո՛՛ւրբս քո՛՛: Ո՛՛րդի՛՛ միածի՛՛ն. ո՛՛ր զբո՛՛ւժած ես առ ամենեսեան՛՛. եւ խաչի՛՛ւ և արեամբ գնեցեր ըզքո՛՛ ժողովո՛՛ւրդս. ա՛՛յժա՛՛մ զգի՛՛նս ա՛՛րեան քո տէ՛՛ր. եւ հանգո՛՛: Հո՛՛գի՛՛ ճըշմարի՛՛տ. ո՛՛ր աղբիւրդ ես

անբսպառելի. եւ լսեցուցիչ ամ՞ բարութեանց. յիշեա զընդունելեալսըն մեր. եւ հանգո՛ ընդ ե՞բբս քո։

Խընդրեմք ի քէն Թագաւոր փառաց փառաւորեալդ ի զուարթնոց. * ընդունելեալսըն մեր ընկալ մանրգաս֊սէր տէր. եւ հանգո՛ ընդ սուրբսըս քո։ Յորժամ գան փառօք հօր գատել զերկիր արդարութե՛ արեգակն. ընդունելեալսըն։ Ի՞ նստել քո յաստեղի գահաւոր ա֊հեղ քո՛ վըրկիչ մեր եւ լոյս. ընդունելեալսըն։

Ո՞ր արարիչդ ես արարածո՞ց հանդուգնեալդ ի հրեղէն կառս. * յիշեա՞ զնո՛ր ընդունելոց մըտից. եւ հանգո՛ ընդ սուրբսըս քո։ Ո՞ր երկայնամտիդ ես առ ամենեսեա՞ն. և ներո՛ղ յանցանաց մերոց. յիշեա՞։

Աբէ։ Բանն որ ընդ հօր էիւթեան եւ համագոյ նըմ հոգւոյն. ընդունակերն իւրական խառնեա՛ ընդ հո՛ղանիւթ բընութեանս. զոր զարդարեա՛ փառօք եղ ի դրախտին փափկութեան։ Յորում ցընծայր զուարճացեալ անտըխրական խընդութեամբ. քանզի զանձ֊տեսանէր միշտ խոնարհեա՛լ ի դրախտին. յորմէ զըւսոյն ճառագայթի տըպաւորըէր ի յինքեան։ Վասն որոյ աղաչեա մայր Աստուծոյ Մարիամ զմիածինն քո՛ զՈրդին զի ընդհեռացէ՛ ’ստ աւազակին. ժառանգել վերըստին մեզ ընդրախտին վայելչութիւն։

Աղէ։ Պրինտոս ամատուած յոյս անպաշխարողաց. շնորհեա՛ զթողութիւն բազում յանցանաց իմոց։ Ա՛ո քե՛զ բազմագութ ապաւինեալ կարդամք մի մերժեր ըզմեզ յողորմութենէ քումմէ։ Որպէս զանազանի աղաղակեմ ա՛ռ քեզ. յիշեա եւ զիս տէր ի քո՛մ յարքայութեանդ։

Ղէբ։ Յիսո՛ւս միածինն անմահութեանց պարգեւատուն երեւեցաւ մե՛զ. խափանեաց զգծրութի֊մահու։ Բնդլամա՛մբ արտասուաց Մարիամու և Մարթայի անկեա՛լ առ ոտսըն տեա՛ռն. խընդրէի՛ն զնորոգութի՛ւն եղբօրն։ Բանի՛։ Բանն ա՛ծ կենագործեաց ըզդ֊ա՛ղարոս ի թաղմանէ՛։ Եւ ելեալ աբատաքս անապական։

Յոբ։ Յո՞րժամ եկիր ի գերեզմանն ի՛ւղաբեր կանայքն. եւ բերին ըզխո՛ւնկս ի խընկել զանապական մարմինն։ Յա՞յնժամ հրեշտակն աւետարանէր յա՛րեաւ քրիստոս. պատմեցէք աշակերտացն զյարութի՛ն տեառն։ Ւ՛սկ նոքա զարհուրեա՛լ վն ահագին տեսլեանն. պա՛մբին աշակերտացն զահագի՛ն տեսիլն։

Հոգ. Ի՞ համբառնալ Բանին յերկինս եւ ի նըստել ընդ աջմէ հօր. զուարճացեալ առաքելոցն երկրըպագէի՛ն. օրհնելով * ըզհայր զառաքո՛ղ հոգւոյն։ Հա՛մահաւասեալ գունդըդ սըրբոցն ի վերնատունն խորհրդոյ. համբարձմանմբ աչաց սպանէին հոգւոյն. օրհնելով ըզհայր։ Յա՞նկարծահաս հընչմամբ հեղեալ կենդանարար աղբեր լուսոյ. անմահական կենաց լուսով զարդարեալ. որք օրհնէին ըզհայր։

Աշն։ Ը՛ծածին մայր եւ կոյս. ծագո՛ղ արեգականն արդարութեան. որ լուսաւորեացն ըզմեզ. * հոգեւոր երգով զքեզ բարերանեմք. եւ փառաւորեմք ըզմիածի՛ն քո՛ զՈրդին։ Ե՛լոյծ զօրէնսըս բընութեան մարդկան. հրաշալիա՛ք քո՛ ծընունդ. եւ զէութի՛ւն բնութեանն ամբողջ պահեալ. ե՛ւ կուսութեանդ քո՛ ոչ խախտեցան կընիք. հոգեւոր։ Զքե՛զ մարեկ անկէզ. լեառն վի՛մածին. դո՛ւռն փակեալ եւ աղբեր կընքեալ. նախատեսացըն գուշակեալ մայր եւ կոյս. հոգեւոր։

Խչ։ Խաչի քո՛ զքե երկրըպագնէ արարածք ամենայն. որ ի փըրկութի՛ւն մեզ կանգնեցա՛ւ. սա՛ եղիցի մեզ

պահապան յաղթող. * ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուին: Ի սմա բարձրացար բանձողդ անիծից. որ փառաւորեալդ ես ընդ Հօր. ժողովէ՛լ ընդհեռացեալսըն կենսաբեր փայտիւն. ապրեցուցանել: Փառք Հօր: Սո՛վաւ լուսաւորեցան արարածք ամենայն. սմա՛ սպանեալին արգելեալքն ի մեղսանէր բանտին. որ ազատեաց ըզմեզ ի պատրանաց բանսարկուին:

Այժմ և միշտ: Ո՛ր միւսանգա՛մ գալոց ես Հայրենի փառո՛ք նորոգել զնախնատեղծին ծընունդ. յիշեա՛ զհոգի՛ս ընկնեցելոց մե՛ռոց. Եւ հանդո՛ն ընդ սո՛ւրբս քո՛:

Ի Հանգստեան պաշտօնն յեր շաբաթանաց Սաղմոս Ե–

Ա–եպոքան, Ե– ապա՝

Տեառն ն ե ր ա ե ի ե ր ե ս ա ս ե ա լ վ ա ն ի ե ր ե ս ա ս ո ս ն ն ջ ե ց ե լ ո ց:

ԲԿ ԴԿ

Ը՛ստուած անե՛ղ անժամանակ, Հայր անբո՛ւկիզըն և անքանակ. Ո՛րդւոյ ըսկիզբն ծնընդեամբ անճառ, Հոգւոյ բըղխումն աղբերաբար. ապաւէ՛նք ըզքե՛զ գըթած, երկայնամիտ և ողորմած. * ողորմեա՛ քո՛ ստե՛ղծուածոյս ի՛ քե՛զ յուսով ն ե ր ն ջ ե ց ե լ ո յ ս:

Բանդ որ ի ծոց Հօր միածին, և կերպարան սկըզբնատրկին. որով երկինք գոյացան, աշխարհս լըրիւ հաստատեցան. Հայցեմք ի քէն Տէ՛ր և փրկիչ, ամենողորմ և կեցուցիչ. ողորմեա քո:

Գերագո՛յն ընորհաց բաշխող, երկնաւորաց և երկրայնոց. կեանք և կենաց տըւող Հոգի, Հօր և Որդւոյ արարչակից. խընդրեմք ի քէն աղբեր բարեաց, արբուցանողըդ ծարաւեաց. ողորմեա քո:

Դաւանե՛մք ընդ սրովէէից զկենդանարարըդ համայնից. երեքսըրբեան մի Տէրութիւն, Հայր և Որդի և սո՛ւրբ Հոգի. յոր Հանգուցեալսըս մկրըտեալ և հաւատով խոստովանեալ. ողորմեա քո:

Երրակի՛ թիւ կատարեալ, յերիս անձինըս բաժանեալ. ա՛ծուածք միաւորեալ, միով բնութեամբ հաւասարեալ. յորմէ կապեալք և արձակիմք և վերըստին անկեա՛ծ կապիմք. ողորմեա քո:

Զէակիցդ Հօր զՈրդի փառաւորեմք անլռելի. որ իջեր յարգանդ կուսին, զադամայինն առեր մարմին. աղաչանո՛ք Աստուածածնին անապական քո՛ւմ ծընողին. ողորմեա քո:

Երեւեցար մարմնով յերկրի, որ ի Հօրէ անմեկնելի. ընդ Հոդեղէնըս բնակեցար՝ ի հրեղինաց երկրըպադեալդ. պաղատանո՛ք երկնաւորաց՝ փառաբանիչ քոց հրեշտակաց. ողորմեա քո:

Ըստ օրինացըն Մովսէսի ընծայեցար ի տաճարին, զի ըզբնութիւնըս մարդկային ընծայեացես Հօր ի յերկինս. խընդրըւածովք նը՛ ծերունւոյն քեւ ի կապից արձակելոյն. ողորմեա քո:

Թագաւորըդ հրեղինաց, որ ընդ մարդկան հոդեղինաց. շըրջեցար անօրինաբար, կրեցեր ըզկիրըս մարդկաբար. որ վասըն մեր զայս ամենայն ի յանձն առեր խոնարհութեամբ. ողորմեա քո:

ԲՁ ԴՁ

Ո՛ղովեա՛ք զքս ի հրաժարումըն ծառայի քո յաշխարհէ. Հայցեմք ի քէն արտասուելով և պաղատիմք զայս ասելով. Ճանապարհ ընդ քեզ ելից, Հանգո՛ցեալս լեր ուղեկից, * ի յոթեւանս Հօր քո՛ լուսոյ ընդընդեցեալըս մեր Հանգո՛:

Ի փրկութեան մերոյ սկըզբան մկրըտեցար ի Յորդանան. զոր ընորհեցեր նոր աւազան ի մաքրութիւն մեղաց մարդկան. Հայցմամբ կըրկին կարապետին, մեծին ի ծնունդըս մկրըտչին. ի յոթեւանս:

Լուսաւո՛ր ձայնիւ յերկնից զքեզ դաւանեաց Հայր էակից. աղաւնակերպ Հոգին իջեալ, առ համագոյդ

իւր Հանգուցեալ. ըզմիկըրտեալս նովին Հոգւով յորդեգրութիւն Հօր Հաւատով. * ի յօթեւանս Հօր քո լուսոյ ըզնընջեցեալսս մեր Հանգո:

Խաւար մեղաց Հալածեցաւ, լոյս գիտութեան քեւ ծագեցաւ. խայտուած օձին բըժշկեցաւ, հիւանդութիւն մեր ողջացաւ. կենդանարարըդ մեռելոց եւ լուսատուդ խաւարելոց. ի յօթեւանս:

Ծագումն անուն առ ի Հօրէ, որ ընտրեցեր ի յաշխարհէ. լուսաւորիչ տիեզերաց ըզդասս ընտրեալ աշակերտաց. աղաչանօք առաքելոցն, փող յարութեան մեր եղելոց. ի յօթեւանս:

Կեանք ի կենաց լոյս ի լուսոյ, որ ըստեղծեր զմեզ ի Հողոյ. նորոգեցեր դարձեալ կըրկին ծնընդեամբ սըբոյ աւազանին. զոր կեցուցեր շնորհիւ քոյին ի մահուանէն այն առաջին. ի յօթեւանս:

Հոգւով լըցեր զմարդն առաջին, զոր կորուսեալ խաբմամբ չարին. ընծայն Հոգի բանիւ քոյին հեղեր յոգիս մեր վերըստին. նովին Հոգւով սուրբ եւ բարի, առաջնորդեա Հոգւոյ սորին. ի յօթեւանս:

Զայնեցեր առ Ղազարոս, որով ետուր մեռելոց յոյս. կենդանութեամբ չորեքօրեայն կենդանացան ոգք ԱԴամայն. կենաց ձայնիւ վերջին փողոյ կոչեա ըզսա յայսմ Հողոյ. ի յօթեւանս:

Ղօղեալ սարսեաց պահակ մահու, ի կենարար ձայնին լըսոյ. արագապէս զոյդ ընդ բանին, ետ ըզմեռեալն ըստ Հրամանին. իշխանք օդոյս այս սարսեսցեն, զՀոգիս սորա մի՛ արգելցեն. ի յօթեւանս:

ԱԿ Գ-Կ

Ա՛ստնապա՛րհ մոլո՛րելոց և ճանա՛պարհ խաւարելո՛ց. հրաւիրեցեր զո՛րդի՛ս լուսոյ ի յերկնա՛յին հարսանի՛սքո՛. ընդ զուարճալո՛ց անդ ժո՛ղո՛վոց արժանա՛ցո ըզսա դասո՛ւց. * լի՛ լապտերօք մի՛շտ յա՛ռաջաստ ընդ իմաստունն նը կո՛ւսանա՛ց:

Մերով բնութեամբ զոր ըզգեցար ի փայտ խաչին բեւեռեցար. լուծանելով զմեզ ի մեղաց, ի նախահօրըն կապանաց. լոյծ և ըզսա ի յանցանաց վասըն քո սուրբ չարչարանաց. լի լապտերօք:

Ցետ կամաւոր մահու խաչի եղար ի նոր գերեզմանի. երեքօրեայ թաղմամբ յերկրի նոր ըստեղծեր զմեզ կենդանի. զիջեալս ընդ քեզ ի հող մահու՝ վերակոչեա ձայնիւ փողոյ. լի լապտերօք:

Նըստեալ կանանցն իւղաբերից և ողբալին արտասուալից. իբր ըզմեռեալ անյուսալից, ըզկենդանիդ յաւիտենից. վասըն նոցին նը արտասուաց մնքըրեա ըզսա ի յանցանաց. լի լապտերօք:

Շարժեալ հիմանցըն գըժոխոցն ի տեսանել ըզքեզ ներքնոցն. հաներ զհոգիսն որ ի բանդին, կապեալ զնշխարանըն մահածին. ընդ հանգուցեալ հոգիս սըբոյ հանգո զհոգիս նընջեցելոյս. լի լապտերօք:

Ուրախութեամբ զոր երկնային յերկինից յերկիր իջանէին. յորժամ յարեար ի մեռելոց, լոյս ծագեցար արարածոց. սուրբ յարութեամբ քո կենարար՝ յարո ըզսա ի կեանս անմահ. լի լապտերօք:

Զհանգուրժեալ պահապանացն ի յերկիւղէ երկնաւորացն. որք աւետիս տային կանանց, թէ մահ լուծաւ մահկանացուաց. սա որ մահու քո տընկակից՝ լեցի կենացդ հաղորդակից. լի լապտերօք:

Պարակցեա՛լ անմարմնականքն առ կենսատու սուրբ գերեզմանն, տան աւետիս ազգի մարդկան վասըն կենացն յաւէժական. դասաւորեա պարուց նոցին ընընջեցեալս յորըն վերջին. լի լապտերօք:

Ջահաւորեալ նըշան խաչին, յարեւելից փայլեալ ծագի. հաւատացեալքն ի քեզ բերկրին. և ուրացողքըն կոծեսցին. զերկըրպագուս սրբոյ խաչին, պայծառացո լուսով նորին. լի լապտերօք:

ԱՀ ԳՀ

Ո՞Հ գործեաՀ երկնաւորաց գան առաջի քո նախընթաց. զընարեալըս քո ժողովելով քեզ ընդ առաջ բերեն ամպով. ընդ աղաւնեաՅն օդապարից խառնեա ընդս նը երամից. * գասաւորեա ընդս վերնոյն երգել ըզփառս ընդ զըւարթնոյն:

Սարսափի՛ն տարերք երկրի, յորժամ փառօք գաս Հայրենի. արեգական լոյս խաւարի, լուսինն աստեղքըն նըւաղին. ըզսա յաւուրն աներեկի լուսաւորեա լուսով քոյին. գասաւորեա:

Վերնակա՛ն զօրացըն պետ փողէ բարբառ աւետաբեր. արիք մեռեալք որք ԱՆգամայ, քանզի ահա եկըն փեսայ. ընդ Հարսնացեալ մաքուր Հոգւոյ կարգեա ըզսա ի թիւս սրբոց. գասաւորեա:

Տիրակա՛ն յաՀոռ նըստիս, յարարածոց երկրպագիս. արդարութի՛ զաշխարՀ գատես, վարձս ըստ գործոց Հատուցանես. յայնժամ շնորՀեա ողորմութի՛, նըմնջելոյս մեր թողութի՛. գասաւորեա:

Բամեալ մարդկան աղգ ժողովին, որք ԱՆգամայ ծըննեալ լինին. և Հրեղինաց գասք երկնային Համանգամայն վայրաբերին. ի յայնմ ահեղ Հրապարակին սիշեա ըզսա յօրն ահագին. գասաւորեա:

Ցուցանի՛ն գաղտնիք մարդկան իւրաքանչիւր որ գործեցան. բարեաց գործողքըն պըսակին, չարեացն ի Հուրն անշէջ մատնին. յայնժամ սիշեա զսորա բարին. գործ՚ք մեղացըն ջընջեսցին. գասաւորեա:

Խիսին պըսակք զանազանեալք, և պատմուճանք լուսափայլեալք. սուրբ վըկայիցն ի գլուխ եդեալ և արդարոցըն զարդարեալ. Հաղորդս արա Հայցմամբ նոցին ըզսա լուսոյ փառաց նոցին. գասաւորեա:

Փառաց ի փառըս բարձրանան, աջակողմեանքըն վերանան. յորժամ լսեն զերանական ձայն օրհնութե՛ ի քէն կոչման. նընջեցելոյս մեր լսեցո զաստուածային

բարբառըդ քո. գասաւորեա ըզսա վերնոյն երգել ըզփառս ընդ զըւարթնոյն:

Քահանայք և ժողովուրդք Հայցեմք ի քէն տէր բարեգութ. ընդ նընջեցեալսըն Հաւատով ընկալ ըզմեզ նովքին յուսով. Ներսուսաղէմ քաղաք վերին յորում արդարքըն ժողովին. փառս վերերգել միշտ ընդ նոսին երրորդութեանդ երրեակ անձին:

ԴՀ

Ը՞րարի՛չ եւ մա՛րդասէ՛ր. ա՛նեխակալ եւ բա՛րեգո՛ւթ. ո՛ր գովի՛ս ի սրո՛վբէ՛ից. տէր դա՛տաւո՛ր արդա՛՛րո՛ւթեաՀ. ը՞նդ սրբո՛ց առա՛՛ք՛ե՛ց. տէր պըսակեա զմեր նը՛՛նջեցեա՛լսն. * ո՞ղորմա՛՛ծ տէր ո՛՛ղորմեա՛՛. Հո՛գւոյն մեր նը՛նջե՛՛ցե՛լից:

Յորժամ գրեալքըն կատարին. որ զայնմ աւուր մեզ պատմեցին. մարգարէից բանքըն յարգին. առաքելոցըն վըճարին. ողորմած:

Ի վերի՛ննէ՛մ իբնակարանըս Հրեշտակաց. ուր ենո՛վք և եղիաս կան ծերացեալ աղաւնակերպ. ի դրախտի՛ն եդեմական. պայծառացեալ արժանապէս. ողորմած:

Թագաւո՛ր փառաց Քրիստոս, որ ժամանեալ գաս ի յերկնից. ի վերայ թեւոց Հողմոց. քո Հայրենի կերպարանօք. և առնես Հրաշագործութեամբ. ըզքննութի՛ որգւոց մարդկան. ողորմած:

Ի դնել բեմին բազմի փեսայն. և առագաստըն զարդարի. գաբրիէլեան փողըն գոչէ. սուրբք ամենայն անդ Հաւաքին. արդարոց դասքըն բերկրին. իսկ մեղաւորքըն թախանձին. ողորմած:

Յորժամ Հնչիւն փողոյն լինի. և զեւտական գիրըն յայտնի. ճառագայթի սրբոյ խաչին. յարեւելից փայլեալ ծագի. Հրեշտակաց գունդք ծաւալին. Հրեշտակապետք պարունակին. ողորմած:

Ահեղ խորհուրդ քահանային. բազկատարած կայ ի բեմին. առաջի սուրբ սեղանոյն. Հուր շնչանի խաւար մերժի. տրըտմեալ Հոգիքն ուրախանան. ղև Թողութիւն մեղաց լինի. * ողորմած Տէր ողորմեա. Հոգւոցըն մեր ննջեցելոց:

Մովսէս աստուածախօս. և Ահարոնը ղեւտացին. մարգարէքն Իսրայէլի. և քահանայք հին օրինին. յառաջագոյն մեզ ծանուցին. ըղգալստեան սուրբ միածնիդ. ի փըրկութի մեզ. յայտնեցին. յանապատի կերակրեին. ողորմած:

Տրտմահաղորդ չարչարանօք. ի յանձն առեր ըղմահ խաչին. և փայտին բարձող եղեր. վասն Ադամայ նախաստեղծին. ողորմած:

Զարհուրեցան զօրք երկնայինք. յորժամ տեսին զՏէրդ ի խաչին. արեգական լոյս քօղարկեալ. և լոյս լուսնին նըւազեցաւ. յահեղ փառաց Աստուածդ. խաւար եղեւ ընդ տիեզերս. ողորմած:

Ուրախացան աղգք մարդկան. յորժամ լըւան զքո յարութիդ. նորափեսուր զարդարեցան. ի յարութիե սքի միածնիդ. ողորմած:

Աղաչանօք սրբոյ խաչին. և անքարբառ բարեխօսին. և սրբոյ Աստուածածնին և Յովհաննու կարապետին. և սրբոյն Ստեփանոսին. և առաջին մարտիրոսին. և սրբոյ Լուսաւորչին. Հայաստանեայց Հայրապետին. և սրբոց առաքելոց. և համօրէն մարտիրոսաց. ողորմած Տէր ողորմեա Հոգւոցըն մեր ննջեցելոց:

Ես ասացի ի վերանալ ինէն աւուրց իմոյ. յորմէ և երթայցեմ և ես այսօր. յառաջինն օթևանին զոր ոչ գիտեի. ծգնեա՛ և լեր քո այսօր. յառաջինն ճանապարհին. և ի միւսանգամ գալստեանն քո ծգնեա՛ւմ լինձ:

Եկըն ետա՛ս օր վախճանի իմոյ. լալո՛ւմն ողբ

բումն եւ աշխարհումն. սի՛ըտ իմ խռովեցաւ յինս. ևս ոսկերք իմ ցամաքեցան. * ծգնեա՛ և լեր քո այսօր. յառաջինն ճանապարհին. և ի միւսանգամ գալստեանն քո ծգնեա՛ւմ լինձ:

Ի մահի՛ ճաս իմ զարթուցին զիս. պահանջո՛ղք հոգւոյ իմոյ. տաղնի՛ն զիս ճանապարհ հեռաւոր զոր ոչ գիտեի. ծգնեա՛:

Նայեցա՛յ ևս ոչ ոք էր որ ծգնէր լինձ. ապաւինեցա՛յ յԱ՛ծ փըրկութե իմոյ. ցըՆծասցէ՛ հոգի իմ յարքայութե քում. ծգնեա՛ և լեր քո այսօր յառաջինն ճանապարհին. և ի միւսանգամ գալստեանն քո ծգնեա՛ւմ լինձ:

Գլըխեցա՛յ ես ի գեր կենդանութե. եւ մեկնեցա՛յ երթալ առ արարիչն երկնի եւ երկրի. ծգնեա՛:

Յանըստուե՛ր եւ յանեղ լուսոյն. հեռացա՛յ խաւարամբ խաւարային. ճաշակեցի՛ ըզմահաւրթպըտուղն. հոդանա՛յ պատկեր բարերար ստեղծողիդ. ծգնեա՛:

Յանկատմա՛ն հոգւոյս ի մարմնոյս. ի քակտե՛լ գերեզիկ շինուածոյս. զարհուրի՛մ ի սպառնալեաց թագաւորին. թէ պահանջի՛ւմ լինիմ զտանջանդ պատուիրանին. ծգնեա՛:

Կուսածի՛ն մարդացեալ ևս իմ Յիսուս. յայնմ աւո՛ւրն ահեղ ատենին. ըզգիտնս արեա՛ն քո մի դատապարտեր. ծգնեա՛:

Սոսկալի՛ է օր վախճանին. եւ ահե՛ղ է օր դատաստանին. յայնմ աւո՛ւրն ահեղ ատենին. ըզգիտնս արեա՛ն քո մի անտես առներ. զի պատկե՛ր եմ բարերար ստեղծողիդ. ծգնեա՛:

Զահաւո՛ր զատաստան դատաւորին տեսի. եւ զալո՛ր հուրեցա՛յ. զի անպատրաստ եգիտ զնա. ի հրամանաո՛ց քոց թագաւո՛ր յաւիտենից. օգնեա՛ եւ ինձ քե՛զ այսօր. յաւուրսն ճանապարհին. եւ ի միւսանգա՛մ գալստեանդն քո օգնեա՛ ինձ:

Ա՛ծածկի՛ն անարատ մայր Տեառն եւ կոյս՝ե՛ր. բարե՛խօսեա՛ առ Որդին քո միածին. զի փրկեսցէ՛ ընդ մեզ ի սպառնալեաց գե՛հենդն. եւ պարգեւեսցէ՛ մեզ զերկնից զարքայութի՛ւնն. եւ հանգուսցէ՛ զհոգիս մեր ընդ ընտրելոցն. օգնեա՛ եւ ինձ քե՛զ այսօր. յաւուրսն ճանապարհին եւ ի միւսանգա՛մ գալստեանդն քո օգնեա՛ ինձ:

Ց. ՇԱՔԱՓ
ՔԱՓԱՌԱՊՈՏԱՑ, ԱՋ.

Յիշատակ է Ղազարու յարութեան:

Ի ԳԻՇԵՐԻ
Օրհնութիւն Ա՛ջ:

Ա՛յսօր գոլով ի Բեթանիա քո ամենաջո՛ր հրամանատո՛ւդ. ձա՛յնեցեր՛ր Ղազարու և գո՛ղացա՛ր մահ. զի՛ժ մինչ պարտեցա՛ս ապականութիւն լուծա՛ս.* կենդանարա՛ր քե՛զ կե՛ցո՛ր լզմեզ: Ա՛յսօր գոլով ի Բեթանիա զքո՛ զաշխարհակեցոյց նե՛ զայրո՛ւթի՛դ. յա՛ռաջագո՛յն ծանուցեր անապականաբար կո՛չմամբ զէորեքօրեայն ի թաղմանէ. կենդանարա՛ր: Ա՛յսօր գոլով ի Բեթանիա Ե՛բրայեցւո՛ց մանկո՛ւնքն ըսքանչացեա՛լ ասէի՛ն. զՔա՛րիամ՛ս զերեքսո՛ւն ի թաղմանէ յարո՛ւցեալ որդւո՛յն Մարիամու. կենդանարա՛ր:

† Կենդանութե՛ն բաշխող քրիստո՛ս ի Բեթանիա եկաւորեալ այսօր. բարեկամի՛ն Ղազարո՛ւ պարգեւէ զկենդանո՛ւթիւն: Տնօրինաբա՛ր արտասուելո՛վ ընդ Մարթայի՛ և ընդ Մարիամու. ո՛ղբակցէր և որպէս մա՛րդ հարցանէր ո՛ւր եդի՛ք զՂազարո՛ս: Եւ որպէս զձա՛յ բարբառովն յարուցանէ՛ ի մեռելոց զերեքօրեայն. և զուգընթաց ձայնի՛ն մեռեալն ելի՛ն արտաքս անապակա՛ն:

Կո՛ր Բ: Յաւա՛ծային ձայնէ՝ գո՛չմանըն սարսեցի՛ն դողալով կարանպե՛տք դերժոխեցն. եւ մեռեալն ելի՛ն արտաքս ա՛նապակա՛ն: Կացեա՛լ ի դուրս այրի՛ն և ձայնէր աղաղարող բարբառո՛վ ի գերեզմանն. Ղազարէ՛ ե՛կ արտաքս ա՛նապակա՛ն:

ՂԱԶ: Ե՛կայք որդիք մարդկան այսօր ձղեասցո՛ւք ըզհօրն ըզվըտանգ. որ մերկացաւ մեղօք ըզփառս աբարչին. եւ զգեցաւ զթըշնա՛մւոյն ծածկոյթ փոխանակ անճառ լուսոյն: Գո՛վեցէ՛ք զՈրդին Այ այսօր ցընծութեամբ որդիք Ադամայ. որ եկն ի խնդիր եղծեալ պատկերին. եւ գըտեալ նորոգեաց ի փառս առաջին պատմո՛ւճանին: Նո՛ր նորոգո՛ղ բնութե՛ մերոյ Յե. որ ի խորհո՛ւրդ հըշնա՛լթե մարդոյն. զանպըտուղն այսօր չորացուցեր զթըշնա՛մին. եւ ըզմե՛զ ի հնացեալ մեղաց նորոգեա՛ ի կեանս անմա՛հ:

ԿԲ: Ո՛ր ըզհօրհո՛ւրդ քո գալըստեանդ յառաջագո՛յն գուշակեցեր. մարգարէիւքն Ի՛սրայէլի՝ զո՛րս ընտրեցեր յե՛տ Մովսեսի. որ՛ք խօսեցան Հոգւո՛վ սրբո՛վ բա՛զմապատի՛կ օրինակո՛ք. տո՛ւր մե՛զ փըրկի՛չ ողորմութիւն և ըզմեղաց ըզթողութիւն: Ի՛ մերձե՛նալ ամաց վերջին զո՛ր տեսանո՛ղքըն ծանուցի՛ն. ըզհա՛սանել մեր փըրկո՛ղիդ առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի՛ մէջ մարդկան զգեցեալ ընկերպ ծառայական. տո՛ւր մե՛զ փըրկի՛չ ողորմութիւն և ըզմեղաց ըզթողութիւն: Ի՛ վերջերոյդ աւուր զԱդամ. տեղծեր ի տի՛պ քո տիրական. որ ոչ պահեա՛ զպատուիրանըն մերկացաւ ըզպատմուճանն. իսկ նո՛ր Ադամդ ի վեց դարձն այց արարեր կորուսելոյն. տո՛ւր մե՛զ փըրկի՛չ ողորմութիւն և ըզմեղաց ըզթողութիւն: Տա՛ճար լուսոյ անըստուերին և առագաստ անճառ Բանին. որ ըզնախնյոյ մօրն Եւայի բարձեր զանէծսըն սրբոտմալի. հայցեա՛ յՈրդւոյ քո միածնի հօր հաշտութե՛ըն մերնորգի. բա՛ւնալ ի մէնջ ըզխռովութե՛ն և տա՛լ զոգւոց խաղաղութիւն:

ՅԲ: Ո՛ր ի վերդ ես քան զամ ընդմիտս և զխորհո՛ւրդս. * փառաց թագա՛ւոր խընայեա ի մեզ: Ո՛ր

միայն ո՛ւնես զանմահութիւն և զանեղո՛ւթիւն. փառաց թագ: Ո՛ր նըստիս ի՛ քրո՛վբէս Եւրորդութի՛ն անբաժանելի. փառաց: Ո՛ր երկրըպագեա՛ղդ ես ի հրեշտակաց և ի՛ մարդկանէ. փառաց:

ՀՈԳ. Այրսափե՛լի հողմոյ նըմանի ա՛հեղագո՛ղ սաստիկ հընչմամբ. երեւեցա՛ր ի վերնատանն Հոգի՛դ դասն եր՛կոտասան. որ՛ք առ ի քէն մըկըրտեցան որպէս զոսկի հրով մաքրեցան. մաքրեա՛ ի մէնջ ըզմէգ մեղաց եւ ըզգեցո՛ ըզլոյս փառաց: Ե՛կիր յերկիր անտուաժա՛բար դատել զաշխարհս իշխանաբար. ՚նդ արդարութեան և ընդ մեղաց և ընդ չարին դատաստանաց. բացեր ըզդանձդ անհիւթական պարգեւս ետո՛ւր որդւոց մարդկան. մաքրեա՛ ի մէնջ ըզմէգ մեղաց եւ ըզգեցո՛ ըզլոյս փառաց: Սէրն ի սիրոյ զաէրդ առաքեաց Լինքըն զանդամն իւր քեւ յօդեաց. զկեղեցի՛ իւր զոր շինեաց եօթըն սեամբ քո՛ հաստատեաց. տո՛ւնտես ինձ եղ զառաքեալն եօթնեակ շնորհօք քո՛ զարդարեաց. մաքրեա՛ ի մէնջ ըզմէգ մեղաց եւ ըզգեցո՛ ըզլոյս փառաց:

ՆՆՋ: Ի՛ ձայն փողոյ գալըստեան քո՛ տե՛ր ամե՛ն հո՛գիք զարթիցեն կա՛ղ ի դատաստանի՛ քումմէ փե՛ն ազգ մեր: Յորժամ հընչէ՛ բարբառն ահագին. և հարկանի փող յարո՛ւթեան մերոյ. եւ մե՛ք գոչե՛լով ասեմ՛ք փառ՛ք գալըստեան քո տե՛ր: Յորժամ առնես հատուցումն տե՛ր և սո՛ւրբըք քո՛ պարծեսցին ի՛ քեզ. եւ մե՛զ շնորհեսցես փըրկի՛չ կալ ի յաջմէ քումմէ:

ԱՆՆ: Բանն առաքեալ ի՛ հօրէ՛՝՚՚որ վեն մեր մարմնացա՛՚՚ւ. եւ ցընծութե՛ն աշխարհի յայտնեցաւ. * ըզքե՛զ բարեբանեմք ն՛ե՛ծ հո՛ր կոյս: Զի որո՛ւմ ո՛չըն հանդո՛ւրժէի՛՚՚ն բո՛ցանըշոյլ սերովբէ՛՚՚քն. նա՛եւնակեցաւ ի քո՛ւմ յորովայնի՛. ըզքե՛զ: Յորմէ սարսեալ դո՛ղայի՛՚՚ն փայլակնացայտ ի՛ լուսո՛՚՚յն. ի՛ գիրկըս

քո ընդա՛ ընկալար. ընդքեզ բարե՛բանեմք Աստուածա՛ծին կոյս:

Խչ: Ա՛յսօր խընդրի՛ պատուականն փայտ խաչին աւանդեա՛լն ի գողգոթա. ի՛ ձեռն աստուածանսէր դըշխոյին. * ե՛կայք հաւատացեա՛լք երկրըպագեսցուք աստուածայի՛ն ե՛ր նըշանին: Ա՛յսօր ընծայէ՛ գողգոթա ընգծա՛ծկեալն ի յերկրի՛. վերաբերեա՛լ անուշահոտ խընկովք. ի՛ ձեռն երանելւո՛յն Յուդայի՛. ե՛կայք: փառք Հօր: Ա՛յսօր ի ձեռըն փընրկականն ե՛ր խաչին կենագո՛րծի՛ պատանին մեռեա՛լ. եւ ողբա՛յ սատանայ ըզկո՛րծանումն իւր. ի՛սկ մե՛ք քեզի՛ հաւատացեա՛լք երկրըպագեսցուք ա՛ստուածայի՛ն ե՛ր նըշանին:

Ա՛յժմ և միշտ: Ե՛լեա՛լ ի գերեզմանէն երիզապի՛նդ պատանո՛ջքըն մեռեա՛լն. հրամայեա՛ց լուծանել ի կեանսըն յաւի՛տե՛նից:

Մաղնանք. փառք հրաշափառ գալստեան:

Ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա:

Խարձր առնեմ զքեզ Տէր, զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս: Տէր Ա՛ծ իմ կարդացի առ քեզ. և բժշկեցեր զիս. Տէր հաներ ի դըժոխոց զանձն իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ ոչ իջանե՛ն ի գուբ:

Ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա:

Փ. Ն՛հան զիս ի գբոյ տառապանաց. ի կաւոյ և ի տըղմոյ: Հաստատեա՛ց ի վերայ վիմի զոտս իմ. և ուղղեաց ըզգընացս իմ:

Փառք և երկրպագութիւն Հօր և Որդւոյ և Հոգւո՛յն սրբոյ. այ՛ժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն: Դառնք հրեշտակաց օրհնեն ըզքեզ քե՛ն. ալէ՛լուիա. մարդկա՛ն ազգ սաղմոսեն քեզ. ալէ՛լուիա:

ՅԱՒԱՒՕՏՈՒ

Հատ ԲՁ:

Ը՛ծայրն գո՛ղմամբ ձայն արկեա՛լ առ Ղազարո՛ս. կո՛չեցեր ի թաղմանէ՛. Ա՛ստըւա՛ծ Հարցըն մերո՛ց: Ո՛ր զարտասո՛ւս Մարիա՛մու և Մարթայի՛ ոչ անտես արա՛րեր բարերա՛ր. Ա՛ստըւա՛ծ Հարցըն մերո՛ց: Զչո՛րեքօրեայ զմե՛ռեալն ի՛շխանութեամբ անապակա՛ն կո՛չեցեր ի՛ թաղմանէ՛. Ա՛ստըւա՛ծ Հարցըն մերո՛ց:

Գ. Գո՛րծ ե՛ք ցեղըն ընգծէ՛ր օ՛րհնեցէ՛ք. ե՛՞՞՞՞՞ր՞՞՞՞՞ բա՞՞՞՞՞ր՞՞՞՞՞ա՛ր արարէ՛ք ընդնա յա՛ւիտեա՛ն: Փառք Հօր: Գի՛շերըք ընգցէ՛ր օ՛րհնեցէ՛ք: Ո՛ր Հօրն է՛ փառա՛կից. ի՛ Բեթանիա՛ եկէ՛ն այսօր. յա՛րութի՛ւն առնելո՛վ Ղազարո՛ւ. * օ՛րհնեցէ՛ք և գովեցէ՛ք բարձր արարէ՛ք ընդնա յա՛ւիտեա՛ն: Ա՛յժմ և: Ի՛սրայէ՛լ ընգցէ՛ր օրհնեսցէ՛: Եւ լուծեա՛լ ըզզօրո՛ւթի՛ըս գընժո՛ւոց. ա՛ծա՛րաւ կո՛չեաց ընդմեռեա՛լ հորեքօրեայն ի՛ թաղմանէ՛. օ՛րհնեցէ՛ք:

Մեծացո՛ւսցէ ԲՁ: Ը՛ղկո՛ւսութի՛ւնըդ քո՛ ա՛ծա՛ծի՛ն անարատ զո՛ր ո՛չ բոցակի՛զեաց հո՛ւր ածուխեանըն. մեծա՛ցուցանեմք: փառք Հօր: Ո՛ր յարգանդի՛ քո՛ւմ անապականաբա՛ր բնակեցա՛ւ. քո՛ւ Ա՛ծո՛ւ. եւ փրկի՛չ ա՛ծնա՛ցդ մերոց. մեծա՛ցուցանեմք: Ա՛յժմ և: Ա՛նհասանելո՛ւ տէրութեանդ՛ն յայտնութի՛ւնն աշխարհի՛ ծագեցա՛ւ. անմատոյց լուսոյն երկրըպագեսցո՛ւք:

Ողորմեա՛ ԲՁ: Ո՛ր ի՛ չորեքկերպեան կենդանեաց փա՛ռաբանի՛ս ի բարձունս. այսօր մարգասիրապէ՛ս փրկի՛չ երկի՛ր. ի՛ Բեթանիա՛ երթա՛լ յա՛նձն առնո՛ր. * աղբի՛ւր կենաց մե՛ր եւ յոյս յարութե՛ան մե՛ղ: փառք Հօր: Ո՛ր յարտասուս Մարիա՛մանց գթացեա՛լ արտասուեցեր և ասացեր ցնո՛. ո՛ւր եդի՛ք դի՛ք. ե՛՞ս յարուցից ընդսիրելո՛ւն իմ զղաղա՛ր. աղբի՛ւր: Ա՛յժմ և. Ա՛ծայրն արար-

չա՛գործ ձայնի՛ւդ քո ՝ի՛ թաղմանէ կոչեցեր գՂա-
զա՛ր՝ից՝՛րոս. ցուցա՛՛ր կենդանեաց եւ մեռելոց Աբ՛՛ծ.
աղբի՛ւր կենա՛՛ց մեր եւ յո՛՛յս ողորմե՛՛ մեզ:

Տէրդ՝էրդ՝էէ՝ Դ՛Ջ· Ա՛ղբիւր անմա՛հութե՛՛ բղխեա՛՛լ
ի Բեթա՛նիա. կենա՛գործեաց ըզՂա՛զարոս ի՛՛ թաղմանէ՛՛:
փառք Հօր և: կանխեալ Մարիա՛մանցն արտասուա՛լից
հառա՛չմամբ. գոին կենդանա՛ցեալ զէրկնքօրեայ զմե-
ռեա՛լն: Ա՛յժմ և միշտ և: Յա՛ստուածա՛յին ձա՛յնէ գո՛՛չ-
մանըն սա՛րսե՛ցի՛ն գո՛ղալով գի՛՛ժո՛նք. և՛ երի՛զապի՛նդ
մեռեա՛լն ը՛ղդեցաւ զա՛նմահութի՛՛ն:

Ա՛՛ա՛՛. եր՛է: Տէր հա՛նէր ի՛ գ՛ժո՛ռոց զա՛նձն ի՛՛՛

ձեռանէ. այլ ի մեղաց փրկեաց զնա. ընդ նմա էջ ի գոբ: Եւ ի կապանս ոչ եթող զնա ի ձեռանէ. մինչեւ եբեր նմա զգաւազան թագաւորութեան, և իշխանութիւն ի վր բռնաւորաց նր: Սուտ եցոյց զբամբասողս նորա, և ետ նմա զփառս յաւիտենական: Նա զժողովրդն ել և զզաւակն անարատ փրկեաց յազգէ նեղչաց: Եւ եմուտ յոգի ծառայի Տեառն. և ընդդէմ դարձաւ թագաւորաց ահաւորաց՝ արուեստիւք և նշանօք: Հատոյց սրբոյն զվարձս վաստակոց նր. առաջնորդեաց նր ընդ ճանապարհ սքանչելի. եղև նր հովանի ի տուէ, և բոց աստեղաց ի գիշերի: Անցոյց զնոսա ընդ ծով կարմիր. և տարաւ զնս ընդ ջուրս բազումս: Զթշնամիս նոցա ընկղմեաց. և ի խորոց անդնդոց ած զնս ի վեր: Ւսան այնորիկ արդարք կողոպտեցին զամբարիշտս. և օրհնեցին Տէր զանուն քո սուրբ. և զձեռն քո՝ որ մարտնչէր ի վերայ նոցա՝ օրհնեցին միանգամայն: 20:

Պօղոսի առաքելոյն ի Թեսաղոնիկեցւոց առաջին Թղթոյն Է ընթերցուածս: Գ. 12:

Ոչ կամիմ, եղբարք, եթէ տգէտք իցէք վն ննջեցելոցն. զի մի՛ տրտմիցիք ոպ և այլքն՝ որոց ոչ գոյ յոյս: Եթէ հաւատամք՝ եթէ Յն մեռաւ և յարեաւ. նոյնպէս և Ած զննջեցեալսն ի ձեռն Յնի ածցէ ընդ նմա: Բայց զայս ասեմ Տեառն բանիւ, եթէ մեք՝ որ կենդանիքս եմք մնացեալք՝ ի գալստեանն Տեառն ոչ ժամանեմք ննջեցելոցն: Զի ինքն Տր հրամանաւ, ի ձայն հրեշտակապետի և ի փող Այ իջանէ յերկնից. և մեռեալք ի Քն յարիցեն յառաջագոյն: Ապա և մեք որ կենդանիսն մնացեալ իցեմք՝ նոքօք հանդերձ յափշտակեսցուք ամպովք ընդ առաջ Տեառն յօդս. և այնպէս յամ ժամ ընդ Տեառն լինիցիմք: Այսուհետեւ մխիթարեցէք զմիմեանս բանիւքս այսոքիւք: 17:

Ալէլ· ալէլ· ալէլ:

Եհան զնս ի գբոյ տառապանաց· ի կաւոյ և ի տղմոյ:

Զնր՝ Որթիւ:

Ա-եթոպան ըսպ Յովհաննու: ԺԱ. 1:

Վասն փառաց Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

Եւ էր ոմն Հիւանդ Ղազարոս ի Բեթանիայ, ի գեղջէ Մարեմայ և Մարթայի քեռ նր: Այս այն Մարիամ էր որ օծ զՏէրն իւղով, և ջնջեաց զոտս նր հերով իւրով. որոյ եղբայրն Ղազարոս Հիւանդ էր: Առաքեցին առ նա քոյրք նր և ասեն. Տէր՝ ահաւասիկ զոր դուն սիրէիր՝ Հիւանդացեալ է: Իբրև լուաւ Յն, ասէ. այն Հիւանդութիւն չէ ի մահ, այլ վն փառացն Այ. զի փառաւորի Որդի Այ այնուհետեւ: Եւ սիրէր Յն զՄարթա և զքոյր նր զՄարիամ և զՂազար: Իբրև լուաւ թէ Հիւանդացեալ է, զտեղի կալաւ անդէն ուր էրն՝ աւուրս երկուս: Ապա յետ այնորիկ ասէ ցնն. եկայք երթիցուք միւսանգամ ի Հրէաստան: Ասեն ցնա աշակերտքն. Ռաբբի, այժմ եւս խնդրէին զքեզ Հրեայքն քարկոծ առնել. և դարձեալ երթաս անդրէն: Պատասխանի ետ Յն. ոչ երկոտասան ժամ է յաւուր. եթէ ոք գնայ ի տուընջեան՝ ոչ գայթագղի, զի զլոյս աշխարհիս այսորիկ տեսանէ. ապա թէ ոք գնայ ի գիշերի՝ գայթագղի, զի լոյս ոչ գոյ ընդ նմա: Զայս իբրեւ ասաց, յետ այսորիկ ասէ ցնն. Ղազարոս բարեկամ մեր ննջեաց, այլ երթամ զի զարթուցից զնա: Ասեն ցնա աշակերտքն. Տէր՝ եթէ ննջեաց՝ ապա ապրի: Աայլ Յն վն մահուն նր ասէր. նոյ այսպէս թուեցաւ՝ թէ վն ննջելոյ քնոյն ասէ: Յայնժամ ասէ ցնն Յն յայտնապէս: Ղազարոս մեռաւ. և ես ուրախ եմ վն ձեր, զի դուք հաւատասջիք ինձ, զի ես չէի անդ. բայց արդ եկայք երթիցուք առ նա: Ասէ Թովմաս անուանեալն երկուորեակ՝ ցաշակերտակիցսն. ծն եկայք և մեք՝ զի ընդ նմա մեռցուք: Եկն Յն՝ եգիտ զնա չորեք-

քօրեայ ի գերեզմանի: Եւ էր Ելիանիա մերձ Յերու-
սաղէմ, իբրեւ ասպարիսօք հնգետասան: Բազումք ի
ի հրեից անտի եկեալ էին առ Մարթա և Մարիամ,
զի մխիթարեսցեն զնա վն եղբօրն: Մարթա իբրև լը-
աւ՝ թէ Յն գայ, ընդ առաջ գնաց նր. բայց Մարիամ
նստէր անդէն ի տան: Ասէ Մարթա ցՅն. Տէր՝ եթէ
աստ լեեալ էիր, եղբայրն իմ չէր մեռեալ. այլ և արդ
գիտեմ, եթէ զոր ինչ խնդրեսցես ԱԱՅ՝ տացէ քեզ
Ած: Ասէ ցնա Յն. յարիցէ եղբայրն քո: Ասէ ցնա
Մարթա. գիտեմ զի յարիցէ ի յարութեան՝ յաւուրն
յետնում: Ասէ ցնա Յիսուս. ես իսկ եմ յարութի և
կեանք. որ հաւատայ յիս, թէպէտ և մեռանի՝ կեցցէ.
և ամ որ կենդանի է և հաւատայ յիս, մի մեռցի ի
յաւիտեան. հաւատաս այսմիկ: Ասէ ցնա. այո Տէր, ես
հաւատացի՝ եթէ դու ես քն Որդի Ած, որ յաշխարհ
գալոց էիր: Եւ զայս իբրեւ ասաց, գնաց կոչեաց զՄա-
րիամ զքոյր իւր լռելեայն և ասէ. վարդապետն եկեալ
է և կոչէ զքեզ: Նա իբրեւ լուաւ՝ յարեաւ վաղվա-
ղակի, և եկն առ նա: Զեւ եւս էր եկեալ Յն ի գեօղն,
այլ էր անդէն ի տեղւոյն՝ ուր ընդ առաջ եղեւ նմա
Մարթա: Իսկ Հրեայքն՝ որ էին ընդ նմա ի տան անդ
և մխիթարէին զնա, իբրեւ տեսին զՄարիամ՝ թէ յա-
րեաւ վաղվաղակի և գնաց, գնացին և նոքա զհետ նր.
համարէին թէ ի գերեզմանն երթայ՝ զի լացցէ անդ:
Իսկ Մարիամ իբրեւ եկն ուր էրն Յն, և տես զնա,
անկաւ առ ոտս նր և ասէ. Տէր, եթէ աստ էիր գի-
պեալ՝ ոչ էր մեռեալ եղբայրն իմ: Յն իբրեւ տես
զնա զի լայր, և որ ընդ նմա էին Հրեայքն՝ լային, խռո-
վեցաւ յոգի իւր իբրեւ զայրացեալ, և ասէ. ուր եդիք
զնա: Ասեն ցնա. Տէր՝ եկ և տես: Եւ արտասուեաց
Յն: Ասէին Հրեայքն. տեսէք՝ որչափ սիրէր զնա: Կէսքն
ի նոցանէ ասէին. ոչ կարէր սա՝ որ երաց զաչս կու-
րին, առնել՝ զի և սա մի մեռցի: Յն դարձեալ զայ-

րացեալ ընդ միտս իւր, գայ ի գերեզմանն. և էր այր
մի, և վէմ մի եդեալ ի վր նր: Եւ ասէ Յն. ի բաց
արարէք զվէմդ: Ասէ ցնա Մարթա՝ քոյր մեռելոյն.
Տէր՝ արդ հոտեալ իցէ, քանզի չորեքօրեայ է: Ասէ
ցնա Յն. ոչ ասացի քեզ՝ եթէ հաւատասցես, տեսցես
զփառս Ած: Եւ իբրեւ ի վեր առին զվէմն, Յն աւ-
բարձ զաչս իւր ի վեր, և ասէ. Հայր՝ գոհանամ
զքէն, զի լուար ինձ, և ես գիտէի՝ զի յամ ժամ լսես
ինձ. այլ վն ժողովրդեանս որ շուրջ կան՝ առնեմ, զի
հաւատասցեն թէ դու առաքեցեր զիս: Զայս իբրեւ
ասաց, ի ձայն մեծ աղաղակեաց և ասէ. Ղազարէ՝ արի
ել արտաքս: Եւ ել մեռեալն ոտիւք կապելովք, և
ձեռօքն երիզապնդօք, և երեսօքն վարշամակապատօք:
Եւ ասէ ցնն Յն. լուծէք զդա և թողէք երթալ: Բա-
զումք ի հրեից՝ որ եկեալ էին առ Մարեմանս, իբրեւ
տեսին զոր արարն՝ հաւատացին ի նա: Եւ ոմանք ի նո-
ցանէ գնացին առ փարիսեցիս, և պատմեցին նց՝ զոր
արարն Յն: Ժողովեցին քահանայապետքն և փարիսե-
ցիքն ատեան, և ասեն. զի՞նչ արասցուք զի այրն այն
բազում նշանս առնէ: Եթէ թողումք զնա այնպէս,
ամենեքեան հաւատան ի նա. և գայցեն Հռոմք և բառ-
նայցեն զաղգս մեր և զտեղի: Մի ոմն ի նոցանէ՝ անուն
Կայիափա, որ քահանայապետ էր տարւոյն այնորիկ,
ասէ ցնոսա. դուք ոչինչ գիտէք, և ոչ բնաւ խորհիլ
իսկ, թէ լաւ է մեզ, զի այր մի մեռանիցի ի վր ժողո-
վրդեանս, և մի ամ ազգս կորիցէ: Զայս ոչ յանձնէ
ինչ ասաց. այլ զի քահանայապետ էր տարւոյն այնո-
րիկ, մարգարէացաւ՝ եթէ մեռանելոց էր Յն ի վր
ազգին. և ոչ ի վերայ ազգին միայն, այլ զի և զոր-
դիսն Ած զգրուեալսն ժողովեսցէ ի մի: Ապա յայնմ
օրէ խորհուրդ արարին՝ զի սպանցեն զնա: Եւ Յն այ-
նուհետեւ ոչ երթէ համարձակ շրջէր ի մէջ հրէից,
այլ գնաց անտի յերկիր մի որ մերձ էր յանապատ, ի

քաղաք մի՝ որում անուն էր Եփրայիմ. և անդ լինէր աշակերտօքն Հանդերձ: 54:

Երէ· Տէրն յետ ստեղծման:

Քաբաղ· Խնդրեսցուք: կեցո Տէր՝ ի ՝ի՛ն՝: Աղ· Քուէմ ա՛մենազօր և հրաշալի գալստեանդ:

ՅԵՐԵԿՈՅՆ

Խոնարհեցո ե՛ Ապրեցո:

Կիրակոսի փառ:

Նարեբանեալ որ եկիր և գալոց ես ի յերկինէ աստուածային քո փառաւք. շնորհեա ամենեցուն զյարուցիւն քրիստոս, որպէս մարգասէր: Ե՛ և վճար փառն ականին Լոյս զուարթ:

Մեսեղէ Գալոպեան: Օրհնեալ որ գաս:

Քաբաղ յայնի՛. Ասացուք, կամ գանչ:

Ե՛ զքենուն ինաքան հանանայէն, ե՛ եւանեն յոպեան խալէ՛ե՛ աւետաբանաւ, խնկովէ ե՛ մոգերնօք ե՛ ամենայն զարդուք: Ե՛ աւեն հաւքաւչի, յորոյ ի սկսանելն հարցն զվարքաւորն, ե՛ քանան զհոգեան:

Հաւքաւչի Աշ· Որ վերօրհնիս յաթոռոյս քերովբէից. ի վե՛ր նըստել յաւանակի հաճեցար. * բարեբանեալ ո՛ր եկիրդ ի կեցո՛ւցանել: Ո՛սանի և մե՛ք զյաղթական օրհնուածեանցն ըղձայն. մատուցանեմք քեզ թագաւո՛ր փառաց ընդ տղայն օրհնաբանելով. բարեբան: Ո՛վսաննա՛ ի բարձունս ա՛լէլո՛ւիա. բարեբանեալ եկեալ անուամբ Տե՛ն ա՛լէլո՛ւիա. և օրհնուածի՛ ո՛ր գալոցդ ես անուամբ Տեառն ա՛լէ՛լո՛ւիա:

Ա՛յսօր զանընկի՛ղելն Բա՛նն որ յաթո՛ռ փառաց ընդ Հօր յերկրի՛ երեւեալ տեսաք. քրովբէակա՛ն ձայնի՛ւ օրհնեսցո՛ւք. * օրհնեալ եկեալ անուա՛մբ Տեառն: փառք Հօր: Ա՛յսօր յաւանակ քերովբէ և տղեայք

եբրայեցւոց բարեբանեն. օրհնուածի՛ որդւոյ Դաւթի օրհնեալ եկ: Ա՛յժմ և: Ա՛յսօր զուարճացան տիեզերք գալստեամբ Ածորդւոյն յերկի՛ն. և գոչէին հընչմամբ երգով. օրհնեալ եկ:

Քրշ. Խնդրեսցուք: կեցո յայնի՛: Աղ. Թագաւոր խաղ: Ե՛ սրյուկին:

ԱՒՐԱԿ ԾԱՂԱՒԱՑԱՒՐՊ, ԱՆ.

Ի ԳԻՇԵՐԻ

Հոկտ՛ն է. ե՛ դնէ սրբուհի՛ն ի վերայ բազմոյն յոպեանն:

Հեռաւոյ ըսրոյան ԴՁ:

Թագաւոր գալո՛վ քո՛ յաշխարհս. մըտե՛ր ի՛ քաղաքն Ե՛րուսաղէ՛մ. նըստեա՛լ ի վե՛ր հողեղէն նոր յա՛ւանակի՛՛՛. կո՛չել զՆե՛թանոս յերկրըպագութի՛ն: Ծե՛ր ոստո՛վք ձի՛թենեաց. եւ տղայքն ոստո՛վք արմաւենեաց. եւ երա՛մ երա՛մ դասո՛ւքն աղաղակէի՛՛՛ն. ովսաննա օրհնեա՛լ եկեա՛լ ի յանո՛ւնն Տե՛ն: Ցընծացա՛ւ ե՛ր Սիո՛ն. բերկրեցան ե՛ր եկեղեցի՛ք. եւ խնդութի՛ւ բազմաւ ելէն ընդ առա՛՛՛ջ. օրհնէի՛ն զգալո՛ստ քո փերկի՛չ յաշխարհ:

Յորժամ եկի՛ն ցե՛ յԵ՛ի՛մ ի քաղա՛քն. ընդ առաջ ելին ծերքն ոստո՛վք ձի՛թենեա՛՛՛ք. և զե՛ծորդի՛ն փառաւո՛րէի՛ն: Ի՛ լեռնէ ձի՛թենեաց տա՛րածանէին մանկունքն ըզյա՛նգերձս իւրեա՛ծից. և ոստս ի ծառոյ բերեալ մատո՛ւցանէի՛՛՛ն. Ա՛ծորդւոյն ե՛ր՝ թագաւո՛րի՛ն: Ոստո՛վք և տերեւեա՛լ ձի՛թենեաւք. ե՛ր եբրայեցւոց մանկո՛ւնք օրհնէի՛ն. ուրա՛խ լի՛ր երուսաղէ՛մ քաղա՛՛՛ք. և ցընծա՛ սիո՛ն մայր եկեղեցի՛:

Ոչգ՝լուստ քո՛ քե՛ այսօր Յե՛րուսաղէմ նո՛ր եկեղեցի՛ նը. յաղթական երգով բարեբանեմք. * ծրհնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ Տ՛ն: Ո՛ր վասն մերոյ փըրկութեան յաւանակի՛ նըստե՛լ յանձն ա՛ռեր. ընդ մանկո՛ւնսըն բարեբանե՛մք. ծրհնեա՛լ եկ: Թագաւո՛ր երկնաւո՛ր զե՛կեղեցի՛ քո անշարժ պահեա. և զերկրըպագուս անուա՛նըդ քո պա՛հեա՛՛ի լսա՛ղաղութեան:

Ի՛ յարութե՛ն յաւե՛ր գալըստեան փըրկչին. տա՛րածանէ՛ին մանկո՛ւնքն ըզՀանդերձս. * և անդադար ձայնիւ օրհնէ՛ին. ծրհնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ Տեառն: Ո՛սաս ի՛ ծառից բերեա՛լ մատո՛ւցանէ՛ին. և՛ ծորգո՛ւյն առ ճանա՛պարհաւն. և անդադար ձայնիւ: Ի՛ ծերից բընդլեա՛լ օրհնութե՛ն. եւ ի տղայո՛ց փառաբանութե՛ն. և անդադար ձայնիւ:

Զէ՛ն Սէ՛. ֆրօղէ. եւ եւս լսաղաղ: Օրհնութիւն և փառք Հօր: եւ ապա ասէն յապեանն՝

Օրհնո՛ւի՛ւն ԱՋ:

Ո՛ր վերօրհնի՛ս յաթո՛ռս քերովբէ՛ից. ի՛ վերայ նըստել յաւանակի՛ հաճեցար. * բարեբանեա՛լ ո՛ր եկո՛ղդ ի՛ կեցո՛ւցանել: Ո՛սաի և մե՛ք զյաղթակա՛ն օրհնութե՛ն ըզձայն. մատուցանե՛մք քեզ թագաւո՛ր փառաց ընդ տղայն օրհնաբանե՛լով. բարեբան: Ո՛վսաննա՛ ի բարձունս ա՛լէլո՛ւիա. բարեբանեա՛լ եկեա՛լ անուա՛մբ Տեառն ա՛լէլո՛ւիա. և օրհնութե՛ն ո՛ր գալո՛ղդ ե՛ս անուա՛մբ Տեառն ա՛լէլո՛ւիա:

† Այսօր զանընակի՛ղըն Բա՛ն ո՛ր յաթո՛ռ փառաց ընդ Հօր յերկրի՛ երեւեալ տեսաք. քրովբէակա՛ն ձայնիւ օրհնեսցո՛ւք. * ծրհնեա՛լ եկեա՛լ անուա՛մբ Տեառն: Այսօր յաւանակ քերովբէ՛ և տըղայք Եբրայեցւոց բարեբանե՛ն. օրհնութե՛ն որդւո՛յ Դաւթի՛. օրհնեա՛լ:

Ղա՛ր: Այսօր գոլով ի Բեթանիա քո՛ ամենազո՛ր հրամանաւըդ. ձա՛յնեցէ՛ր ղազարու և դո՛ղացաւ մանկ. ըզժո՛ղք պարտեցաւ ա՛պականութե՛ն լուծա՛ւ. * կենդանարա՛ր քե՛ կեցո՛ ըզմե՛զ: Այսօր գոլով ի Բեթանիա ըզքո՛ զաշխարհակեցո՛ղ նը զյարո՛ւթե՛ն. յառաջագո՛ն ծանուցեր անանպականաբար կոչմա՛մբ ըզորեքծորեա՛ն ի թաղմանէ. կենդանարա՛ր: Այսօր գոլով ի Բեթանիա ե՛րրայեցւո՛ց մանկո՛ւնքն ըսքանչացեա՛լ ասէ՛ին. զՄարիամ՛ և զերբայրն ի թաղմանէ յարո՛ւցեալ որդւո՛յն Մարիամու. կենդանարա՛ր:

Ղա՛ր: Կենդանութե՛ց բաշխող քրիստոս ի Բեթանիա եկաւորեալ այսօր. բարեկամի՛ն Ղազարո՛ս պարգեւէ զկենդանո՛ւթիւն: Տնօրինաբար արտասուելո՛վ ընդ Մարթայի՛ և ընդ Մարիամու. ո՛ղբակցէր և որպես մա՛րդ հարցանէր ո՛ւր եդի՛ք ըզնա՛ւրոս: Եւ որպես զանձ՛ բարբառովն յարուցանէ՛ ի մեռելոց ըզերեքօրեայն. և զուգընթաց ձայնի՛ն մեռեա՛լն եկն արտաքս անապակա՛ն:

Վէ՛ր: Ո՛ր իլերինն այլակերպեա՛լ ցո՛ւցեր զձագի՛ն քո՛ զօրութե՛ն. * զքե՛զ փառաւո՛րմ՛ք խոնարհի՛՛ լսո՛ւս: Ո՛ր ըզճառագայթի փառաց քոց ցո՛ւցեր. արեգականա՛կերպ փայլմամբ զարարածո՛ս լուսաւորեցեր. զքե՛զ փառ: Ո՛ր ահագի՛ն տեսլեամբ զարհուրեցուցեր զքո՛ զաշակերտան. ի թըմբրութե՛ն հրաշեցո՛ւր ի սէր ճաճային փառաց քո՛ց. զքե՛զ փառ:

Օրհ: Ոչփառաւորեա՛լըն յամ ա՛րարածոց. եւ ի ծագաց մինչ ի ծագս երկրի զերկրըպագեալն. զմարմնացեա՛լ Բանն ի կո՛ւսէն ձայնի՛ւ երգո՛վ օրհնեսցո՛ւք: Ո՛ր դի՛մեաւ գայ ահեդո՛վմա՛յ բարձրացեա՛լ փո՛ղով. յարութեա՛լ ի պատերազմ ընկըղմեա՛ց զանեերեւո՛յթն Ա՛մա՛

ղէկ. զՔՂեալ Բանն ի դԺոխս ձայնիւ երգով ծրհնենջուք: Ծագումն ի Հօրէ փառակից նը Հոգւոյն. կենդանութիւն ազգի մարդկան. որ յարեաւն այսօր ի մեռելոց. զՀամբարձեալ Բանն ի յերկինս ձայնիւ երգով օրհնենջուք:

ՀՈԳ. Ո՛ր ի քրովբէական կառսըդ Հաստգէս. այսօր իջեր յերկնից ի դաստ առաքելոցըն նը Հոգի. * օրհնեալ ես Թագաւոր անմահ: Ո՛ր գընաս ի վերայ Թեւոց հողմոց. այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանդերձ յառաքեալսըն ն՛ը Հոգի՝. օրհնեալ: Ո՛ր խնամես տեսչութիւ՛ք զքո զարդարածս. այսօր եկեր ի հաստատել զԵկեղեցի քո ն՛ը Հոգի՝. օրհնեալ:

ՆՈՂ: Զայն արկեալ կենարարին ճաճանչին բարբառովն. ասէ եկայք օրհնեալքը Հօր իմոյ. ժառանգեցէք պատրաստեալ ձեզ ըզկեանն ի հանդերձեալ երկրին: Ընդ առաջ ելանել քեզ Հաւատով ի յօդըս վերինս. աստուածազգեաց լուսով պայծառացեալ ի դաստ անմարմնոցն. ի լսել ըզձայն երանաւէտ կոչմանն: Ընդ այժմ քումմէ կացո ընդ իմաստուն նը կուսանսն. ի լուսեղէն առագաստին պայծառացեալ ի դաստ անմարմնոցն. ի ժողովս անդրանկաց գրելոց ի յերկինս:

ԱՅՆ: Պարմանցեալդ ի կուսէն նախայաւիտեան Բանդ. այսօր ի տաճարն երկիր կատարել զօրէնս. վասն փրկութեան Հեթանոսաց: Ո՛ր յանարուեստ աԹոռ նըստիս բարեբանեալդ ի հրեշտակաց. այսօր ի սիմէոնիկ բառնալով ի գիրկս. որ ընծայեցեր ըզմեզ ի կեանսըդ յաւիտենից: Ո՛ր արձակիչդ ես կապելոց պարգեւատու ամենեցունն. այսօր Հայցմամբ ծերունւոյն արձակեա՛ և զնս ըզբաղմամեղս. ի կապանաց մահու ի կեանսըդ յաւիտենից:

ԽՆ. Ի խորանի քումմ սըրբութեան զոր ընտրեցեր գալըստեամբըդ քո փԹ. * ի սմա միաձայնեալ աղաչեմք ըզքեզ. լուր ձայնի աղաչանաց մերոց. ընկալ եւ կեցո՛ ըզմեզ: Ածային լուսով քով պայծառ քան զարեգակըն լուսաւորեցեր զքո՛ նը զեկեղեցի. ի սմա միաձայն: փառք Հօր: Ա՛յսօր և հրեշտակք ուրախանան ընդ պայծառութիւ՛ն քոյ նը եկեղեցւոյ. ի սմա:

ԱՅԺՄ և: Ա՛յսօր զուարճացան տիեզերք գալստեամբ Ածորդւոյն Հե՛ր. և գոչէի՛ն Հընչմամբ երգով. օրհնեալ եկեալ անուա՛մբ Տեառն:

Մ՚ՂՔ. փառք Հրաշափառ գալստեան:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

ՏԸՐ Ած մեր երեւեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեան կանխաւ մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ: Ած՛ իմ ես դու, խոստովան եղէց քեզ. Ած՛ իմ ես դու, և բարձր արարից ըզքեզ:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Լերի՛նք ցնծացեն առաջի Տեառն զի գայ. և Հասեալ է Տէր ի դատել զերկիր: Դատէ զաշխարհս արդարութի՛ւն. և զժողովուրդս իւր ո՛ւղղութի՛ւն:

փառք և: Ա՛յժմ և. ալէլուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒ

Հարց Դ:

Ո՛ր ի քրո՛վբէական աԹոռ ընդ Հո՛ր նըստէիր Բա՛նդ Ա՛ծ՛. այսօր խո՛նարհութեամբ նըստար մարմնո՛վ նոր Յաւանակի՛. ըզքե՛զ բա՛րեբանեմք Ա՛ծ՛ Հա՛րցըն մերոց: Ո՛ր ի սրո՛վբէիցըն սըրբասաց ձայնի՛ւ անդադար օրհնաբանի՛ս. այսօր ի՛ դաստ Ե՛ըրայեցւոց որպի՛ Դաւթի՛ փառաբանեցար. ըզքե՛զ բա՛րեբանեմք Ա՛ծ՛

հա՛յցըն մերոց: Ո՞ր ի հրաՀկերպէցն երգաբանեալ հընչմա՛մբ ի բանձունս օրհնաբանիս. այսօր ի ծերոց և ի տղայոց գովեցա՛ր ովսաննա երգով. լուքեղ բա՛րեբանեմք Ա՛ըծ՝ հա՛յցըն մերոց:

Գ· Ի ՂՋՏ՝ օրհնեցէ՛ք բարձր ա՛րարքք ըզնա յաւիտեան: Ա՛յսօր ըզգալո՛ւստ վրկչին մե՛ր յընծայե՛լ տանէ՛ նոր երուսա՛ղէ՛մ. ժողովրդք ո՛րք ի հեթանոսաց. բարձր ա՛րարքք ըզնա յաւիտեան: փառք Հօր: Ա՛յսօր ընդ մանկանցն Եբրայե՛ցւոց. ղհինաւո՛ւրցն եկեալ նոր արքայ ի սիո՛ն՛վն. մանկունք ո՛ր եկեղեցւոյ. բարձր արարքք ըզնա յաւիտեան: Այժմ և: Ա՛յսօր ընդ ծերոցն օրհնաբա՛նից. ուրախանո՛ք բարեբանեցէք. զանմա՛հ թագաւորն ե՛կեա՛լ. քա՛հանայք հոգեւոր երգո՛վ բարձր ա՛րարքք ըզնա յաւիտեան:

Մեծաց· Ա՛: Ո՛ւրախ լեր յոյժ դո՛ւստրը սիո՛նվեն՝ պայծառացի՛ր երուսաղէ՛մ. զարգացեա՛ ըզգրո՛ւնըս քո քաղա՛քդ Ա՛ստուծոյ: փառք Հօր: Քա՛նզի քե՛ ո՛ր է՛ն ի յաթոռ փա՛ռաց. այսօր մի՛տանէ՛ ի քեզ նըստեալ ի վե՛ր յաւանա՛կի՛ նո՛րոյ: Այժմ և: Ծերք և տղայք ոստո՛վք ձիթենեաց միաբանո՛ւթի՛ երգէին. օրհնո՛ւթի՛ որդւոյ Դաւթի օ՛րհնեա՛լ եկեալ ա՛նուա՛մբ Տ՛ն՛ն՝:

Ի՝ղբեղէց ա՛եւ. Ղո՛է: Ղ՝ւ ահա այր ո՛ի: 45:

Ապ՝ եղէ: փառք յաւուրեան քո Տ՛էր. ոչ դադար:

Գնէղէէ գալոեան: Գ՝անք լո՛ւսեղէ՛ա՛ն ղլուսաւորեցոյն սպանէին մեծի՛ գա՛լըստեան՝նըն Տ՛՝՛ն՛ն: Ե՝՛ւ երգէ՛ին երգ նո՛ր. օ՛րհնեա՛լ է՛ քո՛ ե՛ր գա՛լո՛ւստդ:

Ոըէ՛. Բկ: Ո՛ւրախ լե՛ր եկեղեցի՛ սուրբ. ի գա՛լըստեան սո՛ւրբ միածնին. ուրախ լե՛ր և ցընծա՛. հանդերձ ամենայն սո՛ւրբո՛վք: փառք Հօր: Խընդա՛ յոյժ դո՛ւստրը վերի՛ն սիո՛նվեն՝. ա՛հա թագաւո՛ր քո գա՛յ

ընդառաջ յաւանակի՛ նորո՛յ. ա՛րդար և փրկի՛չ. փրկէ՛ և կեցո՛ւցանէ՛: Այժմ և: Ըզնա՛ւրճա՛ցիր և բերկրեա՛ ժողովո՛ւրդ Ա՛ստուծո՛յ. մա՛տո՛ զնստըս ծաղկեալս հաւատո՛վ և ասա՝. օրհնեա՛լ ո՛ր եկի՛ըդ թագաւո՛ր տիե՛ղերաց:

Տէրտէրէ՛. Բկ: Ո՛՛ստոս թագաւո՛՛ն ո՛՛ր է՛ն ի յամե՛ն փառաց. տե՛սաք ի յերկրի ընդառաջ ի նո՛ր յաւանա՛կի՛: փառք Հօր: Ը՛նդ ա՛ռաջ ելեա՛լ արքա՛՛յի՛ն դանք ե՛բրայեցւոցն. ծերքն ո՛ստո՛վք ձիթենեօք և տղայքն արմաւենեօք: Այժմ և: Մի՛ա՛բանա՛կա՛՛ն ձա՛՛յնի՛ւ գո՛՛էի՛ն երգ նո՛ր. բարեբանելո՛վ զանը՛մա՛՛ն թագաւո՛րն:

Այլ ի Տէրտէրէ՛նէցէ՛ ղՔՔ ռուն ղէէնուա՛ ղաբան ե՛ ելանէն ի ղո՛ւբս խալէ՛ե՛ ա՛եռաբանա՛, խնկով և՛ մո՛ղէնիօ՛ և՛ ա՛ղնայն ղարդո՛՛ւ ի ռեղէ՛ էնչ բարյբա՛՛նդակ և՛ պատշաճա՛՛ւո՛ր. և՛ անդ ղաբաբէն ղինէ՛ և՛ղբան ղա՛եռաբանն:

Ա՛՛՛. եղէ: Ա՛յսօր մը՛՛տանէ՛՛՛՛ թա՛՛գաւո՛րըն մեր ՔրիՏտոՁԺ՛՛՛ս. ի յերուսաղէ՛մ՝ նոր քաղաք Դաւթի:

Ընդ ա՛ռաջ ելեն ծերքն ոստովք ձիթե՛՛նեօՁ՛ք. և զա՛՛ստուա՛՛ծորդի՛՛ն փառա՛՛ւորէ՛՛ի՛՛ն:

Քուրղ. Ասացուք. կա՛՛ զանդ:

Զինէ ա՛՛՛ւբ Ա՛՛ո՛՛ա՛՛ձին՝ Շ՛՛բա՛՛ան Ա՛Ձ:

Ո՛՛ր վերօրհնի՛՛ս յամե՛՛ռնըս քերովբէ՛՛ից. ի վերայ նըստել յաւանակի՛ հաՃեցար. բարեբանեա՛լ ո՛ր եկի՛ըդ ի կեցո՛՛ւցանել: Ո՛՛ստի և մե՛՛ք զյաղթակա՛՛ն օրհնութեա՛՛նցն ըզձայն. մա՛՛տուցանե՛՛մք քեզ թագաւո՛՛ր փառաց ընդ տղայն օրհնաբանելո՛՛վ. բարեբանեա՛լ ո՛ր եկի՛ըդ ի կեցո՛՛ւցանել: Ո՛՛վսաննա՛ ի բարձունս ա՛լէ՛՛լո՛՛ւիա՛. բարեբանեա՛լ եկեա՛լ անուա՛մբ Տ՛՛ն՛՛ն ա՛լէ՛՛լո՛՛ւիա՛. և օրհնութի՛՛ւն ո՛ր գալո՛՛ցդ է՛՛ս անուա՛մբ Տ՛՛ն՛՛ն՝. ա՛լէ՛՛լո՛՛ւիա՛:

Սաղմոս ՂԷ։

ԿՅ· Տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութիւն Այ մերոյ։

ՓԽ· Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր, զի սքանչելիս արար։

Փրկեաց նմա աջ իւր. և բազուկ սուրբ իւր։

Եցոյց Տէր զփրկութիւն իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր։

Յիշեաց ողորմութեամբ իւրով զՅակովբ, ճշմարտութեամբ իւրով զտունն Իսրայէլի. և տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութիւն Այ մերոյ։

Աղաղակեցէք առ Տէր ամենայն երկիր. օրհնեցէք, ցնծացէք և սաղմոս ասացէք։

Սաղմոս ասացէք Այ մերոյ օրհնութեամբ. օրհնութեամբ և ի ձայն սաղմոսաց։

Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ. օրհնութեամբ ցնծութեամբ և ի ձայն եղջեր փողոյ աղաղակեցէք առաջի թագաւորին Տեառն։

Խռովեսցի ծով լըիւ իւրով, տիեզերք և ամ բնակիչք նր. և գետք ծափս հարցեն ի միասին ձեռամբ։

Լերինք ցնծասցեն առաջի Տեառն, զի գայ. և հասեալ է Տէր ի դատել զերկիր։

Դատի զաշխարհս արդարութեամբ և զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ։

Ընթերցուած յԵրգոց երգոյն Սողոմոնի։ Բ· 8։

Ձայն եղբօրորդւոյ իմոյ. ահաւասիկ սա եկն վազելով ի վր լերանց՝ խայտալով ի վր բլոց։ Նման է եղբօրորդին իմ այծեման կամ որթուց եղանց ի վր լերանց Բեթելայ։ Արի, եկ մերձաւոր իմ, գեղեցիկ իմ, աղաւնի իմ. վն զի ահա ձմեռն էանց. անձրեւք անցին, և գնացեալ մեկնեցան։ Ծաղիկք երեւեցան յերկրի. ժամանակ յատանելոյ եհաս։ Ձայն տատրակի լսելի եղեւ յերկրի մերում։ Թզենի ընձիւղեաց զբողբոջ իւր. պտիղք մեր ծաղկեցան և ետուն զհոտս իւրեանց։ Արի, եկ մերձաւոր իմ, գեղեցիկ իմ, աղաւնի իմ. եկ ընդ հովանեաւ վիմին՝ մերձ առ նախապարիսպն։ Ցո՛յց ինձ զդէմս քո. լսելի արա ինձ զբարբառ քո. վն զի ձայն քո քաղցր է, և դէմք քո գեղեցիկ։ Կալարո՛ւք մեզ աղուեսունս փոքունս՝ զապականիչս այգեաց. և պտիղք մեր ծաղկեսցին։ Եղբօրորդին իմ ինձ և ես նմա. որ հովուէն ի մէջ շուշանաց։ Ինչե՞ղ եղբօրորդին իմ ի պարտէզ իւր. և կերիցէ զպտուղս ծառոց իւրոց։ Տեսին զնա դստերք և երանեցին նմա. թագուհիք և հարճք գովեցին զնա։ Ո՞վ է սա որ երեւեալ է իբրեւ զառաւօտ. գեղեցիկ ոպ զլուսին. ընտիր իբրեւ զարեգական. իբրեւ զհիացումն կարգեալ։ Ի պարտէզս ընկուզոց իջի հայել յարմտիս ուղևից. տեսանել թէ ծաղկեա՞լ էին նռնենիք։ Անդ տաց զսիրնս իմ։

Ընթերցուած Յեսայեայ մարգարէէ։ ԿԲ· 11։

Ասացէք դստեր Սիովնի, ահաւասիկ փրկիչ քո հասեալ գայ և ունի զվարձս իւր ընդ իւր. և գործ իւր առաջի երեսաց իւրոց։ Եւ կոչեսցէք զնա ժողովուրդ սուրբ փրկեալ ի Տեառնէ. և դու կոչեսցիս խնդրեալ քաղաք և ոչ լքեալ։ 12։

Պօղոսի առաքելոյն Յեփեսացւոց Թղթոյն է ընթերցուածս։ Ա· 3։

Օրհնեալ է Աստուած և Հայր Տեառն մերոյ Յսի Քսի, որ օրհնեաց զմեզ ամ հոգեւոր օրհնութիւբ յերկնաւորս ի Քս։ Որպէս ընտրեաց զմեզ նովաւ յառաջ քան զիննելն աշխարհի, լինել մեզ սքս և անարատս առաջի նր սիրով։ Յառաջագոյն սահմանեաց զմեզ յորդեգրութիւն ի ձեռն Յսի Քսի, ի նոյն ըստ հաճութե կամացն իւրոց, ի գովեստ փառաց շնորհացն իւրոց, որով զուարճացոյց զմեզ սիրելեաւն։ Որով ունիմք զփրկութի ի ձեռն արեան նր, զթողութի մեղաց՝ ըստ մեծութե շնո-

հաց իւրոց, որ առաւելաւ ի մեզ ամենայն իմաստու-
թեամբ և գիտութեամբ: Եցոյց մեզ զխորհուրդս կա-
մաց իւրոց՝ ըստ հաճութեան իւրում, զոր յառաջագոյն
եդ նովաւ ի տնտեսութիւն լման ժամանակաց, բովան-
դակել զամենայն քրիստոսիւ, որ ինչ յերկինս և որ ինչ
յերկրի՝ ի նմա: 10:

Ալէլուիա· ալէլուիա· ալէլուիա:

Օրհնեալ եկեալ անուամբ Տեառն. օրհնեալ որ
գալոց ես անուամբ Տեառն. և օրհնեցաք զքեզ ի տա-
նէ Տեառն:

ՋԻՆԻ ՈՐԹԻՒ:

Ա-Եպոբան ըոտ Մոբկոսէ: ԺԶ· 46:

Վասն գալստեան Տեառն մերոյ Յի՛ւ Քրի՛ստոսի:

Եւ գան յերիքով. և ընդ ելանելն նորա յերիքովէ
աշակերտօքն և բազմ ժողովրդով, որդի Տիմէի Բար-
տիմէոս կոյր նստէր մուրացիկ յանցս ճանապարհի: Ի-
բրեւ լուաւ՝ թէ Յի՛ն Նազովրեցի է, սկսաւ աղաղակել
և ասել· որդի՛ Դաւթի Յի՛ն՝ ողորմեաց ինձ: Եւ սաստէին
նմա բազումք՝ զի լռեսցէ. և նա առաւել եւս աղաղա-
կէր· որդի՛ Դաւթի ողորմեաց ինձ: Ջտեղի առ Յի՛ն և
հրամայեաց կոչել զնա: Կոչեն զկոյրն և ասեն ցնա·
քաջալերեաց, արի՛, կոչէ զքեզ: Եւ նորա ընկեցեալ
զձորձս իւր, յարեաւ և եկն առ Յի՛ն: Պատասխանի ետ
նմա Յի՛ն և ասէ· զի՞նչ կամիս՝ թէ արարից քեզ· ասէ
ցնա կոյրն· րաբունի, զի բացցայց: Եւ Յի՛ն ասէ ցնա· երթ՝
հաւատք քո կեցուցին զքեզ· և վաղվաղակի բացաւ,
և երթայր զհետ նորա ի ճանապարհին: Եւ յորժամ
մերձ եղեն Յերի՛մ, ի Բեթփագէ և ի Բեթանիա՝ մօտ ի
լեառն ձիթենեաց, առաքէ երկուս յաշակերտաց ան-
տի, և ասէ ցնա· երթայք դուք ի գեօղդ՝ որ ընդդէմ
ձեր կայ· և նոյնժամայն իբրեւ մտանիցէք ի նա, գտա-
նէք յաւանակ մի կապեալ, յորոյ վրայ ոչ ոք ի մարդ-
կանէ նստաւ, լուծէք զնա և ածէք: Եւ եթէ ոք ա-

սացէ ձեզ՝ թէ զի՞ լուծանէք զյաւանակդ· ասասջի՛ք՝
թէ տէրն իւրում պիտոյ է· և վաղվաղակի առաքեսցէ
զնա այսր: Զոգան և գտին զյաւանակն կապեալ առ
դուրս արտաքոյ ի փողոցի անդ, և լուծին զնա: Եւ ո-
մանք յորոց անդն կային՝ ասեն ցնա· զի՞ գործէք, զի՞
լուծանէք զյաւանակդ: Եւ նոքա ասեն ցնա ոպ ասացն
Յի՛ն. և թոյլ ետուն նմ: Ածեն զյաւանակն առ Յի՛ն. և
արկանեն ի վրա՛ նո՛ր հանդերձս, և նստաւ ի վրա՛ նո՛ր: Եւ
բազումք զհանդերձ իւրեանց տարածանէին ի վրա՛ ճա-
նապարհին, և այլք ոստս ի ծառոց հատանէին և ար-
կանէին զճանապարհսն: Եւ որ առաջին և զկնի եր-
թային, աղաղակէին և ասէին, ովսաննա բարձրելոյն:
Օրհնեալ որ գայդ յանուն Տ՛ն. օրհնեալ թագաւո-
րութի՛ւդ եկեալ հօր մերոյ Դաւթի· խաղաղութի՛ւն յեր-
կինս և փառք ի բարձունս: Եւ եմուտ Յի՛ն Յերի՛մ ի
տաճարն, և հայեցաւ շուրջ զամենեքումբք· և զի էր
երեկոյացեալ ժամն՝ ել ի Բեթանիա երկոտասանիւքն
հանդերձ: ԺԱ· 11:

ՋԻՆԻ ԱՒԵՊՈԲԱՆԻՆ ԱՈԲԿՈՍՓԻՆ ՓՈԲՈՂ. Եւ եւս խաղաղութի՛ւն: Վա՛ն ի վերուստ: Եւ պհոՒՆԱՓԲԼՆ ՂԱՆԴՈՍՈՓԱՆՆ ԻՈՒԼԻ- Ե- ԱՒԵՊՈԲԱՆԱՒ, Ե- ՕԲՏՆԵՆ ՂԱՐՈՒ ԿՈՂՄ ԱՂԼՈՒԲԻ:
ՋԻՆԻ ՓՐՂ· ՍԲ՛ ԽԱՉԻՒՍ: ԱՂ· ՊԱՀՊԱՆԵԱՅ:

Եւ ոպՂ ասէն:

Յորժամ եկեալ կենարարն ի գերեզմանն Ղազարու·
յորժամ եկեալ կենարարն ի գերեզմանն Ղազարու՝
աւետաւոր ձայնիւն աղաղակեր ասելով· Ղա՛զարէ, արի՛
ե՛կ արտաքս: Իսկ մեռեալն ի գերեզմանէն յարեաւ·
և նոյն ինքն զանմահութի՛ւն պարգեւսն ետ սիրելոյն·
և ածային ձայնիւն ի գերեզմանէն կոչեաց· վա՛ն որոյ և
մանկունք երբայեցւոց ոստովք օրհնէին զանմահ թա-
գաւորութի՛ւն քո· ովսաննա օրհնեալ է գալուստ քո,
օրհնութի՛ւն ի բարձունս· օրհնեալ որ գալոցդ ես ա-
նուամբ Տեառն:

Շբ· Դկ· ՍՏ: Յիսո՛ւս միածինն անմահութեանց պարգեւատուն երեւեցաւ մե՛ռելոց. խափանեաց զղջումն մահու: Բղխեմա՛ մեզ արտասուաց Մարիամու և Մարթայի անկեալ առ ոտսըն Տեա՛ռն. խլեցդերձին զնորոգումն երջանկութեան: Բանի՛ւ բանն ա՛ծ կենդանագործեաց ըզլալարոս ի թաղմանէ՛. և եկեալ արտաքս անապական:

Աշն: Պոմ ծաղկի անթառամ տունմի սեռիս մարդկութեան. և շառաւիղ օրհնութեան նախնւոյ ծնողին մերը բընութեան. * բարեխօսեա միածնին Աստծին մայր բանիւն: Երկնաւոր արքային եղեր տաճար ըստ երգողին. յանկարծակի փնջային ի յառագաստ բազմեալ քոյին. բարեխօսեա: Զօրք երկնից անմարմնոց իմանալեացըն զլուարթնոց. իջեալ յերկնից ի յերկիր սպասաւորել մեծ արքային. բարեխօսեա:

Խչ: Այսօր նըշան յաղթող երեւեալ ի յերկրի. պայծառացոյց ըզխեզերս. զէ՛ն յաղթութեան ետուր ըզնաւ քո տէր. * ապրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թըշնամւոյն: Փառք Հօր: Փա՛ռք կենաց կանգնեա՛լ ի մէջ տիեզերաց յայս եւ ապաւէ՛ն ազգի մարդկան. սա՛ պահեսցէ ըզմեզ յամենայն վըտանգից մերոց. ապրեց: Այժմ և միշտ: Յաղթող զօրութիւ՛ն խաչի քո պահեա՛ ըզմեզ քո՛ն Աբե՛ր. որ տարածեցեր ըզձեռն քո ի նմա, եւ լուծա՛ր ըզկնիք դատապարտութեան յանցանաց մերոց· ապրեց:

Ե՛ր երկան է գերեզմանն. Ե՛ ասէն յայնէ՛՝

Սաղմոս ՃԻԹ:

ԿՑ· Եղիցին ականջք քո ի լսել ձայն աղօթից իմոց:

ՓԽ· Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր· Տէր լո՛ւր ձայնի իմում:

Եղիցին ականջք քո ի լսել ձայն աղօթից իմոց: Թէ զանօրէնութիւնս քննես Տէր· Տէր ո՞ կարէ կալ առաջի քո, զի ի քէն է քաւութի՛ւն:

Վն անուան քոյ համբերի Տի՛ր· համբեր անձն իմ բանի քումմ, յուսացաւ անձն իմ ի Տի՛ր: Ի պահէ առաւօտու մինչև յերեկոյ· ի պահէ առաւօտու յուսացաւ Իսրայէլ ի Տէր:

Ի Տեառնէ է ողորմութիւն բազում, և ի նմանէ է փրկութիւն· — և նա փրկեաց զԻսրայէլ յամենայն նեղութեանց նորա:

Զինէ՛ Որթիւ:

Ա–Եպեբան ըստ Յովհաննու· ԺԱ· 1:

Վասն փառաց Տեառն մերոյ Յի՛սի Քրի՛ստոսի:

Նէ էր ոմն հիւանդ Ղազարոս· Եբե՛ր 157:

Զինէ՛ Մաղխան+· Հոգւոցն Հանգուց: Քրիստ· Վասն Հոգւոցն: Աղօ՛թ+· Քե՛ Որդի Աւ՛:

Ե՛ է պատանին յեկեղեցին ախոյեան Շրիստոն Բկ:

Այսօր ընդ հրակերպեան դասուցն օրհնաբանէ՛ն ծերքն ոստո՛ց: Ա՛ք: Ա՛ստ՛ վք եւ տղայքն արմաւենեօք· * ովսաննա՛ նա՛ւ օրհնեա՛լ եկեա՛լ ի յանո՛ւն Տեա՛ռ: Զոր սերովբէքըն ծածկաբար ընդունել ո՛չ բաւէ՛ն. ի վերա՛ց: Ա՛ք: Ա՛ստ՛ յ յաւանակի նորոյ նըստեալ բարեբանեցաւ ի տըղայոց· ովսաննա՛ նա՛ւ: Այսօր ընդ ծերոց և ընդ տղայոց օրհնաբանութեանցըն վերերագե՛ց: Ա՛ք: Ա՛ստ՛ մք նորոյ արքայի՛դ եկեալ Երուսաղէ՛մ· ովսաննա՛ նա՛ւ:

Օրհնեալ եկեալ անուամբ Տեառն· օրհնեալ որ գալոցդ ես: — Զօրհնեալ եկեալն երկոցս ասա:

Ե՛ ապա նորաստեղծեալ:

Քրղ· Խնդրեսցուք: կեցո՛ յայնէ՛: Աղ· Քումմ ամենաղօր և հրաշալի գալստեանդ:

Ց Ե Ր Ե Կ Ո Ց Ի Ն

Ի չին ժամ ժողովին է պօ–ան եկեղեց–ոյն. Եւ ասէն Սաղմոս Ղէ:

Կց· Լերինք ցնծասցեն առաջի Տ֊ն զի գայ· և հասեալ է տէր ի դատել զերկիր:

Փխ· Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր, զի սքանչելիս արար:

Փրկեաց նմա աջ իւր, և բազուկ սուրբ իւր:

Եցոյց Տէր զփրկութիւն իւր· առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր:

Յիշեաց ողորմութիւն իւրով զՅակովբ· ճշմարտութիւն իւրով զտունն Իսրայէլի· և տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն Աւի մերոյ:

Աղաղակեցէք առ Տէր ամենայն երկիր· օրհնեցէք, ցնծացէք և սաղմոս ասացէք:

Սաղմոս ասացէք Աւի մերոյ օրհնութեամբ· օրհնութեամբ և ի ձայն սաղմոսաց:

Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ· օրհնութեամբ ցնծութեամբ և ի ձայն եղջեր փողոյ աղաղակեցէք առաջի թագաւորին Տեառն:

Խռովեսցի ծով լըիւ իւրով, տիեզերք և համ բնակիչք նր· և գետք ծափս հարցեն ի միասին ձեռամբ:

Լերինք ցնծասցեն առաջի Տ֊ն, զի գայ· և հասեալ է Տէր ի դատել զերկիր:

Դատի զաշխարհս արդարութեամբ· և զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ:

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՍ ԱՌԱԿԱՑ: Ը· 22:

Տէր ստացաւ զիս ի սկիզբն ճանապարհաց իւրոց ի գործս իւր· յառաջ քան զյաւիտեանս հաստատեաց զիս: Ի սկզբանէ յառաջ քան զերկիր առնել, և նախ քան զանդունդս գործել, և յառաջ քան զբղխել աղբերաց ջուրց: Եւ նախ քան զլերինս հաստատել, և

յառաջ քան զծմ բլուրս ծնաւ զիս: Տէր արար զչէնս և զանշէնս, և զվերս զբնակեալս ի ներքոյ երկնից: Յորժամ պատրաստեր զերկինս՝ ընդ նմա էի· և մինչ զատուցանէր զաթոռ իւր ի վր հողմոց: Եւ յորժամ զօրացուցանէր զամպս վերինս· յորժամ անսխալ դնէր զաղբիւրս ի ներքոյ երկնից: Ի դնել ծովու զգուշութիւն նր· զի ջուրք մի՛ անցցեն ընդ ափն նր· ի ժամանակի՝ յորժամ հաստատուն դնէր զհիմունս երկրի: Ես էի առ նմա պատշաճեալ· ես էի՛ որով ուրախ լինէր Տէր հանապազ· և ցնծայի առաջի նորա յամենայն ժամ: Յորժամ զուարճացեալ էր զտիեզերս բովանդակել· և ուրախ լինէր յորդիս մարդկան: 31.

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ ՅԵՐԵՄԵՅ ՄԱՐԳԱՐԷԷ: (Բ֊ոյ֊ Դ· 36:)

Ձայեաց ընդ արեւելս եղէմ, և տես զկեակաւ ուրախութիւնն քեզ ԱՒՅ: Ահաւադիկ գան որդիք քո զորս յուղարկեցեր· գան ժողովեալք յարեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու բանիւ սրբոյն· խնդացեալք փառաւք Աւի: Սերկեա եէմ զՀանդերձ սգոյ և լկանաց քոց· և զգեցիր զվայելչութիւն փառացն Աւի ի յաւիտեան: Եւ ա՛րկ զքեւ զկրկնոցն արդարութեան ՅԱՒՅ· դի՛ր խոյր ի գլուխ քո զփառաց յաւիտենականին: Զի ցուցցէ Աւ֊ն ի ներքոյ երկնից զՀամ լուսաւորութիւն քո: Եւ կոչեսցի քեզ անուն ՅԱՒՅ ի յաւիտեան· խաղաղութիւն արդարութեան և փառք ճշմարտութեան: Ե· 4:

Պետրոսի առաքելոյն ի կաթուղիկեայց առաջին թղթոյն է ընթերցուածս: Ա· 3:

Օրհնեալ է Աւ֊ն և Հայր Տ֊ն մերոյ Յի֊ Քի֊, որ ըստ բազում ողորմութեան իւրում ծնաւ զմեզ վերստին ի յոյս կենդանի՝ ի ձեռն յարութեն Յի֊ Քի֊ ի մեռելոց· յանեղծ և յանարատ և յանթառամ ժառանգութիւնն՝ որ պահեալ է յերկինս ի ձեզ· որ զօրութեամբ Աւ֊ պահեալ էք հաւատովք ի պատրաստեալ փրկու-

թէն, յայտնեալ ի յետին ժամանակս: Որով ուրախ լինիջիք, որ այժմ սակաւիկ ինչ ըստ պատշաճի իւրացդ տրտմեալ էք ի պէսպէս փորձութիւնս: Զի հանդէս ձերոց հաւատոցն առաւել քան զոսկի կորստական՝ պատուական է, որ հրով փորձեալ՝ գտաւ ի գովութիւն և ի փառս և ի պատիւ ի յայտնութենն Յեի քնի: Զոր ոչն տեսէք՝ և սիրեցէք· ընդ որ այժմ ոչ հայեցեալք՝ բայց հաւատացէք· և ուրախ էք անճառ և փառաւորեալ խնդութիւնբ, ընկալեալ զկատարումն հաւատոցն ձերոց զոգւոցն փրկութիւն: 9:

Ալէլուիա· ալէլուիա· ալէլուիա:

Տէր ի տաճար սբ իւրում· Տէր յերկինս յաթոռ իւրում:

Զինէ՝ ՈՐԹԻՒ:

Ա–եռաբան ըստ Ղ–կասոյ: ԺԹ· 29:

Վասն գալստեան Տեառն մերոյ Յեի քնի:

Եւ եղեւ իբրեւ մերձեցաւ ի Բեթփագէ և ի Բեթանիա մօտ ի լեառն որ կոչի Ձիթենեաց, առաքեաց երկուս յաշակերտացն իւրոց, և ասէ: Երթայք դուք ի գեօղն՝ որ հանդէպ մեր կայ· յոր իբրեւ մտանէք՝ գտանիցէք յաւանակ կապեալ, յորում ոք ի մարդկանէ երբեք ոչ նստաւ, լուծէք զնա և ածէք: Եւ եթէ ոք հարցանիցէ զձեզ՝ Թէ ընդէր լուծանէք, այսպէս ասասջիք ցնա, Թէ տէն իւրում պիտոյ է: Իբրև չոգան որ առաքեցանն՝ գտին ոպ ասացն ցնոսա, կայր յաւանակն: Եւ մինչդեռ լուծանէին զյաւանակն, ասեն տեարքն նր ցնն. զի՞ լուծանէք զյաւանակդ: Եւ նոքա ասեն, տէն իւրում պիտոյ է: Եւ ածին զնա առ Յն· և արկին զնովաւ հանդերձս, և հեծուցին զՅն: Եւ մինչդեռ երթայր՝ զհանդերձս իւրեանց տարածանէին զճանապարհսն: Եւ իբրեւ այն ինչ մերձ եղեւ ի զառիվայր լերինն ձիթենեաց, սկսաւ ամ բազմութիւն աշակերտացն ուրախութիւբ օրհնել զԱծ ի ձայն մեծ՝ վն ամ եղելոց զօրութենցն զոր տեսին, և ասէին, օրհնեալ

որ գայ թագաւորդ յանուն Տեն· խաղաղութի յերկինս և փառք ի բարձունս: Եւ ոմանք ի փարիսեցւոցն յամբոխէ անտի ասեն ցնա· վարդապետ՝ սաստեա աշակերտացդ քոց: Պատասխանի ետ և ասէ· ասեմ ձեզ՝ զի եթէ դոքա լռեսցեն, քարինքդ աղաղակեսցեն: Եւ իբրեւ մերձեցաւ, տեսեալ զքաղաքն՝ եկաց ի վր նր, և ասէ· եթէ գիտէիր դու գոնէ յաւուրս յայսմիկ զխաղաղութիւնն քո· բայց այժմ ծածկեցաւ յերեսաց քոց: Զի եկեսցեն աւուրք ի վր քո, և պատեսցեն զքեւ թշնամիք քո պատնէշ, և պաշարեսցեն զքեզ, և նեղեսցեն զքեզ յամ կողմանց· և յատակեսցեն զքեզ և զորդիս քո ի քեզ· և ոչ թողուցուն քար ի քարի վր յամի ի քեզ· փոխանակ զի ոչ ծանեար զժամանակ այցելութենե քո: Եւ մտեալ ի տաճարն սկսաւ հանել զաղաւնեվաճառսն և զգնողս· և զսեղանս հատաւվաճառացն ցրուեաց: Եւ ասէ ցնն. գրեալ է՝ Եւ եղիցի տունն իմ տուն աղօթից· և դուք արարէք զդա սպրս աւազակաց: Եւ ուսուցանէր զնոսա հանապազ ի տաճարին· իսկ քահանայապետքն և դպիրք և գլխաւորք ժողովրդեանն խնդրէին զնա կորուսանել: Եւ ոչ գտանէին՝ Թէ զինչ արասցեն· զի ժողովուրդն ամ կախեալ կային զնմանէ ի լսել: 48:

Եւ ելանէն խալե եւ աեթպաթառա եւ ամենայն զաբդու-
ի զոբս յանդատոպան՝ ասելով զաբական: Եւ զատբուեն ի
տեղի ինչ զինչ զինչե ասի Շաբական ԱՉ:

Ո՛ր վերօրհնին յաթոռոյս քերովբէից· ի վր՛ նըստել յաւանակի հաճեցար· * բարեբանեաւ ո՛ր եկիր դ ի կեցուցանել: Ո՛ստի և մեք զյաղթական օրհնութենե՛ցն ըզձայն· մա՛տուցանե՛մք քեզ Թագաւո՛ր փառաց ընդ տղայն օրհնաբանե՛լով· բարեբան: Ո՛վսաննա՛ի բարձունս ա՛լէլո՛ւիա· բարեբանեա՛ւ եկեա՛ւ անուամբ Տեն ա՛լէլո՛ւիա· և օրհնութի՛ ո՛ր գալոցդ ե՛ս անուամբ Տեն ա՛լէլ:

ԶՔՆԷ՝ ՈՐԹԻՒ։

Ա–Եփոթան ըստ Մաթթէոսի։ ԻԱ· 1։

Վասն գալստեան Տեառն մերոյ Յեսի Քնի։

Իբրեւ մօտ եղեն Յերուսաղէմ, և եկին ի Բեթփագէ մերձ ի լեառն Ձիթենեաց, յայնժամ Յն արձակեաց երկուս յաշակերտացն իւրոց։ Եւ ասէ ցնո՝ երթայք ի գեօղդ՝ որ առաջի ձեր է. և անդէն գտանէք էշ կապեալ, և յաւանակ ընդ նմին. լուծէք ածէք ինձ։ Եւ եթէ ոք ասիցէ ինչ ձեզ, ասասջիք, եթէ տէն իւրեանց պիտոյ են. և վաղվաղակի առաքեսցէ զնոսա։ Բայց այս ամ եղեւ, զի լցցի բան մարգարէին՝ որ ասէ· Ասացէք դստեր Սիովնի· ահա թագաւոր քո գայ քեզ հեզ, և հեծեալ յէշ և յաւանակի իշոյ։ Գնացին աշակերտքն, և արարին որպէս հրամայեաց նոցա Յիսուս։ Եւ ածին զէշն և զյաւանակն, և արկին զնոքօք զձորձս իւրեանց· և նստաւ ի վերայ նոցա։ Եւ բազում ժողովուրդք տարածեցին զհանդերձս իւրեանց ի ճանապարհին, և այլք հատանէին ոստս ի ծառոց և տարածանէին ի ճանապարհին։ Եւ ժողովուրդքն որ առաջի և զկնի երթային՝ աղաղակէին և ասէին. օրհնութիւն որդւոյ Դաւթի· օրհնեալ որ գայ յանուն Տեառն· օրհնութիւն ի բարձունս։ 9։

Եւ երբեան յայլ հանդիսս՝ ասելով Շաբաթ Դ։

Յո՞ւմեքօր գո՞լով քո՞ յաշխարհս· մլտեր ի՛ քաղաքն Ե՛րուսաղէմ. նո՛ստեալ ի՛ վե՛ր հողեղէն նոր յա՛ւանակի՛՛ր. կո՛չել զՆե՛թանո՛ս յերկրըպա՛գութի՛ն։ Ծե՛րքն ոստո՛վք ձի՛թենեօ՛ք· եւ տղա՛յքն ոստո՛վք ա՛րմաւենեօ՛ք· եւ երա՛մ երա՛մ դասո՛ւքն աղա՛ղակէի՛՛ն. ո՛վսաննա օրհնեա՛լ եկեա՛լ ի յանո՛ւնն Տե՛ն։ Յընդա՛ցաւ ե՛ր սիո՛ն· բերկրեցան ե՛ր եկեղեցի՛ք. եւ խնդութի՛ւն բազմա՛ւ եղե՛ւ ընդ ա՛ռա՛՛ջ. օրհնէ՛ին զգա՛լո՛ստ քո ի՛ վերկի՛՛ն յաշխարհ։

ԶՔՆԷ՝ ՈՐԹԻՒ։

Ա–Եփոթան ըստ Մարկոսի։ ԺԱ· 1։

Վասն գալստեան Տեառն մերոյ Յեսի Քնի։

Եւ յորժամ մերձ եղեն Յերուսաղէմ ի Բեթփագէ և ի Բեթանիա մօտ ի լեառն ձիթենեաց, առաքէ երկուս յաշակերտաց անտի. և ասէ ցնո. երթայք դուք ի գեօղդ՝ որ ընդդէմ ձեր կայ. և նոյնժամայն իբրեւ մտանէք ի նա, գտանէք յաւանակ մի կապեալ· յորոյ վր ոչ ոք ի մարդկանէ նստաւ, լուծէք զնա և ածէք։ Եւ եթէ ոք ասասցէ ձեզ՝ եթէ զի՞ լուծանէք զյաւանակդ· ասասջիք՝ եթէ տէն իւրում պիտոյ է. և վաղվաղակի առաքեսցէ զնա այսր։ Ոզբան, և գտին զյաւանակն կապեալ առ դուրս արտաքոյ ի փողոցի անդ, և լուծին զնա։ Եւ ոմանք յորոց անդն կային՝ ասեն ցնո. զի՞ լուծանէք զյաւանակդ։ Եւ նոքա ասեն ցնո ոպ ասացն Յն. և թոյլ ետուն նո։ Ածեն զյաւակն առ Յն. և արկանեն ի վր նր հանդերձս. և նստաւ ի վր նր։ Եւ բազումք զհանդերձս իւրեանց տարածանէին ի վր ճանապարհին, և այլք ոստս ի ծառոց հատանէին և արկանէին զճանապարհսն։ Եւ որ առաջին և զկնի երթային աղաղակէին՝ և ասէին. ո՛վսաննա բարձրեալն։ Օրհնեալ որ գասդ յանուն Տն. օրհնեալ թագաւորութիդ եկեալ հօր մերոյ Դաւթի· խաղաղութի՛ երկինս և փառք ի բարձունս։ 10։

Եւ երբեան յայլ հանդիսս՝ ասելով Շաբաթ Դ։

Յո՞րժամ եկի՛ն Յն՝ Ա՛ՀԷ՛Մ ի քաղա՛քն. ընդ առաջ ելին ծերքն ո՛ստո՛վք ձի՛թենեօ՛՛ք. և զն՛՛ո՛՛րդի՛՛ն փառաւո՛՛րէի՛՛ն։ Ի՛ լեռնէ՛ ձի՛թենեաց տա՛՛րածանէին մանկունքն ըզհանդերձս իւրեա՛՛նց. և ո՛ստս ի՛ ծառո՛՛ց բերեալ մատո՛՛ւցանէի՛՛՛ն. Ա՛՛՛

ԶԻՆԻ՝ ՈՐԹԻՒ։

Ա–Է՝ՊՐԱՆ ԸՍՊ ՊՈ–ԿՈՈ–։ ԺԸ· 31։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅՆ ՔՆ

Առեալ ղերկոտասանսն առանձինն՝ ասէ ցնո. ահաւասիկ ելանեմք Երուսաղէմ. և կատարեսցին ամենայն գրեալքն մարգարէիւք վն որդւոյ մարդոյ։ Զի մատնեսցի հեթանոսաց և կատակեսցի. և հարկանիցեն և սպանանիցեն զնա, և յերիր աւուր յարիցէ։ Եւ նոքա ոչինչ իմացան այնցանէ, այլ էր բանն ծածկեալ ի նոցանէ, և ոչ գիտէին զասացեալսն։ Եւ եղեւ ի մօտենալն նր յԵրիքով՝ կոյր ոմն նստէր առ ճանապարհաւն մուրացիկ։ Իբրեւ լուաւ զանցանել ժողովրդեանն, հարցանէր թէ զի՞նչ իցէ այն։ Եւ պատմեցին նմա, թէ Յն նազովրեցի անցանէ։ Աղաղակեաց և ասէ· Յն որդի Դաւթի՝ ողորմեա՛ ինձ։ Եւ որ առաջին երթային՝ սաստէին նմա զի լռեսցէ. և նա աւաւել աղաղակէր· որդի Դաւթի՝ ողորմեա՛ ինձ։ Ցտեղի առ Յն, և հրամայեաց ածել զնա առ իւր. և իբրեւ մերձ եղեւ առնա, եհարց զնա և ասէ։ Զի՞նչ կամիս դու՝ զի արարից քեզ. և նա ասէ· Տէր՝ զի բացցին աչք իմ և տեսից։ Եւ Յն ասէ ցնա· Հայեա՛ց, հաւատք քո կեցուցին զքեզ։ Եւ առժամայն ետես. երթայր զՀետ նորա, և փառաւոր առնէր զԱ՛Ծ. և ամ ժողովրդեանն տեսեալ՝ տայր օրհնութի՛ն Այ։ Եւ մտեալ շրջէր ընդ Երիքով։ Եւ ահա այր մի անուն կոչեցեալ Զակքէոս, և նա էր մաքսապետ, և ինքն մեծատուն. և խնդրէր տեսանել՝ եթէ ո՛վ իցէ Յն, և ոչ կարէր ի բազմութենէն, զի կարճ էր հասակաւ։ Եւ ընթացեալ յառաջս՝ ել ի ժանտաղենին՝ զի տեսանիցէ զնա· քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էր։ Իբրեւ եկն ի տեղին, հայեցաւ ի վեր Յն և ասէ ցնա· Զակքէ՝ փութա՛ էջ սյտի, զի սյսօր ի տան քում արժան է ինձ ագանել։ Փութացաւ և էջ, և ընկալաւ զնա ուրախութե՛ք։ Իբրեւ տեսին ամենքին, տրտնջէին և ասէին՝ թէ առ առն մեղաւորի եմուտ լուծանել։ Եկն եկաց Զակքէոս՝ և ասէ ցՏէր· Տէր՝ ահա զկէս ընչից իմոց տայ աղքատաց· և եթէ զոք զրկեցի, հատուցից չորեքկին։ Եւ ասէ ցնա Յն· այսօր եղեւ փրկութի՛ տանս այսմիկ· քանզի և սա որդի Աբրահամու է։ Զի եկն որդի մարդոյ խնդրել և կեցուցանել զկորուսեալն։ Եւ մինչդեռ նոքա զայն լսէին, յաւել առաք մի և ասէ, վն մերձենալոյ նր Յեի՛մ, և համարելոյ նց եթէ առժամայն յայտնելոց է արքայութի՛ն Այ։ Ասէ· այր ոմն աղնուական գնաց յաշխարհ հեռի՝ առնուլ իւր թագաւորութի՛ւն և դառնալ։ Եւ կոչեցեալ զծառայս իւր՝ետ նոցա տասն մնաս. և ասէ ցնոսա· յարգեցէ՛ք զայդ՝ մինչեւ եկից։ Եւ քաղաքացիքն նր ատէին զնա, առաքեցին հրեշտակս զկնի նր և ասեն, թէ ոչ կամիմք թագաւորել դմա ի վերայ մեր։ Եւ եղեւ դառնալ նմա՝ առեալ զթագաւորութի՛ն, և կոչեալ զծառայսն՝ որոց տուեալ էր զարծաթն, զի գիտասցէ թէ ո՛ զինչ շահեցաւ։ Եկն առաջինն և ասէ· տէր՝ մնասն քո տասն մնաս արար։ Եւ ասէ ցնա, աղնի՛ւ ծառայ և բարի, զի ի փոքուդ հաւատարիմ եղեր՝ լինի՛ր իշխանութի՛ւն ունել ի վերայ տասն քաղաքի։ Եկն երկրորդն և ասէ· մնասն քո արար հինգ մնաս։ Ասէ և ցնա· և դու լինի՛ր ի վր հինգ քաղաքաց։ Եկն միւսն և ասէ· տէր՝ ահա մնասն քո՝ զոր ունէի ծրարեալ ի վարշամակի։ Երկնչէի ի քէն, զի այր ստամբակ ես· բառնաս զոր ոչ եդիր, և հնձես զոր ոչ սերմանեցեր։ Եւ ասէ ցնա, ի բերանոյ քումմէ դատեցայց զքեզ ծառայ անհաւատ· գիտէիր թէ ես այր մի ստամբակ եմ, բառնամ զոր ոչ եդի, և հնձեմ ուր ոչ սերմանեցի։ Եւ ընդէ՞ր ոչ ետուր զարծաթն իմ ի սեղանաւորս· և ես կեալ ես տոկոսեօք պահանջէի։ Եւ ասէ ցսպասաւորսն· առէ՛ք ի դմանէ զմնասն, և տարա՛յք տո՛ւք այնմ որ ունիցի զտասն մնասն։ Եւ ասեն ցնա· տէր՝ ունի տասն

ՄՆաս: Ասեմ ձեզ, եթէ ՆամԻ որ ունիցի տացի, և յայնմանէ որ ոչն ունիցի՝ և զոր ունիցին բարձցի ի նմանէ: Բայց զԹշնամիսն իմ զայնոսիկ, որ ոչն կամէին զնս Թագաւորել ի վերայ նոցա, ածէք այսր և սպանէք առաջի իմ: Եւ իբրեւ զայս ասաց, գնաց յառաջ՝ ելանել Յերուսաղէմ: ԺԹ. 28:

Եւ եղեալ յայլ հանգիսի՝ ասելով Շաբաթն Դ:

Օգալուստ քո՛ գո՛ այսօր Յե՛րուսաղէմ նո՛ր եկեղեցի՛ նը. յաղԹականն երգով բանե՛բանեմք. * ծրՀնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ Տ՛եառն: Ո՛ր վա՛նն մերո՛յ փրկուԹեա՛ն յաւանակի՛ նըստե՛լ յանձն ա՛ռեր. ընդ մանկո՛ւնսըն բա՛րեբանե՛մք, ծրՀնեա՛լ եկ: Թագաւո՛ր երկնաւո՛ր զե՛կեղեցի՛ քո անշարժ պա՛Հեա. և զերկրըպագուս անուա՛նըդ քո՛ պա՛Հեա՛՛ ի խա՛ղաղուԹեա՛ն:

Զինի՝ որԹիւ:

Ա՛եպաբան ըսո՛ց Յովհաննո՛ս: ԺԲ. 12:

Վասն գալստեան Տեառն մերոյ Յեսի Քրիստոսի:

Ի վաղիւ անդր ժողովուրդ բազում որ եկեալ էր ի տօնն, իբրեւ լուան Թէ գայ Յես Յերուսաղէմ, առին ոստս արմաւենեաց և ելին ընդ առաջ նորա, աղաղակէին և ասէին. Ովսաննա, օրՀնեալ որ գայդ յանուն Տեառն՝ Թագաւորդ Իսրայէլի: Եւ գտեալ Յեսի էշ մի՝ նստաւ ի վրա նր, ոպ և գրեալ է. Մի՛ երկնչիր դուստր Սիովնի, ահա՛ւադիկ Թագաւորդ քո գայ նստեալ ի վրա յաւանակի իշոյ: Եւ զայն ինչ ոչ գիտացին աշակերտքն նր զառաջինն, այլ յորժամ փառաւորեցաւ Յես՝ յայնժամ յիշեցին, եԹէ այն էր որ գրեալն էր վա նր. և զայն արարին նմա: Եւ ժողովուրդն վկայէր՝ որ էր ընդ նմա, Թէ զՂազար կոչեաց եւեԹ ի գերեզմանէն, և յարոյց զնա ի մեռելոց: Եւ վա այնորիկ ընդ առաջ եղեւ նմա ժողովուրդն, զի լուան եԹէ զայն նշանս արարեալ էր նր: Իսկ փարիսեցիքն ասէին ընդ միմեանս. տեսանէ՞ք՝

զի ոչ ինչ օգտիք. ահաւասիկ աշխարՀ ամ զնկի նր գնաց: Էին անդ ոմանք և ՀեԹանոսք յերկրէն անդր, զի երկիր պագանիցեն ի տօնին: Նոքա մատեան առ Փիլիպպոս՝ որ ի ԲեԹսայիդայ Գալիլեացւոցն էր, աղաչէին զնա և ասէին, տէր՝ կամիմք զՅիսուս տեսանել: Գայ Փիլիպպոս և ասէ ցԱնդրէաս, Անդրէաս և Փիլիպպոս ասեն ցՅիսուս: Եւ Յիսուս պատասխանի ետ նոցա և ասէ, Հաս ժամ զի փառաւորեսցի որդի մարդոյ: 23:

Շաբաթն Դ:

Ի՛ յո՛րուԹե՛ յաւո՛ր գալո՛ստեան փրկչին, տա՛րածանէ՛ն մանկո՛ւնքն ըղՀանդե՛րձս. * և անդադար ձայնիւ օրՀնէ՛ին. ծրՀնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ Տեառն: Ո՛ստս ի՛ ծառո՛յ բերեա՛լ մատո՛ւցանէի՛ն. Ա՛ծորդո՛ւյն առ ճանա՛պարՀաւն. և անդադար ձայնիւ: Ի՛ ծերո՛յ բը՛ղխեա՛լ օրՀնուԹի՛ն, ե՛ւ ի տղայո՛յ փառաբանուԹի՛ն. և անդադար ձայնիւ:

Սաղմոս Դ:

ԿՁ. Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, ևետուր ուրախուԹի՛ սրտից մերոց:

ՓԽ. Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ Ա՛ծ ըստ արդարուԹեան. ի նեղուԹի՛ ինձ անդորր արարեր, ողորմեա՛ ինձ և լո՛ւր աղօԹից իմոց:

Որդիք մարդկան մինչեւ յե՛րբ էք խստասիրտք, ընդէ՛ր սիրէք զնանրուԹի՛ և խնդրէք զստուԹի՛: Ծաներո՛ւք՝ զի սքանչելիս արար Տէր սրբոյ իւրում. և Տէր լսիցէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա:

Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր՝ յանկողնիս ձեր զղջացարո՛ւք: Մատուցէ՛ք պատարագս արդարուԹեան, և յուսացարո՛ւք ի Տէր:

Բազումք ասէին, Թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարուԹի՛ Տ՛ն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրա-

խուրձի սրտից մերոց: Ի պտղոյ ցորենոյ, գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա:

Խաղաղութեամբ յայս և ի սոյն ննջեցուք և զարթիցուք· — զի դու Տէր միայն առանձինն յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ:

ԶԻՆՔ ՈՐԹԻՒ:

Ա-ԷՈՐԱՆ ԸՍՒ ՄԱՏԹԷՈՍ: ԻԴ· 27:

Տէրն մեր Յն ՔՆ ասէ·

Ոչ ոք փայլակն՝ որ ելանէ յարեւելից և երեւի մինչեւ յարեւմուտս՝ այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ: Զի ուր գէշն իցէ՝ անդր ժողովեսցին արծուիք: Վաղվաղակի յետ նեղութեանն աւուրցն այնոցիկ՝ արեգակն խաւարեսցի, և լուսին ոչ տացէ զլոյս իւր, և աստեղք անկցին յերկինից, և զօրութիքն երկնից շարժեսցին: Եւ ապա երեւեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս, և յայնժամ կոծեսցին ամ ազգք երկրի· և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ի վրայ ամպոց երկնից զօրութեամբ և փառաւք բազմօք: Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ, և ժողովեսցեն զընտրեալսն նր ի չորից հողմոց՝ ի ծագաց երկնից մինչեւ ի ծագս նց: Ի թզենւոյ առեր ուսարուք զառակն· զի յորժամ նր ոստքն կակղասցին և տերեւն ցցուիցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն: Նոյնպէս և դուք յորժամ տեսանիցէք զայս ամ· գիտասջիք թէ մերձ է ի դուրս: Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս՝ մինչեւ այս ամ եղիցի: Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ մի՛ անցցեն: 35:

Ապա ասէ Թոմայ· Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչ: Վասն ի վերուստ: Եւ պետրոսփրեն ընդդասոցն, եւ օրհնեն զնա ընդ նմա աշխարհիս:

Քոմայ· Սուրբ խաչիւս: Աղթե՛· պահպանեա:

եւ է պատրաստ յեկեղեցին՝ պատարագ· Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

ՍՂՄՈՍ 26:

Խոնարհեցո՛ Տէր զունկն քո և լո՛ր ինձ, զի աղքատ և տնանկ եմ ես:

պահեա զանձն իմ նր, Տէր· փրկեա զծառայս քո Աձ իմ, որ ի քեզ յուսացեալ:

Ողորմեա ինձ Տէր, զի առ քեզ աղաղակեցի ըզօրհնապազ· ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ:

Զի դու Տէր քաղցր և ուղիղ ես· բազումողորմ առ ամենեսեան որք կարդան առ քեզ:

Ունկն դիր աղօթից իմոց, և նայեաց ի ձայն խնդրուածոց իմոց:

Յաւուր նեղութե իմոյ կարդացի առ քեզ և լուար ինձ:

ՇԱԲԱԿԱՆ ԲԿ:

Ո՛րպէս լեր եկեղեցի՛ ն՛ք· ի գալստեան ն՛ք միա՛ձնին, ո՛րպէս լեր և ցընծա՛ հանդերձ ամենայն սըբըմովք: Երէց՝ կրկնէ:

Ոչ ոք է նման քեզ յածս Տէր· և ոչ ոք է որպէս զգործս քո:

Զամենայն ազգս՝ զոր արարեր, եկեսցեն և երկիր պագցեն առաջի քո Տէր, և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ ես դու Տէր, և առնես սքանչելիս, և դու միայն ես Աստուած:

Առաջնորդեա՛ ինձ ի ճանապարհի քումմ, և գնացից ի ճշմարտութե՛ քումմ· և ուրախ եղիցի սիրտ իմ երկընչել յանուանէ քումմէ:

Խոստովան եղէց առ քեզ Տէր Աստուած իմ· բոլոր սրտիւ իմով փառաւոր արարից զանուն քո յաւիտեան:

Մեծ եղեւ ի վերայ իմ ողորմութիւն քո, և փրկեցեր զանձն իմ ի դժոխոց ներքինոց:

Շաբաթն Բ:

Խընդա՛յ հոյժ դա՛ւստըր վերի՛ն Սիո՛նին· ա՛հա թագա՛ւոր քո գա՛յ ընդ՛ստեաղ՛ ի յաւանակի՛ նորո՛յ· ա՛րդար եւ փրկի՛չ փրկե՛ց եւ կեցո՛ւցանէ: Երէց՝ կրկնէ:

Ընձ՛, անօրէնք յարեան ի վերայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան զքեզ Աստուած առաջի իւրեանց:

Այլ դու՝ Տէր Աստուած իմ, գթած ես և ողորմած· երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ. նայեա՛ց առ իս, և ողորմեա՛ ինձ:

Տո՛ւր զօրութի՛ւն ծառայի քո· կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո, և արա՛ առ իս նշան բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն, զի դու Տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:

Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից· ամէն:

Շաբաթն Բ:

Օ՛ձ՛ւարճացի՛ր եւ բերկրեա՛ ժո՛ղովո՛ւրդ Աստուծո՛յ· մա՛տո՛ զոստոս ծա՛ղկեալըս Հա՛ւատո՛վ եւ ասա՛· օ՛րհնեա՛լ որ եկի՛ո՛ղդ Թագա՛ւո՛ր տիե՛ղերաց: Երէց՝ կրկնէ:

Եւ ապա Մաղթանք:

Փառք քեզ Աստուած, փառք քեզ· յաղագս ամենայնի Տէր, փառք քեզ:

Եւ ևս խաղաղութի՛ւն զՏէր աղաչեսցուք, ընկալ:

Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ:

Սաղմոս ՃԼԹ:

Ակրեցո՛ զիս Տէր ի մարդոյ չարէ· յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս:

Խորհեցան զանօրէնութի՛ւն ի սիրտս իւրեանց· զօր ամ պատրաստեցան ի պատերազմ:

Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի, և թոյնք իժից ի ներքոյ շրթանց նոցա:

Պահեա՛ զիս Տէր ի ձեռաց մեղաւորի, և ի մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս:

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. թաքուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ:

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց· շուրջ զշաւղաք իմովք եդին ինձ գայթագղթի՛:

Ասացի Տէր Աստուած իմ ես դու· ունկն դիր Տէր ձայնի աղօթից իմոց:

Տէր Տէր զօրութի՛ւն փրկութե՛ն իմոյ· հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի:

Մի՛ մատներ զիս Տէր ի ցանկութի՛ւն մեղաւորաց, զոք խորհեցան վնա՛ս իմ ընդ վայր հարկանել զիս:

Զի մի՛ երբեք բարձրասցին, և խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին· վախճան կատարածի նոցա վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնո՛ս:

Արկցես ի վերայ նոցա կայծակունս հրոյ, և կործանեսցես զնո՛ս. ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կեալ:

Մարդոյ լեզուանուոյ մի՛ յաջողեսցի ի վի՛ր երկրի· զայր մեղաւոր չարիք իւր որսասցեն ի կորուստ:

Շաբաթն Բ:

Օ՛ձ՛ւրի՛ ստո՛ս թագաւո՛րն ո՛ր է՛նն ի յաթոռ փառաց· տեա՛ռք ի յերկրի նընստեա՛լ ի նո՛ր յաւանա՛կի՛: Երէց՝ կրկնէ:

Յանեա՛յ, զի առնես Տէր գաւառստանս աղքատի, և իրաւունս տնանկի:

Արդարք գոհասցին զանուանէ քումմէ, և բնակեսցին ուղղիք առաջի երեսաց քոց:

Տէր կարդացի առ քեզ, և լո՛ւր ինձ· նայեա՛ց ի ձայն աղօթից իմոց ի կարդալ իմում առ քեզ:

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ ոսի խունկ առաջի քո Տէր· համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի:

Դիր Տէր պահապան բերանոյ իմոյ, և դուռն ամուր շրթանց իմոց· զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան:

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս՝ որք գործեն զանօրէնութի՛ւն· և ոչ եղիցի կցորդ ընտրելեացն ձեզ:

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութի՛ւն, և յանդիման արասցէ· իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ ի կամն նորա:

Արգելան մերձ առ վէմին դատաւորք նոցա· լուիցեն բանից իմոց և քաղցրասցին:

Որպէս թանձրութի՛ւն հողոյ զի սիրեալ է ի վերայ երկրի· ցրուեսցին ոսկերք նոցա մերձ ի դժոխս:

Առ քեզ Տէր Տէր են աչք իմ, ի քեզ յուսացայ· մի՛ հաներ զհոգի իմ ինչն:

Պահեա զիս յարդագործէ, որ թագուցաւ ինձ· ի գայթագղութի՛ւնէ գործողին զանօրէնութի՛ւն:

Անկցին ի ցանցս նորա մեղաւորք· միայն եմ ես՝ մինչեւ անցից:

Շաբաթն Բ:

Ընդ ա՛ռաջ ելեա՛լ արքայիցն դանք Ե՛լրայեցւոցն· ծերքն ո՛ստովք ձի՛թենեօք եւ տղայքն արմաւենեօք: Երէց կրկնէ:

Զայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի· ձայնիւ իմով ղՏէր աղաչեցի:

Սփռեցից առաջի Տեառն զաղօթս իմ, և զնեղութի՛ւնս իմ առաջի նորա պատմեցից:

Ի նուազել յինէն հոգւոյ իմոյ՝ դու Տէր ծանեար զշաւիղս իմ· ի ճանապարհ՝ յոր և գնայի, թագուցաւ ինձ որոգայթ:

Հայեի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր զիս· կորեաւ յինէն փախուստ իմ, և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ:

Աղաղակեցի առ քեզ Տէր, և ասացի· դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց:

Նայեաց Տէր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ եղէ յոյժ· ապրեցո զիս ի հալածչաց իմոց, զի հզօր եղեն քան զիս:

Տէր հան ի բանտէ զանձն իմ· գոհանամ զանուանէ քումմէ:

Եւ քեզ սպասեն արդարք, մինչեւ հատուսցես ինձ:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:

Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից· ամէն:

Շաբաթն Բ:

Ո՞ւրբա՛նեակ՝ն ձա՛յնիւ գոչէիր երգ նոր· բա՛նբերանելով զանե՛ղմա՛ն թագաւորն: Երէց կրկնէ:

Եւ ապա Մաղաքի՝ Օրհնեալ Տէր, որ բնակեալ:

Մեսէդի Գալոթեան: Օրհնեալ որ գաս· երես 96:

Քարոզ· Ասացուք:

Հոքեբյի Բկ:

Այ՛սօր ընդ հրակերպեան դասո՛ւցն օրհնա՛բանէի՛ն ծերքն ո՛ստո՛՛՛:՛՛՛՛՛վք եւ տղա՛յքն արմաւենեօք· * ո՛վսա՛նն՛նա՛՛՛· օ՛րհնեա՛լ եկեա՛լ ի յանո՛՛՛ւն Տե՛ռն: Փառք Հօր: Զոր սերովբէքն ծածկաբար ընդունել ո՛չ բա՛ւէի՛ն, ի վե՛րա՛՛՛:՛՛՛՛՛յ յա՛ւանակի՛ նո՛րոյ ներստեա՛լ բարեբանեցա՛ւ ի տղա՛յոց· ո՛վսա՛նն՛նա՛՛՛: Այժմ և: Այ՛սօր ընդ ծերո՛ց և ընդ տղա՛յոց օրհնա՛բանո՛ւթեա՛նցքն վե՛րերգե՛՛՛:՛՛՛՛՛մք նո՛րո՛յ արքայի՛դ եկեա՛լ Երո՛ւսաղէ՛մ· ո՛վսա՛նն՛նա՛՛՛:

Օ՛րհնեա՛լ եկեալ ա՛նուամբ Տեառն· օ՛րհնեա՛լ ո՛ր գա՛լոցդ ե՛ս: — Զօրհնեալ եկեալն երէց ասա:

Ապա Քրէ· վասն խաղաղ: Աղեղ· Հայր գթած:

ԿԱՐԳ ԴՈՆԲԱՑԻ

ՄԵՁԻ ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԻ ԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ըստ խորհրդածութեանն, որ կատարի ի տուրբ քաղաքն Երուսաղէմ:

Զկնի Հայր ճնաձին զԵպիսկոպոսանն՝ եկիք լինիմ· կամ զմի ի պատուականսն ուխտիդ· և լուացանիցեն մոռկլինս և գան ի չեռս ասնեկուան: և ինքեան յապեանն ելանեն խնկովք և մոռկլինօք և ասնական ղաբդուք: և գան ի դուռն եկեղեցոյն՝ ունելով Հաճանային ի չեռն զսուբ խաչն: և դնիմ դուռն եկեղեցոյն:

և ասեն քաղչր յայնիս Սաղմոս ճԺԵ:

ԿՁ· Օրհնեալ որ գալոց ես անուամբ Տեառն, և օրհնեցաք զքեզ ի տանէ Տեառն:

ՓԽ· Խոստովան եղերուք Տեառն, զի բարի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ասացէ տունն Իսրայէլ՝ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ասացէ տունն Ահարոնի՝ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ասացին երկիւղածք Տեառն՝ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ի նեղութեան էի՛ւմ՝ ես առ Տէր կարդացի, և լուաւ ինձ յանդորը:

Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց· զի՞ արասցէ ինձ մարդ:

Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից ի թշնամիս իմ:

Բարի է յուսալ ի Տէր՝ քան յուսալ ի մարդիկ· բարի է յուսալ ի Տէր՝ քան յուսալ ի իշխանս:

Ամենայն ազինք շրջեցան զինեւ, և անուամբ Տեառն յաղթեցի նոցա:

Շրջելով շրջեցան զինեւ, պաշարեցին զիս ի միասին· և անուամբ Տեառն վանեցի զնոսա:

Շուրջ եղեն զինեւ ոչ մեղուք· վառեցան, բորբոքեցան ոչ փուշք ի հուր· և անուամբ Տեառն մերժեցի զնոսա:

Ի մերժելն դրդուեցայ, և եղէ մերձ ի գլորել· և Տէր ընկալաւ զիս:

Զօրուէ իմ և օգնուէ իմ Տէր, և եղեւ ինձ ի փրկուէ:

Ձայն ցնծութեանց և փրկութեանց ի յարկս արդարոց:

Աջ Տեառն արար զօրութիւն, աջ Տեառն բարձր արար զիս· և աջ Տեառն արար զօրութիւն:

Ոչ մեռայց, այլ կեցից, և պատմեցից զգործս Տեառն:

Խրատելով խրատեաց զիս Տէր· և ի մահ ոչ մատնեաց:

Բացէք ինձ զդրունս արդարութեանց, զի մտից ընդ այն և խոստովան եղէց Տեառն:

և ապա ասեն ինքեան ՇաբաԹ ԲՁ:

Շնորհեա մեզ Տէր ապրելոյ ընդ իմաստունն կուսանացն, եւ զհնգուց մերոց լապտերսս պայծառացո: Երկընչիմք ի՝ քէն Տէր զարհուրելիք ի պատասխանոյն, զամէնն ասելով երթ ոչ գիտեմ ըզձիզ: Յորժամ գաս փառօք Հօր դատել ըզտիեղերս ամ՝ շնորհեա և մեզ Տէր կալ ի յաջմէ քումմէ: Բացցի՛ մեզ դուռն ողորմութեանն երկնաւոր փեսային· և մըտցո՛ւք ի յառաջաստ ընդ իմաստունն կուսանսն: Ծամանեսցուք ընդ առաջ փեսային և մըտցո՛ւք ի յառաջաստ նորա· զի մի՛ ճնասցո՛ւք ապրանաքս որպէս զլիմար կուսանսն: Պայծառասցին լապտերքդ հնգուց մերոց· և բազմեցուսցես ըզմեզ ընդ Հրաշիրեալն ի կոչումն ապրելութեանն երկնից:

Ապա եպիսկոպոսն կամ զԳեղեցիկ Հաճանայն ասպատուական տեղւոյ եկեղեցոյն կալով, ասէ ողորմ յայնիս և պողոքնեսմէ· Հանգի կատարածի գալստեանն և պատասխանի առնուն նշանակ է:

Բաց մեզ Տէր· բաց մեզ Տէր· բաց մեզ Տէր զդուռն ողորմութեան· որ ողբալով կարդամք առ քեզ:

Ե՛ ի ո՞ւմ է Հոգեառն կամ է սաբէլա՛ւոփաց փակակա՛լ է
Նեբո կոչեալ յայնէ ասելով՝

Ո՞վ են սոքա՛ զի բացին. զի այս գո՛ւռն տե՛առն է.
և արդա՛րք մըտանե՛ն ընդ սա՛:

Ե՛ ղեկեալ Հոգեառն, ե՛ որ՛ ա՛ռ պո՛ւրս եկեղեցո՛ւոյն
են, աբդուռա՛ւոպ ասէն ողբոյն:

Ո՞չ թէ միայն արդա՛րք մտանե՛ն. այլ և մեղաւո՛րք
խոստովա՛նութեա՛ն և ապաշխա՛րութեա՛ն արդարացեալ մը-
տանե՛ն ընդ սա՛:

Ե՛ սաբէա՛ւոփն է Նեբո՛ւոպ ասէ:

Զի սա՛ է գո՛ւռն երկնից և Հովի՛ւս տրտմո՛ւթե՛ն զոր
ուխտեաց Աճ Յակո՛վբայ. արդարոց Հա՛նդի՛ստ. մեղաւո-
րաց քաւա՛րան. հրեշտակաց բնակա՛րան. քա՛ղ ար-
քայա՛րան. սքեց ժողովա՛րան. տեղի ապաւինի. լեառն
տեառն և տուն Ա՛ստո՛ւծոյ:

Ե՛ Հոգեառն աբդուռա՛ւոպ ասէ:

Քանզի արժան է և ճշմարի՛տ զոր ասես վն՛ա՛ ե-
կեղեցո՛ւոյս. զի սա է մեղ յոյս կենաց. և սովաւ գտա-
նեմք զփրկութի՛ն Հո՛գւոյ. և սա է մեղ մայր անա՛րատ.
և ի սմանէ ծնանիմք որդիք լուսոյ և ճշմարտո՛ւթե՛ն.
և սովաւ ելանեմք առ քե՛ն Հայր մեր երկնա՛ւոր:

Ե՛ ասէն է պո՛ւռն եկեղեցո՛ւոյն Ղեբան Շաբաւան Բկ:

Ի՛մաստո՛ւն կո՛ւսանքըդն պա՛տրաստեա՛լ իւ՛ղ լա՛մ-
տե՛րանց. եւ՛ղեն ընդ ա՛ռա՛՛ջ երկնաւո՛ր փեսային վա-
ռեա՛՛լ լապտե՛րօք: Ի՛սկ յի՛մարաց կո՛ւսիցն ունայ-
նացեա՛լք ի՛ իւ՛ղոյն. անպատրաստ գտա՛՛ն գա՛լըս-
տեան փեսային շնջեա՛՛լ լապտե՛րօք: Վասն որոյ եւ
մեք պատրաստեսցո՛ւք իւ՛ղ Հո՛գեւո՛ր. զի մըտցո՛ւք ի
յառագա՛՛ստ անմա՛հ փեսային վառեա՛՛լ լապտե՛րօք:

Յո՛ւս իմ ե՛ս դու տէ՛ր քա՛ւիչ յանցա՛նանց իմոց. մի՛
ա՛նտե՛ս առներ զբըղխուսմն արտա՛սուաց իմոց. ողորմեա՛

ինձ Ա՛ըծ՛: Ա՛ռ քե՛զ ապաւինեցա՛յ ո՛ղ զանառա՛կ որ-
դին. Հա՛յր մե՛՛ղայ յերկինս և առա՛ջի քո՛. ողորմեա՛
ինձ Ա՛ըծ՛: Փըրկեա՛ զիս Ա՛ըծ՛ ի բազում մեղաց իմոց.
արա՛՛ արժա՛՛նի քո՛ւյն սո՛ւրբ ա՛ըքայութեա՛նդ. ո-
ղորմեա՛ ինձ Աստըւա՛ծ:

Արհղք իմ բա՛զում են յոյժ ծանր են քա՛ն զաւա՛զ
ծո՛վու. * քա՛նզի քե՛զ միա՛նոյ մեղայ. ո՛ղորմեա՛ ինձ
Ա՛ըծ՛: Բա՛ց տէ՛ր ըղդո՛ւն ողո՛ըմութե՛ն որ ողբալո՛վ
կարդամ առ քե՛զ. քա՛նզի քե՛զ: Հե՛զ յիս ըղգէ-
թուի՛ս քո բազումողո՛ըմ եւ մարդասէ՛ր. քա՛նզի:

Ե՛ ապա ասէ ղեկեցեա՛լ Հոգեառն քաւչէ յայնէ՝

Բա՛ց մե՛զ տէ՛ր. բա՛ց մե՛զ տէ՛ր. բա՛ց մե՛զ տէ՛ր ղդո՛ւն
ո՛ղո՛ըմութե՛ն. որ ո՛ղբալո՛վ կարդա՛մք առ քե՛զ:

Ե՛ սաբէա՛ւոփն է Նեբո՛ւոպ ասէ:

Ա՛հա՛ տեսանեմք զտէրն մեր քե՛՛. որ բա՛զմեալ կայ ի
վե՛՛ր նը սեղա՛նոյս. և կո՛չէ առ ինքն զկամարա՛րս իւ՛ր.
թէ ու՞ր են եմ անդ և պաշտօնեայն իմ երկնի՛ր:

Ե՛ Հոգեառն աբդուռա՛ւոպ ասէ:

Գին եմք անապական արեան Որդւոյն Աստո՛ւծոյ.
ցնծութեամբ օրհնեսցուք զփրկիչն մեր Քրիստո՛ս. և
աստացուք ամենեքեան. փա՛ռք սոսկալի գալստեա՛ն
քո՛ տէրը:

Ե՛ ասէն Ղեբան Շաբաւան Բշ:

Ա՛ռաքեա՛ւո՛ր փառաց քե՛զ սպանեսցո՛ւք պատրա՛ս-
տեա՛լք արքունութե՛՛ն. Ընդառաջել որ գա՛ւս ի գա՛տել
ղերկիր: Անաղո՛տ վառեա՛լ լապտե՛րօք Հա՛ւատոյ ընդ
դա՛ս իմաստո՛ւն կուսանացն. մըտանել ի յառագաստ
ընդ երկնաւո՛ր փեսային: Փութանսցո՛ւք կանխեա՛լ յա-
ռաջ քան ըզձայն ա՛ծայի՛ն բարբառոյն. զի մի՛ ննաս-
ցո՛ւք արտաքս ըստ շնջման հի՛նգ կուսանացն:

Ե֊ ի կոպաբման շաբաթանէն ղբեցեալ Թոմային ասէ աբոթո֊
Թոսոպ քաջիր յայնիս֊ ։

Քանց մեզ Տէր· բայց մեզ Տէր· բայց մեզ Տէր զդուռն
ողջմուէ· որ ողբալով կարգամբ առ քեզ ։

Ե֊ սաբկաւագն ի ներքոսոպ ասէ ։

Փողն երկնաւորին Աւ ահագին ձայնիւ գոչէ ասե֊
լով· ահա վեսայ գայ· արիք ընդ առաջ նորա ։

Ե֊ ղբեցեալ Թոմային ասէ ածիս Ե֊ պողոսնեամբ· բայց ի
ինդ այնչ ընդ ասէն ։

Ահա ես և մանկունք իմ զոր ետ ինձ Ա֊ծ· կամք
ամենեքեան· և ակն ունիմք տեսցին զքեզ· և լսել զե֊
րանաւէտ բարբառ նորա ։

Ե֊ սաբկաւագն ի ներքոսոպ պատասխանի ասելով ։

Զայն արարչին Աւ գոչէ ասելով· եկայք օրհնեալք
Հօր իմոյ· ժառանգեցէք զպատրաստեալ ձեզ զար֊
քայութիւն երկնից ի սկզբանէ աշխարհի ։

Ե֊ ապա Թոմային ասէ ի նիս ։

Բացէք ինձ զդրունս արդարութեան, զի մտից ընդ այն
և խոստովանի եղից Տեառն ։

Ե֊ բանայ ղբոսան յերուսաղէմ· զի էլեհանութիւն է նորա
փակելոյ և բանալոյ ։ Ե֊ ամենայն ժողովուրդն մտանեն յե֊
կեղեցին ցնծութեամբ և ուրախութեամբ ։ Ե֊ ասեն
Շաբաթան Դիւ ։

Օղորմութեա՛ք զի զդուռն բաց մեզ Տ՛ր· և ար֊
ժանի արա՛ զմեզ լսելոյ ձայնից քոց ընդ սուր֊
բըս քո՛ ։ Ի պատրաստեա՛լ զո յոթեվաննըս սըբոց
քոց· ընկալ եւ զմեզ փըրկի՛չ յորդեգրութիւն ի
դըպրութեանն կենաց ։ Ի նըստել զո յաւետից դա֊
տաւոր աշխարհ խնայեա յարարածըս քո՛· բարեխոսու֊
թի՛ւ և աղօթիւք սբ ձըգնաւորացն ։

Զինի՝ որթիւ ։

Սիմ Աւետարանիս որ ըստ Յովհաննու ։ ԺԲ· 44 ։

Տէրն մեր Յս Քս

Ընդաղակէր և ասէր· որ հաւատայ յիս, ոչ հաւա֊
տայ յիս, այլ յայն որ առաքեացն զիս ։ Եւ որ տե֊
սանէ զիս, զայն տեսանէ՝ որ առաքեացն զիս ։ Ես լոյս
յաշխարհ եկի· զի ամ որ հաւատայ յիս՝ ի խաւարի
մի՛ մնասցէ ։ Եւ եթէ ոք լսիցէ բանից իմոց և ոչ պա֊
հեսցէ, ես ոչ դատիմ զնա· քանզի ոչ եկի թէ դա֊
տեցայց զաշխարհ, այլ զի փրկեցից զաշխարհ ։ Որ ան֊
արգէ զիս, և ոչ ընդունի զբանս իմ· գոյ որ դատի
զնա· բանն զոր ես խօսեցայ՝ նա դատի զնա յաւուրն
յետնում ։ Զի ես յանձնէ իմմէ ոչ խօսեցայ· այլ որ
առաքեացն զիս Հայր՝ նա ետ ինձ պատուէր՝ զինչ ա֊
սացից և զինչ խօսեցայց ։ Եւ գիտեմ եթէ պատուէրն
այն կեանք են յաւիտենականք ։ Արդ՝ զոր ես խօսիմ,
ոպ ասաց ինձ Հայրն՝ այնպէս խօսիմ ։ 50 ։

Զինի քաղաղ· Խնդրեսցուք ։

Ե֊ ամենեւեան բաջիր յայնիս֊ ասէն· կեցո՛ Տէ՛ր ։
Տէր ողջմեա՛· Տէ՛ր ողջմեա՛· Տէ՛ր ողջմեա՛ ։
Աղջխ· Թագաւոր խաղաղութեան օգնական ։
Օրհնեալ Տէր մեր ։ Հայր մեր որ ։
Ե֊ սրյակին ի խաղաղութիւն ։

ԱՒԱՓ ԵՐԿՈՒՇԱԲԱԹԻ, ԻԶ.

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Բշ։

Ա՛նեղն ի հնչէ ծընեալ որդի յանեկից գոյացոյց զեղեալքս զերկնային և զերկրաւորս էութիւն։ * արարածք ամենայն տուք փառս արարչին յաւիտենից։ պատկերը աներեւոյթի փառացըն հօր ի պատկեր բարերարութեանէ իւրոյ։ արար ըզմարդկային բընութիւնս. արարածք։ Լսեայն ի հնչէ լուսոյ ծագեալ լուսաւիժալ զարդարեաց զԱգամ. ի դրախտին եդեալ անմահ տընկոյն երկրագործ. արարածք։

† Ա՛կայք որդիք մարդկան այսօր ձեղ ծնաւցուք ըզհնչէն ըզվերանեղ. որ մերկացաւ մեղօք ընդփառս արարչին. և զգեցաւ զթըզենւոյն ծածկոյթ փոխանակ անճառ լուսոյն։ Գովեցէք զՈրդին Աւ՝ այսօր ցընծութեամբ որդիք Ադամայ. որ եկն ի խընդիր եղծեալ պատկերին. և գըտեալ նորոգեաց ի փառս առաջին պատմուճանին։

Ղաչ։ Թագաւոր փառաց քեզ սպանանացուք պատրաստեալք արթնութեանդ. ընդառաջել որ գաս ի դատել զերկիր։ Ա՛նձնաւոր վառեալ լապտերօք հաւատոյ ընդ գաս իմաստունն կուսանացն. մտանել ի յաւուրս ընդ երկնաւոր փեսային։ Փութանացուք կանխեալ յառաջ քան ըզձայն ձայնին բարբառոյն. զի մի ծնաւցուք արտաքս ըստ շիջման հիւղ կուսանացն։

Ո՛ր նըստիս ի քրովբէս ա՛ստուածդ բանդ. այսօր վամբն մեր խոնարհութեամբ նըստաւ ի լերինն ձիթենեաց. * օրհնեմք ըզքեզ անդադար երգով։ Ո՛ր համադոյդ ես խորհրդոյդ հայրեն. աշխարհաց քոց ծանուցեր ըզխորհուրդ քո գալստեանն. օրհնեմք։ Ո՛ր ամենայնց ես արարիչ և ըստեղծիչ կենդանութեանէ. այսօր ըզծածկեալ խորհուրդ երրորդութեանըդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ սրբոյ քո. օրհնեմք։

Շնորհեա մեզ տէր արթնութեանէ ընդ իմաստունն կուսանացն. եւ ղհնգւոց մերոց լապտերսըս պայծառացո։ Երկընչեմք ի քէն տէր զարհուրեալք ի պատասխանոյն. զամենն ասելով եթէ ոչ գիտեմ ըզձեզ։ Յորժամ գաս փառօք հօր դատել ըզտիեզերս ամ՝. շնորհեա և մեզ տէր կալ ի յաջմէ քումմէ։ Բացցի մեզ դուռն ողորմութեան երկնաւոր փեսային. և մըտցուք ի յառագաստ ընդ իմաստունն կուսանացն։ Ծամանութեամբ ընդ առաջ փեսային և մըտցուք ի յառագաստ նորա. զի մի ծնաւցուք արտաքս որպէս զյիմար կուսանացն։ Պայծառասցին լապտերքք հնգւոց մերոց. և բաղմեցուսցես ըզմեզ ընդ հրաւիրեալսն ի կոչումն արքայութեանն երկնից։

Աղչ։ Ո՛ր ի վերդ ես քան զամ ընդմիտս և զխորհուրդս. * փառաց թագաւոր խընայեա ի մեզ։ Ո՛ր միայն ունիս զանմահութիւն և զանեղութիւն. փառաց թագ։ Ո՛ր նըստիս ի քրովբէս երրորդութեանէ անբաժանելի. փառաց։ Ո՛ր երկրըպագեալդ ես ի հրեշտակաց և ի մարդկանէ. փառաց թագ։

Հոգ. Նայն և նըմանն հօր և Որդւոյ հոգիդ անեղ և համադոյ. բընդհանումն հօր անքընննաբար առողջ Որդւոյ անճառաբար. ի վերնատունն այսօր իջեր ղհոգիդ շնորհաց քոց արբուցեր. ա՛յրբո և մեզ ողորմութեամբ ի բաժակէդ իմաստութեանէ։ Էից ստեղ-

ծօղ արարածոց որ շըրջէ՛ր ի՛ վր՛ ջրոյ. նոյն և ի՛ ջո՛ւրան աւա՛զանին ի շնո՛րհել մեզ քո՛ւմ էակցին. գըլգուես սիրով աղաւնակերպ զմարդիկ ծնանի՛ս ածա՛կերպ. * ա՛ւրբո և մե՛զ ողնրմո՛ւթեամբ ի բաժակէդ խմո՛ստուԹե՛ն: Բա՛բուն վերնոյն իմանալեա՛ց և ըս՛տորին այսըը զգալեա՛ց. ո՛ր մա՛րգարէս տաս ի՛ հովուաց և առաքեալս ի՛ ձրկնորսա՛ց. աւետաւո՛ր ըզմաքսաւո՛րս քա՛րոզ բանի՛ քո՛ւմ զհալածո՛ղս. ա՛ւրբո և:

ՆՆԷ: Ըրե՛շտակայի՛ն ձայնիւ օրհնե՛սցուք զամենասո՛ղ ղերրդուԹիւնըն. փա՛ռաւորելո՛վ ըզՀայր. ո՛ր վերակո՛չեաց * զամենե՛սեան ի մա՛հուանէ յա՛նմահուԹիւն: Ե՛րգեցէ՛ք տեառն ե՛րգ նո՛ր եկեղեցի՛ք սրբեցելո՛ց. քրի՛ստոսի երկըրպագելո՛վ. որ վերակո՛չեաց զամենե՛սեան: Սը՛րբ սո՛ւրբ ձայնիւ օրհնե՛սցուք. հո՛գեւորակա՛ն հընչմա՛մբ գո՛վեսցո՛ւք. սո՛ւրբ ըզՀո՛գին փառաւո՛րելով. ո՛ր վերահա՛նգոյց զամենե՛սեան:

ԱՅՆ: Ըղքե՛ղ կո՛յս և մա՛յր և բնակա՛րան ածա՛յին նե՛րմարդուԹեա՛ն. գո՛հաբանե՛մք և վերօ՛րհնեմք ըզե՛ղեալ փրկո՛ղ կենդա՛նուԹեան ա՛զգի մարդկա՛ն. * վ՛ո՛ր ըզո՛յ ըզքե՛ղ Ա՛ծա՛ծին և կո՛յս բարեբա՛նեմք ընդմի՛ւր և զաղա՛խին փրըկչի՛ն մե՛րոյ: Ծրնո՛ւնդըն Հո՛ր և Հինաւո՛ւրց ա՛ՆԺամանա՛կն յաւիտենի՛ց. ժամանակա՛ւ յորո՛վայնի քո՛ւմ բնակե՛ցաւ և ի՛ Հօրէ ո՛չ մեկնեցա՛ւ. վ՛ո՛ր ըզո՛յ: Ծրնեա՛ւն ի՛ քէն ի խա՛չ ելեալ. և՛ ի յաԹո՛ռ փառա՛ց ընդ Հո՛ր. անո՛րգելի՛ ի մարդկա՛նէ փառատո՛ւԹի՛ էո՛ւԹի՛ երկըրպագեա՛լ. վ՛ո՛ր ըզո՛յ: Ըղքե՛ղ ո՛չ միա՛յն որդի՛ք մարդկա՛ն այլ և վե՛րինն զօրուԹի՛ք. գա՛սք անմո՛ռնոյ Հոգեղի՛նաց հրե՛ղինաց զլո՛ւսաւորնոյն և՛ հրեշտակա՛ց. գո՛հաբանեն և վերօ՛րհնեն և՛ փա՛ռաւորեն ըզմի՛ւր և զաղախին փրըկչի՛ն մե՛րոյ:

ԽԷ: Լա՛նալի ա՛ղբայուԹեան տե՛ւա՛ւ Հո՛գաձի՛ն մարդոյն. ո՛ւստի յառաջի՛ն ճաշակմանէն ա՛րտաքս անկեա՛լ ի յա՛ւէ՛ժ կե՛նդանո՛ւԹեա՛՛՛ն. * որ ձե՛ւացո՛ւց մե՛զ. սո՛վա՛ւ մ՛ըտանել ընդ դո՛ւռն անե՛ղաչէ՛՛՛ն դրախտի՛ն տեառն: Գա՛ւազանաձե՛ւ երե՛ւեալ եգիպտակա՛ն աղգի՛ն. ցո՛ւցանե՛լո՛վ ըղղո՛ւԹի՛ սը՛ղբոյ խաչի՛ն. յա՛փըշտակե՛լո՛վ ըզգա՛ւազա՛նըն դրե՛ւԹա՛կա՛՛՛ն. որ ձե՛ւաց՛ո՛ւց: Փառք Հօր և: Դրո՛շմ ըղգայուԹե՛ օրի՛նակեա՛լ ի վե՛րայ սե՛մոց դրա՛նց նոցա՛. ա՛նե՛րկրի՛ւղ պա՛հե՛լով ըզժողո՛վուրդն յա՛նդրանկածա՛ւն սատակմա՛՛՛ն. ո՛ր ձե՛ւաց՛ո՛ւց:

Ա՛յժմ և միշտ: Ն՛ո՛ր նորո՛գող բնուԹեա՛ն մերոյ Յ՛ե՛. ո՛ր ի խորհո՛ւրդ Հընո՛ւե մարդոյն. զա՛նպա՛տուղն այսո՛ր չորացո՛ւցեր զԹըղենին. և՛ ըզմե՛զ ի՛ Հնա՛ցեալ մեղաց նո՛րոգեա ի՛ կեանս ա՛նմա՛հ:

Ա՛ղԼԻԱ՛. Փառք Հրաշափառ տէրո՛ւե՛:

Ա՛ԼԷ՛ՐՈՒԻԱ՛. ԱԼԷ՛ՐՈՒԻԱ՛. ԱԼԷ՛ՐՈՒԻԱ՛:

Զ՛Ի նա՛ ասաց և եղե՛ն, Հրամայեաց և Հաստատեցա՛ն: կարգեա՛ց ըզնո՛ւ յաւիտեա՛ն. սահմա՛ն եդ ո՛րք ո՛չ ա՛՛ն՛ցանէ՛ն:

Ա՛ԼԷ՛ՐՈՒԻԱ՛. ԱԼԷ՛ՐՈՒԻԱ՛. ԱԼԷ՛ՐՈՒԻԱ՛:

Փ՛. Ի սկզբա՛նէ՛ տ՛ի՛ զՀի՛մունս երկրի՛ Հաստատեցեր՛. և գործք ձե՛ռաց քո՛ց երկի՛նք են: Ն՛ո՛ք կորըն՛չի՛ն. և դու կաս և Մնաս յաւիտեա՛ն:

Փա՛ռք և: Ա՛յժմ և. ԱԼԷ՛ՐՈՒԻԱ՛:

Ց Ա Ռ Ա Ւ Օ Տ Ո Ւ Ն

Հ Ա Ւ Ե Ց Բ Զ:

Ո՛ր արա՛րի՛չդ ես յաւիտե՛նի՛ց. և՛ ստեղծե՛ր զարա՛բածս ա՛մենայն յո՛չի՛նէ՛. ըզքե՛ղ օրհնե՛մք Ա՛ծ Հա՛րցըն մե՛րոյ: Ո՛ր Թագաւո՛րդ ես Թագաւո՛րաց. և՛

շնորհեա բանաւորը կենդանի մարդ ի հողոյ։ * ըղձեզ օրհնեմք աչօ հարցըն մերոց։ Ո՛ր ապաւէնդ ես մոլորեալոց, եւ խնամես զյուսացեալսն ի քեզ քո տեսլութիւդ։ ըղձեզ օրհն։

Գ։ Ըղձ՝ր օրհնեցէք * ե՛ռ՝ւ բարձր արարիչք ընդ յաւիտեան։ փառք Հօր։ Օ՛րհնեցէք։ Զթագաւորն եւ զաստուածն որ նըմա միայնոյ վայելէ օրհնութիւն. ե՛ռ՝ւ բարձր արարիչք։ Այժմ և միշտ։ Օ՛րհնեսցէ։ Զի ծանրամ՛ց մեզ սքանչելի խորհրդոյ նը եըրկրդութիւն և մի՛ ածութեանն քո՛։ ե՛ռ՝ւ բարձր։

Մեծաց։ Բշ։ Ո՛ղջոյն Հայր յառաջ քան զյաւիտեանս բարերարանէն դասք անմարմնոց հրեշտակաց, ձայնիւ երգով գոչեն և աղաղակեն * Ա՛ծ՝ անստուածոց և Տ՛ր տերանց փըրկիչ գոլով։ փառք Հօր։ Ա՛ռաքեցեր զքո միածինդ մարմնանալ ի նը կուսէն, եւ անարատ ծընանել յորովայնէ անապական. բառնալով ըղմեր նեղութիւնս. Ա՛ծ՝ անստ։ Այժմ և։ Շնորհ բարի Լո՛ուսաղէմ երեւեցաւ հեթանոսաց, զի ապրի՛չն յաւիտենից տըղայ եղեալ յորդեգրութի՛ կենաց կոչէ. Ա՛ստուած անստ։

Ողջո՛։ Բշ։ Ո՛ր ամենեսեան գըթած քո՛ թագաւոր խաղաղութեան, ըղքեզ աղաչեմք միայն մարդասէր։ փառք Հօր։ Ո՛րում այսօր փափագեալ ցանկայր հոգւով եւ մարմնով. մայր ծրգւով իւրով խընդրեր ըզբարձրագոյն ըզփառս յերկրի՛ կենդանեաց։ Այժմ և միշտ։ Տը՛ւողդ ըզկեանս անմահ առ քեզ աղաղակեմք և մի՛աբան հայցեմք. շնորհեա և մեզ Տ՛ր կալ ի յաջմէ քումմէ։

Տէրեէլն։ Բշ։ Ը՛ղքեզ օրհնեմք որ բաշխողդ ես բարո՛ւթեանց. և հայցեմք որպէս ի՛ մարդասիրէ. ընդ մո՛ր քո ընտրե՛լոցն զնմանալի աշխարհն։ Զի դու ես Տէր յորմէ հայցէր մայրըն հաւատով հանդերձ որդւովք սրբեցելովք. ՚նդ աջմէ քո զփառս եւ յահեկէ՝ ընդ որս և մեք աղաչեմք զի դասեսցես ընդ նըբըս քո՛։ Ա՛յլ դու բարձրեալ փըրկի՛չ. որ վասըն մե՛ր խոնարհեցար. արժանի՛ արա ըղմեզ ըմնել զբաժակ պատուիրանի՛ կենաց քոց Տ՛ր՝ որով կացցո՛ւք յաջմէ քո՛ւմի՛ ի հանդերձեալ քո՛ւմ գալըստեանն։

Ա՜ա՜։ Եբէ։ Ի՝ սկը՛զբանէ Տ՛ր զհիմունս երկրի հաստատե՛ցեր՛։ եւ գո՛րծք ձեռաց քո՛ց երկի՛նք են։

Նոքա կորընչե՛ն, և դու կաս և ամաս յաւիտեա՛՛ն։

Քաղաղ։ փառաւորեսցուք։ կամ գանձ։

Մանկ։ Բշ։ Ցէք զա՛նուն՛ըն Տեառն։ * Ը՛՛՛յ՛՛՛լէլուիա՛։ ա՛լէ՛՛յ՛լո՛՛ւիա՛։ ա՛՛՛՛՛՛լէլուիա՛։ փառք Հօր։ Ա՛յսօր ընդ զօրս երկնի՛կ համաձայնեա՛լ. միաբանակա՛ն ձայնի՛ե՛րգե՛՛մք աստ՛՛ւած՛։ ա՛՛՛յ՛՛լէ։ Այժմ և միշտ։ Ե՛րկրաւո՛րքս ընդ երկնայի՛նսըն հո՛ղեղի՛նս ընդ հրեշտա՛՛նսն. միաբանակա՛ն ձայնի՛ե՛րգե՛՛մք աստ՛՛ւած՛։ ա՛՛՛յ՛՛լէլ։

Քաղաղ։ վե՛ խաղաղութե՛։ Աղեղ։ սո՛ք ես Տէր։

Ապա Սաղմոս ՃԳ. ողբայն ասա։

Կց։ Խոստովանութի՛ և մեծավայելչութի՛ զգեցար. արկար զլոյս ո՛ղ զօթոց. ձգեցեր զերկինս որպէս խորան, և յարկար ի վե՛ր ջուրց զվերնայարկս նո՛ր։

Փխ։ Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր. Տէր Ա՛ծ իմ մեծ եղեր յոյժ։

Խոստովանութի՛ և մեծավայելչութի՛ զգեցար. արկար զլոյս ո՛ղ զօթոց. ձգեցեր զերկինս ո՛ղ խորան, և յարկար ի վե՛ր ջուրց զվերնայարկս նո՛ր։

Ո զնե՛ յամպս զգնացս իւր. և շրջի՛ նա ի վե՛ր թեւոց հողմոց։

Ո արար զՀրեշտակս իւր յոգիս, և զպաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ:

Հաստատեաց զերկիր ի վերայ հաստատութե՛ն իւրոյ, զի մի սասանեսցի յաւիտեան:

Խորք ոտ զգեստ վերարկու է նորա, ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք:

Ի սաստ քումմէ փախիցեն, և ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսեսցեն:

Ելանեն լեռնանան և իջանեն դաշտանան, ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա:

Սահման եդիր և ոչ անցանեն, և ոչ եւս դառնան ի ծածկել զերկիր:

Առաքեցեր զաղբերս ընդ ծորձորս, ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք:

Արբուցանել զամ գազանս վայրի, յագեսցին ցիւք ի ծարաւս իւրեանց:

Անդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն, և ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց:

Արբուցանել զլերինս ի շտեմարանաց իւրոց, ի պտղոյ գործոց քոյոց երկիր:

Բուսուցեր զխոտ ի լերինս, զդալարի ի ծառայութի՛ մարդկան:

Հաներ զՀաց յերկրէ, գինի ուրախ առնէ, իւղ զբարթի, և Հաց Հաստատէ զսիրտ մարդոյ:

Յագեսցին ծառքն անտառի, և մայրքն Լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր:

Անդ թռչունք երկնից ձագս Հանցեն, և բոյն արագիլ ապաւէն է նոցա:

Լերինք բարձունք են եղջերուաց, և վէմք ապաւէն նապաստակաց:

Արարեր զլուսին վասն ժամանակի, արեգակն ծա՛նեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ:

Արարեր զխաւար և եղեւ գիշեր, ի նմա գնան ամ գազանք անտառի:

Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յափշտակեն, և խնդրեն ԱՍՏ զկերակուր իւրեանց:

Ի ծագել արեւուս ժողովին, և ի մորիս իւրեանց դադարեն:

Ելանէ մարդ ի գործս իւր, և ի վաստակս ձեռաց իւրոց մինչեւ յերեկոյ:

Որպէս զի մեծ են գործք քո Տէր, և զամենայն ինչ իմաստութեամբ արարեր, և լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք:

Այս ծով մեծ և անդորր, ի սմա են սողունք որոց ոչ գոյ թիւ, գազանք մեծամեծք և մանունք, ի սմա և նաւք գնան, վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ:

Ամենեքեան քեզ սպասեն, և դու տաս նոցա կերակուր ի ժամու:

Տաս դու նո՛ և կերակրին, բանաս զձեռն քո, և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութի՛ կամաք քո:

Դարձուցանես զերեսս քո ի նոցանէ, և խռովին, Հանես զոգի քո ի նոցանէ, պակասին և ի Հող դառնան:

Առաքես զոգի քո և ստանաս զնոսա, և նորոգես զերեսս երկրի:

Եղիցին փառք Տե՛ն յաւիտեան, Տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր:

Ո Հայի յերկիր և տայ դողալ սմա, մերձի ի լերինս և ծխեսցին:

Օրհնեցից զՏէ՛ ի կեանս իմ, սաղմոս ասացից Ա՛ի իմոյ մինչեւ եմ ես:

Քաղցր եղիցի նմա օրհնուածի իմ, և ես ուրախ եղէց ի Տէր:

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, ամբարիշտ մի՛ եւս գոյցի ի սմա, օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր:

ՋՔՆԻ՝ ՈՐԴՒՀՒ։

Ա–ԵՓԱՓԱՆ ԸՍՓ ՄՓՓՒԵՈՒՒ։ ԻԱ։ 18։

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻ ՔՆ

ԵՒ այգուցն իբրեւ դարձաւ անդրէն ի քաղաքն՝ քաղցեաւ։ Եւ տեսեալ թզենի մի ի վէր ճանապարհին՝ եկն ի նա, և ոչ ինչ եգիտ ի նմա բայց միայն տերեւս, և ասէ ցնա. մի այսուհետեւ ի քէն պտուղ եղիցի յաւիտեան. և առժամայն չորացաւ թզենին։ Իբրեւ տեսին աշակերտքն՝ զարմացան և ասեն, թէ զի՞նդ վաղվաղակի ցամաքեցաւ թզենին։ Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնոսա. ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ունիցիք հաւատս և ոչ երկմտիցէք՝ ոչ միայն թզենւոյդ առնիցէք. այլ թէպէտ և լերինդ ասիցէք, բարձի՛ր և անկի՛ր ի ծով, եղիցի։ Եւ զամ ինչ զոր և խնդրիցէք յաղօթս հաւատովք՝ առնուցուք։ Եւ իբրեւ եկն ի տաճարն, մատեան առ նա՝ մինչդեռ ուսուցանէր, քահանայապետքն և ծերք ժողովրդեանն, և ասեն. որո՞վ իշխանութե՛ առնես զայդ. և ո՞վ ետ քեզ զիշխանութի՛դ զայդ։ Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնն. Հարցից և ես զձեզ բան մի. զոր թէ ասիցէք ինձ, և ես ձեզ ասացից որով իշխանութե՛ առնեմ զայս։ Մկրտութի՞ն Յովհաննու ուստի՞ էր, յերկնի՞ց թէ ի մարդկանէ։ Եւ նոքա խորհէին ընդ միմեանս և ասէին. եթէ ասեմք յերկնից, ասէ ցմեզ. իսկ ընդէ՞ր ոչ հաւատացէք նմա. և եթէ ասեմք ի մարդկանէ, երկնչիմք ի ժողովրդենէն. զի ամենեքին զՅովհաննէս իբրեւ զմարգարէ ունէին։ Պատասխանի ետուն Յնի և ասեն. ոչ գիտեմք։ Ասէ ցնոսա և Նա. և ոչ ես ասեմ ձեզ՝ որով իշխանութե՛ առնեմ զայս։ Բայց զի՞նդ թուի ձեզ. առն միոջ էին երկու որդիք, և մատուցեալ առ առաջինն ասէ. որդեակ՝ երթ այսօր գործեա յայգւոջ։ Նա պատասխանի ետ և ասէ. երթամ տո՛ւ և ոչ չոգաւ։ Մատեաւ և առ միւսն, և ասէ նոյնպէս. Նա պատասխանի ետ և ասէ.

ոչ կամիմ. բայց յետոյ զղջացաւ և չոգաւ յայգին։ Արդ՝ ո՞յերկոցունց արար զկամն հօրն։ Ասեն՝ յետինն։ Ասէ ցնոսա Յն. ամէն ասեմ ձեզ, զի մաքսաւորք և պոռնիկք յառաջեացեն քան զձեզ յարքայութի՛ն երկնից։ Զի եկն Յովհաննէս ճանապարհաւ արդարութե՛ն և ոչ հաւատացէք նմա. և մաքսաւորք և պոռնիկք հաւատացին նմա, և դուք տեսէք և ոչ զղջացարուք յետոյ հաւատալ նմա։ Այլ առակ լուարո՛ւք. այր մի էր տանուտէր, որ տնկեաց այգի և ցանգով պատեաց զնա, և փորեաց ի նմա հնձան, և շինեաց աշտարակ. և ետ զնա ցմշակս. և գնաց ի տար աշխարհ։ Իբրեւ մերձեցաւ ժամանակ պտղոյ՝ առաքեաց զծառայս իւր առ մշակսն առնուլ զպտուղս նորա։ Եւ կալեալ մշակացն զծառայս նո՛ր՝ զոմն տանջեցին, զոմն սպանին, զոմն քարկոծեցին։ Դարձեալ առաքեաց այլ ծառայս բազումս քան զառաջինսն, և արարին նո՛յնպէ։ Յետոյ առաքեաց առ նոսա զորդի իւր և ասէ, թերեւս ամաչեսցեն յորդւոյ աստի իմմէ։ Իսկ մշակքն իբրեւ տեսին զորդին՝ ասեն ընդ միտս. սա է ժառանգն, եկա՛յք սպանցուք զսա, և կալցուք զժառանգութի՛ն նորա։ Եւ առեալ հանին զնա արտաքոյ քան զայգին և սպանին։ Արդ՝ յորժամ եկեսցէ տէր այգւոյն՝ զի՞նչ արասցէ մշակացն այնոցիկ։ Ասեն ցնա. զչարսն չարաւ կորուսցէ. և զայգին տացէ այլոց մշակաց, որք տացեն նմա զպտուղս ի ժամու իւրեանց։ Ասէ ցնոսա Յն. չիցէ՞ երբէք ընթերցեալ ձեր ի գիրս՝ Զվէմն զոր անարգեցին շինողքն՝ նա եղեւ գլուխ անկեան. ի Տեառնէ եղեւ այս, և է սքանչելի յաչս մեր։ Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ, զի բարձցի ի ձէնջ արքայութի՛ն Այ, և տացի ազգի՝ որ առնիցէ զպտուղս նո՛ր։ Եւ որ անկցի ի վէ՛ր վիմիս այսորիկ՝ փշրեսցի, և յոր վէ՛ր անկցի՝ հոսեսցէ զնա։ Իբրեւ լուան քահանայապետքն և դպիրք և փարիսեցիք զառակս նորա՝ գիտացին թէ վասն նո՛ց ասաց։

եւ խնդրէին զնա ունել, բայց երկեան ի ժողովրդոյն. քանզի իբրեւ զմարգարէ ունէին զնա: Դարձեալ պատասխանի ետ Յն, և ասէ ցնոսա առակօք: Նմանեցաւ արքայութի՛ւն երկնից առն թագաւորի՝ որ արար հարսանիս որդւոյ իւրում: Եւ առաքեաց զծառայս իւր կոչել զհրաւիրեալսն ի հարսանիս. և ոչ կամեցան գալ: Դարձեալ առաքեաց այլ ծառայս և ասէ. ասացէք հրաւիրելոցն. ահաւասիկ զճաշ իմ պատրաստեցի. զուարակք իմ և պարարակք զննեալ են, և ամ ինչ պատրաստ է. եկայք ի հարսանիս: Եւ նոքա յոլացեալ գնացին՝ ոմն յագարակ իւր, և ոմն ի վաճառ իւր: Եւ այլք կալան զծառայս նորա, թշնամանեցին և սպանին: Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ՝ բարկացաւ, և առաքեաց զղջրս իւր և սատակեաց զսպանողսն զայնոսիկ, և զքաղաքն նոցա այրեաց: Յայնժամ ասէ ցծառայս իւր. հարսանիքս պատրաստ են, և հրաւիրեալքն չէին արժանի: Արդ՝ երթայք յանցս ճանապարհաց, և զոր միանգամ գտանիցէք՝ կոչեցէք ի հարսանիս: Եւ ելեալ ծառայքն ի ճանապարհս՝ ժողովեցին զամենեսեան զոր և գտին՝ զչարս և զբարիս. և լցան հարսանիքն բազմականօք: Եւ մտեալ թագաւորն հայել զբազմականօքն, ետես անդ այր մի՝ որ ոչ էր զգեցեալ հանդերձ հարսանեաց: Եւ ասէ ցնա. ընկեր, զիա՞րդ մտեր այսր, զի ոչ ունէիր հանդերձ հարսանեաց. և նա պապանձեցաւ: Յայնժամ ասէ թագաւորն ցսպասաւորսն. կապեցէ՛ք զոտս և զձեռս, և հանէ՛ք զդա ի խաւարն արտաքին, անդ եղիցի լալ և կրճտել ատամանց: Զի բազումք են կոչեցեալք և սակաւք են ընտրեալք: ԻՒ. 14:

Երէ. Արարչական:

Քաջ. Խնդրեսցուք: կեցո ընէ՛: Աղ. Քում ամենաղօր և հրաշալի տէրութեանդ:

—

Աբե՛ւ-փալէ կանոն յա՛ւափ շաբաթո՛ւս ու՛ղ ծոյ: Իսկ զձաշո՛ւ ձաճի՝ ցերեկի՛ն չինեցորդք ձամո՛ւն ժողովքո՛ւլ է ու՛ղբք մարթանն՝ ասէն հանդերձի՛ շարականօք եւ ոչ ձի՛ պղծութի՛ւն:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ի պատն ձամո՛ւն ակաունին խոնարհեցո՛ եւ Ապրեցո՛:
Մեսեղի պահող է յայնին:

Լերան արդարոյ խորհի զհմաստութի՛ւն, և լեզու նո՛ր խօսեսցի զիրաւունս:

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս, և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութի՛ւն:

Յայս շաբաթի՛ս՝ երեկոյի՛ ջերմն ալեկոծի պատո՛ւն է, ու՛ր ձԱպրեցոյն ակաունի՛. եւ աւետարանն ատաջերկոյս պատո՛ւն՝ ու՛ր ձխոնարհեցոյն ակաունի՛:

Ընթերցուած ի Ծննդոց: Ա. 1:

Ի սկզբանէ արար Ա՛ծ զերկին և զերկիր: Եւ երկիր էր աներեւոյթ և անպատրաստ. և խաւար ի վե՛ր անդընդոց, և Հոգի Ա՛յ շրջէր ի վե՛ր ջրոց: Եւ ասաց Ա՛ծ. եղիցի լոյս. և եղեւ լոյս: Եւ տեսս Ա՛ծ զլոյսն զի բարի է. և մեկնեաց Ա՛ծ ի մէջ լուսոյն և ի մէջ խաւարին: Եւ կոչեաց Ա՛ծ զլոյսն տիւ. և զխաւարն կոչեաց գիշեր: Եւ եղեւ երեկոյ և եղեւ վաղորդայն՝ օր մի: Եւ ասաց Ա՛ծ, եղիցի հաստատութի՛ւն ի մէջ ջրոցդ. և եղիցի մեկնել ի մէջ ջուրցդ և ջուրց: Եւ եղեւ այնպէս: Եւ արար Ա՛ծ զհաստատութի՛ւն, և անջրպետեաց Ա՛ծ ի մէջ ջրոյն որ էր ի ներքոյ հաստատութե՛ն, և ի մէջ ջրոյն որ ի վերոյ հաստատութե՛ն: Եւ կոչեաց Ա՛ծ զհաստատութի՛ն երկին. և տեսս Ա՛ծ զի բարի է: Եւ եղեւ երեկոյ և եղեւ վաղորդայն՝ օր երկրորդ: Եւ ասաց Ա՛ծ. ժողովեսցին ջուրքդ որ ի ներքոյ երկնից ի ժողով մի. և երեւեսցի ցամաքն: Եւ եղեւ այնպէս. և ժողովեցան ջուրքն որ ի ներքոյ երկնից՝ ի ժողովս իւրեանց. և ե-

բեւեցաւ ցամաքն: Եւ կոչեաց Աստուած զցամաքն երկիր, և զժողովս ջուրցն կոչեաց ծովս. և տեսս Աստուած զի բարի է: Եւ ասաց Աստուած. բղխեսցէ երկիր զբանջար խոտոյ՝ սերմանել սերմն ըստ ազգի և ըստ նմանութեան. և ծառ պտղաբեր՝ առնել պտուղ ըստ ազգի իւրում. որոյ սերմն իւր ի նմին ըստ ազգի ի նմանութիւն ի վերայ երկրի: Եւ եղեւ այնպէս: Եւ եհան երկիր զբանջար խոտոյ. սերմանել սերմն ըստ ազգի և ըստ նմանութեան. որ է ի վերայ ամ երկրի. և փայտ պտղաբեր առնել պտուղ. որոյ սերմն իւր ի նմին ըստ ազգի ի վերայ երկրի. և տեսս Աստուած զի բարի է: Եւ եղեւ երեկոյ և եղեւ վաղորդայն՝ օր երրորդ: Եւ ասաց Աստուած. եղիցին լուսաւորք ի հաստատութեան երկնից ի լուսաւորութիւն ի վերայ երկրի և մեկնել ի մէջ տուընջեան և ի մէջ գիշերոյ. և եղիցին ի նշանս և ի ժամանակս և յաւուրս և ի տարիս: Եւ եղիցին ի լուսաւորութիւն ի հաստատութեան երկնից ծագել յերկիր: Եւ եղեւ այնպէս: Եւ արար Աստուած զերկուս լուսաւորսն զմեծամեծս. զլուսաւորն մեծ՝ յիշխանութիւն տուընջեան. և զլուսաւորն փոքր՝ յիշխանութիւն գիշերոյ. և զաստեղս: Եւ եդ զնս Աստուած ի հաստատութեան երկնից՝ լուսաւոր լինել յերկիր: Եւ իշխել տուընջեան և գիշերոյ, և մեկնել ի մէջ լուսոյն և ի մէջ խաւարին. և տեսս Աստուած զի բարի է: Եւ եղեւ երեկոյ և եղեւ վաղորդայն՝ օր չորրորդ: Եւ ասաց Աստուած. հանցեն ջուրք զեռունս շնչոց կենդանեաց. և թռչունս թեւաւորս ի վերայ երկրի ըստ հաստատութեան երկնից: Եւ եղեւ այնպէս: Եւ արար Աստուած կէտս մեծամեծս. և զամ շունչ զեռնոց կենդանեաց, զոր հանին ջուրք ըստ ազգի իւրեանց, և զամ թռչունս թեւաւորս ըստ ազգի. և տեսս Աստուած զի բարի են: Եւ օրհնեաց զնս Աստուած և ասէ. աճեցէք, և բազմացարուք, և լցէք զջուրսդ որ ի ծովս. և թռչունքդ բազմասցին ի վերայ երկրի: Եւ եղեւ երեկոյ և եղեւ վաղորդայն՝ օր հինգերորդ: Եւ ասաց

Աստուած. հանցէ երկիր շունչ կենդանի ըստ ազգի չորքոտանի և սողունս, և գազանս երկրի ըստ ազգի: Եւ եղեւ այնպէս: Եւ արար Աստուած զգազանս երկրի ըստ ազգի, և զանասունս ըստ ազգի, և զամ սողունս երկրի ըստ ազգի իւրեանց. և տեսս Աստուած զի բարի են: Եւ ասաց Աստուած. արասցուք մարդ ըստ պատկերի մերում և ըստ նմանութեան, և իշխեսցէ ձկանց ծովու և թռչնոց երկնից, և անասնոց, և ամ երկրի, և ամ սողնոց՝ որ սողին ի վերայ երկրի: Եւ արար Աստուած զմարդն ի պատկեր իւր. ըստ պատկերի Աստուծոյ արար զնա. արու և էգ արար զնս: Եւ օրհնեաց զնս Աստուած՝ և ասէ. աճեցէք՝ և բազմացարուք և լցէք զերկիր. և տիրեցէք դմա. և իշխեցէք ձկանց ծովու, և թռչնոց երկնից, և ամ անասնոց, և ամ երկրի, և ամ սողնոց՝ որ սողին ի վերայ երկրի: Եւ ասաց Աստուած. ահաւադիկ ետու ձեզ զամ խոտ սերմանելի սերմանել սերմն ըստ ազգի և ըստ նմանութեան, որ է ի վերայ ամ երկրի. և ամ փայտ որ ունիցի յինքեան պտուղ սերման սերմանելոյ՝ ձեզ լիցի ի կերակուր: Եւ ամ գազանաց երկրի, և ամ թռչնոց երկնից, և ամ սողնոց որ սողին ի վերայ երկրի՝ որ ունիցի շունչ կենդանի. և ամ խոտ դալար ի կերակուր: Եւ եղեւ այնպէս: Եւ տեսս Աստուած զամ զոր արար. և ահա բարի են յոյժ: Եւ եղեւ երեկոյ, և եղեւ վաղորդայն, օր վեցերորդ: Եւ կատարեցան երկինք և երկիր և ամ զարդ նց: Եւ կատարեաց Աստուած յաւուրն վեցերորդի զամ զգործս իւր զոր արար. և հանգեաւ յաւուրն եօթներորդի յամ գործոց իւրոց զոր արար: Եւ օրհնեաց Աստուած զօրն եօթներորդ, և սրբեաց զնա. զի ի նմա հանգեաւ յամ գործոց իւրոց զոր սկսաւ առնել Աստուած: Այս է գիր ածոցածոց երկնի և երկրի, յաւուր յորում արար Աստուած զերկինն և զերկիր: Եւ զամ բանջար վայրի՝ մինչ չեւ լեալ էր ի վերայ երկրի, և զամ խոտ վայրի՝ մինչ չեւ բուսեալ էր, զի չեւ եւս էր տեղացեալ Տէրն Աստուած ի

վերայ երկրի. և մարդ չէր՝ որ գործէր զերկիր: Բայց աղբիւր ելանէր յերկրէ՝ և ոռոգանէր զամ երեսս երկրի: Եւ ստեղծ Տէր Աստուած զմարդն հող յերկրէ. և փչեաց յերեսս նորա շունչ կենդանի. և եղեւ մարդն յոգի կենդանի: Եւ տնկեաց Աստուած դրախտն յԵդեմ ընդ արեւելս, և եդ անդ զմարդն զոր ստեղծ: Եւ բուսոյց Աստուած տէր յերկրէ զամ ծառ գեղեցիկ ի տեսանել՝ և քաղցր ի կերակուր. և զծառն կենաց ի մէջ դրախտին, և զծառն գիտելոյ զբիտութիւն բարւոյ և չարի: Եւ գետ ելանէր յԵդեմայ ոռոգանել զդրախտն. և անտի բաժանի ի չորս առաջս: Անուն միոյմն Փիսոն. նա է՝ որ պատէ զամ երկիրն Եւիլատայ, անդ ուր ոսկին է. և ոսկի երկրին այնորիկ աղնիւ. և անդ է ակն սուտակ և ակն դահանակ: Եւ անուն գետոյն երկրորդի Գեհոն. նա պատէ զամ երկիրն Եթովպացւոց: Եւ գետն երրորդ՝ Տիգրիս. նա է՝ որ երթայ յանդիման Ասորեստանի: Եւ գետն չորրորդ՝ Եփրատէս: Եւ առ Տէր Աստուած զմարդն զոր արար, և եդ զնա ի դրախտին վաւելուչ, գործել զնա և պահել: Եւ պատուիրեաց Տէր Աստուած Ադամայ՝ և ասէ. յամենայն ծառոց որ է ի դրախտիդ՝ ուտելով կերիցես. բայց ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ և չարի մի ուտիցէք. զի յորում աւուր ուտիցէք ի նմանէ՝ մահու մեռանիցիք: Եւ ասաց Տէր Աստուած. ոչ է բարւոք մարդոյդ միայն լինել. արասցուք նմա օգնական ըստ նմա: Եւ ստեղծ եւս Տէր Աստուած զամ գազանս վայրի, և զամ թռչունս երկնից. և ած զնա առ Ադամ, տեսանել զինչ կոչեսցէ զնա. և ամ ինչ կենդանւոյ զինչ և անուանեաց Ադամ՝ այն անուն է նորա: Եւ կոչեաց Ադամ անուանս ամ անասնոց, և ամ թռչնոց երկնից, և ամ գազանաց վայրի. բայց Ադամայ ոչ գտաւ օգնական նման նմա: Եւ արկ Տէր Աստուած թմբրութիւն ի վերայ Ադամայ, և ննջեաց. և առ մի ի կողից նորա և եհան ընդ այնր մարմին: Եւ շինեաց Տէր Աստուած զկողն զոր

առ յԱդամայ՝ ի կին, և ած զնա առ Ադամ: Եւ ասէ Ադամ. այս այժմիկ ոսկր յոսկերաց իմոց և մարմին ի մարմնոյ իմմէ. սա կոչեսցի կին, զի յառնէ իւրմէ առաւ: Վասն այնորիկ թողցէ այր զհայր իւր և զմայր իւր. և երթիցէ զհետ կնոջ իւրոյ. և եղիցին երկուքեան ի մարմին մի: Եւ էին երկոքեան մերկ՝ Ադամ և կին իւր, և ոչ ամաչէին: Եւ օձն էր խոհեմագոյն քան զամ գազանս որ ի վրայ երկրի, զոր արար Տէր Աստուած. և ասէ օձն ցկինն. զի՞ է զի ասաց Աստուած թէ չամ ծառոց որ իցեն ի ներքս ի դրախտի այդր՝ մի ուտիցէք: Եւ ասէ կինն ցօձն. ի պտղոյ ծառոց դրախտիդ կերիցուք. բայց ի պտղոյ ծառոյն որ է ի մէջ դրախտին՝ ասաց Աստուած, մի ուտիցէք ի նմանէ. և մի հուպ լինիցիք՝ զի մի մեռանիցիք: Եւ ասէ օձն ցկինն. ոչ եթէ մահու մեռանիցիք. զի գիտէր Աստուած, թէ յորում աւուր ուտիցէք ի նմանէ՝ բանայցեն աչք ձեր, և լինիցիք իբրեւ զաստուածս՝ ճանաչել զբարի և զչար: Եւ տեսս կինն, զի բարի էր ծառն ի կերակուր, և հաճոյ աչաց հայելոյ, և գեղեցիկ ի տեսանել. և առ ի պտղոյ նորա և եկեր. և ետ առն իւրում ընդ իւր, և կերան: Եւ բացան աչք երկոցունց. և գիտացին զի մերկ էին. և կարեցին տերեւս թզենւոյ, և արարին իւրեանց սփածանելիս: Եւ լուան զձայն զգնալոյ Տեառն Աստուծոյ ի դրախտի անդ ընդ երեկս. և թաքեան Ադամ և կին իւր յերեսաց Տեառն Աստուծոյ՝ ի մէջ ծառոյ դրախտին: Եւ կոչեաց Տէր Աստուած զԱդամ. և ասէ ցնա. ո՞ւր ես: Եւ ասէ. լուայ զձայն քո ի դրախտի աստ՝ և երկեայ. քանզի մերկ էի՝ և թաքեայ: Եւ ասէ ցնա, ո՞ պատմեաց քեզ թէ մերկ ես. բայց թէ ի ծառոյն յորմէ պատուիրեցի քեզ անտի եւեթ չուտել, կերա՞ր արդեօք ի նմանէ: Եւ ասէ Ադամ. կինս զոր ետուր ընդ իս՝ սա ետ ինձ ի ծառոյ անտի և կերայ: Եւ ասէ Տէր Աստուած ցկինն. զի՞նչ գործեցեր զայդ: Եւ ասէ կինն. օձն խաբեաց զիս, և կերայ: Եւ ասէ

Տէր Աստուած. փոխանակ ղի արարեր դու զայն՝ անիծեալ լինիլը դու յամ անասնոց և յամ գազանաց երկրի. ի վէր լանջից և որովայնի քո գնասցես. և հող կերիցես զամ աւուրս կենաց քոց: Եւ եդից թշնամութիւն ի մէջ քո և ի մէջ կնոջդ. և ի մէջ զաւակի քո և ի մէջ զաւակի դորա. նա սպասեսցէ քումմ գլխոյ, և դու սպասեսցես նմա գարշապարի: Եւ ցկինն ասէ. բազմացուցանելով բազմացուցից զտրտմութիս քո և զհեծութիս քո. տրտմութեամբ ծնցիս որդիս. և առ այր քո դարձ քո. և նա տիրեսցէ քեզ: Եւ ցԱդամ ասէ. փոխանակ ղի լուար ձայնի կնոջդ քո. և կերար ի ծառոյ անտի, յորմէ պատուիրեցի քեզ անտի միայն չուտել, և կերար ի նմանէ. անիծեալ լիցի երկիր ի գործս քո. տրտմութեամբ կերիցես զնա զամ աւուրս կենաց քոց: փուշ և տատասկ բուսցուսցէ քեզ. և կերիցես զբանջար վայրի: Քրտամբք երեսաց քոց կերիցես զհաց քո. մինչեւ դարձցիս յերկիր ուստի առար. զի հող էիր և ի հող դարձցիս: Եւ կոչեաց Ադամ զանուն կնոջ իւրոյ կեանս. զի նա է մայր ամ կենդանեաց: Եւ արար Աստուած Ադամայ և կնոջ նորա հանդերձս մաշկեղէնս, և զգեցոյց զնոսա: Եւ ասէ Տէր Աստուած. ահա Ադամ եղեւ իբրեւ զմի ի մէնջ՝ գիտել զբարի և զչար. և արդ գուցէ ձգիցէ զձեռն, և առնուցու ի ծառոյն կենաց, ուտիցէ և կեցցէ յաւիտեան: Եւ եհան արձակեաց զնա Տէր Աստուած ի դրախտէ անտի փափկութեանն՝ գործել զերկիր՝ ուստի առաւ: Եւ եհան զԱդամ, և բնակեցոյց յանդիման դրախտին փափկութեան: Եւ հրամայեաց քերովբէից և բոցեղէն սրոյ շուրջանակաւ պահել զճանապարհս ծառոյն կենաց: Գ. 24:

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՈՑ ՅԱՌԱԿԱՑ: Ա. 1:

Ձանաչել զնմաստութիւն և զխրատ. իմանալ զբանս հանճարոյ: Ընդունել զդարձուածս բանից, ի միտ առնուլ զարդարուի ճշմարիտ, և ուղղել զնրաւունս: Ջի տացէ անմեղաց զխորագիտուի. մանկանց տղայոց զմիտս և զհանճար: Որոց իբրեւ լսիցէ իմաստունն, իմաստնագոյն լիցի. իսկ որ հանճարեղն է՝ զառաջնորդութիւն ստասցի: Ի միտ առցէ զառակս՝ և զբանս խորհրնս, զճառս իմաստնոց՝ և զառակս նոցա: Սկիզբն իմաստութեան երկիւղ Տեառն. հանճար բարի ամենեցունն՝ որ առնեն զնա. պաշտօն բարի առ Աստուած սկիզբն զգօնութեան. զիմաստութիւն և զխրատ ամպարիշտք անգոնեն: Լաւ որդեակ խրատու հօր քո, և մի մերժեր զօրէնս մօր քո: Ջի պսակ շնորհաց ընկալցի գլուխ քո. և մանեակ ոսկի ի պարանոցի քումմ: 9:

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ ԱՆԱՅԱՑ ՄԱՐԳԱՐԷԷ: Խ. 1:

Պսխիթարեցէք, մխիթարեցէք զժողովուրդ իմ, ասէ Աստուած: Քահանայքդ խօսեցարուք ի սիրտ Երուսաղէմի. և մխիթարեցէք զնա, զի լի եղեւ տառապանօք. թողեալ լիցին նմա մեղք իւր. զի ընկալաւ ի ձեռանէ Տեառն կրկին զհատուցումն մեղաց իւրոց: Ձայն բարբառոյ յանապատի. պատրաստ արարէք զճանապարհս Տեառն. և ուղիղ արարէք զշաւիղսն Աստուծոյ մերոյ: Ամենայն ձորք լցցին, և ամ լերինք և բլուրք խոնարհեսցին. և եղիցին ամ դժուարինք ի դիւրինս. և առւազարքն ի դաշտս: Եւ երեւեսցին փառք Տեառն. և տեսցէ ամ մարմին զփրկութիւն Աստուծոյ զի Տէր խօսեցաւ: Ձայն որ ասէ՝ գոչեա. և ասեմ, զի՞նչ գոչեցից: Գոգջիր՝ ամ մարմին խոտ է՝ և ամ փառք մարդոյ իբրեւ զծաղիկ խոտոյ: Ցամաքեցաւ խոտն և թօթափեցաւ ծաղիկն զի ոգի Տեառն շնչեաց ի նա. արդարեւ խոտ է ժողովուրդս այս: Ցամաքեցաւ խոտն և թօթափեցաւ ծաղիկն. և բան Տեառն մնայ յաւիտեան: 8:

Ապա ղո-ղնիցին ասա: Քրդ. Աղաչեսցուք. կամ գանչ:

Հաղբացին ԲՁ: Որ յանկից գոյացուցեր զքո զարարածս ի սկզբանէ. ի պատկեր ածուլեցեր զքո ստեղծեր

զմարդ ի հողն, ժառանգել նմա զանպատում ըզկեանսն: Ի՛սկ պատրանօք բանսարկուին ի դրախտէն արտաքս անկեալ. ի յաւէժ կենդանութեանըն մահառիթ պղտղով մեռեալ. մերկացաւ ըզփառս անմտուեր լուսոյն: Ա՛յլ դու փըրկիչ բարերար, որ մարմնացար ի նբ կուսէն, և հեղմամբ արեանդ քո բարձեր զյանցանս նախաստեղծին. փրկելով ըզմեզ յայնփնից նորա: Փառք Հօր: Ո՛ր ըստ պարտեաց նախահօրըն յանձն առին յօժարութիւք. ըմպել զբաժակ չարչարանաց ընդ քեզ որդիքըն Զեբեդեայ. զնորհեա մեզ ՏԻՐ ըզբաժակ քո փըրկութեանն: Այժմ և միշտ: Ի՛ միւսանգամ քո գալստեանըն յորժամ գաս դատել զերկիր. ընդ նոսին դասաւորեա ըզմեզ ի փառս յաջակողմանն. որով հանցո՛ւք քեզ զնորհնութիւնն յանընսպառ յաւիտեանս:

Քաջալ վն խաղաղութե: Աղթ+ Հայր գթած:

Ապա ականին յայնէ- ասացէք ամէն կդ:

ԿՁ. Լո՛ւր մեզ ԱՅ փրկիչ մեր. յոյս ամ ծագած երկրի, և որ ի ծով հեռի:

ՓԽ. Վերազ վայելէ օրհնութի ԱՅ ի սիովն. և քեզ տացին աղօթք Երուսաղէմ:

Լո՛ւր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամ մարմին եկեսցէ:

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ մեր. զամբարձութիւնս մեր դու քաւեսցես:

Երանի զորս ընտրեցեր և ընկալար. և բնակեսցեն ի գաւիթս քո:

Լցցուք մեք ի բարութենէ տան քո. նբ է տաճար քո սքանչելի արդարութիւք:

Լո՛ւր մեզ ԱՅ փրկիչ մեր. յոյս ամ ծագած երկրի, և որ ի ծով հեռի:

Ո պատրաստէ զերկինս զօրութիւք իւրով. զգեցեալ է զօրութիւն:

Ո խոռվեցուցանէ զմեծութի ծովու. և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ:

Խռովեսցին հեթանոսք. և երկիցեն բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց:

Ցելս առաւօտու ընդ երեկոյս զուարճասցին. հայեցար յերկիր, արբեցուցեր զնա. և բազում արարեր զմեծութիւն նորա:

Գետն ԱՅ լի եղեւ ջրովք. պատրաստ արարեր զկերակուր նր, զի այսպէս է պատրաստութիւն:

Զակօս նր արբեցուցեր, և բզՁ արարեր զարմտիս նր:

Ի ցօղել նորա զուարթ եղիցի բոյս նորա. օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութե քո:

Դաշտք քո լցցին պարարտութիք. պարարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի:

Բլուրք ցնծութի զգեցցին. և զգեցցին խոյք մաքեաց: Հովիտք բազում արասցեն ցորեան, աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն:

ՁԻՒՆ ՈՐԹՐՈՒ:

Ա-Եպրաւն ըստ Մատթէոսի: Ի 17:

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ

Իբրեւ ելանէր ՅեՁմ՝ առ զերկոտասանսն առանձինն, և ի ճանապարհին ասէ ցնն: Ահաւասիկ ելանեմք ՅեՁմ. և որդի մարդոյ մատնեսցի քահանայապետիցն և դպրաց. և դատապարտեսցեն զնա ի մահ. և մատնեսցեն զնա հեթանոսաց՝ այպանել և հարկանել և ի խաչ հանել, և յերրորդ աւուր յարիցէ: Յայնժամ մատեաւ առ նա մայր որդւոցն Զեբեդեայ որդւովքն իւրովք հանդերձ. երկիր պագանէր և խնդրէր ինչ ի նմանէ: Եւ նա ասէ ցնա. զի՞նչ կամիս: Ասէ ցնա. ասա զի նստցին սոքա երկու որդիքս իմ, մի ընդ աջմէ քումմէ՝ և մի ընդ ահեկէ յարքայութե քում: Պատասխանի ետ Յն և ասէ. ոչ գիտէք զինչ խնդրէք. կարէ՞ք ըմպել զբաժակն՝ զոր ես ըմպելոյն եմ, կամ

զմկրտութիւնն զոր ես մկրտելոցն եմ մկրտել. ասեն ցնա. կարող եմք: Ասէ ցնոսա. զբաժակն իմ ըմպիցէք, և զմկրտութիւնն զոր ես մկրտելոցն եմ մկրտիցիք, բայց նստուցանել ընդ աջմէ և ընդ ահեկէ իմմէ՝ ոչ է իմ տալ, այլ որոց տուեալ է ի Հօրէ իմմէ: Եւ լուեալ տասանցն՝ բարկացան ի վերս երկուցն եղբարց: Յն կոչեաց զնոսա առ ինքն՝ և ասէ. դիտէք՝ զի իշխանք ազգաց տիրեն նց, և մեծամեծքն իշխեն նց: Ոչ այնպէս իցէ և ի ձերում միջի. այլ որ կամիցի ի ձէնջ մեծ լինել՝ եղիցի ձեր պաշտօնեայ: Եւ որ կամիցի ի ձէնջ առաջին լինել՝ եղիցի ձեր ծառայ: Ոպ որդի մարդոյ ոչ եկն պաշտօն առնուլ՝ այլ պաշտել. և տալ զանձն իւր փրկանս փոխանակ բազմաց: 28:

Քրշ. Խնդրեաց: կեցո՝ ընդ: Աջմէ. Թագաւոր խաղ: Ե- պյ-ին:

ԱՒԱՓ ԵՒԵՓԵԱՒԹԻՒՆ, ՔԱ.

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնո-ին բկ:

Ի՝մաստունն կուսանքըն պատրաստեալ իւղ լապտերաց. Ելին ընդ առա՛ջ երկնաւոր փեսային վառեա՛լ լապտերօք: Ի՝սկ յիմարացն կուսիցն ունայնացեալք ի յի՛ղոյն. անպատրաստ գըտա՛ն գալըստեան փեսային՝ չկրեա՛լ լապտերք: Վասն որոյ եւ մեք պատրաստեսցուք իւղ հոգեւոր. զի մըտցուք ի յաւուրս ա՛ստ անմահ փեսային վառեա՛լ լապտերօք:

† Յորժամ յերկնից փառօք գաս քո նըստիս յաթոռ դատողական. և բաժանես զազգս ամենայն. յանջակողմանըն քո՛ւմ դասեա ըզմե՛ղ ընդ օդեացն:

Յորժամ զտա՛ղանդ պատուիրանին պահանջեսցես ի ծառա՛յին՝ ընդ կըրկնաշահ քանքարա՛ցն. արժանացո ըզմե՛զ քո՛ւ ուրախութեա՛ն քո յերկինս:

Վրդ: Ձառագայթ փառաց Հօր Ո՛րդիդ միածին. որ ըզլոյսդ անվայրապիակ մարմնով պարագրեալ. * այսօր ի թաբո՛ր փառօք փայլեցեր: Ո՛ր առնիւթ սրո՛վբէիցդ անհաս ի վեր քան ըզբան. ծառայի կերպի՛ւ պարագածածկեալ ըզլոյսդ անըստուեր. այսօր: Ո՛ր հրեղէնացն անմերձենալի հո՛ւր ճաճանչեդ՝. ի հողեղէնս խոնարհեալ ըզլոյսդ արփիական. այսօր ի:

Գլ: Ո՛ւրախ լեր եկեղեցի՛ սո՛ք. ի գալըստեան մ՛ք միածնին. ուրախ լեր եւ ցընծա՛. Հանդերձ ամենայն սըրբո՛վք: Խընդա՛ յոյժ դո՛ւստրը վերին Սիովնի՛. ա՛հա թագա՛ւորդ քո գայ նըստեալը յաւանակի՛ նորոյ. ա՛րդար եւ փրկիչ. փրկիչ եւ կեցո՛ւցանէ: Ձըւարճացիր եւ բերկրեա՛ժողովուրդ Ա՛ստուծոյ. մա՛տ զոսոտըս ծաղկեալըս հա՛ւատով եւ ասա. օրհնեա՛լ որ եկինըդ թագա՛ւոր տիե՛ղերաց:

Կէդ: Դա՛տաւո՛ր արդարութեան հաստատեցեր ի մեզ ըզմի՛տըս մեր. դատել զՀոգի՛ և ըզմարմի՛ն. արդարա՛պէս դատմամբ ընտ օրինա՛ց քոց Քրիստոս: Ի՛սկ անի՛րաւ դատաւորին որ ի՛ քաղաք բնութեան մե՛ծի. ո՛չ ունելո՛վ ըզերկի՛ւղ քո՛ սո՛ւրբ. եւ անպատկառ ի մարդկանէ ո՛չ առնելո՛վ դա՛՛տ զերկեղոյն: Ա՛յլ ա՛նմահ ե՛ր փեսայիդ այրի՛ հոգի՛ իմ պաղատի. ունա՛ զերաւո՛ւնըս քո իմո՛ւմ դատաւորի՛՛ս. առնել ինձ դատաստա՛ն արդար ընդ ո՛տոխի մա՛՛րմնոյ իմոյ: Ա՛րի՛մ կըլս ա՛նարատ զանապական փեսայդ պաղա՛՛ւեան. զի հաշտեսցի՛ ընդ այրի՛ եղեալ հո՛գի՛՛ս. և մի՛ւսիրեսցի՛ դարձեալ սիրով ընդ հեռացեա՛՛լս ի՛ նմանէ:

Ապր։ Ա՛մենայն երկիր. տո՛ւք փառս Աստ՛ուծոյ. որ երկն ե՛ւ փո՛ղկեաց ըզմեզ։ Ա՛մենայն հո՛գիք. ձայնի՛ւ ցընծո՛ւմ։ Ա՛ստ՛ուած. բարեբանե՛ցէք ըզՏէր։ Ձի՛ եցոյց մե՛զ Տէր. զփընկո՛ւն և զկեաս։ Ա՛ստ՛ուծ. յա՛ղագ տա՛նն Ի՛սրայէլի։

Հոգ. Ի՛ջե՛ր Տէր ո՛ղորմութեամբ քո յաշխարհ. և ըզմեռեա՛լ բընո՛ւթիւնս ի կեա՛նս վերադարձո՛ւցեր։ Ե՛լեր Տէր առ Հայր փառո՛ք ի յերկի՛նս. և մի՛սիթարեա՛ւիչ առաքեալցն առա՛քեցեր սո՛ւրբ Հո՛գի։ Բայց Տէր այսօր ըզգա՛նձդ երկնայի՛ն. և բաշխեցեր առատա՛պէս պարգե՛ւս աղքատ բընո՛ւթեան։

Ննջ։ Գա՛լոց է միածի՛նըն փողո՛վ և փառո՛ք Հօ՛րն. ե՛ւ ըզՀոգեղէնն բնութի՛ւնս հրեղէն նո՛րոգէ։ Լուսաւո՛ր են ճա՛նապարհք արդարո՛ւց. ե՛ւ ի բի՛ւրաւոր բանակս հրեշտակա՛ց անմո՛ռիկ ընթանա՛ն։ Ի՛ վերի՛ն նե՛մ թըռչի՛ն անմո՛ռիկ ընդ առաջ Տեառն՛ն յո՛ւրախս. ե՛ւ այնպէս յանմե՛նայն ժա՛մ ընդ Տեառն լինի՛ն։

Աքն։ Ը՛ղբեղ Աճա՛ծին որ վերնո՛ւմն ի զօրաց հրեշտակաց.* ա՛ղգ մարդկա՛ն կենդանեաց մեծացուցանե՛մք։ Ը՛ղբե՛ղ բնակ հրեղէն աճո՛ւթեան՝ ի՛մա՛նալի զօրացն երանեա՛լ. ա՛ղգ մարդ։ Ը՛ղբե՛ղ մա՛յր Ե՛մմանուե՛լի մարգարէի՛ն յառա՛ջ գո՛ւշակեա՛լ. ա՛ղգ մարդկան կենդ։

Խչ։ Ի՛ վերա՛յ վերի՛ւ հաւատո՛յ շի՛նեցեր ըզբո՛ն ե՛ւ զե՛կեղեցի՛. ըզա՛ս պահե՛ա ի՛ խաղաղութեա՛ն։ Ո՛ր շնորհեցեր ողո՛րմութի՛ւն ի բնակարանս հրեշտակա՛ց և մարդկան քա՛ւարան. տո՛ւր սըմա զանշա՛րժ քո՛ զխաղաղութի՛ւն։ Փառք Հօր և Ի՛ տաճարի՛ փառաց սո՛ւրբոյ Հո՛գւոյն քո՛ք քեզ ե՛րգեն մանկո՛ւնք. տո՛ւր սոցա զառա՛ւտ քո՛ զղո՛ղմութիւնն։

Այժմ և միշտ։ Յորժամ կո՛չես ըզհրաւի՛րեալսն ի

սկի՛զբանէ աշխարհի՛. ժառանգե՛լ ըզպատրաստեա՛լն. շնորհեա՛ մե՛զ ընդ նոսին զաթո՛ռ թագաւորութի՛ւն քո՛ քա՛ւ։

Մաղթանք։ փառք հրաշափառ տէրութե՛ն։

Ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա։

Կացցե՛ք դշխոյ ընդ աջմէ՛ քումմէ. ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեա՛լ և պաճուճեա՛լ։

Լո՛ւր դուստր և տե՛ս. խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո և ըզտունն հօր քո. զի ցանկացա՛ թագաւոր գեղոյ քո։

Ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա. ալէ՛լուիա։

Փ. Տարցի՛ն թագաւորի կուսանք ընկե՛ր նո՛ր, և ընկերըս նո՛ր տարցի՛ն նմա։

Ածցե՛ն ցնծութի՛ւն և ուրախութի՛ւն. և տարցին ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

Փառք և։ Այժմ և միշտ. ալէ՛լուիա։

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒ

Հարց ԻԶ։

Ո՛ր պատե՛ցիր ես ի բարձունսըն տէր և ահաւոր ի մէջ երկրի՛ անուն քո ե՛ւ.* օրհնեալ ես Աստո՛ւած հարցըն մերոց։ Ո՛ր զհաւատացեալսն ի քե՛զ պահեալ և ընդ՝ա՛րսըն պատժեա՛լ. գործակցո՛ք ջրո՛վք սո՛ւրբմամբ յանդունդս. օրհնեալ։ Ո՛ր հաստատեցեր ազգի մարդկան հրո՛վ փորձիլ ի յերկրորդո՛ւմըն. պահեա՛ անարա՛տ ըզքո փըրկեալս. օրհնեալ։

Գ. Ը՛ղձըր օրհնեցէ՛ք.* ե՛ռ՛ւ բարձր ա՛րարչէ՛ք ընդա՛ յա՛ւիտեա՛ն։ Օրհնեցէ՛ք. զԹագաւո՛րըն յաւիտենից Քրիստո՛ս ո՛ր երկն և փըրկեա՛ց զա՛մենայն արարածս. ե՛ռ՛ւ բարձր։ Փառք Հօր։ Օրհնեցէ՛ք. Ո՛ր արար գա՛լստեա՛նըն իւրո՛վ զփըրկութի՛ւն որդւո՛ց մարդկան. ե՛ռ՛ւ բարձր։ Այժմ և։ Նո՛ր արարածք պատուեա՛լք

ի հրեշտակաց զերծեալք ի խաւարէ առ լոյսն. եւ՝ի բարձր արարիք ընկնայ յաւիտեան:

Մէնթոյ. ԲՋ: Ի՛զկուստիլիընդ քո՛ Ա՛ծածին անարատ զոր ո՛չ բոցակի՛զեաց հնար ածո՛ւթեանըն. մեծացուցանեմք: Փառք Հօր և: Ո՛ր յարգանդի՛ քումմ անապականաբար բնակեցաւ Քո՛ Ա՛ծ եւ վերկի՛չ աղաչեաց մերոց. մեծացուցանեմք: Այժմ և: Ա՛նհասանելի տէրունակա՛ն յայտնութիւնն աշխարհի ծագեցաւ. անմատոյց լուսոյն երկրպագեսցուք:

Ողորմ. ԲՋ: Թիւնս իմ: Ծագաւո՛ր փառաց քրիզ սպանեսցո՛ւք պատրաստեալք արիւնուքի՛. Ընդա՛ռաջել ո՛ր գա՞ս ի դատել զերկիր: Փառք Հօր: Օ՛Անաղո՛տ վառեալ լապտերիւք հա՛ւատոյ ընդ դաս իմմաստունն կուսանացն. մխտանել ի յառագաստ ընդ երկնաւոր փեսային: Այժմ և: Փո՛ւթանացո՛ւք կանխեալ յառաջ քան ըզձայն ա՛ծայինն բարբառոյն. զի մի՛ մնասցո՛ւք արտաքս ըստ շիջմանն հի՛նգ կուսանացն:

Տէրտէրի. ԲՋ: Ո՛ր նչստիս ի քրովբէս Ա՛ըծ Բա՛նդ. այսօր վասըն մեր խոնարհութեամբ նչստար ի լերինըն ձիթենեաց. * օ՛րհնեմք զքե՛զ անդադար երգով: Փառք Հօր: Ո՛ր համագոյդ ես խո՛րհըրդոցըդ հայրե՛նի. աշակերտաց քոց ծանո՛ւցեր ըզխորհո՛ւրդ քո՛ գալըստեանն. օ՛րհնեմք: Այժմ և: Ո՛ր ամենայնց ես արա՛րիչ և ըստեղծի՛չ կենդանութեան. այսօր ըզծածկեալ խորհո՛ւրդ երրորդութեանըդ յայտնեցեր եկե՛ղեցւոյ սո՛ւրբդ քո՛. օ՛րհնեմք:

Ա՛ա՛ա. երգ: Տա՛րցին թագաւո՛րի կո՛ւսանք ըզհետ նո՛րաձ. եւ զընկերս նորա տա՛րցին նըմա՛ձ:

Աճցե՞ն ցընծութեամբ եւ ո՛ւրախութեամբ. եւ տա՛րցին ի տաճար թագաւո՛րին՝ձ:

Քաթոլ. փառաւորեսցուք. կա՛մ գանձ:

Մանկ. ԳՋ: Ա՛հաւո՛ր ես թագաւոր քրովբէական ձայնի՛ւ օրհնեա՛լ. ի յերկի՛նս ի յերկրի եւ յամենայն ժամանակի՛: Փառք Հօր: Ահաւո՛ր ես թագաւոր որ նո՛րոգես զքո՛ զարարածս. հաստատե՛ս ի հաւատս ի պի՛տութեի՛ ճըշմարտութեանն: Այժմ և: Լուսաւո՛րեա՛ ըզմէզ քո՛ ի մի՛ւսանգամ քո գալստեանն. յորժամ ծագիս ի յերկինից եւ նո՛րոգես զքո՛ զարարածս:

Քաթոլ. վո՛ւ խաղաղութե՛: Աղքի՛. Սո՛ւ ես Տէ՛ր:

Ապա Սաղմոս Խ՚. ողբայական:

Կց. Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նո՛ր, և զընկերս նորա տարցին նմա.

Փխ. Խղճեաց սիրտ իմ բան բարի. և ասեմ զգործս իմ թագաւորի:

Լեզու իմ ոտ գրիչ երագագիր դպրի. գեղեցիկ տեսլեամբ քան զմարդ որդիս մարդկան:

Սփռեցան շնորհք ի շրթանց քոց. վո՛ւ այսորիկ օրհնեաց զքե՛զ Ա՛ծ յաւիտեան:

Ա՛ծ զսուր ընդ մէջ քո հզօր. վայելչութե՛ և գեղոյ քո:

Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛ վո՛ւ ճշմարտութե՛, հեզութե՛ և արդարութե՛. և առաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո:

Նետք քո սրեալ են հզօր. և ժողովուրդք ի ներքոյ անկցեն ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի:

Աթոռ քո Ա՛ծ յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղութե՛ գաւազան արքայութե՛ քոյ:

Սիրեցեր զարդարութի՛, ևատեցեր զանիրաւութի՛:

Վասն այսորիկ օ՛ծ զքե՛զ Ա՛ծ, Ա՛ծ քո իւղով ուրախութե՛ առաւել քան զընկերս քո:

Զմո՛ւռս և ստաշէ և կասիա ի զգեստս քումմէ. ի տաճարաց փղոսկրէից, ուստի ուրախ արարին զքե՛զ դստերք թագաւորաց ի պատիւ:

կացցէ դշխոյ ընդ աչմէ քումմէ. ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ:

Լուր դուստր և տես՝ խնարհեցո զունկն քո. մոռա զժողովուրդ քո, և զտուն հօր քո. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո:

Սա ինքն է տէր քո՝ երկիր պագցես սմա. և դուստր Ծուրայ երկիր պագցէ սմա. և պատարագօք զերեսս սո՛ւ պաշտեսցեն մեծամեծք ի ժողովրդոց:

Ամենայն փառք դստեր թագաւորի ի ներքոյ. ի վերջաւորս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ:

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նո՛ւ. և զընկերս նորա տարցին նմա:

Ածցեն ցնծութի՛ւ և ուրախութի՛ւ. և տարցին ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո:

Կացուսցես զնե՛ իշխանս ընդ ամ՛ երկիր. յիշեսցի ա՛նունն քո ընդ ամ՛ աղգս աղգաց:

Վա՛ այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան. և յաւիտեանս յաւիտենից:

ՕՐԻՆ ՈՐԹԻՒ:

Ա՛ԽՊՈՐԱՆ ԸՍՓ ՄԱՐԿՈՍ: ԺԲ. 13:

ԱՌ ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՆ ՔՆ

Եւ առաքեն զոմանս ի փարիսեցւոց անտի՝ և ի հերովդիանոսաց, զի զնա որսասցեն բանիւ: Եւ նոքա եկեալ հարցանէին զնա նենգութի՛ւ՝ և ասէին. վարդապետ՝ գիտեմք զի ճշմարիտ ես, և ոչ ինչ փոյթ է քեզ զումեքէ. զի ոչ հայիս յերեսս մարդկան, այլ ճշմարտութի՛ւ զճանապարհն Աստուծոյ ուսուցանես. արդ՝ ասա մեզ, արժա՞ն է հարկս տալ կայսեր՝ եթէ ոչ. տացո՞ւք՝ եթէ ոչ տացուք: Եւ Յն գիտաց զկեղծաւորութի՛ւն նոցա, ասէ ցնոսա. զի՞ փորձէք զիս կեղծաւորք, բերէ՛ք ինձ դահեկան մի՝ զի տեսից: Եւ նոքա բերին: Եւ ասէ ցնոսա. ո՞ր է պատկերս այս կամ գիր: Եւ նոքա ասեն ցնա. կայսեր: Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնոսա. երթա՛յք

տո՛ւք զկայսերն՝ կայսեր, և զԱ՛Ն՝ Ա՛Ն: Եւ զարմացան ընդ նա: Գան առ նա Սադուկեցիքն որ ասեն՝ թէ չիք յարութի՛ւն. հարցանէին ցնա և ասէին: Վարդապետ, Մովսէս գրեաց մեզ. եթէ ուրուք եղբայր մեռանիցի և թողուցու կին և որդի ոչ թողուցու, զի առցէ եղբայր նորա զկին նորա, և յարուսցէ զաւակ եղբօր իւրում: Արդ՝ եղբարք եօթն էին առ մեզ. առաջինն առ կին՝ և մեռաւ, և ոչ եթող զաւակ: Եւ երկրորդն առ զնոյն՝ և մեռաւ, և ոչ նա եթող զաւակ. նոյնպէս և երրորդն առ զնոյն. և եօթնեքեան իսկ, և ոչ թողին զաւակ: Յետ ամենեցուն մեռաւ և կինն: Արդ՝ ի յարութի՛ւնն յորժամ յառնիցեն, ո՞ր ի նոցանէ լինիցի կինն. զի եօթնեքեան կալան զնա կին: Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնոսա. ո՞չ վասն այդորիկ իսկ մոլորեալ էք, զի ոչ գիտէք զգիրս և ոչ զզօրութի՛ն Ա՛Ն: Զի յորժամ ի մեռելոց յարիցեն՝ ոչ արք կանայս առնեն, և ոչ կանայք արանց լինին. այլ իբրեւ զհրեշտակս իցեն, որ յերկինսն են: Ա՛ւլ վասն յարութեան մեռելոց զի յառնեն՝ ո՞չ իցէ ընթերցեալ ձեր ի գիրսն Մովսեսի ի մորենւոջն. ոպ ասաց ցնա Ա՛Ծ. Ես եմ, ասէ, Ա՛Ծ Աբրահամու, և Ա՛Ծ Իսահակայ, և Ա՛Ծ Յակովբայ: Եւ ոչ է Ա՛Ծ մեռելոց՝ այլ կենդանեաց. և արդ դուք յոյժ մոլորեալ էք: Եւ մատուցեալ մի ոմն ի դպրացն՝ լսէր նո՛ր մինչ վիճէին. իբրեւ ետես եթէ բարւոք ետ նո՛ր պատասխանին, եհարց ցնա և ասէ. ո՞ր պատուիրան է առաջին: Եւ Յն ասէ ցնա. առաջին քամ զա՛մ. Լո՛ւր Ի՛ել, Տէր Ա՛Ծ մեր Տէր մի է, և սիրեսցես զՏէր Ա՛Ծ քո յա՛մ սրտէ քումմէ, և յա՛մ անձնէ քումմէ, և յա՛մ մտաց քոց, և յա՛մ զօրութե՛ քումմէ. այս է առաջին պատուիրան: Եւ երկրորդն նման սմին. Սիրեսցես զընկեր քո՝ իբրեւ զանձն քո. մեծ քան զսոսա այլ պատուիրան ոչ գոյ: Եւ ասէ ցնա դպիրն. բարւոք է վարդապետ. ճշմարտութի՛ւն ասացեր՝ թէ մի է Ա՛Ծ, և ոչ

գոյ այլ բաց ի նմանէ: Եւ սիրելն ինա յամ զօրուէ և յամ մնաց, և սիրելն զընկերն իբրեւ զանձն՝ առաւել է քան զողջակէզս և զզոհս: Եւ տեսեալ Յեի թէ իմաստութիւն ետ զպատասխանին՝ ասէ ցնա. Էս հեռի յարքայուէ Այ. և ոչ եւս ոք իշխէր ինչ հարցանել ցնա: Պատասխանի ետ Յե և ասէ մինչ ուսուցանէր ի տաճարին. զնաւրդ ասեն դպիրքն, եթէ քեն որդի Դաւթի է: Եւ ինքն Դաւիթ Հոգւովն սրբով ասէ. Ասաց Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ՝ մինչեւ եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց: Արդ՝ եթէ ինքն իսկ Դաւիթ ընա Տէր կոչէ՝ զնաւրդ ինչ որդի նէ: Եւ բազում ժողովուրդ լսէր նմա քաղցրութիւն: Եւ ասէր ուսուցանելով ի վարդապետուէ իւրում. զգոյշ լերուք ի դպրաց անտի, որ կամին ի հանդերձս երեւելս շրջել, զնախոզջոյնս խնդրել ի հրապարակս և զնախաթոռս ի ժողովուրդս և զգահապետս յընթերիս: Որ ուտեն զտունս այրեաց, պատճառանօք յերկարեալ զաղօթս, զի աւելի եւս դատաստանս ընկալցին: Կայր Յե ընդդէմ գանձանակին, տեսանէր թէ զնաւրդ ժողովուրդն արկանէր պղինձ ի գանձանակն. և բազում մեծատունք արկին բազում ինչ: Եկն այրի մի և արկ երկուս լումայս, որ է նաքարակիտ մի: Եւ կոչեցեալ առ ինքն զաշակերտսն, ասէ ցնա. ամէն ասեմ ձեզ, զի այրին այն տառապեալ՝ շատ արկ քան զամենեսեան՝ որ արկին ի գանձանակն: Քանզի ամենեքին յաւելորդաց իւրեանց արկին. այլ նա ի չքաւորութէ իւրմէ՝ զամ ինչ զոր ունէր՝ արկ գոյիւ չափ զկեանս իւր: 44:

Երբ. Էական բանն որ ընդ Հօր:

Քաջոզ. Խնդրեսցուք: կեցո՝ ընծ: Աղօթ. Քում ամենազօր և հրաշալի տերութեդ:

ՑԵՐԵԿՈՑԻՆ

Ի պահն Հաջի Հոլովքն եւ ասէն Խոնարհեցո եւ Ապրեցո:

Մեսեպէ պահոց է յայնէն:

Վաղզրութէի արարեր ընդ ծառայի քում Տէր ըստ բանի քում:

Քաղցր ես դու Տէր. և քաղցրութեամբ քով խրատեա զիս:

Ընթերցուածս ի Ծննդոց: Զ. 9:

Եւ այս են ծնունդք Նոյի. Նոյ այր արդար կատարեալ էր յազգի անդ իւրում. և հաճոյ եղեւ Նոյ Այ: Եւ ծնաւ Նոյ երիս որդիս զՍէմ, զՀամ, զՅաբեթ: Եւ ապականեցաւ երկիր առջի Այ. և լցաւ երկիր անիրաւութէք: Եւետես Տէր Ած զերկիր, և էր ապականեալ. զի ապականեաց Համ մարմին զճանապարհս իւր ի վէր երկրի: Եւ ասէ Տէր Ած Նոյ. ժամանակ Համ մարդոյ հասեալ է առաջի իմ. զի լցաւ երկիր անիրաւութէք ի նոցանէ. և ահա ես ապականեցից զնս և զերկիր: Արդ՝ արա դու քեզ տապան ի չորեքկուսի փայտից. խորշս խորշս գործեսցես զտապանն. և նաւթիւ ծեփեսցես զնա ներքոյ և արտաքոյ: Եւ այսպէս արասցես զտապանն. յերեքհարիւր կանգնոյ զերկայնութէի տապանին. և ի հնսուն կանգնոյ զլայնութէի. և յերեսուն կանգնոյ զբարձրութէի: Քաղելով գործեսցես զտապանն. և ի մի կանգուն կատարեսցես զնա ի վերուստ. և զդուրս տապանին ի կողմանէ արասցես. ներքնատունս և միջնատունս և վերնատունս գործեսցես ի նմա: Եւ ահա ես ածից զջհեղեղ ջրոյ ի վէր երկրի. ապականել զամ մարմին, յորում է շունչ կենդանի ի ներքոյ երկնից. և ինչ որ իցէ ի վերայ երկրի սատակեսցի: Եւ եդից զուխտ իմ ընդ քեզ. և մտցես ի տապանն, դու և որդիք քո և կին քո և կանայք որդւոց քոց ընդ քեզ: Եւ յամ անասնոց և յամ գազանաց, և յամ մարմնոյ երկուս երկուս յամէ մուծցես ի տապանն

բուծանել ընդ քեզ՝ արու և էգ լինիցին: Յամ հասուց թռչնոց ըստ ազգի՝ և յամ անասնոց ըստ ազգի՝ և յամ սողնոց երկրի ըստ ազգի իւրեանց՝ երկու երկու յամէ մտանիցեն առ քեզ կերակրել ընդ քեզ՝ արու և էգ: Եւ դու առնուցուս քեզ յամենայն կերակրոց զոր ուտիցէք՝ և ժողովեսցես դու առ քեզ՝ և եղիցի քեզ և նոցա կերակուր: Եւ արար Նոյ զամ զոր միանգամ պատուիրեաց Նմա Տէր Աստուած՝ Նոյնպէս և արար: Եւ ասէ Տէր Աստուած Նոյ՝ մտիր դու և ամ տունդ քո ի տապանդ՝ զի զքեզ տեսի արդար առաջի իմ յազգիդ յայդմիկ: Եւ յամ անասնոց սրբոց մկայծ ընդ քեզ եօթն եօթն՝ արու և էգ՝ և յամ անասնոց որ ոչ են սուրբ, երկուս երկուս՝ արու և էգ: Եւ ի թռչնոց երկնից սրբոց, եօթն եօթն՝ արու և էգ՝ և ի թռչնոց որ ոչ սուրբ են, երկուս երկուս՝ արու և էգ՝ բուծանել զաւակ ի վեր ամ երկրի: Եւ այլ եւս եօթն օր՝ և ածից անձրեւ ի վեր երկրի զքառասուն տիւ և զքառասուն գիշեր՝ և ջնջեցից զամ հասակ, զոր արարի՝ յերեսաց երկրէ: Եւ արար Նոյ զամ, զոր պատուիրեաց Նմա Տէր Աստուած: Նոյ էր ամաց վեց հարիւրոց՝ և ջրհեղեղ ջուրցն եղեւ ի վեր երկրի: Եւ եմուտ Նոյ և որդիք իւր և կին նր և կանայք որդւոց նր ընդ նմա ի տապանն, վասն ջուրցն հեղեղի: Եւ ի թռչնոց սրբ, և ի թռչնոց որ ոչ սուրբ էին, և յամ սողնոց՝ որ սողին ի վեր երկրի՝ երկու երկու մտին առ Նոյ ի տապան անդր՝ արու և էգ՝ որպէս պատուիրեաց Նմա Տէր Աստուած: Եւ եղեւ յետ եօթն աւուր և ջուր ջրհեղեղին եղեւ ի վեր երկրի: Յամին վեցհարիւրորդի կենաց Նոյի, յերկրորդում ամսեանն ի քսան և եօթն ամսոյն՝ և պատուեցան ամ աղբիւրք անդնդոց բազմաց՝ և սահանք երկնից բացան: Եւ եղեւ անձրեւ ի վեր երկրի զքառասուն տիւ և զքառասուն գիշեր: Յաւուր յայնմիկ եմուտ Նոյ, Սէմ, Քամ, Յաբեթ, որդիք

Նոյի, և կին Նոյի, և երեք կանայք որդւոց նր ընդ նմա ի տապան անդր: Նոքա և ամ գաղանք ըստ ազգի՝ և ամ անասունն ըստ ազգի իւրեանց՝ և ամ սողունն շարժուն ի վեր երկրի ըստ ազգի իւրեանց՝ և ամ հաւ թռչունն ըստ ազգի իւրում: Մտին առ Նոյ ի տապան անդր երկու երկու յամ մարմնոյ, յորում է շունչ կենդանի: Եւ որ մտանէինն՝ արու և էգ յամ մարմնոյ մտանէին՝ որպէս պատուիրեաց Աստուած Նոյի: Եւ փակեաց Տէր Աստուած արտաքոյ նր զտապանն՝ և եղեւ ջրհեղեղ զքառասունն տիւ և զքառասունն գիշեր ի վեր երկրի՝ և բազմացաւ ջուրն և վերացոյց զտապանն՝ և բարձրացաւ յերկրէ: Եւ զօրանայր ջուրն և բազմանայր յոյժ ի վեր երկրի՝ և շրջէր տապանն ի վեր ջրոց: Եւ սաստկանայր ջուրն յոյժ յոյժ ի վերայ երկրի՝ և ծածկէր զամենայն լերինս բարձունս որք էին ի ներքոյ երկնից: Հնգետասան կանգուն բարձրացաւ ջուրն ի վեր՝ և ծածկեաց զամ լերինս: Եւ մեռաւ ամ մարմին շարժուն ի վեր երկրի, թռչնոց և անասնոց և գաղանաց՝ և ամ սողուն զեռուն ի վեր երկրի, և ամ մարդ: Եւ ամ որ ունէր շունչ կենդանի յընդունս իւր, և ամ որ ինչ էր ի վեր ցամաքի մեռաւ: Եւ ջնջեաց զամ հասակ՝ որ էր ի վեր երեսաց երկրի՝ ի մարդոյ մինչեւ յանասուն՝ և ի սողնոց մինչեւ ի թռչունս երկնից՝ և ջնջեցան յերկրէ՝ և մնաց միայն Նոյ, և որ ընդ նմա էին ի տապանի անդ: Եւ բարձրացաւ ջուրն ի վերայ երկրի աւուրս հարիւր և յիսուն: Եւ յիշեաց Աստուած զՆոյ և զամ գաղանս և զամ անասունս և զամ թռչունս, որ էին ընդ նմա ի տապանի անդ՝ և ած Աստուած հողմ ի վեր երկրի, և դադարեաց ջուրն: Եւ խցան աղբիւրք անդնդոց և սահանք երկնից՝ և արգելաւ անձրեւ յերկնից: Եւ զլանէր տակաւ՝ երթայր ջուրն և թողանայր յերկրէ՝ և նուազէր ջուրն յետ հարիւր և յիսուն աւուր: Եւ նստաւ տապանն յեօթներորդում ամսեանն ի քսան և

եօթն ամսոյն ի լերինս Արարատայ: Եւ ջուրն երթայր և նուազէր մինչեւ ի տասներորդ ամիսն: Իսկ յամենեքին մեռասներորդի, որ օր առաջին էր ամսոյն, երեւեցան գլուխք լերանց: Եւ եղեւ յետ քառասուն աւուր՝ եբաց Նոյ զպատուհան տապանին զոր արար: Եւ արձակեաց զագուաւն. և ել և անդրէն ոչ դարձաւ մինչեւ ցցամաքել ջրոյն յերկրէ: Եւ արձակեաց զաղաւնին ՚ի ետ նէր տեսանել թէ ցածուցեալ իցէ ջուրն յերեսաց երկրի: Եւ չգտեալ աղաւնւոյն հանգիստ ոտից իւրոց, դարձաւ անդրէն առ նա ի տապան անդր. զի ջուր դեռ ունէր զամ երեսս երկրի. և ձգեաց զձեռն և ընկալաւ զնա. և առ զնա անդրէն առ իւր ի տապան անդր: Եւ դադարեաց եւս աւուրս եօթն. և դարձաւ արձակեաց զաղաւնին ի տապանէ անտի: Եւ դարձաւ առ նա աղաւնին ընդ երեկս. և ունէր տերեւ ձիթենւոյ շիւղ ի բերան իւրում. և գիտաց Նոյ, թէ ցածուցեալ են ջուրքն յերկրէ: Եւ դադարեաց աւուրս եօթն եւս. և դարձեալ արձակեաց զաղաւնին. և ոչ եւս յաւել դառնալ առ նա: Եւ եղեւ ի վեցհարիւրորդի և ի միում ամի կենաց Նոյի, յամենեքին առաջնում, որ օր մի էր ամսոյն, նուազեաց ջուրն յերեսաց երկրէ. և եբաց Նոյ զձեղուն տապանին զոր արար: Եւետես զի նուազեալ էր ջուրն յերեսաց երկրի: Իսկ յամենեքին երկրորդի, որ օր քսան և եօթն էր ամսոյն՝ ցամաքեցաւ երկիր: Եւ խօսեցաւ Տէր Աստ ընդ Նոյի, և ասէ: Ե՛լ ի տապանէ այսի դու և կին քո, և որդիք քո, և կանայք որդւոց քոց ընդ քեզ: Եւ ամ դազանք որ են ընդ քեզ. և ամ մարմին ի թռչնոց մինչեւ ցանասուն. եւ զամ սողուն զերուն երկրի հան ընդ քեզ՝ և զերասցեն ի վր երկրի: Եւ աճեցէք և բազմացարուք ի վերայ երկրի: Եւ ել Նոյ, և կին նորա, և որդիք նորա և կանայք որդւոց նորա ընդ նմա: Եւ ամենայն գազան, և ամենայն սողուն շարժուն, և ամենայն

նայն թռչուն՝ յերկրէ ըստ ազգի իւրեանց, ելին ի տապանէ անտի: Եւ շինեաց Նոյ սեղան Աստուծոյ. և առ յամ անասնոց սրբոց. և յամ թռչնոց սրբոց. և եհան ողջակէզ ի վր սեղանոյ: Եւ հոտոտեցաւ Տէր Աստ ի հոտ անուշից. և ասէ Տէր Աստ, ածեալ զմտաւ, ոչ եւս յաւելից անիծանել զերկիր վն գործոց մարդկան. զի միտք մարդկան հաստատեալ են ի խնամս չարի ի մանկուենէ իւրմէ, արդ ոչ եւս յաւելից հարկանել զամ մարմին կենդանի, ոպ արարի: Այսուհետեւ զամ աւուրս երկրի՝ սերմն և հունձք, ցուրտ և տօթ, ամառն և գարուն՝ զտիւ և զգիշեր մի դադարեսցեն: Եւ օրհնեաց Աստ զնոյ և զորդիս նորա. և ասէ ցնոս. աճեցէք և բազմացարուք և լցէք զերկիր և տիրեցէք զմա: Եւ ահ և երկիւղ ձեր եղիցի ի վր ամ գազանաց երկրի, և ի վր ամ թռչնոց երկնից, եւ ի վր ամ զեռնոց երկրի, և ի վր ձկանց ծովու. զորս ընդ ձեռամբ ձեր ետուաք եառնուլ: Եւ ամ զեռուն որ է կենդանի, ձեզ լիցի ի կերակուր. իբրեւ զբանջար խոտոյ եառնուլ ձեզ զամ: Բայց զմիս արեամբ ընդ ոչ ուտիցէք: Քանզի և զձեր արիւն ընդ ոչ խնդրեցից. ի ձեռաց ամ գազանաց խընդրեցից զնա. և ի ձեռաց մարդոյ, ի ձեռաց առն զընդունէ արեան եղբօր իւրոյ խնդրեցից: Որ հեղու զարիւն մարդոյ՝ փոխանակ արեան նէր հեղցի արիւն նէր. զի ի պատկեր Աստ արարի ես զմարդն: Այլ դուք աճեցէք և բազմացարուք և լցէք զերկիր. և բազմացարուք ի վր դորա: Եւ խօսեցաւ Տէր Աստ ընդ Նոյի, և ընդ որդիս նէր որ ընդ նմա էին, եւ ասէ: Եւ ահաւասիկ ես հաստատեմ զուխտ իմ ընդ ձեզ և ընդ զաւակի ձերում յետ ձեր: Եւ ընդ ամ շնչոյ կենդանւոյ որք ընդ ձեզ են. ի թռչնոց և յանասնոց և յամ գազանաց երկրի որ ընդ ձեզ. եւ յամենեցունց որ ելին ի տապանէ անտի. և յամ անասնոց երկրի: Եւ հաստատեցից զուխտ իմ ընդ ձեզ. և ոչ եւս մեռանիցի ամ

մարմին ի ջրհեղեղ. և ոչ եւս եղիցի ջրհեղեղ ջուրց ապականել զամ երկիր: Եւ ասէ Տէր Աստ ցնոյ. այս է նշան ուխտին, զոր ես տացդ ընդ իս և ընդ ձեզ. և ի մէջ ամ ընչոյ կենդանւոյ որ է ընդ ձեզ. յազգս յաւիտենից: Զաղեղն իմ եդից յամպս, և եղիցի ի նշանակ յաւիտենական ուխտին ընդ իս և ընդ ամ երկիր: Եւ եղիցի ի գումարել ինձ զամպս ի վր երկրի, երեւեսցի աղեղն իմ յամպս: Եւ յիշեցից զուխտ իմ որ ընդ իս և ընդ ձեզ. և ի մէջ ամ ընչոյ կենդանւոյ յամ մարմին. և ոչ եւս եղիցի ջրհեղեղ ի սատակել զամ մարմին: Եւ եղիցի աղեղն իմ յամպս. և տեսից յիշել զուխտն յաւիտենական, ի մէջ իմ և ի մէջ ամ ընչոյ կենդանւոյ. յամ մարմնի որ է ի վր երկրի: Եւ ասէ Աստ ցնոյ. այս է նշան ուխտին. զոր ուխտեցի ես ընդ իս և ընդ ձեզ. և ի մէջ ամ մարմնոյ որ է ի վերայ երկրի: Թ. 17:

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՈՑ ԱՌԱԿԱՑ: Թ. 1:

Իմաստութիւն շինեաց իւր տուն. և կանգնեաց սիւնս եօթն: Եղէն զղենլիս իւր. և խառնեաց ի խառնարանս զգինի իւր. և պատրաստեաց զսեղան իւր: Եւ առաքեաց զծառայս իւր՝ կոչել բարձր քարոզութիւ ի խառնելիս իւր: Եւ ասէ. որ ոք իցէ անզգամ եկեսցէ առ իս: Եւ ցպակասամիտս ասէ. եկայք կերայք ի հացէ իմմէ, և արբէք զգինի իմ, զոր խառնեցի ձեզ: Թողէք զանզգամութիւն, և կեցջիք. խնդրեցէք զիմաստուի. զի ապրեսջիք. և ուղղեցէք գիտութիւ ըստ ճանապարհս. և ուղիղ ճանապարհաւ իմացարուք զկարատ: Որ խրատէ զչարս՝ առցէ անձին իւրում անարգանս. և որ յանդիմանէ զամբարիշտն, ատեայ զանձն: Մի՛ յանդիմաներ զչարս՝ զի մի՛ ատեսցեն զքեզ. յանդիմանեա՛ զիմաստունն, և սիրեսցէ զքեզ. զանմիտն, և յաւելցէ ատել զքեզ: Տո՛ւր իմաստնոյն պատճառս, և իմաստնագոյն եւս լիցի. ծանո՛ արդարոյն, և յաւելցէ ընդունել:

սկիզբն իմաստութե՛ երկիւղ Տե՛ն. և խորհուրդ նբց հանճար. իմանալ զօրինս՝ մտաց առատաց է: Ա՛յսու օրինակաւ բաղում ժամանակս կեցցես. և յաւելցին քեզ ամք կենաց: 11:

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾ ԱՆՍԱՅԵԱՑ ՄԱՐԴԱՐԷՒՏ: Խ. 9:

Ե՛լ ի վր լերինդ բարձու՝ աւետարանիչդ Սիովնի. բարձրացո զօրութեամբ զբարբառ քո՝ աւետարանիչդ Եղէմի. բարձրացուցէք. մի՛ երկնչիք: Ասա ցքաղաքդ Յուդայ. ահաւասիկ Աստ ձեր. ահաւասիկ Տէր Տէր՝ գայ զօրութիւ, և բազուկն տէրութիւ իւրով. ահաւասիկ վարձք իւր ընդ իւր. և գործք առաջի նր: Իբրեւ հովիւ մի հովուեսցէ զխաշինս իւր. և բազկաւ իւրով ժողովեսցէ զգառինս. և ի ծոց իւր կրեսցէ զնոսա. և միւրհաւր լիցի յաղեաց: Ո՞ չափեաց ափով իւրով զջուրս, և զերկինս թզաւ և զերկիր ամ քլաւ. ո՞ կշռեաց զլերինս կշռով, և զդաշտս կշռորդօք: Ո՞ գիտաց զմիտս Տեառն. և ո՞ եղեւ նմա խորհրդակից՝ եթէ խնդրասիրեսցէ զնա: Կամ ընդ ո՞մ խորհեցաւ և արար զնա խնդրասիրեսցէ. կամ ո՞ եցոյց նմա զդատաստան և զճանապարհ խնդրոյ. կամ ո՞ ետ նմա փոխ յառաջագոյն, և հատուցանիցէ նմա: Եթէ ամ հեթանոսք իբրեւ զկաթիլ մի ի դուլէ են. և իբրեւ զմէտ մի ի կշռոց համարեցան. և իբրեւ շինիք ի բերանոյ համարեսցին: Եթէ Լիբանան չէ բաւական յայրուծի. և ամ չորքոտանիք չեն բաւական յողջակէզս: Եւ ամ հեթանոսք ոչինչ են. և յոչինչ համարեցան նմա: 17:

Ապա զո-ղչեցին ասա: Քաջող. Աղաչեսցուք. կամ գանչ:

Համբայն ԲՁ: Ճ նո՛րհեալ մեզ Տէր՝ արթնո՛ւթիւ. ընդ ի՛մաստո՛ն կո՛ւսանացն. և՛ զՅո՛զուց մերոց լա՛պտերըս պայծա՛ռացո՛: Ե՛րկընչիք ի՛ քէն Տէր. զաւրհնո՛ւրեալ ի՛ պա՛տասխանո՛ն. զամենն ասելով եթէ ո՞չ գիտեմ ըզձեզ: Յո՛րժամ գա՛ս փառօք Հո՛ր. դա՛տել ըզտի՛ե-

զնա՛ս ամ՝ և ընդ երկինս ելանե՛ս և մեղ տէ՛ր կա՛ղ ի յաջմէ քումմէ: Բայց եթէ մեղ դուն ողնդմնա՛լեն երկնաւո՛ր փեսային, և մընա՛ցուք ի յառաջաստ ընդ իմաստունն կոյսսն: Փառք Հօր: Ճամանեանցուք ընդ առաջ փեսային և մընա՛ցուք ի յառաջաստ նորա, զի մի՛ միասցուք անտաքոս որպէս զկիմար կոյսսն: Այժմ և միշտ: Պայծառասցին լապտե՛րըք Հո՛գւոց մերոց, և բաղմեցուսցե՛ս ըզմեզ ընդ Հրաւիրեա՛լն ի կոչումն ա՛րքայութեանն երկնից:

Քարող՝ Վն խաղաղութե՛ն: Աղբե՛ս: Հայր դթած:

Ապա սաղմոսքն Սպո՛ռս ԻԴ. ողբայն:

Ա՛ռ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ. աճ՛ իմ ի քեզ յուսացայ, մի՛ ամաչեցից, և մի՛ ծիծաղեսցին զնենե՛ թշնամիք իմ:

Ամենեքեան որ համբերեն քեզ՝ մի՛ ամաչեսցեն, այլ ամաչեսցեն անօրինքն յունայնութե՛ն իւրեանց:

Ճանապարհս քո տէր ցո՛ց ինձ, և ղշաւիղս քո ուսո՛ ինձ:

Առաջնորդեա՛ ինձ ի ճշմարտութեան քումմ, և ուսո՛ զնս. զի դու ես աճ՛ փրկիչ իմ. և ես քեզ համբերեմ զօրհանապազ:

Յիշեա՛ տէր զգթութի՛ս քո, և զողորմութի՛ս՝ որ են յաւիտենից:

Զմեղս մանկութե՛ն և զանգիտութե՛ն իմոյ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա՛ զնս տէր ըստ ողորմութե՛ն քումմ, վն քաղցրութե՛ն քո. զի քաղցր և ուղիղ ես տէր:

Վն այսորիկ օրինագէտ առնես զմեղաւորս ի ճանապարհի. առաջնորդես հեղոց ի դատաստանի. և ուսուցանես հեղոց զճանապարհս քո:

Ամենայն ճանապարհք տեառն ողորմութեամբ և ճշմարտութեամբ են այնոցիկ որ խնդրեն զուխտս և զվկայութիւն նորա:

Վն անուան քո տէր քաւեա՛ զմեղս իմ, զի բազո՛ւմ եղեն. ո՞վ է մարդ որ երկնչի ի տէ՛նէ. օրէնսգէտ առնէ զնա ի ճանապարհի՝ յոր և հաճեցաւ:

Անձն նո՛ր ի բարութե՛ն հանգիցէ. և զաւակ նո՛ր ժառանգեսցէ զերկիր:

Զօրութի՛ն է տէր երկիւղածաց իւրոց. և զկտակարանս իւր ուսուցանե՛ նոցա:

Աչք իմ յա՛մ ժամ առ տէր. և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ:

Նայեա՛ առ իս, և ողորմեա՛ ինձ. զի միամո՛ր և աղքատ եմ ես:

Նեղութի՛ք սրտի իմոյ բազո՛ւմ եղեն յոյժ. և ի վշտաց իմոց հա՛ն զիս:

Տե՛ս զխոնարհութի՛ն իմ և զվաստակ իմ. և թո՛ղ ինձ զա՛մ մեղս իմ:

Տե՛ս զթշնամիս իմ՝ զի բազո՛ւմ եղեն. ատելութի՛ն զոր ի նանիր ատեցին զիս:

Պահեա՛ զանձն իմ, և փրկեա՛ զիս, և մի՛ յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ ի քեզ:

Անբիծք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ. և ես քեզ համբերի. փրկեա՛ աճ՛ զԻսրայէլ յա՛մ նեղութե՛ց նո՛ր:

Զկնի՝ Որթիւ:

Ա՛ւետարան ըստ Մատթէոսի: ԻԴ. 1:

Տէրն մեր Յն ՔՆ

Եւ ելեալ արտաքս ի տաճարէն գնայր. և մատեան աշակերտաքն ցուցանել նմա զշինուածս տաճարին: Եւ նա պատասխանի ետ և ասէ ցնն. տեսանէ՞ք զայդ ամենայն. ամէն ասեմ ձեզ. ոչ մնասցէ այդր քար ի քարի վր՝ որ ոչ քակտեսցի: Եւ մինչդեռ նստէր ի լերինն ձիթենեաց, մատեան առ նա աշակերտքն առանձինն և ասեն. ասա՛ մեզ՝ ե՛րբ լինիցի այդ. և կա՛մ զի՞նչ նշան լինի քոյոյ գալստեանն, և վախճանի աշխարհիս: Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնն. զգո՛յշ լերուք՝ գուցէ ոք

զձեզ խաբիցէ: Զի բազումք գայցեն յանուն իմ, և ասիցեն՝ Թէ ես եմ քրիստոս, և զբազումս մոլորեցուցանիցեն: Լսելոց էք պատերազմունս և համբաւս պատերազմաց, զգոյշ լերուք՝ մի խռովեսջիք, զի պարտ է լինել այնմ ամի, այլ չեւ է կատարած: Յարիցէ ազգ յազգի վրայ, և թագաւորութիւն ի թագաւորութիւն վրայ, և եղիցին սովք և սրածութիւնք և սաստանութիւնք ի տեղիս տեղիս: Սակայն և այն ամ սկիզբն է երկանց: Յայնժամ մատնեսցեն զձեզ ի նեղութիւնս, և սպանանիցեն զձեզ, և եղիջիք ատելեալք յամ ազգաց վասն անուան իմոյ: Եւ յայնժամ գայթագղեսցեն բազումք, և զմիմեանս մատնեսցեն, և ատեսցեն զմիմեանս: Եւ բազում սուտ մարգարէք յարիցեն, և զբազումս մոլորեցուսցեն: Եւ վասն բազմանալոյ անօրէնութեանն՝ ցամաքեսցի սէր բազմաց: Բայց որ համբերեացն ի սպառ, նա կեցցէ: Եւ քարոզեսցի աւետարանս արքայութիւնդ ամ տիեզերս՝ ի վկայութիւն ամ հեթանոսաց, և ապա եկեսցէ կատարած: Արդ՝ յորժամ տեսանիցէք զպղծուի աւերածոյն, որ ասացեալն է ի ձեռն Դանիէլի մարգարէի, զի կայցէ ի տեղւոյն սրբութեան, որ ընթեռնուն՝ ի միտ առցէ: Յայնժամ որ ի Հրէաստանի իցեն՝ փախիցեն ի լերինս, և որ ի տանիս կայցէ՝ մի իջցէ առնուլ ինչ ի տանէ իւրմէ: Եւ որ յանդի իցէ՝ մի դարձցի յետս առնուլ զձորձս իւր: Բայց վայ իցէ յղեաց և ստնտուաց յաւուրսն յայնոսիկ: Ցաղօթս կացէք՝ զի մի լինիցի փախուստն ձեր ձմերանի, և մի ի շաբաթու: Զի եղիցի յայնժամ նեղութիւն մեծ, որպիսի ոչ եղեւ ի սկզբանէ արարածոց աշխարհի մինչեւ ցայժմ, և ոչ այլ լիցի: Եւ եթէ ոչ կարճէին աւուրքն այնոքիկ, ոչ ապրէր ամ մարմին, բայց վասն ընտրելոցն կարճեսցին աւուրքն այնոքիկ: Յայնժամ թէ ոք ասիցէ ձեզ՝ ահաւասիկ աստ է քրիստոս կամ անդ, մի հաւատայէք: Զի յարիցեն սուտ քրիստոս և սուտ մարգարէք,

և տայցեն նշանս մեծամեծս և արուեստս, մինչեւ մոլորեցուցանել՝ թէ հնար լինիցէ և զընտրեալսն: Ահա յառաջագոյն ասացի ձեզ: Ապա թէ ասիցեն ձեզ, ահաւանիկ յանապատի է, մի ելանիցէք. և թէ ահա յշտեմարանս է, մի հաւատայցէք: Զի որպէս փայլակն՝ որ ելանէ յարեւելից, և երեւի մինչեւ յարեւմուտս, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ: Զի ուր գիշն իցէ, անդր ժողովեսցին արծուիք: Վաղվաղակի յետ նեղութեան աւուրցն այնոցիկ՝ արեգակն խաւարեսցի, և լուսին ոչ տացէ զլոյս իւր, և աստեղք անկցին յերկնից, և զօրութիւնք երկնից շարժեսցին: Եւ ապա երեւեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս, և յայնժամ կոծեսցին ամ ազգք երկրի, և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ի վրայ ամպոց երկնից զօրութեամբ և փառաւք բազմաւք: Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ, և ժողովեսցին զընտրեալս նորա ի չորից հողմոց՝ ի ծագաց երկնից մինչեւ ի ծագս նոցա: Ի թզենւոյ առեք ուսուցանէք զառակն, զի յորժամ նորա ոստքն կակղասցին և տերեւն ցցուիցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն: Նոյնպէս և դուք՝ յորժամ տեսանիցէք զայս ամ, գիտասջիք թէ մերձ է ի դուրս: Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս մինչեւ այս ամ եղիցի: Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ մի՛ անցցեն: Բայց վասն աւուրն այնորիկ և ժամուն, ոչ ոք գիտէ, ոչ հրեշտակք երկնից և ոչ Որդի, բայց միայն Հայր: Այլ որպէս աւուրքն Նոյի, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ: Զի որպէս էին յաւուրսն որ յառաջ քան զջրհեղեղն, ուտէին և ըմպէին, կանայս առնէին և արանց լինէին, մինչեւ յօրն՝ յորում եմուտ Նոյ ի տապանն, և ոչ գիտացին մինչեւ եկն ջրհեղեղն և եբարձ զամենեսին, այնպէս եղիցի և գալուստն որդւոյ մարդոյ: Յայնժամ թէ իցեն երկու յագարակի, մին առնուցու և միւսն թողուցու: Եւ եթէ երկու աղայցեն ի մի երկանս, մին առնուցու և միւսն

թողուցու: Արթուն կացէք՝ զի ոչ գիտէք յորում ժա-
մու Տէրն ձեր գայ: Զայն գիտասջիք, եթէ գիտեր տա-
նուտէրն՝ յորում պահու գող գայ, սկեր և ոչ տայր
ական հատանել զտան իւրոյ: Վն այսորիկ և դուք ե-
ղերուք պատրաստք, զի յորում ժամու ոչ ակն ունի-
ցիք գայ որդի մարդոյ: Իսկ ո՞վ իցէ հաւատարիմ ծա-
ռայ և խմաստուն, զոր կացոյց տէր իւր ի վր ծառայից
իւրոց՝ տալ նց կերակուր ի ժամու: Երանի՛ իցէ ծա-
ռային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէրն գտանիցէ արարեալ
այնպէս: Ամն ասեմ ձեզ, զի ի վր ամ ընչից իւրոց
կացուսցէ զնա: Ապա թէ ասիցէ ծառայն չար ի սրտի
իւրում, տէր իմ յամէ ղգալ, և սկսանիցի հարկանել
զծառայակիցս իւր, ուտիցէ և ըմպիցէ ընդ արբեցողս:
Գայցէ տէր ծառային այնորիկ, յաւուր՝ յորում ոչ ակն
ունիցի, և ի ժամու՝ յորում ոչ գիտիցէ, և կտրեսցէ
զնա ընդ մէջ, և զբաժին նորա ընդ կեղծաւորս դիցէ:
Անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց: Ցայնժամ նմա-
նեսցի արքայութի երկնից տասն կուսանաց, որոց ա-
ռեալ զլապտերս իւրեանց ելին ընդ առաջ փեսային և
հարսին: Էնգն ի նոցանէ իմաստունք: Յիմարքն առին զլապտերսն, և ձէթ ընդ ի-
րեանս ոչ բարձին: Իսկ իմաստունքն առին ձէթ ամա-
նօք ընդ լապտերս իւրեանց: Եւ ի յամել փեսային,
նիրհեցին ամենեքեան և ի քուն մտին: Եւ ի մէջ գի-
շերի եղեւ բարբառ, ահա փեսայ գայ՝ արիք ընդ ա-
ռաջ նր: Ցայնժամ յարեան ամ կուսանքն, և կազմե-
ցին զլապտերս իւրեանց: Ասեն յիմարքն ցիմաստունսն,
տուք մեզ յուղոյդ ձերմէ, զի ահա շիջանին լապտերք
մեր: Պատասխանի ետուն իմաստունքն և ասեն, գուցէ
ոչ իցէ մեզ և ձեզ բաւական, այլ երթայք ի վաճա-
ռականս և գնեսջիք ձեզ: Իբրեւ նոքա գնացին գնել,
եկն փեսայն, և պատրաստքն մտին ընդ նմա ի հար-
սանիսն, և փակեցաւ դուռն: Ցետոյ գան և այլ կու-

սանքն և ասեն, տէր տէր, բաց մեզ: Նա պատասխանի
ետ և ասէ, ամէն ասեմ ձեզ՝ թէ ոչ գիտեմ զձեզ:
Արթուն կացէք՝ զի ոչ գիտէք զօրն և ոչ ժամն: Ո-
պէս մի գնացեալ ի տար աշխարհ, կոչեաց զծառայս
իւր, և ետ նց զինչս իւր: Ումեմն ետ հինգ քանքար,
և ումեմն երկուս, և ումեմն մի, իւրաքանչիւր ըստ իւ-
րում կարի, և գնաց: Յոգաւ վաղվաղակի՝ որ առ
զհինգն՝ գործեաց նոքօք, և շահեցաւ այլ եւս հինգ:
Նոյնպէս և որ զերկուսն, շահեցաւ այլ եւս երկուս:
Եւ որ զմին առ՝ գնաց փորեաց զերկիր, և թագոյց զար-
ծաթ տն իւրոյ: Յետ բազում ժամանակի գայ տէր
ծառայիցն այնոցիկ, և առնէ համարս ի մէջ նց: Եւ
մատուցեալ՝ որ զհինգ քանքարն առ, մատոյց այլ եւս
հինգ քանքար, և ասէ, տէր հինգ քանքար ետուր ցիս,
արդ՝ աւասիկ հինգ այլ եւս քանքար ի վր շահեցայ:
Ասէ ցնա տէրն իւր, աղնիւ, ծառայ բարի և հաւատա-
րիմ, որովհետեւ ի սակաւուդ հաւատարիմ ես, ի վր
բազմաց կացուցից զքեզ, մտ յուրախութի տն քո:
Մատուցեալ և որոյ զերկուս քանքարսն առեալ էր, և
ասէ, տէր՝ երկուս քանքարս ետուր ցիս, ահաւասիկ
երկուս եւս այլ քանքարս՝ զոր ի վր շահեցայ: Ասէ
ցնա տէրն իւր, աղնիւ, ծառայ բարի և հաւատարիմ,
որովհետեւ ի սակաւուդ հաւատարիմ ես, ի վերայ
բազմաց կացուցից զքեզ, մտ յուրախութի տն քո:
Մատուցեալ եւ որոյ զմի քանքարն առեալ էր, և ասէ,
տէր՝ գիտէի, զի այր մի խիստ ես, հնձես՝ զոր ոչ
սերմանեցեր, եւ ժողովես՝ ուստի ոչ սփռեցեր: եր-
կեայ՝ գնացի և թագուցի զքանքարն քո յերկրի, արդ՝
աւասիկ քոյդ զքեզ: Պատասխանի ետ տէրն և ասէ
ցնա, ծառայ չար և վատ, գիտէիր եթէ հնձեմ՝ ուս-
տի ոչ սերմանեցի, եւ ժողովեմ՝ ուստի ոչ սփռեցի,
պարտ էր քեզ արկանել զարծաթդ իմ ի սեղանաւ-
որս, և եկեալ ես տոկոսեօք պահանջէի զնմն: Արդ՝

առէք ի դմանէ ղքանքարդ, և տուք այնմ որ ունիցի զտան քանքարն: Զի ամի որ ունիցի՝ տացի և յաւելցի, և որ ոչն ունիցի՝ և զոր ունիցին բարձցի ի նմանէ: Եւ զծառայդ անպիտան հանէք ի խաւարն արտաքին. անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց: Եւ յորժամ եկեսցէ որդի մարդոյ փառօք իւրովք, և ամ հրեշտակք ընդ նմա, յայնժամ նստցի յաթոռ փառաց իւրոց: Եւ ժողովեսցին առաջի նր ամ ազգք, և մեկնեսցէ զնս ի միմեանց, ոպ հովիւ զի մեկնեսցէ զօդիս յայծեաց: Եւ կացուսցէ զօդիսն ընդ աջմէ իւրմէ, և զայծիսն ի ձախմէ: Յայնժամ ասասցէ թագաւորն ցայնոսիկ՝ որ ընդ աջմէն իցեն. եկայք օրհնեալք Հօր իմոյ՝ ժառանգեցէք զպատրաստեալ ձեզ արքայութիւնն ի սկզբանէ աշխարհի: Զի քաղցեայ, և եատուք ինձ ուտել. ծարաւեցի, և արբուցէք ինձ. օտար էի, և ժողովեցէք զիս. մերկ, և զգեցուցէք զիս. հիւանդ էի, և տեսէք զիս. ի բանտի էի, և եկիք առ իս: Յայնժամ պատասխանի տացեն նմա արդարքն և ասասցեն. տէր, երբ տեսաք զքեզ քաղցեալ, և կերակրեցաք. կամ ծարաւի, և արբուցաք: Եր տեսաք զքեզ օտար, և ժողովեցաք. կամ մերկ, և զգեցուցաք: Եր տեսաք զքեզ հիւանդ կամ ի բանտի, և եկաք առ քեզ: Պատասխանի տացէ թագաւորն և ասասցէ ցնս. ամէն ասեմ ձեզ, որովհետեւ արարէք միում յեղբարցս այսոցիկ փոքրկանց՝ ինձ արարէք: Յայնժամ ասասցէ և ցայնոսիկ՝ որ ընդ ահեկէն իցեն, երթայք յինէն անիծեալք ի հուրն յաւիտենական, որ պատրաստեալ է սատանայի և հրեշտակաց նր: Զի քաղցեայ, և ոչ եատուք ինձ ուտել. ծարաւեցի, և ոչ արբուցէք զիս. օտար էի, և ոչ ժողովեցէք զիս. մերկ էի, և ոչ զգեցուցէք զիս. հիւանդ և ի բանտի, և ոչ տեսէք զիս: Յայնժամ պատասխանի տացեն և նոքա և ասասցեն. տէր, երբ տեսաք զքեզ քաղցեալ կամ ծարաւի կամ

օտար կամ մերկ կամ հիւանդ կամ ի բանտի, և ոչ պաշտեցաք զքեզ: Յայնժամ պատասխանի տացէ նց և ասասցէ. ամէն ասեմ ձեզ, որովհետեւ ոչ արարէք միում ի փոքրկանցս յայսցանէ, և ոչ ինձ արարէք: Եւ երթիցեն նոքա ի տանջանսն յաւիտենականս, և արդարքն ի կեանսն յաւիտենականս: Եւ եղեւ իբրեւ կատարեաց Յն զամ զբանս զայսոսիկ, ասէ ցաշակերտսն իւր: Գիտէք, զի յետ երկուց աւուրց զատիկ լինի. և որդի մարդոյ մատնի ի խաչ ելանել: Ի՚Ջ. 2:

Ք՚Ր՚Ջ. Խնդրեսցուք: կեցո՛ Ի՛ն: Աղ. Թագաւոր խաղաղ: Ե՛ ա՛յ՛ժ՛մ՚ն:

ԱՒԱԳ ՋՈՐԿՓԵԱՔԱՒՕՒ, ՊՋ.

Ի ԳԻՇԵՐԻ

Օրհնո՛ւի՛ն գՋ:

Ո՛ր յաթոռ փառաց բազմեա՛լ ընդ Հօր անըսկըզբնակից Բանդ. այսօր բանզմե՛լ ընդ հո՛ղեղէնսըն յա՛նձն առեր. * օ՛րհնե՛՛մք զնկեա՛լդ ի փո՛ըրկութի՛՛ աշխարհի: Ո՛ր զանճա՛ռ ածութեա՛մբդ օծեա՛լ զքո՛ ծառայակա՛ն կերպ. այսօր հանճա՛ր օծանո՛՛լ իւղո՛վ ի մեղա՛ւորաց. օ՛րհնե՛՛մք: Ո՛ր կենաբա՛ր թաղման քո՛ գուշակ զնո՛ղըն ծանո՛ւցեր զօծո՛ւմն. այսօր Յո՛ւդայի՛՛ն յայտնեցաւ խո՛րհո՛՛ւրդ արծաթասի՛՛րութեան. օ՛րհնե՛՛մք:

† Ո՛ր խո՛՛րհըրդեա՛ծդ ընդ Հո՛՛ր և Հոգւո՛՛յն. աբա՛՛ր ի պատկեր ի՛՛ր ըզմա՛՛րդն ա՛՛ռաջի՛՛ն. այսօր ո՛՛րդիք մարդկան ժո՛՛ղովեա՛՛լ խորհի՛՛ն մատնե՛՛լ ի մա՛՛հ զո՛՛րդին Ա՛՛ստուածո՛՛յ: Յո՛՛ւդա՛՛ս սի՛՛րոյն աշակերտ. փոխանա՛՛կեաց զաստե՛՛ղըն առ վա՛՛րդապետին. մատնե՛՛լով քահանայիցն ընդ երեսո՛՛ն ա՛՛րծաթո՛՛յ:

ՂԶՐ։ Վ Երաձգոյն երկնից մշտնջենաւոր հօր Ո՛ր-դին, նեղգործեաց խմովս ի վեր քան ըզհրաշս. ծա-ռայի առեալ ըզկերպ անկողմպտելի ա՛ծուծ-ին։ Բա-նին զմաքրեցելոցըն ջրով զնոսս լըւանայ. զի զխոնար-հուածի ի նոսա՛ տըպաւորեսցէ. Ե՝րրորդութիւնըն գո՛լ օթեւանն։ Բայեկ զմարմին իւր եւ զարիւնը՛ նո՛՛՛ր ունէաց աներեւանեալ. եւ յիշատակ կամաւոր մահուանն. մերձեցելոցս ի նա՛ սըրբութեամբ։

Ը՝րկոդ ըզընս որպէս զօ-ծոյ. այսօր անճառ խո-նարհութեամբ ի վերնատունըն խորհըրդոյ. ըզգեստ ծառայի ըսփածանիլ յանձն առեր. օրհնե՛մք զե-կեալդ ի կամաւոր չարչարանս։ Ո՛րում երկրըպագեն դասք հրեշտակաց. խոնարհեցար ի լըւանալ զոտըս հողեղէնս. բըժըշկիլ սրտօք ընդարշապարս նախա-հօրն. բըժըշկեա՛ զհոգւոյ խոյ զհիւանդութիւն։ Ո՛ր ի խորհուրդըս փրկականս եկեղեցւոյ. բաշխեցեր աշա-կերտացն զմարմին ընդ քո. նորոգելով ըզմահացեալըն ի ճաշակմանէ. հաղո՛րդս այսմ ընկալ ընդ միայն մարդասէրն։

Ո՛ր անընկիզըն յեւթե՛ր եւ ա՛ստըեած. այսօր ըզ-գեցար ըզգեստ հողեղէն ծառայի. ծածկելով ըզմեր-կութիւն՛ նախահօրն. * օրհնեա՛ եկեալդ ի փրկութի՛՛ աղգի մարդկան։ Ո՛ր վերօրհնիս ի հրեղէն քերով-բէից. այսօր եկիր կամաւ ի վերնատունըն խորհըր-դոյ. լըւացեր զաշակերտսըն յօրինակ վաստն մեր. օրհ-նեա՛ եկեալդ։ Ո՛ր յանթոռ փառաց նըստիս ընդ հօր. այսօր բանվե՛լ ընդ աշակերտսըն յանձն առեր. բաշ-խելով ըզմարմին և զարիւն քո սո՛՛. օրհնեա՛։

Ե՝կեալ ի փրկութիւն աղգի մարդկան. ի ծա-ռայէ յանձն առնու մատնիլ ի դատաստան. համ-բերելով վասն ըզմե՛՛ կենցաղանել։ Ա՛ծանեալ պի-

զատսի՛ ոգի՝ մահապարտ. ի յանանձէ՛ և ի կայ՛ափայ դատապարտեալ. * հանդերձելով վասն ըզմե՛՛ կենցա-ցանել։ Կացեալ ի յատենի՛ երկրորդ Ադամ. վասն ա-ռաջինն Ա՛դամայ պարտեացըն թո՛ղուե. հանդերձ։

Հոգ. Ը՝րեգա՛կն արդարութեան քո ծագեալ յաշ-խարհ հա՛լածեաց ընդնա՛ւրն ա՛նգի՛՛տութե՛. եւ յետ մանկու եւ յարութե՛ հանդերձեալ ա՛ռ հայր յո՛՛մէ ծագեաց. ո՛ր երկրըպագի՛ յերկնաւորաց և յերկրա-ւորաց ընդ հօր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն. * վասն որոյ և մե՛՛՛ք երկիր պագանեմք հօր հոգւո՛՛վ եւ ճըշմար-տութեամբ։ Ո՛ր փո՛խանա՛՛կ ծոցածի՛՛ն բանի՛՛ն ո՛ր ե՛՛ յերկինս. առաքեցաւ աւետիքըն հօր ի բարձանց հո-գի՛՛ն ճըշմարտութե՛. մըխիթարել զորս յԱդամայ տըրտմեցելոց եւ հրաւիրեալ զընտրեա՛ դասս առա-քեալցն. վե՛ որոյ։ Ա՛յսօր տըրտմակա՛՛ն և գիշերայի՛՛ն լուծան երկունք ծնընդեան նախամօրն. քանզի զծը-նեալըն մարմնով ի մահ եւ յաւիտեան կենդանութե՛. վե-րընտի՛՛ն ծնանի՛ հոգին յորդիս լուսոյ հօրն երկնա-որի. վե՛ որոյ և։

Նեղ։ Ի՛ ձայն մեծի զուարթնոյն և ի հընչումն հրաշալի փողոյն. ուր հողացեա՛ մարմի՛՛նք մարդկան նորո՛՛գին. * յայնմ աւո՛ւր յահեղին յիշեա՛ տէ՛՛՛ր և ըզմեր ընդընջեցեա՛լսն. եւ հանգո՛ ընդ սո՛ւրբսըս քո՛։ Յոր-ժամ նըշան տէրունեան ճառագայթիւք փայլէ. և թագաւորըդ թագաւորաց փառօք տեսանիս. յայնմ աւո՛ւր։ Յորժամ ատեան դատաստանի՛՛ն դընի. և դընպրութիւնք հրաշեցըն բանին. յայնմ աւո՛ւր։

Ա՛՛ն։ Ա՛յսօր գաբրիէլ ցընծութեամբ երգեաց սըր-բո՛՛յ կո՛՛սին աւետիս բերկրեա՛ց ասելով. ո՛ր ծընաւ ընդերկի՛՛՛ն ա՛՛նձանց մերոց։ Ա՛նբաւելին երկնի եւ

երկրի ի կուսակաՆ արգանդէ մեզ կեանք յայտնեցաւ. Ա՛ստուածածոյ այցելու մարդկան: Յառաջընթաց փայլումըն լուսատեսիլ աստեղն. մոգո՛ւքըն հետեւեալ նըշանի՛ն ի ծընո՛ւնդ Աստուածորդւոյն:

Խչ: Ա՛յսօր ջընծան դաշք հրեշտակաց ընդ հասատել քո ի յերկրի. ո՛վ լուսեղէն խորան երկնանըման եկեղեցի սուրբ. ուրախ լեռ՛ն ի վէմ պատուական հո՛վանի մեր և յոյս: Զուարճացիր հարսն անարատ ընծո՛ղարկեալ վայելչապէս. զաղդարեա՛ն հանդերձ փառօք և ել ընդ առաջ երկնաւոր փեսային. ուրախ լեռ՛ն ի ամուլ բազմածին ահա՛ փեսայն գայ առ քեզ: փառք Հօր: Ա՛ստանօր նորոգեցաւ մեզ աւազան մկրըտութեան. յարդանդ մո՛ր հնոգո՛վն յղղացեալ ծնանելո՛վ վերըստին զՀաւատացեալսն ի քե՛. ուրախ լեռ՛ն անմայր յառաջնումն ահա՛ որդի՛ն գայ առ քեզ:

Ա՛յժմ և միշտ: Ո՛ր զամենածին տնօրինաբար. կամաւ յանձն առեր փըրկի՛չ ընդ մեզաւորացս. վն անճառ խոնարհութեանըդ քո՛ և մեզ ողորմեա՛:

Մաղնան+ փառք հրաշափառ տէրութեան:

Ալէ՛լուիա+ ալէ՛լուիա+ ալէ՛լուիա:

Ո՛ր ուսեր ըզՀայ իմ+ յաճախեաց առնել ինձ խաբէութիւն: Այլ գո՛ւ տէր ողորմեա՛ ինձ և կանգնեա՛ զիս, և ես հատուցից նոցա:

Ալէ՛լուիա+ ալէ՛լուիա+ ալէ՛լուիա:

Փ+ Խորհեցա՛ն և խօսեցան զչարութի՛ն. և զապիրատութի՛ն ի բարձունըս խո՛րհեցան: Եդի՛ն յերկինս զբերանս իւրեանց+ և զլեզուս իւրեանց ածէ՛ն զերկրաւ:

Փառք և: Ա՛յժմ և+ ալէ՛լուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒ

Հարց գ:

Ո՛ր խո՛րհըրդոյդ ես տէր Աստո՛ւած անմահ. զծա՛ծկեա՛լ խորհո՛ւրդ չարին անպականեալ վանեա. * ըզքե՛զ օրհնե՛մք ընդ՛ հա՛րցըն մերոց: Ո՛ր ը՛նդ նախնիսն Աբրահա՛մու զՀանդէս խորագո՛ւնըս ծանո՛ւցեր աւետեա՛ք որդւո՛ն պատուեա՛լ. ըզքե՛զ օրհ: Ո՛ր շնորհե՛ս ծածկեա՛լ յայտնի՛ գո՛լ. Յո՛ւդաս արծաթո՛յ զանհանգստելիդ մանե՛ր. ըզքե՛զ օրհ:

Գ. Ը՛ղձեր օ՛րհնեցէ՛ք. * եւ բարձր արարէ՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն: փառք Հօր և: Զբանակեա՛լն ի վերին զօրսըն ծածկապէս խորհո՛ւրդ. քահանայքըն հո՛լանեալ վաճառէ՛ին զԱ՛ն. եւ բարձր: Ա՛յժմ և միշտ: Ո՛ր վասըն մեր համբերեաց բանսարկուին. կամաւ վաճառո՛ւ Ա՛ստո՛ւած բանն. եւ բարձր:

Մեծաց. գ: Ը՛ծածկեր երկնայի՛ն դուռն ա՛ծայի՛ն ձայնի՛ւն աւետարանչէր հրեշտակին. * ուրախ լեր երկրեա՛ղ տէր ընդ քե՛զ: փառք Հօր: Ի՛ քերո՛վբէս բազմեա՛լ ընդ Հօր անապականաբար բնակիլ հաճեցա՛ւ ի քո՛ւմ յորովայնի՛. ուրախ: Ա՛յժմ և միշտ: Ո՛ր բոցեղէ՛ն սրովբէի՛ւք շրջապատեալ պահի՛ւր. այսօր ի մէջ մարդկան ի դի՛րկըս հողեղինի՛ յայտնեա՛լ. ուրախ լեր:

Ողբ. գ: Ը՛ղձէն խորհեցան ի չարութի՛ն աստո՛ւած յաւիտենից. որ բանիւ զարարածըն խորհըրդով հիմնեցուցեր: փառք Հօր: Ը՛ղձեզ որ արարի՛ր ես մեծութե՛ւ արծաթոյ վաճառէ՛ին. յանձն առեր զա՛մ հանդերձելո՛վ վասըն մեր: Ա՛յժմ և: Ը՛ղձեզ որ թագաւո՛ր թագաւորաց ի ծառայէ դատապարտեա՛լ. զի ըզմե՛զ փրկեսցես ի յանիծէ՛ն Ա՛դամայ:

ՏԷՅԷՐՆ։ Գ.Ջ։ Ա՛յսօր եկեա՛ք կամաւ փըրկի՛չն ա՛ռ՛ի մահնի՛ք յանօրէնն ժողովըրդէն, վա՛սըն փը՛րկուԹե՛ հե՛Թանոսաց։ Փառք Հօր։ Ա՛յսօր մահնի՛ բանն ի բանա՛ւոր հո՛տե, և յառա՛ջնոց դատա՛պարտի յանօրինաց ժողո՛վըրդէն, վա՛սըն փը՛րկուԹե՛ հե՛Թանոսաց։ Այժմ և։ Ա՛յսօր հողն ըզՏէրըն դատապա՛րտե, և արԹաԹի՛ վաճառի՛ ա՛րարիչն արա՛րածոց, վա՛սըն փը՛րկուԹեան հե՛Թանոսաց։

Ա՛ա՛ա, երէ։ Խո՛րհե՛ցա՛ն, ևր՛ խա՛ենցան ընդ՛սրո՛՛ւԹի՛՛ն, և զապի՛՛րատուԹի՛՛ր բարձո՛՛ւնս խորհե՛՛ցաո՛՛ն։

Ե՛դի՛՛ն յերկինս զբերա՛՛նս իւ՛՛րեաո՛՛նց, եւ զլեզո՛՛ս իւ՛՛րեա՛՛նց ածէ՛՛ն զի՛՛՛րկրաո՛՛ւ։

Քաջ, փառաւորեացուք, կամ գնանք։

Մա՛նէ։ Գ.Ջ։ Ո՛ր ըսքանչե՛լի՛ք այսօր տեսանե՛մ՛ք յաշխարհի՛ ի՛մ՛ջ հողե՛ղինաց, արարածք արարչի՛ն սպանո՛ւԹե՛ խորհի՛ն զնորհո՛ւրդ։ Փառք Հօր։ Ո՛ր բա՛նիւն իւրո՛վ զերկի՛՛նս և զերկի՛՛րըս հաստատեաց յո՛՛՛ջընչէ գոյացուցեա՛՛ւ։ Վաճառի՛ այսօր դի՛՛ւրագին ընդ երեսո՛՛ւն արԹաԹի՛՛ր։ Այժմ և։ Ո՛՛վ Յո՛՛ւդաս արտա՛՛սուե՛՛ւ երկնա՛՛ւոր վարդապետի՛՛ն սպանո՛՛ւԹե՛՛ խորհի՛՛ զնո՛՛ր-հնա՛՛ւրդ, մատնելով անօրինաց զի խա՛՛չեացի ի մ՛՛ջ երկրի՛՛։

Քաջ, վա՛՛ խաղաղո՛՛ւԹե՛՛։ Աղջի՛՛կ, սի՛՛ս Տէր։

Ապա Սաղմոս խ, ողբայոյն։

կՁ։ Որ ուտէր ընդ իս հաց, յաճախեաց առնել ինձ խաբէուԹիւն։

Փխ։ Ելբանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա Տէր։

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ի վերայ երկրի, և ոչ մատնէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տէր օգնական է նմա ի մահճին ցաւոց իւրոց, զամ անկողինս նորա դարձուցանէ ի հիւանդուԹէ՛ նորա։

Ես ասացի Տէր ողորմեա՛ ինձ. և բժշկեա՛ զանձն իմ. ես մեղայ քեզ։

Թշնամիք իմ ասացին ինչ չար. ե՛րբ իցէ զի մեռցի, և կորիցէ անուն նորա։

Մտանէր տեսանել զնանրուԹիւն. խօսէր ի սրտի իւրում. ժողովէր զանօրէնուԹիւնս յանձն իւր։

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ամենայն թշնամիք իմ։

Խորհեցան չար ի վերայ իմ. բան անօրէնուԹեան եդին ի վերայ իմ։

Մի՛ Թէ որ ննջիցէն ո՞չ եւս յաւելցու յառնել. քանզի և այրն խաղաղուԹեան իմոյ՝ յոր և եմն յուսացայ։

Որ ուտէր ընդ իս հաց, յաճախեաց առնել ինձ խաբէուԹիւն։

Այլ դու Տէր ողորմեա՛ ինձ. կանգնեա զիս, և հատուցից նոցա։

Ցայսմ ծանեայց Թէ հաճեցար ընդ իս. զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ։

Այլ զիս յամբծուԹեան իմում ընկալար. հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան։

Օրհնեալ Տէր Աստուած Իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից, եղիցի եղիցի։

Զկնի որթիւ։

Ա-եպոբան ըսա Մաբկոսի։ ԺԴ։ 1։

ԶՏէրն մեր Յիսուս Քրիստոս

Նե էր զատիկն և բաղարջակերք յետ երկուց աւուրց. խնդրէին քահանայապետքն և դպիրք՝ եթէ զնա՛րդ զնա նենգաւ կալեալ սպանանիցեն։ Բայց ասէին՝ Թէ մի՛ ի տօնի աստ, զի մի՛ խռովուԹիւն լինիցի ի ժողովրդեանն։ Եւ մինչ էր ի Բեթանիա ի տան Սի-

մանկի բորոտի բազմեալ, եկն կին մի, որ ունէր շիշ իւղոյ նարդեան աղնուի մեծագնոյ, և բեկեալ զշիշն՝ եհեղ ի վր գլխոյ նորա: Եւ աշակերտքն զբարկեին և ասէին, ընդէ՞ր եղեւ կորուստ իւղոյդ այդորիկ: Մարթէր զայդ իւղ վաճառել աւելի քան երեքհարիւր դահեկանի, և տալ աղքատաց. և զչրանայրն նմա յոյժ: Եւ Յիսուս ասէ ցնոսա. Թո՛ղ տուք զմա, ղի՞ աշխատ առնէք, ղի գործ մի բարի գործեաց դա ինս: Զա՛մ ժամ զաղքատս ընդ ձեզ ունիք, և յորժամ կամիք՝ կարող էք առնել նո՛ր բարիս. այլ զիս ոչ յա՛մ ժամ ընդ ձեզ ունիք: Դա զոր ունէրդ՝ արար. յառաջագոյն խնկեաց զմարմին իմ ի նշան պատանաց: Ամէն ասեմ ձեզ. ուր և քարոզեսցի աւետարանս այս ընդ ա՛մ աշխարհ, և զոր արար դա՝ խօսեսցի վ՛ն յիշատակի դորին: Եւ Յուդա Սկարիովտացի մի յերկոտասանից անտի, գնաց առ քահանայապետսն՝ զի մատնեսցէ զնա նո՛ր: Նոքա իբրեւ լուան՝ խնդացին, և խոստացան տալ նմա արծաթ: Եւ խնդրէր՝ թէ զի՞մ պարապով մատնեսցէ զնա: 11:

Երէ. Խաւարն անդոյ:

Քաջոզ. Խնդրեսցուք: կեցո՛ Ի՛ն. Աղօ՛թ. քո՛ւմ ամենազօր և հրաշալի տէրութեանդ:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ի պատ՛ճ՛ն ասէ Խոնարհեցո՛ Ե՛ Ապրեցո՛:

Մեսեղէ պահոց է յայնէն:

Ա՛յսեւթ և լո՛ւր ինձ Տէր Աստուած իմ:

Մինչեւ ա՛րդ Տէր մոռանաս զիս խսպառ. մինչեւ ա՛րդ դարձուցանես զերեսս քո՛ ինէն:

Ընթերցուածս ի Ծննդոց: ԺԸ. 1:

Եւ երեւեցաւ Ա՛ծ (Աբրահամու) առ կաղնեաւն Մամբրէի, մինչդեռ նստէր առ դուրս խորանին իւրոյ

ի միջօրէի: Ամբարձեալ զաչս իւր և ետես. և ահա արք երեք կային ի վերոյ քան զնա. և իբրեւ ետես՝ ընթացաւ ընդ առաջ նո՛ր ի դրանէ խորանին իւրոյ. և երկիր եպագ ի վր՛ երկրի և ասէ. Տէր եթէ գտի շնորհս առաջի քո՛ մի զանց առներ ի ծառայէ քո՛ւմ մէ: Այլ առիլ սակաւ մի ջուր, և լուասցեն զոտս ձեր, և զովասջիք ընդ ծառովս: Եւ առիլ հաց և կերիջիք. և ապա երթիջիք զճանապարհ ձեր, փոխանակ զի դարձայք առ ծառայ ձեր: Եւ ասեն՝ այդպէս արա, որպ ասացերդ. Եւ պնդեցաւ Աբրահամ ի խորանն առ Սարրա, և ասէ ցնա. փութա՛ թրեա՛ գրիւս երիս սլեր նաշհոյ. և արա՛ նկանակս: Եւ յանդեայ ընթացաւ Աբրահամ. և ա՛ռ որթ մի մատաղ և բարի. և ետ ցպատանին. և փութացոյց վազվազակի հասուցանել: Եւ ա՛ռ կոգի և կաթն, և զորթն զոր հասոյց, և եդ առաջի նո՛ր, և կերան. և նա կայր առաջի նո՛ր ընդ ծառովն: Եւ ասեն ցնա. ո՞ւր է Սարրա կին քո: Նա պատասխանի ետ և ասէ. ահաւանիկ ի խորանի անդ է: Եւ ասէ. դարձեալ եկից առ քեզ ի ժամանակի յայսմիկ ի սոյն աւուրս, և ունիցի որդի Սարրա կին քո: Եւ Սարրա ունկն դնէր առ դրան խորանին. քանզի յետոյ նո՛ր կայր: Եւ Աբրահամ և Սարրա ծերացեալք էին և անցեալք զաւուրբք. և պակասեալ էր ի Սարրայէ լինել ի կանանց օրինի: Ծիծաղեցաւ Սարրա ընդ միտս և ասէ. որ ինչ ցայժմ ոչ եղեւ ինձ՝ ա՞րդ լինիցի. և տէր իմ ծերացեալ է: Եւ ասէ Տէ՛ր ցԱբրահամ. զի՞ է զի ծիծաղեցաւ Սարրա ընդ միտս իւր և ասէ. Թէ արդարեւ ծնանիցի՞մ, զի ահա ես պառաւեալ եմ: Մի՞ թէ տկարանայցէ՞ առ ի ԱՆՁ բան. ի ժամանակի յայսմիկ դարձայց առ քեզ ի սոյն աւուրս. և եղիցի Սարրայի որդի: Ժխտեաց Սարրա և ասէ՝ Թէ ոչ ծիծաղեցայ. քանզի երկեաւ: Եւ ասէ. ոչ այդպէս է, այլ ծիծաղեցար: Եւ յարուցեալ անտի արանցն՝

Հայեցան ընդ երեսս Սոդովմացւոցն և Գոմորացւոց· և Աբրահամ երթայր ընդ նո՝ յուղարկել զնո: Եւ ասէ Տէր· Մի թէ թագո՞ւստ լինիմ յիս յԱբրահամէ ծառայէ իմմէ՝ զոր ինչ գործելոց եմ: Այլ Աբրահամ լինելով եղեցի յազգ մեծ և ի բազում, և օրհնեսցին ի նա ամ ազգք երկրի: Քանզի գիտէի եթէ պատուիրեսցէ որդւոց իւրոց և տան իւրոյ յետ իւր՝ պահել զճանապարհս Տեառն և առնել զարդարութի՛ն և զիրաւունս· և ածցէ Տէր Ա՛ստ ի վե՛ր Աբրահամու զամ զոր խօսեցաւ ընդ նմա: Եւ ասէ Տէր· աղաղակ Սոդովմացւոց և Գոմորացւոց յաճախեաց· և մեղք նո՛ւ մեծացան յոյժ: Եւ արդ իջեալ տեսից եթէ ըստ աղաղակին նո՛ր որ լիսն հասանէ՝ վճարիցե՛ն· ապա թէ ոչ՝ զի գիտացից: Եւ դարձեալ արանցն անտի՝ եկին ի Սոդոմ· և Աբրահամ կայր առաջի Տեառն: Եւ մատուցեալ Աբրահամ ասէր· Մի թէ կորուսանիցե՞ս զարդարն ընդ ամպարշտին· և լինիցի արդարն իբրեւ զամպարիշտն: Եթէ իցեն լիսուն արդար ի քաղաքի՝ կորուսանիցե՞ս զնո· և ո՞չ ներեսցես ամ տեղեացն վե՛ր լիսուն արդարոցն, եթէ իցեն ի նմա: Քա՛ւ լիցի քեզ առնել զայն բան, սպանանել զարդարն ընդ ամպարշտի· և լինիցի արդարն իբրեւ զամպարիշտն· քա՛ւ լիցի քեզ՝ որ դատիս զամ երկիր· Մի արասցես զայն դատաստան: Եւ ասէ Տէր· եթէ գտցի ի Սոդոմ լիսուն արդար ի քաղաքի անդ, թողացուցից ամ տեղեացն վե՛ր նո՛ր: Պատասխանի ետ Աբրահամ և ասէ· այժմ սկսայ խօսել ընդ Տէ՛ր, բայց ես հող եմ և մոխիր: Եթէ պակաս իցեն քան զլիսուն արդար՝ հնգիւ չափ, կորուսանիցե՞ս վե՛ր հնգիւն զամ քաղաքն: Եւ ասէ· ոչ կորուսից՝ եթէ գտցի անդ քառասո՛ւն և հինգ: Եւ յաւել եւս խօսել ընդ նմա և ասէ· իսկ եթէ գտցի անդ քառասո՛ւն: Եւ ասէ· ոչ կորուսից վե՛ր քառասնիցն: Եւ ասէ· Մի թէ իցէ՞ ինչ Տէր եթէ խօսիցիմ· իսկ եթէ գտցին անդ երեսո՛ւն: Եւ ա-

սէ· ոչ կորուսից՝ եթէ գտցի անդ երեսուն: Եւ ասէ· որովհետեւ կալայ խօսել ընդ Տէ՛ն, եթէ գտցի անդ քսա՞ն: Եւ ասէ· ոչ կորուսից վե՛ր քսանիցն: Եւ ասէ· Մի թէ իցէ՞ ինչ Տէր, եթէ խօսեցայց եւս միւսանգամ· եթէ գտանիցի անդ տա՞սն: Եւ ասէ· ոչ կորուսից վե՛ր տասանցն: Եւ գնաց Տէր՝ իբրեւ լռեաց ի խօսելոյ առ Աբրահամու· և Աբրահամ դարձաւ ի տեղի իւր: Եւ եկին երկու հրեշտակքն ի Սոդոմ ընդ երեկս· և Ղովտ նստէր առ դրան Սոդովմացւոցն· իբրեւ ետես Ղովտ՝ յարեաւ ընդ առաջ նո՛ր· և երկիր եպագ ի վե՛ր երեսաց իւրոց յերկիր, և ասէ: Ահաւասիկ ես տեառըք, եկայք ի տուն ծառայի ձերոյ, հանգերու՛ք, և լուացից ղոտս ձեր· և կանխեալ ընդ առաւօտս երթիջիք զճանապարհ ձեր: Եւ ասեն· ոչ, այլ ի քաղաքամիջի՛ն աստ ագցուք: Եւ բռնադատեաց զնո՛ր յոյժ· և խոտորեցան առ նա· և մտին ի տուն նորա, և արար նո՛ր ընթրիս· և բաղարջ եփեաց նոցա, և կերան: Մինչ չէ՛ր ի քուն մտեալ էր նո՛ր· և արք քաղաքին Սոդովմացւոց պատեցին զտունն յերիտասարդաց մինչեւ ցծերս· ամ ժողովուրդն ի միասին: Եւ կոչէին արտաքս զՂովտ· և ասէին ցնա· ո՞ւր են արքն որք մտին առ քեզ գիշերի· ա՛ծ զնո՛ր առ մեզ, զի գիտասցուք զնո՛ր: Եւ ել առ նոսա Ղովտ արտաքոյ դրանն, և զդուռն ձգեաց զկնի իւր: Եւ ասէ ցնոսա· քա՛ւ լիցի ձեզ եղբարք· Մի գործէք զայդ չարիս· են իմ երկու դստերք՝ որք զայր ոչ գիտեն· հանից զնո՛ր առ ձեզ, և արարէ՛ք ընդ նո՛ր ո՛ւր և հաճոյ իցէ ձեզ· բայց միայն արանցդ այդոցիկ մի՛ ինչ մեզ առնիցէք· որովհետեւ մտին ընդ յարկաւ գերանացդ իմոց: Եւ ասեն· ի բա՛ց կաց· մտեր բնակել պանդխտութի՛ւն, մի՛ թէ և դատաստա՞ն եւս դատել· այժմ և զքեզ եւս չարչարեսցուք առաւել քան զնո՛ր: Եւ բռնադատէին զայրն զՂովտ յոյժ· և մերձ էին զդուռնն խորտակել: Եւ ձգեալ արանցն զձեռս իւրեանց՝ կոր-

զեցին յինքեանս զՂովմ ի տուն անդր. և զդուրս տանն փակեցին: Եւ զարն որք առ դուրս տանն կայ-ին՝ հարին կուրութիւք, ի փոքուէ մինչեւ ցմեծն. և լքան խնդրել զդուրան: Եւ ասեն արքն ցՂովմ. Ո՞ր քո աստ փեսայ կամ որդիք կամ դստերք կամ այլ որ քո ի քաղաքի աստ. Հան զնա ի տեղւոյէ յայսմանէ: Զի կործանելոց եմք մեք զքաղաքս զայս. զի բարձրացաւ աղաղակ ա՛ր առաջի Տեառն. և առաքեաց զմեզ Տէր սատակել զսա: Եւ Ղովմ, և խօսեցաւ ընդ փեսայս իւր՝ որք առնլոց էին զդստերս նո՛ր. և ասէ. արի՛ք ելէք ի տեղւոյէ աստի յայսմանէ, զի սատակէ Տէր զքաղաքս: Եւ թուէր ծաղր առնել յաչս փեսայից իւրոց: Եւ իբրեւ եղեւ առաւօտ՝ փութացուցանէին հրեշտակքն զՂովմ՝ և ասէին. արի՛ առ զկինն քո և զերկուս դստերս քո զոր ունիս, և ել աստի, զի մի՛ և դու կորնչիցիս ընդ անօրէնութիւնս քաղաքիդ: Եւ նորա խուսէցան. և կալան հրեշտակքն զձեռանէ նո՛ր և զձեռանէ կնոջ նո՛ր և զձեռանէ երկուց դստերաց նո՛ր. զի խնայեաց Տէր ի նա. և հանին զնա, և եդին արտաքոյ քաղաքին: Եւ եղեւ իբրեւ հանին զնա արտաքս՝ ասեն. ապրեցո՛ զանձն քո. մի՛ դառնայցես յետս, և մի՛ կայցես յամենայն աշխարհիդ. զերծի՛ր ի լեառն, գուցէ ընդ նա ըմբռնիցիս: Եւ ասէ Ղովմ ցնա. աղաչեմ Տէր իմ, որովհետեւ եդիր ծառայ քո ողորմութիւն առաջի քո. և մեծ արարեր զարդարութիւն քո՝ զոր առնես յիս ապրել անձին իմոյ. և արդ ես ոչ կարեմ զերծանել ի լեառն, գուցէ հասանիցեն ինձ չարիք, և մեռանիցիմ: Ահա քաղաքս այս մերձ է անկանել ի նա, որ է փոքրիկ. անդ ապրեցայց՝ և չէ փոքր, և կեցցէ անձն իմ վա՛ր քո: Եւ ասէ ցնա՝ ահաւադիկ արարի մեծարանս երեսաց քոց, և ի բանի յայդմիկ չկործանել զքաղաքն վա՛ր որոյ խօսեցար: Եւ արդ փութա՛ զերծանել ի նա. զի ոչ կարեմ առնել իրս մինչ՝ մինչեւ անկանիցիս անդր. վասն այնորիկ կոչեաց զանուն քաղաքին այնորիկ Սեգովը: Արեգակն ծագեաց յերկիր. և Ղովմ եմուտ ի Սեգովը: Եւ Տէր տեղաց ի Սոդոմ և ի Գոմոր ծծումբ և հուր ի Տեառնէ յերկնից: Եւ կործանեաց զքաղաքն զայնոսիկ և զամ կողմանս, և զամ բնակիչս քաղաքացն և զամ բոյս երկրին: Եւ դարձաւ կինն Ղովմայ յետս, և եղեւ արձան աղի: Եւ կանխեաւ Աբրահամ ընդ առաւօտն ի տեղին ուր կայր առաջի Տեառն. և հայեցաւ յերեսս Սոդովմայեցոց և Գոմորացւոց, և յամ երեսս երկրի դաւառին. և ետես, և ահա ելանէր բոց երկրին իբրեւ մրրիկ հնոցի: Եւ եղեւ ի սատակել Տեառն զամ զքաղաքս շուրջ զընակութիւնն՝ յիշեաց Աստուած զԱբրահամ, և եհան արձակեաց զՂովմ ի միջոյ կործանմանն. ի կործանել Տեառն զքաղաքսն յորս բնակեալ էր ի նոսա Ղովմ: Եւ ել Ղովմ ի Սեգովոյ, և նստէր ի լերինն. և երկոքին դստերք նո՛ր ընդ նմա. քանզի երկեաւ բնակել ի Սեգովը. և բնակեաց յայրի անդ ինքն և երկոքեան դստերք նորա ընդ նմա: ԺԹ. 30:

ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՈՑ ՅԱՌԱԿԱՑ: Ա. 10:

Ո՛րդեակ, մի խաբեսցեն զքեզ արք ամպարիշտք. և մի՛ ախորժեսցիս. եթէ կոչեսցեն զքեզ և ասասցեն. եկ ընդ մեզ՝ կցո՛րդ լեր արեան. ծածկեսցո՛ւք յերկրի զայր արդար ի տարապարտուց: Կլցուք զնա կենդանւոյն իբրեւ զժոխք. և բարձցուք զյիշատակս նո՛ր յերկրէ: Եւ զստացուածս նո՛ր զպէսպէս ըմբռնեսցուք. լցցուք զտունս մեր աւարաւ: Զվիճակ քո ա՛րկ ընդ մեզ. քսակ հասարակաց ստացցուք ամենեքեան. դանձարան ի միասին եղիցի մեր: Ո՛րդեակ, մի՛ երթար ճանապարհ ընդ նոսա. խոտորեա՛ զոտն քո ի շաւղաց նո՛ց: Զի ոտք նո՛ց ի չարիս ընթանան, և երագունք են ի հեղուլ զարիւն: Զի ոչ եթէ տարապարտուց ձգեն

գործիս Թուխնոց: Քանզի նոքին իսկ ոչք սպանուլեան հաղորդին, գանձեն անձանց իւրեանց չարիս: Կործանումն անօրինաց չար է: Այս ճանապարհք են ամենեցուն՝ որք գործեն զանօրէնս. զի ամպարշտութիւք զանձինս իւրեանց սատակեն: 19:

Ընթերցուածս ի Զաքարեայ մարգարէէ: ԺԱ. 11:

Եւ ծանիցեն Քանանացիքն զնաշինս պահեստի իմոյ. զի բան Տեառն է: Եւ ասացի ցնոս. Թէ բարւոք Թուի յաչս ձեր՝ տուք զվարձս իմ. ապա Թէ ոչ՝ զդոյց ա-րարէք: Եւ կշռեցին զվարձս իմ երեսուն արծաթի: Եւ ասէ ցիս Տէր. արկ դու զայդ ի բովս. և քննեա Թէ փորձ իցէ ոսկի ես գտայ փորձ վն նոցա: Եւ առի զերեսուն արծաթին, և արկի ի տուն Տեառն ի բովս: Եւ ընկեցի զգաւազանն երկրորդ զվիճակն՝ ցրել զուխտ իմ ի մէջ Յուդայ և ի մէջ Իսրայէլ: 14:

Ապա ՚ղո-ղչէցին ասա: Քրիստոս Աղաչեցուք. կամ գանդ:

Հաւքնչի գՁ: Նոր ըսքանչելիք այսօր տեսանեմք ի սաղմոսէ Դաւթի. Յաշխարհի՛ ի՛ մէջ հողեղինաց. արարածք արարչին սպանումն խորհրդին զնորհուրդ: Փառք Հօր: Որ բա-նիւն իւրով զերկինս և զերկիրըս հաստատեաց յո-չընչէ գոյացուցեալ. վաճառի այսօր դիւրագին ընդ երեսունն արծաթոյ: Այժմ և միշտ: Ով Յուդաս արատասուելի երկնաւոր վարդապետին սպանումն խորհի՛ զնորհուրդ. մատնելով անօրինաց զի խաչեցի ի մէջ երկրի՛:

Քրիստոս վն խաղաղութեան: Աղօթ: Հայր գթած:

Ապա ապողոքի Սաղմոս Խ. ողբոյն:

Կց. Եւ ասացի Տէր ողորմեա ինձ. բժշկեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ:

Փխ. Երանի որ խորհի զաղքատն. Տէս ի ՚ղթ. 244:

Զինի՝ որթիւ:

Ա-եպոլան ըստ Մատթէոսի: Ի.Զ: 3:

Վն Տեառն մերոյ Յեսի Քրի.

Յայնժամ ժողովեցան քահանայապետքն և գպիր-քըն և ծերք ժողովրդեանն ի սրահ քահանայապետին՝ որում անուն էր կայիափա: Եւ արարին խորհուրդ՝ զի նենգութիք կալցին զՅն և սպանցեն: Բայց ասէին՝ Թէ մի՛ ի տօնի աստ՝ զի մի՛ խռովութի՛ լինիցի ի ժողովըրդեանն: Իբրեւ եկն Յն ի Բեթանիա՝ ի տուն Սիմոնի բորոտի, մատեաւ առ նա կին մի, որ ունէր շիշ իւղոյ ծանրագնի, և Թափեաց ի գլուխ նորա ի բազմականին: Իբրեւ տեսին աշակերտքն՝ բարկացան և ասեն. ընդէ՞ր է կորուստդ այդ իւղոյդ: Զի մարթ էր վաճառել զդա մեծագնի և տալ աղքատաց: Գիտաց Յն և ասէ ցնոս. զի՞ աշխատ առնէք զկինդ, գործ մի բարի գործեաց դա ցիս: Յամ ժամ ղաղքատս ընդ ձեզ ունիք. բայց զիս ոչ հանապազ ընդ ձեզ ունիք: Արկանել դորա զիւղդ ի մարմին իմ՝ առ ի թաղելոյ զիս նշանակեաց: Բայց ամէն ասեմ ձեզ. զի ուր և քարոզեսցի աւետարանս այս ընդ ամ աշխարհ՝ խօսեսցի և զոր արար դա՝ ի յիշատակ դորա: Յայնժամ գնաց մի յերկոտասանից անուանեալն Յուդա Սկարիովտացի՝ առ քահանայա-պետն, և ասէ. զի՞նչ կամիք տալ ինձ, և ես մատնեցից զնա ձեզ. և նոքա կշռեցին նմա երեսուն արծա-թի: Եւ յայնմ հետէ խնդրէր պարապ՝ զի մատնեսցէ զնա նոցա: 16:

Քրիստոս խնդրեսցուք: կեցո ՚ղթ: Աղօթ. Թագաւոր խաղաղութեան:

Եւ աբյակն:

ԱՒԱՓ ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ, ՊԱՏ.

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Գշ.

Վերաձգումն երկնից մշտնջենաւոր հօր ո՛րդին, ներգործեալ խմովս ի վեր քան զհրաշս. ծառայի առեալ զկերպարանս եղեալ նախայանից տեառն քոյոյ. * մանրեա ի մէնջ զվէմ: Ո՛ր մարմնով և արեամբ քո ցուցեր զթողութիւն մեղաց. որոյ միշտ պատարագիս ի մեզ անճառապէս, մնքրեա ի մէնջ: Ո՛ր քաւիչ զայս նոր ուխտ ցուցեր յետ առաջնոյ քո. մահացեալ ի ճաշակմանէ նախահօրն, մնքրեա ի մէնջ:

† Ո՛ր ետդ ի յերկինս եւ ի վերայ երկրի. այսօր յանձն առեր լրանալ զհաս աշակերտացն. եւ զիս լցեա քրիստոս ի մեղաց խոց: Ո՛ր բարերանիս յիմանալի զլարթնոցն. հաճեցար մարմնով պատարագիլ արա եւ զիս արժանի ճաշակին ընդհիդ: Որոյ ամենաքերովբէ ի վերնատունն բազմեցար. կենարար բաժանէն զմեզ փրկեցեր. փրկեա եւ զիս յաւիտենից ի հրոյն:

† Քրիստոս Աստուած որ վասն մեր խոնարհեցար ի կամաւոր չարչարանս. լուացեր զհաս աշակերտացն * այսօր ի սուրբ վերնատունն. աղաչեմք փրկիչ ո՛ղորմեա: Ո՛ր կազմեցեր սեղան խորհրդոյ և արբուցեր յանմահական բաժակէն. սրբոց քոց առաքելոց այսօր ի: Մաքրեա զմիտս եւ զխորհուրդս. զի եւ մեք հաղորդեացուք սրբոյ քոց առաքելոց այսօր ի սուրբ:

† Ո՛ր վասն մեր յերկրի երեւեալ. զամենայնն կատարեցե՛ր՝ստ օրինացն. այսօր կատարումն ստուերակաց տուիր. * Ո՛րդի՛ Աստուծոյ ողորմեա: Մարդ ճշմարիտ և գաղտն անարատ. որ զհատապատեցեր ըզմե՛զ ի մարմնի. այսօր խոնարհեցար ի լուանալ զոտս աշակերտացն. Ո՛րդի՛: Բան հօր և քահանայապե՛տ ճշմարիտ. որ զաշխարհակեցոյց ըզմարմինն և զարիւնդ քո բաշխեցե՛ր յառաքեալն. այսօր հաղորդին հոգեղէնք ճաշակի՛ն խորհրդոյդ. Ո՛րդի՛:

† Յորմէ սարսեա՛լ սերովբէքն ո՛չ իշխէ՛ն նայել. այսօր ի ծառայի կերպարանս եղեալ նախայանի՛ տեան Բանն. * օրհնեցէք ըզնա՛ հոգեւոր երգով: Ո՛ր զնստուերակերպն այսօր ճշմարտապէս կատա՛րեաց. լուանալո՛վ զոտս աշակերտացն ի պատրաստա՛ց թշնամեացն. օրհնեցէք:

Հոգ. Որ համադոյդ ես հօր և որդւոյ. անճառաբար բղխեալ ի միշտ էէն. այսօր. բղխեցեր ջուր կենդանի հերուսա՛ղէմ. * Հոգի՛ Աստուածոյ ողորմեա՛ր: Որ աբարչակից ես հօր և որդւոյ. որով կենդանանամք ի ջրե՛ւս ապրանաց. այսօր. որդիս Աստուծոյ ծնանի՛ս ի՛ ջուրց. Հոգի՛: Որ փառակից ես հօր և որդւոյ. և քննես զխո՛րս Աստուծոյ. այսօր. խորագէտս իմաստից զսի՛մարս աշխարհի արա՛րեր. Հոգի՛:

ՆՆՋ։ Ո՛ր երկայնամիտ եւ տէր. քաղցր եւ անողոքակալ հանգո՛ ղՀոգիս քոց ծառայից. * ղէր մի՛ դարձցի՛ տնանկ ամաչեցեալ յաւուրն ահեղ ատենին։ Զի՛շատակ հրաժարելոցն ի՛ հաճոյս քեզ ընկալցին. եւ զովասըս մեր ընկալ որպէս զԱբէլին զնո՛յն՝՝ն եւ զԱբրահամն. ղէր մի՛ դարձ։ Ի՛ խորան քումմ սիրողաց հանգուսցես ընդ ծոցս Հայրն քո. եւ զՀոգիս նոցա դասեսցես ընդ սո՛ւրբըս քո. ղէր մի՛ դարձ։

ԱՃՆ։ Ո՛ր յԵռնլեհեա՛նդ ես ընդ Հօր եւ սո՛ւրբ Հոգւոյն անընկրկելի՛ զբն Որդի՛. խոնարհեցա՛ր ի Հայրական ծոցոյն. մարդ եղեա՛լ մարմնացա՛ր ի կուսէն. բա՛ռնալո՛վ զյաղթութի՛ւնն մահո՛ւ յանցանաց նախահօրն. * քե՛զ ե՛ՐԳեմք ընդ զո՛ՐԸս հրեշտականցն ի՛ մէջ Հովուանցն օրհնեա՛լ ես քա՛՛ նախայաւիտեա՛ն Բա՛նդ։ Ա՛յսօր ծընա՛ր որ ի Հօրէ յառա՛ջ քան զյաւիտեա՛նս Որդի՛. ճառագայթ փառաց եւ ծագո՛ւմըն անմեկնելի՛ լուսոյն. աստղագո՛ւշակ տեսլեամբն յայրի՛ն իջեւա՛նի եւ ի՛ մըսո՛ւր յանբանից բազմեա՛լ. քե՛զ ե՛ՐԳեմք։ Թագաւո՛ր փառաց քո՛ւ եւ արարի՛չ բո՛լորից. Ա՛ծ Հըզո՛ր իշխան Հայր հանդերձեալ լուսոյն. մանո՛ւկ երեւեալ այսօր անխոհեմ խե՛լիդ ի յԵ՛ռնլեհեա՛ն. քե՛զ ե՛ՐԳեմք։

ԽԿ։ Ա՛յսօր ուրախա՛ցեալ ցընծա՛ն երկրնի՛ց բա՛զմութիքն. ի՛ նաւա՛կատիս սո՛ւրբ եկե՛՛ղեցւոյն. քանզի շնորհեցաւ մեզ քահանայապե՛տ յա՛՛՛ւրեա՛նց. ի լուսաւորել զկաթո՛ւղիկէ սո՛ւրբ զե՛կեղեցի. * փա՛՛՛ռք գալըստեա՛ն քո՛ տէր։ Ա՛յսօր սի՛ւն լուսով հովանի՛ եղե՛ւք մե՛՛զ ի՛ բարձանց. քանզի թագաւո՛րն երնաւո՛ր եկաւորի ի ն՛ր եկե՛՛ղեցի. եւ զո՛՛՛՛՛՛րք հրեշտակաց ծառայեա՛լ տօնե՛՛՛ն ընդ մարդկան. փա՛՛՛ռք։ Փառք Հօր։ Ա՛յսօր քահանայապե՛տ ճըշմարիտ

ա՛ծայի՛ն օրինո՛՛՛քըն պատուեա՛լ. կա՛նդնէ՛ ըզքառասնիկսն սե՛՛ղա՛՛՛ն խաչին. ա՛րժանապէս պատարագեա՛լ բաշխէ՛ զմարմի՛ն և զարի՛՛՛նըն տէ՛ն՝. մաքրապէ՛ս մերձեցարո՛ւք փո՛ըկեա՛լըք նո՛՛՛ր ժո՛՛ղովո՛՛ւրդք. և Հայցեցէ՛ք ի քրիստոսէ զի շնորհեսցէ՛ ըզսա՛ մե՛՛՛ղ ըզնդ երկայն աւուրս։

Ա՛յժմ և միշտ։ Ա՛յսօր վե՛՛ր՛՛ստի՛՛՛ն նորոգեցաք ի յա՛նեծից նաւա՛՛՛՛՛՛

քո. նորոգելով ըզմահացեալսըն յանցանաց ի պատրանաց թըշնամւոյն. օրհնեալ եկեալդ ի փըրկութիւն մեզ Աստըւած հայրըն մերոց:

Գ. Եկեք: Ա՛առաքեալ փառաց հօր և պատկեր բարերարութեան. որ ըզդեցաւն այսօր ըզդեստ ծառայական կերպի. * ըզնա ամենայն ազինք օրհնեցէք հոգեւոր երգով: Փառք հօր: Ո՛ր անճառ խոնարհութեամբ ի մանըրամն ոտից աշակերտացն. ըզմարդկայինն ազդի դընացս ուղղեաց ի յերկինս. ըզնա ամենայն: Այժմ և: Ո՛ր բաշխմամբ կենդանարար խորհըրդոյ անապական ճաշակմամբն. հրաւիրեաց ըզմեզ յերկնից յարքայութիւնն. ըզնա ամենայն:

Մեծաց. Բ: Ջ՛քեզ հայր յառաջ քան զյաւիտեանս բարերանեն դասք անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ երգով գոչեն և աղաղակեն. * Ա՛ծ անտուածոց և Տէր տէրանց փըրկիչ գոլով: Փառք հօր: Ա՛ռաքեցեր զքո միածինըդ մարմնանալ ի նը կուսէն. եւ անարատ ծընանիլ յորովայնէ անապական. բառնալով ըզմեր նեղութիւն՝ Ա՛ծ անստ: Այժմ և: Շնորհք բարի ի՛ղէմ երեւեցաւ հեթանոսաց. զի արարիչն յաւիտենից տըղայ եղեալ յորդեգրութի՛ կենաց կոչէ. Ա՛ծ անտուած:

Ողբ. Գ. Ա՛րկող ըզլայ ոտի՛ զո՛թից. այսօր անճառ խոնարհութի՛ ի վերնատունըն խորհըրդոյ. ըզդեստ ծառայի ըստանձնի՛լ յանձն առեր. օրհնե՛մք զնեկեալդ ի կամաւո՛ր չարչարանս: Փառք հօր: Ո՛րմէմ երկրպագեն դասք հրեշտակաց. խոնարհեցար ի լըւանալ զոտըս հողեղէնս. բըժըշկի՛լ սրբոք ընդ պարս նախահօրն. բըժըշկեա՛ զհոգւոյ իմոյ զկիւանդութի՛: Այժմ և միշտ: Ո՛ր ի խորհուրդըս փըրկականս եկեղեցւոյ. բաշխեցեր աշակերտացն զմարմի՛նըդ քո.

նորոգելով ըզմահացեալսն ի ճաշակմանէ. հաղո՛րդս այսմ ընկալ ընդմեզ միայն մարդասէր:

Տէրեէլն. Գ: Ո՛ր անընկի՛զըն յերութի՛դ ես Աստո՛ւած. այսօր ըզդեցար ըզդեստ հողեղէն ծառայի՛. ծածկելով ըզմերկութի՛ւն նախահօրն. * օրհնեա՛լ եկեալդ ի փըրկութի՛ն ազդի մարդկան: Փառք հօր և: Ո՛ր վերծրհնի՛ս ի հրեղէն քերովբէից. այսօր եկիր կամաւ ի վերնատունըն խորհրդոյ. լըւացեր զաշակերտըն յօրինակ վանըն մեր. օրհնեա՛լ: Այժմ և: Ո՛ր յանթո՛ռ փառաց ընդ հօր. այսօր բանզմե՛լ ընդ աշակերտըսն յանձն առեր. բաշխելով ըզմարմի՛ն և զարիւն քո սուրբ. օրհնեա՛լ:

Ա՛ստ. Եր: Ո՛րսացան զանձն արդարոյ. և զարիւն ամբիծ պարտաւո՛ր առնէ՛ին:

Ե՛ղեւ Տէր ապաւէ՛ն ի՛մ. Ա՛ծ օգնական յուսոյ ի՛մոյ:

Քարող. Փառաւորեսցուք. կամ ջանյ:

Մաղ. Ակ: Ա՛յսօր կարգեցա՛ւ օրինակ խոնարհո՛ւեան ի յո՛ւղղութի՛ վարո՛ւց մերոց: Այսօր Տէրըն մեր լըւանայր զոտս աշակերտացն և պատուիրեր զսոյն ասե՛լով: Մի՛ ոմն ի ձէնջ եղբա՛րք մանաւանդ ի զես ի մանկ. և որոշի՛ կամաւո՛ր աշակերտացդ: Փառք հօր: Զայն լըւեա՛լ Պետրոսի՛ ակնարկեր առ Յովհաննէ՛ս հարցանել թէ ո՛վ էիցէ: Այժմ և: Բանըն զոր ասաց Յիսո՛ւս տըրտմեցոյց զնըւր զաշակերտան եւ խոստվեցան ամենեքեան:

Ապա Քարող. Վե խաղաղութե՛: Աղ. Սի՛ ես Տէր:

Սաղմոս Գ. ողբայական ասա:

Կց. Որսացան զանձն արդարոյ, և զարիւն ամբիծ պարտաւո՛ր առնէին:

Փիս. Ա՛ծ վըհմ խնդիր. Տէր Ա՛ծ վըհմ խնդիր յայտնեցար: Բարձր լեր, որ գատիս զերկիր. հատո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից:

Մինչեւ յիրաւ մեղաւորք ՏԻՐ, մինչեւ յիրաւ մեղաւորք պարծեսցին:

Բարբառեալ խօսէին զանիրաւութիւն. խօսեսցին ամենեքեան որ գործեն զանօրէնութիւն:

Ջժողովուրդս քո Տէր խոնարհ արարին. և ջժառանգութիւն քո չարչարեցին:

Զայրին և զպանդուխտն սպանին, զորբն կոտորեցին, և ասացին ոչ տեսանէ զայս Տէր, և ոչ ի միտ առնու Աստուած Յակովբայ:

Իմացարուք անղգամք ժողովրդոց և անմիտք. մինչեւ յիրաւ ոչ առնուք ի միտ:

Ոմն զի թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ոչ լուիցէ. կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ:

Որ խրատէն զազգինս, ոմն թէ ոչ յանդիմանեսցէ. ուսուցանէ մարդոյ զգիտութիւն. Տէր ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան զի են ընդունայն:

Երանի մարդոյ զոր խրատես դու Տէր. և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա:

Յածուցանես դու նմա զաւուրսն չարութեան, մինչեւ փորեսցի խորխորատ մեղաւորի:

Ոչ մերժէ Տէր զժողովուրդ իւր. և զժառանգութիւն իւր ոչ առնէ անտես:

Մինչեւ դարձցին իրաւունք յարդարութիւն. ընկալցին զնա ամենեքեան որ ուղիղ են սրտիւք:

Ո՞ յարիցէ ընդ իս ի վերայ չարաց. կամ ո՞ հաւասարեսցէ ինձ ի վերայ այնոցիկ որ գործեն զանօրէնութիւն:

Թէ ոչ Տեառն օգնեալ էր ինձ, փոքր միւս ևս բնակեալ էր անձն իմ ի դժոխս:

Թէ ասէի թէ ահա սասանեցան ոտք իմ, ողորմութիւն քո Տէր օգնէր ինձ:

Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթարութիւնք քո ուրախ առնէր զանձն իմ:

Մի՛ հաւասարեսցի քեզ աթոռ անօրէնութեան, որ պատճառէ զվաստակս ընդդէմ հրամանի:

Որսացան զանձն արդարոյ, և զարիւն ամբիծ պարտաւոր առնէին:

Եղեւ Տէր ապաւէն իմ. և Աստուած իմոյ:

Հատուսցէ նոցա Տէր ըստ անօրէնութեան նոցա, ըստ չարութեան նոցա կործանեսցէ զնոսա Աստուած մեր:

ՋԻՒՐ՝ ՈՐԹԻՒ:

Ա-ԷՊԱՏԱՆ ԸՍՊ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ: ԺԲ. 27:

ՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՒ ՔՒ ԱՍԷ.

Ի այժմ այժմ անձն իմ խռովեալ է, և զի՞նչ ասացից, եթէ Հա՛յր՝ ապրեցո՛ զիս ի ժամէ աստի այսմանէ. այլ վասն այնորիկ եկի ի ժամս այս: Հա՛յր, փառաւորեա՛ զանուն քո: Եկն բարբառ յերկնից. Եւ փառաւոր արարի, և դարձեալ փառաւոր արարից: Եւ ժողովուրդն որ կայր և լսէր՝ ասէին որոտումն լինել. կէսքն ասէին, հրեշտակ խօսեցաւ ընդ նմա: Պատասխանի ետ Յի՝ և ասէ. ոչ վի՛ իմ ինչ եկն բարբառս այս, այլ վի՛ ձեր: Այժմիկ դատաստան է աշխարհիս այսորիկ. այժմիկ իշխան աշխարհիս այսորիկ ընկեսցի արտաքս: Եւ ես յորժամ բարձրացայց յերկրէ, զամենեսին ձգեցից առ իս: Զայս ասէր, նշանակեալ՝ թէ որով մահու մեռանելոց էիցէ: Պատասխանի ետ նմա ժողովուրդն. մեք լուաք յօրինաց՝ եթէ քրիստեան կայ, և դու զիա՞րդ ասես՝ թէ պարտ է բարձրանալ որդւոյ մարդոյ. ո՞վ է այն որդին մարդոյ: Ասէ ցնոսա Յի. փոքր միւս եւս ժամանակ լոյս ընդ ձեզ է. գնացէ՛ք՝ մինչդեռ լոյսն ունիք, զի մի խաւար ձեզ հասցէ. զի որ գնայ ի խաւարի՝ ոչ գիտէ յո՞ երթայ: Մինչդեռ լոյսն ընդ ձեզ ունիք՝ հաւատացէ՛ք ի լոյսն, զի որդիք լուսոյ եղիջիք: Զայս խօսեցաւ Յի, և չոգաւ թագեաւ ի նոցանէ: Եւ այնչափ նշանս արարեալ էր առաջի նոցա. և նոքա ոչ հաւատային ի նա. զի լցցի

բանն Եսայեայ մարգարէի՝ զոր ասացն. Տէր ո՞ հաւատաց ի լուր մեր, և բազուկ Տեառն ո՞մ յայտնեցաւ: Վասն այնորիկ ոչ կարէին հաւատալ, զի միւսանգամ ասէ Եսայի թէ՝ կուրացոյց զաչս նոցա. և ապշեցոյց զսիրտս նոցա. զի մի տեսցեն աչօք, և իմասցին սրտիւք, և դարձցին և բժշկեցից զնոսա: Զայս ասաց Եսայի՝ զի ետես զփառս նր, և խօսեցաւ վմ նր: Բայց սակայն և յիշխանաց անտի բազումք հաւատացին ի նա. այլ վասն փարիսեցւոցն ոչ յայտնէին, զի մի ի ժողովրդենէն ելանիցեն: Քանզի սիրեցին զփառս մարդկան առաւել քան զփառսն Աստուծոյ: 43:

Երթ. Ճառագայթեալ:

Քրշ. Խնդրեսցուք: կեցո ինձ: Աղ. Քոյմ ամենազօր և հրաշալի տէրութեանդ:

ԿԱՐԳ ՄԵԾԻ ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻՆ

ՁԱՊԱՇԽԱՐՈՂՍՆ ԱՐՁԱԿԵԼՈՅ

ՑԵՐԻՆ

Յերբորդ ժամուն ժողովին ի պատուն եկեղեցւոյն վասն աւյնելոյ ջաղաքապետութեան: Բայց ինչ լինի ապաշխարող ես ինչ ոչ՝ զկնի ես ղիտցես կատարել պարտ է:

Ես նախ ասի. Օրհնեալ Հոգիդ: Սկզ. Ծ. Ողորմեա ինձ Աստ. ի ինձ: ես ապա Օրհնեմք զքեզ: Մաղմոս. Ցամ ժամու: Սկի. Եւ հաս խաղաղ: Քհն. Օրհնուի և փառք: ես ապա ասեն Սաղմոս ի ինձ՝ պատքեալս վեց:

Ա՜ալլին պատքեալ: Սաղմոս ԻԴ:

Ընդ քեզ Տր համբարձի զանձն իմ. Աստ իմ ի քեզ յուսացայ. մի ամաչեցից, և մի ծիծաղեսցին զինեւ թշնամիք իմ:

Ամենեքեան որք համբերեն քեզ՝ մի ամաչեսցեն. այլ ամաչեսցին անօրէնք յունայնութեանէ իւրեանց:

Ճանապարհս քո Տէր ցոյց ինձ. և շաւիղս քո ուսո՛ ինձ:

Առաջնորդեա ինձ ի ճշմարտութեան քում, և ուսո՛ զիս. զի դու ես Աստուած փրկիչ իմ. և ես քեզ համբերեմ զօրհնապաղ:

Յիշեա Տէր զգթութիւնս քո. և զողորմութիւնս որ են յաւիտենից:

Զմեղս մանկութեան և զանգիտութիւնս իմոյ մի յիշեր. այլ յիշեա զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում, վասն քաղցրութեանդ քո. զի քաղցր և ուղիղ ես Տէր:

Վասն այսորիկ օրէնսգէտ առնես զմեղաւորս ի ճանապարհի. առաջնորդես հեզոց ի դատաստանի. և ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո:

Ամենայն ճանապարհք Տեառն ողորմութեամբ և ճշմարտութեամբ են այնոցիկ, որք խնդրեն զուխտս և զվկայութիւն նորա:

Վասն անուան քո Տէր քաւեա զմեղս իմ, զի բազում եղեն. ո՞վ է մարդ որ երկնչի ի Տեառնէ. օրէնսգէտ առնէ զնա ի ճանապարհի՝ յոր և հաճեցաւ:

Անձն նորա ի բարութեան հանգիցէ. և զաւակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր:

Զօրութիւն է Տէր երկիւղածաց իւրոց. և զկտակարանս իւր ուսուցանէ նոցա:

Աչք իմ յամենայն ժամ առ Տէր. և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ:

Նայեաց առ իս և ողորմեա ինձ. զի միամօր և աղքատ եմ ես:

Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում եղեն յոյժ. և ի վշտաց իմոց հան զիս:

Տես զխոնարհութիւն իմ և զվաստակ իմ. և թո՛ղ ինձ զամենայն մեղս իմ:

Տես զթշնամիսն զի բազում եղեն. ատելութիւն զոր ի նանիր ատեցին զիս:

պահեա զանձն իմ, և փրկեա զիս. և մի՛ յամնիր եւ-
զէց՝ զի յուսացայ ի քեզ:

Անբիծք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ. և ես քեզ համ-
բերի. փրկեա անձ զԻ՛Ել յաւ՛ր նեղութենց նորա:

Սաղմոս ԻԵ:

Դատ արա ինձ Տէր զի ես յանբծութեան իմում
գնացի. ի Տէր յուսացայ, մի՛ եղէց հիւանդ:

Փորձեա զիս Տէր և քննեա զիս. փորձեա զերիկա-
մունս իմ և զսիրտ իմ:

Ողորմութի՛ւն քո Տէր առաջի աչաց իմոց, և հաճոյ ե-
ղէց ճշմարտութե՛ան քումբ:

Ոչ նստայց ես յաթոռս նանրաց. և ընդ անօրէնս ես
ոչ մտից:

Ատեցի ես ժողովս չարաց. ընդ ամբարիշտս ես ոչ
նստայց:

Լուացայց սրբութի՛ւն զձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսե-
ղանով քո Տէր:

Լսել ինձ զձայն օրհնութե՛ան քո. և պատմել զամենայն
սքանչելիս քո:

Տէր սիրեցի զվայելչութի՛ւն տան քոյ. և զտեղի յարկի
փառաց քոց:

Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և մի՛
ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ:

Որոց ձեռք յանօրէնութե՛ն են. և աջ նոցա լի է կաշառօք:

Ես յանբծութեան իմում գնացի. փրկեա զիս Տէր
և ողորմեա ինձ:

Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկեղեցիս մեծս օրհ-
նեցից զքեզ:

Սաղմոս ԻԶ:

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ, ես յումմ՛ երկեայց.
Տէր ապաւէն կենաց իմոց, ես յումմ՛ դողայց:

Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտել զմարմին իմ. նե-
ղիչք իմ և թշնամիք իմ՝ նոքա տկարացան և անկան:

Թէ պատրաստեսցի ի վերայ իմ պատերազմ, ոչ եր-
կիցէ սիրտ իմ. Թէ յարիցէ ի վերայ իմ ճակատա-
մարտ, սակայն և այսուիկ ի քեզ Տէր յուսացայ:

Զմի խնդրեցի ի Տեառնէ և զսոյն աղաչեմ, բնակել
ինձ ի տան Տեառն զամ աւուրս կենաց իմոց:

Տեսանել ինձ զվայելչութի՛ւն Տեառն, և հրամայն տալ
ի տաճարի նորա:

Ծածկեաց զիս ի խորանի իւրում յաւուր չարի. ընդ
յարկաւ արար զիս ի ծածկոյթ խորանի իւրում:

Ի վերնի բարձր արարեր զիս. և այժմ բարձր արա
զգլուխս իմ ի վերայ թշնամեաց իմոց:

Շուրջ եղէց և մատուցից ի խորանի նորա պատարագ
օրհնութե՛ան. օրհնեցից և սաղմոս ասացից Տեառն:

Լո՛ւր Տէր ձայնի իմում, զի կարդացի առ քեզ. ողոր-
մեա ինձ և լո՛ւր ինձ. զի քեզ ասաց սիրտ իմ. և խըն-
դրեցին երեսք իմ. զերեսս քո Տէր խնդրեցից:

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. և մի՛ խոտորիր
բարկութեամբ ի ծառայէ քումմէ:

Օգնական իմ լեր Տէր. մի՛ անարգեր զիս, և մի՛ թո-
ղուր զիս Աստուած փրկիչ իմ:

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս, և Տէր ընկալաւ զիս:

Օրէնսգէտ արա զիս Տէր ի ճանապարհի քումբ. և
առաջնորդեա ինձ ի շաւիղս քո ուղիղս:

Վասն թշնամեաց իմոց մի մատներ զիս ի ձեռս նեղ-
չաց իմոց:

Յարեան ի վերայ իմ վկայք մեղաց. և ստեցին ինձ
յանօրէնութեան իւրեանց:

Հաւատացի տեսանել զբարութի՛ւն Տեառն յերկրին
կենդանեաց. համբեր Տեառն և քաջալերեա՛ց. զօրաս-
ցի սիրտ քո, և համբեր Տեառն:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

Նոյն եւս խաղաղութե՛ն: Օրհնութի՛ւն և փառք:

Երկրորդ ի-քեզ։ Սաղմոս ԻԷ։

Ընդ քեզ Տէր կարդացի, Աստուած իմ մի լռեր յինէն. մի երբեք լռեցես յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ որ իջանեն ի գուբ։

Լուր Տէր ձայնի խնդրուածոց իմոց՝ յաղաչել ինձ առ քեզ, ի համբառնալ ձեռաց իմոց ի տաճար նը քո։

Մի համարիր ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և մի ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն՝ կորուսաներ զիս։

Ոյք խօսէին զխաղաղութիւն ընդ ընկերս իւրեանց, և չարութիւն ի սիրտս նոցա։

Տուր նոցա Տէր ըստ գործս նոցա, ըստ անօրէնութիւն գնացից նոցա հատո՛ նոցա։

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո՛ նոցա, զհատուցումն նոցա նոցին։

Ոչ իմացան նոքա զգործս Տեառն, և ոչ ի գործս ձեռաց նը հայեցան. կործանեսցես զնոսա, և այլ մի շինեսցին։

Օրհնեալ է Տէր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. Տէր օգնական իմ և պաշտպան իմ։

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգտեցաւ և ղօւարձացաւ մարմին իմ. և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա։

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ. ապաւէն փրկութեան օծելոյ իւրոյ։

Փրկեա զժողովուրդս քո. և օրհնեա զժառանգութիւնս քո. հովուեա և բարձրացո զնոսա մինչեւ յաւիտեան։

Սաղմոս ԻԸ։

Մատուցէք Տեառն՝ որդիք Այ. մատուցէք Տեառն զորդիս խոյոց։

Մատուցէք Տեառն զփառս և զպատիւ. մատուցէք Տեառն զփառս անուան նը. և երկիր պագէք Տեառն ի սրահ սրբութեան նորա։

Ձայն Տեառն ի վր ջուրց՝ և Աստուած փառաց որոտաց. և Տէր ինքն ի վերայ ջուրց բազմաց։

Ձայն Տեառն զօրութեամբ, և ձայն Տեառն մեծավայելչութեամբ։

Ձայն Տեառն փշրէ զմայրս. և մանրեսցէ Տէր զմայրսն Լիբանանու։

Մանրեսցէ զնոսա զմատաղատունկսն Լիբանանու. որ սիրելին է ոչ զորդիս միեղջերուի։

Ձայն Տեառն հատանէ զբոց ի հրոյ. ձայն Տեառն շարժէ զանապատն. և խռովեցուցանէ Տէր զանապատն կադէս։

Ձայն Տեառն հաստատէ զեղջերուս. և յայտնի առնէ զանտառս։

Ի տաճարի նը ամենեքեան ասացեն փառս նմա։

Տէր զջրհեղեղս զնստուցանէ և ցածուցանէ. թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեան։

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրում տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ի խաղաղութիւն։

Սաղմոս ԼԹ։

Լարձր առնեմ զքեզ Տէր, զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս։

Տէր Աստ իմ կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս. Տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ որք իջանեն ի գուբ։

Սաղմոս ասացէք Տեառն սբք նը. խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութեան նը։

Սրտմտութիւն է ի բարկութեան նորա. և կեանք են ի կամս նորա։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտու եղիցի ուրախութիւն։

Ես ասացի ի բարեկենդանութեան իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։

Տէր ի կամս քո հաստ գեղջ իմոյ զօրութիւն. դարձուցեր զերեսս քո յինէն, և ես եղէ խռովեալ։

Ես առ քեզ Տէր կարդացի. առ Աստ իմ աղաղակեցի. զինչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականութիւն։

Մի՛ թէ հո՞ղ խոստովան առնիցի առ քեզ· կամ պատմեցէ զճշմարտութիւնս քո։

Լուաւ ինձ Տէր և ողորմեցաւ· և Տէր եղեւ ինձ օգնական։

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն· զերծ արինէն զքուրձ· և ինձ զգեցոյց զուրախութի՛ն։

Ո՞վ սաղմոս ասասցեն քեզ վասդ իմ. և այլ մի՛ եւս զղջացայց· Տէր Աստուած իմ, յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

Փառք Հօր և Աւժմ և միշտ։

Ես եւս խաղաղութի՛ն։ Օրհնութի՛ն և փառք։

Եէէուէ ֆո-ֆէչ։ Սաղմո Լ։

Ի քեզ Տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան· յարդարութի՛ն քումի փրկեա զիս և ապրեցո՛ զիս։

Խոնարհեցո՛ առ իս զականկն քո· վաղվաղեա կեցուցանել զիս·

Լի՛ր իմ Ա՛ծ պաշտպան և տուն ապաւինի՝ ապրեցուցանել զիս· զի հզօրիչ իմ և ապաւէն իմ ես դու։

Վա՛ն անուան քոյ Տէր առաջնորդեացես ինձ և սնուսցես զիս· և հանցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ՝ որ թագուցաւ ինձ։

Դու ես պաշտպան իմ Տէր· և ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։

Փրկեցեր զիս Տէր Ա՛ծ ճշմարտութի՛ւ քով· ատեցեր զայնոսիկ որք պահեն զերկիւղ ի սնոտիս։

Ես ի Տէր յուսացայ· ցնծացայց և ուրախ եղէց ի փրկութի՛ն քումի։

Զի հայեցար ի խոնարհութի՛ն իմ, և փրկեցեր ի վըշտաց զանձն իմ· ոչ մատնեցեր զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց· և կացուցեր յանդորրու զոտս իմ։

Ողորմեա՛ ինձ Տէր զի նեղեալ եմ ես· խռովեցաւ ի սրտմութի՛ւ ակն իմ, անձն իմ և փոր իմ։

Պակասեցան ի ցաւոց կեանք իմ· և ամք իմ յոգւոց ելանելոյ։

Աղքատացաւ ի տկարութի՛ւ զօրութի՛ւ իմ· և ոսկերք իմ խռովեցան։

Քան զա՛մ թշնամիս իմ եղէ ես նախատ դրացեաց իմոց յոյժ· ահ և երկիւղ ծանօթից իմոց։

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արտաքս փախչէին ինէն։

Մոռացեալ եղէ ես ո՛վ մեռեալ ի սրտէ· և եղէ ես ո՛վ զանօթ կորուսեալ։

Զի լուայ ես զբամբասանս բազմաց, որք շուրջ էին զինեւ· ի ժողովել նո՛ւ ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհեցան· այլ ես ի քեզ Տէր յուսացայ։

Ասացի դու ես Ա՛ծ իմ· և ի ձեռս քո է ժառանգութի՛ւ իմ։

Փրկեա՛ զիս ի ձեռաց թշնամեաց իմոց· և ի հալածէցաց իմոց։

Երեւեցո՛ զերեսս քո ի ծառայս քո· ապրեցո՛ զիս Տէր ըստ ողորմութի՛ւ քումի· Տէր մի՛ յամօթ եղէց՝ զի կարդացի առ քեզ։

Ամաչեցին ամբարիշտք և իջցեն ի դժոխս· համր եղիցին շրթունք նենգաւորք, որք խօսէին զարդարոյ զանիրաւութի՛ւն յամբարտաւանել և յանդոնել իւրեանց։

Որպէ՛ս զի բազում է ողորմութի՛ւ քաղցրութի՛ւ քոյ Տէր, զոր պահեցեր երկիւղածաց քոց։

Արարեր դու այնոցիկ որք յուսացեալ են ի քեզ, առաջի որդւոց մարդկան։

Ամրացուսցես զնոսա ի ծածկոյթ երեսաց քոց, ի խռովութենէ մարդկան։

Ծածկեսցես զնո՛ւն ի խորանի քումի, ի հակառակութենէ լեզուաց։

Օրհնեալ է Տէր՝ զի սքանչելիս արար· զողորմութի՛ւն իւր ի քաղաք ամուր։

Ես ասացի ի զարմանալ իմում· թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Վե՛ այսորիկ լուար ձայնի աղօթից իմոց, յաղաղակել իմում առ քեզ:

Սիրեցէ՛ք զՏէր ամ սո՛ք նո՛ր, զի զստուգութի՛ս խնդրե՛ Տէր, և հատուցանէ այնոցիկ՝ որք առաւել առնեն զամբարտաւանութիւն:

Քաջալերեցարո՛ւք և զօրասցին սիրտք ձեր, ամենեքեան որք յուսացեալ էք ի Տէր:

ՍԱՂՄՈՍ ԼԱ:

Երանի՛ ումի թողութիւն եղեւ մեղաց, և ծածկեցան ամենայն յանցանք նորա:

Երանի՛ առն՝ որում ոչ համարի Տէր զմեղս նորա, և ոչ գոյ նենգութիւն ի բերան նորա:

Լռեցի ես, և մաշեցան ամ ոսկերք իմ, առ աղաղակել ինձ առ Տէր զօրհանապազ՝ ի տուէ և ի գիշերի:

Ծանրեաց ձեռն քո ի վերայ իմ, և դարձայ ի թշուառութիւն, զի հարան ախս փուշք:

Զմեղս իմ ցուցի քեզ. և զանօրէնութիւնս իմ ոչ ծածկեցի ի քէն:

Ասացի, թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ, և դու թողցես զամ ամբարշտութի՛ս մեղաց իմոց:

Վասն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ քեզ ամենայն սուրբք ի ժամ ընդունելի:

Բայց միայն ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց, որ առ նոսա ինչ ոչ մերձենասցին:

Դու ես ապաւէն իմ ի նեղութենէ յայսմանէ որ շուրջ եղեւ զինեւ:

Ցնծութի՛ւն իմ, փրկեա զիս յայնցանէ որ պաշարեցին զիս:

Իմաստուն արարից զքեզ և խելամուտ ի ճանապարհի յոր և գնասցես, և հաստատեցից ի վե՛ր քո զաչս իմ:

Մի՛ լինիք որպէս զձի՛ս և զջորի՛ս, զի ոչ գոյ ի նոսա իմաստութի՛ւն, ի սանձ և ի դանդանաւանդս ծնլեսցես զկզակս նոցա, որ առ քեզ ինչ ոչ մերձենան:

Բազում տանջանք են մեղաւորաց, բայց զյո՛ք յուսան ի Տէր՝ ողորմութիւն Տե՛ն շուրջ եղիցի զնո՛քօք:

Ուրախ եղերո՛ւք և ցնծացէ՛ք արդարք, ի Տէր պարծեցարո՛ւք ամենեքեան զյո՛ք ուղիղ էք սրտիւ՛ք:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ:

Եւ եւս խաղաղութի՛ւն: Օրհնութի՛ւն և փառք:

Զոքբոքք ֆո՛քլայ: Սաղմոս ԼԶ:

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս, և մի՛ ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն:

Զի որպէս խոտ վաղվաղակի ցամաքեսցին, որպէս զդալարի խոտոյ վաղվաղակի անցցեն:

Յուսա՛ ի Տէր և արա՛ զբարեգործութի՛ւն, բնակեա՛ յերկրի, և հովուեսցիս ի մեծութեան նորա:

Թո՛ւեա ի Տեառնէ, և նա տացէ քեզ զխնդրուածս սրտի քոյ. յայտնեա՛ առաջի Տեառն զճանապարհս քո և յուսա՛ ի նա:

Նա արասցէ և հանցէ որպէս լոյս զարդարութիւն քո, և զիրաւունս քո որպէս զօրհասարակ:

Հնազանդ լեր Տեառն և ծառայեա՛ նմա, և մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ որոց անառակեալ հոգեն ճանապարհք իւրեանց ընդ մարդոյ որ գործէ զանօրէնութի՛ւն:

Լռեա՛ ի բարկութենէ և հանգի՛ր ի սրտմտութենէ. և մի՛ նախանձիր ընդ չարս:

Զարք վաղվաղակի սատակեսցին, բայց զյո՛ք համբերեն Տեառն՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր:

Փոքր մի՛ և այլ ոչ եւս իցէ ամբարիշտն, և խնդրեսցես զտեղի նորա և ոչ գտցես:

Ա՛յլ որ հեզքն են՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր. և փափկասցին ի բազում խաղաղութեան իւրեանց:

Սպասէ մեղաւոր արդարոյ, և կրճտէ զատամունս իւր. այլ Տէր ծիծաղեսցի զնովաւ:

Քանզի յառաջագոյն տեսանէ, զի հասեալ է օր նո՛ր:

Սուր հանին մեղաւորք և լարեցին զաղեղունս իւրեանց,

հարկանել զաղբատն և զտնանկն, սպանանել զայն, որ խոնարհ է սրտիւ:

Զի սուրբք նոյ մտցեն ի սիրտս նոյ, և աղեղունք նոցա փշրեսցին:

Լաւ է սակաւ ինչ արդարոյ՝ քան զբազում մեծութիւն մեղաւորաց. և բազուկք ամբարտաւանից խորտակեսցին:

Հաստատէ Տէր զարդարն. և ճանաչէ զաւուրս ամբծից. ժառանգութիւն նոցա յաւիտեան եղիցի:

Մի՛ ամաչեսցեն նոքա ի ժամանակս չարութեան, այլ յաւուրս սովու յագեսցին:

Ահա մեղաւորք կորիցեն, այլ թշնամիք Տեառն ի փառաւորել և ի բարձրանալ իւրեանց պակասեսցին՝ ոպէս ծուխ զի պակասէ:

Փոխ առնու մեղաւորն և ոչ հատուցանէ, այլ որ արդարն է՝ ողորմի և տայ:

Ոյք օրհնեն զՏէր՝ ժառանգեսցեն զերկիր. և որք անիծանեն՝ սատակեսցին ի նմանէ:

Ի Տեառնէ ուղղին գնացք առն, և զճանապարհս նորա կամի յոյժ:

Թէպէտ և գայթագղեսցի՝ նա մի՛ կործանեսցի. զի Տէր ձեռնկալու է նմա:

Մանուկ էի ես և ծերացայ. և ոչ տեսի զարդար արհամարհեալ՝ և ոչ զզաւակ նորա թէ մուրանայ հաց:

Զօրհանապազ ողորմի և տայ փոխ. զաւակ նորա օրհնեալ եղիցի յաւիտեան:

Խոտորեա՛ ի չարէ և արա՛ զբարի. բնակեսցես յաւիտեանս յաւիտենից ի նմա:

Տէր սիրէ զիրաւունս, և ոչ ընդ վայր հարկանէ զնուիրեալս իւր. այլ յաւիտեան պահէ զնոսա:

Անօրէնք հալածեսցին ի միասին. և զաւակք ամբարիշտաց սատակեսցին:

Արդարք ժառանգեսցեն զերկիր. բնակեսցեն յաւիտեանս յաւիտենից ի նմա:

Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութիւն. և լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս:

Օրէնք Աստուծոյ իւրոյ են ի սրտի իւրում. և մի՛ գայթագղեսցին գնացք նորա:

Հայի մեղաւոր ընդ արդար, և խնդրէ սպանանել զնա. այլ Տէր ոչ թողու զնա ի ձեռս նորա. և ոչ դատապարտէ յորժամ դատի զնա:

Համբեր Տեառն և պահեա զճանապարհս նորա. և բարձր արասցէ զքեզ ի ժառանգել զերկիր. և զսատակումն մեղաւորաց տեսցես:

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ բարձրացեալ որպէս զմայրսն Լիբանանու:

Անցի, և ահա ոչ էր. խնդրեցի, և ոչ գտաւ տեղի նորա:

Պահեա զամբծութիւն և տես զուղղութիւն. զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի:

Անօրէնք հալածեսցին ի միասին. և զաւակք ամբարշտաց կորիցեն:

Փրկութիւն արդարոց ի Տեառնէ է. վերակացու է նոցա ի ժամանակի նեղութեան:

Օգնեսցէ նոցա Տէր, և փրկեսցէ զնոսա. ապրեցուսցէ ի մեղաւորաց և կեցուսցէ զնոսա, զի յուսացան ի նա:

Փառք Հօր և Այժմ և միշտ:

Լու եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

Հինգերորդ ճոճեալ: Սաղմոս ԼԷ:

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկութեամբ քո խրատեր զիս:

Զի նետք քո հարան յիս. և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո:

Ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ՝ յերեսաց բարկութեան քոյ:

Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց՝ յերեսաց մեղաց իմոց:

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ. որպէս բեռն ծանր ծանրացան ի վերայ իմ:

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ՝ յերեսաց անզգամութեան իմոյ:

Տառապեցայ և խոնարհ եղէ յոյժ. ըզրհանապազ տրտում գնայի, զի անձն իմ լի եղեւ ջարդարանօք. և ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ:

Ջարդարեցայ և խոնարհ եղէ մինչեւ յոյժ. մռնչէի առ հեծութեան սրտի իմոյ:

Տէր առաջի քո են ամենայն ցանկութիւնք իմ. և հեծութիւն իմ ի քէն ոչ ծածկեցաւ:

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող զիս զօրութիւն իմ. լոյս աչաց իմոց՝ և այս ոչ եղեւ ընդ իս:

Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ առաջի իմ մերձեցան և կացին. և մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն:

Բռնադատէին զիս և խնդրէին զանձն իմ՝ որք խորհէին չար ի վերայ իմ. խօսեցան զանօրէնութիւն, և զնենգութիւն զօրհանապազ խորհեցան:

Ես այլ որպէս խուլ զի ոչ լսէ. որպէս համր որ ոչ բանայ զբերան իւր:

Եղէ ես որպէս մարդ որ ոչ լսէ. և ոչ գոն խօսք ի բերան նորա:

Ես ի քեզ Տէր յուսացայ. և դու լուիցես ինձ Տէր Աստուած իմ:

Ասացի թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. ի սասանել ոտից իմոց՝ ի վերայ իմ մեծամեծս խօսեցան:

Ես ի տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ:

Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից. և հոգացայց վասն մեղաց իմոց:

Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի են, և զօրացեալք են քան զիս. և բազում էին ոչք ատելի զիս ի տարապարտուց:

Ոյք հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ, չարախօսէին զինէն, զի ես երթայի ըզհետ արդարութեան:

Մի՛ թողուր զիս Տէր Աստուած իմ, և մի ի բացեայ առնիր յինէն. հայեաց յօգնել ինձ Տէր փրկութեան իմոյ:

Սաղմոս ԼԸ:

Ասացի թէ պահեցից զճանապարհս իմ. զի մի մեղայց լեզուաւ իմով:

Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ ի հակառակել մեղաւորին առաջի իմ:

Լռեա եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի ի բարութենէ. և ցաւք իմ նորոգեցան յիս:

Ջեռաւ սիրտ իմ ի փորի իմում. և ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր:

Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի. ցոյց ինձ Տէր զկատարած իմ, և զթիւ աւուրց իմոց՝ քանիսո՞ն է. զի գիտացից թէ ո՛րչափ ինչ պակասեալ է յինէն:

Ահա չափով եդիր զաւուրս իմ, և կար զօրութեան իմոյ որպէս ոչինչ է առաջի իմ. սակայն ամենեւին ընդունայն է ամենայն մարդ մեղկ:

Ապաքէն որպէս ի պատկերի շրջի մարդ, սակայն ի զուր խռովի. գանձէ, և ոչ գիտէ ո՛ւմ ժողովէ:

Իսկ արդ ո՞վ է համբերութիւն իմ, թէ ոչ դու Տէր. կամ կար զօրութեան իմոյ՝ թէ ոչ ի քէն է:

Ցամենայն անօրէնութենէ իմմէ փրկեցեր զիս. նախատինս անզգամաց արարեր զիս:

Լռեա եղէ և ոչ բացի զբերան իմ, զի դու արարեր:

Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ. զի ի զօրութենէ ձեռին քո ես պակասեցայ:

Կշտամբութեամբ վասն մեղաց խրատեցեր զմարդ. մաշեցեր որպէս սարդի ոստայն զանձն նորա. սակայն ընդունայն է ամենայն մարդ:

Լուր Տէր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց. արտասուաց իմոց մի լռեր:

պանդուխտ եմ ես առաջի քո. նժդեհ և անցաւոր՝ որպէս ամենայն հարք իմ:

Թո՛ղ արա ինձ զի հանգեայց, մինչեւ երթեալ ի-ցեմ՝ ուստի ոչ դառնիցիմ:

Սաղմոս ԼԹ:

Համբերելով համբերի Տեառն, նայեցաւ առ իս, և լուաւ աղօթից իմոց:

Եհան զիս ի գբոյ տառապանաց, ի կաւոյ և ի տղմոյ:

Հաստատեաց ի վերայ վիմի զոտս իմ, և ուղղեաց զգնացս իմ:

Արկ ի բերան իմ օրհնութիւն նոր, զօրհնութիւն Տեառն Աստուծոյ մերոյ:

Տեսցեն բազումք և երկիցեն, և յուսասցին ի Տէր. երանեալ է այր՝ որոյ անուն Տեառն յոյս է նորա:

Ոչ հայեցաւ նա ի նանրութիւն, և ոչ ի մոլութիւն սուտ:

Բազում արարեր դու Տէր Աստուած իմ զքաջանչելիս, խորհրդոց քոց ոչ ոք է որ նմանէ քեզ:

Պատմեցի և խօսեցայ, և բազում եղեն քան զթիւ. ընդ զոհս և ընդ պատարագս ոչ հաճեցար, մարմին հաստատեցեր ինձ, զողջակէզս և զվասն մեղացն ոչ խնդրեցեր:

Յայնժամ ասացի թէ ահաւասիկ գամ ես, ի գլուխս գրոց գրեալ է վասն իմ:

Առնել զկամս քո Աստուած իմ կամեցայ, և զօրէնս քո ի մէջ որովայնի իմոյ:

Աւետարանեցից զարդարութիւն քո յեկեղեցիս մեծս, ահա զշրթունս իմ ոչ արգելից ի քէն:

Տէր դու գիտացեր՝ զի զարդարութիւն քո ոչ ծածկեցի ի սրտի իմում, զճշմարտութիւն քո և զփրկութիւն քո:

Ասացի և ոչ թագուցի զողորմութիւնս քո, և զճշմարտութիւնս քո ի ժողովրդենէ մեծէ:

Դու Տէր՝ մի՛ հեռի առներ զգթութիւն քո յինէն, զի ողորմութի և ճշմարտութի քո յամ ժամ ընկալցին զիս:

Շուրջ եղեն զինեւս չարք՝ որոց ոչ գոյր թիւ. հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ, և ես ոչ կարացի տեսանել:

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ. և սիրտ իմ եթող զիս:

Կամեաց Տէր փրկել զիս. և Տէր յօգնել ինձ նայեաց:

Ամաչեսցեն և յամօթի լինիցին ոչք խնդրեն զանձն իմ՝ բառնալ զսա. դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ ոչք խորհին ինձ չար:

Կրեսցեն զամօթ առժամայն վաղվաղակի՝ ոչք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ:

Ցնծասցեն և ուրախ լինիցին ի քեզ՝ ամենեքեան որ խնդրեն զքեզ Տէր:

Ասասցեն յամենայն ժամ մեծ է Աստուած՝ ոչք սիրեն զփրկութիւն քո:

Ես աղքատ և տնանկ եմ. Աստուած խորհեա զիս. օգնական և պաշտպան իմ ես. և դու Տէր իմ մի՛ յամենար:

Փառք Հօր և: Այժմ և միշտ:

Եւ եւս խաղաղութի՛ւ: Օրհնութի՛ւ և փառք:

Վէցերորդ ի՛ւ-քղայ: Սաղմոս Խ:

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա Տէր:

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ի վերայ երկրի, և ոչ մատնէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց:

Տէր օգնական է նմա ի մահիճս ցաւոց իւրոց. զամ անկողինս նորա դարձուցանէ ի հիւանդութի՛ն նորա:

Ես ասացի Տէր ողորմեա՛ ինձ. և բժշկեա՛ զանձն իմ. ես մեղայ քեզ:

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. ե՞րբ իցէ զի մեռցի, և կորիցէ անուն նորա:

Մտանէր տեսանել զնանրութիւն. խօսէր ի սրտի իւրում, ժողովէր զանօրէնութիւնս յանձն իւր:

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ա-
մենայն Թշնամիք իմ:

Խորհեցան չար ի վերայ իմ. բան անօրէնութեան ե-
դին ի վերայ իմ:

Մի՛ թէ որ ննջեցէն ոչ եւս յարուցու յառնել.
քանզի և այլն խաղաղութե՛ իմոյ՝ յոր և ետն յուսացայ:

Որ ուտէր ընդ իս հաց, յաճախեաց առնել ինձ խա-
բէութիւն:

Այլ դու Տէր ողորմեա ինձ. կանգնեա զիս, և հա-
տուցից նոցա:

Ցայսմ ծանեայց թէ հաճեցար ընդ իս. զի մի՛ ու-
րախ եղիցին իմ Թշնամիք իմ:

Այլ զիս յամբծութեան իմում ընկալար. հաստա-
տեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան:

Օրհնեալ Տէր Աստուած Իսրայէլի յաւիտենից յաւ-
իտենից. եղիցի եղիցի:

Սաղմոս ԽԱ:

Ոչ փափաքէ եղջերու յաղբերս ջուրց. այնպէս փա-
փաքէ անձն իմ առ քեզ Աե՛:

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ, Աե՛ Հզօր և կենդանի.
ե՞րբ եկից երեւեցայց երեսացդ Այ:

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ի տուէ և ի գի-
շերի. և այն զի ասէին ցիս ղօրհանապազ՝ Թէ ո՞ւր է
Աստուած քո:

Զայս ոչ յիշէի՝ տառապէր յիս անձն իմ. քաջալերէի
զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տան Այ:

Ի ձայն ցնծութե՛ խոստովանութե՛. և ի ձայն բարե-
կենդանութե՛:

Արդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես
զիս. յուսա առ Աե՛, խոստովանեա նմա. փրկիչ երեսաց
իմոց Աե՛ է:

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. վե՛ այսորիկ յիշեցի զքեզ
յերկրէն Յորդանանու, յԱՀերմոնէ լեռնէ փոքուէ:

Խոր՛ք խորոց կարդացին առ քեզ՝ ի ձայն սահանաց քոց:

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին ի վե՛ր իմ:

Ի տուէ պատուիրեաց Տէր ղողորմութիւն իւր. գի-
շերի զօրհնութիւն նոր. և աղօթք իմ առ Աստուած
վասն կենաց իմոց:

Ասացի Այ ընդունելի իմ ես. ընդէ՞ր մերժեցեր զիս.
ընդէ՞ր տրտում գնամ ես ի նեղել Թշնամւոյ իմոյ:

Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին զիս Թշնամիք
իմ. յասել ցիս զօրհանապազ՝ Թէ ո՞ւր է Աե՛ քո:

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռով-
ես զիս. յուսա առ Աե՛, խոստովանեա նմա. փրկիչ
երեսաց իմոց Աստուած է:

Սաղմոս ԽԲ:

Դատ արա ինձ Աե՛. և իրաւ արա ինձ ի դատաս-
տանի իմում:

Ցաղդէ որ ոչ է նե՛ր. ի մարդոյ մեղաւորէ նենգաւորէ
փրկեա զիս:

Դու Աե՛ Հզօրիչ իմ ես. ընդէ՞ր մոռացար զիս, ընդէ՞ր
տրտում գնամ ես ի նեղել Թշնամւոյ իմոյ:

Առաքեա Տե՛ զլոյս քո և զճշմարտութի՛ն քո, զի առա-
ջնորդեացեն ինձ, հանցեն զիս ի լեառնե՛ն և ի յարկս քո:

Մտից առաջի սեղանոյ Աստուծոյ. առ Աստուած որ
ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ:

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ, Աե՛ Աե՛ իմ:

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռով-
ես զիս. յուսա առ Աե՛, խոստովանեա նմա. փրկիչ
երեսաց իմոց Աե՛ է:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

Նո՛ւ եւս խաղաղութի՛ն: Օրհնութի՛ն և փառք:

Աղօթ+ Յովհաննու մաքսաւորէն: Բ. 3:

Ի նեղութե՛ իմում ես առ Տէր կարդացի. և լուաւ
Աե՛ յանդնդոց դժոխոց աղաղակի իմում:

Լուր Տէր ձայնի իմում, ղի ընկեցեր զիս ի խորս ծո-
վու. և շրջանք գետոց պաշարեցին զիս:

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին ի վե՛ր իմ.
և ասացի, թէ մերժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց:

Արդ իցէ՞ թէ յաւելից հայել ի տաճար նո՛ր քո. ղի
հեղան զինեւ ջուրք մինչեւ յանձն իմ. և անդունդք
անհնարինք պաշարեցին զիս:

Եմուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց. իջի ես ի
խորս երկրի, և տեսի զնիգս նո՛ր՝ զի էին ոմն աղիք
յաւիտենից. և եղեն յապականութե՛ն կեանք իմ:

Առ քեզ Տէր աղ՛ իմ ի նուաղել անձին իմոյ կար-
դացի, և գքեզ Տէր յիշեցի. և մտցեն աղօթք իմ ի
տաճար նո՛ր քո:

Զի զոք պահէին զունայնութե՛ն և զստուերիւն, ող-
մութե՛ իւրեանց մերժեցան:

Այլ ես ի ձայն օրհնութե՛ խոստովան եղէց քեզ.
մատուցից պատարագս Տե՛ն, և կատարեցից զուխտ իմ
ի փրկութեան:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

Ե՛ է ձո՛ւնկ անկեալ ակառնին ողբայոյն՝

Շաբաթն Դիւ. ՍՏ: Ո՛րհնութեա՛ դո՛ղացաւ՛ք՛ և ա՛-
մե՛նամեղ անձն իմ. յա՛ր՛ հ՛ղ քո՛ դատաստանա՛ց
յաններելո՛ տա՛նջանացն: Երէց՝ կրկնէ:

Զինի՛ նո՛ւ եւս խաղաղութե՛: Օրհնութի՛ և փառք:

Դաբչեալ Աղօթ+ Յոհաննու+ Մաքսաբերին:

Ի նեղութե՛ իմում ես առ Տէր կարդ: 279:

Շաբաթն Դիւ. ՍՏ: Վա՛նդի կամա՛ մերձե՛ցաւ՛ք՛ յ՛
իմ՛ մե՛ղս մեծամեծս. ա՛րդ կա՛յ՛ ե՛ւ ինա՛ ինձ աննե-
րելո՛ պատուհասն: Երէց՝ կրկնէ:

Զինի՛ նո՛ւ եւս խաղաղութե՛: Օրհնութի՛ և փառք:

Դաբչեալ Աղօթ+ Յոհաննու+ Մաքսաբերին:

Ի նեղութե՛ իմում ես առ Տէր կարդ: 279:

Շաբաթն Դիւ. ՍՏ: Ո՛րդ անկեա՛լ ա՛զա՛չեւա՛ք՛ մ՛. փո՛ր-
կի՛չ ե՛ւ բարերա՛ր. խնա՛յեա՛ յի՛ս ի մե՛ղուցեա՛ց. ե՛ւ
օ՛ղորմեա՛ ինձ բա՛զմա՛մեղի՛ս: Երէց՝ կրկնէ:

Ե՛ ապա ասէն:

Տէր ամենակալ Աստուած Աբրահամու, Իսահակայ,
Յակովբայ, և զաւակի նոցա արդարոց. * ամենակալ
Տէր Թո՛ղ զմեղս իմ:

Որ արարեր զերկինս և զերկիր, և զամենայն զարդ
նոցա. ամենակալ:

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քոյ. փակեցեր
զխորս. կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ
քով սրբով. ամենակալ:

Որ ամ՛ ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ա՛հի զօրու-
թեան քո. ամենակալ:

Անբաւ է մեծվայելչութիւն փառաց սրբութեան քոյ.
և սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց ի վերայ
մեղաւորաց. անչափ և անքննին են ողորմութիւնք աւե-
տեաց քոց. ամենակալ:

Դու Տէ՛ բարձրեալ գթած երկայնամիտ բազումողորմ,
և ղղջանաս ի վերայ չարեաց մարդկան. ամենակալ:

Դու Աստուած ոչ եդիր ապաշխարութիւն վասն ար-
դարոցն Աբրահամու, Իսահակայ և Յակովբայ, որք ոչ
մեղան քեզ. ամենակալ:

Այլ եդիր ապաշխարութիւն վասն իմ մեղաւորիս.
զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծովու, և բազմացան ան-
օրէնութիւնք իմ. ամենակալ:

Չեմ արժանի հայել և տեսանել զբարձրութիւնս
երկնից ի բազմութենէ անօրէնութեան իմոյ. ամենա-
կալ Տէր:

Կորացեալ եմ ես ի բազո՛ւթէ կապանաց երկաթից,
և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ամենակալ:

Խարկացուցի զլստմնուի, և չար առաջի քո արարի.
կանգնեցի պատկեր և բազմացուցի զգաստութիւն. ամենա:

Եւ արդ Տէր, խոնարհեցուցանեմ զծունր սրտի իմոյ. և հայցեմ ի քաղցրութենէ քումմէ.* ամենակալ Տէր Թող զմեղս իմ.

Մեղայ Տէր, մեղայ. և զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամենակալ:

Աղաչեմ և խնդրեմ ի քէն՝ Թող ինձ Տէր, Թող ինձ. և մի՛ կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութեանց իմոց. ամենա:

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ Տէր. և մի՛ յիշեր զչարիսն իմ. և մի՛ պարտաւորեր զիս ընդ իջեալսն ի նեղքդ երկրի չարեօք. ամենակալ:

Զի դու Աստուած, Աստուած ապաշխարողաց ես. և յիս ցոյց զբարերարութիւն քո, որ անարժան եմ. ամենակալ:

կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութեան քումմ. և ես օրհնեցից զքեզ զամենայն աւուրս կենաց իմոց. ամենակալ:

Զքեզ Տէր օրհնեն ամ զուարթունք երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս. ամէն:

Շաբաթն Դկ. ՍՏ: Ա՛մենայնկալ. քաւեա՛ զմե՛ղս իմ. զի Աբե՛ր ես ապաշխարո՛ղաց: Երէց՝ կրկնէ:

Ապա պաչէալ ասէն.

Տէր ամենակալ Աե՛ր Աբրահամու: 281:

Շաբաթն Դկ. ՍՏ: Ա՛ն զՀո՛գի՛դ սո՛ւրբ. մի՛ հա՛ներ յի՛նէ՛ն. զի Աբե՛ր ես ապաշխարո՛ղաց: Երէց՝ կրկնէ:

Եւ պաչէալ ասէն.

Տէր ամենակալ Աե՛ր Աբրահամու: 281:

Փառք Հօր և: Այժմ և միշտ:

Աղաչեմ և խնդրեմ ի քէն Տէր. Թող ինձ զմեղս իմ: Բազումողորմ Տէր, ողորմեաց ինձ:

Աստուած, քաւեա զիս զմեղաւորս:

Արարիչ իմ և Յոյս Աե՛ր, գթած յիս ի մեղուցեալ ծառայս, և ողորմեա ինձ բազմամեղիս:

Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս Աե՛ծածին Մարիամ. բարեխօսեա առ Տէր վե՛ր իմ մեղաւորիս:

Ամենայն սե՛ք Աե՛ր, բարեխօսեցէ՛ք առ Հայր ի յերկինս վե՛ր մեր մեղաւորացս:

Քե՛ն Որդի Աե՛ր անոխակալ, ընկա՛լ զաղաչանս մեր. զի ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր:

Յաղթող զօրութի՛ւն ե՛ր և կենդանարար և պատուական խաչն քո Տէր պահպանեա զմեզ:

Առաքեա՛ Տէր զՀրեշտակ խաղաղութե՛ն քո, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռով ի տունէ և ի գիշերի:

Եւ մարգասիրութեամբ քով յիշեա՛ զմեզ Տէր. յիշեա՛ զմեզ յորժամ գաս արքայութեամբ քով. և ողորմեա՛ մեզ:

Շաբաթն Դկ. ՍՏ: Ա՛ն փրկեա՛ զնս. յա՛ճախդի՛ն հնձոյն. զի Աբե՛ր ես ապաշխարո՛ղաց: Երէց՝ կրկնէ:

Զինչ՝ բաւ:

Ընկալաբ ի խոստովանութի՛ն ապաշխարութե՛ն՝ հաւատով զոյս միածնի Որդւոյն Աե՛ր դիցուք ի սիրտս մեր, խնդրելով ի նմանէ զքաւութի՛ն և զթողութի՛ն յանցանաց մերոց: Վասն զի նա ինքն է նախախնամողն Աե՛ր յաւիտենական, որ եկն կամաւ Հօր ի փրկել զարատածս. և ասաց զինքն լինել քաւիչ մեղաւորաց, յոյս ապաշխարողաց, շնորհելով հանդիստ աշխատելոց, ընդունելով զծանրաբեռնեալսբս և զտաժանեալսբս մեղօք յապաշխարութի՛ն քաւութե՛ն: Արդ՝ եկա՛յք ամենեքեան՝ խոնարհեալ անձամբ, բեկեալ սրտիւք, անկիւնք և լացցուք առաջի Տեառն արարչին մերոյ, զի անցուսցէ ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութե՛ն իւրով: Ամենակալ Տէր Աե՛ր մեր կեցո՛ և ողորմեա՛:

Աջե՛ւ:

Տէր Աե՛ր փրկութե՛ն մերոյ, որ ողորմածդ ես և գթած, երկայնամիտ, բազումողորմ, և ղղջանաս ի վե՛ր չարեաց

մարդկան. որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին, այլ ղդառնալ նր ի չար ճանապարհէն և ղկեալն: Դու Տէր առատ մարդասիրութեդ քով մխիթարեա՛ ղծառայքս քո, և տո՛ւր սոցա տեղի ապաշխարութեն. հաշտեա՛ մարդասիրութե՛ք քո, և արա՛ զսոսա անդամն եկեղեցւոյ քում նե՛ր: Որ՞ զի առողջացեալք հոգւով, խոստովանութե՛ք և ապաշխարութե՛ք մոցեն յեկեղեցի քո նե՛ր. և ընդ ժողովրդեան քում քեզ հանցեն զըրհնուի՛ և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սո՛ւրբ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Եւ ապա ասէն ողբայն Սողմոս ծ. է լմն:

Կց. Յօղեա՛ յիս միտկաւ և նո՛ր եղէց. լո՛ւա և քան զձիւն սպիտակ եղէց:

Փխ. Ողորմեա՛ ինձ Ա՛ծ՝ ըստ մեծի ողորմութե՛ք քում. ըստ բազում գթութե՛ք քում քաւեա՛ զանօրէնութիս իմ:

Առաւե՛լ լո՛ւա զիս յանօրէնութենէ՛ իմմէ՛. և ի մեղաց իմոց սո՛ւրբ արա՛ զիս:

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի՛ իմ են յամենայն ժամ:

Քեզ միայն մեղայ Տէր. և զչար առաջի՛ք քո արարի:

Որպէս արդար եղիցիս ի բանս քո. և յաղթեսցես ի դատեն քո:

Անօրէնութե՛ք յղացաւ. և ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու Տէր զճշմարտութի՛ն սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստութե՛ք քով յայտնեցեր ինձ:

Ցօղեա՛ յիս միտկաւ, և նո՛ր եղէց. լո՛ւա, և քան զձիւն սպիտակ եղէց:

Լսելի՛ արա՛ ինձ Տէր զցնծութի՛ն և զուրախութի՛ն. և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք:

Դարձո՛ զերեսս քո ի մեղաց իմոց. և զամ անօրէնութի՛ս իմ քաւեա՛ յինէն:

Սիրտ սո՛ւրբ հաստեա՛ յիս Ա՛ծ. և հոգի՛ ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի իմո՛ւմ:

Մի՛ ընկենուր զիս Տէր յերեսաց քոց. և զՀոգի՛ քո՛ նր մի՛ հաներ յինէն:

Տո՛ւր ինձ զցնծութի՛ն փրկութե՛ն. և հոգւով պետութե՛ն քո հաստատեա՛ զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո՛. և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարենէ՛ Ա՛ծ, Ա՛ծ փրկութե՛ն իմոյ. և ցնծասցէ՛ լեզու՛ իմ յարդարութե՛ն քում:

Տէր եթէ՛ զրթուիս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ՛ զըրհնութի՛ս քո:

Թէ կամեցեալ էիր պատարագս՝ մատուցանէ՛ք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ Ա՛ծ հոգի խոնարհ. զսիրտ նր և զՀոգի խոնարհ Ա՛ծ ոչ արհամարհէ:

Բարի՛ արա Տէր կամո՛ք քով՛ք Սիովնի՛. և շինեսցին պարիսպք Երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութե՛ն. ուխտից պատարագս հանցեն ի սեղան քո զուարակս:

Ընթերցուածս Հեսայեայ մարգարէէ: կ. 21:

Եւ կատարեսցին աւուրք սգոյ քոյ: Եւ ժողովուրդ քո ամենեւին արդար, և յաւիտեան ժառանգեսցեն զերկիր. պահել զնորատունկ գործոց ձեռաց իւրեանց ի փառս: Սակաւաւորն հազարաւոր եղիցի, և կրտսերն յազգ մեծ. զի ես Տէր ընդ ժամանակս ժամանակս ժողովեցից զնոսա: 22:

Ընթերցուածս Յեզեկիէլէ մարգարէէ: Լ. 24:

Այսպէս ասէ Տէր. և առից զձեզ ի հեթանոսաց, և ժողովեցից զձեզ յամենայն ազգաց. և տարայց զձեզ յերկիրն ձեր: Եւ ցանեցից ի վերայ ձեր ջուր նր. և սրբեսջիք յամ պղծութե՛ց ձերոց, և յամ կռոց ձերոց սրբեցից զձեզ: Եւ տայց ձեզ սիրտ նոր, և ոգի նոր նորոգեցից ի ձեզ. և հանից զսիրտն քարեղէն ի

մարմնոց ձերոց, և տաց ձեզ սիրտ մարմնեղէն: Եւ զոգի իմ տաց ձեզ. և արարից զի յարդարութիւնս իմ գնայցէք, և զիրաւունս իմ պահիցէք և առնիցէք զնո: Եւ բնակիցէք յերկրին զոր ետու հարցն ձերոց. և եղիջիք ինձ ի ժողովուրդ, և ես եղէց ձեզ Աստուած: Եւ զերծուցից զձեզ յամենայն պղծութեանց ձերոց. կոչեցից զցորեան, և բազմացուցից զնա. և ոչ ածից ի վերայ ձեր սով: Եւ բազմացուցից զպտուղ ծառոց և զարդիւնս անդոց. զի մի եւս ընդունիցիք զնախատինս սովու ի մէջ ազգաց: Եւ յիշեսջիք զճանապարհս ձեր չարս և զգնացս ձեր զանբարիս. և տաղտկասջիք յերեսաց անօրէնութեանց ձերոց և ի գարշելեացն ձերոց: 31:

Պօղոսի առաքելոյն Հեբրայեցւոց թղթոյն է ընթերցուածս: Ժ. 19:

Ունիմք այսուհետեւ եղբարք՝ համարձակութիւն ի մուտս սրբութեանցն արեամբն Յիսուսի. զոր նորոգեաց մեզ ճանապարհ նորոգ և կենդանի ի ձեռն վարագուրին, այսինքն է՝ մարմնոյ իւրոյ. և քահանայ մեծ ի վերայ տանն Աստուծոյ. մատիցուք ճշմարիտ սրտիւք, լրութեամբ հաւատոյ, լուացեալ զսիրտս ի խղճէ չարեաց, և մկրտեալ զմարմին ի ջուրն սրբութեան: Պինդ կալցուք զխոստովանութիւն անշարժ յուսոյն. զի հաւատարիմ է որ խոստացաւն: Եւ զգուշացուք միմեանց յորդորմամբք սիրոյ և գործոց բարեաց. և մի թողցուք զժողովս միմեանց, ոմի և սովոր են ոմանք. այլ մխիթարեսցուք, և այնչափ եւս առաւել՝ որչափ տեսանիցէք զօրն մերձեալ: Զի կամակոր մնօք եթէ յանցանիցեմք յետ ընդունելոյ գիտութեանն՝ այնուհետեւ ոչ եւս պիտոյ է վասն մեղաց պատարագ, այլ ահեղ անկնկալութիւն դատաստանին և նախանձ հրոյն՝ որ ուտիցէ զհակառակորդսն: Արհամարհեալ ուրուք զօրէնս Մովսէսի՝ առանց ողորմութեան առ երկուք կամ երիւք վկայիւք մեռանէր: Իսկ որչափ սաստիկ պատժոց արժանի համարիցիք զայն, որ զՈրդին Աստուծոյ ոտն եհար, և զարիւն նորոյ ուխտին խառնակ համարեցաւ՝ որով և սրբեցաւն. և զՀոգին շնորհաց թշնամանեաց: Այլ գիտեմք զայն որ ասացն. Իմ են վրէժխնդրութիւնք, և ես հատուցից, ասէ Տէր. և դարձեալ թէ՝ Դատի Տէր զժողովուրդ իւր: Ահ մեծ է անկանել ի ձեռս Աստուծոյ կենդանւոյ: 31:

Ալէլուիա սաղմոս ԽԱ. ի լման ասա:

Որպէս փափաքէ եղջերու յաղբերս ջուրց. այնպէս փափաքէ անձն իմ առ քեզ Աստուած:

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ, Աստուած հզօր և կենդանի. երբ եկից երեւեցայց երեսացդ Աստուծոյ:

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ի տուէ և ի գիշերի. այն զի ասէին ցիս զօրհանապազ՝ թէ ո՞ւր է Աստուած քո:

Զայս որպէս յիշէի՝ տառապէր յիս անձն իմ. քանզի երթեի զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տան Աստուծոյ:

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան. և ի ձայն բարեկենդանութեան:

Արդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռովեաս զիս. յուսա առ Աստուած. խոստովանեա նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է:

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. վասն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն Յորդանանու, Հերմոնէ լեռնէ փոքուէ:

Խորք խորոց կարդացին առ քեզ ի ձայն սահանաց քոց:

Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո անցին ի վե՛ր իմ:

Ի տուէ պատուիրեաց Տէր զողորմութիւն իւր. գիշերի զօրհնութի՛ն նոր. և աղօթք իմ առ Աստուած վասն կենաց իմոց:

Ասացի Աստուծոյ՝ ընդունելի իմ ես. ընդէ՞ր մերժեցեր զիս. ընդէ՞ր տրտում գնամ ես ի նեղել թշնամւոյ իմոյ:

Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս զօրհանապազ թէ ո՞ւր է Աստուած քո:

Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռո-
վես զիս. յուսա առ Աստուած. խոստովանեա՛ նմա.
փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է։

ՕՐԻՆ՝ ՈՐԹԻՒ։

Ա՛ԼԵՊԵԱՆ ԸՍՊ ՂՈՒԿԱՍՈՒ։ Ի. 36։

ՋՏԷՐՆ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ

Ընդաէր ոմն ի փարիսեցւոցն՝ զի կերիցէ ճաշ ընդ
նմա. և մտեալ ի տուն փարիսեցւոյն՝ բազմեցաւ։ Եւ
էին մի էր ի քաղաքին մեղաւոր. իբրեւ գիտաց թէ
բազմեալ է ի տան փարիսեցւոյն՝ բերեալ շիշ մի իւղոյ
ազնուի՝ կայր ետուն առ ոտս նո՛ր, լայր, և արտասուօքն
սկսաւ թանալ զոտս նո՛ր, և հերովք գլխոյ իւրոյ ջնջէր,
և համբուրէր զոտս նո՛ր և օծանէր իւղովն։ Եւ տեսեալ
փարիսեցւոյն որ կոչեացն զնա՝ ասէր ընդ միտս իւր.
սա թէ մարգարէ ոք էր, ապա գիտէր թէ ո՛վ և որ-
պիսի՛ ոք կին մերձենայ ի սա. զի մեղաւոր է։ Պատաս-
խանի ետ Յն և ասէ ցնա. Սիմո՛ն, ունիմ ինչ ասել
քեզ. և նա ասէ. ասա՛ վարդապետ։ Եւ ասէ. երկու
պարտապանք էին ուրումն փոխատուի. մին պարտէր
հինգ հարիւր դահեկան, և միւսն յիսուն։ Եւ իբրեւ
ոչ գոյր նո՛ց հատուցանել՝ երկոցունցն ընդհատեաց. արդ
ասա՛, ո՞վ առաւել սիրեսցէ զնա։ Ասէ Սիմո՛ն. ինձ
այսպէս թուի՝ եթէ որում զբազումն ընդհատեաց. և նա
ասէ ցնա. ուղիղ դատեցար։ Եւ դարձեալ ի կինն կողմն՝
ասէ ցՍիմո՛ն. տեսանե՞ս զայս կին. մտի ի տուն քո՝ ջուր
ոտից իմոց ոչ ետուր, իսկ սա արտասուօք իւրովք
եթաց զոտս իմ, և հերովք իւրով ջնջեաց։ Համբոյր
մի դու ոչ ետուր ինձ, սա աւասիկ յորմէ հետէ մտեալ
եմ՝ ոչ դադարեաց ի համբուրելոյ զոտս իմ։ Իւղով
զգլուխ իմ ոչ օծեր, սա իւղով անուշիւ օծ։ Վա՛ որոյ
ասեմ՝ քեզ. թողեալ լիցին սմա մեղք իւր բազումք,
զի յայժ սիրեաց. զի որում շատ թողուցու՝ շատ սիրէ,
և որում սակաւ՝ սակաւ։ Եւ ասէ ցնա. թողեալ լիցին

քեզ մեղք քո։ Եւ սկսան՝ որ բազմեալն էին ընդ նմա՝
ասել ընդ միտս իւրեանց. ո՞վ է սա՝ որ զմեղս թողու։
Եւ նա ասէ ցկինն. Հաւատք քո կեցուցին զքեզ. երթ
ի խաղաղութիւն։ 50։

Ապա սուկասոփն տրօղէ։

Եւ եւս խաղաղութե՛ զՏէր աղաչեսցուք։

Լուիցէ Տէր ձայնի աղաչանաց մերոց։ Ամենակալ Տէ՛ր
Աստուած մեր կեցո՛ և ողորմեա՛։

Տէ՛ր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա։

Եւ ապա կարդան զաղօթս զոր ասացեալ է Սրբոյն Բասղէ
կեսարու Հայրապետին է վերայ ապաշխարողաց։

Տէր ած Հայր ամենակալ արարիչ երկնի և երկրի,
որ յակնարկել բարերար կամաց քոց գոյացուցեր
զամ արարածս, զերեւելիս և զաներեւոյթս, զերկնայ-
ինս և զերկրայինս. և նախախնամութե՛ քով ստեղծեր
զմարդն ի հողոյ. և ըստ պատկերի բարերարութե՛դ
պատուով մեծարեցեր զնա. շնորհելով նմա զանմահ-
ութի՛ և զանապականութե՛ զկենդանութիւն. ինքնիշ-
խան կամօք և փառօք զարդարեալ պսակեցեր զնա,
պարգեւելով նմա զվայելչութի՛ ուրախութե՛ դրախտին
փափկութե՛, գործել զնա և պահել, և հանապազ
միշտ ջենաւորիլ յանճառ պարգեւսն, և յառաջանալ օր
ըստ օրէ ի գործս բարիս. և յաւելեր նմա զպատուի-
րանադրութի՛ կենաբեր հրամանի բարերար կամաց
քոց. զի յաւելուածով պատուիրանադրութե՛՝ առաւել
յաւելուածով մեծի փառաց՝ և պատուոյ զնա ճոխա-
ցուցանելիր. և ի ձեռն բարեյօժար կամաց հնազան-
դութե՛ եւս առաւել ի գերակատար կեանսդ զնա փո-
խելիր յիմանալի կայանս բնակութեան վերինն երու-
սաղէմի։

Իսկ նա ի ձեռն օձապատիր չարին խաբէութե՛ զգոր-
ծի կենացն և զպատճառս բարեացն անձնիշխանութե՛ն
ի կողմն բանսարկուին դարձուցեալ, և ինքնայօժար

կամաք գործակցեալ խաբէութեանէ չարին, ի բաց մերժեցաւ ի քումմէ արարչագործ և կենսաբեր պատուիրանադրութենդ. և ի ներքոյ անկեալ չարին հնազանդութեանէ, նախամեծար առնելով զվերիպական բանս պատրողն Թշնամւոյն քան զքո ածադիր օրէնսդրութիդ, կնոջն լսելով խրատու, կորոյս զտիրական վեհ իմաստութիւնն՝ ոտիցն հնազանդեալ գլխոյն առաջնորդական տերութեան, անհանճարաբար և անխորհրդապէս ի բաց մերկացաւ զբոցաճաճանչ լուսեղէնն զարդարանն: Եւ հակառակաբար հայթայթանօք ջանայր ծածկել զամօթալիսը մերկութիւնն պատառատուն տերեւովք՝ անյուսացեալ ի զօրութենէ ամենակալիդ. կարծէր թաքչել յամենատես գիտութենէ ածութենէ քոյ՝ պատճառելով զպատճառս մեղաց, եթէ կինս զոր ետուր ինձ՝ սա ետ ինձ պատճառ: Վն որոյ զցաւոցն և զանիծիցն ժառանգեաց զկեանս, ի ներքոյ անկեալ մահու և ապականութեան, ըստ անսուտ ածային հրամանիդ, ասելով՝ եթէ ցաւուր յորում ուտիցէք՝ մահու մեռանիցիք. որով թագաւորեալ տիրեաց ի վերայ մեր իշխանն մահու, և զբնութիւնս մեր գրաւեալ ինքեան հնազանդութեամբ պահակն կորստեան, և զամենեսեան ծառայս իւր արարեալ, վարէր ի գործս խիստս ծառայութեան դժոխոց:

Ւսկ դու Հայր բազմագութ և բարերար, յառատ և անբաւ մարդասիրութենէդ քումմէ յաղթեալ՝ ոչ հանդուրժեցեր տեսանելով զանարատ ձեռնին քո ստեղծուածն յայնպիսի վտանգաւոր աղետս տարակուսանաց: Ա՛յլ բարեգործեալ հայրական խնամով սիրոյ քոյ գթացար յորդիս մարդկան, և պցեալու լեալ կորուսելոյն՝ առաքեցեր ի խնդիր զմիածին և զեակիցդ հօր զծոցածին և զանբաժանելի բանն Ա՛ծ, որ եկն և էառ զկերպարանս գձաւութեան աղքատացեալ բնութես մերոյ, ներմարդացեալ ի նա և յանարատ կուսէն Մա-

րիամայ Աստուածածնէն, և յանձն էառ զչանցանս սկսալման մեղացն Ադամայ. և ածախնամ տեսչութեբն իւրով անօրինեալ զամենայն կիրս մարդկայինս յանձին իւրում՝ բաց ի մեղաց, եղև պատուղ մարդկութեես: Հովիւն երկնաւոր եկն խնդրել զչխարն մոլորեալ ի վիր լերինն բարձու. և առեալ եդ զնա ի վիր կենսաբեր ուսոց իւրոց, դարձուցանելով ի հայրենի բնակութենն, ուստի արտաքսեցաւն տարագրութեամբ. և զանիծից և զցաւոց եղոյծ զդատապարտութենի իւրով պատժական և անպարտական մահուամբն: Եւ զանկեալն ի ձեռս աւազակացն վերստին ողջացոյց պատելով զվէրս նր. արկանել ի վիր նորա ձէթ և գինի, և աւանդելով ի պանդոկիս ամենընկալ կաթուղիկէ եկեղեցւոյ. ուր ժողովէ զամ՝ ցրուեալսն և զկեղեքեալսն, և միաւորէ յորդեգրութենի ժառանգութենէ Հօրդ երկնաւորի. և հաշտարար և մեղսաքաւիչ իւրով պատարագաւն որ ի վիր խաչին՝ բոլորապտուղ զինքն քեզ ընծայեցոյց ընդ մեր. և վն մերոյ պարտեաց զանձն իւր փոխանակելով: Եւ դարձեալ վերստին ստացաւ զմեզ նր աբեամբն իւրով, և աղատեաց ի ծառայութենէ բանսարկուին, պատառելով զմուրհակ դատապարտութեան յանցանաց մերոց, որ կայր մեզ հակառակ. եբարձ զայն ի միջոյ և բեւեռեաց ընդ խաչափայտին. մերկեաց զիշխանութենիս և զպետութենիս մեքենաւոր զօրութենէ նր. յայտ յանդիման խայտառակեալ նշաւակեաց զնա յանձին իւրում՝ զօրութեամբ ածութենէ իւրով: Եւ իշխանական պետութենէ իջեալ ի ստորին սանդարամետս դժոխոց, աղաղտելով զզօրութենի բռնութենէ կարծեալ իշխանին աշխարհի, որ բարձրացեալ և լեռնացեալ ամբարտաւանութենէ ունէր գրաւեալ ընդ իւրեւ զբնութիւնս մարդկութեես. որով ժամանեալ եհաս թագաւորն բարձանց, հզօրն ի պատերազմի, և եղ ի բարձրութենիս հպարտացելոյն. և կապեաց զհսկայն՝ աւերելով զա-

մուրս նր, և յաւիշտակեաց զդանձն նր. և դարձեալ եմոյծ զաբքունական պատկերն ի դրախտն ուստի եհան, զեօթնեկին շնորհսն տալով՝ զոր կորոյսն եօթնեակ յանցանօք: Քանզի շինեաց իմաստութիւնն Հօր տուն զևորանն Դաւթի, զանկեալն և զկործանեալն վերստին նորոգեաց, վն լինելոյ նորա ծաղիկ յարմատոյն Յեսսեայ. և հանգեաւ ի նա Հոգի նր, որ ի մեզ խորհըրդածի, Հոգի իմաստութեն և հանճարոյ. Հոգի գիտութեն և ճշմարտութեն: Վն զի ուր երկիւղ Տեառն է՝ անդ պատուիրանաց պահպանութի. և ուր պատուիրանաց պահպանութի՝ անդ և ոչ ինչ յանցանք: Քանզի զյանցանս մեր էառ, և զցաւս մեր եբարձ. և զքեզ միայն ծանոյց մեզ հաւատեաւ Ած կենդանեաց և մեռելոց, առնելով խաղաղութի արեամբ խաչին իւրոյ որ ինչ յերկինս և որ ինչ յերկրի ի նոյն: Եւ միջնորդական նր արեամբն իւրով հաշտեցոյց զկամս քաղցրութե սիրոյ քո առ արարածս: Քանզի բարձաւ միջնորմն և լուծաւ կրճիմն, որ կայր խափան և արգել մերոյ փրկութե. և տեղի տուեալ սրովբէից շուրջանակաւ բոցեղէն սրովն, որ պահէր զճանապարհս ծառոյն կենաց. վն զի ընդ մեզ եղաւ ճանապարհ և ճշմարտութի և կեանք Յն. որ առաջնորդեաց մեզ ընդ երկնաչու պողոտայն փրկաւէտ կենացն. և անցոյց ի վեր ընդ դրունս երկնից. և նստոյց դեր ի վերոյ իշխանութեց և պետութեց: Եւ խրախոյս տուեալ հաւատացելոց՝ ասէ. քաջալերեցարուք զի ես յաղթեցի աշխարհի. և եթող ձեզ իշխանութի կոխել զօձս և զկարիճս և զամ զօրութի թշնամւոյն: Ա՛ր որս և ասել մեզ համարձակապէս՝ թէ Ո՞ր է մահ յաղթութի քո. ո՞ր է դժոխք խայթոցք քո. քանզի եղաք փրկեալք և ազատեալք արեամբ միածնի Որդւոյ քո Յն՝ քեզ Հօր և Հոգւոյդ սքի վայելէ փառք, իշխ:

Խաղաղութի ամենեցուն:

Աստուածոյ երկրպագեցուք:

Եւ արդ՝ Տէր Ած մեր բարերար և բազմագութ, որ այսպիսի անճառ և անպատում բարեաց հաղորդս զաղգս մարդկան արարեր. որով մեծարեցեր զմեզ ի ձեռն միածնի քոյ տնօրէնութեան. որ եկեալ կատարեաց զամ գրեալս օրինաց և մարգարէից և քաղցրուսոյց վարդապետութե իւրով ժողովեաց զցրուեալ աղգս մարդկան. և միացուցեալ միաւորեաց զամենեսեան միաբան սիրով ի մի հաւատս և ի մի յոյս կոչման քոմ արարչական խնամոյ գթութեդ. և հորդեաց ճանապարհ փրկուե ամ տիեզերաց, պարգեւելով զառհաւատչեայ կենդանութե Հոգւոյդ նոյ նորածնելոց նոր ժողովրդոց որդւոց առագաստի. կազմելով դեղ և սպեղանիս ապաշխարութե՝ իւրով առատ ողորմութէն և մարդասիրութէն, ասելով՝ եթէ ոչ եկի կոչել զարդարս, այլ զմեղաւորս յապաշխարութի. և դարձեալ՝ թէ եկայք առ իս ամ աշխատեալք և որք ունիք բեռինս ծանունս մեղաց, և ես հանգուցից զձեզ: Եւ յորդորական ածախօս ձայնիւն յորդորեալ քաջալերեաց զամենեսեան ի հնազանդութի ածային լծոյ ծառայութե, ասելով՝ եթէ առէք զլուծ իմ ի ձեզ, և ուսարուք յինէն՝ զի հեզ եմ և խոնարհ սրտիւ, և գտջիք հանգիստ անձանց ձերոց. զի լուծ իմ քաղցր է և բեռն իմ փոքրոգի:

Եւ արդ մեք ծառայքս քո և ժողովուրդ, խաշն արօտի քո, դինք արեան միածնի Որդւոյ քո՝ ժողովեալք ի գաւիթ սքի եկեղեցւոյ քո, և խոնարհեալ աղաչեմք զբազմագութ և զառատ մարդասիրութի քո, և հայցեմք ի քաղցրութե քումմէ զքաւութի և զթողութի մեղաց մերոց: Խոնարհեցո՛ Տէր զունկն քո և լո՛ւր աղաչանաց մերոց. և գթութե ողորմութե քո թո՛ղ մեզ զյանցանս մեր զկամայ և զակամայ. և արա զմեզ որ-

դիս լուսոյ և որդիս տուընջեան, զորս գրեցեր ի գիր
որդեգրութեանդ ժառանգութեանդ սքեղն ի լոյս, որ չարին
պատրանօք որսացեալ եղաք կամօք մերովք ի մեղա-
սէր և ի կամակոր նէր կամս, որոշելով ի հայրականամ
արարչական սիրոյ քո, տարադիր առնելով զանձինս
մեր յորդեգրութենէդ ժառանգութեանդ Հօրդ երկնաւորի.
և ոչ պահեցաք զգուշութեանդ զստացուածս և զգանձս
հոգեւոր մեծութեանդ զոր նոր աւազանաւն ստացաք, զան-
մահութեանդ և զմաքրութեանդ և զանմեղութեանդ և զարդարու-
թիւն և զհոգեւոր մեծաշահ փարթամութեանդ: Ալ ան-
առակ վարուք մերովք ծախեցաք զՀայրենատուր մե-
ծութենէն, մինչեւ ժամանեցաք ի վէր մեր յետին աղքա-
տութեանդ, և սովամահ էքաւորութեանդ նուաղեցան անձինք
մեր: Եւ յոյս ակնկալութեանդ մերոյ չէք այլ ոք բաց ի
քէն. զի դու ես Տէր Աստ մեր, և զանուն քո անուանեմք
զօրհանապազ: Հայր երկնաւոր, հայեաց ի դարձումն
ծառայից քոց, և ընկալ զղջումն խոստովանութեանդ մե-
րում, ոչ զանառակ որդւոյ ընկալար զդարձումն, և
վերստին զարդարեցեր զնա արփիափայլ և լուսեղէն
զգեստիւն, և առաջին պատմուճանին ծածկութիւ, զոր
ինքեան կամակոր և անառակ վարուքն մերկացաւ:
Վա՜յ և մեք նորին յօժարութեանդ զղջացեալ սրտիւ և բե-
կեալ անձամբք դառնամք առ քո գթութեանդ, ասելով՝
Հայր, մեղաք յերկինս և առաջի քո, ոչ եւս եմք ար-
ժանի կոչել որդի սքի անուանդ քոյ. արա զմեզ իբրեւ
զմի ի վարձկանաց քոց: Հայեաց Տէր ողորմութեանդ և
քաղցրութեանդ կամաք քովք. և հայրական գթով բա-
րերարութեանդ քով ել ընդ առաջ մեր. և զգեցո՛ մեզ
զառաջին պատմուճանին զլուսափայլ վերարկուն, զոր
զգեստաւորեալ զարդարեցաք աւազանին լուսափայլ
պայծառութենէն: Մերկեա՛ ի մէնջ Տէր զկնացեալ
պատմուճան չարին ծածկութենէ, զոր ծուլութեանդ և ան-
առակ վարուք մերովք զգեցաք, և օտարացաք ի հայր-

ական խնամոյ քոց: Տո՛ւր մեզ Տէր աճ մեր զքո ու-
րախարար և զմարդասիրական համբոյրդ, տալով
զկնիք սրբութեանդ ի հոգիս մեր. և զմատանին արդարու-
թեան տպաւորեա՛ յաջոյ ձեռին մերում, միշտ ունելով
մեզ զնշան և զդրոշմն ուխտին սրբութեանդ, զոր ուխտե-
ցաք միշնորդութեանդ մարմնոյ և արեան Որդւոյ քոյ սի-
րելւոյ: Արբո՛ մեզ զբաժակն ուրախարար, զոր խառ-
նեցեր ի խառնարան սրբութեանդ ձգընկալ սեղանոյն քա-
ռաթեւ խաչին, յորում զենաւ զղենուն ճշմարիտ
պատարագին եղենն պարարակի, և հրաւիրեցեր ի
պատրաստեալ ճաշ հարսանեաց միածնի Որդւոյ քոյ
սիրելւոյ՝ զպակասամիտսն ի հանճարոյ, յաստուածայ-
ին երկեղէն և ի պատուիրանին զգուշութենէդ, և զան-
զգամսն պատուիրեցեր թողուլ զանզգամութեան ճա-
նապարհն:

Եւ արդ՝ տո՛ւր մեզ զՀացն սրբութեան մարմնոյ միա-
ծնի քո, որով կեցցուք. և արբո՛ զմեզ գինւով անու-
շութեամբ ուրախութեանդ սքի բաժակին. զի արբեալ միշտ
ուրախասցուք յանսպառ ուրախութենիդ. և վայելեսցուք
յանկապուտ ճոխութենիդ՝ յերջանիկ յօթեւանս Հօրդ
երկնաւորի. զոր պատրաստեցեր ի սկզբանէ աշխարհի
սքից քոց. և ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք
զՀայր և զՈրդի և զսքը Հոգիդ, այժմ և:

Ջ՚ԿՆԻ ԱՂՕՐԿՑՆ ԱՍԱՆ Ի ՆԻՒ՝

Ս ՍՊՂՈՍ ՃԺԻ:

ԿՑ. Լ՚ացէք ինձ զդրունս արդարութեանդ, զի մտից ընդ
այն և խոստովան եղէց Տեառն:

ՓԽ. Խոստովան եղերուք Տեառն, զի բարի է. զի յաւի-
տեան է ողորմութիւն նորա:

Ասացէ տունն Իսրայէլի. զի յաւիտեան է ողորմու-
թիւն նորա:

Ասացէ տունն Ահարոնի. զի յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա:

Ասացին երկիւղածք Տ֊ն. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ի նեղութենէ էի՛ւմ ես առ Տէր կարդացի. և լուաւ ինձ յանդորր։

Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց. զի՞ արասցէ ինձ մարդ։

Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից ի թշնամիս իմ։

Բարի է յուսալ ի Տէր՝ քան յուսալ ի մարդիկ. բարի է յուսալ ի Տէր՝ քան յուսալ ի իշխանս։

Ամենայն ազգունք շրջեցան զինեւ. և անուամբ Տեառն յաղթեցի նոցա։

Շրջելով շրջեցան զինեւ, պաշարեցին զիս ի միասին. և անուամբ Տ֊ն վանեցի զնոսա։

Շուրջ եղեն զինեւ ոչ մեղուք. վառեցան, բորբոքեցան ոչ փուշք ի հուր. և անուամբ Տ֊ն մերժեցի զնոսա։

Ի մերժելն դրդուեցայ, և եղէ մերձ ի գլորել. և Տէր ընկալաւ զիս։

Զօրութի՛ւն իմ և օգնութի՛ւն իմ Տէր. և եղեւ ինձ ի փրկութի՛ւն։

Ձայն ցնծութեան փրկութենէ ի յարկս արդարոց։

Աջ Տ֊ն արար զօրութեան. աջ Տ֊ն բարձր արար զիս. և աջ Տեառն արար զօրութիւն։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից. և պատմեցից զգործս Տ֊ն։

Խրատելով խրատեաց զիս Տէր. և ի մահ ոչ մատնեաց։

Բացէ՛ք ինձ զդրունս արդարութենէ, զի մտից ընդ այն՝ և խոստովան եղէց Տեառն։

Ապա առեալ ՚ճանապային ՚զապաշխարողան, ե֊ ՚դռանէն յեկեղեցին. ե֊ ասէն Սաղմոս ՂԹ։

Աղաղակեցէ՛ք առ Տէր ա՛մ երկիր. ծառայեցէ՛ք Տ֊ն ուրախութեամբ։

Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծութե՛ամբ. ծաներո՛ւք զի նա է Տէր Աստուած մեր։

Նա արար զմեզ և ոչ մե՛ք էաք. մե՛ք ժողովուրդք ձեռին նորա, և խաշն արօտի նորա։

Մտէ՛ք ընդ դրունս նորա խոստովանութե՛ամբ. և օրհնութեամբ ի յարկս նորա։

Խոստովան եղերո՛ւք Տ֊ն, և օրհնեցէ՛ք զանուն նո֊։

Քաղցր է Տէր. յաւիտեան է ողորմութի՛ւն նո֊. յազգէ մինչեւ յազգ է ճշմարտութի՛ւն նորա։

Զի՞նչ սարկաւագն ասէրզե. Սուրբ եկեղեցեաւս։ Աղ. ի մէջ տաճարիս։

Ե֊ էբէե֊ այս կոտորէ՛ օրհնէ տ֊աշնորդն զապաշխարողսն ե֊ զաղաղակո֊ղսն, ասելով։

Օրհնեալ է անբաւ ողորմութի՛ւն և մարդասիրութի՛ւն Քրիստոսի Ա՛յ մերոյ, որ արժանաւորեաց զմեզ խաղաղութե՛ամբ հասանել ի փառաւորութիւն մեծապատիւ և խորհրդական աւուրս այսորիկ, յորո՛մ եղեն խնդութե՛ամբ աւետիք և փրկութի՛ւն մեր տիեզերաց։ Վա՛ն զի այսօր կենարարն մեր խոնարհեալ վա՛ն փրկութե՛ամբ մերոյ՝ առ ի լուանալ զոտս աշակերտացն, և արարիչն երկնի և երկրի՝ ծառայական կերպիւ խոնարհութե՛ամբ և սարսափելի տնօրէնութե՛ամբ իջեալ ի ծունկս հողեղինացն, և զգեստիւն զոր սփածաւ՝ ընկեալ մաքրազարդեաց զգարշապարս առաքելոցն, տալով նո֊ զօրութի՛ւն և իշխանութի՛ւն՝ կոխել զօձս և զկարիճս և զամ՛ զօրութի՛ւն թշնամւոյն։ Այսօր մարգարէական լցաւ բանն՝ որ ասէ. պահել զնորատունկս գործոց ձեռաց իմոց, զի ես Տէր ընդ ժամանակս ժամանակս ժողովեցից զնոսա։ Այսօր Տէրն մեր բաշխեալ զանապական մարմին և զարիւն իւր նո֊՝ ի քաւութի՛ւն և ի թողութի՛ւն ա՛մ հաւատացելոց։ Այսօր կատարումն արարեալ գրաւական կտակիս՝ հնոյ աւանդութե՛ամբ մովսիսական օրինացն տուչութե՛ամբ, և սկզբնաւորեալ զնորոյ խորհրդական շնորհացս աւետարանական աւանդութե՛ամբ նորոյ ուխտիս առատութե՛ամբ, և հոգեւորական բարեացն առատաբաշխ ողորմութե՛ամբ։ Օրհնեալ է անբաւ ողորմութիւն և մարդասիրութի՛ւն քո՛ի Ա՛յ մերոյ, որ արժանաւորեաց զձե՛զ այսպիսի մեծի

աւուրս, և շնորհեաց ձեզ բարեպաշտութիւն կատարել զընթացս հոգեւոր ճգնութեան, և յօժարութիւն ճաշակել զբաժակ ապաշխարութեան: Արժանաւորեսցէ զձեզ լսել զամենահեշտ բարբառն՝ եթէ եկայք առ իս ամ աշխատեալք և բեռնաւորք, և ես հանգուցից զձեզ: Եւ փոխանակ սրբապահութեան ձերոյ՝ զերկնաւորն և զյաւիտենականն պատրաստեսցէ ձեզ կերակուր: Եւ փոխանակ ժուժկալութեան ձերոյ զոր ծարաւեցայք՝ յանմահական աղբերէն ըմպել ջուր: Եւ փոխանակ գիշերային տքնութեան ձերոյ՝ ընդ հրեշտակս օրհնել զամենօրհնեալն Քն: Եւ փոխանակ անլուայութեան ձերոյ՝ անթառամ պսակօքն զարդարեսցէ զձեզ: Եւ փոխանակ գետնախշտութեան ձերոյ՝ լսել ձայնի Որդւոյն Ա՛յ, եթէ Բազմեցուցից զձեզ ընդ աջմէ Հօր իմոյ, և անցեալ պաշտեցից զձեզ: Եւ փոխանակ գթութեան և ողորմութեան ձերոյ որ առ աղքատսն՝ յաջակողմանն դասեցուսցէ զձեզ, և արժանի արասցէ զձեզ լսել զամենահեշտ բարբառն, եթէ եկայք օրհնեալք Հօր իմոյ՝ ժառանգեցէք զպատրաստեալ ձեզ արքայութիւնն, զի զոր արարէք միում ի փոքրկանցս յայսցանէ՝ ինձ արարէք: Արդ՝ բարեգութն Աստ Քրիստոս Որդին Ա՛յ, որ այսօր խոնարհեցաւ յոտս աշակերտացն՝ լուանալ զգայթագղութիւնն որ ի նմա, և նոքա համարձակութիւն և բաղում յօժարութիւն քարոզեցին զբանն կենաց: Նոյն ինքն մարդասէրն Աստ արժանի արասցէ զձեզ հոգեւոր լուացման, աստուածային բազկօքն մաքրել զաղտ յանցանաց բանսարկուին, և յաղթել զօրութիւն թշնամւոյն: Կոխել զիժն և զքարբն, թեւաւարկելով ի վէր նր առաքելական գնացիւք: և ժամանել ի խորանս երկնաւոր լուսոյն ի քն ցն ի տէր մեր: որում փառք և երկրպագութիւն և գոհացողական օրհնութիւն ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյն սբց: այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից: ամէն:

կամ կարգաց եպիսկոպոսն կամ առաքելբեցն զքո՛ւ զայս օրհնութիւնն յամապատն և ապաշխարողաց և ամենայն ժողովրդեան:

Օրհնեալ է ամենասուրբ երրորդութիւնն ի բարձունս Հայր և Որդի և սբ Հոգին: Մեծ գոհութիւն երից անձանց և մի աստութիւն՝ անսահմանելոյ, անիւթոխոսելոյ, ամենակարողի, անմահի, ամենակեցուցանողի, ամենապարգեւի, անճառի, պատիւ, երկրպագութիւն և մշտնջենաւոր փառաբանութիւն յերկինաւորաց և յերկրաւորաց, ի հրեշտակաց և ի մարդկանէ, ի սերովբէից և ի քերովբէից, ի տէրութեանց և յիշխանութեանց: Երրորդութեան երրեակ և մի աստուածութեան, որ էն յէութիւն իսկութեան համագոյական աստութիւն հարթ և հաւասար ի խորութիւն և ի բարձրութիւն՝ ի լայնութիւն և յերկայնութիւն: Որ իւրով կանխագէտ զօրութեամբն արար զերկինս և զերկիր: ձգեաց զերկինս առանց հիման խորանաձև հաստատութիւն, և արկ ի վէր նր զբաղմութիւն ջրոց: գնան հրեղէնքն ընդ ջուրն և ոչ շիջանին, զի նմա ամ ինչ կարելի է: սահմանեաց զծով աւազով: բուսոյց յերկրէ զծառս և զծաղիկս՝ հանդերձ սերմանեօք: պաճուճեաց չորիւք եղանակօք զբոլոր շրջանս տարւոյն: եդ զնս հակառակ անհաշտելի և ի սէր անքակտելի: արար ազգի ազգի զեռունս ի ծովս, և զթռչունս թեւաւորս, և բաղում գազանս վայրենիս: Ապա յետ ամենեցուն զմարդն արար ձեռօք իւրովք ըստ պատկերի իւրում, և փչեաց ի նա շունչ կենդանի, և եղեւ մարդն ի հոգի կենդանի: և զամ ինչ հնազանդ արար ի ներքոյ ոտից նր, և կացոյց միջասահման՝ կենաց և մահու: և ետ նոցա պատուէր չճաշակել ի պտղոյ ծառոյն գիտութեան, և ի պահել պատուիրանին՝ խոստացաւ նց զվերնայարկ վերինն երուսաղէմի: Իսկ բանսարկուն սատանայ ամանի չարին գտեալ զօձն, և նովաւ խօսեցաւ ընդ կնոջն ի պատճառս ածա-

նալոյն, եւ նմա ուտել ի ծառոյն դիտութեանց. եւ մերկացաւ
ի լուսեղէն փառացն: Իսկ բարերարին քաղցրաձայնեալ
ասէ. Ո՞ւր ես Ադամ. Եւ ի գալ նմա ի դրախտն նկարե-
ցաւ գալստեան իւր յաշխարհս. եւ ձայն ոտից նորա դրոշ-
մեաց զՅովհաննէս մկրտիչ. իսկ Ադամայ անդղջութիւն
դիմեալ ի մահ՝ զանպարտականն ածն պատճառս իւրոյ
կորստեանն համարեալ՝ ասէր, թէ կինս զոր ետուր
ցիս՝ սա յանցոյց ինձ: Իսկ դատաւորն ստուգութիւն անէծ
ընդ եւ զվնասակարս նոցա. եւ եհան զնոսա արտաքոյ դրախ-
տին: Սակայն ոչ ժուժկալեալ ողորմութիւն՝ ընկալաւ
զպատարագն Աբելի. անմահացոյց զզաւակ նորա զՆո-
նովք. պահեաց զնոյ ի տապանին բազմահոյլ կենդա-
նեօք. եւ զամբարշտեալն կայէն իւրովք ծննդովքն սա-
հանաբաց անձրեւօք ջնջեաց: Օրհնելով զտաներորդն
զԱբրահամ՝ խոստանալով նմա երդմամբ, եթէ Բազ-
մացուցից զզաւակն քո՝ ոսպ զաստեղս երկնից. բազում
նշանօք եւ արուեստիւք խօսեցաւ առ Հարսն մեր՝ որք
արարին ազգի ազգի նշանս. առաքեաց զՀրեշտակս
վերակացուս: Իսկ իբրեւ եկն լրումն ժամանակին՝ խո-
սեցաւ ընդ մեզ Որդւովն, որ եկն եւ մարմնացաւ ի սրբ
կուսէն, եւ եմուտ ընդ օրինօք, զի զորս ընդ օրինօքն
իցեն՝ ազատեսցէ. կատարեաց զօրէնս. ելից զտառս
մարգարէիցն: Արար նշանս եւ արուեստս. լուսաւորեաց
զկոյրս. առողջացոյց զանդամալոյծս. հալածեաց զդեւս:
Ապա ի կատարումն նշանացն՝ շնորհեաց զյարութիւն
զազարու չորեքօրեայ կոչմամբ ի թաղմանէ: Նստաւ
ի վերայ յաւանակի իշոյ, որ է խորհուրդ կոչման Հրէից
եւ հեթանոսաց. վասն որոյ եւ մանկտին ովսաննա երգէին,
օրհնութիւն որդւոյ Դաւթի: Իսկ ի սերկեան աւուրս՝
գայ կամաւորութիւն ի չարչարանս. յանձն առնու մատ-
նել յանօրէնն աշակերտէն: Ցերեկոյ հասեալ ժամու
աւուրն՝ զոտս երկոտասանից՝ զխոնարհութիւն ուսուցա-
նելով նոցա, նա եւս զՑուդայն յառաջ լուանայր. որ և

աշխատեցաւ մինչեւ ցգաւխիթ քահանայապետին. վն
որոյ և Յուդա ի միտս իւր ասէր. Թէ բիւր անգամ
մեծարես զնա՝ ոչ եմ մոռանալոց զերեսուն արծաթիցն:
Արդ ի յայսմ ահաւոր և սքանչելագործ տօնիս՝ եղիր ու-
րախութիւն հրեշտակաց և մարդկան: Այսօր բարձաւ ցանկ
անիծիցն Ադամայ: Այսօր ազատեցաք ի ծառայութենէ
սատանայի: Այսօր արարիչն արարածոց ի յերկրի երեւ-
եցաւ: Այսօր անձն սերովբէից ծառայի զգենու զկեր-
պարանս: Այսօր անհաս քերովբէից՝ խոնարհի և լուա-
նայ զոտս աշակերտացն: Այսօր արկողն զլոյս ոսպ զօթոց՝
զգենու զենջակ: Այսօր ամենակիցն Հօր՝ ընդ հողե-
ղէնս բազմի: Այսօր փառակիցն նը Հոգւոյն՝ յանձն
առնու մատնիչ ի դատաստան մահու: Այսօր կենա-
դործողն ամենեցուն՝ ընդ մահուամբ սահմանի: Այսօր
վէմն առանց ձեռին հատեալ, և ինքն լեռնացեալ ելից
զտիեզերս: Այսօր բաշխէ զմարմին և զարիւնն, և
յայտնէ զանօրէնն աշակերտին զխորհուրդն: Այսօր
կապեալ լինի արձակիչն կապելոց, զոր երկինք ոչ բաւ-
էին տանել: Այսօր օրհնէ զառաքեալսն ի դպրութիւն
քահանայութենէ: Այսօր գտանի դրամն կորուսեալ, որ
է թագաւորական պատկերն: Այսօր եղեւ ուրախութիւն
հրեշտակաց վն գիւտի մոլորեալ ոչխարին: Այսօր
ճշմարտապէս հաղորդեցաք մարմնոյ և արեան Տեառն:
Այսօր օրհնեցան քահանայապետք ամենայն հանդերձ
քահանայիւք: Այսօր լուսաւորդեցան թագաւորք
հանդերձ ամ զօրութիւնն իւրեանց և իշխանութիւնք՝ ընդ
Դաւթի և ընդ դասագլուխս նր: Այսօր օրհնեցան
ծերք և տղայք, երիտասարդք և կուսանք՝ ի ձեռն կա-
պողին և արձակողին: Այսօր դրախտն բանի մարդկու-
թեաս, և ամ արարածք ցնծան յանմահական կեանս:
Այսօր ի հին տրտմութեց փոխեցաք, և ամենեքեան նո-
րոգեցաք ի քն: Այսօր ետ իշխանութենի կոխել զօձս և
զկարիճս և զամ զօրութիս թշնամւոյն: Այսօր ի ձեռն

աւազանին լուսաղարդեալք մնքրեցան հաւատացեալք յաղտոյ մեղաց: Արդ եկեսցէ մխիթարուքիւն եղէմի ի վէր ձեր, որ ասէ. Մխիթարեցէք, մխիթարեցէք զժողովուրդ իմ, ասէ Աստ. քահանայքդ խօսեցարուք ի սիրտ եղէմի. մխիթարեցէք զդա, զի լի եղեւ տառապանօք. թողեալ լիցին դմա մեղք իւր: Դարձեալ՝ եթէ զձանապարհս սրտի ներ տեսի և բժշկեցի, և ետու նմա մխիթարուքիւն, և փոխանակ մխորոյն՝ օծումն ուրախութեան:

Արդ՝ բարեգութեան Աստ ուրախացուսցէ զձեզ զամենեսեան, և երկնաւոր պարգեւացն արժանի արասցէ: Օրհնեսցէ տէր Աստ զՀայրապետս. ընդ սբոյն Գրիգորի և ընդ այլ սբոց Հայրապետացն մասնակիցս արասցէ: Օրհնեսցէ տէր Աստ զքահանայս ընդ քահանայութեանն Մելքիսեդեկի, և զարդարեսցէ ընդ տեսլեանն Մովսէսի ի զարդ անկողոպտելի, ըստ պատմուճանին Ահարոնի. և հոգիազարդեսցէ ըստ առաքելոցն խորանակցութեան. և արասցէ մշակս առանց ամօթոյ, զի յերեւել Հօտապետին՝ ընդունիցին զանթառամ փառաց պսակն: Օրհնեսցէ տէր Աստ զմիաբան ժողովուրդս, և թեթեւացուսցէ զբեռինս մեղաց ձերոց: Օրհնեսցէ տէր Աստ զտունս ձայս և զբնակութիւնս, և զխիմունս եկեղեցւոյս՝ ըստ այնմ որ ասէ. Այսօր եղեւ փրկութիւն տանս այսորիկ՝ ըստ աւետեացն Աբրահամու հանդերձ ազգաւ և ժառանգակցօք իւրովք: Օրհնեսցէ տէր Աստ զսպասաւորս տանս այսորիկ, զլուսարարս, զդռնաբացս, և անթառամ պսակացն արժանիս արասցէ: Օրհնեսցէ տէր Աստ զվստահովանողսդ և զապաշխարողսդ, և թողեալ զյանցանս ձեր՝ ոտ զպտոնկին և զմաքսաւորին: Օրհնեսցէ տէր Աստ զձերսդ՝ ոտ զձերան խորայելեան բանակին, և ոտ զձերուընին Սիմէոնի՝ որ զԱձորդին ի դիրկս իւր ընկալաւ, և հայցէր արձակիլ ի խաղաղութիւն: Օրհնեսցէ տէր Աստ զտղայս ձեր՝ ոտ զտղայս Եբրայեցւոց՝ որք առին ոստս արմաւենեաց, և ելին ընդ առաջ Տեառն. աղաղակէին և ասէին. Ովսաննա օրհնեալ որ գաս յանուն Տեառն: Օրհնեսցէ տէր Աստ զերիտասարդս՝ ոտ զերանելին Յովսէփ, որ հաճոյ եղեւ Աստ և օրհնեցաւ ի նմանէ: Օրհնեսցէ տէր Աստուած զկանայս՝ որպէս զկանայս իւղաբերս՝ որ եկին ի գերեզման փրկչին և լցան աւետեօք սուրբ յարութեան Տեառն: Օրհնեսցէ տէր Աստուած զժամակոչ քաղաքիս մերոյ. զի որպէս ձայն հրեշտակապետի յաղթող է առ ի զարթուցանել զննջեցեալս ի մահահանգիստ քնոյ, նոյնպէս և ձայն սորա յաղթող է առ ի հալածել զլեգէոնին ամենայն զօրօք իւրովք: Օրհնեսցէ տէր Աստուած զվերակացու տանս, զմշակս և զեղբինս, զհաշինս և զՀօտս սորա: Օրհնեսցէ տէր Աստ զանդաստանս մեր, և բուսուսցէ զնմ բոյս շահեկանութեան. ի բաց արասցէ զնմ վնաս և զբիծ, զհրայրեաց և զդալարկ, զժանտ, զկարկուտ, զմարախ, զջրեղէկ, զսառն եղեամնածին, և զնմ ցաւս և զնաշնամահ ի մարդոյ և յանասնոյ. և հալածեսցէ զլեգէոնին նմ զօրօքն իւրովք և առաքեսցէ յանդունդս. և զհրեշտակ խաղաղութեան առաքեսցէ և օրհնեսցէ զամենեսեան: Օրհնեսցէ տէր Աստ զամենեսեան զմիաբան զարսդ և զկանայսդ, զծերսդ և զտղայսդ, և փրկեսցէ զձեզ զամենեսեանդ յամ չարեաց. և ամրացուսցէ ընդ հովանեաւ աջոյն իւրոյ, և երկնից արքայութեանն արժանիս արասցէ: Օրհնեսցէ տէր Աստ զբնակութիւն քաղաքիս մերոյ, և հալածեսցէ զնմ չար և զղօրութիւն բռնացեալ թշնամւոյն: Օրհնեսցէ տէր Աստ զկրօնաւորսդ ընդ սբոյն Եղիայի, և ընդ Անտոնի ժառանգակիցս և մասնակիցս արասցէ: Օրհնեսցէ տէր Աստ զժողովուրդս նոր եկեղեցւոյս մերոյ առ հասարակ՝ զարսդ և զկանայսդ, զերիտասարդսդ. և երեւեցուսցէ զերեսս իւր ի ձեզ: Օրհնեսցէ տէր Աստ զվստահովանողսդ և արժանի արասցէ զձեզ լուացման նոր առաքելոցն ի վերնատանն: Եւ փոխանակ սրբապահութեան ձերոյ զեր-

կնայինն պարգեւեսցէ ձեզ կերակուր: Եւ փոխանակ ժուժկալութեանդ ձերոյ զոր ծարաւեցայք՝ յանմահական աղբերէն տացէ ձեզ ըմպել ջուր: Եւ փոխանակ գիշերային տքնութեան ձերոյ՝ ընդ հրեշտակս դասեսցէ զձեզ: Եւ փոխանակ լռակացութեանդ ձերոյ՝ անթառամ պսակօք զարդարեսցէ զձեզ: Եւ փոխանակ ողորմութեանդ ձերոյ որ առ աղքատս՝ յաջակողման բազմեցուսցէ:

Արդ՝ ո՛վ ածասէր ժողովուրդք և հաւատացեալք քրիստոսի, պահեցէք զպատուիրանս Տեառն և զերաւունս նորա, և մի՛ դադարիք և ձանձրանայք առնել ողորմութիւն. մինչ դեռ ժամանակս ի ձեռս է՝ գործեցէք զբարիս, զի զիմաստնէն ի փրկչէն մերմէ Յեսու քրիստոսէ յաւիտենական կեանս առնուցուք: Արդ՝ հատուցանողն բարեաց ամենեցուն տացէ եկեղեցեացս շինութիւն, քահանայիցս՝ ուղղափառութիւն, թագաւորաց և իշխանաց՝ վայելչութիւն, ծերոց՝ մխիթարութիւն, կրօնաւորաց՝ ժուժկալութիւն, և բիւրասարդաց՝ ողջախոհութիւն. մեղաց՝ լուծումն, հիւանդաց՝ բժշկութիւն, դիւաց՝ խորտակումն, անտաժեւոց՝ առողջութիւն, և փրկութիւն հոգւոց և մարմնոց: Եւ արդ՝ լսելով զայս ի բաց ընկեցէք յանձանց ձերոց զչարութիւն և զամ խարդախութիւն, թողէք իւրաքանչիւր եղբօր իւրում զյանցանս, և զամ խնդի զոր ունիք ընդ միմեանս և զամ չարութիւն. գործք բարիք բոլորովին ի կատարումն. սիրեցէք զՏէր յամ սրտի, և զկամս նորա կատարեցէք, ընդ ամ մարդոյ զնաղաղութիւն ունիցիք. հնազ լինիք և խոնարհ. լսել ձայնին որ ասէ, Յո՛ բնակեցայց՝ եթէ ոչ ի հեզս և ի խոնարհս և որք դողան ի բանից իմոց. խնդրեցէք զնաղաղութիւն և երթիցէք զհետ արդարութեան. յուսոյ ակն կալցիք յաւիտեանս յաւիտենից: Եւ Տէր ած արարիչն ամի՝ հաստատեսցէ զձեզ. և տացէ առատաբոյս բարիս՝ աստ և ի հանդերձեալսն. և արժանի արասցէ զձեզ դասիլ յաջակողմանն. և ննջեցելոց ծանօթից և անծանօթից զերծ-

նից արքայութեն պարգեւեսցէ. և քեզ Աշ մերոյ փառք յաւիտեանս. ամէն:

Զկնի տաղոյ. խնդրեսցուք: Եւ ասէն երէսուն Տէր ողորմեա ի ներ: Աղաչեմ. զուտ ամենազօր և հրաշալի տերութեանդ:

Եւ պնի սուրբ խաչն և աւետարանն սուրբ բեմին. և համբուրեն նախ սուրբ խաչն և աւետարանն, և ապա զոք տահանայքն: Եւ օրհնէ տահանայն զապաշխարողսն. և արձակին ողջունելով ընծեանս, և երթան խաղաղութեամբ:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ի յերկրին Հաւսու Հաղովքն ի գուռն եկեղեցւոյն: Եւ ասէն զձայնս Հաղոց ծանօթալ ողբութեան: Եւ նշխար գրծէ: Եւ ապա մտանէն յերեղեցին, և սկսանէն

Այս առ ած կարդացի: Փառք Հօր: Եւ ևս խաղաղ: Օրհնութիւն և փառք: Խոնարհեցո Եւ Ապրեցո: Մեսեղի:

Լուացայց սրբութեամբ զձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսեղանով քով Տէր:

Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քոյ. և զտեղի յարկի փառաց քոց:

Ընթերցուածս ի Ծննդոց: ԻԲ. 1:

Եւ եղեւ յետ բանիցս այսոցիկ փորձեաց ած զԱբրահամ և ասէ ցնա. Աբրահամ Աբրահամ. և նա ասէ. աւասիկ եմ: Եւ ասէ ցնա. առ դու զորդիդ քո զսիրելի զոր սիրեցեր՝ զԻսահակ. և գնա՛ դու յերկիրն բարձր, և հանցես զդա անդ յողջակէզ ի վր միոյ լերանց՝ յորոց ասացից քեզ: Եւ յարեաւ Աբրահամ ընդ առաւօտն, համեստեաց զէշ իւր. և առ ընդ իւր երկուս ծառայս և զԻսահակ զորդի իւր. և պատառեաց փայտ յողջակէզ, յարեաւ և գնաց. և եկն ի տեղին զոր ասաց նմա ած: Եւ յաւուրն երրորդի համ-

բարձ Աբրահամ զաչս իւր և ետես զտեղին ի հեռաստանէ: Եւ ասէ Աբրահամ ցպատանիս իւր. Նստարո՛ւք դուք այդր հանդերձ իշովդ. և ես և պատանեակս երթիցուք մինչեւ ցանդր, և երկիր պագցուք, և դարձցուք առ ձեզ. Եւ առ Աբրահամ զփայտ ողջակիզին, և եդ ի վր Իսահակայ որդւոյ իւրոյ. և առ ի ձեռն զհուրն և զսուր. և գնացին երկոքեան ի միասին: Եւ ասէ Իսահակ ցԱբրահամ ցհայր իւր. Հա՛յր: Եւ նա ասէ. զի՞ է որդեակ: Եւ նա ասէ. ահա հուր և ահա փայտ. ո՞ւր է ոչխար յողջակէզ: Եւ նա ասէ. Աստ տեսցէ իւր ոչխար յողջակէզ որդեակ: Գնացին երկոքեան ի միասին: Եւ եկին ի տեղին զոր ասաց նմա Աստ. անդ շինեաց սեղան Աբրահամ, և եդ ի վերայ զփայտն. և կապեաց զԻսահակ զորդի իւր. և եդ զնա ի սեղանն ի վր փայտին: Եւ ձգեաց Աբրահամ զձեռն առնուլ զսուրն և զնուլ զորդի իւր: Եւ կոչեաց զնա հրեշտակ Տեառն յերկնից, և ասէ. Աբրահա՛մ Աբրահա՛մ: Եւ նա ասէ ցնա. աւասիկ եմ: Եւ ասէ. Մի մխեր զձեռն քո ի պատանեակդ, և մի՛ ինչ առներ դմա. զի այժմ գիտացի թէ երկիւղած ես դու Աստ. և ոչ խնայեցեր յորդիդ քո սիրելի վր իմ: Համբարձ Աբրահամ զաչս իւր և ետես, և ահա խոյ մի կախեալ կայր զծառոյն Սաբեկայ զեղջերաց: Եւ գնաց Աբրահամ և առ զխոյն, և եհան զնա յողջակէզ փոխանակ Իսահակայ որդւոյ իւրոյ: Եւ կոչեաց Աբրահամ զանուն տեղւոյն այնորիկ՝ Տէր ետես. զի ասիցեն ցայսօր. ի լերինն Այնմիկ Տէր երեւեցաւ: Եւ կոչեաց հրեշտակ Տեառն զԱբրահամ երկրիցս անգամ յերկնից և ասէ. Յանձն իմ երդուայ, ասէ Տէր. փոխանակ զի արարեր դու զբանդ զայդ, և ոչ խնայեցեր յորդիդ քո սիրելի վր իմ. այո՛ օրհնելով օրհնեցից զքեզ. և բազմացուցանելով բազմացուցից զզաւակ քո իբրեւ զաստեղս երկնից բազմութիւն և իբրեւ զաւազ առ ափն

ծովու. և ժառանգեսցէ զաւակ քո զբաղաքս հակառակորդաց իւրոց: Եւ օրհնեսցին ի զաւակի քումէ ամ ազգք երկրի. փոխանակ զի լուար ձայնի իմոյ: 18:

Ընթերցուածս յԵսայեայ մարգարէէ: ԿԱ. 1:

Ոդի Տեառն ի վր իմ, վնէ և օծ իսկ զիս. աւետարանել աղքատաց առաքեաց զիս. բժշկել զբեկեալս սրտիւք, քարոզել գերեաց զթողութիւն և կուրաց տեսանել: կոչել ամ Տեառն ընդունելի, և օր հատուցման Աստ մերոյ. մխիթարել զամ սգաւորս: Տալ սգաւորաց Սիովնի փառս. փոխանակ մոխրոյն օծումն ուրախութեան. և սգաւորաց հանդերձ փառաց՝ փոխանակ ոգւոյն վհատութեան, և կոչեսցին նոքա ազգք արդարութեան՝ տունկ Տեառն ի փառս: Եւ շինեսցեն զաւերական յաւիտենից. և զյառաջագոյն աւերեալսն կանգնեսցեն: և նորոգեսցեն զքաղաքս աւերեալս յազգաց մինչեւ յազգս: Եւ եկեսցեն օտարածինք հովիւք խաշանց քոց, և այլազգիք մաճակալք և այգեգործք քո: Բայց դուք քահանայք Տեառն կոչիջիք, և պաշտօնեայք Աստ մերոյ անուանիջիք. զղօրութիս ազգաց կերիջիք, և մեծութեք նոցա քանչելի լինիջիք: փոխանակ ամօթոյն ձերոյ կրկին ուրախութեան, և փոխանակ անարգանաց ձերոց ցնծութեան. և ապա զերկիրն յերկրորդում ժառանգեսցեն. և ուրախութեան յաւիտենից ի վր գլխոց նոցա: 7:

Ընթերցուածս ի Գործոց առաքելոց: Ա. 15:

Եւ յաւուրսն յայնոսիկ յարուցեալ Պետրոս ի մէջ եղբարցն՝ ասէ. և էր անդ բազմութիւն անուանց իբրեւ Հարիւր և քսանից: Ա՛րք եղբարք՝ պարտ էր կատարել գրոյն, զոր յառաջագոյն ասաց Հոգին Սբ ի բերանոյ Դաւթի՝ վն Յուդայի, որ եղեւ առաջնորդ ունելեացն Յնի. զի ի թիւս մեր էր ընդ մեզ. և հասեալ էր նմա վիճակ պաշտամանս այսորիկ: Սա ստացաւ գեօղ ի վարձուց անիրաւութեան. և ուռուցեալ հերձաւ ընդ

մէջ, և հեղաւ ամ փոր նէ: Եւ յայտնի եղեւ ամենեցուն որ բնակեալ են Երուսաղէմ. մինչեւ կոչել գեղջն այնմիկ բարբառովն իւրեանց Ակեղդամայ, այսինքն Ը գեօղ արեան: Զի գրեալ է ի գիրս սաղմոսաց. Եղիցի բնակութիւն նո՛ւ աւերակ, և մի՛ ոք լիցէ՝ որ բնակիցէ ի նմա. և զկարգ նո՛ւ առցէ այլ: Արդ՝ պարտ է յարանցս այսցանէ՝ եկելոցս ընդ մեզ յամ ժամանակի յորում մուտ և ել առ մեզ Տէր Յն, սկսեալ ի մկրտութենէն Յովհաննու մինչեւ յօրն յորում վերացաւ ի մէնջ՝ վկայ յարութեան նո՛ւ ընդ մեզ լինել միում ի սոցանէ: Եւ կացուցին երկուս. զՅովսէփ, որում Բարսաբայն կոչէին, որ անուանեցաւն Յուստոս, և զՄատաթիա: Եւ կացեալ յաղօթս՝ ասեն. դու Տէր սրտագէտ ամի, յայտնեա զմի ոք՝ զոր ընտրեցեր ի սոցանէ յերկոցունց՝ առնուլ զվիճակ պաշտամանս այսորիկ և զառաքելութենէ, յորմէ անկաւ Յուդաս՝ գնալ ի տեղի իւր: Եւ ետուն վիճակս նե՛ւ, և ելանէր վիճակն Մատաթեայ. և համարեցաւ ընդ մեռասան առաքեալսն: 26

Ապա Սաւղոս Ծ. սպողջէն Յայնէ:

Կց. Կակուղ էին բանք նոցա քան զձէթ, և ինքեանք որպէս սրեալք:

Փխ. Ո՛ւնկն դիր Ա՛ծ աղօթից իմոց, և մի՛ անտես առներ զինդրուածս իմ:

Նայեա առ իս և լո՛ւր ինձ, զի տրտմեցայ ես ի ձանձրանալ իմոմ և խռովեցայ:

Ի ձայնէ թշնամւոյն և ի նեղել մեղաւորին խոտորեցան ինձ անիրաւութիք, բարկութիք ոխս պահէին ինձ:

Սիրտ իմ խռովեցաւ ինձ, և երկիւղ մահու անկաւ ի վերայ իմ:

Ա՛հ և դողումն եկն ի վե՛ր իմ, և ծածկեաց զիս խաւար:

Ասէի, տայր ոք ինձ թեւս որպէս աղաւնւոյ, զի թռչէի վերանայի, հեռացեալ դադարէի յանապատի:

Ակն ունէի յԱ՛յ, որ փրկէ զիս ի կարճմտութենէ, ի զայրանալոյ և ի մրրկեալ նեղսրտութենէ:

Ընկլո՛ Տէր և բաժանեա՛ զլեզուս նո՛ւ. զի տեսի զանօրէնութիւն և զհակառակութիւն ի քաղաքի:

Ի տուէ և ի գիշերի շուրջ եղէն զպարսպօք նո՛ւ անօրէնութիք. չարիք և մեղք են ի մէջ նոցա. և ոչ պակասեաց ի հրապարակաց նոցա վաշխ և նենգութի՛ք:

Զի թէ թշնամւոյն նախատեալ էր՝ համբերէի արդեօք, կամ ատելւոյն մեծաբանեալ էր ի վերայ իմ՝ թագչէի արդեօք ի նմանէ:

Իսկ արդ դու մարդ հաւասար իմ, առաջնորդ իմ և ծանօթ իմ:

Ապաքէն ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ և քեզ կերակուր. զի գնայաք միաբանութի՛ք ի տան Ա՛յ:

Եկեսցէ մահ ի վե՛ր նո՛ւ, և կենդանւոյն իջցեն ի գժոխս. զի չարութի՛ք է ի բնակութի՛ն նո՛ւ և ի մէջ նո՛ւ:

Ես առ Ա՛ծ կարդացի. և Լուաւ ինձ Յերեկոյս և ի վաղորդայն և ի հասարակ աւուր:

Պատմեցի և ասացի, և լուիցէ ձայնի իմում. փրկեսցէ խաղաղութի՛ք զանձն իմ ի մերձաւորաց իմոց. զի կարեօք հասին ի վե՛ր իմ:

Լուիցէ Ա՛ծ և խոնարհ արասցէ զնո՛ւ. այն որ յառաջ է քան զյաւիտեանս:

Զի ոչ գոյր նոցա փոխանակ. և ոչ երկեան յԱ՛յ:

Զգեաց զձեռն իւր ի հատուցանել նո՛ւ. և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա:

Բաժանեցան ի սրտմտութի՛ն երեսաց նո՛ւ. և եհաս ի սիրտս նոցա:

Կակուղ էին բանք նո՛ւ քան զձէթ. և ինքեանք որպէս սրեալք:

Ընկեա՛ ի Տէր զհոգս քո, և նա կերակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան սասանութի՛ն արդարոյ:

Դու Ա՛ծ իջուսցես զնո՛ւ ի գուբ ապականութի՛ն. արք

արիւնահեղք և նենգաւորք մի՛ հասարակեսցեն զաւուրս իւրեանց, այլ ես ի քեզ տէր յուսացայ:

Ասա ցո-ղէջին ասէն ի ընթ-:

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ,

Որպէս խունկ առաջի քո տէր:

Ջերեկոյի զաղօթս մեր ընկալ տէր,

Եւ զտարածումն ձեռաց մերոց:

Քաջ. Աղաչեսցուք, կա՛ց գանչ:

ՀաՀՔՒՅԻ ԱԿ: Ա՛յսօր կարգեցա՛ւ օրինակ խոնարհո՛ւթե ի յո՛ւղղութի՛ վարո՛ւց մերոց: Ա՛յսօր տէրըն մե՛ր լըւանայր զոտս աշակերտացն և պատուիրէր զայս ասե՛լով: Մի՛ ոմն ի ձէնջ եղբա՛ւրք մա՛տնե՛լոց է զիս ի մա՛հ. և որոշե՛ց յաշակերտացդ: Փառք Հօր: Զայն լըւեա՛լ պետրոսի՛ ա՛ռնարկէր առ Յի՛սո՛ւս հարցանել թէ ո՛վ է՛ր: Այժմ և: Բանըն զո՛ր ա՛սաց Յիսո՛ւս տրտմեցոյց զնո՛ւր զաշակերտսն, եւ խռո՛վեցան ա՛մենեքեան:

Քաջ. Վ՛ն խաղաղութե: Աղջ+. Հայր գթած:

Եւ ապա տրանէն ի պատարագ:

Զինէ պատարագին Սաղմո ԻԲ:

Կց. Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան՝ ակն յանդիման նեղչաց իմոց:

Փխ. Տէր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի:

Ի վայրի դալարուղ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս:

Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդարութե՛ վը՛ն անուան իւրոյ:

Թէպէտ և գնացից ես ի մէջ ստուերաց մահու, ոչ երկեայց ի չարէ. զի դու տէր ընդ իս ես:

Ցուպ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան, ակնյանդիման նեղչաց իմոց:

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս:

Ողորմութի՛ քո տէր զհետ իմ եկեսցէ զա՛մ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ ի տան տէ՛ն ընդ երկայն աւուրս:

Ե՛ յայնէ սաբէա՛ն է բե՛ն. Որթո՛ւ:

Ե՛ կոչո՛ն է բե՛ն՝

Ա՛ե՛պոլն ըս՛ա Մաբէոսէ: ԺԴ. 1:

Զտէրն մեր ցե՛ Քրիստոս

Եւ էր զատիկն և բաղարջակերք յետ երկուց աւուրց. խնդրէին քահանայապետքն և դպիրք՝ եթէ զիա՛րդ զնա նենգաւ կալեալ սպանանիցեն: Բայց ասէին՝ թէ մի՛ ի տօնի աստ, զի մի խռովութի՛ւն լինիցի ի ժողովրդեանն: Եւ մինչ էր ի Բեթանիա՝ ի տան Սիմոնի բորոտի բազմեալ՝ եկն կին մի, որ ունէր շիշ իւղոյ նարդեան ազնուի մեծագնոյ, և բեկեալ զշիշն՝ եհե՛ղ ի վե՛ր գլխոյ նորա: Եւ աշակերտքն զբարկին և ասէին. ընդէ՞ր եղեւ կորուստ իւղոյդ այդորիկ: Կարէր էր զայդ իւղ վաճառել աւելի քան երեքհարիւր դահեկանի և տալ աղքատաց. և զայրանային նմա յոյժ: Եւ ցե՛ասէ ցնո՛ւն, թո՛ղ տուք դմա, զի՛ աշխատ առնէք. զի գործ մի բարի գործեաց դա յիս: Ցա՛մ ժամ զաղքատս ընդ ձեզ ունիք, և յորժամ կամիք՝ կարող էք առնել նո՛ւ բարիս. այլ զիս ոչ յա՛մ ժամ ընդ ձեզ ունիք: Դա զոր ունէրդ՝ արար. յառաջագոյն խնկեաց զմարմին իմ ի նշան պատանաց: Ամէն ասեմ ձեզ. ուր և քարոզեսցի աւետարանս այս ընդ ա՛մ աշխարհ՝ և զոր արար դա՝ խօսեսցի վը՛ն յիշատակի դորին: Եւ ցուցա Սկարիովտացի՝ մի յերկոտասանից անտի՝ գնաց առ քահանայապետսն՝ զի մատնեսցէ զնա նո՛ւ: Նոքա իբրեւ լուան՝ խնդացին, և խոստացան տալ նմա արծաթ: Եւ խնդրէր թէ զիարդ պարապով մատնեսցէ զնա: Եւ յառաջնո՛ւմ աւուր բաղարջակերացն՝ յորո՛ւմ զպատիկն զենո՛ւին, ասեն ցնա աշակերտքն. ո՞ւր կամիս՝ եր-

թիցուք պատրաստեսցուք՝ ղի կերիցես զզատիկն: Եւ առաքէ երկուս յաշակերտաց անտի, և ասէ ցնոսա. երթայք ի քաղաքն, և իբրեւ մտանիցէք ի քաղաքն՝ պատահեսցէ ձեզ այր մի՝ որ սափոր ջրոյ յուսս ունիցի, երթայք զհետ նորա: Եւ յորս տունն մտանիցէ՝ ասասջիք ցտանուտէրն. վարդապետ ասէ՝ ո՞ւր են իջեւանքն, ուր աշակերտօքս ուտիցեմ զզատիկն: Եւ նա ցուցցէ ձեզ վերնատուն մի մեծ զարդարեալ. անդ պատրաստեսջիք մեզ: Եւ գնացին պատրաստել աշակերտքն նորա. եկին ի քաղաքն. և գտին ոպէ ասացն նոցա. և պատրաստեցին զզատիկն: Եւ իբրեւ երեկոյ եղեւ՝ գայ երկոտասանիւքն հանդերձ: Եւ իբրեւ բազմեցան և դեռ ուտէին՝ ասէ ցնոսա. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի մի ոմն ի ձէնջ մատնելոց է զիս, որ ուտէ իսկ ընդ իս: Եւ նոքա սկսան տրտմել, և ասել մի ըստ միոջէ. մի թէ ես իցեմ, և միւսն՝ մի թէ ես իցեմ: Նա պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. մի յերկոտասանից այտի, որ միսեաց ընդ իս ի սկաւառակդ: Այլ որդի մարդոյ երթայ՝ ոպէ և գրեալ է վասն նորա. բայց վայ իցէ մարդոյն այնմիկ՝ յորմէ ձեռս որդի մարդոյ մատնեսցի. լաւ էր նմա՝ թէ չէր իսկ ծնեալ մարդն այն: Եւ մինչդեռ ուտէին, առեալ Յեսի Հայ՝ օրհնեաց և եբեկ, ետ նոցա, և ասէ. առէք՝ այդ է մարմին իմ: Եւ առեալ բաժակ՝ գոհացաւ և ետ նոցա, և արբուին ի նմանէ ամենեքեան: Եւ ասէ ցնոսա. այս է արիւն իմ նորոյ ուխտի, որ հոսանակ բազմաց հեղու: Ամէն ասեմ ձեզ, թէ ոչ ևս յաւելից ըմպել ի բերոյ որթոյ մինչեւ ցօրն ցայն՝ յորժամ արբից զնա նոր յարքայութեան Աւ: Եւ գոհացեալ՝ ելին ի լեառն ձիթենեաց: 26:

Քարոզ. Խնդրեսցուք: կեցո՛ ընդ: Աղօ՛թ. Թագաւոր խաղաղութեան:

Եւ արձակէն խաչակնքութեամբ:

ԿԱՐԳ ՈՏՆԱԼՈՒԱՅԻՆ

ՄԵԾԻ ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ ԵՐԵԿՈՅԻՆ

ԸՍՏ ՈՐՈՒՄ ԱՍԱՑՆ ՅԻՍՈՒՍ, ԹԷ ՕՐԻՆԱԿ ՄԻ ԵՏՈՒ ՁԵԶ.

Զոր արարեալ է Սրբոյն Եփրեմի Ասորւոյ. զոր եւ թարգմանեաց սուրբ դիտապետն Հայոց մեծն Գրիգոր Վկայասէր:

Ցերեկոյէ ոտնալուացեալն ցինէ կատարման առաքն պատրաստելոյն, ի տանեղբարդ ժամուն ժողովին ի գուռն եկեղեցւոյն, յաջակողմեան պարտասս առնելով ընտրեալ խորհրդական լուացմանն: Եւ զնեն զառաքն Ա-ետրոսեան ի վերայ սեղանոյ առաջի եկեղեցւոյն, և զկենսաւէտն առաքն ի ձեռս տհասանայի ինձ. և մոգեղէն երկիւղ ի ձեռս սպասաւորաց: Եւ կացցեն յոլջե և յահեկէ առաջանին՝ հանդերձ մոգեղինօք լուացելովք և անուշահոտն խնկովք:

Եւ սարկաւագն տրոշէ: Եւ եւս խաղաղութեան: Եւ ապա եպիսկոպոսն և կամ ինէ այլ ոտ ի գլխաւոր երիցանցն ինչ, կամ վանից երէց, կատարէ զոտնալուացն, որոմ հաւատացեալ ժողովուրդն օրն, ասէ. Օրհնութիւն և փառք:

Եւ սկսանի հանդերձ բազմութենաբն ողբայն՝

Սաղմոս Ծ.

Կց. Յօղեա յիս մշտական և նոր եղիցի. լուա և քան զձիւն սպիտակ եղիցի:

Փխ. Ողորմեա ինձ Աստուած՝ ըստ մեծի ողորմութեան քումմ. ըստ բազում գթութեան քումմ քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս:

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ:

Քեզ միայն մեղայ ես, և զչար առաջի քո արարի:

Որպէս արդար եղիցիս ի բանս քո. և յաղթեսցես ի դատելն քո:

Անօրէնութեք յղացաւ. և ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու ես ճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստութեք քով յայտնեցեր ինձ:

Ցօղեա՛ յիս մշտակաւ, և նբ եղէց. լուա՛, և քան զձիւն սպիտակ եղէց:

Լսել՛ արա ինձ ես զցնծութիւն և զուրախութիւն. և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք:

Դարձո՛ զերեսս քո ի մեղաց իմոց, և զամ անօրէնութիս իմ քաւեա՛ յինէն:

Սիրտ սուրբ հաստեա՛ յիս Աե՛ն, և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի իմում:

Մի՛ ընկենուր զիս ես յերեսաց քոց. և զՀոգի՛ քո նբ մի՛ հաներ յինէն:

Տո՛ւր ինձ զցնծութիւն փրկութե՛ն. և հոգւով պետուե՛ քո հաստատեա՛ զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո. և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարենէ Աստուած, Աստուած փրկութեան իմոյ. և ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում:

Տէր երեք զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիս քո:

Թէ կամեցեալ էիր պատարագս՝ մատուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ Աստ հոգի խոնարհ. զսիրտ նբ և զհոգի խոնարհ Աե՛ ոչ արհամարհէ:

Բարի՛ արա Տէր կամ՛ք քովք Սիովնի. և շինեսցին պարիսպք Երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութե՛, ուխտիդ պատարագս հանցեն ի սեղան քո զուարակս:

Ապա Շաբաթ Ակ:

Ա՛յսօ՛ր կարգեցա՛ւ օրինակ խոնարհո՛ւթե՛, ի յո՛ւղղութի՛ն վարո՛ւց մե՛րոց: Ա՛յսօ՛ր Տէրըն մե՛ր լե՛ւանայր զո՛տս աշակերտա՛ցն, և պա՛տուիրէր զա՛յս ա՛սե՛լով: Մի՛ ո՛մն ի՛ ձէնջ եղբա՛ր զ մա՛նե՛լոց է զիս ի՛ մա՛հ, և ո՛րոշի՛ յա՛շա՛կերտա՛գդ: Զա՛յն լսեա՛լ Պետրոսի՛ ա՛ննա՛րկէր առ Յի՛սո՛ւսն՝ Հա՛րցանե՛լ թէ՝ ո՞վ է՛ իւր: Բա՛նըն զո՛ր ա՛սաց Յի՛՝ տե՛ղեաւ զնա՛ւ զա՛շա՛կերտն, եւ խոո՛վեցա՛ն ա՛մե՛նեքե՛ան:

Ապա սուրբ-ածն խորհ:

Եւ եւս գոհութի՛ւն և երկրպագութի՛ւն մատուցցուք Տե՛ւն մերոյ և փրկչի՛ն Յի՛ւ քե՛ի, որ է ճառագայթ փառաց, և ծագումն էութե՛ւն անսկզբնական բնութե՛ւն Հօր: Որ նոյն ինքն այսօր անբաժանելի գոլով յէական լուսոյն, խոնարհեցոյց զինքն յաղքատ բնութիս մեր, առեալ զկերպարանս ծառայի, կատարեաց զտնօրինական փրկագործութի՛ւնն, լուաց զոտս աշակերտացն յօրինակ մեզ: Աղաչեսցուք և խնդրեսցուք ի նմանէ, զի և այժմ խոնարհեսցի մարդասիրութի՛ւնն իւրով ի ժողովարանս մեր, և լուացմամբ երեւելի ջրովս այսմիկ՝ շնորհօք սրբեսցէ զաներեւոյթ հոգիս մեր ի մեղաց մերոց: Ամենակալ Տէր Աե՛ մեր կեցուսցէ և ողորմեսցի:

Եւ ժողովուրդն ասէն ի ՚ի՛ւր երե՛ Տէր ողորմեա՛:

Եւ ապա եպիսկոպոսն կամ սարկաւագն ասէ զաղօթս ըսյս:

Փառաւորեմք զքեզ Տէր մեր և փրկիչ ցո՛ւ քո՛ մաածին Որդի և բան Հօր, Տէր և արարիչ հրեշտակաց և մարդկան, Աե՛ հուր կիզեալդ, որ և հրեղէն զօրութի՛ւնքն զարհուրեալ սարսափին նայել ի պատիւ փառաց աե՛ւթե՛ւդ քո, ուստի և սերովբէքն թեւասքօղեալ ծածկէին զդէմս իւրեանց՝ անդադար փառաբանութի՛ւն

մատուցանելով առաջի աթոռոյ տէրութեդ քո: Դու Տէր և այժմ ի լման ժամանակի փրկութեես մերում հաճեցար լինել մարդ ի նը և յանարատ կուսէն Մարիամայ, և ընդ ամ կիրս մարդկութեան անցանելով՝ բաց ի մեղաց, բարձեր զպարտիան Ադամայ յածադործ մարմնդ քո, զոր ի մերմ բնութէս ընկալար, և զամ կատարեցեր ըստ օրինացն, փրկելով զմեզ յանիծից օրինացն: Եկիր ի վերնատունն՝ կատարելով և զայն եւս զմովսիսադիր ստուերակերպ օրէնսդրութենն: Եւ որ սպասաւորեալ պաշտիս յաննիւթական հրեղինացն, ըստ որում կրկնի քեզ ամ ծուներ երկնաւորաց և երկրաւորաց և սանդարամետականաց, այսօր անօրինական մարդասիրութէք խոնարհեցար ի ծունկս քոյոց սէց առաքելոցն, լուացեր զոտս հողեղէնս, և զբարւոք և զգեղեցիկ կարգ աւանդելով մեզ:

Եւ արդ Տէր բարերար և բազմողորմ, ոչ և յայնժամ ազդ արարեալ դաստիարակեցեր զմեզ՝ կերպարանակից լինել փրկագործ խոնարհութեդ քոյ, ընդհեա և այժմ մեղաւոր ծառայիցս քոյ, որք յերեսս անկեալ աղաչեմք զգութէդ մարդասէր ընդհայց քոյ՝ զքաւութէն մեզաց. ոչ զի օրինակաւ ջրոյս այսորիկ՝ յորս լուանամք զոտս միմեանց՝ և տկար անձամբք մերովք զկենարար աւանդութէս քո կատարեմք, հեղցես ի մեզ զամենասուրբ և զամենաղօր ընդհայս քո, և մաքրեսցես զմեզ յամ աղտեղութենց և ի շաղախմանց մեզաց մերոց: Հեռացո՛ ի մէնջ զամ հպարտութէն և զամբարտաւանութէն, զոր էած բանսարկուն ի վէր տկար բնութենս մերում պատրանօք իւրովք: Արժանաւորեա զմեզ՝ մտաց աչօք լուսաւոր ճառագայթիւք նայել ի կենսաբեր անօրէնութէն քո: Զգեցո՛ մեզ Տէր զճշմարիտ խոնարհութէն և զհեզութէն և զքաղցրութէն, և զսէր քո՝ որ է լուծն օրինաց քոց, զոր կատարեցեր և ուսուցեր մաքրափայլ աշակերտաց քոց, ոչ զի և մեք կատարեալով զհիշատակ փրկաւէտ չարչարանաց քոց, ընդ դաստ սէց առաքելոցն արժանի լինցուք տօնել զլուսափայլ յարութիւն քո, և ընդ նոսին խոստովանելով զքեզ Քրիստոս Աստուած մեր, փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ՝ այժմ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Վարձեալ երկիր պագանեմք, և փառաւորեմք զքեզ Քն Աձ մեր, որ եսդ էակից Հօր և համագոյակից նը Հոգւոյն, որ միշտ փառաւորեալ օրհնիս անդադար սրբասաց ձայնիւ ի հոգեղէն և ի հրեղէն զօարթնոցն անպատմելի և հրաշազարդ գեղապարութէք: Հաճեցար և ի հողեղինացս ընդունել զօրհնաբանութէն, որք ի քոյոց նը սէց առաքելոցն ընկալեալք զաւանդութիւն, և ըստ կարի մերում զվերնոցն բերելով զնմանութէն, պարառեալ կամք առաջի քոյոց տէրութեանդ՝ հանդերձ զգալի անուշահոտութէք: Ընկալ Տէր և զնուիրս զայս ի մէնջ մեղաւորացս, զոր մատուցանեմք քեզ ի ժամուս յայսմիկ, որ է յիշատակ խոնարհութէն քո՝ զոր վն մեր կատարեցեր, և լո՛ զմեզ յանուշահոտութենց մարմնատիպ ածութէն քոյ՝ զոր վն մեր զգեցար, և ի ձեռն լուացմանս այսորիկ նիւթականի լուա և մաքրեա զաներեւոյթ ոգիս մեր ի թունից մահաբեր վիշապին. և արժանաւորեա զմեզ՝ մաքուր տաճար և օթեվան լինել սէց Երրորդութենդ՝ այժմ և միշտ:

Եւ յետ այսորիկ կապարիչ ծոցածոյն՝ ասելով զոր ասիցէ ի կոնդակն խաչատման: Եւ այս կանոն կապարիչ:

Ասէն Յայնէ Սաղմոս ԻԸ:

ԿՅ. Զայն Տեառն ի վերայ ջուրց, և Աձ փառաց որոտաց, և Տէր ինքն ի վերայ ջուրց բազմաց:

ՓԽ. Մատուցէք Տեառն՝ որդիք Այ. մատուցէք Տէն զորդիս խոյոց:

Մատուցէք Տէն զփառս և զպատիւ. մատուցէք Տէն

զփառս անուան նր. և երկիր պագէք Տ֊ն ի սրահ սրբութե՛ն նորա:

Ձայն Տ֊ն ի վր՛ ջուրց, և Ա֊ծ փառաց որոտաց. և Տէր ի՛նքն ի վերայ ջուրց բազմաց:

Ձայն Տ֊ն զօրութե՛ց, և ձայն Տ֊ն մեծվայելչութե՛ց:

Ձայն Տ֊ն փշրէ զմայրս. և մանրեսցէ Տէր զմայրսն Լիբանանու:

Մանրեսցէ զնս ոտ զմատաղատունկսն Լիբանանու. որ սիրելին է ոտ զորդիս միեղջերուի:

Ձայն Տ֊ն հատանէ զբոց ի հրոյ. ձայն Տ֊ն շարժէ զանապատն. և խռովեցուցանէ Տէր զանապատն կադէս:

Ձայն Տ֊ն հաստատէ զեղջերուս. և յայտնի առնէ զանտառս:

Ի տաճարի նր ամենեքեան ասասցեն փառս նմա:

Տէր զջրհեղեղս զնստուցանէ և ցածուցանէ. թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեան:

Տէր զօրութի՛ ժողովրդեան իւրում տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ի խաղաղութի՛:

Ընթերցուածս Յեզից: Լ. 17:

Խօսեցաւ Տէր ընդ Մովսեսի և ասէ: Արա՛ աւազան պղնձի և զնարիսխ նորա պղնձի, առ ի լուանալոյ ի նմա. և դիցես զնա ընդ խորանն վկայութեան և ընդ սեղանն. և արկցես ի նա ջուր: Եւ լուասցեն Ահարովն և որդիք նր ի նմանէ զձեռս և զոտս իւրեանց: Յորժամ մտանիցեն ի խորանն վկայութի՛ լուասցին ջրով և մի՛ մեռանիցին. կամ յորժամ մերձենայցեն ի սեղանն պաշտել և հանել զողջակէզսն Տ֊ն՝ լուասցեն զձեռս և զոտս իւրեանց, զի մի՛ մեռանիցին: Եւ եղիցի նոյ օրէնս յաւիտենական, նմա և ազգաց նր յետ նորա: 21:

Ընթերցուածս յերրորդ Թագաւորութե՛ց: Է. 38:

Եւ արար Քիրամ տանն պուտնարդս պղնձիս. և ուներ պուտնարդ մի քառասուն սափոր. ի չորից կանգնոց պուտնարդ մի չափով. և պուտնարդ մի ի վր՛ միոյ մեքենովքացն՝ տասնեցունց մեքենովքացն: Եւ եդ զմեքենովքսն՝ հինգ յուսոյ տանն յաջմէ, և զհինգն յուսոյ տանն ի ձախմէ. և ծովն յուսոյ տանն ընդ աջմէ ընդ արեւելս ի հարաւոյ կողմանէ: Եւ արար Քիրամ զսանսն և զչեռուցիչսն և զտաշտսն. և կատարեաց Քիրամ առնել զամենայն գործն զոր արար արքայի Սողովմոնի ի տանն Տեառն: 40:

Ընթերցուածս յերկրորդ Մնացորդաց: Դ. 2:

Եւ արար Սողովմոն զծովն հալածոյ ի տասն կանգնոյ զչափն բոլորակ շուրջանակի. և ի հինգ կանգնոյ զբարձրութի՛. և շուրջանակի յերեսուն կանգնոյ: Եւ նմանութի՛ եղանց ի ներքոյ նր՝ որք շուրջ կային՝ ի տասն կանգնոյ շուրջ պատեալ զնովաւ. և ձուլեցին զզուաբական ըստ ձուլածոյն իւրեանց: Ոտ արարին զնս երկոտասան զուարակս. երեքն հայէին ի հիւսիս, և երեքն հայէին յարեւմուտս, և երեքն հայէին ի հարաւ, և երեքն հայէին յարեւելս. և ծովն ի վր՛ նց. և յետոյքն իւրեանց ի ներքոյ: Եւ թանձրութի՛ ծովուն թզաւ. և շուրթն նր իբրև զշուրթն բաժակի քանդակեալ բոյս շուշանի. և տանէր երիս հազարս չափ: Եւ կատարեաց զնա. և արար աւազանս տասն. և եդ զհինգն յաջմէ, և զհինգն ի ձախմէ լուանալ ի նն զգործ ողջակիզացն. և ողողել ի նն. և ծովն առ ի լուանալ ի նմա քահանայիցն զնքեանս: 6:

Ընթերցուածս Եսայեայ մարգարէ՛: Խդ. 2:

Ոտ՛ երկնչէր ծառայ իմ Յակոբ և սիրեցեալդ իմ Ի՛սրայէլ՝ զոր ընտրեցի: Զի ես տացց ջուր ի ծարաւ՝ որոց գնան յանջրդուպ. եդից զոգի իմ ի վր՛ զաւակի քո, և զօրհնութի՛ս իմ ի վր՛ որդւոց քոց: Եւ զուարճասցին իբրեւ զխոտ ջրաբղի, և իբրեւ զուռ ի մէջ ջրոց գնացից: Մին ասիցէ՝ Ա՛յ եմ ես. և միւսն խրախոյս

բարձցէ յանուն Այ Յակովբայ. և միւսն եւս գիր հանցէ ձեռամբ իւրով՝ թէ Այ եմ ես, և յանուն Իսրայէլի խրախոյս բարձցէ: Այսպէս ասէ Աստուած Թագաւորն Իսրայէլի, որ փրկեացն զնա՝ Աստուած զօրութեանց: 6:

Պետրոսի առաքելոյն ի կաթուղիկեայց առաջին Թղթոյն է ընթերցուածս: գ. 17:

Օ՛ի լաւ է բարեգործաց, եթէ կամիցին ըստ Այ կամացն չարչարել՝ քան չարագործացն. զի և քե մի անգամ վե մեղաց ի վե՛ ձեր մեռաւ, արդարն ի վե՛ անարդարոց. զի զձեզ մերձեցուսցէ առ Ա՛. թէպէտ և մեռաւ մարմնով, այլ կենդանի է Հոգւով: Որով և ոգւոցն որ էին ի բանտին՝ երթեալ քարոզեաց՝ երբեմն ապստամբելոցն, յորժամ ներէր նո՛ Այ երկայնմտութիւնն յաւուրս Նոյի, յորս տապանն կազմէր. յոր նուաղուկնք՝ այս ինքն ոգիք իբրեւ ութ ապրեցան ի ջրոցն: Որ և զձեզ ըստ նմին օրինակի կեցուսցէ մկրտութիւնն. ոչ զմարմնոյ աղտն ի բաց ընկենլով՝ այլ զբարուք մտացն հանդէս առ Ա՛ ի ձեռն յարութեն Յի՛ քե. որ է ընդ աջմէ Այ երթեալ յերկինս, ի հնազանդել նմա հրեշտակաց և իշխանութեանց և զօրութեանց: 22:

Պօղոսի առաքելոյն ի կորնթացւոց առաջին Թղթոյն է ընթերցուածս: ժ. 1:

Ոչ կամիմ եղբարք իցէք ևղբարք, զի հարքն մեր ամենեքին ընդ ամպովն էին. և ամենեքին ընդ ծովն անցին. և ամենեքին ի Մովսէս մկրտեցան՝ յամպն և ի ծովն. և ամենեքին զնոյն հոգեւոր կերակուրն կերան, և ամենեքին զնոյն հոգեւոր ըմպելին արբին, զի ըմպէին ի հոգեւոր վիմէն՝ որ երթայր զհետ նո՛. և վէմն էր ինքն քե: 4:

Յովհաննու առաքելոյն ի կաթուղիկեայց առաջին Թղթոյն է ընթերցուածս: գ. 7:

Սիրելիք՝ սիրեսցուք զմիմեանս, զի սէր յԱյ է. և ամ՛ որ սիրէ՝ յԱյ է ծնեալ և ճանաչէ զԱ՛: Եւ որ ոչն սիրէ՝ ոչ ճանաչէ զԱ՛, զի Ա՛ սէր է: Եւ զի յայսմ երեւեցաւ սէրն Այ ի մեզ, զի զՈրդին իւր միածին առաքեաց յաշխարհ, զի եղիցուք նովաւ կենդանիք: Յայսմ է սէրն, ոչ զի մեք սիրեցաք զԱ՛՝ այլ զի նա սիրեաց զմեզ. և առաքեաց զՈրդին իւր ի քաւութիւն մեղացն մերոց: Սիրելիք՝ եթէ Ա՛ այնպէս սիրեաց զմեզ, ապա և մեք պարտիմք զմիմեանս սիրել: Զա՛ ուրուք երբեք չէք տեսեալ. եթէ սիրեսցուք զմիմեանս՝ Ա՛ ի մեզ բնակէ, և սէր նո՛ ի մեզ կատարեալ է: Այսուիկ գիտեմք, եթէ մեք ի նմա բնակեալ եմք, և նա ի մեզ, զի ի Հոգւոյն իւրմէետ մեզ: Եւ մեք տեսաք և վկայեմք՝ զի Հայր առաքեաց զՈրդին իւր փրկիչ աշխարհի: Որ ոք խոստովանեսցի՝ եթէ Յի՛ է որդի Այ, Ա՛ ի նմա բնակէ, և նա յԱ՛: Եւ մեք հաւատացաք, և ծանեաք զսէրն Այ զոր ունի առ մեզ: Ա՛ սէր է. և որ կայ ի սէրն՝ բնակեալ է յԱ՛ և Ա՛ ի նմա բնակէ: Յայսմիկ կատարեալ է սէրն նո՛ ի մեզ, զի համարձակութիւն ունիցիմք յաւուրն դատաստանի. զի ոպ և նայն է՝ նոյնպէս և մեք եմք յաշխարհիս յայսմիկ: Երկիւղ ոչ գոյ ի սէր, այլ սէրն կատարեալ ի բաց մերժէ զերկիւղն. զի երկիւղ ընդ տանջանաց է, իսկ որ երկնչէն՝ չէ կատարեալ ի սէրն: Մեք սիրեսցուք զԱստուած, վասն զի նա նախ սիրեաց զմեզ: Եթէ ոք ասիցէ՝ եթէ սիրեմ զԱստուած, և զեղբայր իւր ատիցէ, սուտ է. որ ոչ սիրէ զեղբայր իւր՝ զոր տեսանէ, զԱստուած զոր ոչն ետես՝ զնա՞րդ կարիցէ սիրել: Եւ զայս պատուէր ունիմք առ ի նմանէ, զի որ սիրէ զԱստուած՝ սիրէ նա և զեղբայր իւր: 21:

Խրատ առաքեալ վասն պէտոյ։

Ընծ սէր է, ասէ որդին որոտման՝ սիրելի աշակերտն Քեի Յովհաննէս. և որ կայ ի սէրն՝ Աստ բնակի, և Աստ ի նմա։ Եւ արդ եղբարք, լուարուք և ի միտ առէք զճառ սիրոյ։ Զի ամ որ սիրէ զԱստ՝ սիրէ նա և զեղբայր իւր։ Զի սէրն Այ՝ սիրով եղբօրն երեւի։ Զի թէ զեղբայրն զոր տեսանէ՝ ոչ սիրէ, զԱստ զոր ոչն տեսանէ՝ զնաթրդ կարիցէ սիրել։ Այսուիկ ճանաչեմք եթէ սիրեմք զԱստ՝ յորժամ սիրեմք զեղբայրն մեր ըստ Հոգւոյն սիրոյ և ոչ ըստ մարմնոյ. զի այլ է սէր Հոգւոյն, և այլ մարմնոյն. զոր յառաջ դնացեալ ասացուք յիւրում տեղւոջն։ Բայց արդ՝ ամ որ սիրէ՝ ճանաչի Այ, և ինքն ճանաչէ զԱստ. և ամ որ ոչ սիրէ զեղբայր իւր ցաւակցաբար՝ օտար է Այ, և զնորհս ածային ոչ կարէ ընդունել։ Ամենայն որ սիրէ զեղբայր իւր ի նբ սրտէ՝ բնակարան լինի Այ, և Աստ ի նա բնակէ։ Զի ինքն Տէրն սիրեաց զմեզ, և առաքեաց զՀոգին ճշմարտութեան՝ բնակել ի մեզ։ Զի խմանալի Հոգիս մեր՝ ընդ անխմանալի Հոգւոյն Այ սիրով կապակցի։ Եւ ոպ նա սիրեաց զմեզ, նոյնպէս և ի մէնջ կամ զսէր առ միմեանս։ Տես թէ ո՛րչափ համարձակութեամբ ունի սէրն առ Աստ. ոպ թէ նման Այ առնէ զմարդն. զի Աստ սիրովն իւրով նման մարդկան եղեւ. և եղոյց թէ մարդիկ իւրեանց սիրովն նման Այ լինելոց են։ Զի Աստ այնչափ սիրեաց զաշխարհս՝ մինչեւ զորդին իւր միածին առաքեաց ի փրկութեան աշխարհի։ Եւ թէ մեք սիրեսցուք զմիմեանս, ոպ և Աստ սիրեաց զմեզ, ոչ ինչ է չար՝ որ խափանէ զսէրն մեր. ամ որ սիրէ՝ յայտնի է առաջի մարդկան, և համարձակ առաջի Այ։ Զի զերկիւղ ի մեզաց մահու ոչ ունի. այլ սիրովն Այ զինեալ կայ, և անմահ յամ երկիւղական վտանգից։ Ուր սէր է՝ անդ երկիւղ ոչ է, ոպ Յովհաննէս ասէ. Երկիւղ ոչ գոյ ի սէրն. այլ սէր կատարեալ ի բաց մերժէ

զերկիւղ. զի երկիւղն ընդ տանջանաց է, և սէր ի համարձակութեի. և զի երկիւղն հալածի ի սիրոյն. և ուր սէր ոչ է՝ անդ է երկիւղ դատաստանին և աՀ կորըստեան աւուր մեծի ահեղ առնելին։ Իսկ սէրն աներկիւղ առնէ զմարդն յամ տանջանաց. սէր զայն ասեմ, որ ամենեւին հեռի է յերկբայութենէ. զի երկբայութեի և սէր ի միասին ոչ բնակին։ Եւ գիտելի է, զի սէրն ոչ միայն ի կեանն յաւիտենականս պտղաբերէ զպտուղ խաղաղութե իւրոյ, այլ եւ յաշխարհիս յայսմիկ զամ թշնամութեի ի բաց հալածէ. զնախանձ և զատելութեի, զնախակալութեի և զչարութեի, զչարախօսութեի և զՀայհոյութեի, զտրտունջ և զբամբասանս, զՀպարտութեի և զամբարհաւաճութեի։ Եւ մանաւանդ՝ զմայրն ամ չարեաց՝ զարծաթասիրութեի և զագահութեի։ Արդ՝ որ սէր ունի՝ յայս ամ չարեաց ի բաց հեռանայ, և յերկնային անքոյթ խաղաղական հանգիստն ժամանէ յամենեւին բարին։ Զի՞նչ խաղաղական քան զսէրն. ազատ լինել յամ խռովմանէ, և զանճային հաճոյն կատարել։ Սէրն բանալի է արքայութե երկնից, և ճանապարհ կենացն յաւիտենից։ Սէրն զմարդիկ որդիս Այ առնէ, և երկնից արքայութեն ժառանգորդ։ Սէրն զապականացու բնութեիս անապական գործէ, և զմահկանացուս յանմահութեի գերափոխէ։ Սէրն զերկրայինն երկնայինս առնէ, և զՀողեղէնն Հրեղէն կազմէ։ Եւ արդ՝ ոՀ կարէ պատմել զանչափ մեծութեի սիրոյն. զի անճառ և անպատում է. ըստ որում և անեղ բնութեի ճածութեան անքննելի է, այսպէս և բնութեի սիրոյն։ Եւ ոպ Աստ անբաւ է, բայց յամենեսեան մերձ է և բնակեալ է ի հեզս և ի խոնարհս և յայնոսիկ որք դողան ի բանից նր, այսպէս և սէրն յամենեսին մերձ է՝ որ կամին զնա, և ինքն եկեալ բնակեսցէ ի խնդրողս իւր. քանզի սէրն սիրէ զսիրելիս իւր, և ատէ ոչ՝ զատելիս իւր։ Որք խնդրեն զնա՝ մերձ է ի նն

ածապէս. զի Աճ սէր է, և կամեցող սիրոյ՝ ի նը սրտե, և յանկեղծաւոր հաւատոցն:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի:

Կա՛ պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան. ակն յանդիման նեղչաց իմոց: Օծեր իւղով զգլուխ իմ, բաժակ քո ոտ անապակ արբեցոյց զիս:

Ջինէ՝ Որթիւ:

Ա-Եպոբան ըսդ Յովհաննու: ԺԴ. 1:

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս

Յառաջագոյն քան զտօնն զատկի գիտաց Յն՝ թէ հասեալ է ժամ նո՝ զի փոխեսցի յաշխարհէ աստի առ Հայր, սիրեաց զիւրան որ յաշխարհի աստ են, խոպառ սիրեաց զնոս: Եւ ի լինել ընթրեացն՝ սատանայի իսկ արկեալ էր ի սիրտ՝ զի մատնեսցէ զնա Յուդա Սիմովնի Իսկարիովտացւոյ. գիտաց Յն՝ զի զամ ինչ ետ Հայր ի ձեռս նո, և թէ ԱՆՅ ել և առ Աճ երթայ, յառնէ յընթրեացն անտի, և դնէ զհանդերձան, և առեալ զենջակ մի՝ սփածաւ: Եւ ապա առեալ ջուր՝ արկ ի կոնք, և սկսաւ լուանալ զոտս աշակերտացն, և սրբէր զենջակաւն զոր սփածեալն էր: Գայ առ Սիմովն Պետրոս. և նա ասէ ցնա. Տէր՝ դո՞ւ զիմ զոտս լուանաս: Պատասխանի ետ Նմա Յն և ասէ. զոր ինչ ես գործեմ՝ դու այժմ ոչ գիտես, բայց ապա գիտասցիր: Ասէ ցնա Պետրոս. ոչ լուասցես զոտս իմ յաւիտեան: Պատասխանի ետ Նմա Յն. եթէ ոչ լուացից զքեզ՝ ոչ ունիս ընդ իս մասն: Ասէ ցնա Սիմովն Պետրոս. Տէր՝ մի միայն զոտս իմ, այլ և զձեռս և զգլուխ: Ասէ ցնա Յն. լուացեալն չէ ինչ պիտոյ՝ բայց զի զոտն լուանայցէ, քանզի ամենեւին նը է. և դուք նը էք, այլ ոչ ամենեքին: Զի գիտէր զայն որ մատնելոցն էր զնա. վասն այնորիկ ասաց՝ թէ ոչ ամենեքին նը էք: 11:

Ջինէ ոտանաւոր կամ սաղմոսական տողերն եղանակաւ:

Աճ՝ մեծ և սքանչելագործ զօրութիւն, անեղանելի բնութիւն, որ ծագմանէքն հաճեցար առնել զաբրահամ ամ՝ ահաչելմք: Լսուր Տէր ի ես ողորմեա:

Զբգեցեր ընկերնայարկս երկնից որպէս խորհրդեան. ի վերայ ջուրցըն մածուցեալ հաստատուն՝ ի բնակութիւն անպարագրելի աստուածութեանդ քո. եւ զամենայնն հրաշակերտս ի գովեստ անուանդ քումմ սրբոյ՝ ահաչելմք: Լսուր Տէր և ող:

Ա՛րարիր քեզ սրբասացս ըղսերովբէն և ըղքերովբէն՝ ըղհոգեղէնս և ըղհրեղէն աննիւթականն բնութիւնս. ընդ նոսի՛ն և ի հնազանդեցեալս հաճեցար ընդունել փառաբանիչս և ծրկրպագուս ամենաղնի տէրութեանդ քո՝ ահաչելմք: Լսուր Տէր և ող:

Եղեր մարդ ճշմարիտ անճառելի ծածկումն. և ճառագայթ անհասանելի անխմանալի էութեանդն հօր. եւ եկի՛ր ի փըրկութիւն մեզ մարդասէր՝ ահաչելմք: Լսուր Տէր և ող:

Եղեր լրումն օրինաց եւ մարգարէից. և եկիր կամաւ ի վերնատունն խորհրդոյ. լըւացի՛ր զոտս աշակերտաց քոց անճառելի խոնարհութեամբդ քո՝ ահաչելմք: Լսուր Տէր և ող:

Ընկալ Տէր և այժմ ըզլուացմունս զոր աւանդեցեր մեզ ի յօրինակ խոնարհութեան՝ բարեխօսութեամ՛ն սրբոցդ մեր քո և միշտ կուսին Մարիամու Աճածնի՛ն՝ ահաչելմք: Լսուր Տէր և ող:

Ա՛ղաչանօք երջանիկ և նախընթաց կարապետին քո և մկրտչին Յովհաննու ճգնաւորականն հանդի՛սիր. հեղմամբ արեան սրբոյն Ստեփանոսի նախամարկաւագին քո՛ և առաջնո վկայի՛ն. մաղթանօ՛ք ընտրելոց քոց

առաքելոյց ընդ անձանց մարտիրոսացն պսակելոյց ի քրիստոս. աղաչեմք:

Լուր Տէր և ող:

Ե՛ւ ևս առաւել զյորդորումն սիրոյ եւ ըղդործըս բարեաց պարգեւել մեզ խնդրեմք:

Տուր մեզ Տէր ա՛ստուածս մեր:

Զանձինըս մերս եւ ըզմիմեանըս Տեառն այ ամենա:

Քեզ Տեառնըդ յանձն եղիցուք:

Ո՛ղորմեա՛ց մեզ Տէր ա՛ստուածս մեր ըստ մեծի:

Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա. լուր Տէրը եւ ողորմեա:

Եւ ասէն զքանի ոմանքն. Զահել զանքնին. եւ զերաշ ոմանքն զասացեալն յաւետել վերջապէս. Ա՛ծն ամենի:

Եւ եպիսկոպոսն կամ քահանայն ասէ զԱղօթս ի վերայ ջրոյն:

Տէր մեր Յս քս Ա՛ծ սքանչելագործ, հզօր և փառաւորեալ. անհասանելի, անիմանալի, վերացեալ բարձրացեալ քան զամ փառս. որ նստիս ի քրովբէական կառս և մի ի սքեայ երորդութեանդ դաւանիս ի վերնական սրբասաց սերովբէից. վն որոյ և զերեքսրբեան փառաբանութեանն ընդ հօր և սքի հոգւոյն՝ հրեղէն բերանօքն իւրեանց սոսկալի ձայնիւ սարսափելով առաջի փառաց աթոռոյ ա՛ծութեանդ քոյ մատուցանէին քեզ, լի ասելով զամ երկիր փառօք քո: Դու Տէր յաղթեալ ի մարդասիրութենէդ քումմէ՝ ոչ կարացեր անտես առնել զարարածս քո զ՚ի հողոյ ստեղծեալքս. այլ հաճեցար և ի մերմէ բնութենէս փառաւորիլ, խառնելով զհողեղէն ստորեւ կացեալքս ընդ վերնական հոգեղէն և հրեղէն աննիւթական բնութենիւն: Եկիր յաշխարհս համաւ հօր և նոր հոգւոյն, առեր զկերպարանս ծառայի ի նոր և յանշարախս կուսէն Մարիամայ. և ճշմարիտ Բանդ հօր մարմին եղեալ՝ անեղծ և անապական նոր և անճառելի խառնմամբ, և կատարելով զամ ստուերական օրէնսն, եղեր լրումն օրինաց և մարգարէից. ճշմարիտ օրէնսդիր Ա՛ծ իմ Յս քս: Եւ ի լման

ամի՝ եկիր ի վերնատունն խորհրդոյ, կատարեցեր և զայն եւս մովսիսադիր ստուեր գառնաղեն նորոյ փրկագործութեանս խորհուրդ, որ նախ յեգիպտոս նկարեցաւ: Եւ դու ինքնին քահանայապետ նոր՝ կատարիչ խորհրդոյ, և գառն Ա՛ր՝ որ մշտնջենաւոր բառնաս զմեղս աշխարհի, միանգամ պատարագաւն հատեր զմարմինդ սիրով. բաշխելով քոյոց ընտրեալ աշակերտացն. և հրամայեցեր նո՛ զկամաւոր չարչարանս քո որ վն մեր, և զմահդ պատմել մինչեւ ի միւսանգամ քո յերկրորդ և ի փառաւոր գալուստն: Բայց նախ քան զայսոսիկ անճառելի խոնարհութե՛ ի բաց եդեալ զհանդերձս զգեցար զքենչակ, որ զգեցեալ էիր ըղձս ոտ զօթոց. և տնօրինաբար ներմարդութե՛ խոնարհեցար ի ծունկս աշակերտացն՝ առ ի լուանալ զոտս հողեղէնս, որում կրկնի ծունը երկնաւորաց և երկրաւորաց և սանդարամետականաց. և զկատարեալ խոնարհութենդ յայտնապէս ուսուցեր և աւանդեցեր ասելով, թէ Օրինակ մի ետու ձեզ. զի ոտ ես ձեզ արարի, և դուք միմեանց առնիջիք:

Եւ արդ Տէր բարերար, մե՛ ծառայքս քո և խաչն արօտի քոյ՝ ժողովեալք ի գաւիթ սքի եկեղեցւոյ քոյ ըստ ա՛ծային օրէնսդրութենդ, զոր աւանդեցեր մեզ ի ձեռն նո՛ առաքելոցն, աղաչեմք զքեզ, առաքեա՛ զէակիցդ քո և զփառակից ծնողիդ քոյ՝ զՀոգիդ նո՛ յարքունական աթոռոյդ, որ եկեալ հանդչեցի ի ժողովրանս մեր. և սրբեացե՛ զմեզ ի մեղաց մերոց, և զընթացս ա՛մ բարեաց ճանապարհաց. զի սովաւ զօրացուցեալ զգաշտապարս մեր՝ անխափան ընթացուք խաչազգեստեալք ի յաւիտենական ճանապարհս պատուիրանաց քոց. և արժանի լիցուք հասանել ի մանն ժառանգութե՛ սքեցն ի լոյս. և գոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զնո՛ Հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Աստուծոյ երկրպագեցուք:

Պարձեալ երկիր պագանեմք, և աղաչեմք զամենագութ ողորմութիդ քո, քաւեա զաղտ և զանօրէնութիւն ոգւոց մերոց օրինակաւ ջրոյս այսորիկ. ոմն և յաւուրսն Նոյի զանօրէնութիւն ամ երկրի՝ ջրովն հեղեղաւ. և ոմն զբորոտութիդ Նեեման Ասորւոյ ի ձեռն Յորդանանու, և ոմն զբանագան ախտն՝ ի ձեռն յուղման ջուրցն Սելովամայ, և ոմն զմեզս ամ աշխարհի ի ձեռն աւազանին վերստին ծննդեան: Եւ ոմն յայնժամ հաստատելով զճշմարիտ մարդեղութիդ քո՝ անօրինաբար խոնարհեցար, և լուացեր զոտս երանելի առաքելոց քոց, զօրացուցանելով զդարշապարսն նոցա յընթացս աւետարանի քո ընդ ամ տիեզերս. այլ և կոխել զբռութիւն Թշնամւոյն աներկիւղ համարձակութիւ. այսպէս ի մեզ հրաշագործեա մարդասէր Տէր՝ ի ձեռն աներեւոյթ գալստեան քո ի ժողովարանս մեր. ոմն զի և մեք զօրացեալք ի շնորհաց քոց՝ անխափան ընթացուք ի շաւիղս պատուիրանաց քոց. որով և փրկութեան արժանաւորեսցուք հասանել ընդ ամ սբս քո. և գոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զՈրդի և զսբ Հոգին. այժմ և միշտ և:

Եւ յաւարտ աղօթիցս պետականացեալն խալէ և աւետարանողն՝ երիցս անգամ. ասելով՝

Օրհնեսցի՛ եւ սրբեսցի՛ ջո՛ւրս այս նշանա՛ւ նըւ խաչի՛ս և նը աւետա՛րանիս և աւա՛զըն շնորհի՛ւ. յանո՛ւն Հո՛ր և Որդո՛յ և Հո՛գւոյն սրբո՛յ. այժմ և մի՛շտ և յաւիտեանս յաւի՛տեանց:

Եւ ժողովուրդն ինքեան ասէն:

Ամէ՛ն. ա՛լէլուիա՛. ա՛լէլուիա՛. ալէ՛լուիա՛:

Ապա Քահանայ: Սէր խաչիւս: Աղօթ: Պահպանեա:

Եւ ապա այնուհետեւ ղեկցուցանէն ղեպիսկոպոսն կամ ղսարկն երիցն, եւ երիցս ի գլխաւոր երիցանցն եւ ի պատուա-

ձերոցն: Եւ ապեակ ղենջակ, եւ նապեակ լուացեալ կտաւոյ ամենեցունց ի ոտնամանացն ինչ ցիւռնա, եւ սրբեսցեն ղենջակսն ղոր ոտիցն ելին:

Եւ այլն պաս ասեալ յայսկոյս եւ յայնկոյս անուշահոտ խնկովք եւ մոմեղինօք լուսեղովք, երիցն տաղտ յայնէ Շարականն գՀ. վերագոռն երկնից. (տես եր. 254.) ղոգին շարականէն ի լման ասէն: Եւ ղԱյսօր անճառն այլ ընդոծոդոն, եւ այլ ուսոպ եւ կոչին ղնորընդաւոր շարականն, ինչ վճռեալ ոտիցս լուացօնցն:

Եւ լուացեալն կտաւ ըստ կտաւէ երիցպանէն ասէրբ խուլին. եւ համբուրեն ղաւետարանն եւ զալ եպիսկոպոսին կամ տանայնոյն լուացողի:

Եւ յորժամ ամենայն կատարեսցին ասեն՝ երիցն եւ լուացօնցն, նապ եպիսկոպոսն վերստին յոնոյ, եւ ասեն. Որհնեա. եւ ղնացողք աւետարանն կարդան:

Աւետարան ըստ Յովհաննու: ԺԳ. 12:

Տէրն մեր Յն քն

Եւ յորժամ լուաց զոտս նոցա՝ առ զհանդերձն իւր և դարձեալ բազմեցաւ, և ասէ ցնոսա. գիտէ՞ք զինչ արարի ձեզ: Դուք կոչէք զիս վարդապետ և տէր. և բարւոք ասէք, քանզի եմ իսկ: Իսկ արդ՝ եթէ ես լուացի զոտս ձեր՝ տէրս և վարդապետս, և դուք պարտիք զմիմեանց ոտս լուանալ: Զի օրինակ մի ետու ձեզ, զի՝ որպէս ես ձեզ արարի, և դուք առնիջիք: 15:

Ապա ասիաստօն տաղտ:

Եւ եւս միաբան ամենեքեան գոհացարուք զանհասանելի և զանճառելի մարդասիրութիւն Տեառն մերոյ Յսի քրիստոսի, որ այսօր նորոգեաց ի մեզ զսահման պատուիրանի իւրոյ, տալով մեզ առհաւատչեայ պարգեւս թողութեան մեղաց՝ սբ աւազանին մաքրութիւնն: Աղաչեսցուք և խնդրեսցուք ի նմանէ, զի արժանաւորեսցէ զմեզ արթնութիւն և զգաստութիւն հաղորդ լինել չարչարա-

նաց նէ՝ առ ի հանդիպումն լուսոյ փառաւոր յարութեանդ
իւրոյ: Ամենակալ Տէր Աստ մեր կեցուսցէ և ողորմեսցի:

Ե՛ Հոլովե՛ք ասէ:

Տէր ողորմեա՛, Տէր ողորմեա՛, Տէր ողորմեա՛:

Ե՛ Եպիսկոպոսն կամ Հանանայն ասէ զԱղօթս:

Տէր Աստ մեր, որ ըստ բազում սքանչելագործ մար-
դասիրութեան քո ոչ անարժան համարեցար լուանալ
զոտս աշակերտաց քոց, զի խոնարհութեամբ ուսուցեր բար-
ձրանալ այնոցիկ՝ որք գան ընդ հետ հրամանաց քոց Տէր,
դու նոյն ինքն փրկիչ աշխարհի և այժմ նորոգեա ի
մեզ զսահման պատուիրանի քո, և երեւեալ ջրովս
այսորիկ լուացմամբ շնորհեա մեզ զսրբութիւն Հոգւոյդ
սրբոյ, պարսպեա զմեզ ի հոգի և ի մարմին՝ յամ սա-
տանայական ներգործութենէ, զի դու ես թագաւոր
մեր, և անուն քո կոչեցեալ է ի վրա մեր: Վասն որոյ
քեզ հանցուք զօրհնութիւն և զփառս Հօր և ամե-
նասրբոյ Հոգւոյդ, այժմ և միշտ:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Հովիւ քաջ, հովիւ բարի և մարգասէր Տէր մեր Յի-
սուս, որ կամաւորաբար յանձն առեր զնել զանձն քո
ի վրա բանաւոր հօտի քոյ, որ կամաւ Հօր և սրբ Հո-
գւոյն եկիր ի խնդիր մոլորեալ ոչխարի քո, որ զմոլո-
րեալս գտեր, և զվիրաւորեալս բժշկեցեր Հոգւով և
ջրով նր աւազանին լուացմամբ, անապական մարմնով
և արեան քո ճաշակմամբ: Վասն որոյ և այսօր տնօրի-
նական ներմարդութենէ զերկուս փրկագործութիւնս մեր
անճառելի խոնարհութենէ սկիզբն արարեալ կատարե-
ցեր ի նր վերնատունն՝ լուանալով զոտս աշակերտաց
քոց, բաշխելով ի նս զկենդանարար մարմին քո և
զարիւն. և զնոյն յիշատակ կամաւոր չարչարանաց
քոց նոքօք աւանդեցեր ամ Հաւատացելոց քոց՝ կա-
տարել մինչեւ յերկրորդ գալուստն քո: Եւ արդ Տէր

բարերար՝ մեք մեղուցեալ ծառայքս քո ըստ կարի
տկարութեանս մերում՝ զօրէնս քո յանգ հանեալ՝ աղա-
չեմք զընդոհս ողորմութենէ քոյ: Հովուեա զբանաւոր
հօտս քո յարօտս կենդանարար աւետարանական վար-
դապետութենէ քո: Հանգո զմեզ ի ջուրս աւազանի քո,
առ ի յորդեգրութիւն երկնաւոր հօր քո: Արբո զմեզ
ի յուղիս փափկութենէ անապական արեան քո՝ զոր վն
մեր հեղեր: Տուր մեզ զկենդանարար մարմինդ քո, որ
ե հաց կենաց իջեալ յերկնից և աշխարհի կեանս
պարգեւէ: Առաջնորդեա մեզ ի շաւիղս պատուիրա-
նաց քոց՝ առաջնորդական Հոգւովդ քովք սրբովք: Տուր
պահապան երկիւղածաց քոց զբանակս հրեշտակաց
քոց, ամրացուցանելով շուրջանակի զՀոգի և զմարմին
մեր ի մեքենայից բանսարկուին: Տուր մեզ խնաստութիւն
ճառագայթեալ Հոգւով ելանել ընդ քեզ յաղթիս
ի նր լեառն ձիթենեաց, առ ի կցորդութենէ կամաւոր
չարչարանաց քոց: Շնորհեա մեզ Տէր զղջումն արտա-
սուաց ընդ երանելւոյն Պետրոսի, առ ի լուացումն մե-
ղաց մերոց: Արժանաւորեա զմեզ մաքուր Հոգւով
հանդիպել քեզ ի փառաւոր և ի միւսանգամ գալուս-
տեանդ քո, և ընդ ամ սրբս քո յարաղուարձ բեր-
կրանօք ուրախութենէ օրհնել գովել և փառաւորել
զամենասուրբ ընթրդութենդ, այժմ և միշտ և յաւի-
տեանս յաւիտենից, ամէն:

Զինչ աղօթէն ասէ տող. Հոսեալ հրեղինաց: Փող, ընդ
երեկոյս հասեալ ժամ:

Յաւուրսն քսուղ, խնդրեսցուք: կեցո Յայնմ: Աղօթ,
Թագաւոր խաղաղութեան:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր որ:

Ե՛ Ապաւէն:

ԱՒԱԳ ՈՒՐԲԱԹ, ՊՁ.

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Հակոբ է: Ե՛ւ է կոպտբոյն սպասին՝ ասէ կանոնա-
ւէլ՛ն ԴՁ. Օրհնեա անձն իմ զՏէր:

Հնչեակ ընդհան: ԴՁ:

Այսօր ի կատարումն ճաճանչին ընդերեաց նոր ուխտի
ճրշմարտութեանն քո. ի վերնատունըն խորհրդոյ տա-
րամերժեալ յուդաս ի հօտէն փոքուն. ուստի եւ դա-
հանն Աստուծոյ. դիմեալ կամաւ ի մահ խաչին առ ի
բառնալ ըզմեզս աշխարհի. * վասն որոյ խնայեա ի
մեզ քո կամաւորդ քո չերչարանաց: Այսօր որ ի հրե-
ղէն զօրաց երկնից միշտ փառաբանեալ երկրպագին
բանդ. աղօթիւրդ առ Հայր մարմնով ընկալեալ ընդ
հօր ըզքո վերն իմ ղպղատանս. ուստի կամաւ կրեալ
զերկիւղ. ի հրեշտակաց զօրանայիր զօրացուցիչ եր-
կնաւորաց եւ երկրաւորաց. վասն որոյ խնայեա:
Այսօր յառաջ նըշանակեալ հրամանըն քո կատարիւր
յաշակերտաց դանն. քանզի զհոգւովդ քաջ հարեալ
ցըրուեցաւ հօտն ըստ մարգարէին. որ եւ կապեցաւ
անկապելիդ. ի յԱննայէ և ի կայիափայ դատապար-
տեալ. ի ծառայէ ապտակեցար և նախատանաց թմրաք
կերպարանըդ հօր ընկալար. վասն որոյ խնայ: Այսօր
ընդվզմըն հաւատոյ շարժեալ փորձողն խաբէութե-
մանր. առ ի քէն թողացուցեալ ընդմարդկայինն տը-
կարութիւնս յանդիմանելով. եւ առ յոյս դարձիր
մեղաւորաց. որ դառնապէս արտասուելովքն ընկալաւ ի
քէն երիւք հարցմամբ սիրոյն զերից ուրացութեանցն

ընդերկրկութեան. ընդ նմի՛ն երկուքեան ընդ
և շնորհեա մեզ արտասո՛ւս ապաշխարութեան:

† Այսօր զոր երկնային լուսեղինացն ահիւ պա-
տուեալ բանդ ասէ. նըմանացեալ դասք երկրայե-
ցւոցն. զերանալովդ զոյգ ի գիշերի ջահիւք և սու-
սերօք եկեալ ընդերկնել զանդրդարնելիդ. * վասն ո-
րո՛յ երկրպագեմք անճառելի քո խոնարհութեանդ:
Այսօր զոր սերովբէքըն ծածկեին ըզդէմս յահէ փառաց
աստուածութեանդ. իսկ կորըստեանն որդին Յուդաս. ի
համբոյր մերձեալ նենգութեամբ. նըշանակ եւ ա-
ռիւծ մահու անմահիդ. վասն որո՛յ երկրկիր: Այսօր ընդ
գերագոյն անօրէնութիւդ քո Որդի Աստուծոյ. հոյլք
անմարմնոցըն հրաբուռն սեռիցն. պահո՛ւցեալ զարմա-
նային. տեսանելով զանտեսանելիդ մանեալ կամաւ
ի ձեռըս մեղաւորաց. վասն որո՛յ երկրպաս: Այսօր բա-
րեկամք և մերձաւորք քո հնոյ եղեն ի քէն քո.
ծառայացան եւ հղբարբք քո. եւ ցուլք գէրք պա-
շարեցին ոյք ի դըպրոց և ի փարիսեցւոց. և շուրջ
եղեն շունք բազմութիւք պիղատոսի և հերովդէի. վասն որո՛յ երկրպագ:

Եւ եւս խաղաղ: Օրհնութիւն և:

Ե՛ ապա լուցանեն ջահս ե՛ երկոքեան մոգեղենս ի վերայ
սեղանոյն յայսկոյս և յայնկոյս, ե՛ մոգեղեն ոչ ծէծ ի ծէծ:
Ե՛ գնեն զերիսկեն, ե՛ ղո՛ւբ Ա՛ետրեանն ի վերայ. ե՛
ղասլմոսարանն. ե՛ ասեն երկո՛ւ փահանայք սաղմոս գ. գ. փոխ:
Ե՛ ընթերնո՛ւն զ. փոխ Ա՛ետրեան:

Ա՛ստղին փոխ: Սաղմոս ե:

Ընդէր խռովեցան հեթանոսք, եւ ժողովուրդք խոր-
հեցան ի սնոտիս:

Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի, եւ իշխանք ժո-
ղովեցան ի միասին, վասն Տեառն եւ վասն օծելոյ նո՛ր:

Խղճացուք զկապանս նից, և ընկճացուք ի մինչ զլուծ նից:

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք, եւ Տէր արհամարհեսցէ զնոսն:

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութեբ իւրով, եւ սրտմտութեբ իւրով խռովեցուսցէ զնոսն:

Ես կացի թագաւոր ի նմանէ, ի վր Սիովնի լերինն սբյ նր, ի պատմել ինձ զՀրամանս Տեառն:

Տր ասաց ցիս որդի իմ ես դու, և ես այսօր ծնայ զքեզ:

Խնդրեա յինէն, և տաց քեզ զՀեթանոսս ի ժառանգութիւն, և իշխանութիւն քեզ զամ ծագս երկրի:

Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկաթեայ, որպէս զանօթ բրտի փշրեսցես զնոսա:

Արդ՝ թագաւորք զայս ի միտ առէք, խրատեցարուք ամենեքեան, որք դատիք զերկիր:

Ծառայեցէք Տեառն երկիւղիւ, և ցնծացէք առաջի նորա դողութեամբ:

Ընկալարուք զկրթատ նորա, զի մի բարկասցի Տէր, և կորնչիցիք ի ճանապարհացն արդարութեան:

Ի ժամանակի, ոմն բորբոքեսցի բարկութիւն նորա:

Երանի ամենեցունն՝ որ յուսացեալ են ի Տէր:

Սաղմոս Գ:

Տէր, զի բազում եղեն նեղիչք իմ, բազումք յարեան ի վերայ իմ:

Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չիք փրկութիւն սորա առ Աստուած իւր:

Այլ դու Տէր օգնական իմ ես, փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Զայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի, և լուաւ ինձ ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ:

Ես ննջեցի և ի քուն եղէ, զարթեայ, և Տէր ընդունելի իմ է:

Ոչ երկեայց ես ի բիւրուց զօրաց նոցա, որ շուրջանակի պատեալ պահեալ պաշարեին զիս:

Արի Տէր, և փրկեա զիս Աստ իմ. զիս դու հարեր զամենեսեան, որք էին ընդ իս թշնամութեբ ի տարապարտուց. զատամունս մեղաւորաց փշրեսցես:

Տեառնդ է փրկութի, ի վր ժողովրդեան քոյ օրհնութի քո:

Սաղմոս Դ:

Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ Աստուած ըստ արդարութեան, ի նեղութեան ինձ անդորր արարեր, ողորմեա ինձ, և լուր աղօթից իմոց:

Որդիք մարդկան մինչեւ յերբ էք խստասիրտք, ընդէր սիրէք զնանրութի, և խնդրէք զստութիւն:

Ծաներուք զի սքանչելիս արար Տէր նզյ իւրում, և Տէր լուիցէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա:

Բարկանայք և մի մեղանչէք, զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր՝ յանկողինս ձեր զղջացարուք:

Մատուցէք պատարագս արդարութեան, և յուսացարուք ի Տէր:

Բազումք ասէին՝ թէ ո ցուցցէ մեզ զբարութի Տեառն, նշանեցաւ ի մեզ լոյս երեսաց քոց, ևետուր ուրախութիւն սրտից մերոց:

Ի պտղոյ ցորենոյ, գինւոյ, և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա:

Խաղաղութեբ յայս և ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք, զի դու Տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ:

Ե՛ այլն եղանակեն յայնի կիրակ:

Ի՛շխանք ժողովեցան ի՛ միասին, վանդ՛ն Տեառն և վասն ծննդ՛ոյ նորա: Երէ՛ անգամ ասէն, ե՛ պ՛ետ՛ինն բառ՛յ:

Ապա երգ Տեառն ներսէսի Դ:

Այսօր անձառ լուսոյն ծագումն ի փրկութեան մեր կատարումին, խոնարհի ի վերնատունն ի ստուերական ծննից լըրումն, նախ քան զընթերսըն խոնհըդոյ սփածաւ զինչակ արկողն լուսոյ, և ջուր առեալ ծառայաբար զոտս լուանայ զաշակերտացն:

Բանին Հ֊ր փառաց լուսոյ պետրոս մերձիլ յոտս ոչ
ներէր, այնըմ ձեռաց որոյ են գործք երկնից երկինք
և երկրաւորք, որով կուրաց աչքք բացան խուլք և
համրք արձակեցան, որ վերացեաց զինքն ի ծովին
սաստեաց ալեացն և լռեցին։

Գրչօղն ընտրեալ հօտին փոքու սաստէր զնորհուրդն
ոչ գիտելոյ, որով դառնայր և հնազանդէր զոտս և
ըզգլուխս մաքրել մաղթէր, գրչօղս ասէ չէ ինչ
պիտոյ լուացումըն ջրոյ զի լուացեալ է, ոտիցըդ պէտք
են մաքրուիլ՝ յօդիլ ի գլուխըս սըրբուելեամբ։

Գասուց իւրոց աշակերտաց զոր նախ բանիւ վարդա֊
պետեաց, այսօր գործով ըզծայրագոյնն եցոյց յին֊
քեան զնոնարհուիլն. սպասաւորեալ հողեղինաց այն
որ անհան է հրեղինաց, տարեալ պաշտօն իւր ծա֊
ռայեցն այն որ պաշտին ի սրովբէից։

Եթէ Տէրս՝ ասէ՝ էից և վարդապետըս բոլորից, զա֊
շակերտացդ և զծառայից զոտըս լուացի ի հնոյ աղ֊
տից, միմեանց և դուք համարնուիլք ցուցէք ընդոյն
խոնարհուիլն, բարձրացելոյն ի կործանումն և անկելոյ
բնութեանդ կանգնումն։

Զոր մաքրեցեր յաւազանին մաքուր ձեռօք զոտըս
նոցին, և ուսուցեր խոնարհուիլք յաղթող լինել չար
հըպարտին, և զնմ լըւա զտիւմըն մեղաց աղաչանօք
սրբոյ գընդին, և ըզգընացս ուղղեա զոտին խոնար֊
հուիլք ելնուք յերկինս։

Ապա յաւաքելոցս պասէն՝ որթիւ։
Ա֊կթարան ըստ Յովհաննու։ ԺԳ։ 16։
Տէրն մեր Յն Քրիստոս ասէ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր
իւր, և ոչ առաքեալ՝ մեծ քան զայն որ առաքեացն
զնա։ Եթէ զայս գիտէք՝ երանելի եւս էք եթէ առնի֊
ցէք զայս։ Ոչ վն ամենեցուն ձեր ասեմ, զի ես գիտեմ
զորս ընտրեցի, այլ զի լցցի գիրն՝ թէ որ ուտէր ընդ

իս հաց՝ արար ինձ խաբէուիլն։ Յայսմ հետէ իսկ ա֊
սեմ ձեզ մինչ չեւ եղեալ, զի յորժամ լինիցի՝ հաւա֊
տասջիք թէ ես եմ։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, որ ընդունի
զոր ոք ես առաքեցից՝ զիս ընդունի. և որ զիս ընդունի՝
ընդունի զայն որ առաքեացն զիս։ Զայս իբրեւ ասաց
Յիսուս՝ խռովեցաւ յոգի իւր, վկայեաց և ասէ. ամէն
ամէն ասեմ ձեզ, զի մի ոմն ի ձէնջ մատնելոց է զիս։
Հայէին ընդ միմեանս աշակերտքն տարակուսեալք՝ թէ
զումնէ ասիցէ։ Եւ էր մի ոմն յաշակերտացն բազմեալ
առ Յիսուսիւ, զոր սիրէրն Յիսուս։ Ակնարկէ նմա Սի֊
մովն Պետրոս՝ հարցանել ո՞վ իցէ վասն որոյ ասէն։
Եւ նա անկեալ զանջօքն Յիսուսի՝ ասէ ցնա. Տէր,
ո՞վ է։ Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ. այն է՝
որում ես թացից զպատառն և տաց. և թացեալ զպա֊
տառն՝ տայ Յուդայի Սկարիովտացւոյ։ Եւ յետ պատա֊
ռոյն ապա եմուտ ի նա սատանայ. և ասէ ցնա Յն. արդ՝
զոր ինչ առնելոց ես՝ արա վաղվաղակի։ Եւ զայս ոչ
ոք իմացաւ ի բազմականաց անտի, թէ առ ինչ ասաց
ցնա։ Զի ոմանք համարէին, թէ զի զարկղն ունէր Յու֊
դա, ասաց նմա Յն, գնեա՛ ինչ որ պիտոյ իցէ մեզ ի
տօնիս, և կամ զի աղքատաց ինչ տացէ։ Իսկ նորա ա֊
ռեալ զպատառն՝ եւ արտաքս վաղվաղակի. և էր գի֊
շեր։ Եւ իբրեւ եւ, ասէ Յիսուս. այժմ փառաւորեցաւ
որդի մարդոյ, և Աստ փառաւորեցաւ ի նմա։ Զի եթէ
Աստ փառաւորեցաւ ի նմա, և Աստ փառաւորեսցէ զնա
յանձն իւր, և վաղվաղակի փառաւորեսցէ զնա։ Որ֊
դեակք իմ, փոքր ինչ ժամանակ ընդ ձեզ եմ. խըն֊
դրիցէք զիս, և որպէս ասացի ցՀրեայսն, եթէ ուր եսն
երթամ՝ դուք ոչ կարէք գալ, և արդ ձեզ ասեմ։ Պա֊
տուիրան նոր տամ ձեզ, զի սիրիցէք զմիմեանս. որպէս
սիրեցի ես զձեզ, զի և դուք սիրեսջիք զմիմեանս։ Յայսմ
գիտասցեն ամենեքեան՝ եթէ իմ աշակերտք էք, եթէ
սիրիցէք զմիմեանս։ Ասէ ցնա Սիմովն Պետրոս. Տէր,

յո՞վ երթաս: Պատասխանի ետ Յն, ուր են երթամ՝ դու ոչ կարես այժմ գալ ղկնի իմ, բայց ապա եկես-ցես ղկնի իմ: Ասէ ցնա Պետրոս. Տէր, ընդէր ոչ կա-րիցեմ գալ այժմ ղկնի քո. արդէն զանձն իմ իսկ եդից ի վե՛ր քո: Պատասխանի ետ Յն. զանձն քո դիցես ի վե՛ր իմ. ամէն ամէն ասեմ քեզ. չեւ խոյ հաւու խօ-սեալ՝ մինչ դու երիցս ուրասցիս զիս: Մի՛ խռովեսցին սիրտք ձեր. այլ հաւատացէք յԱ՛ն, և յիս հաւատա-ցէ՛ք: Ի տան Հօր իմոյ օթեւանք բազում են. ապա թէ ոչ ասացեալ էր իմ ձեզ, թէ երթամ՝ և պատրաստեմ ձեզ տեղի: Եւ եթէ երթամ և պատրաստեմ ձեզ տեղի, դարձեալ գամ և առնում զձեզ առ իս. զի ուր եմն իցեմ՝ և դուք անդ իցէք: Եւ ուր երթամն գիտիցէք, և զճանապարհն գիտիցէք: Ասէ ցնա Թով-մաս. Տէր, ոչ գիտեմք յո՞ երթաս, և զիա՞րդ զճանա-պարհն կարասցուք գիտել: Ասէ ցնա Յն. Ես եմ ճա-նապարհ և ճշմարտութի՛ւն և կեանք. ոչ ոք գայ առ Հայր՝ եթէ ոչ ինեւ: Եթէ զիս գիտէիք՝ ապա և զՀայրն իմ գիտէիք, և այսուհետեւ գիտասջիք զնա: Ասէ ցնա Փիլիպպոս. Տէր, ցո՛ց մեզ զՀայր՝ և շատ է մեզ: Ասէ ցնա Յն. այսչափ ժամանակս ընդ ձեզ եմ, եւ ո՞չ ծանեար զիս Փի՛լիպպէ. որ տեսեն զիս՝ տեսես զՀայրն. և դու զիա՞րդ ասես՝ եթէ ցո՛ց մեզ զՀայր: Ո՞չ հաւ-ատաս՝ եթէ ես ի Հայր, և Հայր յիս է. զբանս զոր ես խօսիմ ընդ ձեզ, ոչ եթէ յանձնէ ինէ խօսիմ, այլ Հայրն որ յիս բնակեալ է՝ նա գործէ զգործսն: Հաւատա՛յք ինձ, եթէ ես ի Հայր՝ և Հայր յիս: Ապա թէ ոչ՝ գոնէ վա՛ն գործոցն հաւատացէք ինձ: Ամէն ա-մէն ասեմ ձեզ, թէ որ հաւատայն յիս՝ զգործսն զոր ես գործեմ՝ և նա գործեսցէ, և մեծամեծս ևս քան զնոյնս գործեսցէ. զի ես առ Հայր երթամ: Եւ զոր ինչ խնդրիցէք յանուն իմ՝ արարից զայն. զի փառա-որեսցի Հայր յՈրդի: Եթէ սիրէք զիս՝ զպատուիրանս

իմ պահեսջիք: Եւ ես աղաչեցից զՀայր, և այլ Մխիթա-րիչ տացէ ձեզ, զի ընդ ձեզ բնակեսցէ ի յաւիտեան. զՀոգին ճշմարտութե՛ան, զոր աշխարհս ոչ կարէ ընդու-նել. զի ոչ տեսանէ զնա և ոչ ճանաչէ զնա. բայց դուք ճանաչէք զնա, զի առ ձեզ բնակեսցէ և ընդ ձեզ եղիցի: Ոչ թողից զձեզ որբս. գամ առ ձեզ: Փոքր միւս եւս՝ և աշխարհս ոչ եւս տեսանէ զիս, բայց դուք տեսանիցէք զիս. զի ես կենդանի եմ, և դուք կենդանի լինելոց էք: Յայնմ աւուր գիտասջիք դուք, զի ես ի Հօր իմում՝ և դուք յիս՝ և ես ի ձեզ: Որ ունի զպա-տուիրանս իմ և պահէ զնո՝ նա է որ սիրէ զիս. և որ սիրէն զիս՝ սիրեսցի ի Հօրէ իմմէ. և ես սիրեցից զնա, և երեւեցուցից նմա զիս: Ասէ ցնա Յուդա՝ ոչ Սկա-րիովտացին. Տէր՝ զի՞ եղեւ՝ զի մեզ յայտնելոց ես զքեզ՝ և ոչ աշխարհի: Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնա. եթէ ոք սիրէ զիս՝ զբանն իմ պահեսցէ, և Հայր իմ սիրեսցէ զնա. և առ նա եկեսցուք, և օթեւանս առ նմա արասցուք. և որ ոչն սիրէ զիս՝ զբանս իմ ոչ պա-հէ. և բանն իմ զոր լսէք՝ ոչ է իմ, այլ Հօրն որ ա-ռաքեացն զիս: Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ մինչ առ ձեզս եմ: Իսկ Մխիթարիչն Հոգին նո՝ զոր առաքեսցէ Հայր յանուն իմ, նա ուսուսցէ ձեզ զամ, և յիշե-ցուսցէ զամ որ ինչ ասացի ձեզ: Խաղաղութի՛ւն թողում ձեզ, զխաղաղութի՛ւն զիմ տամ ձեզ. ոչ ո՛րպէս աշխարհս տայ՝ տամ ես ձեզ. մի՛ խռովեսցին սիրտք ձեր, և մի՛ զանգիտեսցեն: Լուարուք զի ասացի ես ձեզ՝ թէ եր-թամ և գամ առ ձեզ. եթէ սիրէիք զիս՝ ապա ու-րախ լեալ էր ձեր՝ թէ ես առ Հայր երթամ, զի Հայր իմ մեծ է քան զիս: Եւ այժմ ասացի ձեզ մինչ չեւ եղեալ, զի յորժամ լինիցի՝ հաւատասջիք: Ոչ եւս այլ շատ խօսեցայց ընդ ձեզ. գայ իշխան աշխարհիս այսո-րիկ, և յիս ինչ ոչ գտանէ: Այլ զի ծանիցէ աշխարհ, եթէ սիրեմ զՀայր, և որպէս պատուիրեաց ինձ Հայր՝

այնպէս առնեմ. ծն, արի՛ք գնասցուք աստի: Ես եմ որթն ճշմարիտ, և Հայր իմ մշակ է: Ամենայն ուռ որ չիս է և ոչ բերէ պտուղ՝ կտրէ զնա. և ամ որ բերէ պտուղ՝ սրբէ զնա, զի առաւել եւս պտղաբեր լինի: Դուք արդէն իսկ նը էք վ բանին զոր խօսեցայ ընդ ձեզ: կացէք չիս՝ և ես ի ձեզ. որպէս ուռն ոչ կարէ պտուղ բերել յանձնէ իւրմէ, եթէ ոչ ի հաստատեալ յորթն, նոյնպէս և դուք՝ եթէ ոչ չիս հաստատեալ ի՛նէք: Ես եմ որթ, և դուք ուռ. որ հաստատեալ է չիս՝ և ես ի նա, նա բերէ պտուղ յոյժ. զի առանց իմ ոչինչ կարէք առնել: Եթէ ոք ոչ է հաստատեալ չիս, եղ նա արտաքս իբրեւ զուռն՝ և ցամաքեցաւ, և ժողովեն զնա և ի հուր արկանեն, և այրի: Եթէ կացէք չիս՝ և բանք իմ ի ձեզ կացցեն, որ ինչ կամիցէք՝ խնդրեսջիք, և լինիցի ձեզ: Ցայսմիկ փառաւորեցաւ Հայր իմ, զի պտուղ յոյժ բերիցէք, և եղիջիք իմ աշակերտք: Ո՛ւ սիրեաց զիս Հայր՝ և ես սիրեցի զձեզ. հաստատո՛ւն կացէք ի սէր իմ: Եթէ պահիցէք զպատուիրանս իմ՝ կացջիք ի սէր իմ. ո՛ւ ես զպատուիրանս Հօր իմոյ պահեցի, և կամ ի սէր նո՛ր: Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ուրախութի՛ւն իմ ի ձեզ իցէ, և ձեր ուրախութի՛ւնն լցեալ եղիցի: Այս է պատուէր իմ՝ զի սիրեսջիք զիմեանս, ո՛ւ և ես զձեզ սիրեցի: Ո՛չ ունի սա քան զայս սէր ոչ ոք ո՛ւնի՝ եթէ զանձն իւր դիցէ ի վե՛ր բարեկամաց իւրոց: Դուք բարեկամք էք իմ, եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ: Ո՛չ ևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ գործէ տէրն նո՛ր, այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զա՛մ զոր լուայ ի Հօրէ իմմէ՝ ծանուցի ձեզ: Ո՛չ եթէ դուք ընտրեցէք զիս, այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ՝ զի դուք երթայցէք և պտղաբերք լինիցէք, և պտուղն ձեր կացցէ. և զոր ինչ խնդրիցէք ի Հօրէ իմմէ յանուն իմ՝ տացէ ձեզ: Զայս պատուիրեմ՝ զի սիրեսջիք զի-

մեանս: Եթէ աշխարհ զձեզ ատեայ՝ գիտասջիք զի նախ զիս ատեաց: Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշխարհ զիւրսն սիրէր արդեօք. բայց զի չէք յաշխարհէ, այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վ՛ այնուրիկ ատեայ զձեզ աշխարհ: Յիշեցէ՛ք զբանն զոր ասացի ձեզ, թէ ոչ է ծառայ մե՛ծ քան զտէր իւր. եթէ զիս հալածեցին, ապա և զձեզ հալածեսցեն. եթէ զբանն իմ պահեցին, ապա և զձերն պահեսցեն: Այլ զնոյնս արասցեն ընդ ձեզ վ՛ անուան իմոյ, զի ոչ գիտեն զայն որ առաքեացն զիս: Իմ եթէ չէր եկեալ և խօսեցեալ ընդ նո՛ մեղ ի՛նչ ոչ ունէր նո՛, բայց արդ չէք պատճառք վ՛ մեղացն իւրեանց: Որ զիս ատեայ՝ և զՀայրն իմ ատեայ: Եթէ զգործսն չէր գործեալ ի նո՛ զոր ոչ այլ ոք գործեաց, մեղ ի՛նչ ոչ ունէր նո՛. բայց արդ տեսին և ատեցին՝ և՛ զիս և՛ զՀայր իմ: Այլ զի լցցի բանն որ յօրէնս նո՛ գրեալ է, թէ Ատեցին զիս տարապարտուց: Բայց յորժամ եկեսցէ մխիթարիչն՝ զոր ես առաքեցից ձեզ ի Հօրէ, զՀոգին ճշմարտութե՛ն, որ ի Հօրէ ելանէ, նա վկայեսցէ վ՛ իմ. և դուք վկայէք՝ զի ի սկզբանէ ընդ իս էք: Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի մի՛ գայթագղեսջիք: Ի ժողովրդոց իւրեանց Հանիցեն զձեզ. այլ եկեսցէ ժամանակ՝ զի ո՛ւմ որ սպանանիցէ զձեզ՝ համարիցի պաշտօն մատուցանել Աւ՛ի: Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ՝ քանզի ոչ ծանեան զՀայր և ոչ զիս: Այլ և զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակ՝ յիշեցէ՛ք թէ ես ասացի ձեզ: Զայս ի սկզբանէ ոչ ասացի ձեզ, քանզի ընդ ձեզ էի: Բայց արդ երթամ ես առ առաքիչն իմ. և ոչ ոք ի ձէնջ հարցանէ ցիս՝ թէ յո՞ երթաս: Այլ զի զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ տրտմութի՛ն եղիւ զսիրտս ձեր: Այլ ես զճշմարիտն ասեմ ձեզ. լաւ է ձեզ եթէ ես երթամ. զի եթէ ես ոչ երթայց՝ մխիթարիչն ոչ եկեսցէ առ ձեզ. ապա եթէ երթամ՝ առաքեցից զնա առ ձեզ: Եւ նա

եկեալ յանդիմանեսցէ զաշխարհ վէմ մեղաց, և վէմ արդարութե՛, և վէմ դատաստանի: վ֊ասն մեղաց՝ զի ոչ հաւատան յիս· վէմ արդարութե՛՝ զի առ Հայր իմ երթամ, և ոչ եւս տեսանէք զիս· վէմ դատաստանի՝ զի իշխան աշխարհիս այսորիկ դատապարտեալ է: Եւս բազում ինչ ունիմ ասել ձեզ, այլ ոչ կարէք հանդարտել այժմիկ: Յորժամ եկեսցէ նա, Հոգին ճշմարտութե՛ն, առաջնորդեսցէ ձեզ ամ ճշմարտութե՛· զի ոչ եթէ յանձնէ ինչ խօսիցի, այլ զոր լսիցէ՝ խօսիցի, և զգալոցն պատմեսցէ ձեզ: Նա զիս փառաւորեսցէ, զի յիմմէ անտի առնուցու և պատմեսցէ ձեզ: Ջամ ինչ զոր ունի Հայր՝ իմ է· վ֊ասն այնորիկ ասացի ձեզ, թէ յիմմէ անտի առնուցու և պատմեսցէ ձեզ: Փոքր մի՝ և ոչ եւս տեսանէք զիս, և ապա սակաւիկ մի՝ և տեսանիցէք զիս· և ես երթամ առ Հայր: Ասէին ոմանք յաշակերտաց անտի ցմիմեանս· զի՞նչ է այս զոր ասէ ցմեզ, թէ փոքր մի՝ և ոչ տեսանէք զիս, և դարձեալ սակաւիկ մի՝ և տեսանիցէք զիս· և թէ ես առ Հայր երթամ: Եւ ասէին· զի՞նչ իցէ այն փոքր միւս եւան, զ֊որ տեսանեմք զինչ խօսի: Գիտաց Յն եթէ կամէին ցնա հարցանել, և ասէ ցնոսա· վ֊ասն այդորիկ խնդրէք ընդ միմեանս, զի ասացի թէ փոքր մի՝ և ոչ տեսանէք զիս, և դարձեալ սակաւիկ միւս եւս՝ և տեսանիցէք զիս: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, զի լացջիք և ողբասջիք դուք, և աշխարհ խնդասցէ· դուք տրտմեսջիք, այլ տրտմութիւն ձեր յուրախութիւն եղիցի: Կին յորժամ ծնանիցի՝ տրտմութիւն է նմա, զի հասեալ է ժամ նորա· այլ յորժամ ծնցի զմանուկն՝ ոչ եւս յիշէ զնեղութիւնն՝ վասն խնդութեանն զի ծնաւ մարդ յաշխարհ: Եւ դուք այժմ տրտմութիւն ունիք· այլ դարձեալ տեսից զձեզ, և ուրախ լիցին սիրտք ձեր· և զուրախութիւնն ձեր ոչ ոք հանիցէ ի ձէնջ: Եւ յայնմ աւուր զիս ինչ ոչ հարցանիցէք: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ,

զի զոր ինչ խնդրիցէք ի Հօրէ իմմէ յանուն իմ՝ տացէ ձեզ: Մինչեւ ցայժմ ոչ ինչ խնդրեցէք յանուն իմ· խնդրեցէք, և առնուցուք· զի ուրախութիւնն ձեր լցեալ իցէ: Զայս առակօք խօսեցայ ընդ ձեզ· եկեսցէ ժամանակ՝ յորժամ ոչ եւս առակօք խօսեցայց ընդ ձեզ· այլ յայտնապէս զՀօրէ պատմեցից ձեզ: Յայնմ աւուր խնդրեսջիք յանուն իմ· և ոչ ասեմ ձեզ՝ եթէ ես աղաչեցից զՀայր վէմ ձեր· զի ինքն իսկ Հայր սիրէ զձեզ, զի դուք զիս սիրեցէք, և հաւատացէք՝ եթէ ես ԱՆՅ ելի: Ելի ի Հօրէ և եկի յաշխարհ· դարձեալ թողում զաշխարհ, և երթամ առ Հայր: Ասեն ցնա աշակերտքն· ահա արդ յայտնութե՛ խօսիս, և առակ և ո՛չ մի ինչ ասես: Այժմիկ գիտեմք՝ եթէ գիտես զամ· և ոչ ինչ պիտոյ է՝ եթէ ոք հարցանիցէ զքեզ· յայսմիկ հաւատամք՝ եթէ ԱՆՅ ելեր: Պատասխանի ետ նոցա Յն, և ասէ· այժմ հաւատա՞ք: Ահա եկեսցէ ժամ, և եկեալ իսկ է, զի ցրուեսջիք այրաքանչիւր տեղիս, և զիս միայն թողուցուք· և չեմ միայն, զի Հայր ընդ իս է: Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ընդ իս խաղաղութի՛ ունիցիք· յաշխարհի աստ նեղութի՛ ունիցիք, այլ քաջալերեցարո՛ւք, զի ես յաղթեցի աշխարհի: Զայս իբրեւ խօսեցաւ Յն, ամբարձ զաչս իւր յերկինս, և ասէ· Հա՛յր՝ հասեալ է ժամ, փառաւորեա՛ զՈրդի քո, զի և Որդի քո փառաւորեսցէ զքեզ: Որ՝ ետուր նմա իշխանութի՛ ամ մարմնոյ, զի ամ զոր ետուր նմա՝ տացէ զկեանն յաւիտենական: Այս են յաւիտենական կեանք՝ զի ծանիցեն զքեզ միայն ճշմարիտ Աստ, և զոր առաքեցեր զՅն քո: Ես զքեզ փառաւորեցի յերկրի· զգործն կատարեցի, զոր ետուր ինձ զիս զի արարից· և այժմ փառաւորեա՛ զիս Հայր՝ առ ի քէն փառօքն զոր ունէի յառաջ քան զլինելն աշխարհի առ ի քէն: Յայտնեցի զանուն քո մարդկան՝ զորս ետուր ինձ յաշխարհէ· քո էին, և ինձ ետուր

զնեն, և զբանն քո պահեցին: Արդ գիտացին՝ եթէ զնմ
ինչ զոր ետուր ինձ՝ ետու նոյ. և նոքա ընկալան, և ծա-
նեան ճշմարտուքե՝ թէ առ ի քէն ելի. և հաւատացին
եթէ դու առաքեցեր զիս: Արդ՝ ես վնր նոյ աղաչեմ,
և ոչ վնր աշխարհի աղաչեմ. այլ վնր նոյ՝ զորս ետուրն
ինձ, զի քո են: Եւ որ ինչ իմ է՝ ամ քո է. և որ ինչ
քո է՝ այն իմ է. և փառաւորեալ եմ ի նոն: Եւ ես ոչ
եւս եմ յաշխարհի, և նոքա յաշխարհի են, և ես առ
քեզ գամ. Հայր նբ, պահեա զնոն յանուն քո, որով
ետուրն ինձ. զի եղիցին մի, ոպ և մեք մի եմք: Մինչ
էի յաշխարհի ընդ նոն, ես պահէի զնոն յանուն քո՝
որով ետուրն ինձ, և պահեցի. և ոչ ոք ի նոցանէ կո-
րեաւ, բայց որդին կորստեան, զի գիրն լցցի: Բայց արդ
առ քեզ գամ. և զայս խօսիմ յաշխարհի, զի ունի-
ցին զուրախութիւնն իմ լիով յանձինս իւրեանց: Ես
ետու նոյ զբանն քո. և աշխարհ ատեաց զնոն, զի չեն
յաշխարհէ, ոպ և ես չեմ յաշխարհէ: Ոչ զայս աղա-
չեմ՝ զի բարձցես զնոն յաշխարհէ, այլ զի պահեսցես
զնոն ի չարէ: Յաշխարհէ աստի չեն, ոպ և ես չեմ
յաշխարհէ: Սուրբ արա զնոն ճշմարտութքե քով. զի
քո բանդ ճշմարտութի է: Ոպ զիս առաքեցեր յաշ-
խարհ, և ես առաքեցի զնոն յաշխարհ: Եւ ի վե նոյ ես
նբ առնեմ զանձն իմ, զի եղիցին և նոքա սրբեալք
ճշմարտութքե: Ամլ ոչ վնր նոցա միայն աղաչեմ, այլ և
վնր ամ հաւատացելոց բանիւն նոցա յիս. զի ամենեքին
մի իցեն, ոպ դու Հայր յիս և ես ի քեզ, զի և նոքա
ի մեզ իցեն. զի և աշխարհ հաւատասցէ՝ եթէ դու
առաքեցեր զիս: Եւ ես զփառան զոր ետուր ինձ՝ ետու
նոցա, զի իցեն մի ոպ և մեք մի եմք: Ես ի նոն, և դու
յիս, զի եղիցին կատարեալք ի մի: Եւ գիտասցէ աշ-
խարհ՝ եթէ դու առաքեցեր զիս. և սիրեցի զնոն ոպ
դու զիս սիրեցեր: Հայր, զորս ետուրն ինձ՝ կամիմ զի
ուր եմն եմ՝ և նոքա իցեն ընդ իս. զի տեսանիցեն

զփառս իմ զոր ետուրն ցիս. զի սիրեցեր զիս յառաջ
քան զլինելն աշխարհի: Հայր արդար, և աշխարհ
զքեզ ոչ ծանեաւ. այլ ես զքեզ ծանեայ, և նոքա
ծանեան՝ եթէ դու առաքեցեր զիս: Եւ ծանուցի նոցա
զանուն քո, և ծանուցից. զի սէրն զոր սիրեցեր զիս՝
ի նոսա իցէ, և ես ի նոսա: Զայս իբրեւ ասաց Յի-
սուս՝ ել աշակերտօքն Հանդերձ յայնկոյս ձորոյն Կե-
դրովնի, ուր էր պարտէզ, յոր եմուտ ինքն և աշա-
կերտքն իւր: ԺԸ. 1:

Աղօթք Հանդերձ ծունր դնելով զՏէր աղաչեսցուք:
Տէր ողորմեա: Երէ անգամ լրինես:

Եւ ես խաղաղութեան: Օրհնութի և փառք:

Ի վճռել ածն զ փոխ՝ չիջուցանէն երկուս մոծեղինս՝ զ
յալջ եւ զ յաճիկ՝ յերկոպատառն մոծեղինացն, է յերկոցն
ակնեալ զինչ ցաւացինն:

Երէկուդ փոխ: Սաղմս խ:

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր
չարի փրկէ զնա Տէր:

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ի
վերայ երկրի, և ոչ մատնէ զնա ի ձեռս թշնամեաց
իւրոց:

Տէր օգնական է նմա ի մահիճս ցաւոց իւրոց. և զա-
մենայն անկողինս նորա դարձուցանէ ի հիւանդութե-
նէ նորա:

Ես ասացի Տէր ողորմեա ինձ. և բժշկեա զանձն իմ.
ես մեղայ քեզ:

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. երբ իցէ զի մեռցի
և կորիցէ անուն նորա:

Մտանէր տեսանել զնանրութիւն. խօսէր ի սրտի
իւրում. ժողովէր զանօրէնութիւնս յանձն իւր:

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ա-
մենայն թշնամիք իմ:

Խորհեցան չար ի վերայ իմ. բան անօրէնութեան եւ դին ի վերայ իմ:

Մի՛ թէ որ ննջեցէն ոչ եւս յարուցցու յառնել. քանզի եւ այրն խաղաղութեան իմոյ՝ յոր և եմն յուսացայ:

Որ ուտէր ընդ իս հաց, յաճախեաց առնել ինձ խաբէութիւն:

Այլ դու Տէր ողորմեա ինձ. կանգնեա զիս, և հատուցից նոցա:

Ցայսմ ծանեայց թէ հաճեցար ընդ իս. զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ:

Այլ զիս յամբծութեան իմում ընկալար. հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան:

Օրհնեալ Տէր Աստուած Իսրայելի յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի:

Սաղմոս ԽԱ:

Ոչ փափաքէ եղջերու յաղբերս ջուրց. այնպէս փափաքէ անձն իմ առ քեզ Աստ:

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ, Աստ հզօր և կենդանի. երբ եկից երեւեցայց երեսացդ Այ:

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ի տուէ և ի գիշերի. և այն զի ասէին ցիս ըզրհնապազ՝ թէ ո՞ւր է Աստուած քո:

Զայս ոգի յիշէի՝ տառապէր յիս անձն իմ. քաջալերէի զի մտից ընդ յարկաւ աքանչելեաց տան Այ:

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան. և ի ձայն բարեկենդանութեան:

Արդ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ Աստուած, խոստովանեա նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է:

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. վասն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն Յորդանանու, յԱհերմոնէ լեռնէ փոքուէ:

Խորք խորոց կարդացին առ քեզ՝ ի ձայն սահանաց քոց:

Ամենայն ղբօսանք քո և ալիք քո անցին ի վր իմ:

Ի տուէ պատուիրեաց Տէր ողորմութիւն իւր. գիշերի զօրհնութիւն նոր. և աղօթք իմ առ Աստուած վասն կենաց իմոց:

Ասացի Այ. ընդունելի իմ ես, ընդէր մերժեցեր զիս. ընդէր տրտում գնամ ես ի նեղել թշնամւոյ իմոյ:

Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս զօրհնապազ՝ թէ ո՞ւր է Աստ քո:

Արդ՝ ընդէր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ Աստ, խոստովանեա նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է:

Սաղմոս ԽԲ:

Դատ արա ինձ Աստ. և իրաւ արա ինձ ի դատաստանի իմում:

Յազգէ որ ոչ է սէր. ի մարդոյ մեղաւորէ նենգաւորէ փրկեա զիս:

Դու Աստ հզօրիչ իմ ես. ընդէր մոռացար զիս. ընդէր տրտում գնամ ես ի նեղել թշնամւոյ իմոյ:

Առաքեա Տէր զլոյս քո և զճշմարտութիւն քո. զի առաջնորդեսցեն ինձ. հանցեն զիս ի լեառն սուրբ և ի յարկս քո:

Մտից առաջի սեղանոյ Աստուծոյ. առ Աստուած որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ:

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ, Աստուած Աստուած իմ:

Արդ՝ ընդէր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ Աստ, խոստովանեա նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստ է:

Փառք Հօր: Այժմ և միշտ:

Կ՚երէց:

Լաւն անօրէնութեանց եդին ի վերայ իմ. Տէր Տէր մի թո՛ղուր զիս: Երե+ անբա՛ժ լինիցես, ե՛ ղեռնին բա՛ջայր ասա:

Շաբաթն Դկ։

Յ՚ելից զօրէ՚նսըն Ա՚ովսե՚սի զոր խօսեցա՛ւ ի Սինայի՝։ Եկեր ըզգառն ծրի՛նակին և ըզբաղա՛րջն ընդ եղեգի՝։ ըզհինն ի նո՛ըրս փոխե՛լով զըստուերն ի լո՛յս ճըշմարտելո՛վ. փո՛խան գառին ի՛նքը՛ն գոլով գառն Ա՛ստուծոյ նըւիրելո՛վ։

Ընդ բաղարջն հաց անխըմոր ետ ըզմարմինն իւր զերկնաւոր։ ըզկուսածինն անսերմնաւոր զանապական և զկենարար։ ընդ ոչխարին արեան ուխտին ետ մեզ զարիւնն իւր ուխտ կրկին։ և եղեգան գառնագուշին փոխան ըզվարս աստուածային։

Թագաւո՛րն արարածոց զՀացըն կենաց ետ քաղցելոց։ և ըզբաժակն ուրախարար որք յԱդամայ տրտմեցելոց։ այս նոր ուխտ է իմոյ արեան փոխան հընոյ ուխտին ա՛րեանց։ զոր յիշատակ իմ առնիցէք մինչեւ եկից ես միւսանգամ։

Ծողովեա՛ք զոս ի քէն հայցեմք ընդ ժողովեալ մետա՛սանին։ յոր զկենարարըդ քո մարմին բաշխեալ ետուր ընդ բաժակին։ շնորհեա՛ և մեզ ցէր ընդ նոսին հաղորդ լինել քում սեղանին։ կենաց հացիդ յոր փա՛փագիմք և ըմպելոյդ ում ծարաւիմք։

Ի յընտրելոց աշակերտացն Յուդաս մեկնեալ ի նը գառանցն։ զբարձող մեղաց ղգառն Այ մատնէր ի մահ ընդ արծաթոյ։ ի յընթրի՛սըն հոգեւոր մերձի ժըպիրհն և նենգաւո՛րն։ ուտելով ընդ վարդապետըն յաճախ զնաբէուքիւն։

Ւդասըն խօսէր աղերսալն խաւարելոյն վասըն դարձի։ մի ոմն ի ձէնջ ասէ եղբարք զնս մատնելոց է առ ի մահ։ Պետրոս լըւեալ զայն զարհուրեր և ակնարկեր առ Յովհաննէ՛ս։ հարցանել թէ ով իցէ դաւաճանող վարդապետին։

Զ՚ինէ Ո՛րթիւ։

Ա՚եպոպան ըտ Ղո՛կասո՛։ Իբ. 1։

Վասն չարչարանաց Տ՚ն մերոյ Յես Քրի՛ստ։

Ա՛երձեցաւ տօն բաղարջակերացն՝ որ կոչէր Պասքա։ և խնդրէին քահանայապետքն և դպիրք՝ թէ որպէս սպանանիցեն զնա։ բայց երկնչէին ի ժողովրդենէ անտի։ Ապա եմուտ սատանայ ի Յուդա կոչեցեալն Իսկարիովտացի, որ էր ի թուոյ երկոտասանիցն։ Զոդաւ եդ բանս ընդ քահանայապետսն և ընդ դպիրս և ընդ իշխանս ժողովրդեանն, զի մատնեսցէ զնա նոցա։ Եւ խնդացին, և խոստացան տալ նմա արծաթ։ Եւ յանձն առ, և խնդրէր պարապ՝ մատնել զնա նոցա մերկուսի յամբոխէն։ Եկն օր բաղարջակերացն՝ յորում օրէնն էր զենուլ զպասկէն։ Եւ առաքեաց զՊետրոս և զՅովհաննէս, և ասէ։ երթա՛յք պատրաստեցէ՛ք մեզ զպասկէն՝ զի կերիցուք։ Եւ նոքա ասեն, ո՞ւր կամիս զի պատրաստեսցուք։ Եւ ասէ ցնոսա, ահա իբրեւ մտանի՛ցէք ի քաղաքն, պատահեսցէ ձեզ այր մի բարձեալ սափոր ջրոյ. երթիջի՛ք զհետ նո՛ր ի տունն յոր մտանի՛ցէ. և ասասջի՛ք ցտանուտէր տանն, վարդապետ ասէ քեզ. ո՞ւր են վանքն իմ, յորում զպասկէն ուտիցեմ աշակերտօքս հանդերձ։ Եւ նա ցուցցէ ձեզ վերնատուն մի մեծ զարդարեալ, և անդ պատրաստեսջի՛ք։ Եւ գնացեալ գտին ոպ՛ եւ ասացն նմա, և պատրաստեցին զպասկէն։ Եւ իբրեւ ժամ եղեւ՝ բազմեցաւ, և երկոտասան առաքեալքն ընդ նմա։ Եւ ասէ ցնոսա, ցանկանալով ցանկացայ զայս պասկէ ուտել ընդ ձեզ՝ մինչ չեւ չարչարեալ իցեմ։ Բայց ասեմ ձեզ, թէ ոչ եւս կերայց ի սմանէ՝ մինչեւ լցցի յարքայութի՛ն Այ։ Եւ ընկալեալ բաժակ՝ գոհացաւ և ասէ, առէ՛ք զայդ՝ և բաժանեցէ՛ք ի ձեզ։ Ասեմ ձեզ՝ թէ յայսմ հետէ ոչ արբից ի բերոյ որթոյ՝ մինչեւ եկեսցէ արքայութի՛ն Այ։ Եւ առեալ հաց գոհացաւ, եբեկ և ետ նո՛ր, և

ասէ. այս է մարմին իմ, որ վէն բազմաց տուեալ. զայս արասջիք առ իմոյ յիշատակի: Նոյնպէս և զբաժակն յետ ընթրեացն առ, և ասէ. այս բաժակ է նոր ուխտ իմով արեամբ վէն ձեր հեղլոյ: Բայց աւասիկ ձեռն մատնչի իմոյ ընդ իս ի սեղանս: Եւ որդի մարդոյ ըստ սահմանելոյն երթայ, բայց վա՜յ մարդոյն այնմիկ՝ յորմէ ձեռն մատնիցի: Եւ նոքա սկսան խնդրել ընդ միմեանս, թէ ո՛վ է ի նոցանէ՝ որ զայն գործելոց իցէ: Եւ եղեւ հակառակութիւն ի մէջ նոցա, թէ ո՞ ի նոցանէ համարիցի մեծ: Եւ նա ասէ ցնոսա. Թագաւորք ազգաց տիրեն նոցա, և որ իշխենն նոցա՝ բարերարք կոչին. այլ դուք ոչ այնպէս. այլ որ մեծն է ի ձեզ՝ եղիցի իբրեւ զկրտսերն, և առաջնորդն իբրեւ զսպասաւորն: Ո՞վ է մեծ, բազմեա՞լն եթէ սպասաւորն. ո՞չ ապաքէն բազմեալն. բայց ես եմ ի միջի ձերում իբրեւ սպասաւոր: Եւ դո՛ւք էք՝ որ ցանգ կայիք ընդ իս ի փորձութիւնս իմ. և ես ուխտեմ ձեզ, ոպ և Հայր իմ ուխտեաց ինձ զարքայութիւն, զի ուտիցէք և ըմպիցէք ի սեղան իմ յարքայութեան իմում, և նստիցիք յերկոտասան աթոռ՝ դատել զերկոտասան ազգս Իսրայէլի: Եւ ասէ Տէր. Սիմո՛ն Սիմո՛ն, ահա սատանայ խնդրեաց զձեզ՝ խարբալել իբրեւ զցորեան. այլ ես աղաչեցի վէն քո՝ զի մի պակասեսցին հաւատք քո. և դու երբեմն դարձցիս և հաստատեսցես զեղբարս քո: Եւ նա ասէ ցնա. Տէր, ընդ քեզ պատրաստ եմ և ի բանտ և ի մահ երթալ: Եւ նա ասէ ցնա. ասեմ քեզ Պետրէ, չիցէ այսօր հաւու խօսեալ՝ մինչեւ երիցս ուրասցիս զիս չգիտել: Եւ ասէ ցնոսա. յորժամ առաքեցի զձեզ առանց քսակի և մախաղի և կօշկաց, մի՛ թէ կարօտացա՞ք իմիք: Եւ նոքա ասեն. եւ ոչ իմիք: Ապա ասէ. այլ այժմ որ ունիցի քսակ՝ բարձցէ, նոյնպէս և մախաղ. եւ որ ոչն ունիցի՝ վաճառեսցէ զվրձս իւր և գնեսցէ իւր սուսեր: Բայց ասեմ ձեզ. զի այս եւս որ գրեալ է՝ պարտ է

զի կատարեսցի յիս, թէ ընդ անօրէնս համարեցաւ. զի որ վէն իմ ինչ է՝ վճարեալ է: Եւ նոքա ասեն. Տէր, ահաւասիկ են աստ երկու սուրք: Եւ ասէ ցնոսա. բաւական են: Եւ ելեալ գնաց ըստ սովորութեան ի լեառն ձիթենեաց. գնացին զհետ նո՛ր և աշակերտքն: Իբրեւ եհաս ի տեղին՝ ասէ ցնոսա. յաղթեմս կացէք չմտանել ի փորձութի՛ն: Եւ ինքն մեկնեցաւ ի նոցանէ իբրեւ քարընկէց մի. եդ ծունր, կայր յաղթեմս, և ասէր. Հա՛յր՝ եթէ կամիս՝ անցո՛ զբաժակս զայս յինէն. բայց ոչ իմ կամք՝ այլ քոյդ լիցին: Եւ երեւեցաւ նմա հրեշտակ յերկնից՝ և զօրացուցանէր զնա. և էր ի տագնապի, և մտադիւրութե՛ եւս կայր յաղթեմս: Եւ հոսէին ի նմանէ քրտունք իբրեւ զկայլակս արեան՝ ոլոռն ոլոռն հեղեալ յերկիր: Եւ յարուցեալ յաղթիցն՝ եկն առ աշակերտսն, և եգիտ զնո՛ ի քուն ի տրտմութենէն. և ասէ ցնո՛. զի՞ ննջէք, արի՛ք կացէ՛ք յաղթեմս՝ զի մի մտանիցէք ի փորձութի՛ն: Եւ մինչ դեռ խօսէր, ահաւասիկ ամբոխ. և որ կոչէրն Յուդա՝ մի յերկոտասանից նոցին, առաջնորդէր նո՛ց: Իբրեւ մերձեցաւ առ Յի՛ս համբուրեաց զնա. քանզի զայն նշան տուեալ էր նո՛ց, թէ ընդ որում ես համբուրեցից՝ նա է, զնա ունիցիք: Ասէ ցնա Յի՛. Յո՛ւդա, համբուրելո՞վ մատնես զորդի մարդոյ: Իբրեւ տեսին որ զնովաւն էին՝ որ ինչ եղեւն, ասեն ցնա. Տէր, հարցուք զնո՛ սրով: Եւ եհար մի ոմն ի նոցանէ զքահանայապետին ծառայ, և ի բաց եհան զականջ նորա ունկն նո՛ր: Պատասխանի ետ Յի՛ս և ասէ. Թո՛ղ մինչեւ ցայդ վայր, և մատուցեալ յունկնէն՝ բժշկեաց զնա: Եւ ասէ ցեկեալսն ի վե՛ր նո՛ր՝ զքահանայապետսն և զիշխանս տաճարին և զծերսն. իբրեւ ի վե՛ր աւազակի՞ եկէք սուսերօք և բրօք. հանապազ ընդ ձեզ էի ի տաճարին, և ոչ ձգեցէք ձեռս յիս. այլ այս է ձեր ժամ, և իշխանութի՛ խաւարի: Եւ կալեալ զնա՝ ածին և մուծին ի տուն քահանայապետին, և Պետրոս եր-

թայր զկնի նր հեռագոյն: Իբրեւ լուցին կրակ ի մէջ գաւթին և նստան շուրջ՝ նստաւ և պետրոս ի մէջ նց: Ետես զնա աղախին ոմն՝ զի նստեր առ լոյսն, հայեցաւ ընդ նա և ասէ, և սա ընդ նն էր՝ որ ընդ նմայն էին: Իսկ պետրոս ուրացաւ և ասէ, ոչ գիտեմ զնա, կին դու: Եւ յետ սակաւ միոյ այլ ոմն ետես զնա, և ասէ, և դու ի նոցանէ ես: Եւ պետրոս ասէ, այր դու, չեմ ի նոցանէ: Եւ իբրեւ ժամ մի անց ի վր՝ այլ ոմն վճէր և ասէր, ստոյգ և սա ընդ նմա էր, քանզի գալիլեացի է: Ասէ պետրոս, այր դու, չգիտեմ զինչ լուսիսդ: Եւ առժամայն՝ մինչ դեռ նա զայն ասէր, լուսեցաւ հաւ: Դարձաւ տէր և հայեցաւ ի պետրոս, և յիշեաց պետրոս զբանն տեառն զոր ասաց ցնա, մինչ չեւ հաւու լուսնալ երկն, երիցս ուրասցիս՝ չգիտել զնս: Եւ ելեալ արտաքս՝ լացաւ դառնապէս: Եւ արքն որ պահէին զնա՝ այպն առնէին զնովաւ, և հարկանէին: Ծածկէին զերեսս նր և տանջէին, և հարցանէին ցնա և ասէին, մարգարեաց՝ ով է որ եհարն զքեզ: Եւ այլ բազում զինչ հայհոյութիւք լուսէին ի նա: 65:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զտէր աղաչեսցուք:

Տէր ողորմեա: Երէսս կրկնեա:

Եւ եւս խաղաղ: Օրհնութիւն և փառք:

Երբեք: Սաղմոս ԾԸ:

Փրկեա զնս ի թշնամեաց իմոց Աստ, յայնցանէ որ յարուցեալ են ի վր իմ՝ ապրեցո զնս:

Փրկեա զնս յայնցանէ որ գործեն զանօրէնութիւն, յարանց արիւնահեղաց ապրեցո զնս:

Որսալ զանձն իմ կամեցան, և հասին ի վերայ իմ հզօրք:

Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք, առանց մեղաց ընթացայ և ուղիղ եղէ:

Զարթիր ընդ առաջ իմ և տես, դու տէր զօրութեանց Աստուած Իսրայելի:

Նայեաց և այց արա ամ հեթանոսաց, մի ողորմիր ամենեցուն որ գործեն զանօրէնութիւն:

Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին որպէս շունք, և շրջեսցին զքաղաքաւ:

Նոքա զոլանջեսցեն բերանովք իւրեանց, և սուր է ի շրթունս նոցա:

Իսկ արդ՝ ով լուաւ զայս, զի դու տէր ծիծաղեսցիս զնոքօք, և արհամարհեսցես զամենայն հեթանոս:

Զզօրութի իմ առ քեզ պահեցից, զի Աստ օգնական իմ է:

Աստուած իմ, ողորմութիւն նորա կանխեսցէ առ իս, և Աստուած իմ ցուցցէ ինձ ի թշնամիս իմ:

Մի սպանաներ զնս, զի մի մոռասցին զժողովուրդս քո:

Ցրուեա զնոսա զօրութեամբ քով և ընկճեա զնոսա, զի դու ես պաշտպան իմ տէր:

Մեղք բերանոյ նոցա և բանք շրթանց նոցա, ընկալցին նոքա յամբարտաւանութեան իւրեանց:

Ցանէից և ի ստութիւն մատնեսցին, ի կատարածի բարկութեամբ սպառեսցին և մի գոցին:

Գիտասցեն զի Աստուած տիրէ Յակովբայ և ամենայն ծագաց երկրի:

Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին որպէս շունք, և շրջեսցին զքաղաքաւ:

Նոքա սփռեսցին յուտել, ապա թէ ոչ յագեսցին՝ տրտնջեսցեն:

Ես օրհնեցից զօրհնութիւնս տեառն, ցնծացայց առաւօտուց յողորմութեան քում:

Զի եղեր իմ պաշտպան և տուն ապաւինի, յաւուր նեղութեան իմոյ օգնական իմ:

Քեզ սաղմոս ասացից Աստուած, ապաւէն իմ, Աստուած ողորմութեան իմոյ:

Սաղմոս ԾԹ:

Աստուած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ, բարկացար և դթասցիս ի մեզ:

Շարժեցեր զերկիր և խռովեցուցեր զսա. բժշկեա զՀարուածս սորա՝ զի սասանեցաւ:

Ցուցեր ժողովրդեան քումմ խստութիւն. ևետուր ըմպել մեզ գինի լիմարութեան:

Եւտուր երկիւղածաց քոց նշան. զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան:

Ոպ փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛ աջով քո և լո՛ւր մեզ:

Աստուած խօսեցաւ ի սրբութենէ իւրմէ. ցնծացայց, բարձր եղէց, բաժանեցայց զՍիւքեմ. և զհովիտս յարկաց չափեցից:

Իմ է Գաղաադ և իմ է Մանասէ. Եփրեմ հզօրիւ գլխոյ իմոյ:

Յուդա թագաւոր իմ. Մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ:

Ցեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն:

Ո՞տարցի զիս ի քաղաք ամուր. կամ ո՞ առաջնորդեսցէ զիս մինչեւ Եդոմէ:

Եթէ ոչ դու Աստուած որ մերժեցեր զմեզ. և ոչ ելեր Աստուած ընդ զօրս մեր:

Տո՛ւր մեզ օգնութիւն ի նեղութեան. զի ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ:

Աստուծով արասցուք զօրութիւն. և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ որ նեղեն զմեզ:

Սաղմոս կ:

Լո՛ւր Աստուած աղօթից իմոց, և նայեա՛ տէր յաղօթս իմ:

Ի ծագաց երկրէ կարդացի առ քեզ. մինչ ի վաստակել սրտի իմոյ:

Ի վիմ բարձր արարեր զիս, առաջնորդեցեր զինձ. և իմ եղեր յոյս, և աշտարակ հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամւոյն:

Բնակեցայց ես ի յարկս քո յաւիտեան, և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թեւոց քոց:

Դու Աստ լուար աղօթից իմոց.ետուր ժառանգութիւն ոյք երկնչին յանուանէ քումմէ:

Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի. ամաց նորա աւուրս՝ յազգաց մինչեւ յազգս նորա:

Կայ և նստի յաւիտեան առաջի Աստուծոյ. ողորմութիւն և ճշմարտութիւն՝ ոյք խնդրեսցեն ի նմանէ:

Այսպէս սաղմոս ասացից անուան քումմ յաւիտեան. և տացք քեզ զաղօթս իմ օր ըստ օրէ:

Կցորդ:

Փրկեա՛ զիս ի թշնամեաց իմոց Աստո՛ւած. եւ ի հակառակելոց իմոց ազատեցո՛ զիս: Երես անգամ երկնեա, եւ ողորմեսցիս բազում ասա:

Շարական Դկ:

Ամենամով սիրոյն յիւր սիրելեաց ըղձըրտմութիւնքն փարատեաց. թագեալ պատառ տայ Յուդայի ներշաւակեալ զգողըն մատնիչ. զոր առեալ և մերկացաւ յածմային Հոգւոյն շնորհաց. մատնեցաւ նախաչարին ընդ մատնութեան վարդապետին:

Ծայրագոյն լուսոյն զերկեալ խաւարասէրն արտաքս ելեալ. տերըն յայտներ լոյս եղելոցն ըզգայութագղեն ի գիշերի. պետրոս խօսէր խրախուսելի և կըշտամբիւր հաւախօսի. զևրն յաշխարհէ զփոխելն ասէր և ըզգալուստ Հոգւոյն պատմէր:

Կեդրոնեա՛ն յայնկոյս ձորոյն ի վերնատունն ել խորհըրդոյ. եմուտ պարտէզ ընդ պարտիզն, եմոյծ զԱդամ յԱդին դրախտին. մուծցես և զմեզ տէր ընդ նըմին ուստի հաներ նախ զառաջինն. զի ժառանգել ըզհայրենին արժանասցուք մեք վերըստին:

Հոգւոյր ըզկրիցըն տըրտմաբար երիւքն եղեալ առանձնաբար. փըրկել զաշխարհ հոգիս յօժար, բայց է բնութի մարմնոյս տկար. ոչ ոմն ուժեղ և զօրաւոր և ոմն անզօր վըտանգաւոր. այլ մի և նոյն գող միաւոր կըռէր ըզկիրսըն կամաւոր:

Զայնիւ մաղթէր աղօթական վէ՛ իմ առ Հայր իւր էական. ծունըը դընէր խոնարհական որուամ կրկնի ծունր ամենայն. եթէ փըրկիլ մարդկան հնար է առանց մահու իմ որ գրեալ է. բաժակ մահուս յինէն անցցէ ոչ իմ կամաւ այլ քոյդ եսցէ:

Ղօղեալ յերկիւղ քրտանց հոսման ոլոռնաձեւ կայլակ վիժման. ի ղօրանալ հրեշտակ մերձեալ զօրինական գիրըն լըցեալ. ղի կատարեալ էառ ղընուիլն Աձըն Բան ըղմարդկութեան. պարտ էր ղերկիւղ և ղտրտմութի յիւրումըն կրել տնօրէնութիւն:

ԶԻՆԻ՝ ՈՐԹԻՒ:

Ա-ԵՓՓԱՆ ԸՍՓ ՄՓԿՈՓ: ԺԴ. 27:

ՎԷ ՀԱՐՅԱՐԱՆԱՑ ՏԵԱՌՆ ՄԵՐՈՑ ՅՆԻ ՔՆԻ:

Եւ ասէ ցնա Յն. ամենեքին գայթագղելոց էք յիւնէն յայսմ գիշերի. ղի գրեալ է, թէ Հարից ղՀովիւն, և ոչխարքն ցրուեսցին: Ալ յետ յարուիմ իմ՝ յառաջագոյն երթայց քան ղձեզ ի գալիլեա: Պատասխանի ետ պետրոս և ասէ ցնա. թէպէտ և ամենեքեան գայթագղեսցին, այլ ես ոչ: Եւ ասէ ցնա Յն. ամէն ասեմ քեզ, դու իսկ յայսմ գիշերի՝ մինչ չեւ Հաւու լսեսեալ իցէ՝ երիցս ուրասցիս ղիս: Իսկ պետրոս առաւել եւս պնդէր և ասէր. եթէ մեռանիլ եւս Հասանիցէ ընդ քեզ, ղքեզ ոչ ուրացայց: Նոյնպէս և ամենեքեան ասէին: Գան ի գեօղն՝ որուամ անուն էր գեթսեմանի. և ասէ ցաշակերտսն. նստարուք աստ՝ մինչեւ ես յաղօթս կացից: Եւ առնու ընդ իւր ղպետրոս և ղՅակովբոս և ղՅովհաննէս. և սկսաւ տխրիլ և հոգալ: Ցայնժամ ասէ ցնոսն. տրտում է անձն իմ մինչեւ ի մահ, մնացէք աստ և արթուն կացէք: Եւ մատուցեալ սակաւիկ մի յառաջ՝ անկաւ ի վէ՛ երեսաց իւրոց յերկիր. և կայր յաղօթս, ղի եթէ հնար լինէ՝ անցցէ ի նմանէ ժամն: Եւ ասէ. Ա՛բբա Հա՛յր՝ ամ լինէ քեզ հնարաւոր է, անցո՛ ղբաժակս զայս

յինէն. բայց ոչ ո՛ւզ ես կամիմ՝ այլ ո՛ւզ դու կամիս: Եւ գայ գտանէ ղնն ղի ննջէին, և ասէ ցՊետրոս. Սի՛մոն, ննջե՞ս, ո՞չ կարացեր ժամ մի արթուն կալ: Արթո՛ւն կացէք և յաղօթս կացէք, ղի մի մտջէք ի փորձութի՛. ոգիս յօժար է՝ բայց մարմինս տկար: Եւ դարձեալ չորաւ եկաց յաղօթս, և զնոյն բանս ասաց: Դարձաւ միւսանգամ անդրէն, և եգիտ զնն ի քուն. քանզի էին աչք նոցա ծանրացեալ, և ոչ գիտէին՝ թէ ղի՛նչ պատասխանի տայցեն նմա: Գայ երրորդ անգամ, և ասէ ցնն. ննջեցէ՛ք այսուհետեւ և հանգերո՛ւք, ղի հասեալ է վախճան, եկն ժամ, և ահա մատնի որդի մարդոյ ի ձեռս մեղաւորաց: Օ՛ն, արի՛ք գնասցուք. ղի ահաւասիկ մերձեցաւ որ մատնելոցն է ղիս: Եւ մինչ դեռ նա ղայն խօսէր՝ գայ Յուդա Իսկարիովտացի՝ մի յերկոտասանից անտի, և ընդ նմա ամբոխ սուսերօք և բրօք՝ ի քահանայապետից և ի դպրաց և ի ծերոց: Տուեալ էր նշան մատնչին, և ասէր. ընդ որուամ ես համբուրեցից՝ նա է. կալջի՛ք զնա և տարջի՛ք զգուշութի՛ք: Եւ մատուցեալ վաղվաղակի՝ ասէ ցնա. ռա՛բբի ռա՛բբի. և համբուրեաց զնա: Եւ նոքա արկին ի նա ձեռս և կալան զնա: Եւ մի ոմն յայնցանէ որ զնովաւն կային՝ ձգեաց սուր, և եհար զծառայ քահանայապետին, և ի բաց եհան ղունկն նր: Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնն. իբրեւ ի վէ՛ աւազակի եղէք սուսերօք և բրօք ունել զիս: Հանապազ առ ձեզ էի, և ուսուցանէի ի տաճարին, և ոչ կալա՛ք զիս. այլ զի լցցին գիրք մարգարէիցն: Ցայնժամ թողին զնա աշակերտքն ամենեքին և փախեան: Եւ ոմն երիտասարդ զՀետ երթայր նր՝ արկեալ զիւրեւ կտաւ մի ի մերկուց. ունէին զնա երիտասարդքն: Եւ նր թողեալ զկտաւն՝ փախեաւ մերկ ի նոցանէ: Եւ տարան զՅիսուս առ քահանայապետն Կայիափա. և գային ընդ նմա ամ քահանայապետքն և դպիրք և ծերք: Եւ պետրոս երթայր ի հեռաստանէ

զՀետ նր մինչեւ ի նեղքս իսկ՝ ի գաւիթ քահանայապետին, և նստէր ընդ սպասաւորսն և ջեռնոյր առ լուսովն: Իսկ քահանայապետքն և ամ ատեանն խընդրէին հակառակ ցնի վկայութի ինչ, զի սպանանիցեն զնա, և ոչ գտանէին: Զի բազումք սուտ վկայութիւն վկայէին ընմանէ, և նման միմեանց ոչ էին վկայութիքն: Ալիք յարուցեալ վկայէին սուտ զնմանէ, և ասէին, Թէ մեք լուաք ի դմանէ՝ զի ասէր. ես քակեցից զտաճարդ զայդ ձեռագործ, և զերիս աւուրս շինեցից այլ՝ առանց ձեռագործի: Սակայն և այնպէս՝ չէր նման վկայութիւն նր: Ապա յարուցեալ քահանայապետն ի մէջ՝ հարցանէր զՅն, և ասէր. ոչինչ տաս պատասխանի, զինչ դոքա զքէն վկայեն: Եւ նա լուռ եւեթ կայր, և չտայր ինչ պատասխանի: Դարձեալ քահանայապետն հարցանէր զնա կրկին անգամ և ասէր. դո՞ւ ես քն Որդի Աւ օրհնելոյն: Պատասխանի ետ Յն և ասէ ցնա. դու ասացեր՝ Թէ ես եմ. բայց տեսանիցէք զորդի մարդոյ նստեալ ընդ աջմէ զօրութենն, և եկեալ ընդ ամպս երկնից: Եւ քահանայապետն պատառեաց վաղվաղակի զպատմուճան իւր և ասէ. զինչ եւս պիտոյ են մեզ վկայք: Ահա լուայք ամենեքին զհայհոյութի ի բերանոյ դորա. զինչդ Թուի ձեզ: Եւ ամենեքեան դատապարտեցին զնա՝ Թէ մահապարտ է: Եւ ոմանք սկսան Թքանել ընդ երեսս նր, ձորձ զգլխով արկանել, կռփել և ասել, մարգարեաց մեզ քն՝ ո՞վ է այն որ եհարն զքեզ: Եւ սպասաւորքն ապտակս հանէին նմա: Եւ Պետրոս մինչդեռ էր ի խոնարհ ի գաւթին՝ գայ աղախին մի քահանայապետին, և տեսանէ զնա զի ջեռնոյր. հայեցաւ ընդ նա և ասէ. եւ դու ընդ Յնի նաղովեցեալ էիր: Նա ուրացաւ և ասէ. ոչ ճանաչեմ և ոչ գիտեմ զինչ դուդ ասես. և իբրեւ ել յարտաքին գաւիթն՝ և հաւ խօսեցաւ: Դարձեալ ետես զնա աղախինն, և սկսաւ ասել ցայնոսիկ որ շուրջն

կային, Թէ և սա ի նոցանէ է: Եւ նա դարձեալ ուրացաւ. և յետ սակաւ միոյ՝ դարձեալ որ շուրջն կային՝ ասեն ցՊետրոս. արդարեւ և դու ի նոցանէ ես, քանզի Գալիլեացի ես, և խօսքդ իսկ քո՝ նման են: Եւ նա սկսաւ նզովել, երդնուլ և ասել, Թէ ոչ գիտեմ զայրն զորմէ դուք ասէք: Եւ նոյնժամայն կրկին հաւ խօսեցաւ: Եւ յիշեաց Պետրոս զբանն զոր ասաց ցնա Յն, Թէ չեւ լիցէ հաւուն երկիցս խօսեալ՝ զի դու երիցս ուրասցիս զնս. և սկսաւ լալ: 72:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա: Երէց կրկնէ:

Եւ եւս խաղաղութե: Օրհնութի և փառք:

Ձոյլոյլ էոխ: Սաղմոս ՀԸ:

Ընծ, մտին հեթանոսք ի ժառանգութի քո. պղծեցին զտաճար սուրբ քո:

Արար զերուսաղէմ ոպ հիւղս մրգապահաց, արկին զդիակունս ծառայից քոց գէշ Թռչնոց երկնից, և զմարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի:

Հեղին զարիւն նց ոպ ջուր շուրջ զերուսաղէմաւ. և ոչ ոք էր որ Թաղէր զնոսա:

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց, ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ որք շուրջ էին զմեզ:

Մինչեւ յո՞րջ Տէր բարկանաս դու ի սպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո:

Հե՛ղ զբարկութի քո ի վր ազգաց որ զքեզ ոչ ճանաչեցեն. ի վր Թագաւորաց որ զանուն քո ոչ կարդացին. զի կերան զՅակովբ և զտեղի նորա աւերեցին:

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութի քո, զի աղքատացաք յոյժ:

Օգնեա մեզ Ած փրկիչ մեր՝ վասն մեծի փառաց անուան քո:

Տէր փրկեա զմեզ. և քաւեա զմեղս մեր վն անուան քոյ:

Մի՛ երբեք ասասցեն ի հեթանոսս, Թէ ո՞ւր է Ած նց:

Ա՛յլ յայտնի ինչ լիցի ի վե՛ր հեթանոսաց, առաջի աչաց մերոց, առ ի խնդրել զվըճիժ արեան ծառայից քոց ուր և հեղաւ:

Մտիցե առաջի քո հեծութիւն կապելոց, ըստ մեծութեան բազկի քոյ շահեա դու զորդիս սպանելոց:

Հատո դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նո՛ց, նախատինս զոր նախատեցին զքեզ Տէր:

Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ, խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան, աղդէ յազդ պատմեցուք զօրհնութիւնս քո:

Սաղմոս ՀԹ:

Ո՛ Հովուեսդ Իսրայէլի՝ նայեաց, ո առաջնորդես ոչխաշնի՝ Յովսեփու:

Որ նստիս ի քրովբէս՝ յայտնեաց առաջի Եփրեմի, Բենիամենի և Մանասէի:

Զարթո՛ զօրութի՛ն քո, և եկ կեցուցանել զմեզ:

Ա՛ծ զօրութե՛ց դարձո՛ զմեզ, երեւեցո՛ զերեսս քո ի մեզ և կեցցուք:

Տէր Ա՛ծ զօրութե՛ց, մինչեւ ի՞րբ բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց:

Ջամբեցեր մեզ հաց արտասուաց, և արբուցեր մեզ արտասուս չափով:

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց, այլն կատականաց թշնամեաց մերոց:

Ա՛ծ զօրութե՛ց, դարձո՛ զմեզ, երեւեցո՛ զերեսս քո ի մեզ և կեցցուք:

Այգի Եգիպտոսէ փոխեցեր, հաներ զհեթանոսս և զնո՛ տնկեցեր, և առաջնորդեցեր նոցա:

Հաստատեցեր զարմատս նո՛ր, և եղից զերկիր, ծածկեաց զլերինս Հովանի նորա, և բարունակ նորա զմայրս Աստուծոյ:

Զգեաց զորթ իւր մինչեւ ի ծով, մինչեւ ի գետս ին շառաւիղք նորա:

Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նորա, կթեն զնա անցաւորք ճանապարհի:

Ապականեաց զնա խոզ անտառի, երէ վայրի արածեցաւ ի նմա:

Աստուած զօրութեանց, դարձ հայեաց յերկնից և տե՛ս, այց արա այգւոյս այսմիկ, դարման տար սմա զոր տնկեաց աջ քո:

Ի վե՛ր որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր զնա ի քեզ, պրեցեալ ի հուր և աւերեալ ի սաստէ քումմէ կորիցէ:

Եղիցի ձեռն քո ի վերայ առն, աջ քո ի վերայ որդւոյ մարդոյ զոր զօրացուցեր զնա ի քեզ:

Ոչ եւս ի բացեայ եղիցուք մեք ի քէն, կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո Տէր կարդասցուք:

Աստուած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երեւեցո՛ զերեսս քո ի մեզ և կեցցուք:

Սաղմոս Ճ:

Յնծացէ՛ք առ Աստուած օգնական է մեր, աղաղակեցէ՛ք առ Աստուած Յակովբայ:

Առէ՛ք սաղմոս և տո՛ւք օրհնութիւն, սաղմո՛ս ասացէ՛ք նմա ի ձայն քաղցրութեան:

Փո՛ղ հարէ՛ք ի գլուխս ամսոյ, յաւուր նշանաւորի տաբեկանաց մերոց:

Հրաման է այս Իսրայէլի, և իրաւունք Ա՛ի Յակովբայ:

Վկայութի՛ն Յովսեփու զոր եդ ընդ նմա, ոչ ելանէր նա յերկրէն Եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր լուաւ:

Ի բաց արա ի բեռանց զթիկունս նո՛ր, և զձեռն նո՛ր յորթ և ի թի ծառայելոյ:

Ի նեղութեան կարդացեր առ իս, և փրկեցի զքեզ, լուայ քեզ ի գաղտնութի՛ն մրրկին, և փորձեցի զքեզ ի վե՛ր ջուրցն հակառակութեան:

Լո՛ւր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ, և Իսրայէլ, թէ լուիցես ինձ:

Մի՛ եւս եղիցին քեզ ածք առաժամայնք, և մի՛ երկիր պագանիցես դու այ օտարի:

Ես եմ Տէր Աստ քո՝ որ հանի զքեզ յերկրէն Եգիպտացւոց, բայց զբերան քո և լցից զդա:

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում, և Իսրայէլ ինչ ոչ նայեցաւ:

Բարձի թողի զնա երթալ զհետ կամաց սրտից իւրեանց, զի գնացին նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց:

Զի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ, կամ Իսրայէլի զճանապարհս իմ գնացեալ էր:

Ոչ զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նոր, և ի վր նեղչաց նր արկեալ էր զձեռն իմ:

Թշնամիք Տեառն ստեցին նմա, եղիցին ժամանակք նց յաշխարհի:

Կերակրեաց զնա ի պարարտութենէ ցորենոյ, և ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոցա:

Կ՚ըսէ:

Ա՛նձա՛ի ձեռանէ՛ քումմէ՝ մե՛րժեցա՛ն, մե՛ք ժո՛ղո՛վուրդք ե՛ւ խա՛շն արօ՛տի՛ քո՛ր: Գ անգամ ասէն, ե՛ւ պէ՛տ՛ք ե՛ն բա՛ռնե՛լ:

Շարական Դպ:

Ա՛ռաքա՛ելի վարուց էին որ ընտ բնութեանցն մարդկային, տա՛գնապեցաւ ի՛ գի՛շերին աղօթեցեր առ Հայր յերկի՛ն, ծա՛գեա՛ ի մե՛զ զլոյսդ ե՛րկնայի՛ն և փարա՛տեա զերկիւղ չարին, մա՛սունք Հոգւոյ մեր ե՛ւ մարմին յե՛րկի՛ւղ քո՛ նը բեւեռեսցի՛ն:

Մերձեալ Յուդաս որ մատնելոյ՝ հանդերձ դասուն փարիսեցւոց, անկան նմանն ստորանկելոյ՝ որք յաւիտեան չեն կանգնելոց, Յուդաս նենգաւ համբուրելով՝ առիթ մահու նըշան տալով, փոխան սիրոյ զնա մատնելով, չար ընդ բարւոյ վըճարելով:

Յայնժամ առ գութ սիրոյն պետրոս՝ ըզծառային անունն Մաղքոս, եհատ սուսերըբ զականջն աջոյ, որ ոչ լըսաւ Տեառնըն իւրոյ, իսկ Տէրըն մեր արագապէս յունկըն մերձեալ բըժըշկապէս առողջացոյց աստուածապէս զըր ոչ տեսին կուրացեն հանդէս:

Նոր հօտին փոքու ցըրուեալ քանզի զհովիւըն քաջ հարեալ, պետրոս միայն ըզհետ երթեալ, ի յաղջկանէ վիմին շարժեալ, նըշանակեալ հաւըն խօսեր առ ի պետրոս Տէրն ակնարկեր, զբանըն յիշեր դառն արտասուէր, ի գլըրմանէն դարձեալ կանգներ:

Շնորհեալ վիմին եկեղեցւոյ զոր պահեցեր ի հոսելոյ, և կանգնեցեր ի գլըրելոյ վասըն սրտիւն արտասուելոյ, կանգնեա և զնս Տէր ընդ նըմին ի գլըրմանէ սայթաքողին, տալով աչացս յորդ արտասուս և ջուր նըմանծովու գլխոյս:

Ո՛վ կամաւ զանկապելին կապեալ ըզձեռան արձակողին, ի յապարանսըն տանէին կայիափայ և աննային, ծառայն զերեսն այն ապտակեր յորմէ սրովբէն թեւաւոքօղեր, թուք արձակեալ պիղծ բերանովն յայն որ կուրին լոյս ծագեաց թքովն:

Զդնէ՝ Որթիւ:

Ա՛ւետարան ըստ Մատթէոսի: Ի՛զ: 31:

Տէրն մեր ցն զն

Յայնժամ ասէ ցնն, ամենեքին դուք գայթագղելոց էք ի՛նէն յայսմ գիշերի, զի գրեալ է՝ թէ հարից զհովիւն, և ցրուեսցին ոչխարք հօտին: Եւ յետ յառնելոյն իմոյ յառաջեցից քան զձեզ ի Գալիլեա: Պատասխանի ետ պետրոս և ասէ ցնա, թէպէտ և ամենեքեան գայթագղեսցին ի քէն՝ սակայն ես ոչ գայթագղեցայց: Ասէ ցնա յն, ամէն ասեմ քեզ՝ զի յայսմ գիշերի մինչ չեւ հաւուս խօսեալ իցէ՝ երիցս ուրասցիս զնս: Ասէ ցնա պետրոս, թէ եւ մեռանել հասանիցէ ընդ քեզ՝ զքեզ ոչ ուրացայց: Նոյնպէս և ամ աշակերտքն ասէին: Յայնժամ գայ յն ընդ նն ի գեօղ մի՝ որում անուն էր Գեթսեմանի, և ասէ ցնն, Նստարուք այդր, մինչեւ երթայց կացից յաղօթս: Եւ

առեալ ընդ իւր զՊետրոս և զերկուս որդիսն Զեբեդեայ՝ սկսաւ տրտմել և հոգալ: Ցայնժամ ասէ ցնոսա. տրտում է ոգի իմ մինչեւ ի մահ, կացէք աստ և սկեցէք ընդ իս: Եւ մատուցեալ յառաջ սակաւիկ մի՝ անկաւ ի վէր երեսաց իւրոց, եկաց յաղօթս և ասէ. Հայր իմ, եթէ հնար է՝ անցցէ բաժակս այս յինէն. բայց ոչ ոյզ ես կամիմ, այլ ոյզ դու: Գայ առ աշակերտսն, և գտանէ զնոսա ի քուն, և ասէ ցՊետրոս. այդպէս ոչ կարացէք մի ժամ արթուն կալ ընդ իս: Արթուն կացէք և աղօթս արարէք՝ զի մի անկանիցէք ի փորձութիւն. հոգիս յօժար է՝ բայց մարմինս տկար: Դարձեալ երկրորդ անգամ չոգաւ՝ եկաց յաղօթս ցն, և ասէ. Հայր իմ, եթէ հնար իցէ անցանել յինէն բաժակիս այսմիկ, ապա թէ ոչ՝ արբից զսա. եղիցին կամք քո: Եւ եկեալ միւսանգամ՝ եդիտ զնոսա ի քուն, զի էին աչք իւրեանց ծանրացեալք: Եթող զնոսա և դնաց եկաց յաղօթս երրորդ անգամ, և դարձեալ զնոյն բան ասաց: Ցայնժամ գայ առ աշակերտսն, և ասէ ցնոսա. Ննջեցէք այսուհետեւ և հանգերուք. զի ահա հասեալ է ժամ, և որդի մարդոյ մատնի ի ձեռս մեղաւորաց: Արիք երթիցուք աստի, զի ահաւասիկ եհաս որ մատնելոցն է զիս: Եւ մինչդեռ նա զայս խօսէր՝ ահա ցուգա՝ մի յերկոտասանից եկն, և ընդ նմա ամբոխ բազում սրովք և բրօք՝ ի քահանայապետից և ի ծերոց ժողովրդեանն: Եւ որ մատնելոցն էր զնա՝ ետ նոցա նշան և ասէ. ընդ որում ես համբուրեցից՝ նա է, զնա ունիցիք: Եւ վաղվաղակի մատուցեալ առ ցն՝ ասէ. ողջ եր վարդապետ. և համբուրեաց ընդ նմա: Եւ ցն ասէ ցնա. ընկեր, վն որմ եկիրդ: Ցայնժամ մատուցեալ արկին ձեռս ի ցն, և կալան զնա: Եւ ահա մի ոմն յայնցանէ որ ընդ ցնի էին՝ ձգեաց զձեռն և եհան զսուր իւր, և եհար զծառայ քահանայապետին, և բաց եհան զունկն նր: Ցայնժամ ասէ ցնա ցն. դարձ

զսուր քո ի տեղի իւր. զի ամենեքեան որ սուր առնուցուն՝ սրով անկանիցին: Թէ համարիցիս թէ ոչ կարեմ աղաչել զՀայր իմ, և հասուցանիցէ ինձ այժմ այր աւելի քան զերկոտասան գունդս հրեշտակաց: Այլ զիա՞րդ լնուցուն գիրք՝ թէ այսպէս պարտ է լինել: Ցայնժամ ասաց ցն ցամբոխն. իբրեւ ի վէր աւազակի ելէք սուսերօք և բրօք՝ ունել զիս. հանապազ առ ձեզ ի տաճարին նստէի և ուսուցանէի, և ոչ կալայք զիս: Այլ այս ամ եղեւ՝ զի լցցին գիրք մարգարէիցն: Ցայնժամ աշակերտքն ամենեքին թողին զնա և փախեան: 56:

Աղօթք Հանդերձ ծուներ դնելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա: Երէց կրկնէ:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութեի և փառք:

Հինգերորդ ժամ: Սաղմոս ՃԸ:

Պատուած օրհնութեան իմոյ մի լուեր. զի բերան մեղաւորի բերան նենգաւորի բացաւ ի վէր իմ:

Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ. և բանիւ ատելութեան պաշարեցին զիս:

Մարտեան ընդ իս ի տարապարտուց. փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս, այլ ես յաղօթս կայի:

Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ, ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ:

Կացո՛ ի վերայ նորա մեղաւոր. սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա:

Ի դատաստանի իւրմէ ելցէ դատապարտեալ. և աղօթք նորա ի մեղս դարձցին:

Եղիցին աւուրք նորա նուազ. և պաշտելութիւն նորա զայն այլ տարցի:

Եղիցին որդիք նորա որբ, և կին նր այրի. սահեսցին փոփոխեսցին, որդիք նորա մուրացք եղիցին. և ելցեն ի բնակութենէ իւրեանց:

փննեսցէ փոխատու զամենայն ինչս նորա, յաւիշտա-
կեսցեն օտարք զվաստակս նորա:

Մի գոցի օգնական նմա, և մի ոք ողորմեսցի ի վի-
րուց նորա:

Եղիցին որդիք նր ի սատակումն, և յաղգէ ջնջեսցի
անուն նորա:

Յիշեսցին մեղք հօր նր առաջի Տեառն, և մեղք մօր նր
մի ջնջեսցին, և եղիցին առաջի Տեառն յամ ժամ:

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նր, փոխանակ զի ոչ
յիշեաց առնել ողորմութիւն:

Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ, սպանանել զայն
որ խոնարհ է սրտիւ:

Սիրեաց զանէծս, և եկեսցէ նմա, ոչ կամեցաւ զօրհնու-
թիւն, հեռի եղիցի ի նմանէ:

Զգեցաւ զանէծս ոպ հանդերձ, մտցէ ոպ ջուր ի փոր
նր, ոպ ձէթ ընդ ոսկերս նորա:

Եղիցի նմա ոպ հանդերձ զի ագանի, ոպ գօտի զի ածի
հանապազ ընդ մէջ:

Ա՛յս գործ է այնոցիկ որ չարախօս կային զինէն առ
Տէր, և ցք խօսէին չար զանձնէ իմմէ:

Ա՛յլ դու Տէր Տէր, արա ընդ իս ըստ անուան քումմ,
զի քաղցր է ողորմութի՛ն քո, և փրկեա զիս, զի աղքատ
և տնանկ եմ ես:

Սիրտ իմ խռովեցաւ ի փորի իմում, և ես ոպ ստուեր
ի խուսափել իմմէ պակասեցայ, և թօթափեցայ որ-
պէս մարախ:

Ծունկք իմ տկարացան ի պահոց, և մարմին իմ
այլագունեաց յիւղոյ:

Եղէ ես նախատ նց, տեսին զիս և շարժեցին զգլուխս
իւրեանց:

Օգնեա՛ ինձ Տէր Ա՛ծ իմ, և փրկեա՛ զիս ըստ ողոր-
մութեան քումմ:

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է, և դու Տ՛ր արարեր զայս:

Նզաք անի՛ծանեն, և դու օրհնեսցես, ցք յարուցեալ
են ի վե՛ր իմ՝ զամօթ կրեսցեն, այլ ծառայ քո ուրախ
եղիցի ի քեզ:

Զգեցցին զամօթ ցք չարախօս կային զանձնէ իմմէ,
և արկցեն ոպ կրկնոց զամօթ իւրեանց զնւրեամբք:

Ա՛յլ ես խոստովան եղէց առ Տէր յոյժ բերանով ի-
մով, ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ:

Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս, փրկել զնս յայն-
ցանէ որ հալածեն զանձն իմ:

Սաղմոս ճՓ:

Ասաց Տէր ցՏէր իմ՛. նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչեւ
եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց:

Գաւազան զօրութե՛ն առաքեսցէ քեզ Տէր ի Սիովնէ,
և տիրեսցես դու ի մէջ թշնամեաց քոց:

Ընդ քեզ է ինձ սկիզբն աւուրն զօրութե՛ն, ի վայել-
չութի՛ն սքանչ քոց, յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ
ծնայ զքեզ:

Երդուաւ Տէր և ոչ եւս զղջասցի, թէ դու ես քա-
հանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի՛, և Տէր
ընդ աջմէ քումմէ:

Խորտակեսցէ յաւուր բարկութե՛ն զթագաւորս, դա-
տեսցի զհեթանոսս, և բազում արասցէ զհարուածս,
և խորտակեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի:

Ջուղխս ի ճանապարհի արբուսցէ, վ՛ն այնորիկ և
բարձր արասցէ զգլուխս:

Սաղմոս ճԺ:

Խոստովան եղէց քեզ Տէր բոլորով սրտիւ իմով, ի
խորհուրդս ուղղոց ի ժողովս, մե՛ծ են գործք Տ՛ն, և
քննեալ են յա՛մի կամք նորա:

Խոստովանութի՛ն և վայելչութի՛ն են գործք նր, արդա-
րութի՛ն նր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց ուղղոց, ողորմած
և թ՛ած է Տէր, կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց:

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր, զզօրութի՛ւն գործոց իւրոց պատուիրեաց ժողովրդեան իւրում:

Տալ նո՛ւ զժառանգութի՛ւն հեթանոսաց, և գործք ձեռաց նո՛ր արդարութի՛ւն և իրաւունք են:

Հաւատարիմ են յաւի՛ւ պատուիրանք նո՛ր, հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից, արարեալ են ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ:

Փրկութի՛ւն առաքեաց տո՛ր ժողովրդեան իւրում, պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր, սուրբ և ահեղ է անուն նորա:

Սկիզբն գիտութի՛ւն երկիւղ Տեառն, իմաստութի՛ւն բարի ամենեցուն որ առնեն զնա, և օրհնութի՛ւն նո՛ր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:

ԿՅՐԻՊ:

Խօսեցա՛ն զինէ՛ն լեզուաւ նենգաւո՛րաւ, եւ բանի՛ւ ատելութեա՛ն զի՛ս պաշարեցի՛ն: Երէյո՛ անգամ էլինեա, ե՛ ղաթոլնն բոլյը ասա:

ՇՈՒԿԱՆ ԴԿ:

Զա՞ր կապանա՞ց մարդկա՛ն լուծի՛չ որ կապե՛ցար ընդ կապելոյն, զի՛ս արձակեա յինքնակապէս մեղաց կապի՛ց դըժոխայնո՛յն, ո՛ր ընդ մեղո՛ք պարտաւո՛րին կացեր անմեղդ ի յատենի՛. յո՛րժամ փառօք գաս հայրենի՛ մի դա՛տեսցես զնա ընդ նոսի՛ն:

Պատկառանո՛ք հինն Ադամայ, որ ձաղեցար վասըն նորա. ջընջեա զամօթ մեղաց լըրբին, որով զերեսս իմ ծածկեցի՛ն, որ ներեցեր չար ծառայի՛ն՝ ածել ձեռօք քեզ պատակի՛ն. հար ուժգնակի՛ զդէմըս չարին, որպէս և զնա եհար ուժգի՛ն:

Ջահըն լուսոյ յառաւօտին ի յուրբաթու հընոյ զատկին, կայր առաջի՛ դատաւորին, ծառայն նըստէր ի յատենի՛ն. ի հարցանել պիղատոսի Տէրն ոչ առնէր պատասխանի՛. զի կանխասց գիրըն լըցցի՛՝ եղէ՛ս մարդ որ ոչ խօսի:

Ռամկակա՛ն դասք զինուորացն արկին հանդերձ նախատանաց, այնմ որոյ զգեստն է լոյս փառաց իբրեւ զօձոց զինքեամբ արկած, ի ծունր իջեալ կատակէին զգլուխն եղեգամբ հարկանէին, պըսակ ի փշոց բոլորէին ըզվուշ մեղացըն բարձողին:

Սոսկալի՛ն սերովբէից բառնայր ինքեամբ ըզփայտ խաչին, մինչ ի տեղի գողգոթային, յորում եդեալ մարդն առաջին. ետուն ըմպել գինի զմըռսեալ և կերակուր լեղեաւ խառնեալ, որով զպըղտղոյն դառըն ճաշակ փոխեաց մեզ քաղցր և ախորժակ:

Վերնակա՛նքըն զարհուրեալ տեսին ըզՏէրըն մերկացեալ, և ըզհանդերձըն բաժանեալ, պատմուճանին վիճակ արկեալ, ըզձեռն և զոտսըն ծակեցի՛ն ըստ յայտնապէս դաւթեան ձայնին, ընդ փայտ խաչին բեւեռեցի՛ն զմատունսն որ գրեաց ի տախտակին:

ՋՆԻՒ՝ ՈՐԹԻՒ:

Ա՛ԵՒՈՒԱՆ ԸՍՓ ՄՈՒՐԻՒՈՒՒ: Ի՛Զ. 57:

Վա՛յ չարչարանաց Տեառն մերոյ Յի՛սի Քրի՛ստոսի:

Իսկ նո՛ւ կալեալ զՅի՛սի՝ ածի՛ն առ կայիափա քահանայապետ, ուր դպիրքն և ծերք ժողովեալ էին: Եւ Պետրոս զհետ նո՛ր երթայր բացագո՛յն մինչեւ ի սրահ քահանայապետին. և մտեալ ի ներքս՝ նստէր ընդ սպասաւորսն՝ տեսանել զկատարածն: Իսկ քահանայապետքն և ամ՛ ատեանն խնդրէին սուտ վկայութի՛ւն զՅի՛սէ, զի սպանցեն զնա. և ոչ գտանէին ի բազմաց սուտ վկայիցն մատուցելոց: Յետոյ մատուցեալ երկու սուտ վկայք՝ ասէին Թէ սա ասէր՝ կարող եմ քակել զտաճարն Աստուծոյ և զերիս աւուրս շինել: Եւ յարուցեալ քահանայապետն ասէ ցնա, չտա՞ս պատասխանի, զի՞նչ դոքա ամբաստանեն զքէն: Եւ Յիսուս լուռ կայր: Պատասխանի ետ քահանայապետն և ասէ ցնա, երդմնեցուցանեմ զքեզ ՅԱստուած կենդանի, զիասասցես մեզ՝ Թէ դո՛ւ ես Քրիստոս Որդի Աստու-

ծոյ: Ասէ ցնա Յիսուս. դու ասացեր. բայց ասեմ ձեզ. յայսմհետէ տեսանիցէք զորդի մարդոյ նստեալ ընդ աջմէ զօրութեանն, և եկեալ ընդ ամպս երկնից: Յայնժամ քահանայապետն պատառեաց զհանդերձս իւր և ասէ. հայհոյեաց, զի՞ եւս պիտոյ են մեզ վկայք. ահա արդ լուայք զհայհոյութիւն նորա. զի՞նչ հաճոյ է ձեզ: Նոքա պատասխանի ետուն և ասեն. մահապարտ է: Յայնժամ թքին ընդ երեսս նորա, և կռփեցին զնա. և ոմանք ապտակեցին, և ասեն. մարգարեաց մեզ քրիստոս, ո՞վ է որ եհարն զքեզ: Իսկ Պետրոս նստէր արտաքոյ ի գաւթին: Մատեաւ առ նա աղախին մի, և ասէ. և դու ընդ Յի Գալիլեացւոյ էիր: Նա ուրացաւ առաջի ամենեցուն և ասէ, թէ ոչ գիտեմ զինչ խօսիսդ: Եւ իբրեւ ել նա արտաքս քան զդուռնն՝ ետես զնա այլ կին մի, և ասէ ցայնոսիկ որ անդն կային, և սա ընդ Յի Նազովրացւոյ էր: Եւ դարձեալ ուրացաւ երդմամբ, թէ ոչ գիտեմ զայրն: Եւ յետ սակաւ միոյ մատուցեալ որք կային անդ՝ ասեն ցՊետրոս. արդարեւ և դու ի նոցանէ ես, քանզի և խօսք քո յայտ առնեն զքեզ: Յայնժամ սկսաւ նզովել և երդնուլ, թէ ոչ գիտեմ զայրն. և իսկոյն հաւ խօսեցաւ: Եւ յիշեաց Պետրոս զբանն Յի զոր ասաց, թէ մինչ չեւ հաւուս խօսեալ իցէ՝ երիցս ուրասցիս զիս. և ելեալ արտաքս՝ ելաց դառնապէս: 75:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա: Երէց՝ կրկնէ:

Եւ եւս խաղաղութեա՛ն: Օրհնութիւն և փառք:

Վերջերջ ֆոխ: Սալմոս ճԺԲ:

Խոստովան եղերուք Տեառն, զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ասասցէ տունն Իսրայելի. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ասասցէ տունն Ահարովղի. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ասասցեն երկիւղածք Տեառն. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ի նեղութե՛ իմում ես առ Տէր կարդացի. և լուաւ ինձ յանդորր:

Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց. զի՞ արասցէ ինձ մարդ:

Տէր է իմ օգնական. և ես տեսից ի թշնամիս իմ:

Բարի է յուսալ ի Տէր՝ քան յուսալ ի մարդիկ. բարի է յուսալ ի Տէր՝ քան յուսալ ի իշխանս:

Ամենայն ազգք շրջեցան զինեւ. և անուամբ Տեառն յաղթեցի նոցա:

Շրջելով շրջեցան զինեւ, պաշարեցին զիս ի միասին. և անուամբ Տեառն վանեցի զնոսա:

Շուրջ եղեն զինեւ որպէս մեղուք, վառեցան բորբոքեցան որպէս փուշք ի հուր. և անուամբ Տեառն մերժեցի զնոսա:

Ի մերժելն դրդուեցայ, և եղէ մերձ ի գլորել. և Տէր ընկալաւ զիս:

Զօրութիւն իմ և օգնութիւն իմ Տէր. և եղեւ ինձ ի փրկութիւն:

Ձայն ցնծութե՛ փրկութե՛ ի յարկս արդարոց:

Աջ Տեառն արար զօրութի՛ն. աջ Տեառն բարձր արար զիս. և աջ Տեառն արար զօրութի՛ն:

Ոչ մեռայց այլ կեցից. և պատմեցից զգործս Տեառն:

Խրատելով խրատեաց զիս Տէր. և ի մահ ոչ մատնեաց:

Բացէք ինձ զդրունս արդարութե՛ն, զի մտից ընդ այն և խոստովան եղէց Տեառն:

Կիրիէ:

Խոստովան եղերուք Տեառն զի՝ բարի՞ է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա՛: Երէ+ անգամ կրկնէ, եւ նախընն բացյէ ասա:

եւ ոտանէն յեկեղեցին, եւ ասէն Շարական դկ։

Տ՚որ ածեա՛ զ ձեռք ընդ ձե՛ռաց ոտք ընդ ոտի՛ց ընթանալեա՛ց, փայտ ընդ փայտի դառնի՛ն պրտղոյ կեանք ընդ մա՛հու փոխարկելո՛վ. ի՛ մէջ երկո՛ւց անծրի՛նաց կայր մերկացեա՛զ տուողն օրինա՛ց. զոր ոչ տեսին աչ՛գքն կուրաց բայց ի՛ միոյն յաւա՛զակաց։

Րոպէ՛ից արեգականն ըզտիւն արար գիշերանման. զըստուերըն քո՛ղ արկ մերկուԹե՛ զի մի՛ տեսցէ ակն անարժան. ի միջօրեայն ներսեմացաւ՝ յորժամ Ադամ մեղք մեռաւ. ի յիններորդն ի լոյս դարձաւ՝ յորժամ մահուամբ մահըն լուծաւ։

Յողէր արտօսրը յաւագին մայր Տ՚էն որ կայր մերձ առ խաչին. յորժամ լըսեր ըզծարաւին բարբառելոյ իւր միածնին. ետուն քացախ խառնեալ լեղի պնդ որ բըղխեաց դետ ՅԱդենի. և ի վիմէն վըտակ բարի արբոյց տոհմին դառնացողի։

Խուճեալ յերրորդ ժամու օձին զմիտըս նախնոյ մօրն Եւայի. ի վեցն անկեալ մարդն առաջին հաւանական բանիւ նորին. ի սոյն ժամու Տէրն ի խաչին զի քաւեսցէ զմեղըս նոցին. և յորժամ եղ Ադամըն հին՝ եդ զաւազակն ի մէջ դրախտին։

Փարելո՛ բարբառ ընդ իմ Էլի Էլի առ Հայր գոչէր. զՀոգին կամաւ Հօր աւանդէր, զՀոգիս մարդկան նոյն ընծայէր. երկիր հիմամբ սասանեցաւ և վարագոյրն ընդ մէջ հերձաւ. վէմք ի յինքեանց պատառեցան և գերեզմանք մահու բացան։

Քարողի՛ ի սքանչելեաց Աստուած մարմնով վասն իմ խաչեալ. մերով բնութեամբըս մեռանի, Աստուած անմահ խոստովանի. կրկնավըտակ կողին աղբերբք եկեղեցի իւր Հաստատի. ջրովըն մաքրի զարիւնն ըմպէ, զՈրդի ընդ Հօր փառաւորէ։

ՋԻՆ՝ ՈՐԹԻՒ։

Եւ կրկին ի վերայ բենին ՂԱ-եռօրեան։

Ա-եռօրեան ըստ Յովհաննու։ ԺԸ. 2։

Վ՚ն չարչարանաց Տեառն մերոյ Յի՛սի՛ քի՛։

Պիտեր և Յուդա որ զնա մատնելոց էր՝ զտեղին. զի բաղում անգամ ժողովեալ էր անդր Յի՛սի՛ աշակերտօքն հանդերձ։ Եւ Յուդայի առեալ ընդ իւր զգունդն, և ի քահանայապետէն և ի փարիսեցւոց սպասաւորս, գայ անդր ջահիւք և լապտերօք և զէնուք։ Իսկ Յի՛ս իբրեւ ետես զայն ամենայն եկեալ ի վե՛ր նո՛ր՝ ել և ասէ ցնո՛ն. զո՞ խնդրէք։ Պատասխանի ետուն նմա. զՅի՛ս Նազովրեցի։ Ասէ ցնո՛ն Յի՛ս. Ես եմ։ կայր ընդ նո՛ս և Յուդա՝ որ մատնէրն զնա։ Իբրեւ ասաց Թէ Ես եմ՝ յետս յետս չոգան և զարկան զգետնի։ Դարձեալ եհարց զնո՛ս. զո՞ խնդրէք։ Եւ նոքա ասեն. զՅի՛ս Նազովրեցի։ Պատասխանի ետ նո՛ Յի՛ս. ասացի ձեզ Թէ Ես եմ. արդ՝ եթէ զիս խնդրէք՝ Թո՛ղ տուք դոցա երթալ։ Չի լցցի բանն՝ զոր ասաց. Թէ Զոր ետուրն ցիս՝ ոչ կորուսից ի նոցանէ և ոչ զոք։ Իսկ Սիմո՛ն Պետրոս՝ քանզի ունէր սուր՝ ձգեաց զնա, և եհար զքահանայապետին ծառայ, և ի բաց առ զականն նո՛ր զայջ. և էր անուն ծառային Մաղքոս։ Ասէ Յի՛ս ցՊետրոս. ա՛րկ զսուրդ անդրէն ի պատեանս իւր. զբաժակն զոր ետ ինձ Հայր՝ ո՞չ ըմպիցեմ զնա։ Իսկ գունդն և հազարապետն և սպասաւորք Հրէիցն կալան զՅի՛ս և կապեցին. և առին զնա նախ առ Աննա, որ էր աներ կայիափայի, որ քահանայապետն էր տարւոյն այնորիկ։ Այս այն կայիափա էր՝ որ խրատն ետ Հրէից, եթէ լաւ է առն միում մեռանել ի վերայ ժողովրդեան։ Եւ երթային զՀետ Յի՛սի՛ Սիմո՛ն Պետրոս և միւս աշակերտն։ Եւ աշակերտն այն՝ քանզի ծանօթ էր քահանայապետին՝ եմուտ ընդ Յի՛սի՛ ի գաւիթ քահանայապետին։ Եւ Պետրոս կայր առ դրանն արտաքոյ։ Ել միւս աշակերտն որ էր ծանօթ քահանայապետին, և ասաց ցդռնապանն, և եմոյծ ի ներքս զՊետրոս։ Ասէ աղջիկն որ դռնապանն էր՝ ցՊե-

տրոս. մի թէ և դո՛ւ յաշակերտաց առնն այնորիկ իցես: Եւ նա ասէ. ոչ եմ: Կային անդ ծառայքն և սպասաւորքն՝ խարոյկ արկեալ՝ քանզի ցուրտ էր, և ջեռնուին. կայր ընդ նմա և պետրոս և ջեռնոյր: Եւ քահանայապետն եհարց զՅն և զվարդապետութեան նր: Պատասխանի ետ նմա Յիսուս. ես յայտնապէս խօսեցայ յաշխարհի. ես յամենայն ժամ ուսուցի ի ժողովրդեանն, և ի տաճարի անդ՝ ուր ամենայն հրեայք ժողովեալ էին, և ի ծածուկ ինչ ոչ խօսեցայ: Զի՞ հարցանես զիս. հարց զլսնոսիկ՝ որ լուան, թէ զինչ խօսեցայ ընդ նմա. ահաւանիկ նոքա գիտեն զինչ ասացի ես: Իբրեւ նա զայս ասաց՝ մի ոմն ի սպասաւորացն որ անդ կայր՝ ած ապտակ Յն և ասէ. այդպէս պատասխանի տաս քահանայապետիդ: Եւ Յիսուս ասէ ցնա. եթէ չար ինչ խօսեցայ՝ վկայեա վն չարին, իսկ եթէ բարի՝ ընդէր հարկանես զիս: Եւ առաքեաց զնա Աննա կապեալ առ կայիափա քահանայապետ: Եւ Սիմովն պետրոս կայր անդ և ջեռնոյր. ասեն ցնա. մի թէ և դո՛ւ յաշակերտաց անտի նր իցես: Նա ուրացաւ և ասէ՝ թէ չեմ: Եւ ասէ մի ոմն ի ծառայից քահանայապետին՝ ազգական այնորիկ զորոյ զունկն եհատ պետրոս. ո՞չ ես իսկ տեսի զքեզ ի պարտիզի անդ ընդ նմա: Դարձեալ ուրացաւ պետրոս: Եւ վաղվաղակի հաւ խօսեցաւ: 27:

Շաբաթ Դ:

Օ՛աւրհուրեցա՛ն զօրք ե՛րկնայի՛ն՝ն. յորժամ տե՛սին զՅն՝ի խաչե՛ն. աւրեգակա՛ն լոյս քո՛ղարկեա՛ն՝ն. եւ լոյս լո՛ւսնկն նըւա՛զեցաւ. յաւհել փառա՛ց Ա՛ր՝ուդեա՛ն՝ն յդ խա՛ւար եղեւ ընդ տի՛ե՛զե՛րս. ո՛ղորմա՛ծ Տր ո՛՛ղորմեա՛՛՛ն՝ն հո՛գւոյնըն մեր նը՛նջե՛՛ցո՛ւց:

Մշ. Հոգւոցն հանգ: Քրշ. Վն հոգ: Աղ. Քն որդի Այ:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր:

Եւ ապա ասէն կանոնաթլո՛ւն Դ:

Խչհանք հալածեցին զնս ի՛ նանիր. ա՛լէ՛լո՛՛՛ւիա. այլ ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ. * ա՛լէ՛լո՛՛՛ւիա:

Ցնծացայ ես ի բա՛նըս քո՛. ոպ այն որ գըտանէ աւար բազո՛ւմ. ա՛լէ՛լ:

Ըզմե՛զս ատեցի և անա՛րգեցի՛. և զօրէ՛նըս քո՛ սի՛րեցի՛. ա՛լէ՛լ:

Եօթն անգամ յաւո՛ւր օրհնեցից ըզքե՛զ. վն իրաւանց և ա՛րդարո՛ւթե՛ քո՛յ. ա՛լէ:

Խաղաղո՛ւթի՛ բազո՛ւմ է այնոցիկ որք սիրեն զօրէ՛նըս քո՛. և ո՛չ գոյ ի նս գայթա՛գղո՛ւմ իւրեանց. ա՛լէ:

Սպասեցի՛ փրկութե՛ան քո՛ւմ Տէր. և զպատուիրա՛նըս քո՛ սի՛րեցի՛. ա՛լէ:

Պահեաց անձն իմ զվ՛կայո՛ւթի՛ըս քո՛. և սիրեաց ը՛զնո՛սա յո՛յժ. ա՛լէ:

Պահեցի՛ զըզպատուիրանս և զվ՛կայո՛ւթի՛ըս քո՛. զի ամենայն ճանապարհք իմ առաջի՛ քո եե՛ն. ա՛լէ:

Մերձեսցի՛ն խնդրո՛ւածք իմ առաջի՛ քո Տէր. ըստ բանի քո՛ւմ խմաստուն՛ աբա զնս. ա՛լէ:

Մտցե՛ն աղո՛թք իմ առաջի՛ քո Տէր. և բանի՛ւ քո՛վ փրկեա՛ զնս. ա՛լէ:

Բղխեսցե՛ն շրթո՛ւնք իմ զօրհնո՛ւթի՛ըս քո՛. յորժամ ուսուսցե՛ս ինձ զարդարո՛ւթի՛ըս քո՛. ա՛լէ:

Խօսեսցի՛ լեզո՛ւ իմ ըզբա՛նըս քո՛. զի ամ պատուի՛րանք քո ա՛րդարո՛ւթե՛ եե՛ն. ա՛լէ:

Եղիցի՛ ձե՛ռըն քո ի կեցուցա՛նել զնս. զի զպատուի՛րանս քո՛ ը՛նտրեցի՛. ա՛լէ:

Ցանկացայ փրկութի՛ քո՛ւմ Տէր. և օրէ՛նք քո խօսք իմ էի՛ն. ա՛լէ:

կեցցէ՛ անձն իմ օրհնեսցէ՛ զքեզ, և իրաւունք քո ծգնեսցեն ինձ, * ալէ՛ղլո՛՛՛ւիա:

Մոլորեցայ ես ոչ զոչխար կորուսեալ, խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանսն քո ես ոչ մոռացայ, ալէ:

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սբ՛՛, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւի՛տե՛նից, ամէն, ալէ:

Զինի՛ նո՛ւ եւս խաղաղութե՛ն: Օրհնութի՛ւն և փառք:

Օրհնութիւն բժշ:

Ընծայաթխիրութեամբըն մոլեալ Յո՛ւդա, զկնի ընդմէջ ըղվարդապետն ընդ երեսունն արծաթիցն հընրկիցըն մատնէր: Ընդ որում ես համբուրեցից ասէ ընդնա կալարուք, ով համբո՛յր նենգութեա՛ն նըշան եւ առիթ մահո՛ւ: Մերկացաւ յինքենէ զաստուածծայինն սուրբ Հոգին, և ըզգեցաւ ըզսատանայ որպէս զհանդերձ արկաւ զնւրեաւ:

† Ի՛ գիշերին յորում մանէր փրկիչըն մեր ի մահ խաչին եղ ի լեառնն ձիթենեաց, աղօթելով զայս ասէր. Հայր անցո՛ յինէն զբաժակս: Ի՛սկ անօրէնն աշակերտին Թողեալ ընդունէ սիրոյ նորա, և փութայր առ քահանայսն, ասէր ինձ զինչ կամիք տալ զի մատնեցից ըզվարդապետն:

Ղւր: Որ նըստիս ի քրովբէս Ա՛տրուաճ Բա՛նդ, այսօր վանըն մեր խոնարհութեամբ նըստար ի լերինըն ձիթենեաց, օրհնեմք ըզքե՛զ անդադար երգով: Որ համագոյդ ես խորհրդոցըդ հայրենի, աշակերտաց քոց ծանուցեր ըզխորհուրդ քո գալըստեանն, օրհնեմք ըզքե՛զ անդադար երգով: Որ ամենայնից ես արարիչ և ըստեղծիչ կենդանութե՛ն, այսօր ըզծածկեալ խորհուրդ երրորդութե՛ըդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ սբ՛՛ քո, օրհնեմք ըզքե՛զ անդադար երգով:

Ընդքեզ օրհնեմք որ բաշխողդ ես բարո՛ւեաց, և հայցեմք ոչ՝ ի մարդասիրէ՛ընդ մեր քո ընտրելոցն զիմանալի՛ աշխարհն: Զի դու ես տէր յորմէ՝ հայցէրը մայրըն հաւատով հանդերձ ուրո՛ւիվք սըրբեցելո՛վք, ընդայմէ՛ք քո զփառս եւ յահեկէ՛ն, ընդ որս և մե՛ք աղաչեմք զի դասեսցես ընդ նըբըս քո՛: Ա՛յլ դու բարձրեալ փըրկիչ, որ վասըն մեր խոնարհեցար, արժանի՛ արա՛ ըզմեզ ըմպել զբաժակ պատուիրանի՛ կենաց քոց տէր, որով կացցո՛ւք յայմէ՛ քո՛մէ՛ ի հանդերձեա՛լ քումգալըստեանն:

Հոգ: Ա՛արսափելի հողմոյ նըմանն ահեղագոչ սաստիկ հընչմամբ, երեւեցար ի վերնատանն Հոգի՛դ գասո՛ւն երկոտասանն, որք առ ի քէն մըկըրտեցան որպէս զոսկի հրով մաքրեցան, * մաքրեա՛ ի մէ՛նջ ըզմէ՛գ մեղաց եւ ըզգեցո՛ ըզլոյս փառաց: Ի՛կիր յերկիր անտուաճաքար գտեալ զաշխարհս իշխանաբար, ’նդ արգարութեա՛ն և ընդ մեղաց և ընդ չարին դատաստանաց, բայցէր ըզգանձդ անհրելա՛կան պարգեւս ետո՛ւր որդւոց մարդկան, մաքրեա՛: Սէրն ի սիրոյ զսէրդ առաքեաց յինքըն զանդամս իւր քեւ յօգեաց, զկեղեցի՛ իւր զոր շինեաց եօթըն սեամբ քո՛ հաստատեաց, տընտես ի նմա եղ զառաքեալն եօթնեակ շնորհո՛ք քո՛ զարդարեաց, մաքրեա՛ ի մէ՛նջ ըզմէ՛գ:

Նեղ: Թագաւոր անմահ արարիչ յաւիտենից, մարդասիրութիդ քո խընայեա յանձինըս մեր, ստեղծիչ կենդանեաց և հանգուցիչ նընջեցելոց: Ի՛ խաչին բեւեռեցար, զմահու լուծեր զիշխանուի՛, յաւիտենից ըզննջեցեալսըն վերածեր յանմահ ի կեանս, ստեղծիչ կենդանեաց և հանգուցիչ նընջեցելոց: Ա՛րժանաւորաց քոց աղօթիւք ի՛շեա՛ ըզմեր ըզննջեցեալսն, յորժամ գայցես անճառ փառօք հատուցանել մարդկան

ըստ գործս: Եւ մեր ներջնջեալըցն շնորհեա դասիլ ընդ սուրբըսս քո:

Աջն: Ղազիզ կոյս և մայր և բնակարան ածային ներմարդութեանն, գոհաբանեմք և վերծրհնեմք զձեղեալ փրկող կենդանութեան աղգի մարդկան. * վասն որոյ ըզքեզ Ա՛ծածին և կոյս բարեբանեմք ընդմայր և զաղաչեն փրկչէրն մերոյ: Ծընունդըն հօր և հինաւուրց, անժամանակն յաւիտենից, ժամանակաւ յորովայնի քումմ բնակեցաւ և ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ, վն որոյ: Ծընեալն ի քէն ի խաչ ելեալ, եւ ի յաթոռ փառաց ընդ հօր, անարգել ի մարդկանէ փառատրութեաբ էութեաբ երկրըպագեալ, վն որոյ: Ըզքեզ ոչ միայն որդիք մարդկան այլ և վերինն զօրութիւնք, գասք անմարմնոց հոգեղինաց հրեղինաց զբւարթնոց եւ հրեշտակաց, գոհաբանեն և վերծրհնեն եւ փառաւորեն ըզմայր և զաղաչեն փրկչէրն մերոյ:

Խչ: Ա՛պաւինեցաք ի խաչ քո արարչէ յաւիտենից, որ եռուր մեզ պահապան, յաղթօղ ընդդէմ թըշնամեացն, աղաչեմք սուաւ փրկչէ պահպանեա զանձինըս մեր: Բարձրեալ թագաւոր, որ վասըն մեր ելեր ի խաչ, և բարձեր սուաւ զյանցանս, նախնաստեղծին Ադամայ, աղաչեմք սուաւ փրկչէ պահպանեա զանձինըս մեր: Գլուխ նըւ հաւատոյ, և փայտ կենաց մարդկան յայտնեալ, զոր տեսեալ այսոյն պղծոյ, կործանեցաւ անկանդնելի, աղաչեմք սուաւ փրկչէ պահպանեա զանձինըս մեր: Դողացաւ թըշնամին ընդ յայտնել սրբոյ խաչին, և ի յահէ փառաց նորա, կործանեցաւ յանդունդս երկրի, աղաչեմք սուաւ փրկչէ պահպանեա զանձինըս մեր: Փառք հօր և: Երկինըք ցընծային և երկիրս ուրախանայր. քանզի

փրկչէ ցուցաւ սբ խաչն, և լուսատու տիեզերաց, աղաչեմք սուաւ փրկչէ պահպանեա զանձինըս մեր:

Այժմ և միշտ: Ծողովեաղ հըրեշտըցն կըշռեցին արծաթ բազում. առեալ տարան առ Պիղատոս. ասեն ի խաչ հան ի խաչ. զի հայհոյէ է օրինացն:

Մաղթանք. փառք հրաշափառ չարչարանաց քոց:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Ջարթեաւ աղեղըն քո ի նետս կապարձից քոց. արբեցուցեր զգետս ցրուեցեր զերկիր. և դողացուցեր ի սաստկութենէ անձրեւի որ անցանէ ընդ սա: Անդունդք աղաղակեցին մեծաձայն. լոյս փայլման արեգականն արգելաւ. և ծագումն լուսնին դադարեցաւ:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Մարտեաւն ընդ իս ի տարապարտուց. փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս. այլ ես յաղօթս կայի: Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ:

Փառք և: Այժմ և միշտ. ալէլուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒ

Հաւտ Գ:

Ի՛ջեր յերկնից անընկրկելդն Որդի. ի հողեղէն ի բնութենէն մարդկան զչարչարանըս յանձն առեր. * օրհնեմք ըզքեզ ո՛ր էիր յառաջ քան զամենայն յաւիտեանս: Ո՛ր անսպառ բանիւ լինել ամենայն երկրի. ի յերկրի յատենի կացեալ տեսանէին արարածք. օրհնեմք ըզքեզ: Յորմէ գողան զբւարթունք երկնից. այսօր եկիր կամաւ ի խաչ գեղարդեամբըն խոցեցար. օրհնեմք ըզքեզ:

Գ. Ըզցերը օրհնեցէք. բարձր արարէ՛ք յաւիտեան: Փառք հօր: Եւ զինաւորըն գեղարդեամբըն յարձա-

կեաՀ. խո՛ցեա՛՛՛ց զկնդ կե՛նարարին. բարձր արարէ՛՛ք յաւիտեան: Ա֊յժմ և միշտ: Ո՛ստի՝ աղբեր կենդանի֊արար բղխեաՀ. լըա՛՛՛ց զտիեզե՛րս ի մեղաց. բարձր արարէ՛՛ք յաւիտեան:

Մեծաց. ԳՀ: Լ֊ոյս լուսոյ մայր և կենարար Բանի՛ն բնակա՛՛յ֊ի՛՛՛ր տան. քեզ երանիցեն ազգք եւ ազ֊լի՛՛նք ամենայն: փառք Հօր: Ստեղծողին մայր և Հընազանդեան կերպի նորոգո՛՛յ֊ի՛՛՛ղին. քեզ երանիցեն ազգ եւ ա֊զլի՛՛նք ամենայն: Ա֊յժմ և միշտ: Լոյս ծագեցաւ ի քէն նըստեալոցս ի խաւա՛՛յ֊ի՛՛՛րն. քեզ երանիցեն ազգք եւ ազլի՛՛նք ամենայն:

Ողբ. ԳՀ: Ե֊կեաՀ ի փըրկութի՛՛ւն ազգի մարդկան. ի ծառա՛՛յէ յանձն առնու մատնիլ ի դատաստան. Համբերելով վանն ըզմե՛՛զ կեցո՛՛ւցանել: փառք Հօր: Մատնեա՛՛լ պիղատոսի ո՛՛ՀՅ՝ մա՛՛Հապարտ. ի յԱնանայէ և ի կայիափայ դատապարտեալ. Համբերելով վանն ըզմե՛՛զ կեցո՛՛ւցանել: Ա֊յժմ և: կացեա՛՛լ ի յատենի երկրորդ Ադամ. վանն առաջինն Ա֊դամայ պարտեացըն թո՛՛ղութեան. Համբերելով վանն ըզմե՛՛զ կեցո՛՛ւցանել:

Տէրեկին. ԳՀ: Ո՛՛վ ընկա՛՛նչելի՛՛՛ և տեսի՛՛լ ա՛՛Հաւոր. զարանի՛՛ն երկնի եւ երկրի՛՛ այսո՛՛ր տեսա՛՛ք ի խաչի՛՛: փառք Հօր: Տեսեա՛՛լ ընդՏէրն ի խաչին խա՛՛ւարեցա՛՛ արեգա՛՛կն. և վարագո՛՛յր տաճարի՛՛ն ցե՛՛լո՛՛յր վերնաստ մի՛՛նչ ի վայր: Ա֊յժմ և միշտ: Ա՛՛նարգա՛՛նքա՛՛ր խաչեցաւ Տէրն ի մե՛՛՛ջ ի յանո՛՛րինաց. զի լըցցի գիրն որ ասէ թէ Նդ ա՛՛նօրէնս համա՛՛րեցա՛՛:

Յորժամ ասէն զՏէրեկինին՝ ընդո֊ցանէն զնուագեալ ի վեր ոտիցն, մինչև վճռել փառք ի բարձունսն: Եւ ապա քե֊րեալ վարէն զա֊ռաք խորանի կանխիցն:

Ա֊ա֊. երփ: Մատնեցա՛՛յ եւ ո՛՛չ երանի՛՛ի՛՛՛ւ. աչք իմ տըկարացա՛՛ն յաղքատութի՛՛ն իւ՛՛:

Ա՛՛ղաղակեցի առ Տէր զօրհնա՛՛պա՛՛ւ. և համբա՛՛րձի առ քեզ ըզձե՛՛ռս իւ՛՛մ:

Քարող. փառաւորեսցուք. կամ գանչ:

Մանկ. ԲՀ: Ո՛՛ր թագաւորդ ես թագաւորաց քո՛՛. ի ծառա՛՛յէ դատապարտեա՛՛լ Համբերելո՛՛վ վասըն մեր. երկայնամի՛՛տ Տէ՛՛՛ր քեզ փառք: փառք Հօր: Ո՛՛ր պատուական խաչե՛՛ւդդ քո՛՛ փրկի՛՛տոս. և ե՛՛ր արեանդդ քո՛՛ Հեղմանմբ կենդանացել ըզմե՛՛զ կամեցա՛՛ր. երկայնամի՛՛տ Տէ՛՛՛ր քեզ փառք: Ա֊յժմ և միշտ: Ո՛՛ր մարգարէ՛՛ապէտն վանն ամենեցուն ամենայնի՛՛ Համբերեցեր. եւ ի մահու ըզմա՛՛հ կոխեցեր. երկայնամի՛՛տ Տէ՛՛՛ր քեզ փառք:

Քարող. վՀ խաղաղութեան: Աղբե֊. սբ ես Տէր:

Եւ ապա ասէ սարողէն Սաղմոս ՃԸ:

Կց. փոխա՛՛նա՛՛կ սիրոյ իմոյ մա՛՛տնէ՛՛՛ի՛՛՛ն զե՛՛՛ւ֊ձ֊ի֊ք֊ն֊ջ֊ա֊ւ֊ա֊ն֊ա֊ւ֊ա֊ն֊ա֊ւ֊ա֊ն

Եղիցին աւուրք նորա նուազ, և պայծեղութիւն նորա զայն այլ տարցի:

Եղիցին որդիք նորա որբ և կին նր այրի. սահեսցին փոխոխեսցին, որդիք նորա մուրացք եղիցին. և ելցեն ի բնակութենէ իւրեանց:

Քննեսցէ փոխատու զամենայն ինչս նորա. յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նորա:

Մի գոյի օգնական նմա. և մի ոք ողորմեսցի ի վր որբոց նորա:

Եղիցին որդիք նր ի սատակումն. և յաղգէ ջնջեսցի անուն նորա:

Յիշեսցին մեղք հօր նր առաջի Տեառն, և մեղք մօր նր մի ջնջեսցին. և եղիցին առաջի Տեառն յամ ժամ:

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նր. փոխանակ գի ոչ յիշեաց առնել զողորմութիւն:

Հալածեաց զայր աղքատ և զանանկ. սպանանել զայն որ խոնարհ է սրտիւ:

Սիրեաց զանէծս, և ելցէ նմա. ոչ կամեցաւ զօրհնութիւն, հեռի եղիցի ի նմանէ:

Զգեցաւ զանէծս ոպ հանդերձ. մտցէ ոպ ջուր ի փոր նր, ոպ ձէթ ընդ ոսկերս նորա:

Եղիցի նմա ոպ հանդերձ գի ագանի. ոպ գօտի գի ածի հանապազ ընդ մէջ:

Այս գործ է այնոցիկ որ չարախօս կային գինէն առ Տէր. և որք խօսէին չար զանձնէ իմմէ:

Այլ դու Տէր Տէր, արա ընդ իս ըստ անուան քումմ, գի քաղցր է ողորմութիւն քո. և փրկեա զիս, գի աղքատ և տնանկ եմ ես:

Սիրտ իմ խռովեցաւ ի փորի իմում. և ես ոպ ստուեր ի խոնարհել իմում պակասեցայ. և թօթափեցայ որպէս մարախ:

Ծունկք իմ տկարացան ի պահոց. և մարմին իմ այլագունեաց յիւղոյ:

Եղէ ես նախատ նց. տեսին զիս և շարժեցին զգլուխս իւրեանց:

Օգնեա ինձ Տէր Աստ իմ. և փրկեա զիս ըստ ողորմութեան քումմ:

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է. և դու Տէր արարեր զայս:

Նզաք անիծանեն, և դու օրհնեսցես. զգ յարուցեալ են ի վր իմ՝ զամօթ կրեսցեն. այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի ի քեզ:

Զգեցցին զամօթ զգ չարախօս կային զանձնէ իմմէ. և արկցեն ոպ կրկնոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք:

Այլ ես խոստովան եղէց առ Տէր յոյժ բերանով իմով. ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ:

Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս. փրկել զիս յայնցանէ որ հալածեն զանձն իմ:

ԶՔՆԻ՝ ՈՐԹԻՒ:

Ա-ԼԵՊՍԱՆ ԸՍՊ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ: ՃԸ. 28:

Վասն չարչարանաց Տեառն մերոյ Յն. Քնի:

Եւ ածեն զՅիսուս ի վանացն Կայիափայ յապարանս դատաւորին. և էր այգուց: Եւ նզաք ոչ մտին յապարանն, զի մի պղծեսցին, այլ զի ուտիցեն զզատիկն: Եւ առ նն Պիղատոս արտաքս և ասէ. զի՞նչ չարախօսութիւն մատուցանէք զառնէն զայնմանէ: Պատասխանի ետուն և ասեն ցնա. եթէ չէր չարագործ այրն այն՝ ապա ոչ մատնէաք զնա քեզ: Ասէ ցնն Պիղատոս. առէք զնա դուք, և ըստ ձերոց օրինացն դատեցարուք: Ասեն ցնա Հրեայքն. մեզ ոչ է արժան սպանանել զոք: Զի լցցի բանն Յն. զոր ասաց, նշանակեալ՝ թէ որով մահու մեռանելոց իցէ: Եմուտ միւսանգամ յապարանն Պիղատոս, կոչեաց զՅն և ասէ ցնա. դո՞ւ ես Թագաւորն Հրէից: Պատասխանի ետ Յն. ի քէ՞ն ասես զայդ՝ եթէ այլք ասացին քեզ զինէն: Պատասխանի ետ Պեղատոս. մի Թէ և ե՞ս Հրեայ իցեմ. ազգն դո և քահանայապետք մատնեցին զքեզ ինձ. զի՞նչ

գործ գործեալ է քո: Պատասխանի ետ Յն. իմ արքայութիւն չէ յայսմ աշխարհէ. եթէ յաշխարհէ աստի էր արքայութիւն իմ, սպասաւորքն իմ մարտնչէին արդեօք՝ զի մի մատնեցայց Հրեից. բայց արդ՝ թագաւորութիւն իմ չէ աստի: Ասէ ցնա Պիղատոս. ապա թէ այդպէս իցէ՝ թագաւոր ոմն ես դու: Պատասխանի ետ Յն. դու ասես՝ թէ թագաւոր իցեմ. բայց ես յայդ իսկ ծնեալ եմ, և ի դոյն իսկ եկեալ եմ յաշխարհ՝ զի վկայեցից ճշմարտութեան. ամ որ ի ճշմարտութենէ է՝ լսէ բարբառոյ իմոյ: Ասէ ցնա Պիղատոս. զի՞նչ է ճշմարտութիւն: Զայս իբրեւ ասաց, դարձեալ ել առ Հրեայսն և ասէ ցնոսա. ես և ոչ մի ինչ պատճառս գտանեմ ի նմա: Բայց է ձեր սովորութիւն, զի զմի ոք արձակեցից ձեզ ի զատկիս. արդ՝ կամիք զի արձակեցից ձեզ զթագաւորն Հրէից: Աղաղակեցին ամենեքեան և ասէին. մի զդա՝ այլ զԲարաբբաս: Եւ էր Բարաբբայն այն աւազակ: Յայնժամ առ Պիղատոս զՅն և գան եհար: Եւ զինուորացն արարեալ պսակ ի փշոց՝ եդին ի գլուխ նր, և զգեցուցին նմա հանդերձ ծիրանի. և գային առ նա և ասէին. ողջ եր արքայ Հրէից. և հանէին նմա ապտակս: Եւ դարձեալ Պիղատոս արտաքս, և ասէ ցնոսա. ահա ածեմ զնա արտաքս առ ձեզ, զի գիտասջիք թէ ես զնաս ինչ ի նմա ոչ գտանեմ: Եւ Յն արտաքս և ունէր պսակ ի փշոց և հանդերձ ծիրանի. և ասէ ցնն. ահա այրդ ցձեզ: Իբրեւ տեսին զնա քահանայապետքն և սպասաւորք՝ զաղաղակ բարձին և ասեն. ի խաչ հան, ի խաչ հան զդա: Ասէ ցնոսա Պիղատոս. առէք զդա ի ձեզ, և ձեղէն հանէք ի խաչ. զի ես ի դմա զնաս ինչ ոչ գտանեմ: Պատասխանի ետուն նմա Հրեայքն. մեք օրէնս ունիմք, և ըստ օրինացս մերոց պարտի մեռանել. զի զանձն իւր Որդի Աւ արար: Իբրեւ լուաւ զբանս զայս Պիղատոս՝ առաւել եւս երկեաւ: Եմուտ դարձեալ անդրէն յա-

պարանն, և ասէ ցՅն. ուստի՞ ես դու. և Յն ոչ ետ նմա պատասխանի: Ասէ ցնա Պիղատոս. ընդ իս ո՞չ խօսիս. ո՞չ գիտես եթէ իշխանութիւն ունիմ հանել զքեզ ի խաչ, և իշխանութիւն ունիմ արձակել զքեզ: Պատասխանի ետ Յն. ոչ ունէիր դու իշխանութիւն ի վր իմ և ոչ մի, եթէ ոչ էր տուեալ քեզ ի վերուստ. վասն այնորիկ որ մատնեացն զիս քեզ, նորա մեծ մեղք են: Եւ յայնմանէ Պիղատոս խնդրէր արձակել զնա. և Հրեայքն աղաղակէին և ասէին. եթէ զդա արձակես՝ չես բարեկամ կայսեր. ամ ոք որ թագաւոր կոչէ զանձն իւր՝ հակառակ է կայսեր: Իսկ Պիղատոս իբրեւ լուաւ զբանս զայսոսիկ՝ ած զՅն արտաքս. և նստաւ ի վր բեմին ի տեղւոջն որ կոչէր քարայատակ, և եբրայեցերէն՝ կապպաթա: Էր ուրբաթն զատկի, և էր ժամ իբրեւ վեցերորդ. և ասէ ցՀրեայսն. ահա թագաւորդ ձեր ցձեզ: Եւ նոքա աղաղակէին. բարձ ի վեր, բարձ ի վեր, և հան զդա ի խաչ: Ասէ ցնոսա Պիղատոս. ես զթագաւորդ ձեր ի խաչ հանիցեմ: Պատասխանի ետուն քահանայապետքն. չիք մեր թագաւոր բաց ի կայսերէ: Յայնժամ ետ զնա ի ձեռս նց՝ զի ի խաչ ելանիցէ: ԺԹ. 16:

Երէ. Հանդուրժեալ բնութիւն:

Քրշ. Խնդրեսցուք: Կեցո Յայնի: Աղ. Քոմ ամենազօր և հրաշալի չարչարանացդ:

Եւ գնեն զսուրբ խորէն և զաբեթաբանն ի վերայ բեհեզն կամ ծրակալին. և խոնկ ածեն: Եւ երկիր պագանեն ամենեքեան, և համբուրեն զխուչն և զաբեթաբանն մինչեւ ցերկիս ժամս:

Եւ տահանայդն պար առեալ ասէն Շարական

Բկ. Խաչի քո կրկնստոն երկիր պագա՛նեմք. և զքաղաքումըն քո մեծացո՛ւցա՛նեմք. եւ սբ զյարութիւդ քո փառա՛ւո՛րեմք: Եկայք հաւատացեալք երկրըպագեսցո՛ւք քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ. վասըն զի է՛կն ի ձե՛ռըն խաչին իւրոյ շնո՛րհեաց պարգեւս աշխարհի:

Սո՛ւրբ Ա՛ստուած, սո՛ւրբ եւ հզո՛ր, սո՛ւրբ և ան-
մա՛հ, ողորմեա՛ մե՛զ:

Ակ. * Փա՛ռք ո՛ր խաչե՛դ ա՛լէլուիա, ո՛ր Սիո՛ւնի ա՛լէ-
լուիա, ո՛ր յարո՛ւեդ ա՛լէ՛՛լուի՛՛ա՛՛:

Ընշանեցա՛՛ւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր
ուրախութի՛ սրտից մերոց: Ի պտղո՛՛յ ցորենոյ գինւոյ և
ձիթոյ իւրեանց լցցուցեր ըզնո՛ւ:

Փա՛ռք ո՛ր խաչե՛դ ա՛լէլ. և այլն, որպէս է վերոյ:

Փա՛՛ռք և երկրպագութի՛ Հօր և Որդւոյ և սո՛ւրբ Հո-
գւո՛ւն, ա՛յժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամե՛ն:

Փա՛ռք ո՛ր խաչե՛դ ա՛լէլ. և այլն, որպէս է վերոյ:

Բկ. Խաչե՛ալն կենարար ո՛ր եղեւը մե՛՛զ փրկութի՛՛,
* սո՛վաւ ամենեքեան ըզքե՛զ բա՛՛՛՛ր՛՛՛՛ձրեա՛նեմք: Ո՛ր
ի՛ հօրէ լո՛սոյ լոյս ճա՛ռագայթեա՛՛՛լ և ի յերկրի.
եւ գա՛՛ւազան զօրութեա՛ն հա՛՛ատացեալոցն. սո՛վաւ:
Ո՛ր լուսաւո՛՛՛ւսոյ ծա՛գմամբ հրաշափառա՛՛ցաւսը մե՛՛՛զ
ցո՛ւցաւ. ի յօգնութի՛՛՛ր թըշնամեա՛՛՛նն. սո՛վաւ:

Քրդ. Սէ՛ր խաչիւս: Աղթ. Պահպանեա զմեզ:

Օրհնեալ Տէր մեր: Հայր մեր:

Եւ ասէն տաղ ո՛՛՛ւրբաթո՛՛՛ւ. Ծարաւեցաւ Տէրն, կամ այլ
տաղ խաչելո՛՛՛ւթեան: Եւ ապա կարդան զկտակ վերնի ո՛՛՛ւրբա՛՛՛-
թուն, ու յաղագս խաչելո՛՛՛ւթեանն քրիստոսի:

Յերե. Խաչն խաղաղի՛՛՛ն է պատա՛՛՛ն եկեղեցո՛՛՛ւյն. և ասէն զՀա՛՛՛-
ղո՛՛՛ւ խաչն. Օրհնեալ հոգի՛՛՛դ նո՛՛՛ւր. և ողորմեա՛՛՛ ինձ
և ընծէ՛՛՛ր նեղեա՛՛՛լ երգան՝ խաւարեցաւ և Զարչարա-
կցեալ. և զնե՛՛՛ծ տաղանդն՝ զմիաբանն և զարթուն մտօք
և զնո՛՛՛ւր սրտիւն, և զի՛՛՛ւրեանց ազգին: Զկնի՝ Մաղթանա՛՛՛.
Հոգւոցն հանգուցելոց: Քրդ. Վա՛՛՛ն հոգւոցն: Աղթ.
Քո՛՛՛ւն որդի Աստ. և Հայր մեր:

Ց Ե Ր Ե Կ Ն

Ի վե՛՛՛յ խաչն խաղաղի՛՛՛ն յեկեղեցի՛՛՛ն. և ասէն սաղմո՛՛՛ս ո՛՛՛ր ձա՛՛՛խ.
և կարդան ո՛՛՛ր ընթերցո՛՛՛ւածս մարգարէակա՛՛՛ն և ո՛՛՛ր առա՛՛՛-
քելակա՛՛՛ն, ըստ մի՛՛՛յ սաղմո՛՛՛ւ երկո՛՛՛ս ընթերցո՛՛՛ւածս. և ա՛՛՛ւե՛՛՛-
տարա՛՛՛ն ընդ:

Ա՛՛՛ւաջին Սաղմո՛՛՛ս ԼԴ:

ԿՅ. Յարեան ի վե՛՛՛ր իմ վկայք չարեաց. զոր ինչ ո՛՛՛չ
գիտէի հարցանէի՛՛՛ն ցիս:

ՓԽ. Պատեա՛՛՛ տէր զայնոսիկ որ դատին զիս. մարտի՛՛՛ր
ընդ այնոսիկ որ մարտնչին ընդ իս:

Ա՛՛՛ռ զզէն և զասպար քո, և արի՛՛՛ օգնել ինձ. հան
զսո՛՛՛ւր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց. արգել զնո՛՛՛ւն, և
ասա՛՛՛ դու ցանձն իմ, թէ փրկութի՛՛՛ն քո ես եմ:

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին զանձն իմ.
դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհէին ինձ չար:

Եղիցին ո՛՛՛ւղ փոշի առաջի հողմոյ. և հրեշտակ տեառն
նեղեսցէ զնո՛՛՛ւն:

Եղիցին ճանապարհք նո՛՛՛ւր ի խաւար և ի գայթագղո-
թիւն. և հրեշտակ Աւ՛՛՛յ հալածեսցէ զնո՛՛՛ւն:

Ի նանիր թագուցին ինձ որոգայթ յապականութեան
իւրեանց. և ի նանիր նախատեցին զանձն իմ:

Հասցէ ի վե՛՛՛ր նո՛՛՛ւր որոգայթ զոր ո՛՛՛չ գիտացին. և որս
զոր թագուցին՝ առցէ զոտս նո՛՛՛ւր. և ի յորոգայթ ի նոյն
անկցին:

Աւ՛՛՛յ անձն իմ ցնծասցէ ի Տէր. ուրախ եղիցի ի փրկո-
ւութե՛՛՛ն նո՛՛՛ւր. և ամենայն ոսկերք իմ ասասցեն. Տէր, ո՞
նմանիդ քեզ:

Զի փրկեաց զաղքատն ի ձեռաց հզօրին. զաղքատն
և զտնանկն յայնցանէ որ յափշտակեն զնա:

Յարեան ի վե՛՛՛րայ իմ վկայք չարեաց. զոր ինչ ո՛՛՛չ
գիտէի հարցանէի՛՛՛ն ցիս:

Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. ժառան-
գել զանձն իմ խորհեցան յորդւոց մարդկանէ:

Ես ի նեղել նոցա քուրձ զգենուի. խոնարհ առնէի պահովք զանձն իմ, և աղօթք իմ ի ծոց իմ դարձ-ցին։

Ոչ զեղբայր և զընկեր՝ այնպէս հաճոյ լինէի. որպէս սգաւոր և տրտում՝ այնպէս խոնարհ առնէի։

Ի վէր իմ ուրախ եղեն և ժողովեցան. ժողովեցան չիս տանջանք, և ես ոչ ծանեայ. ցրուեցան և ոչ ղղջացան։

Փորձեցին զիս և արհամարհեցին արհամարհանօք. կրճտեցին ի վերայ իմ զատամունս իւրեանց. Տէր ե՞րբ տեսցես։

Ի բաց արա զանձն իմ ի խորամանկութենէ նոցա. և յառիւծուց զմիամօրութիւն իմ։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր՝ յեկեղեցիս մեծս. և ի ժողովս բազմաց օրհնեցից զքեզ։

Մի՛ ուրախ եղիցեն չիս թշնամիք իմ. որ ատելին զիս ի տարապարտուց. ակնարկի առնէին զիս աչօք իւրեանց։

Ընդ իս զխաղաղութիւն խօսէին. և ինքեանք բարկութեամբ զնենգութիւն խորհէին։

Բացին ի վերայ իմ զբերանս իւրեանց. և ասացին՝ այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր։

Տեսեր Տէր և մի լռեր. Տէր մի՛ ի բացեայ առնիր չինէն։

Զարթիր և հայեա՛ Տէր չիրաւունս իմ, Աստուած իմ և Տէր իմ՝ ի դատաստանս իմ. և իրաւ արա զինձ ըստ արդարութեան քումմ Տէր Աստուած իմ։

Մի՛ ուրախ լեցին չիս թշնամիք իմ. և մի՛ ասասցեն ի սիրտս իւրեանց՝ թէ վա՛շ վա՛շ անձանց մերոց, զի ընկլուզաք զնա։

Ամաչեսցեն և չամոթ լիցին՝ որք խնդային ընդ չար իմ. զգեցցին զամօթ և զանարգանս՝ որք մեծաբանէին ի վերայ իմ։

Ցնծասցեն և ուրախ լեցին ի քեզ ամենեքեան. որք կամին ընդ արդարութիւն իմ։

Ասասցեն չամենայն ժամ մեծ է Աստուած. և որ կամին զխաղաղութիւն ծառայի քո։

Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութենս քո. զօրհնաբանութիւն զգովութենս քո։

Ա՟ՈՂՒՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒԱԾՆ ԱՂԱՒԵՐՈՒՆ Է։

Ընթերցուածս ի Զաքարեայ մարգարէէ։ ԺԱ. 11։

Եւ ծանիցեն փանանացիքն զխաշինս պահեստի իմոյ. զի բան Տեառն է։ Եւ ասացի ցնս, թէ բարւոք թուի չայս ձեր՝ տուք զվարձս իմ. ապա թէ ոչ՝ զդջայք արարէք։ Եւ կշռեցին զվարձս իմ երեսուն արծաթի։ Եւ ասէ ցիս Տէր՝ արկ դու զայդ ի բովս, և քննեա՛ թէ փո՞րձ իցէ, ոչ ես գտայ փորձ վէն նոցա։ Եւ առի զերեսուն արծաթին, և արկի ի տուն Տեառն ի բովս։ Եւ ընկեցի զգաւազանն երկրորդ զվիճակն՝ ցրել զղուխտ իմ ի մէջ Յուդայ և ի մէջ Իսրայէլի։ 14։

Պօղոսի առաքելոյն ի Գաղատացւոց թղթոյն է ընթերցուածս։ Գ. 14։

Ա՟ՀԼ ինձ քա՛ւ լիցի պարծել՝ բայց միայն ի խաչն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի. որով ինձ աշխարհ ի խաչ ելեալ է, և ես աշխարհի։ Զի ի քո՛ն Յի՛ս ոչ թլփատութի՛ւն ինչ է և ոչ անթլփատութի՛ւն, այլ նոր արարած։ Եւ որ միանգամ այսմ կանոնի միաբան լինին՝ խաղաղութիւն ի վէ՛ր նոցա և ողորմութի՛ւն, և ի վէ՛ր Իսրայէլին Աստուծոյ։ Ա՟յսուհետեւ աշխատ ոք զիս մի՛ արասցէ, զի ես զչարչարանսն Քրիստոսի ի մարմնի իմում կրեմ։ Շնորհք Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի ընդ ոգւոյդ ձերում եղբարք. ամէն։ 18։

Աղօթք Հանդերձ սաղմոսելով զՏէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա՛։ Երե՛ք անգա՛մ կրկնեա՛։

Եւ եւս խաղաղութի՛ւն։ Օրհնութի՛ւն և փառք։

Երէկ՝ ուղղ Սաղմոս Լէ։

Կց. Ես ի տանջանս պատրաստ եմ, և ցաւք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։

Փխ. Տէր մի՛ սրտմտուիր քով յանդիմաներ զիս, և մի՛ բարկութիւր քո խրատեր զիս։

Զի նետք քո հարան յիս, և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։

Ոչ գոյ բժշկութի՛ մարմնոյ իմոյ՝ յերեսաց բարկութեան քոյ։

Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց՝ յերեսաց մեղաց իմոց։

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ, որպէս բեռն ծանր ծանրացան ի վերայ իմ։

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ՝ յերեսաց անզգամութեան իմոյ։

Տառապեցայ և խոնարհ եղէ յոյժ, ըօրհանապազ տրտում գնայի, զի անձն իմ լի եղեւ չարչարանօք, և ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։

Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչեւ յոյժ, մռնչէի առ հեծութեան սրտի իմոյ։

Տէր առաջի քո են ամենայն ցանկութիւնք իմ, և հեծութիւն իմ ի քէն ոչ ծածկեցաւ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող զիս ըօրութիւն իմ, լոյս աչաց իմոց, և այս ոչ եղեւ ընդ իս։

Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ առաջի իմ մերձեցան և կացին, և մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն։

Բռնադատէին զիս և խնդրէին զանձն իմ՝ որ խորհէին չար ի վերայ իմ, խօսեցան զանօրէնութիւն, և զնենգութիւն ըօրհանապազ խորհեցան։

Ես իբրեւ խուլ զի ոչ լսէ, որպէս համր որ ոչ բանայ զբերան իւր։

Եղէ ես որպէս մարդ որ ոչ լսէ, և ոչ գոն խօսք ի բերան նորա։

Ես ի քեզ Տէր յուսացայ, և դու լուիցես ինձ Տէր Աստուած իմ։

Ասացի թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ, ի սասանել ոտից իմոց՝ ի վերայ իմ մեծամեծս խօսեցան։

Ես ի տանջանս պատրաստ եմ, և ցաւք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։

Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից, և հոգացայց վասն մեղաց իմոց։

Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի են, և զօրացեալ են քան զիս, և բազում էին ոք ատէին զիս ի տարապարտուց։

Ոյք հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ՝ չարախօսէին զինէն, զի ես երթայի ըհետ արդարութե։

Մի՛ թողուր զիս Տէր Աստուած իմ, և մի՛ ի բացեայ առնիր յինէն, հայեաց յօգնել ինձ Տէր փրկութեան իմոյ։

Ընթերցուածս Յեսայեայ մարգարէէ։ Գ. 10։

Վա՜յ անձանց նո՛ց, զի խորհեցան խորհուրդ չար առ անձինն։ Եւ ասեն, կապեսցուք զարդարն՝ զի դժպհի եղեւ մեզ, այսուհետեւ զարդիւնս գործոց իւրեանց կերիցեն։ Վա՜յ անօրինին, չարիք ըստ գործոց ձեռաց իւրոց անցցեն ընդ նա։ Ժողովուրդ իմ, հարկահանք ձեր ճռաքաղ առնեն զձեզ, և պահանջողք տիրեն ձեզ, ժողովուրդ իմ, որ երանենդ ձեզ՝ խաբեն զձեզ, և զշաւիղս ոտից ձերոց խռովեցուցանեն։ Այլ արդ՝ հասցէ Տէր ի դատաստան, և կացուսցէ յատենի զժողովուրդ իւր։ Ինքնին Տէր ի դատ եկեսցէ ընդ ծերս ժողովրդեան իւրոյ և ընդ իշխանս նո՛ց, զուք զի՞ հրկէզ արարէք զայգի իմ, և յափշտակութի՛ տանկին է ի տունս ձեր։ Զուք զի՞ զրկէք զժողովուրդ իմ, և զերեսս տանկաց լի առնէք ամօթով, ասէ Տէր Տէր զօրութեանց։ 15։

պօղոսի առաքելոյն ի փիլիպեցւոց թղթոյն է ընթերցուածս։ Բ. 5։

Ոչ՝ն խորհեսցի իւրաքանչիւր ոք ի ձէնջ՝ որ ի քէն ցն, որ ի կերպարանս Այ է, ոչ ինչ յափշտակութիւն համարեցաւ զլինելն հաւասար Այ. այլ զանձն ունայնացոյց՝ զկերպարանս ծառայի առեալ, ի նմանութիւն մարդկան եղեալ, և կերպարանօք գտեալ իբրեւ զմարդ։ Խոնարհեցոյց զանձն՝ լեալ հնազանդ մինչու ցաւի և մինչու խաչի։ Վյ և Ա՛ծ զնա առաւել բարձրացոյց. և շնորհեաց նմա անուն՝ որ ի վեր է քան զամ անուն։ Զի յանուն ցնի քնի ամ ծունր կրկնեսցի՝ երկնաւորաց և երկրաւորաց և սանդարամետականաց. և ամ լեզու խոստովան լինի, թէ տէր է ցն քն ի փառս Աստուծոյ Հօր։ 11։

Աղօթք հանդերձ սաղմոսելով զտէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։ Երէ+ ան՛փամ կրկնեա։

Նո եւս խաղաղութե։ Օրհնութի և փառք։

Երբորդ Սաղմոս Խ։

կց. Մ՛տանէր տեսանել զնաներութի. խօսէր ի սրտի իւրում. ժողովէր զանօրէնութիս յանձն իւր։

փխ. Նչրանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա ի վր երկրի, և ոչ մատնէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տէր օգնական է նմա ի մահիճս ցաւոց իւրոց. և զամ անկողինս նորա դարձուցանէ ի հիւանդութե նր։

Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ. և բժշկեա զանձն իմ. ես մեղայ քեզ։

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. երբ ի՞ցե զի մեռցի և կորիցէ անուն նորա։

Մ՛տանէր տեսանել զնաներութիւն. խօսէր ի սրտի իւրում. ժողովէր զանօրէնութիս յանձն իւր։

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ամենայն թշնամիք իմ։

Խորհեցան չար ի վերայ իմ. բան անօրէնութեան եդին ի վերայ իմ։

Մի՛ թէ որ ննջիցէն ո՞չ եւս յաւելցու յառնել. քան զի և այրն խաղաղութե իմոյ՝ յոր և եհան յուսացայ։

Որ ուտէր ընդ իս հաց, յաճախեաց առնել ինձ խաբէութիւն։

Այլ դու տէր ողորմեա ինձ. կանգնեա զիս, և հատուցից նոցա։

Ցայսմ ծանեայց թէ հաճեցար ընդ իս. զի մի ուրեք եղիցէ յիս թշնամիք իմ։

Այլ զիս յամբծութեան իմում ընկալար. հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան։

Օրհնեալ տէր Աստուած Իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Ընթերցուածս յԵսայեայ մարգարէէ։ Ծ. 4։

Տէր տէր տայ ինձ լեզու խրատու, զի գիտացից խօսել ի ժամու զբաննն։ Պատրաստեաց զիս ընդ առաւօտս. յաւել ինձ ունկն ի լսել։ Եւ խրատ տ՛ն բանայ զականջս իմ, և ես ոչ խոտանամ և ոչ ընդդէմ դառնամ։ Զթիկունս իմ ետու ի հարուածս, զծնօտս իմ յապտակս. և զերեսս իմ ոչ դարձուցի յամօթոյ ընդ երեսս թքանելոյ։ Եւ տէր տէր եղեւ իմ օգնական. վն այնորիկ ոչ ամաչեցի. այլ արարի զդէմս իմ իբրեւ զվէմ հաստատուն. և գիտացի՝ թէ ոչ ամաչեցից։ Զի մերձ է՝ որ արդարացուցանէն զիս։ Ո՞վ է ոսոխն իմ, եկեսցէ կացցէ ի մէջ. և ո՞վ է որ դատէն զիս, մերձեսցի առ իս։ Զի ահաւասիկ տէր տէր օգնական է ինձ. ո՞վ է որ չարչարիցէն զիս։ Ահաւադիկ դուք ամենեքին իբրեւ զձորձս հնասջիք. և ցեց մեցամաս կերիցէ զձեզ։ 9։

Պօղոսի առաքելոյն ի Հռովմայեցւոց Թղթոյն է ընթերցուածս: Ե. 6:

Օ՛ի մինչ դեռ տկարքն էաք՝ ըստ ւժամանակի ի վե՛ր ամպարշտաց մեռաւ: Ջի վե՛ր արդարոյ հազիւ ոք թէ մեռանիցի. այլ վե՛ր բարւոյ թերեւս համարձակիցի ոք մեռանել: Յայտնեաց Աստ զսէրն իւր ի մեզ, զի մինչ դեռ մեղաւորքն էաք՝ ըստ վե՛ր մեր մեռաւ. որչափ եւս առաւել յարդարանալ մերում այժմիկ արեամբն նո՛ր՝ ապրեսցուք նովաւ ի բարկութենէ անտի: Ջի եթէ մինչ թշնամիքն էաք՝ հաշտեցաք ընդ Աստուծոյ մահուամբ Որդւոյ նո՛ր. որչափ եւս առաւել ի հաշտելս մերում՝ ապրեսցուք կենօքն նո՛ր: Եւ ոչ այսչափ միայն, այլ և պարծիմք եւս յԱստ ի Տէրն մերոյ Յես Քրիստոս. որով և զհաշտութիւնն իսկ ընկալաք: 11:

Աղօթք հանդերձ սաղմոսելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա: Երէ+ անգամ կրկնէ:

Նա եւս խաղաղութի՛ւն: Օրհնութիւն և փառք:

Ձայրայր սաղմոս ԻԱ:

Կց. Բաժանեցան զհանդերձս իմ ի մէջ իւրեանց. և ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին:

Փխ. Աստուած Աստուած իմ, նայեաց առ իս. ընդէ՞ր թողեր զիս. հեռի եղէ ի փրկութենէ իմմէ վասն բանից յանցանացս իմոց:

Աստուած իմ ի տուէ կարդացի առ քեզ, և ինձ ոչ լսեար. ի գիշերի, և ինձ ոչ անսացեր:

Դու ի սո՛ւրբ բնակեալ ես. և գովեալ յԻսրայէլի:

Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսացան ի քեզ և փրկեցեր զնոսա:

Առ քեզ աղաղակեցին և կեցին. ի քեզ յուսացան և ոչ ամաչեցին:

Այլ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ. նախատինք մարդկան և արհամարհանք ժողովրդոց:

Ամենեքեան որ տեսանէին զիս՝ արհամարհէին զինէ. խօսէին շրթամբք և շարժէին զգլուխս իւրեանց:

Յուսացաւ ի Տէր, և փրկեսցէ զնա. կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա:

Դու ես որ հանար զիս յարգանդէ. յոյս իմ ի ստեանց մօր իմոյ:

Ի քեզ անկայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես Աստուած իմ:

Մի՛ ի բացեայ առնիր յինէն. զի նեղութիւնք մերձեալ են, և ոչ ոք է որ օգնէ ինձ:

Շուրջ եղեն զինեւ զուարակք բազումք. և ցուլք գեղք պաշարեցին զիս:

Բացին ի վերայ իմ զբերանս իւրեանց՝ որպէս առիւծ զի մռնչէ և յափշտակէ:

Ես որպէս զջուր հեղայ և ցրուեցան ամենայն ոսկերք իմ. և եղեւ սիրտ իմ որպէս մոմ հալեալ ի մէջ որովայնի իմոյ:

Չորացաւ որպէս խեցի զօրութիւն իմ. լեզու իմ ի քիմն իմ կցեցաւ. և ի հող մահու իջուցին զիս:

Շուրջ եղեն զինեւ շունք բազումք. և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս:

Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ, և թուեցին զամ ոսկերս իմ. և նոքա հայեցան և տեսին զիս:

Բաժանեցան զհանդերձս իմ ի մէջ իւրեանց. և ի վե՛ր պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին:

Դու Տէր, մի՛ հեռի առներ զօգնութիւնս քո յինէն. և Տէր յօգնել ինձ նայեաց:

Փրկեա ի սրոյ զանձն իմ. և ի ձեռաց շանց զմիամօրութիւն իմ:

Փրկեա զիս ի բերանոյ առիւծու. յեղջերէ՛ մեղջերուի զխոնարհութիւն իմ:

Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց. ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ:

Երկիւղածք Տեառն օրհնեցէք զՏէր. ամենայն զաւակունք Յակովբեան փառաւորե՛ք զանուն սրբոյ նորա:

Երկիցե՛ք ի Տեառնէ ամենայն զաւակունք Իսրայէլի, զի ոչ արհամարհեաց և ոչ անարգեաց զաղօթս աղքատի. և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ ի կարդալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ:

Ի քէն է գովութիւն իմ. յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Զուխտս իմ կատարեցից առաջի՛ երկիւղածաց նո՛ր:

Կերիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհնեսցեն զՏէր որք խնդրեն զնա:

Կեցցեն՝ սիրտք նոցա յաւիտեանս յաւիտենից. յիշեսցեն, և դարձցին առ Տէր ամենայն ծագք երկրի:

Երկիր պագցեն նմա՛ ամենայն տոհմք ազանց. զի Տեառն է արքայութի՛ւն, և նա տիրէ ի վրա՛ ամենայն հեթանոսաց:

Կերան և երկիր պագին նմա՛ ամենայն պարարտք երկրի. առաջի նո՛ր անկցին ամենեքեան որ իջանեն ի հող:

Անձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա:

Պատմեսցի Տեա՛ն ազգ որ գալոց է. պատմեսցեն զարդարութի՛ւն նորա ժողովրդեան որ ծնանելոց իցէ՝ զոր արար Տէր:

Ընթերցուածս Աւմովսայ մարգարէի: Ը. 9:

Եւ եղիցի յաւուր յայնմիկ ասէ Տէր Տէր՝ մտցէ արեգակն ի միջօրէի. և խաւարեսցի երկրիս լոյս ի տուէ: Եւ դարձուցից ի սուգ զտօնս ձեր, և զամ երգս ձեր յողբս. և ածից ի վրա՛ ամ հասակաց քուրձ, և ի վրա՛ ամ գլխոց կնտուրի՛. և արարից նմա իբրեւ սուգ սիրելւոյ, և որոց ընդ նմայն իցեն՝ իբրեւ օր ցաւոց: Ահա աւուրք գան, ասէ Տէր Տէր, և առաքեցից սով յերկիր, ոչ սով հացի և ոչ ծարաւ ջրոյ, այլ սով լսելոյ զբանն Տեա՛ն: Եւ խուովեսցին ջուրք ի ծովէ մինչեւ ի ծով, և ի հիւսիսոյ մինչեւ յարեւելս. ընթացցին խնդրել զբանն Տեառն, և մի՛ գտցեն: 12:

Պօղոսի առաքելոյն ի կորնթացւոց առաջին թղթոյն ե ընթերցուածս: Ա. 18:

Զի ճառ խաչին կորուսելոցն յիմարութի՛ւն է. այլ փրկելոցս մե՛զ՝ զօրութի՛ւն Աւ՛ն: Զի գրեալ է. կորուսից զիմաստութի՛ւն իմաստնոց, և զխորհուրդս խորհրդակացս արհամարհեցից: Ո՞ւր իմաստուն, ո՞ւր դպիր, ո՞ւր քննիչ աշխարհիս այսորիկ. ո՞չ ապաքէն յիմարեցոյց Ա՛ծ զիմաստութի՛ւն աշխարհիս այսորիկ: Քանզի իմաստութի՛ւն Աւ՛ն ոչ ծանեաւ աշխարհ իմաստութի՛ւն զա՛ծ, հաճեցաւ Ա՛ծ յիմարութի՛ւ քարոզութի՛ւնն ապրեցուցանել զհաւատացեալս: Իսկ որովհետեւ հրեայք նշան հայցեն, և հեթանոսք զիմաստութի՛ւն խնդրեն, մե՛ք քարոզեսցուք զխաչեալն Քրիստոս, հրէից գայթագղութի՛ւն և հեթանոսաց յիմարութի՛ւն. բայց նոցին իսկ կոչեցելոցն հրէից և հեթանոսաց, զՔրիստոս՝ Աստուծոյ զօրութի՛ւն և Աստուծոյ իմաստութի՛ւն: Զի յիմարն Աստուծոյ իմաստնագոյն է քան զմարդիկ, և տկարն Աստուծոյ զօրագոյն է քան զմարդիկ: Թէպէտ և զձեր իսկ կոչումդ տեսէք, եղբարք, զի ոչ բազում իմաստունք ըստ մարմնոյ, և ոչ բազում հզօրք և ոչ բազում աղնուականք. այլ զյիմարս աշխարհիս ընտրեաց Ա՛ծ՝ զի յամօթ արասցէ զիմաստունս. և զտկարս աշխարհիս ընտրեաց Ա՛ծ, զի յամօթ արասցէ զհզօրս. և զանտոհմս աշխարհի և զարհամարհեալս ընտրեաց Ա՛ծ և զոչինչսն՝ զի զէսն իմն խափանեսցէ. ոչ զի մի պարծեսցի առաջի Աւ՛ն: Զի ի նմանէ դուք էք ի Քրիստոս Յի՛ս, որ եղեւ մե՛զ իմաստութի՛ւն Աւ՛ն, արդարութի՛ւն և սրբութի՛ւն և փրկութի՛ւն. զի ոչ և գրեալ է. Որ պարծին՝ ի Տէր պարծեսցի: 31:

Աղօթք հանդերձ սաղմոսելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛: Երեք անգա՛մ կրկնեա՛:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութի՛ւն և փառք:

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՍԱՂՄՈՍ Լ։

ԿՑ։ Ի ձեռս քո յանձն առնեմ զՀոգի իմ։

ՓԽ։ Ի քեզ Տէր յուսացայ, մի ամաչեցից յաւիտեան։ Յարդարութեր քումբ փրկեա զիս և ապրեցո զիս։

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո։ վաղվաղեա կեցուցանել զիս։

Լիր իմ Աստ պաշտպան և տուն ապաւինի՝ ապրեցուցանել զիս։ զի Հզօրիչ իմ և ապաւէն իմ ես դու։

Վասն անուան քոյ Տէր առաջնորդեսցես ինձ և սնուսցես զիս։ և հանցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ՝ որ թաղուցաւ ինձ։

Դու ես պաշտպան իմ Տէր։ և ի ձեռս քո յանձն առնեմ զՀոգի իմ։

Փրկեցեր զիս Տէր Աստ ճշմարտութեբ քով։ատեցեր զայնոսիկ որք պահեն զերկիւղ ի սնոտիս։

Ես ի Տէր յուսացայ։ ցնծացայց և ուրախ եղէց ի փրկութեբ քումբ։

Զի հայեցար ի խոնարհութեի իմ, և փրկեցեր ի վըշտաց զանձն իմ։ ոչ մատնեցեր զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց, և կացուցեր յանդորրու զոտս իմ։

Ողորմեա ինձ Տէր, զի նեղեալ եմ ես։ խռովեցաւ ի սրտմտութեբ ակն իմ, անձն իմ և փոր իմ։

Պակասեցան ի ցաւոց կեանք իմ։ և ամք իմ յոգւոց ելանելոյ։

Աղքատացաւ ի տկարութեբ զօրութեի իմ։ և ոսկերք իմ խռովեցան։

Քան զամենայն թշնամիս իմ եղէ ես նախատ դրացեաց իմոց յոյժ։ ահ և երկիւղ ծանօթից իմոց։

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արտաքս փախչէին ինէն։

Մոռացեալ եղէ ես ոպ մեռեալ ի սրտէ։ և եղէ ես ոպ զանօթ կորուսեալ։

Զի լուայ ես զբամբասանս բազմաց, որք շուրջ էին

զինեւս։ ի ժողովել նոցա ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհեցան։ այլ ես ի քեզ Տէր յուսացայ։

Ասացի դու ես Աստ իմ։ և ի ձեռս քո է ժառանգութի իմ։

Փրկեա զիս ի ձեռաց թշնամեաց իմոց։ և ի հալածողաց իմոց։

Երեւեցո զերեսս քո ի ծառայս քո։ ապրեցո զիս Տէր ըստ ողորմութեբ քումբ։ Տէր մի յամօթ եղէց՝ զի կարդացի առ քեզ։

Ամաչեսցեն ամբարիշտք և իջցեն ի դժոխս։ համր եղիցին շրթունք նենգաւորք, որք խօսէին զարդարոյ զանիրաւութի յամբարտաւանել և յանգոնել իւրեանց։

Որպէս զի բազում է ողորմութեի քաղցրութեբ քոյ Տէր, զոր պահեցեր երկիւղածաց քոց։

Արարեր դու այնոցիկ որք յուսացեալ են ի քեզ, առաջի որդւոց մարդկան։

Ամրացուսցես զնոսա ի ծածկոյթ երեսաց քոց, ի խռովութենէ մարդկան։

Ծածկեսցես զնոսա ի խորանի քումբ, ի հակառակութենէ լեզուաց։

Օրհնեալ է Տէր՝ զի սքանչելիս արար։ զողորմութիւն իւր ի քաղաք ամուր։

Ես ասացի ի զարմանալ իմում։ թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Վասն այսորիկ լուար ձայնի աղօթից իմոց։ յաղաղակել իմում առ քեզ։

Սիրեցէք զՏէր ամ սքանչ նր։ զի զտուգութիս խնդրէ Տէր։ և հատուցանէ այնոցիկ՝ որք առատել առնեն զամբարտաւանութիւն։

Քաջալերեցարուք և զօրասցին սիրտք ձեր։ ամենեքեան որք յուսացեալ էք ի Տէր։

Ընթերցուածս Յեսայեայ մարգարէէ։ ԾՌ. 13։

Ընհաւադիկ ի միտ առցէ մանուկ իմ. վերասցի և բարձրասցի և փառաւորեսցի յոյժ։ Զոր օրինակ զար-

մասցին բազումք ի վէր քո. այնպէս անշքեսցի տեսիլ քո ի մարդկանէ, և փառք քո յորդւոց ի մարդկանէ: Այնպէս զարմասցին ազգք բազումք ի վէր քո, և կարկեսցեն թագաւորք զբերանս իւրեանց: Զի որոց ոչ պատմեցաւ վասն նորա՝ տեսցեն, և որոց ոչ լեալ լուեալ՝ ի միտ առցեն: Տէր, ո՞ հաւատաց լոյդ մերում. և բազուկ Տեառն ո՞ւմ յայտնեցաւ: Պատմեցաք առաջի նորա իբրեւ զմանուկ, իբրեւ զարմատ ի ծարաւուտ երկրէ. ոչ գոյր նէր տեսիլ և ոչ փառք. տեսաք մեք զնա, և ոչ գոյր նէր տեսիլ և ոչ գեղեցկութիւն: Այլ տեսիլ նէր անարգ՝ նուազեալ քան զամ որդւոց մարդկան. այր մի ի հարուածս և գիտէ համբերել ցաւոց. զի դարձուցեալ զերեսս իւր անարգեցաւ և ոչ ինչ համարեցաւ: Նա զմեզ մեր բառնայ և վն մեր չարչարի. և մեք համարեցաք զնա ի ցաւս և ի հարուածս և ի չարչարանս իբրեւ ՅԱՅ: Բայց նա վիրաւորեցաւ վն մեղացմերոց, և պատժեցաւ վն մերոց անօրէնութեանց. խրատ խաղաղութեան մերոյ ի նմա, և նէր վիրօքն բժշկեցաք: Ամենեքին իբրեւ ոչխարք մոլորեալք՝ այր ի ճանապարհի իւրում մոլորեցաւ, և Տէր մատնեաց զնա առ մեղս մեր: Եւ նա առ վշտին ոչ բանայ զբերան իւր. իբրեւ ոչխար ի սպանդ վարեցաւ, և իբրեւ որոյ առաջի կտրչի անմռունչ կայ, այնպէս ոչ բանայ զբերան իւր: Առ խոնարհութեան նէր դատաստան նէր բարձաւ. և զազգատոհմ նէր ո՞ պատմեսցէ. զի բառնան յերկրէ կեանք նէր. յանօրէնութեանց ժողովրդեան իմոյ ի մահ վարեցաւ: Եւ տաց զչարս փոխանակ գերեզմանի նէր, և զմեծամեծս փոխանակ մահու նէր. զի անօրէնութիւն ոչ գործեաց, և ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նէր: Եւ Տէր կամի սրբել զնա ի վիրաց անտի. եթէ տալիք զվն մեղացն, անձինք ձեր տեսցեն զաւակ երկայնակեաց. և կամի Տէր ի ձեռն նէր բառնալ ի ցաւոց անձին նէր: Ցուցանել նմա լոյս և ստեղծուլ իմաստութեամբ. արդա-

րացուցանել զարդարն՝ որ մտադիւրն ծառայեաց բազմաց. և զմեղս նոքա նա վերացուսցէ: Վն այսորիկ նա ժառանգեսցէ զբազումս, և զաւար հզօրաց բաշխեսցէ. փոխանակ զի ի մահ մատնեցաւ անձն նէր, և ընդ անօրէնս համարեցաւ. և նա զմեղս բազմաց վերացոյց, և վն անօրէնութեանց նոցա մատնեցաւ: ԾԳ. 12:

Պօղոսի առաքելոյն Հեբրայեցւոց Թղթոյն է ընթերցուածս: Բ. 11:

Զի որ սրբէն և որ սրբին՝ ի միոջէ էին ամենեքին, վն ոչ ամթի համարի եղբարս անուանել զնա, և ասել. Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց. ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ: Եւ դարձեալ՝ Թէ ես եղէց յուսացեալ ի նա: Եւ դարձեալ. Ահաւասիկ ես և մանկունք իմ, զոր ետ ինձ Ած: Արդ՝ որովհետեւ մանկունք հաղորդեցին արեան և մարմնոյ, և ինքն իսկ մերձաւորութիւն կցորդ եղեւ նոցունց. զի մահուն իւրով խափանեսցէ զայն որ զիշխանութի մահուն ունէր, այս ինքն է՝ զսատանայ, և ապրեցուսցէ զայնոսիկ որ մահուն երկիւղիւ հանապազ կէին վտարանդեալք ի ծառայութիւն: Քանզի ոչ երբեք զհրեշտակաց բուռն հարկանէ, այլ զզաւակէն Աբրահամու բուռն հարկանէ: Ուստի պարտ իսկ էր նմա ամենայնիւ եղբարց նմանել. զի ողորմած լինիցի, և հաւատարիմ քահանայապետ յածակոյս կողմանէ անտի՝ առ ի քաւել զմեղս ժողովրդեանն: Զի որով ինքն չարչարեցաւ զփորձառեալ՝ կարող է և փորձանաւորացն օգնական լինել: 18:

Եւ ապա ակառնէն ղերդ առացեալ Տեառն ներբեսէ յաղագս ժեջ ուրբաթուն ցերեկի առեփոբառնոցն:

Շաբաթ Դկ:

Ո՞րոգո՞ղ տիե՛զերաց որ զգեցո՛ւցեր մեզ լոյս փառաց. արկար ըզքե՛ւ ի զի՛նուորաց քաղաքիդ կա՛րմիր նախատանաց. մե՛րկեա՛ յինէ՞ն ըզգե՛ստ մեղաց ըզ-

տընտմա՛գինն արեամբ ներկած. և ըզգեցո զնւրա՛խա-
լին ըզպատմուճանն իմ զառաջինն:

Երկնաւո՛ր Թագաւորիդ ի ծունր իջեալ լա՛ղ առնէին.
ծածկեալ ըզդլուխսդ կըսփէին և եղեգամբ հարկա-
նէին. և զնմ անկեալ մինչ ի գետին ի հնազանդել
կամաց չարին. մի Թողուցուս խաղալ սովին այլ կան-
գնեացես զնս վերըստին:

Բամեալ բոլորըդ զո մարմին յետ վըճռոյ դատաւ-
որին. սաստիկ էառ զհարուած գանին վասըն գանից
նախաստեղծին. զնս որ յոտից մինչեւ ցըդլուխս ցաւօք
նեղիմ անհընարին. առողջացո դարձեալ կըրկին որպէս
շնորհօք յաւազանին:

Սըրբաւա՛յլ պըճնեալ զարդուն ըզոր ըզգեցուցեր Ա-
հարոնի, փոխան պըսակ ի փշոց եդին մըշակք այգւոյն
Իսրայէլին. ըզվուշ մեղաց հանցես յինէն զոր յիս ե-
հար իմ Թըշնամին. և ողջացո՛ զնայթուած վէրին զի
սպիք մեղացըն ջընջեսցին:

ՕՀՆԻ ՈՐԹԻՒ:

Ա-եփաբան ըստ Մատթէոսի: Իէ. 1:

Այս Ա-եփաբան ա-ափեբէյցս պատին է:

Վասն խաչելութե՛ն Տեառն մերոյ Յի՛սի քնի:

Իբրեւ այդ եղեւ, խորհուրդ արարին ա՛մ քահանայ-
ապետքն և ծերք ժողովրդեանն վն Յի՛սի սպանանել զնա:
կապեցին զնա, և առին գնացին. և ետուն ի ձեռս
պոնտացւոյ Պիղատոսի դատաւորի: Յայնժամ տեսեալ
Յուդայի՝ որ մատնացն զնա, Թէ պարտաւորեցաւ,
ղղջացաւ և դարձոյց զարծաթն առ քահանայապետսն
և ծերս ժողովրդեանն, և ասէ. մեղայ, զի մատնեցի
զարիւն արդար. և նոքա ասեն. մեզ չէ փոյթ, դու
գիտես: Եւ ընկէց զարծաթն ի տաճարին և գնաց, և
ջդաւ խեղդեցաւ: Իսկ քահանայապետիցն առեալ
զարծաթն՝ ասեն. ոչ է արժան ընդունել զայդ ի կոր-
բանն, քանզի գինք արեան են: Խորհուրդ առեալ,

գնեցին այնու զագարակն բրտի ի գերեզման օտարաց:
Վն այնորիկ կոչեցաւ ագարակն այն՝ Ագարակ արեան՝
մինչեւ ցայսօր: Յայնժամ լցաւ՝ որ ասացաւն ի ձեռն
Երեմեայ մարգարէի. Եւ առին զերեսուն արծաթին
զգինս վաճառելոյն, զոր արկին յորդւոցն Իսրայէլի. և
ետուն զնա յարգարակն բրտի, որպէս հրամայեաց ինձ
Տէր: Եւ Յի՛ս եկաց առաջի դատաւորին. եհարց զնա
դատաւորն և ասէ. դո՞ւ ես Թագաւորն Հրէից: Եւ Յի՛ս
ասէ. դու ասես: Եւ ի չարախօսելն նո՛ր ի քահանայա-
պետիցն և ի ծերոց՝ ոչ ինչ ետ պատասխանի: Յայն-
ժամ ասէ զնա Պիղատոս. ո՞չ լսես՝ որչափ դոքա հա-
կառակ քո վկայեն: Եւ ոչ ետ նմա պատասխանի և
ոչ բան մի, մինչեւ զարմանալ դատաւորին յոյժ: Բայց
ըստ տո՛ն սովոր էր դատաւորն արձակել ժողովըր-
դեանն կապեալ մի՛ զոր կամէին: Ունէին յայնժամ
կապեալ մի նշանաւոր, որում անուն էր Յեսու Բա-
րաբբա: Իբրեւ ժողովեցան, ասէ ցնո՛ Պիղատոս. զո՞
կամիք յերկուց աստի՝ զի արձակեցից ձեզ, զՅեսո՞ւ
Բարաբբա՝ եթէ զՅի՛ս զանուանեալն քրիստոս: Քանզի գիտէր՝
Թէ առ նախանձու մատնեցին զնա: Եւ մինչ նստէր
յաւուրնին՝ առաքեաց առ նա կինն իւր և ասէ. չկայ
ինչ քո և արդարոյն այնորիկ. զի բազում անգք անցին
ընդ իս այսօր յանուրջս վն նո՛ր: Իսկ քահանայապետքն
և ծերք հաւանեցուցին զժողովուրդն՝ զի խնդրեսցեն
զԲարաբբայն, և զՅի՛ս կորուսցեն: Պատասխանի ետ դա-
տաւորն և ասէ ցնո՛. զո՞ կամիք զի արձակեցից ձեզ
յերկուց այտի: Եւ նոքա ասեն. զԲարաբբա: Ասէ ցնո՛
Պիղատոս. իսկ զի՞ արարից զՅի՛ս զանուանեալն քրիստոս: Ա-
սեն ամենեքեան՝ խաչեսցի՛. և նա ասէ, զինչ չար ա-
րար. և նոքա առաւել եւս աղաղակէին և ասէին,
խաչեսցի՛: Եւ տեսեալ Պիղատոսի Թէ ոչ ինչ օգնէ՝
այլ առաւել խռովութիւն լինի, առեալ ջուր՝ լուաց
զձեռս առաջի ժողովրդեանն և ասէ. քաւեալ եմ ես

յարենէ արդարոյդ այդորիկ· դուք գիտասջիք։ Պատասխանի ետ ամենայն ժողովուրդն և ասէ· արիւն դորա ի վր մեր և ի վր որդւոց մերոց։ Յայնժամ արձակեաց նոքա զԲարաբբայն, և զՅն գան հարեալ ետ ի ձեռս՝ զի խաչեսցի։ Յայնժամ զինուորք դատաւորին առին զՅն յապարանս· և ժողովեցին ի վր նր զամ զգունդն· մերկացին զնա, և արկին զնովաւ քղամիդ կարմիր։ Եւ բոլորեալ պսակ ի փշոց՝ եդին ի գլուխ նր, և եղէգն յաջոյ ձեռին նր· ի ծունր իջեալ առաջի նր՝ կատակէին և ասէին· ողջ եր թագաւոր Հրէից։ Եւ թքեալ ի նա՝ առնուին զեղէգնն և ծեծէին զգլուխ նր։ Եւ յորժամ ձաղեցին զնա՝ մերկացուցին ի նմանէ զքղամիդն կարմիր և ագուցին նմա զնր հանդերձն, և տարան զնա ի խաչ հանել։ Եւ ելեալ արտաքս՝ գտին այր մի Կիւրենացի՝ անուն Սիմոնէ, զնա կալան պահակ՝ զի բարձցէ զխաչն նր։ Եւ եկեալ ի տեղին անուանեալ Գողգոթա, որ է տեղի կառափելոյ, ետուն նմա ըմպել գինի ընդ լեղի խառնեալ· և իբրեւ ճաշակեաց՝ ոչ կամեր ըմպել։ Եւ հանեալ զնա ի խաչ՝ բաժանեցին զհանդերձն նր վիճակաւ· զի լցի բանն՝ որ ասացաւ ի մարգարէէն· Բաժանեցին զհանդերձս իմ իւրեանս, և ի վր պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին։ Եւ նստեալ պահէին զնա։ Եւ եդին ի վր գլխոյ նր գրեալ զվնաս նր՝ Թէ այս է Յն Թագաւորն հրէից։ Յայնժամ հանին ընդ նմա ի խաչ երկուս աւազակս, մի յաջմէ նր և մի յահեկէ։ Եւ որ անցանէին՝ հայհոյէին զնա· շարժէին զգլուխս իւրեանց և ասէին· վհ որ քակէիր զտաճարն, և զերիս աւուրս շինէիր զնա· ապրեցո զքեզ, եթէ որդի ես Այ՝ էջ ի խաչէդ։ Նոյնպէս և քահանայապետքն ձաղէին հանդերձ դպրօքն և ծերովք և ասէին։ Զայլս ապրեցոյց՝ զինքն ոչ կարէ ապրեցուցանել· եթէ Թագաւոր է Իսրայէլի՝ իջցէ այժմ ի խաչէդ, և հաւատասցուք դմա· եթէ յուսացաւ

Այ՝ փրկեսցէ այժմ զդա՝ եթէ կամի զդա· քանզի ասաց՝ եթէ Այ որդի եմ։ Զնոյն և աւազակքն որ խաչեալ էին ընդ նմա, նախատէին զնա։ Եւ ի վեց ժամէ աւուրն՝ խաւար եղեւ ի վր ամ երկրի մինչեւ ցինն ժամ։ Եւ զինն ժամուն գոչեաց Յն ի ձայն մեծ և ասէ· Էլի, Էլի, լամա սաբաքթանի· այս ինքն է՝ Ած իմ, Ած իմ, ընդէր թողեր զիս։ Ոմանք յայնցանէ որ անդն կային, իբրեւ լուան՝ ասէին· զեղիա կարդայ դա։ Եւ վազվազակի ընթացաւ մի ոմն ի նոցանէ, առ սպունգ լի քացախով, հարեալ յեղեգան՝ ետ ըմպել նմա։ Եւ կէսքն ասէին· Թող տեսցուք եթէ գայ եղիա փրկել զդա։ Եւ Յն դարձեալ աղաղակեաց ի ձայն մեծ և արձակեաց զոգին։ Եւ ահա վարագոյր տաճարին ցեղաւ յերկուս՝ ի վերուստ մինչեւ ի վայր, և երկիր շարժեցաւ, և վէմք պատառեցան։ Եւ գերեզմանք բացան և բազում մարմինք ննջեցելոց սրբոց յարեան։ Եւ ելեալ ի գերեզմանաց յետ յարութեան նր մտին ի քաղաքն սր և երեւեցան բազմաց։ Իսկ հարիւրապետն և որ ընդ նմա պահէին զՅն, իբրեւ տեսին զշարժումն և զեղեալսն՝ երկեան յոյժ և ասեն· արդարեւ Այ որդի էր սա։ Էին անդ կանայք բազումք, կային ի հեռաստանէ և հայէին, որք եկին զկնի Ցնի ի Գալիլեէ պաշտել զնա· յորս էր Մարիամ Մագդաղենացի և Մարիամ Յակովբայ և Յովսեայ մայր, և մայր որդւոցն Զեբեդեայ։ 56։

Աղօթք հանդերձ սաղմոսելով զՑէր աղաչեսցուք։

Տէր ողորմեա։ Երէ+ անգամ կրկնեա։

Եւ եւս խաղաղութիւն։ Օրհնութի և փառք։

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ՍՈՂՈՄՈՆ ԿԼ։

Կց· Ետուն ի կերակուր լինձ լեղի· և ի ծարաւ իմ արբուցին լինձ քացախ։

Փս· Վեցո զնա զիս Ած, զի հասին ջուրք յանձն իմ· ընկղմայ ես ի խորս անդնդոց, ուր ոչ գոյ լինձ հանգիստ։

Եկի ես ի խորս ծովու, և շրջանք ընկղմեցին զիս։

Վաստակեցի ես առ աղաղակել, և կերկերեցաւ կոկորդ իմ։

Նուաղեցան աչք իմ առ յուսալ ինձ առ Տէր Աստուած իմ։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ ոյք ատէին զիս ի տարապարտուց։

Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք իմ ի նանիր, ինչ զոր ոչ յափշտակեալ էր՝ տուժէի նոցա։

Աստ դու ծանեար զանզգամութիւն իմ, և յանցանք իմ ի քէն ոչ ծածկեցան։

Մի ամաչեսցեն վասն իմ ոյք համբերեն քեզ Տէր Տէր զօրութեանց, մի պատկառեսցեն վասն իմ, ոյք խնդրեն զքեզ Աստուած Իսրայէլի։

Վասն քո համբերի նախատանաց, և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։

Օտար եղէ ես եղբարց իմոց, և հիւր որդւոց մօր իմոյ։

Նախանձ տան քո եկեր զիս, նախատինք նախատելոց քոց անկան ի վերայ իմ։

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, և եղեն ինձ այս նախատինք, արարի զհանդերձս իմ քուրձ և եղէ յառակ նոցա։

Չինէն խորհէին, որ նստէին առ դրունս, զիս այսպն առնէին՝ ոյք ըմպէին գինի։

Ես յաղօթս կայի առ քեզ Տէր ի ժամանակ ընդունելի։

Աստ ի բազում ողորմութենէ քումմէ լուր ինձ, ի ճշմարտութենէ փրկութեան քո։

Ապրեցո զիս ի կաւոյ զի մի ընկլայց, ապրեցայց ես յատելեաց իմոց, և ի խորոց ջուրց բազմաց։

Մի ընկլցեն զիս պոյտք ջուրց, և մի ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց, և ջրհոր մի կափուսցէ զբերան իւր ի վերայ իմ։

Լուր ինձ Տէր, զի քաղցր է ողորմութիւն քո, ըստ բազմութեան ողորմութեանց քոց հայեա յիս, և մի դարձուցաներ զերեսս քո ի ծառայէ քումմէ, զի նեղեալ եմ ես վաղվաղակի լուր ինձ։

Հայեա յանձն իմ, և փրկեա զիս, և վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս։

Զի դու գիտես զնախատինս իմ, զամօթ իմ, և զպատկառանս իմ։

Առաջի քո են ամ նեղիչք անձին իմոյ, նախատանաց համբեր սիրտ իմ և թշուառութեան։

Ակն ունէի՝ թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս, և ոչ ոք էր, և մխիթարիչ ինձ ոք ոչ գտաւ։

Եւտուն ի կերակուր ինձ լեղի, և ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։

Եղիցին սեղանք նց առաջի նց յորոգայթ, ի հատուցումն և ի գայթագղութիւն։

Խաւարեսցին աչք նց, զի մի տեսցեն, և զթիկունս նոցա հանապազ կորացո։

Արկցես ի վր նց զբարկութիւն քո, սրտմտութիւն բարկութենէ քո հասցէ ի վր նոցա։

Եղիցին բնակութիւնք նց աւերակ, և ի յարկս նց մի ոք իցէ որ բնակիցէ։

Զի զոր դուն հարեր՝ հալածեցին, և ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին։

Դիր մեղս ի վր մեղաց նց, զի մի մտցեն յարդարութիւն քո։

Ջնջեսցին նոքա ի դպրութենէ կենաց, և ընդ արդարս քո մի գրեսցին։

Աղքատ և ցաւած եմ ես, փրկութիւն քո Աստուած ընկալցի զիս։

Օրհնեցից զանուն Աստուծոյ իմոյ օրհնութեամբ, և բարձր արարից զնա գովութեամբ։

Հաճոյ եղիցի Աստուծոյ քան զորթ մատաղ, որ բերէ եղջիւրս և կճղակս։

Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղիցին. խնդրեցէք զԱստուած և կեցցեն անձինք ձեր:

Զի լուաւ Տէր տնանկաց, և զկապեալս իւր ոչ արհամարհեաց:

Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր, ծով և ամենայն որ զեռայ ի նոսա:

Ած փրկէ զՍիովն, և շինեսցին քաղաքք Հրէաստանի. շինեսցեն բնակեսցեն և ժառանգեսցեն ի նմա:

Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի անդ. և որք սիրեն զանուն քո բնակեսցեն ի նմա:

Ընթերցուածս Յեսայեայ մարգարէէ: կգ. 1:

Լաւ այս ոմն է՝ որ դիմեալ գայ Յեդովմայ. կարմրովթի՛ ձորձոց իւրոց ի Բոսորայ. գեղեցիկ պատմուճանաւ և բուռն զօրութիւ: Ես խօսիմ զարդարութի՛ և իրաւունս փրկութե՛: Վա՛ ձի կարմիր են ձորձք քո. և հանդերձք քո իբրեւ հնձանահարի լիոյ հնձանի կոխելոյ: Հնձան հարի միայն, և ի հեթանոսաց ոչ ոք էր ընդ իս. կոխեցի զնա սրտմտութի՛ և ճմլեցի զնա բարկութի՛, և իջուցի յերկիր. և զա՛մ հանդերձս իմ թաթաւեցի: Զի հասեալ էր ի վի՛ նի օր հատուցման, և ամ փրկութի՛ եկեալ հասեալ: Հայեցայ, և ոչ ոք էր որ օգնէր. զմտաւ ածի, և ոչ ոք էր որ ի թիկունս հասանէր: Փրկեաց զնա բազուկ իմ. և սրտմտութիւն իմ միայն զդէմ կալաւ: Կոխեցի զնա բարկութեամբ իմով, և զնի զնա սրտմտութի՛ իմով. և իջուցի զնոսա յերկիր: 6:

Պօղոսի առաքելոյն Յեբրայեցւոց թղթոյն է ընթերցուածս: Թ. 11:

Այլ քա՛ եկեալ քահանայապետ հանդերձելոցն բարեաց՝ մեծաւն և կատարելովն և անձեռագործ խորհնաւն, այս ինքն է՝ որ ոչ յայսց արարածոց, և ոչ արեամբ նոխազաց և զուարակաց. այլ իւրով արեամբն

եմուտ միանգամ ի սրբութի՛ն յաւիտենականս գտեալ փրկութի՛: Զի եթէ արիւն ցլոցն և նոխազաց և մոխիր երինջոյն ցանեալ՝ զպղծեալսն սրբէր առ ի մարմնոյ սրբութի՛. որչափ եւս առաւել արիւն քո՛, որ ի ձեռն Հոգւոյն յաւիտենականի մատոյց զանձն անարատ պատարագ Աի՛, սրբեսցէ զխիղճ մտաց ձերոց ի մեռելոտի գործոց անտի՝ պաշտել զԱ՛ կենդանի: Եւ վա՛ այնորիկ նորոյ ուխտիս է միջնորդ. զի յորժամ մահ լինիցի՝ ի փրկութի՛ վա՛ առաջնի ուխտին յանցանաց, զաւետիս առցեն հրաւիրեալքն ի ժառանգութի՛ յաւիտենից: Քանզի ուր կտակ է, հարկ է զմահ ի մէջ բերել զկտակագրին: Զի կտակ յետ մահու հաստատուն է. ապա թէ ոչ՝ զիա՛րդ իցէ հաստատուն, մինչ կտակագիրն կենդանի է: Ուստի և ոչ առաջինն առանց արեան նորոգեր: Քանզի իբրեւ պատմեցան ամ պատուիրանք օրինացն ի Մովսիսէ ժողովրդեանն, առեալ զարիւն ցլոցն և նոխազացն, ջրով և բրդով, կարմրով և զոպայիւ, զկտակարանաքն իսկ և զա՛մ ժողովրդեամբն սրսկեաց, և ասէ. Այս է արիւն կտակին՝ զոր պատուիրեաց ձեզ Ած: Եւ զխորանաւն և զա՛մ կահիւ սպասուն նոյնպէս սրսկեաց զարիւնն: Եւ գրեթէ ամ ինչ արեամբն սրբէր ըստ օրինացն. և առանց հեղման արեան չլինէր թողութի՛: Ապա հարկ էր օրինաւորացն այնպիսեաքն սրբել. և բուն իսկ երկնաւորացն՝ առաւել եւս պատարագօք քան զնոսին: Զի ոչ եթէ ի ձեռագործ սրբութի՛ն եմուտ քո՛ յօրինակս ճշմարտութե՛ն. այլ ի բուն իսկ երկինս, յանդիման լինել երեսացն Աի՛ վա՛ մեր: Ոչ զի բազում անգամ մատուցանիցէ զանձն պատարագ՝ ոմ՛ քահանայապետն, որ մտանէր ի սրբութի՛ սրբութե՛ն ամ ամ արեամբ օտարաւ. ապա թէ ոչ՝ պարտ էր նմա բազում անգամ չարչարել ի սկզբանէ աշխարհի. բայց արդ աւասիկ մի անգամ ի կատարած յաւիտեանց՝ յանարգութի՛ մեղաց իւրով

պատարագաւն յայտնեալ է: Եւ զոր օրինակ կայ մեայ մարդկան մի անգամ մեռանել, և յետ այնորիկ դատաստան, նոյնպէս և քն մի անգամ մատուցեալ պատարագ առ ի բառնալոյ զմեղս բազմաց, իսկ յերկրորդումն առանց մեղաց յայտնեսցի այնոցիկ, որ ակն ունին նմա հաւատովք ի փրկութիւն: 28:

Շաբաթ Դ:

Ե՛տուն լսել քեզ ընդ ընդնդին և ըզքացախն ի ծառին, արբեր կամաւ զի քաղցրասցին ճաշակք պղտղոյն դառնագունին, ընդդառնութիւն թուանաւորին զոր ի մնասունս հոգւոյս արկին, հերքեա ի բաց հանդերձ սովին եւ քաղցրասցի սէր քո ի սմին:

Ստեղնեալ ծառոյ մահաբերին այն որ բուսաւ ի մէջ դրախտին, փոխան բարձեր ըզխայտ խաչին ի գողգոթա հաներ տեղին, զնմ առ ի մեղս անկեալ զոգի և ծանրագոյն բարձող բեռին, բարձ ի յուսոյդ ըստ ոչխարին հան ի յերկինս յուխտեալ տեղին:

Ի յուրբաթու ժամ երրորդին բեւեռեցար ցէր ի խաչին, լուծեր զկապանս նախաստեղծին և կապեցեր ըզթշնամին, զնս ամրացո ընդ հովանեաւ կենդանարար քո նշանին, և ի ծագեղն յարեւելից լուսաւորեա լուսով նորին:

Երանեալ աւազակին բացեր ըզդուռն Ադին դրախտին, ըստ հաւատոյ սրբոյ նորին կատարեցեր ըզխնդրելին, տուր և ի՛նձ ցէր ընդ նմին լսել ընդոյն պատասխանին, այսօր ընդ իս իցես Ադին ի հայրենին քո առաջին:

Ջինէ՝ Որթիւ:

Ա՛ռաքեալն ըստ Մարկոսի: ԺԵ: 1:

Վն խաչելութե ցեառն մերոյ Յն քնի:

Եւ վաղվաղակի ընդ առաւօտն խորհուրդ արարեալ քահանայապետիցն հանդերձ ծերովքն և դպրօք, և ամ ատեանն կապեցին զՅն և տարան մատնեցին Պիղատոսի: Եհարց զնա Պիղատոս և ասէ. դո՞ւ ես Թագաւորն Հրէից: Նա պատասխանի ետ նմա և ասէ. դու ասես: Եւ չարախօսէին զնմանէ յոյժ քահանայապետքն, և նա ոչ ինչ տայր պատասխանի: Իսկ Պիղատոս դարձեալ հարցանէր զնա. ո՞չ ինչ տաս պատասխանի, տես՝ քանի՛ ամբաստանեն զքէն: Եւ Յիսուս այնուհետեւ ոչ ինչ ետ պատասխանի, մինչեւ զարմանալ յոյժ Պիղատոսի: Բայց ըստ տօնի արձակէր նոքա զմի ոք զկապեալ, զոր ինքեանք խնդրէին: Եւ էր՝ որում անուն էր Բարաբբա՝ կապեալ ընդ խռովիչսն, որոց ի խռովելն՝ այր մի սպանեալ էր: Ի ձայն բարձր սկսաւ աղաղակել ամբոխն և խնդրել՝ ոպ սովոր էր, զի արձակեսցէ նոքա զԲարաբբայն: Պատասխանի ետ Պիղատոս և ասէ ցնն. կամի՞ք՝ զի արձակեցից ձեզ զարքայն Հրէից: Քանզի գիտէր Թէ առ նախանձու մատնեցին զնա քահանայապետքն: Որք և զամբոխն հաւանեցուցին՝ զի արձակեսցէ նոքա զԲարաբբայն: Դարձեալ պատասխանի ետ Պիղատոս և ասէ ցնն. իսկ զի՞նչ կամիք Թէ արարից զարքայն Հրէից: Եւ նորա դարձեալ աղաղակէին՝ յուզեալք ի քահանայապետիցն, ի խաչ Հան զդա: Ասէ ցնն Պիղատոս. զի՞նչ ինչ չար արարեալ իցէ դա: Եւ նորա առաւել եւս աղաղակէին և ասէին, ի խաչ Հան զդա: Իսկ Պիղատոս իբրեւ զմիտս կամեցաւ հաճել զամբոխին, արձակեաց նոքա զԲարաբբայն. և զՅն գան Հարեալ՝ ետ ի ձեռս, զի ի խաչ ելանիցէ: Եւ զինուորքն տարան զնա ի ներքս ի գաւիթն՝ ուր հրապարակն էր. և կոչեն միանգամայն զամ զդունդն, և զգեցուցանեն նմա քղամիդ կարմիր և ծիրանիս, և եդին ի գլուխ նորա պսակ արարեալ ի փշոց: Եւ սկսան ողջոյն տալ նմա և ասել. ողջ եր արքայդ Հրէից: Եւ ծեծէին զգլուխն եղեգամբ, և թքանէին ընդ երեսս, և ի ծունր իջեալ երկիր պագանէին նմա: Եւ իբրեւ կատակեցին զնա՝ մերկացուցին զքղամիդն և զծիրանիս,

և զգեցուցին նմա զիւր հանդերձ, և ածին արտաքս՝ զնա ի խաչ հանցեն զնա: Եւ ունէին պահակ զԱխիմէլն կիւրենացի՝ որ ընդ այն անցանէր՝ եկեալ յագարակէ, զՀայրն Աղեքսանդրի և Ռուփայ՝ զի բարձցէ զխաչա-փայտն նո՛ր: Եւ ածեն զնա ի Գողգոթա, տեղի մի՝ որ Թարգմանի՝ տեղի կառափելոյ: Եւ տային նմա գինի զմռսեալ, և նա ոչ առ: և հանեն զնա ի խաչ: Եւ բաժանեցին զՀանդերձս նո՛ր, արկեալ վիճակս ի վե՛ր՝ Թէ ո՞ զինչ առնուցու: Էր ժամ երրորդ, և հանին զնա ի խաչ: Եւ էր գիր վնասու նո՛ր գրեալ՝ Թէ Թագաւոր Հրէից: Եւ ընդ նմա հանին ի խաչ երկուս աւազակս, մի ընդ աջմէ և մի ընդ ահեկէ նո՛ր: Եւ լցաւ գիրն որ ասէ, Թէ ընդ անօրէնս համարեցաւ: Եւ որք անցանէին՝ հայհոյէին զնա, շարժեալ զգլուխս իւրեանց և ասէին՝ վահ որ քակէիր զտաճարն, և զերիս աւուրս շինէիր՝ ապրեցո՛ զանձն քո և էջ ի խաչէդ: Նոյնպէս և քահանայապետիցն այլն արտրեալ ընդ միմեանս հանդերձ դպրօքն, և ասէին՝ զայլս ապրեցոյց՝ զանձն ոչ կարէ ապրեցուցանել: Քո՛ղ արքայդ Իսրայէլի, իջցէ այժմ ի խաչէ այտի, զի տեսցուք և հաւատասցուք դմա: և որ ընդ նմա ի խաչն եղեալ էին՝ նախատէին զնա: Եւ իբրեւ վեց ժամ եղեւ՝ խաւար կալաւ զամ երկիր մինչեւ ցինն ժամ: Եւ յիններորդ ժամուն աղաղակեաց Յն ի ձայն մեծ, և ասէ՝ Է՛լի, Է՛լի, լամա սաբաքթանի՝ որ Թարգմանի՝ Ա՛ծ իմ, Ա՛ծ իմ, ընդէ՞ր Թողեր զիս: Եւ ոմանք ի նոցանէ որ շուրջն կային զնովաւ՝ իբրեւ լուան, ասէին Թէ զեղիա կարդայ: Եւ ընթացեալ մի ոմն՝ եղից սպունգ մի քացախով, և հարեալ յեղեգան՝ տայր ըմպել նմա, և ասէ՝ Թո՛ղ տուր տեսցուք՝ գո՛ Եղիա իջուցանել զդա: Եւ Յն արձակեաց ձայն մեծ և եհան զոգի: Եւ վարագոյր տաճարին պատառեցաւ յերկուս՝ ի վերուստ մինչեւ ի խոնարհ: Եւ տեսեալ հարիւրապետին որ կայր անդ՝ Թէ աղաղակեաց և եհան զոգի, ասէ՝ արդարեւ այրս այս Որդի Աստուծոյ էր:

Էին և կանայք՝ որ հայէին ի հեռաստանէ՝ յորս էր Մարիամ Մագդաղենացի, և Մարիամ Յակովբոս փոքրկան և Յովսեայ մայրն և Սողովմէ՝ որք յորժամ էրն ի Գալիլեա՝ զհետ շրջէին նորա և պաշտէին զնա՝ և այլ բազում կանայք՝ որք ընդ նմա իակ եկեալ էին Երուսաղէմ: 41՝

Աղօթք հանդերձ սաղմոսելով զՅեր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՝ Երեք անգամ կրկնեա:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

Եօննէրորդ Սաղմոս Զէ:

կՅ՝ Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և ի մեռեալս աղատ:

փԽ՝ Տէր Աստուած փրկութեան իմոյ ի տուէ կարդացի, և գիշերի առաջի քո:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր՝ խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս իմ:

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ՝ և կեանք իմ ի դժոխս մերձեցան՝ և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ որ իջանեն ի գուբ:

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և ի մեռեալս աղատ:

Որպէս վիրաւորս որ ննջեն ի գերեզմանս:

Զորս դու ոչ յիշեցեր՝ նոքա ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան:

Եդին զիս ի գբի ներքնում՝ ի խաւարի և ի ստուերս մահու:

Ցիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո՝ զամենայն զբօսանս քո ածեր ի վերայ իմ:

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ՝ և եդին զիս նշաւակ իւրեանց:

Մատնեցայ և ոչ ելանէի՝ աչք իմ տկարացան յաղաքատութենէ:

Աղաղակեցի առ Տէր զօրհանապազ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Մի՛ թէ մեռելոց առնիցես սքանչելիս, կամ բժիշկք յարուցանիցեն, խոստովան առնիցեն առ քեզ:

Մի՛ թէ պատմեսցէ՞ ոք երբեք ի գերեզմանի զողորմութիւնս քո, կամ զճշմարտութիւնս քո ի կորստեան:

Մի՛ թէ ճանաչելո՞ւն ի խաւարի սքանչելիք քո, կամ արդարութիւն քո յերկիր մոռացեալ:

Ես առ քեզ Տէր աղաղակեցի, առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ:

Ընդէ՞ր Տէր մերժես զանձն իմ, կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն,

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ի մանկութենէ իմմէ, ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և ապշեցայ:

Ցիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո, արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս:

Շրջեցան զինեւ ոռի ջուր, զօր ամ պաշարեցին զիս ի միասին:

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ, և զծանօթս իմ վն թշուառութենէ իմոյ:

Ընթերցուածս Յերեմեայ մարգարէէ: ԺԱ. 18:

Տէր ծանո՛ւ ինձ, և ծանեայց, յայնժամ տեսի զգործս նո՛ց: Ես իբրեւ զգառն անմեղ վարեալ ի սպանդ, ոչ գիտացի՝ թէ զինէն խորհեցան խորհուրդս, և ասեն, եկա՛յք, արկցո՛ւք փայտ ի հաց նո՛ր, և ջնջեսցուք զնա յերկրէն կենդանեաց, և անուն նորա մի՛ եւս յիշեսցի: Տէր զօրութեանց, որ ընտրես զիերաւունս և քննես զերիկամունս և զսիրտ, տեսից առ ի քէն զվրէժխընդրութիւն առ ի նոսա, զի քեզ յայտնեցի զիրաւունս իմ: Վասն այնորիկ այսպէս ասէ Տէր ի վերայ արանցն Անաթովթայ՝ որք խնդրեն զանձն քո և ասեն, մի՛ մարգարէանար վասն մեր, ապա թէ ոչ՝ մեռանիս ի ձեռաց մերոց: Վասն այդորիկ այսպէս ասէ Տէր զօրու-

թեանց, ահաւասիկ ես այց արարից ի վերայ նոցա, երիտասարդք նո՛ց սրով մեռցին, և ուստերք և դստերք նո՛ց սովու վախճանեսցին: Եւ մնացորդք ոչ եղիցի նո՛ց, զի ածից չարիս ի վի՛ր բնակչացն Անաթովթայ՝ յամի այցելութե՛ նո՛ց: Արդար ես դու Տէր և մատուցից առաջի քո աղերս, բայց խօսեցայց զիրաւունս: Զի՞ է զի ճանապարհք ամբարշտաց յաջողեալ են, և երջանկացան ամենեքեան որ արհամարհեն զարհամարհանս: Տնկեցեր զնոսա և արմատացան, ծնան որդիս և արարին պտուղ: Մերձ ես դու Տէր ի բերանս նո՛ց, և հեռի յերիկամանց նո՛ց: Եւ դու Տէր գիտես զիս, տեսեր զիս և փորձեցեր զսիրտ իմ առաջի քո, ժողովեա՛ զնոսա իբրեւ զոչխարս ի սպանդանի, և նուիրեա՛ զնո՛ր յօր սպանման նո՛ց: Մինչեւ ի՞րբ սուգ ունիցի երկիր, և խոտ ամ վայրի ցամաքեսցի: Ի չարեաց բնակչաց երկրին սպականեցան անասունն և թռչունն, զի ասացին թէ ոչ տեսցէ ած զվճանապարհս մեր: Ոտք քո ընթանան և լքուսցեն զքեզ, զնա՛ղդ կազմիցես երիվարօք, իսկ արդ՝ յերկի՛ր խաղաղութե՛ յուսացեալ էցես, զի՛ գործեսցես ի վերանալ Յորդանան գետոյ: Քանզի և եղբարքն քո և տուն հօր քո, և նոքա դաւեցին քեզ, և նոքին աղաղակեցին զկնի քո, կուտեցան ի վի՛ր քո, մի՛ հաւատար նո՛ց, զի խօսեացին զքէն չարութի՛ն: Լքի զտուն իմ, թողի զժառանգութի՛ն իմ, ետու զսիրելին անձին իմոյ ի ձեռս թշնամեաց իւրոց: Եղեւ ժառանգութի՛ն իմ ինձ իբրեւ առիւծ յանապատի, ետ ի վի՛ր իմ զբարբառ իւր, վն այնորիկ ատեցի զնա: ԺԲ. 8:

Պօղոսի առաքելոյն Յերբայեցւոց Թղթոյն է ընթերցուածս: Ժ. 19:

Ունիմք այսուհետեւ եղբարք՝ համարձակութիւն ի մուտս սրբութեանցն արեամբն Յիսուսի, զոր նորոգեաց մեզ ճանապարհ նորոգ և կենդանի ի ձեռն վա-

րագուրին, այսինքն է՝ մարմնոյ իւրոյ. և քահանայ մեծ ի վերայ տանն Աստուծոյ. մատիցուք ճշմարիտ սրտիւք, լրումեամբ հաւատոց, լուացեալ զսիրտս ի խղճէ չարեաց, և մկրտեալ զմարմին ի ջուրն սրբութեան: Պինդ կալցուք զխոստովանութիւն անշարժ յուսոյն. զի հաւատարիմ է որ խոստացաւն: Եւ զգուշասցուք միմեանց յորդորմամբք սիրոյ և գործոց բարեաց. և մի թողցուք զժողովս միմեանց, ոպ և սովոր են ոմանք. այլ մխիթարեսցուք, և այնչափ եւս առաւել՝ որչափ տեսանիցէք զօրն մերձեալ: Զի կամակար մեռք եթէ յանցանիցեմք յետ ընդունելոյն գիտութեն ճշմարտութեն՝ այնուհետեւ ոչ եւս պիտոյ է վն մեղաց պատարագ, այլ ահեղ ակնկալութիւն դատաստանին և նախանձ հրոյն՝ որ ուտիցէ զհակառակորդսն: Արհամարհեալ ուրուք զօրէնս Մովսէսի՝ առանց ողորմութեց առ երկուք կամ երիւք վկայիւք մեռանէր: Իսկ որչափ սաստիկ պատժոց արժանի համարիցիք զայն, որ զՈրդին Այ առ ոտն եհար. և զարիւն նորոյ ուխտին խառնակ համարեցաւ՝ որով և սրբեցաւն. և զՀոգին շնորհաց թշնամանեաց: Այլ գիտեմք զայն՝ որ ասացն. Իմ են վրէժխնդրութիւնք, և ես հատուցից՝ ասէ Տէր. և դարձեալ՝ Թէ Դատի Տէր զժողովուրդ իւր: Ահ մեծ է անկանել ի ձեռս Աստուծոյ կենդանւոյ: 31:

Շաբաթ Դ:

Լաւբաւելով ընկէ՛ն հիմունք երկրի տատանէին. եւ վարագոյր հին օրինին՝ վերուստ ի վայր պատառէին. ա՛րդ ընդ վիմաձն որ շարժէին՝ շարժեա զանշարժ սիրտս ի բարին. ընդ պատառիլ վարագուրին՝ զիմ պատառեա՛ զդգիր պարտիցն:

Արեգական լոյս քաղարկեալ խաւարանայր միջօրէին. և գերեզմանք բանային մարմինք սրբոցն յառնէին. ընդ խաւարել լուսաւորացն մաքրեա յինէն զգործ

խաւարին. ընդ մեռելոցն որ յառնէին կանգնեա զմեղաք մեռեալ հոգիս:

Նոր սիրոյ պատուիրանին գործով լցցոյ եղեր բանին. աղօթելով առ Հայր յերկինս թողուլ զմեղս որ ի խաչին. ինձ որ հոգւովս հաւատացեալ երկրպագեմ քեզ միածին. Թող զլուծումն հրամանին մի՛ յիշեսցին մեղքն առաջին:

Սարսեցեր սանդարամետք ի յաւանդելն առ Հայր զՀոգիդ. որ ի գերժոխս իջեր ներքին ի բանտ մահու և խաւարին. կապեալ զնիշխանսն մահածին հաներ զՀոգիսն որ ի բանդին. և զիս հանցես Տէր ընդ նոսին բանտէ մեղաց աղջամղջին:

Զինէ՝ Որթիւ:

Ա-նդ-ա-ա-ա-ա: Իճ. 66:

Վասն խաչելութե Տեն մերոյ Յես քեն:

Եւ իբրեւ այգ եղեւ՝ ժողովեցաւ ծերակոյտ ժողովրդեանն՝ քահանայապետքն և դպիրք, և հանին ածին զնա յատեանն իւրեանց, և ասեն. Եթէ դու ես քենն՝ ասա մեզ: Ասէ ցնն. Թէ ասացից ձեզ՝ սակայն ոչ հաւատայք. և եթէ հարցից ինչ զձեզ՝ չտայք ինձ պատասխանի կամ արձակիցէք: Բայց յայսմհետէ նստցի որդի մարդոյ ընդ աջմէ զօրութեն Այ: Եւ ասեն ամենեքեան. ուրեմն դու ես Որդին Այ: Եւ նա ասէ ցնն. դուք ասէք թէ ես եմ: Եւ նոքա ասեն. զինչ եւս պիտոյ է մեզ վկայութե, զի մեքեն իսկ լուաք ի բերանոյ դորա: Եւ յարուցեալ ամբ բազմութենն նց՝ ածին զնա առ Պիղատոս: Եւ սկսան չարախօս լինել զնմանէ և ասել. գտաք զսա՝ զի թիւրեր զազգս մեր, և արգելլոյր ի տալոյ հարկս կայսեր, և ասէր զանձնէ թէ քեն իցէ թագաւոր: Իսկ Պիղատոս եհարց զնա և ասէ. դո՞ւ ես թագաւորն Հրէից: Նա պատասխանի ետ նմա և ասէ. դու ասացեր: Ասէ Պիղատոս ցքահանայապետսն և ցժողովուրդսն. չգտանեմ ինչ վնաս յառնս յայսմիկ:

Եւ նոքա պնդէին և ասէին, Թէ խոռվէ զժողովուրդս, ուսուցանէ ընդ ամ՛ Հրէաստան՝ սկսեալ ի Գալիլեէ մինչեւ ցայսր: Իսկ Պիղատոս իբրեւ լուաւ զԳալիլեէ՝ եհարց եթէ Գալիլեացի՞ է այրն: Եւ իբրեւ գիտաց Թէ յիշխանութենէ Հերովդի ելեալ՝ եւ տանել զնա առ Հերովդէս, քանզի և նա Յեղէմ էր յաւուրսն յայնոսիկ: Եւ Հերովդէս իբրեւ ետես զՅն՝ ուրախ եղեւ յոյժ, զի ցանկայր ի բազում ժամանակաց տեսանել զնա, քանզի լսէր բազում անգամ զնմանէ, և ակն ունէր նշան ինչ լեալ՝ տեսանել ի նմանէ: Հարցանէր զնա բանիւք բազմօք, և նա ոչինչ ետ նմա պատասխանի: Կային քահանայապետքն և դպիրք, և պնդագոյնս չարախօսէին զնմանէ: Արհամարհեաց զնա և Հերովդէս հանդերձ իւրովք զօրականօքն, և այպն արարեալ՝ արկ զնովաւ հանդերձս սպիտակս, և ետ տանել անդրէն առ Պիղատոս: Եւ եղեն բարեկամք Պիղատոս և Հերովդէս յաւուր յայնմիկ, քանզի յառաջ թշնամիք էին միմեանց: Կոչեաց Պիղատոս զքահանայապետսն և զիշխանս և զժողովուրդն, և ասէ ցնոսն. ածէք մատուցէք ինձ զայրս զայս իբրեւ զխոտորեցուցիչ ժողովրդեանն. և ահաւասիկ առաջի ձեր դատեցայ, և ինձս ինչ ոչ գտի յառնս յայսմիկ՝ զորոց դուք չարախօսէքդ զդմանէ: Այլ և ոչ Հերովդէս, քանզի ետու տանել զդա առ նա, և արդ՝ ոչինչ մահու արժանի է գործեալ դորա. խրատեցից զդա և արձակեցից: Չի հարկ էր մի մի ըստ տօնի արձակել նոցա: Եւ նոքա աղաղակէին ամ՛ բազմութիւն և ասէին. բարձ զդա, և արձակեա մեզ զԲարաբբա. որ էր վն խռովութիւն իրիք եղելոյ ի քաղաքին և սպանութիւն մտեալ ի բանտ: Դարձեալ Պիղատոս սկսաւ խօսել. քանզի կամէր արձակել զՅն: Եւ նոքա անդրէն աղաղակէին և ասէին. ի խաչ հան զդա: Եւ նա երիցս ասէ ցնոսն. զի՞նչ չար արար սա. ոչինչ մահու գտի ի սմա.

խրատեցից զսա և արձակեցից: Եւ նոքա ստիպէին մեծաձայն, և հնդրէին զնա ի խաչ հանել. և զօրանային բարբառք նոցա և քահանայապետիցն: Եւ Պիղատոս հաւանեցաւ առնել զհայցուածս նոր: Արձակեաց նոցա զԲարաբբայն՝ զոր վն խռովութեանն և սպանութեանն արկեալ էր ի բանտ, զոր և հնդրէինն իսկ. և զՅն մատնեաց կամաց նոցա: Իբրեւ առին գնացին զնա՝ ըմբռնեցին զոմն Սիմոնէն Կիւրենացի՝ որ գայր յանդէ. եդին ի վր նր զխաչն բերել զկնի Յի: Եւ երթայր զհետ նր բազմութիւն ժողովրդեանն, և կանանց՝ որ կոծէին և աշխարէին զնա: Դարձաւ Յիսուս և ասէ ցնա. դստերք Երկ՛մ, մի լայք ի վր իմ, այլ լացէ՛ք ի վր անձանց և ի վր որդւոց ձերոց: Զի եկեսցեն աւուրք՝ յորս ասիցեն, Թէ երանի՛ ամլոց և որովայնից որ ոչ ծնան, և ստեանց որ ոչ դիեցուցին: Յայնժամ սկսանիցիք ասել լերանց՝ Թէ անկերո՛ւք ի վր մեր, և բլրոց՝ Թէ ծածկեցէ՛ք զմեզ: Զի եթէ ընդ փայտ դալար զայս առնեն՝ ընդ չորն զի՞նչ լինիցի: Ածին և այլ երկուս չարագործս՝ սպանանել ընդ նմա: Իբրեւ չորան ի տեղին՝ կոչեցեալ Գագաթն՝ անդ հանին զնա ի խաչ. և զչարագործսն զոմն ընդ աջմէ և զոմն ընդ ձախմէ խաչեցին: Եւ Յն ասէ. Հայր, Թո՛ղ դոցա, զի ոչ գիտեն զի՞նչ գործեն: Եւ ի բաժանել զհանդերձս նր՝ արկին վիճակս: Եւ կայր ժողովուրդն հայեցեալ: Աննդունէին զնա իշխանքն հանդերձ նոքօք, և ասէին. զայլս ապրեցոյց, ապրեցուսցէ և զանձն՝ եթէ դա է քն որդի Այ ընտրեալն: Այսպն առնէին զնա և զինուորքն, եկեալ առաջի՝ մատուցանէին նմա քացախ և ասէին. եթէ դու ես Թագաւորն Հրէից՝ փրկեա զանձն քո: Եւ էր գիր գրեալ ի վր նր՝ յունարէն և դաղմատերէն և եբրայեցերէն գրով, Թէ սա է արքայն Հրէից: Իսկ մի ոմն ի կախելոց չարագործացն հայհոյէր զնա և ասէր. ոչ դու ես քն, փրկեա զանձն քո և զմեզ: Պատաս-

խանի ետ ընկերն սաստելով նմա և ասէ. չերկնչիս դու ԱՆՁ՝ զի ի նմին պատժի կաս: Եւ մեք իւրաւի՝ զի արժանի որոց գործեցաքն՝ առնումք զհատուցումն. և սա ապիրատ ինչ ոչ գործեաց: Եւ ասէ ցՅն. Յիշեա՛ զիս Տէր՝ յորժամ գայցես արքայութեա՛ն քով: Եւ ասէ ցնա Յիսուս. ամէն ասեմ քեզ, այսօր ընդ իս իցես ի դրախտին: Եւ էր իբրեւ վեցերորդ ժամ. և խաւար եղեւ ի վե՛ր ամ երկրի մինչեւ ցիններորդ ժամն. խաւարեցաւ արեգակն: Եւ հերձաւ վարագոյր տաճարին ընդ մէջ: Եւ կարդաց Յն ի ձայն մեծ, և ասէ. Հա՛յր, ի ձեռս քո աւանդեմ զհոգի իմ: Զայս իբրեւ ասաց՝ եհան զոգի: Եւ տեսեալ հարիւրապետին զոր ինչ եղեւն՝ փառաւորէ զԱ՛ստուած և ասէ. արդարեւ այրս այս արդար էր: Եւ ամ ժողովուրդքն որ եկեալ էին ի տեսանելին զտեսիլն զայն և զգործ, բախէին զկուրծս և դառնային: Կային և ամ ծանօթքն նո՛ր ի հեռաստանէ, և կանայք որք եկեալ էին զհետ նո՛ր ի գալիլեէ՝ տեսանէին զայն: 49:

Աղօթք հանդերձ սաղմոսելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛: Երէ՛ր անդա՛մ կրկնեա՛:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

Ո՛ր-ինքրորդ Սաղմոս ՃՁ:

ԿՅ. Կացեսցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ, նմանեցայ ես հաւաքսան յանապատի:

ՓԽ. Տէր լո՛ւր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն:

Յաւուր նեղութե՛ն իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ:

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ. և ոսկերք իմ որպէս խոհիւ չորացան:

Հարայ որպէս խոտ, և ցամաքեաց սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ի ձայնէ հեծութեան իմոյ:

Կցեցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ, նմանեցայ ես հաւաքսան յանապատի:

Եղէ ես որպէս բուհ յաւերակի. տքնեցայ, և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն ի տանիս:

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհասապազ, և գովիչք իմ ինեւ երդնուին:

Զմոխիր որպէս զհաց կերայ, և զըմպելի իմ արտասուօք խառնեցի:

Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո. զի դու բարձրացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս:

Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին. և ես որպէս խոտ ցամաքեցայ:

Դու Տէր յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո յազգէ մինչեւ յազգ:

Դու յարուցեալ գթասցիս ի վե՛ր Սիովնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ:

Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս նորա. և ի հողս նորա գթասցին:

Երկիւղեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ, և ամենայն թագաւորք երկրի ի փառաց քոց:

Շինէ Տէր զՍիոն, և երեւեսցի փառօք իւրովք ի նմա:

Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս նոցա:

Գրեսցի այս յազգ այլ. ժողովուրդ՝ զոր ստացեալ է, օրհնեսցէ զՏէր:

Հայեցաւ նա ի բարձանց ի սրբութենէ իւրմէ. Տէր յերկնից յերկիր հայեցաւ:

Լսել զհեծութիւն կապելոց, և արձակել զորդիս մահապարտաց:

Պատմել ի Սիովն զանուն Տեառն. և զօրհնութիւնս նորա յԵրուսաղէմ:

Ժողովել ժողովրդոց ի միասին, և թագաւորաց ծառայել Տեառն:

պատասխանի ետ նմա ի ճանապարհի զօրութեամբ իւրոյ, զնուազութեամբ աւուրց իմոց ասա ինձ, և մի՛ հաներ զիս ի կէս աւուրց իմոց, զի ազգէ յազգ են ամք քո:

Ի սկզբանէ տէր զհիմունս երկրի հաստատեցեր, և գործք ձեռաց քոց երկինք են:

Նոքա անցանեն, և դու կաս և ինաս յաւիտեան:

Ամենեքեան որպէս զձորձս մաշեսցին, որպէս զվերարկուս փոխեսցես զնոսա և փոխեսցին:

Բայց դու նոյն իսկ ես, և ամք քո ոչ անցանեն, որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն ի նմա, և զաւակի նոցա յաւիտեան յաջողեսցի:

Ընթերցուածս ի Զաքարեայ մարգարէէ: ԺԴ. 5:

Ահա եկեսցէ հասցէ տէր աճ իմ, և ամ սքեր ընդ նմա: Եւ եղիցի յաւուր յայնմիկ՝ ոչ եղիցի լոյս. և ցուրտ և պարզ: Եղիցի օր մի, և օրն այն յայտնի տեղն. ոչ տիւ լիցէ և ոչ գիշեր. և ընդ երեկս եղիցի լոյս: Յաւուր յայնմիկ բղխեսցէ ջուր կենդանի յԵրեմ. կէս նո՛ր ի ծովն առաջին, և կէս նո՛ր ի ծովն որ յետոյ. զամառն և զգարուն նոյնպէս եղիցի: Եւ եղիցի տէր թագաւոր ի վե՛ր ամ երկրի. յաւուր յայնմիկ եղիցի տէր մի՝ անուն նո՛ր մի: Պատել զամ երկիր, զնապատն՝ ի Գաբայ մինչեւ ցՌեմոն՝ ընդ կողմն հարաւոյ Եէմի: Եւ Հառամ ի տեղւոջ իւրում կացցէ. ի դրանէն Բենիամինի մինչեւ ի տեղի դրանն առաջնոյ. մինչեւ ի դուռն անկեանցն և մինչեւ ցաշտարակն Անամայէլի, մինչեւ ի հնձանս թագաւորին: Եւ բնակեսցեն ի նմա, և նզովք ոչ եւս լիցին, և բնակեսցէ Երուսաղէմ յուսով: 11:

Պողոսի առաքելոյն ի Տիմոթէոսի առաջին թղթոյն է ընթերցուածս: Զ. 13:

Պատուիրեմ քեզ առաջի Այ՝ որ կենդանի առնէ զամ, և ցնի քեզ՝ որ վկայեաց առաջի Պոնտացւոյ Պիղատոսի զբարւոք դաւանութեանն, պահել քեզ զպատ-

տուիրանն անբիծ, անարատ՝ մինչեւ ի յայտնութիւն տեառն մերոյ Յնի քնի. զոր յիւր ժամանակս ցուցցէ երանելին և միայն հզօր, թագաւոր թագաւորաց և տէր տերանց. որ միայն ունի զանմահութիւն՝ բնակեալ ի լոյս անմատոյց. զոր ոչ ոք ետես ի մարդկանէ և ոչ տեսանել կարող է. որում պատիւ և զօրութիւն յաւիտեանս. ամէն: 16:

Շաբաթ Դ:

Ո՞զբերաց անապական որ յետ մահուն անմահարար. բղխեալ ի քէն վճտակ կրկին ի նորոգումն կոզածնին. բայց զզբերան իմ յանբծութիւն քո արեան կենարարին. լուա դարձեալ յաւազանին թէ ոչ ընդհօք այլ ապրասուք:

Յանմահիդ մեռանելոյ զմեռեալ հոգիս կենդանացո. թաղմամբ ի նոր գերեզմանի զթաղեալս ի մեղս վերածեա. ի գբի ներքնումն իջանելովդ ի գբոյն մեղաց վերաբերեա. ի ստուեր մահու բընակելով լուսաւորեա և զիս հոգւով:

Սիրտ իմ առ քեզ աղաղակէ Բանդ որ ընդ հօր ի սկզբանէ. որ կամաւոր վասն մարդկան կրեցեր մարմնով զայս ամ. ինձ լսել արա ըզձայն յարքայութեդ քո կոչման. ընդ ժողովոցն անդ անդրանկացն օրհնել ըզքեզ միշտ յաւիտեան:

Զինէ՝ որթիւ:

Առաքեալն ցոյ Յովհաննու: ԺԹ. 17:

Վն խաչելութե տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

Եւ նոքա առեալ տանէին զնա. և բարձեալ էր ինքնին զխաչափայտն, և ելանէր ի տեղին՝ որ անուանեալ էր Գագաթան, և կոչէր եբրայեցերէն Գողգոթա. ուր և ի խաչն իսկ հանին զնա. և ընդ նմա երկուս եւս այլս աստի և անտի, և ի միջի զՅն: Գրեաց և տախտակ Պիղատոս, և եդ ի վե՛ր խաչին. և էր գրեալ.

Յն նաղովբեցի՝ թագաւոր Հրէից: Զայն տախտակ ընթերցան բազումք ի Հրէից, զի մօտ էր ի քաղաք անդր տեղին՝ ուր խաչեցաւն Յն. և էր գրեալ եբրայեցերէն, դաղմատերէն և յունարէն: Ասեն ցՊիղատոս քահանայապետքն Հրէից. մի գրեր թագաւոր Հրէից, այլ թէ նա ասաց՝ թագաւոր եմ Հրէից: Պատասխանի ետ Պիղատոս. զոր ինչ գրեցի՝ գրեցի: Իսկ զնուռբքն ի բերե Հանին ի խաչ զՅն, առին զհանդերձս նր, և առարին չորս մասունս, իւրաքանչիւր զնուռբի մասն: Իսկ զպատմուճանն՝ քանզի էր առանց կարանի՝ ի վերուստ փորանկեալ ամենեւին. ասեն ցմիմեանս. մի պատառեսցուք զայդ, այլ արկցուք վիճակ ի վր դորա՝ ումմ և ելցէ: Զի լցցի գիրն՝ որ ասէ. Բաժանեցան զհանդերձս իմ յիւրեանս, և ի վր պատմուճանի իմոյ վիճակս արկին: Զնուռբքն՝ զայս ինչ գործեցին: Եւ կային առ խաչն Յն մայրն նր, և քոյր մօր նորա Մարիամ Կղէովպա, և Մարիամ Մագդաղենացի: Յն իբրեւ տես զմայրն և զաշակերտն՝ զոր սիրէր, զկայր մօտ. ասէ ցմայրն, կին դու՝ ահա որդի քո: Ապա ասէ ցաշակերտն. ահա մայր քո: Եւ յայնմ ժամանակէ առ աշակերտն՝ ընա առ իւր: Յետ այսորիկ իբրեւ գիտաց Յն. եթէ ահա ամ ինչ կատարեալ է, զի կատարեսցի գիրն, ասէ. ծարաւի եմ: Եւ անդ կայր ամանն ինչ՝ լի քացախով. և նոցա սպունգ լցեալ քացախով ընդ լեղւոյ՝ շուրջ եդեալ զմշտկաւ զոպայի՝ մատուցին ի բերան նր: Իբրեւ առ Յիսուս զքացախն հանդերձ լեղւովն՝ ասէ. ամենայն ինչ կատարեալ է: Եւ խոնարհեցուցեալ զգլուխն՝ աւանդեաց զոգին: Իսկ Հրեայքն՝ քանզի ուրբաթ էր, զի մի անդէն ի խաչին ագանիցին մարմինքն մինչեւ ցշաբաթն, զի էր օր մեծ շաբաթուն այնորիկ. աղաչեցին զՊիղատոս՝ զի խորտակեսցեն զբարձս նց, և բարձցին: Եկին զնուռբքն, և զառաջնոյն խորտակեցին զբարձս, նոյնպէս և զմիւսոյն՝

որ ընդ նմա ի խաչն ելեալ էր: Բայց իբրեւ եկին առ Յն, և տեսին զի այն ինչ մեռեալ էր, ոչ խորտակեցին զբարձս նր. այլ մի ոմն ի զնուռբացն տիգաւ խոցեաց զկողն նր. և վաղվաղակի ել արիւն և ջուր: Եւ որ տեսն՝ վկայեաց, և ճշմարիտ է վկայութիւն նր. և նա գիտէ թէ ճշմարիտ ասէ, զի և դուք հաւատասջիք: Այս եղեւ՝ զի լցցի գիրն, եթէ ոսկր նր մի՛ փշրեսցի: Եւ դարձեալ միւս գիր ասէ, եթէ հայեսցին ի նա՝ յոր խոցեցինն: 37:

Աղօթք հանդերձ սաղմոսելով զՏր աղաչեսցուք: Տր ողորմեա: Երէ+ անգամ կրկնեա:

Յեա այսորիկ պնեն զխաչն Ե- ղեբտրան ի վերայ բենին, Ե- համբուրեն ամենեւեան ասելով:

Շարական Ի:

Խաչի քո կը երկիր պագանեմք. Ե- որ ի կրկին. 385:
Զինի քրշ. Սուրբ խաչիս: Աղ. պահպանեա զմեզ քս:

Օրհնեալ ես մեր: Հայր մեր որ:
Ե- արժանին ի խաղաղութիւն:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ի պահն ժամն ժողովին Ե- պահեն յեկեղեցին, Ե- կարդան զկարգ ընդմանն քրիստոսի: Բայց ոմանք ի ժամարուանն կարդրեն: Ե- սկսանին Ես առ Աձ: Խոնարհեցո Ե- Ապրեցո: Զինի՝ Լայս զուարթ:

Մեսեղի:

Ներուն ի կերակուր ինձ լեղի. և ի ծարաւ իմ արբուցին քացախ:

Եղէցին սեղանք նց առաջի նց յորոգայթ, ի հատուցումն և ի գայթագղութիւն:

Ընթերցուածս յԵրեմեայ մարգարէէ: ԺԱ. 18:

Տէր ծանո՛ ինձ, և ծանեայց. յայնժամ տեսի զգործս նց: Ես իբրեւ զգառն անմեղ վարեալ ի սպանդ, ոչ

գիտացի՝ Թէ զինէն խորհեցան խորհուրդս, և ասեն. եկայք, արկցո՛ւք փայտ ի հաց նո՛ր, և ընդեսցուք զնա յերկրէն կենդանեաց. և անուն նորա մի՛ եւս յիշեսցի: Տէր զօրութեանց, որ ընտրես զնրաւունս և քննես զերիկամունս և զսիրտ, տեսից առ ի քէն զվրէժխնդրութիւն առ ի նոսա. զի քեզ յայտնեցի զնրաւունս իմ: Վասն այնորիկ այսպէս ասէ Տէր ի վերայ արանցն Անաթովթայ՝ որք խնդրեն զանձն քո և ասեն. մի՛ մարգարէանար վասն մեր, ապա Թէ ոչ՝ մեռանիս ի ձեռաց մերոց: Վասն այդորիկ այսպէս ասէ Տէր զօրութեանց. ահաւասիկ ես այց արարից ի վերայ նոցա. երիտասարդք նո՛ր սրով մեռցին, և ուստերք և դստերք նո՛ր սովու վախճանեսցին: Եւ մնացորդք ոչ եղիցի նո՛ր, զիածից չարիս ի վրէ բնակչացն Անաթովթայ՝ յամի այցելուե՛ նո՛ր: Արդար ես դու Տէր և մատուցից առաջի քո աղերս, բայց խօսեցայց զնրաւունս: Զի՞ է զի ճանապարհք ամբարշտաց յաջողեալ են, և երջանկացան ամենեքեան որ արհամարհեն զարհամարհանս: Տնկեցեր զնոսա և արմատացան, ծնան որդիս և արարին պտուղ: Մերձ ես դու Տէր ի բերանս նո՛ր, և հեռի յերիկամանց նո՛ր: Եւ դու Տէր գիտես զիս. տեսեր զիս և փորձեցեր զսիրտ իմ առաջի քո. ժողովեա՛ զնոսա իբրեւ զոչխարս ի սպանդումն, և նուիրեա՛ զնո՛ր յօր սպանման նո՛ր: Մինչեւ ե՞րբ սուգ ունիցի երկիր, և խոտ ամ վայրի ցամաքեսցի: Ի չարեաց բնակչաց երկրին ապականեցան անասունն և թռչունն. զի ասացին Թէ ոչ տեսցէ Աե՛ զճանապարհս մեր: Ոտք քո ընթանան և լքուսցեն զքեզ. զնա՛րդ կազմիցիս երիվարօք. իսկ արդ՝ յերկի՛րդ խաղաղութե՛ յուսացեալ իցես. զի՞ գործեսցես ի վերանալ Յորդանան գետոյ: Քանզի և եղբարքն քո և տուն հօր քո, և նոքա դաւեցին քեզ, և նոքին աղաղակեցին զկնի քո. կուտեցան ի վրէ քո. մի՛ հաւատար նո՛ր, զի խօսեսցին զքէն չարութի՛: Լքի զտուն

իմ, Թողի զժառանգութի՛ իմ. ետու զսիրելին անձին իմոյ ի ձեռս թշնամեաց իւրոց: Եղեւ ժառանգութի՛ իմ ինձ իբրեւ առիւծ յանապատի. ետ ի վրէ իմ զբարբառ իւր. վի՛ այնորիկ ատեցի զնա: Ծր. 8:

Ընթերցուածս Յեսայեայ մարգարէ՛ն: Ծր. 13:

Ահաւադիկ ի միտ առցէ մանուկ իմ. վերասցի և բարձրասցի և փառաւորեսցի յոյժ: Զոր օրինակ զարմացեալքն բազումք ի վրէ քո. այնպէս անշքեսցի տեսիլ քո ի մարդկանէ, և փառք քո յորդւոց ի մարդկանէ: Այնպէս զարմացին ազգք բազումք ի վրէ քո, և կարկեսցեն թագաւորք զբերանս իւրեանց: Զի որոց ոչ պատմեցաւ վասն նորա՝ տեսցեն, և որոց ոչ լեալ լուեալ՝ ի միտ առցեն: Տէր, ո՞ հաւատաց լսոյ մերում. և բազուկ Տեառն ո՞ւմ յայտնեցաւ: Պատմեցաք առաջի նորա իբրեւ զմանուկ, իբրեւ զարմատ ի ծարաւուտ երկրէ. ոչ գոյր նո՛ր տեսիլ և ոչ փառք՝ տեսաք մեք զնա, և ոչ գոյր նո՛ր տեսիլ և ոչ գեղեցկութի՛: Այլ տեսիլ նո՛ր անարգ՝ նուազեալ քան զամ որդւոց մարդկան. այր մի ի հարուածս և գիտէ համբերել ցաւոց. զի դարձուցեալ զերեսս իւր անարգեցաւ և ոչինչ համարեցաւ: Նա զմեղս մեր բառնայ և վասն մեր չարչարի. և մեք համարեցաք զնա ի ցաւս և ի հարուածս և ի չարչարանս իբրեւ ՀԱՅ: Բայց նա վիրաւորեցաւ վի՛ մեղաց մերոց, և պատժեցաւ վի՛ մերոց անօրէնութե՛ց. խրատ խաղաղութեան մերոյ ի նմա, և նո՛ր վիրօքն բժշկեցաք: Ամենեքեան իբրեւ ոչխարք մոլորեալք՝ այր ի ճանապարհի իւրում մոլորեցաւ, և Տէր մատնեաց զնա առ մեղս մեր: Եւ նա առ վշտին ոչ բանայ զբերան իւր. իբրեւ ոչխար ի սպանդ վարեցաւ, և իբրեւ որոյ առաջի կտրչի անմռունչ կայ, այնպէս ոչ բանայ զբերան իւր: Առ խոնարհութե՛ նո՛ր դատաստան նո՛ր բարձաւ. և զազգատոհմ նո՛ր ո՞ պատմեսցէ. զի բառնան յերկրէ կեանք նո՛ր. յանօրէնութե՛ց ժողովրդեան իմոյ ի մա՛հ վարեցաւ:

Եւ տաց ղէարս փոխանակ գերեզմանի նր, և ղմեծամեծս փոխանակ մահու նր. զի անօրէնութիւն ոչ գործեաց, և ոչ գտաւ նենգութիւն ի բերան նր: Եւ Տէր կամի սրբել զնա ի վիրաց անտի. եթէ տալիք զվասն մեղացն, անձինք ձեր տեսցեն զաւակ երկայնակեաց. և կամի Տէր ի ձեռն նր բառնալ ի ցաւոց անձին նր: Յուցանել նմա լոյս և ստեղծուլ իմաստութիւ. արդարացուցանել ղարդարն՝ որ մատուցիւրն ծառայեաց բազմաց. և զմեղս նց նա վերացուսցէ: Վն այսորիկ նա ժառանգեսցէ զբազումս, և զաւար հզօրաց բաշխեսցէ. փոխանակ զի ի մահ մատնեցաւ անձն նր, և ընդ անօրէնս համարեցաւ. և նա զմեղս բազմաց վերացոյց, և վն անօրէնութեց նոցա մատնեցաւ: Ծն. 12:

Սաղմոս ԻԱ:

ԿՅ. Բաժանեցան զհանդերձս իմ ի մէջ իւրեանց. և ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին:

ՓԽ. Ղ՚ձ ԱՁ իմ, նայեաց առ իս. ընդէ՞ր թողեր զնս. հեռի եղէ ի փրկուէ իմմէ վն բանից յանցանաց իմոց:

Աստուած իմ ի տուէ կարդացի առ քեզ, և ինձ ոչ լուար. ի գիշերի, և ինձ ոչ անսացեր:

Դու ի սբս բնակեալ ես. և գովեալ Իսրայէլի:

Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսացան ի քեզ և փրկեցեր զնոսա:

Առ քեզ աղաղակեցին և կեցին. ի քեզ յուսացան և ոչ ամաչեցին:

Ապ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ. նախատինք մարդկան և արհամարհանք ժողովրդոց:

Ամենեքեան որ տեսանէին զնս՝ արհամարհէին զնև. խօսէին շրթամբք և շարժէին զգլուխս իւրեանց:

Յուսացաւ ի Տէր, և փրկեսցէ զնա. կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա:

Դու ես որ հանար զնս յարգանդի. լոյս իմ ի ստեանց մօր իմոյ:

Ի քեզ անկայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես Աստուած իմ:

Մի՛ ի բացեայ առնիր յինէն. զի նեղութիւնք մերձեալ են, և ոչ ոք է որ օգնէ ինձ:

Շուրջ եղեն զինեւ զուարակք բազումք. և ցուլք գեղք պաշարեցին զնս:

Բացին ի վերայ իմ զբերանս իւրեանց՝ որպէս առիւծ զի մռնչէ և յափշտակէ:

Ես որպէս զջուր հեղայ և ցրուեցան ամենայն ոսկերք իմ. և եղեւ սիրտ իմ որպէս մոմ հալեալ ի մէջ որովայնի իմոյ:

Չորացաւ որպէս խեցի զօրութիւն իմ. լեզու իմ ի քիմն իմ կցեցաւ. և ի հող մահու իջուցին զնս:

Շուրջ եղեն զինեւ շունք բազումք. և ժողովք չարաց պաշարեցին զնս:

Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ, և թուեցին զամ ոսկերս իմ. և նոքա հայեցան և տեսին զնս:

Բաժանեցան զհանդերձս իմ ի մէջ իւրեանց. և ի վր պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին:

Դու Տէր, մի հեռի առներ զօգնութիւնս քո յինէն. և Տէր յօգնել ինձ նայեաց:

Փրկեա ի սրոյ զանձն իմ. և ի ձեռաց շանց զմիամօրութիւն իմ:

Փրկեա զնս ի բերանոյ առիւծու. յեղջերւոյ միեղջերուի զնուարհութիւն իմ:

Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց. ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ:

Երկիւղածք Տեառն օրհնեցէք զՏր. ամենայն զաւակն Յակովբեան փառաւորեցէք զնա:

Երկիցէ ի Տեառնէ ամենայն զաւակն Իսրայէլի, զի ոչ արհամարհեաց և ոչ անարգեաց զաղօթս աղքատի. և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ ի կարգալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ:

Ի քէն է գովուԹիւն իմ. յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Զուխտս իմ կատարեցից առաջի ամ երկիւղածաց նր:

Կերիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհնեսցեն զՏէր որք խնդրեն զնա:

Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յաւիտենից. յիշեսցեն, և դարձցին առ Տէր ամենայն ծագք երկրի:

Երկիր պագցեն նմա ամ տոհմք ազանց. զի Տեառն է արքայուԹիւն, և նա տիրէ ի վր ամ հեթանոսաց:

Կերան և երկիր պագին նմա ամ պարարտք երկրի. առաջի նր անկցին ամենեքեան որ իջանեն ի հող:

Ընձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա:

Պատմեսցի Տեառն ազգ որ գալոց է. պատմեսցեն զարդարուԹիւն նորա ժողովրդեան որ ծնանելոց իցէ՝ զոր արար Տէր:

Ապա զո-ղէնցին ասեն այսպէս:

Ուղիղ եղիցին աղաչանք իմ.

Որպէս խունկ առաջի քո Տէր:

Տարածումն ձեռաց իմոց.

Պատարագ երեկոյի:

Զկնի՝ քարոզ. Աղաչեսցուք. կամ գանձ:

Ողորմեա Ածն ի ձոնկս անկեալ ահաճոյս ե- ժողովո-ւրդ:

Ոաքան ե- գլխիքոյ՝ քպղխպոպոմձ ասեն:

Համբուրչի ԴՉ. ՍՏ:

Նկա՛յք հաշա՛տացեալք երկրըպագեսցո՛ւք ե՛ւ երկրորդո՛ւԹե՛ն լի՛նիցի ձեր ընդ Հո՛ր և Որդո՛ւԹե՛, ի քահանայից դատապարտեա՛լ եկեա՛լ ի խաչ ե՛լա՛նել. անո՛ւմախռհձո՛ւ Թագաւո՛ւրն: փառք Հոր: Որդո՛ւ երկրի՛նք ո՛չ բաւէի՞ն տա՛նել. զի՛նիցի պատուհա՛նի՛ւսով բարձեա՛լ. եւ եկեա՛լ ի տեղի՛ կառափնա՛մա՛ն ի՛ խաչ ե՛լա՛նել. անո՛ւմախռհձո՛ւ Թագաւո՛ւրն: Այժմ և միշտ: Հի՛ացեա՛լ պե՛տո՛ւԹեա՛նց երկնից ընդ Թա-

զաւորն Տէն ի նո՛ր գերեզմա՛նի. քանզի զհի՛ն որ ա՛նմա՛նն է յիշո՛ւԹեան վե՛ աՓարածոյ փըրկուԹի՛ ըզմա՛ռ՛ն ճաշակեաց. անո՛ւմախռհձո՛ւ Թագաւո՛ւրն:

Ե- ղէնի ասէ Սաղմո ծԹ. ի ՂԹ-:

Կց. Ող ոչ Թողցես զանձն իմ ի դժոխս. և ոչ տացես սրբոյ քումդ տեսանել զապականուԹի:

Փխ. Պահեա զիս Ած, զի ես ի քեզ յուսացայ. ասացի Տեառն, Տէր իմ ես դու, և բարիք իմ քեզ չեն ինչ պիտոյ:

Սքանչելի որ են յերկրի քումդ. սքանչելի արարեր զամենայն կամն իմ ի նոսա:

Յաճախեցին հիւանդուԹիւնք նոցա. յետ այսորիկ ապա վաղվաղեցին:

Ոչ ժողովեցայց ի ժողովս նոցա յարեանց. և ոչ յիշեցից զանունս նց ի շրԹունս իմ:

Տէր բաժին ժառանգուԹե՛ իմոյ և բաժակի իմոյ դու ես, որ այսրէն դարձուցանես զժառանգուԹի՛ իմ յիս:

Վիճակք եղեն ինձ ընդ ընտիրս. և ժառանգուԹիւն իմ հաճոյ եղեւ ինձ:

Օրհնեցից զՏէր՝ որ իմաստուն արար զիս. մինչ ի դիշերի եւս խրատեցին զիս երիկամունք իմ:

Յառաջագոյն տեսանէի զՏէր առաջի իմ յամ ժամ. զի է ընդ աջմէ իմմէ, զի մի սասանեցայց:

Վն այսորիկ ուրախ եղեւ սիրտ իմ. և ցնծացաւ լեզու իմ. եւս և մարմին իմ բնակեսցէ յուսով:

Զի ոչ Թողցես զանձն իմ ի դժոխս. և ոչ տացես սրբոյ քումդ տեսանել զապականուԹիւն:

Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց. լցուցեր զիս ուրախուԹե՛ երեսաց քոց ի քաղցրուԹի՛ վայելչուԹե՛ աջոյ քո մինչ ի սպառ:

ԸնԹերցուածս ԱռաքացՀ: Ի՞սոպ. Բ. 1:

Ոորհեցան յանձինս իւրեանց զանուղղայս. և ասեն, սակաւ և ցաւագին են կեանք մեր. և ոչ գոյ բժշկու-

թիւն ի վախճանի մարդոյ. և ոչ երեւեցաւ որ դարձաւ ի դժոխոց: Զի յանկարծակի իմն եղեաք, և յետ այսորիկ լինիցիմք իբրեւ զլեղեալս. զի իբրեւ զծուխս է շունչ յունդունս մեր, և իբրեւ զկայծակն՝ բանն ի շարժման սրտի մերոյ: Յորոյ ի շիջանելն՝ մոխիր լինի մարմինն. և ոգին սփռի իբրեւ զօդ թոյլ: Եւ անունս մեր մոռասցի ժամանակաւ. և ոչ ոք յիշատակեսցէ զգործս մեր. և անցցեն կեանք մեր իբրեւ զհետս ամպոյ. և իբրեւ զշամանդաղ ցրուեսցին հալածեալք ի ճառագայթից արեգական. և ի տապոյ նր ծանրացեալք: Զի անցք ստուերի են կեանք մեր. և չիք խափան վախճանի մարդոյ. զի կնքեցաւ, և ոչ ոք է որ դարձուցանէ: Արդ՝ եկայք և վայելեսցուք ի բարութիս՝ որ կան. և վարեսցուք արարածովքս՝ զբաղեալք իբրեւ ի մանկութէ: Պէսպէս գինեօք և անոյշ իւղովք լցցուք. մի՛ անցցէ առ մեզ ծաղիկ գարնայնոյ: Բոլորիւք վարդից պսակեսցուք՝ մինչ չեւ թառամեալ լիցեն: Մի՛ ոք ամենեւին անմահ լիցի ի մեծ ուրախութենէս մերմէ: Ցա՛մ տեղիս թողցուք զնշանակ ուրախութեան, զի այն է բաժին մեր, և սոյն վիճակ: Բռնադատեսցուք զաղքատն անիրաւութե՛ն. մի՛ խնայեսցուք յայրին. մի՛ խորշեսցուք ի բազմաժամանակեայ ալեաց ծերոյն: Եւ օրէնս արդարուե՛ բռնուի մեր եղելոյ, զի տկարութի՛ն անպիտան յանդիմանի: Դարանակալ լինցուք արդարոյն, զի գժպհի եղեւ մեզ. և հակառակ կայ գործոց մերոց. և նախատինս դնէ մեզ զյանցանս օրինացն. և բամբասէ զմեզ մեղօք մանկութե՛ մերոյ: Խոստանայ ունել զգիտութի՛ն Այ. և Որդի Այ զանձն իւր անուանէ: Եւ եղեւ յանդիմանութի՛ մտաց մերոց: Ծանր է մեզ և տեսանել զնա՝ զի աննման են այլոց կեանք նր, և այլազգի շաւիղք նր: Ի գարշութի՛ համարեցաք նմա և խորշի ի ճանապարհաց մերոց՝ ոպ ի պղծութե՛ց. երանէ զվախճան արդարոց, և հպարտացեալ կոչէ Հայր զնա՛:

Տեսցուք թէ ճշմարիտ իցեն բանք նր. և փորձեսցուք զվախճան նորա: Եթէ իցէ արդարեւ Որդի Աստուծոյ՝ պաշտպանեսցէ նմա. և փրկեսցէ զնա Աստուած ի ձեռաց հակառակորդաց: Թշնամանօք և գանիւք խոշտանգեսցուք զնա, զի ղշաւի առցուք հեզութեան նորա, և խելամուտ լիցուք անոխակալութեան նորա: Պահու խոյտառակութեան դատեսցուք զնա. եթէ լինիցի՛ պատերազմիւն նմա ի բանից իւրոց: Զայս խորհեցան և խաբեցան. զի կուրացոյց զնոսա չարութիւն իւրեանց: Եւ ոչ ծանեան զխորհուրդս Աստուծոյ, և ոչ վարձուց ակն կալան սրբութեան. և ոչ ընտրեցին զպատիւ ոգւոց անարատից: 22:

Ընթերցուածս ի Զաքարեայ մարգարէէ: ԺԲ. 8:

Եւ եղիցի յաւուր յայնմիկ պաշտպանեսցէ Տէր զտիմ բնակչաց Երուսաղէմի. և եղիցի՝ որ տկարն իցէ ի նոսա յաւուր յայնմիկ՝ իբրեւ զԴաւիթ. և տուն Դաւթի իբրեւ զտունն Այ՝ իբրեւ զհրեշտակ Տեն առաջի նց: Եւ եղիցի յաւուր յայնմիկ՝ խնդրեցից բառնալ զամս ազգս եկեալս ի վր Եղէմի: Եւ հեղից ի վր տանն Դաւթի և ի վր բնակչաց Եղէմի հոգի շնորհաց և գթութե՛ն: Եւ հայեսցին առ իս փոխանակ կաքաւելոյն. և կոծեսցին ի վերայ նորա կոծ իբրեւ ի վերայ սիրելւոյ. և աշխարեսցեն աշխար իբրեւ ի վր անդրանկան: Յաւուր յայնմիկ սաստկասցի կոծ Յերէմ. իբրեւ զկոծ նռնենեաց կոտորելոց ի դաշտի: Եւ կոծեսցի երկիր ըստ ազգս ազգաց առանձինն: Ազգ տանն Դաւթի առանձինն, և կանայք նց առանձինն. ազգ տանն Նաթանայ առանձինն, և կանայք նց առանձինն. ազգ տանն Ղեւեայ առանձինն, և կանայք նց առանձինն. ազգ տանն Շմաւոնի առանձինն, և կանայք նց առանձինն: Ամենայն ազգք մնացեալք առանձինն, և կանայք նոցա առանձինն: 14:

պետրոսի առաքելոյն ի կաթուղիկեայց առաջին թըղ-
թոյն ե ընթերցուածս։ Գ. 17։

Ոչ լաւ է բարեգործաց, եթէ կամիցին ըստ Աս
կամացն չարչարել՝ քան չարագործացն. զի և քո մի
անգամ վճռ մեղաց ի վր ձեր մեռաւ, արդարն ի վր
անարդարոց, զի զձեզ մերձեցուսցէ առ Ած. թէպէտ
և մեռաւ մարմնով, այլ կենդանի ե հոգւով։ Որով և
ոգւոցն՝ որ էին ի բանտին, երթեալ քարոզեաց՝ եր-
բեմն ապստամբելոցն, յորժամ ներէր նոցա Աստուծոյ
երկայնմտութիւնն յաւուրս Նոյի, յորս տապանն կազ-
մէր. յոր նուազունք, այս ինքն՝ ոգիք իբրեւ ութ ա-
պրեցան ի ջրոյն։ 20։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Լինդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտուց եղիցի
ուրախութիւն։

Ջինէ՝ Որթիւ։

Ա-եսթեր ըստ Մատթէոսի։ Իէ։ 57։

Վասն թագման տեառն մերոյ Յնի քնի։

Նա իբրեւ երեկոյ եղեւ՝ եկն այր մի մեծատուն Յա-
րիմաթեայ, որում անուն էր Յովսէփ, որ և աշակեր-
տեցաւ իսկ Յնի։ Սա մատուցեալ առ Պիղատոս՝ խընդ-
րեաց զմարմինն Յնի. յայնժամ Պիղատոս հրամայ-
եաց տալ զմարմինն։ Եւ առեալ զմարմինն Յովսէփ՝
պատեաց նը կտաւովք, և եդ ի նոր գերեզմանի՝ զոր
փորեաց ի վիմի. և թաւալեցուցեալ կափարիչ դրան
գերեզմանին վէմ մի մեծ՝ գնաց։ Անդ էր Մարիամ
Մագդաղենացի և միւս Մարիամն, նստէին հանդէպ
գերեզմանին։ 61։

Ջինէ՝

Սր Ած, նր և հզօր, նր և անմահ. ողորմեա մեզ։
Եւ ապա նախապօնակ ասա, զի ընդ-ծն տեառն է. ասելով
Շաբաթն Բզ։
Պարգեւատուն ամենեցուն. տե ի-ր սաբօտն. 435։

Քրոջ. Խնդրեսցուք։ կեցո ի ընդ։ Աղօթ. քոմ ամե-
նազօր և հրաշալի թագմանդ։

Ե- դնեն զսո-րբ խաչն Ե- զա-խտրանն ի բազմոցի կամ ի
վերայ երակալէ, պատեալ սպիտակ պատրաստակալա- ի խոր-
հո-րդ պատանացն Քրիստոսի։ Ե- երիցպետքն Ե- հաշո-
րեն դաբան ամենեցեան զսո-րբ խաչն։ Ե- պար տեսեալ ասեն
Շաբաթն Բկ։

Խաչի քո քե երկիր պագանեմք. Ե- որ ի կարելն. 385։
Ապա ասէ տող ողբոյին. Ածածին կոյսն Մարիամ։
Ջինէ՝ Քրջ. Սբ խաչիս։ Աղօթ. Պահպանեա զմեզ։
Օրհնեալ տէր մեր։ Հայր մեր որ։
Ե- ուրախքն խաղաղո-ընեամբ։

Ա Կ Ա Տ Ե Ա Ք Ա Ծ, Պ Կ.

Ի Գ Ի Շ Ե Ր Ի Ն

Վա-ուքն լոյս յա-ւտ խոր-ան ծայն։ կանանացը-ք Դկ. զմա-
հո- Դատեա տէր զայնոսիկ։

Օրհնո-ընե-ն Բշ։

Պարգեւատուն ամենեցուն այսօր. խընդրի պար-
գեւս ի պիղատոսէ. և արկղն ըզլոյս որպէս զօթոց
հաւանի պատիլ ի Յովսէփայ։ կենդանատուն ամենե-
ցուն այսօր. դընի ի նոր գերեզմանի. եւ գանձն ան-
մահութեան կընքի մատանեաւ քահանայիցն։ Ա-րարա-
ծոց փըրկութեի քրիստոս այսօր. եդաւ ի նորաւոր վի-
մի. զոր օրհնեն զօրք երկնից երգով պահպանի ի
ղենուորացն։

† Կենդանի՞ն յաւիտենից քե այսօր. խընդրի ոտ մե-
ռեալ ի պիղատոսէ. և մերկութեան ծածկոյթն Ադա-

մայ յանձն առնու պատիլ ի Յովսէփայ: Ա՛նմահու-
թեանց տըւող քո՛ն այսօր, ի հո՛ղ մահու խոնարհեցաւ,
և բնակեա՛լն ի լո՛յս յանմատոյց թագեցաւ մարմնո՛վ
ի սիրտ երկրի՛: Ա՛րեգա՛կն արդարութե՛ Քրիստո՛ս այս-
օր, եղա՛ւ ի գբի՛ ստուերական, և փառա՛ցըն Հո՛ր
ճառագայթ ծածկեցաւ վիմա՛վ ի մէջ երկրի՛:

† Կո՛սանձի՛ն մարմնով Քրիստոս այսօր, դընի՛ ի կոյս
գե՛րեզմանի, և լուծի՛չն երկաի՛նց դժոխոց մնատնեաւ
կընքի՛ք քահանայից: Ա՛րքունն բնութե՛ն արանձի՛ն ամե-
նեցու՛ն այսօր, նընջէ՛ ի մէջ մահացելոց, որ պահէ՛ն
զի՛սրայէ՛լ անքո՛ւն պահպանի՛ ի զինուորացն:

Ո՛ր թագաւորդ ես թագա՛ւորաց քո՛ն, ի ծառայէ՛ դա-
տապարտեա՛լ համբերեցո՛վ վասըն մե՛ր, երկայնամի՛տ
տէ՛ր քե՛զ փառք: Ո՛ր պատուական խաչե՛ւդ քո՛
Քրիստոս, և նո՛ր արե՛ան քո հեղմա՛մբ կենդանացել ըզ-
մե՛զ կամեցա՛ր, երկայնամի՛տ տէ՛ր քե՛զ փառք: Ո՛ր
մարդասի՛րապէս վա՛ռն ամենեցուն ամենայնի՛ համբե-
րեցեր եւ ի՛ մահու ըզմա՛հ կոխեցեր, երկայնամի՛տ
տէ՛ր քե՛զ փառք:

Ը՛րծամթերութեամբըն մո՛ւեալ Յո՛ւդա, զի՛ւր ընդմի՛ջ
ըզվարդապետն ընդ երեսո՛ւն արծաթով հերետիցըն
մատնէր: Ը՞նդ որո՛ւմ ես համբուրեցից ասէ ընդնա
կալարո՛ւք, ո՛վ համբո՛յր նենգութեան նըշան եւ ա-
ռի՛թ մահո՛ւ: Մերկացա՛ւ յինքնէ՛ն զեղծա՛յին նո՛ր հո-
գին, և ըզգեցա՛ւ ըզսատանայ ո՛րպէս զհանդերձ ա՛ր-
կաւ զի՛ւրեա՛ւ:

Ո՛ր նըստիս ի քրովբէ՛ս Ա՛ր՛ծ Բա՛նդ, այսօր վասըն
մե՛ր խոնարհութեամբ նըստար ի լերինըն ձիթենեաց,
* օրհնեմք ըզքե՛զ անդադար երգով: Ո՛ր համագոյդ
ես խո՛րհրդոյդ հայրեանի՛, աշակերտաց քոց ծանո՛ւ-

ցեր ըզխորհո՛ւրդ քո՛յ գալըստեանն, օրհնեմք: Ո՛ր
ամենայնց ես արա՛րիչ և ըստեղծի՛չ կենդանո՛ւթե՛ն,
այսօր ըզծածկեա՛լ խորհո՛ւրդ երրորդութեանըդ յայ-
տնեցեր եկեղեցւոյ սըրբոյ քո՛ն, օրհնեմք:

Հոգ. Նո՛յն և նըմա՛ն հօր և որդո՛ւոյ հո՛գիդ անե՛ղ
և համագո՛յ, բըղխումըն հօ՛ր անքընննա՛բար առող
յորդո՛ւոյ անճառա՛բար, ի վերնատունն այսօր ի՛ջեր
ըզհո՛գիդ շնորհա՛ց քոց արբուցեր, ա՛ռաքո և մե՛զ ո-
ղընդմա՛ռութեամբ ի բաժակէդ խմաստութե՛ն: Է՛կից ստեղ-
ծող արարա՛ծոց որ շըրջէ՛ր ի վե՛ր ջրո՛յ, նո՛յն և ի
ջո՛ւրսն աւազա՛նին ի շնո՛րհել մե՛զ քո՛ւմ էակցի՛ն,
գըգուես սիրով աղաւնակերպ զմարդիկ ծնանո՛ւս ա՛ծա-
կերպ, ա՛ռաքո և մե՛զ ողընդմա՛ռութեամբ ի բաժակէդ ի-
մաստութե՛ն: Բա՛ռնն վերնոցն իմանալեաց և ըստորի՛ն
պսակը զգալեաց, որ մարգարէ՛ս տաս ի՛ հովուաց և ա-
ռաքեալս ի՛ ձրկնորսաց, աւետաւո՛ր ըզմաքսաւորս քա-
րոզ բանի՛ քո՛ւմ զհալածողս, ա՛ռաքո և մե՛զ ողընդմա՛ռ-
թեամբ ի բաժակէդ խմաստութեա՛ն:

Նընջ: Ի՛ ձայն փողոյ գալըստեան քո՛ տէ՛ր ամ՛ հո՛գիք
զարթիցեն կա՛ռ ի դատաստանի՛ քո՛ւմ քե՛ Աըծ՛ մե՛ր:
Յո՛րժամ հընչէ՛ բարբառն ա՛հագին. և հա՛րկանի փո՛ղ
յարո՛ւթեան մերոյ. եւ մե՛ք գոչե՛լով ասեմ՛ք փառ՛ք
գալո՛ստեան քո տէ՛ր: Յո՛րժամ առնես հա՛տուցո՛ւմըն
տէ՛ր, և սո՛ւրբըք քո՛ պարծե՛ացին ի՛ քե՛զ, եւ մե՛զ շնո՛ր-
հեա՛ցես փրկութի՛ւն կա՛ռ ի՛ յաւիտե՛ան քո՛ւմ՛ն:

Աղն: Ո՛ւ քե՛զ հայր յառաջ քան զյաւիտեանս բա-
րեբանե՛ն դասք անմարմնոց հրեշտակաց, ձայնիւ եր-
գո՛վ գոչեն և աղաղակեն Աստուա՛ծ անստո՛ւեծող և տէր
տե՛րանց փրկութի՛ւն գո՛րո՛վ: Ա՛ռաքեցեր զքո միածի՛նըդ
մարմնանա՛լ ի նը կուսէն, եւ անարա՛տ ծընանե՛լ յո-

բովայնէ անապական, բառնալով ըզմեր նեղութիւնս. Ա՛ստուածդ աստուածոց և տէր տերանց փրկիչ գոլով: Շնորհք բարի յԵրուսաղէմ երեւեցաւ հեթանոսաց, զի արարիչն յաւիտենից տըղայ եղեալ յորդեգրութիւն կենաց կոչէ. Ա՛ստուածդ աստուածոց և տէր տերանց փրկիչ գոլով:

Խ: Լո՛ւռ թաղաւորն քո յերկրի երկիրս երկինք առնուանեցաւ, նախահայրն մեր Ադամ վերըստին նորոգեցաւ, աղաչեմք սովաւ փրկիչ պահպանեա՛ զանձինս մեր: Թագաւորն արարածոց, բազկատարած կայր ի խաչին, վն Ադամայ նախաստեղծին ճաշակման որ ի դրախտին, աղաչեմք սովաւ փրկիչ պահպանեա՛ զանձինս մեր: փառք Հօր: Ժամըն տիւ եղեւ գիշեր, տէրն ի խաչին բեւեռեցաւ, գեղարդեամբըն խոցեցաւ, ի հող մանկա՛ւ խառնարհեցաւ, աղաչեմք սովաւ փրկիչ պահպանեա՛ զանձինս մեր:

Այժմ և միշտ: Ցընծութի՛ւն արարածոց ք՛ն այսօր, արտասուի՛ ոչ մեռեալ ի տրտմանզգեցից, և բնութի՛ւն անմահ՛ն մահ՛ուընե խընկի՛ ի զգաստից իւղաբերից:

Մաղնան: փառք հրաշափառ Թագաւորի քոյ տէր:

Ալէ՛լուիա, ալէ՛լուիա, ալէ՛լուիա:

Ելի՛ն զնս ի գբի ներքնում, ի խաւարի և ի ստուերս մահու: Յիս հաստատեցաւ սրտմըտութիւն քո, զա՛մ զբօսանըս քո ածեր ի վերայ իմ:

Ալէ՛լուիա, ալէ՛լուիա, ալէ՛լուիա:

Փ: Ելի՛ր ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և ի մեռեալս ազատ: Որպէս վիրաւորս, որք ննջեն ի գերեզմանի:

Փառք և: Այժմ և, ալէ՛լուիա:

ՅԱՌԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Գ: ըստ յեղեղչին ասա ցամբ:

Ո՛վքիզ որհնեա՛ք թաղաւոր յաւիտենից անմահ, Ա՛ստըւա՛ծ հարցըն մերոց: Զո՞ր ո՛չ բընութի՛ւնք աւրաւածոց զնա՛ստըւա՛ծ տանի՛ւր, մա՛հուա՛մբ սահմանեա՛լ դընի՛ ի նո՛ր գերեզմանի՛, նո՛ր զնս ընդունելով մաձրդ, գովե՛մք զքեզ տէր հարցըն մերոց: Ո՛ր անվա՛կ գրով հանստատեալ քարտէս, կընքի՛՛ մատանեա՛, անկորո՛ստ պահելով ըզմե՛՛զ հաւատո՛վ երորդութեամբ, գովե՛մք զքեզ տէր հարցըն մերոց:

Գ: Լո՛ւցեր օրհնեա՛՛՛ցէք և բարձր արարէ՛՛՛ք զնա՛ յաւիտեան: փառք Հօր: Օ՛րհնեա՛՛՛ցէք զքե՛՛՛ն թագաւորն յիմանալի՛ զօրացն ահի՛ւ պատուեա՛լ, եւ բարձր արարէ՛՛՛ք զնա՛ յաւիտեան: Այժմ և: Օ՛րհնեա՛՛՛սցէ՛ զանյաղթելի՛ զթագաւորն որ պահի՛ ի զի՛նուորաց գանձն անմա՛հութեան, եւ բարձր արարէ՛՛՛ք զնա՛ յաւիտեան:

Մեծաց Գ: Ընծա՛յին երկնայի՛ն դաւն ե՛ծայի՛ն ձայնի՛՛ն աւետարանչի՛ր հրեշտակն, ո՛ւրախ լե՛ր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քե՛զ: փառք Հօր: Ի՛ քերո՛վբէս բազմեա՛լ ընդ Հօր անապականաբար բնակե՛լ հաճեցա՛ւ ի քո՛ւմ յորո՛վայնի՛, ո՛ւրախ լե՛ր բերկրեա՛լդ տէր ընդ քե՛զ: Այժմ և: Ո՛ր բոցեղէ՛ն սրովբէի՛՛ք շրջապատեալ պահի՛ւր, այսօր ի մէջ մարդկան ի գերկրս հողեղինի՛ յայտնել՝, ո՛ւրախ լե՛ր բերկրեա՛լդ տէ՛ր ընդ քե՛զ:

Ողջո՛յ Գ: Որ բաշխո՛ղդ ես բարութեանց և՛ պարգեւատո՛ւ արարածոց քոց, այսօր հաճեցար խընդրիլ ի պարգեւի՛ մասին ի պիղատոսէ, զի և մեզ ընդո՛րհեսցես պարգե՛ւս ողորմութեան քո՛ւ: փառք Հօր:

Որ զանձամբ ըզլոյս փառաց իբրեւ զօթոց ըզքեւ արկար այսօր անձամբ խոնարհութեամբ պատեցար իբր Յովսեփայ իբր գերեզմանի՝ տըքնեալ. զի ըզհնութիւն մեղաց մերոց նորոգեսցես ի կեանս անմահս: Այժմ և միշտ: Որ յերեւեցանդ ես ընդ հօր անպարագրելի Բանդ. այսօր մատանեաւ քահանայիցըն պարագրիլ ի յանձն առեր անկողնապատելի գանձ. զի ըզմեզ փըրկեսցես ի յանցանաց մեղաց մերոց:

Տէրեկին. Գ՚: Յովսէփայ ճշմարիտ եւ արդար հայցէր ի Պիղատոսէ զՀնամարակաց ըզպարգեւատուն. որ տըւաւ մեզ գանձ անկողնապատելի: փառք Հօր: Պատեհաձի ե՛ր կըտաւովք զմարմինըն տէրունական զարկողն ըզլոյս որպէս զօթոց. որ զգեցոյցէ մեզ ըզգեստ անկողնապատելի: Այժմ և միշտ: Եգիր ի նորափոր ի վիմի և մատանեաւ կընքեցաւ. որ զնախաստեղծըն կենդանացոյց. եւ զմարդկան կապանըս մահու եղջիւր:

Ա՜ա՜. երէ: Յղկեն զկս իր գբի նեղքընո՜՜ձ՚՜ւմն. ի խաւարի եւ իր ստուերս մահո՜՜ւ:

Յիս հաստատեցաւ սըրտմըտութիւն քո՜՜. զամենայն զբօսանըս քո ածեր իր վերայ ի՜՜մ:

Քարող. փառաւորեսցուք. կամ գանձ:

Մանկո՜՜ւ Գկ. ՍՏ: Յովսէ՜՜փ քեզ հա՜՜ճատա՜՜ցեալ Պիղատոսի՝ աղերսեր. շնորհե՜՜լ զտէրունեանդ մարմին: փառք Հօր և: Զա՜՜նապատական զա՜՜ստուա՜՜ծացեալ մարմինդ պատեալ սուրբ կըտաւովք. եւ ե՜՜դ ի գերեզմանի: Այժմ և միշտ: Ո՜՜ր արարիչդ ես արարածոց հանգուցեալդ ի քերովբէս. վիմա՜՜վ կընքեցա՜՜ր յերկրի:

Քրղ. Վե՜՜ խաղաղաղութե՜՜: Աղ. Սբ՜՜ ես տէր:

Ե՜՜ ապա ասէն ապողբել Սալմոս Զի՜՜. ողբայոյն յապեանն է վերայ սաղմոսարանի, զոբան պիոհն է ըսան:

Կց. Յղկեն զկս իր գբի՜՜: Նեռքընո՜՜ձ՚՜ւմն. ի խաւարի եւ իր ստուերս մահո՜՜ւ:

Փխ. Տէ՜՜ր Ա՜՜ փըրկութեան իմ՜՜ մի՜՜ մոռա՜՜ցի՜՜. իմ տուր ինձ կարդացի եւ գիշերի առաջ՚՜ի՜՜ջն քո՜՜:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս իմ:

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ. և կեանք իմ ի դժոխս մերձեցան. և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ որ իջանեն ի գուբ:

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և ի մեռեալս ազատ:

Որպէս վիրաւորս որ ննջեն ի գերեզմանս:

Զորս դու ոչ յիշեցեր. նոքա ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան:

Եդին զիս ի գբի նեղքնում, ի խաւարի և ի ստուերս մահու:

Ցիս հաստատեցաւ սրտմռթիւն քո. զամենայն զբօսանս քո ածեր ի վերայ իմ:

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ, և եդին զիս նշաւակ իւրեանց:

Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ տկարացան յաղաքատութենէ:

Աղաղակեցի առ տէր զօրհանապազ. և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Մի՛ թէ մեռելոց առնիցես սքանչելիս. կամ բժիշկք յարուցանիցեն, խոստովան առնիցեն առ քեզ:

Մի՛ թէ պատմեսցէ՞ ոք երբեք ի գերեզմանի զողորմութիւնս քո, կամ զճշմարտութիւնս քո ի կորստեան:

Մի՛ թէ ճանաչէիցի՞ն ի խաւարի սքանչելիք քո, կամ արդարութիւն քո յերկիր մոռացեալ:

Ես առ քեզ տէր աղաղակեցի. առաւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ:

Ընդէ՞ր տէր մերժես զանձն իմ, կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն,

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ի մանկութենէ իմմէ. ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և ապշեցայ:

Ցիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո. արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս:

Շրջեցան զինեւ ոտք ջուր. զօր ամ պաշարեցին զիս ի միասին:

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ, և զծանօթս իմ վն թշուառութենէ իմոյ:

ՁԱՅՆ՝ Ո՛ՐԹՐԻ:

Ա-ԵՈՒԲԱՆ ԸՍՒ ՄԱՐԿԵՈՍԻ: ԻԷ. 62:

Վասն թաղման տեառն մերոյ Յեսի Քրիստոսի:

Եւ ի վաղիւ անդր՝ որ է յետ ուրբաթուն, ժողովեցան քահանայապետքն և փարիսեցիքն առ Պիղատոս, և ասեն. տէր, յիշեցաք զի մոլորեցուցիչն այն ասէր՝ մինչ կենդանին էր, թէ յետ երից աւուրց յառնեմ: Արդ՝ հրամայեա զգուշանալ գերեզմանին մինչեւ ցեր-րիս աւուրս, գուցէ եկեալ աշակերտքն գիշերի՝ գո-ղանայցեն զնա, և ասիցեն ժողովրդեանն, թէ յարեաւ ի մեռելոց. և լինիցի յետին մոլորութիւնն չար քան զա-ռաջինն: Ասէ ցնա Պիղատոս. ունիք զզօրականն, եր-թայք զգուշացարուք ոտք և գիտէք: Եւ նոքա երթեալ զգուշացան գերեզմանին, և կնքեցին զվէմն հանդերձ զօրականօքն: 66:

ԵՐԿ. ՏԷՐՆ ՅԵՏ ՍՏԵՂԾՄԱՆ:

Քառաղ. Խնդրեսցուք: կեցո ընդ-: Աղօթ. քումմ ամե-նազօր և հրաշալի թագաւոր:

Երկն կամք՝ պաղ եւս ասա ընդդէմն:

եւ պնեն զսուրբ խաչն յարեան, պարեալ սպիտակ պատ-մուճակաւ: եւ երիցպետքեն եւ համբուրքեն զսուրբ խաչն եւ զաւետարանն: եւ ասեն

Շաբաթ Բկ:

Խաչի քո զքեզ երկիր պագանեմք. եւ զսուրբ սրբութիւն. 385:

Քառաղ. Սէր խաչիւս: Աղօթ. պահպանեա:

ՅԵՐԵԿՈՅԻ

ձրագալոյն սուրբ զարկին՝ յինեն ժամն ժողովին ի սուրբ մա-տրանն, եւ լուցանեն երեք կանթեղս: եւ ասեն զճաշու-ժամն. եւ նշխար ետուին: Իսկ խոնարհեցո եւ Ապրեցո ոչ ետուն: Այլ զինի ճաշոյն պատանի եպիսկոպոսն կամ աւագերէցն յաջակող-մեան պատին քարոյր յայնկո-

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԲ:

Կց. Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ. յայսմհետէ մին-չեւ յաւիտեան:

Փխ. Օրհնեցէք մանկունք զՏէր. և օրհնեցէ՛ք զա-նուն Տեառն:

Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ, յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան:

Յարեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու օրհնեալ է ա-նուն Տեառն:

Բարձր է ի վերայ ամենայն ազգաց Տէր. և յեր-կինս են փառք նորա:

Ո՞վ է որպէս Տէր Աստ մեր ի բարձունս բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի:

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեւաց:

Նստուցանէ զնոսա իշխանս. ընդ իշխանն ժողովրդեան իւրոյ:

Բնակեցուցանէ զամուլն ի տան ուրախամիտ, որպէս մայր որդւովք բերկրեալ:

ՋԻՆԻ՝ Շաբաթ Գ.Զ։

Այսօր ածումբիչըն զուարճանայ նոր հաստատելով զերկիր. պարեք սուրբք փառաբանեն զըւարթնոց. եւ մեք ձայնիւ օրհնութեաբ զարդարեսցուք սուրբ ըզտօնս։ Այսօր եւ մեք ցընծամք տօնիւս ընդհանուր հնչմամբ. մծծապէս փայլմամբ երեւեցաւ յաշխարհի. առ Ա՛ծ գոհութիւնք ընթանան. պատմեն անդադար զբան կենդանի։ Խընդա՛ և զուարճացիր եկեղեցի. կոյս սբ եւ Հարսն երկնաւոր փեսային. ահա տեսանեմք զօծեալն ըզքրիստոս. գնով առ քեզ լ՚ոյսն հեթանոսաց։

Ալէլուիա. ալէլուիա։ Եւ եւս խաղաղութեբ զՏէր աղ։ Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւ։

Սաղմոս ՃԻԵ։

Կց. Այս օր է զոր արար Տէր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ի սմա։

Փս. Խոստովան եղերուք Տեառն, զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ասասցէ տունն Իսրայէլ. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նր։

Ասասցէ տունն Ահարոնի. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ասասցեն երկիւղածք Տեառն. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ի նեղութեբ խնդում ես առ Տէր կարդացի. և լուաւ ինձ յանդորր։

Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց. զի՞ արասցէ ինձ մարդ։

Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից ի թշնամիս իմ։

Բարի է յուսալ ի Տէր՝ քան յուսալ ի մարդիկ. բարի է յուսալ ի Տէր՝ քան յուսալ ի իշխանս։

Ամենայն ազինք շրջեցան զինեւ. և անուամբ Տեառն յաղթեցի նոցա։

Շրջելով շրջեցան զինեւ, պաշարեցին զիս ի միասին. և անուամբ Տեառն վանեցի զնոսա։

Շուրջ եղեն զինեւ ոչ մեղուք. վառեցան բորբոքեցան ոչ փուշք ի հուր. և անուամբ Տեառն մերժեցի զնն։

Ի մերժելն դրդուեցայ, և եղէ մերձ ի գլորել. և Տէր ընկալաւ զիս։

Զօրութիւն իմ և օգնութիւն իմ Տէր. և եղեւ ինձ ի փրկութիւն։

Ձայն ցնծութեբ փրկութեբ ի յարկս արդարոց։

Աջ Տեառն արար զօրութիւն. աջ Տեառն բարձր արար զիս. և աջ Տեառն արար զօրութիւն։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից. և պատմեցից զգործս Տեառն։

Խրատելով խրատեաց զիս Տէր. և ի մահ ոչ մատնեաց։

Բացէք ինձ զդրունս արդարութեբ. զի մտից ընդ այն և խոստովան եղէց Տեառն։

Այս դուռն Տեառն է. և արդարք մտանեն ընդ սա։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր, զի լուար ինձ, և եղեր ինձ ի փրկութիւն։

Վէմն զոր անարգեցին շինողքն՝ նա եղեւ գլուխ անկեան։

Ի Տեառնէ եղեւ այս. և է սքանչելի յաչս մեր։

Այս օր է զոր արար Տէր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ի սմա։

Ո՛ Տէր փրկեա՛, ո՛ Տէր առաջնորդեա՛. օրհնեալ որ գալոց ես անուամբ Տեառն. և օրհնեցաք զքեզ ի տանէ Տեառն։

Տէր Ա՛ծ մեր երեւեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեան կանխաւ մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ։

Ա՛ծ իմ ես դու, և խոստովան եղէց քեզ. Ա՛ծ իմ ես դու, և բարձր արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր՝ զի լուար ինձ, և եղեր ինձ ի փրկութիւն։

Խոստովան եղերուք Տեառն, զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Ապա ընթերնուն ղ-ըլաւով երէոպասան ընթերցուածս:

Ա. Ընթերցուածս ի Ծննդոց: Ա. 1:

Ի սկզբանէ արար Աստուած. տե՛ս է 207:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏեր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա: Երէ. անգամ կրկնեա:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

Բ. Ընթերցուածս ի Ծննդոց: Իբ. 1:

Եւ եղեւ յետ բանիցս այսոցիկ. տե՛ս 305:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏեր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա: Երէ. անգամ կրկնեա:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

Գ. Ընթերցուածս Յեզեկ: ԺԲ. 1:

Եւ խօսեցաւ Տէր ընդ Մովսէսի և ընդ Ահարոնի յերկրին Եգիպտացւոց, և ասէ: Ամիս այս եղիցի ձեզ սկիզբն ամսոց. առաջին եղիցի ձեզ յամիսս տարւոյ: Խօսեցայց ընդ ամ ժողովրդեան որդւոցն Իսրայէլի և ասասցես. ի տասներորդում ամենեսեան այսորիկ առցեն իւրեանց իւրաքանչիւր ոչխար ըստ տունս ազգացն, ոչխար ըստ երդ: Եւ եթէ սակաւք իցեն ի տանն, ոչ թէ չիցեն բաւական լինել ոչխարին, առցէ ընդ իւր զդրացի իւր և զընկեր իւր ըստ մարդահամուի՝ իւրաքանչիւր ըստ բաւականի իւրում համարեսցի յոչխարն: Ոչխար կատարեալ՝ արու, տարեւոր, անարատ լիցի ձեզ. յօդեաց և յայծեաց առնուցուք: Եւ եղիցի ձեզ պահել մինչեւ ի չորս և ի տասն աւուր ամսոյս այսորիկ. և զենցեն զնա ամ բազմութիւն ժողովրդեան որդւոցն Իսրայէլի ընդ երեկս: Եւ առցեն յարենէ անտի, և դիցեն ի վէր երկուց սեմանցն և բարաւորի տանցն, յորս ուտիցեն զնա ի նոսա: Եւ կերիցեն զմիսն ի գիշերիս յայսմիկ

խորովեալ հրով: Բաղարջ ընդ եղեգի կերիցեն: Եւ ոչ ուտիցէք ի նոցանէ հում. և ոչ պակս եփեալ ջրով՝ այլ խորովեալ հրով, զգլուխն ոտիւքն հանդերձ և գիտորոտին նորա: Եւ ոչ թողուցուք ի նմանէ յայգ. և ոսկր մի բեկանիցէք ի նմանէ. և որ ինչ մնայցէ ի նմանէ յայգ՝ հրով այրեսջիք: Եւ այսպէս ուտիցէք. գօտիք ձեր ընդ մէջս, և կօշիկք ձեր յոտս, և ցուպ ձեր ի ձեռին. փութանակի ուտիցէք, զի զատիկ Տեառն է: Եւ անցից ընդ ամ երկիրդ Եգիպտացւոց ի գիշերիս յայսմիկ, և հարից զամ անդրանիկ երկրիդ Եգիպտացւոց ի մարդոյ մինչեւ յանասուն, և յամ դիսն Եգիպտացւոց արարից վրէժխնդրութիւն. զի ես եմ Տէր: Եւ եղիցի ձեզ արիւնդ նշանակեալ ի վէր տանց՝ յորս իցէք դուք անդ: Եւ տեսից զարիւնդ, և ապրեցուցից զձեզ. և ոչ լինիցին ի ձեզ հարուածք ի սատակել, յորժամ հարկանիցեմ յերկրիդ Եգիպտացւոց: Եւ եղիցի ձեզ արիւնդ պղ ի յիշատակ, և տօնիցէք զդա տօն Տեառն յազգս ձեր. օրէն յաւիտենական տօնիցէք զդա: Զեօթն օր բաղարջ ուտիցէք. յառաջնմէ իսկ օրէ անտի անհետ առնիցիք զխմոր ի տանց ձերոց. ամենայն որ ուտիցէ խմորեալ՝ սատակեսցի անձն այն յԻսրայէլէ: Յառաջնմէ օրէ անտի մինչեւ ցօրն եօթներորդ նուիրեալ եղիցի ձեզ սուրբ. զամենայն գործ սպասու մի գործիցէք ի նմա, բայց միայն որ գործիցի ամենայն անձին՝ այն միայն գործեսցի ձեզ: Եւ պահեսջիք զպատուիրանս զայս, զի յաւուր յայսմիկ հանից զզօրութիւն ձեր յերկրէս եգիպտացւոց. և առնիցէք զօրս զայս յազգս ձեր օրէն յաւիտենական: Ի սկսանել չորեքտասաներորդի աւուր ամսոյն առաջնոյ՝ յերեկոյեայ բաղարջ ուտիցէք, մինչեւ ցքսան և մի օր ամսոյն ցերեկոյ: Զեօթն օր մի գտցի խմոր ի տունս ձեր. ամենայն որ ուտիցէ խմորեալ՝ սատակեսցի անձն այն ի ժողովրդենէ Իսրայէլի, յեկաց և ի բնակաց երկրին: Խմորեալ

մի՛ ուտիցէք. յամ՛ բնակութե՛ն ձերում ուտիցէք բա-
ղարջ: Եւ կոչեաց Մովսէս զամ՛ ծերակոյտ որդւոցն
Իսրայէլի, և ասէ ցնոսա. երթա՛յք առա՛ք ձեզ ոչխար ըստ
ազգաց ձերոց, և զենջի՛ք ի զատիկ: Եւ առնուցուք մշտիկ
զոպայի Թաթաւեալ յարեան՝ որ առ դրօքն իցէ, և
սրսկեսջի՛ք զբարաւորաւն և զերկոքումբք սեմովքն յա-
րենէ անտի որ առ դրօքն. բայց դուք մի՛ ելանիցէք
իւրաքանչիւր ըստ դուռն տան իւրոյ մինչեւ ցառաւօտ:
Եւ անցցէ Տէր հարկանել զԵգիպտացիսդ, և տեսանիցէ
զարիւնն որ ի վե՛ր բարաւորին և ի վե՛ր երկուց սեմոց,
և զանց առնիցէ Տէր զդրօքն, և ոչ տայցէ Թոյլ սա-
տակչին մտանել ի տունս ձեր և հարկանել: Եւ պա-
հեսջի՛ք զբանս զայս՝ օրէն քեզ և որդւոց քոց մինչեւ
ցյաւիտեան: 24:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏէր աղաչեսցուք:
Տէր ողորմեա: Երե+ անգամ կրկնէա:

Եւ եւս խաղաղութե՛ն: Օրհնութե՛ն և փառք:

Դ. Ընթերցուածս ի Յովհաննու մարգարէէ: Ա. 1:

Յ՚Եղեւ բան Տե՛ն առ Յովհան որդի Ամթեայ, և
ասէ. Արի և գնա ի Նինուէ քաղաք մեծ, և քարո-
զեսջի՛ր անդ, զի եղ աղաղակ չարութե՛ն նո՛ր առ իս: Եւ
յարեաւ Յովհան փախչել ի Թարսիս յերեսաց Տե՛ն,
էջ ի Յոպպէ, և եգիտ նաւ որ երթայր ի Թարսիս. ետ
գինս և եմուտ ի նաւ նաւել ընդ նո՛ն ի Թարսիս յերե-
սաց Տե՛ն: Եւ Տէր յարոյց հողմ ի ծովուն, և եղեւ
մրրիկ մեծ ի ծովուն. և նաւն ի վտանգի կայր ի խոր-
տակել: Եւ երկեան նաւավարքն երկիւղ մեծ. և ա-
ղաղակէին առ իւրաքանչիւր աստ իւր. և ընկեցին զկա-
րասին որ էր ի նաւին՝ ի ծով անդր, զի թեթեւացուս-
ցեն յինքեանց: Եւ Յովհան իջեալ ի խորշ մի նաւին՝
ննջէր և խորդայր: Մատեաւ առ նա նաւապետն և
ասէ. զի՞նչ ե այդ՝ զի խորդաս. արի՛, կարդա զՏե՛ր Ա-

տուած քո, թերեւս ապրեցուսցէ զմեզ Աստուած, և
մի կորիցուք: Եւ ասեն իւրաքանչիւր ընկերը իւր. ե-
կայք արկցուք վիճակս և տեսցուք վասն ո՞ր են չա-
րիքս այս ի վերայ մեր: Արկին վիճակս, և ել վիճակն
Յովհաննու: Եւ ասեն ցնա. պատմեա մեզ, վասն ի՞ր են
չարիքս այս մեզ. զի՞նչ արուեստ ե քո. ուստի՞ գաս կամ
յո՞ երթաս. յորմէ՞ աշխարհէ ես կամ յորմէ՞ ժողո-
վըրդենէ. Ասէ ցնոսա. Ծառայ Տեառն եմ ես, և զՏէր
Աստ երկնից պաշտեմ, որ արար զծով և զցամաք: Եւ
երկեան արքն երկիւղ մեծ, և ասեն ցնա. զի՞նչ գործե-
ցեր զայդ. զի գիտացին եթէ յերեսաց Տեառն փա-
խուցեալ էր, քանզի պատմեաց նոցա: Եւ ասեն ցնա.
զի՞նչ արասցուք քեզ, և դադարեսցէ ծովս ի մէնջ.
զի ծովն առաւել եւս խռովեալ էր և յարուցանէր
մրրիկ ի վե՛ր նո՛ց: Եւ ասէ ցնո՛ Յովհան. առա՛ք ընկեցէք
զիս ի ծովդ, և դադարեսցէ ի ձէնջ ծովդ. զի գիտեմ
ես՝ եթէ վա՛ւ իմ է մրրիկս այս մեծ ի վե՛ր ձեր: Եւ ջա-
նային արքն դարձուցանել զնաւն ի ցամաք, և ոչ կա-
րէին. զի ծովն եւս քան զեւս խռովէր և սաստկանայր
ի վե՛ր նո՛ց: Աղաղակեցին առ Տէր և ասեն. քա՛ւ լիցի
Տէր, մի՛ կորիցուք վա՛ւ անձին առնս այսորիկ. մի՛ ածեր
ի վերայ մեր արիւն արդար. զի դու Տէր ոտ կամեցար՝
և արարեր: Եւ առին զՅովհան և ընկեցին ի ծովն. և
դադարեաց ծովն ի խռովութե՛ն իւրմէ: Եւ երկեան արքն
երկիւղ մեծ ի Տեառնէ. զեղին զոհս Տեառն և ուխ-
տեցին ուխտս: Եւ հրաման ետ Տէր կիտին մեծի կլա-
նել զՅովհան. և էր Յովհան ի փոր կիտին զերիս տիւս
և զերիս գիշերս: Եւ եկաց Յովհան յաղօթս առ Տէր
Աստ ի փոր կիտին: Եւ ասէ. Ի նեղութե՛ն իմում աղա-
ղակեցի առ Տէր Աստ իմ, և լուաւ ինձ յորովայնէ դժո-
խոց աղաղակի իմում. լուր Տէր ձայնի իմում: Ընկեցեր
զիս ի խորս սրտից ծովու. և գետք պաշարեցին զիս.
Ամենայն զբօսանք քո՝ և ալիք քո անցին ի վե՛ր իմ: Եւ

ասացի՝ Թէ մերժեցայ յաչաց քոց. արդ՝ իցէ՞ Թէ յաւելից հայել ի տաճար նը քո: Հեղան զինեւ ջուրք մինչեւ յոդիս, անդունդք անհնարինք պաշարեցին զիս: Եմուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց. իջի յերկիր, որոյ նիգք իւր աղիք յաւիտենից. և ելցեն յապականուէ կեանք իմ: Առ քեզ Տէր աձ ի նուաղել հոգւոյ իմոյ կարդացի. զՏէր յիշեցի. և եկեսցեն աղօթք իմ ի տաճար նը քո: Որ պահէին զունայնութիւն և զսուտութիւն՝ զողորմութիւն իւրեանց թողին: Այլ ես ի ձայն օրհնութեան և խոստովանութեան մատուցից քեզ պատարագ, զոր ուխտեցի, և հատուցից փրկութիւն Տեառն: Եւ հրամայեցաւ ի Տեառնէ վիշապ ձկանն, և եթուք զնա ի ցամաք: Եւ եղեւ բան Տեառն առ Յովնան երկրորդ անգամ, և ասէ: Արի և գնա՛ ի Նինուէ քաղաք մեծ, և քարոզեսցէր ի նմա ըստ առաջին քարոզութեանն զոր խօսեցայ առ քեզ: Յարեաւ Յովնան և գնաց ի Նինուէ, ոպ խօսեցաւ ընդ նմա Տէր. և Նինուէ էր քաղաք մեծ Այ, իբրեւ գնաց երից աւուրց ճանապարհի: Եւ սկսաւ Յովնան մտանել ի քաղաքն իբրեւ աւուր միոյ ճանապարհի. քարոզեաց և ասէ. այլ եւս երեք աւուրք՝ և Նինուէ կործանեսցի: Եւ հաւատացին արքն Նինուէացիք Աձ, և քարոզեցին պահս, և քուրձ զգեցան ի մեծամեծաց մինչեւ ցփոքունս իւրեանց: Եհաս բանն առ թագաւորն Նինուէացւոց. յարեաւ յաթոռոյ իւրմէ, և մերկացաւ զպատմուճան իւր. զգեցաւ քուրձ և նստաւ ի վէր մոխրոյ: Եւ քարոզեցաւ ի Նինուէ ի թագաւորէն և ի մեծամեծաց իւրոց. Թէ մարդ և անասուն, խաշն և արջառ մի ինչ ճաշակեսցեն և մի ճարակեսցին, և մի՛ ջուր արբցեն: Եւ զգեցան քուրձ մարդ և անասուն. և աղաղակեցին առ Աձ սրտի մտաւք, և դարձան իւրաքանչիւր ի ճանապարհաց իւրեանց չարաց, և յանիրաւութենէ՝ որ ի ձեռս իւրեանց: Եւ ասեն՝ ո՞ գիտէ՝ ապաշաւեսցէ Աձ և դարձցի ի

բարկութենէ սրտմտութենէ իւրոյ, և մի՛ կորիցուք: Եւ ետես Աձ զգործս նոցա, զի դարձան իւրաքանչիւր ի ճանապարհաց իւրեանց չարաց. և զղջացաւ Աձ ի վէր չարեացն՝ զոր խօսեցաւ առնել նոցա, և ոչ արար: Եւ տրտմեցաւ Յովնան տրտմութիւն մեծ և խռովեցաւ: Եւ եկաց յաղօթս առ Տէր Աձ և ասէ. ով Տէր, ո՞չ այս այն բանք են իմ՝ մինչ էի անդէն յերկրին իմում. վասն այնորիկ աճապարեցի փախչել ի Թարշիշ. զի գիտէի՝ Թէ ողորմած ես դու և գթած, երկայնամիտ և բազումողորմ, և զղջանաս ի վէր չարեաց: Եւ արդ՝ Տէր Տէր, առ զոգի իմ յինէն. զի լաւ է ինձ մեռանել՝ քան Թէ կեցեմ կենդանի: Եւ ասէ Տէր ցՅովնան՝ Թէ արդարեւ յո՞ժ տրտմեալ կեաս: Եւ ել Յովնան ի քաղաքէ անտի, և նստաւ յանդիման քաղաքին. և արար իւր հովանի և նստաւ ընդ հովանեաւն՝ մինչեւ տեսանիցէ, Թէ զինչ լինիցի քաղաքին: Եւ հրաման ետ Աձ դդմենւոյն. և ել ի վէր գլխոյն Յովնանու՝ լինել հովանի ի վէր գլխոյ նորա, զովացուցանել զնա ի տառապանաց իւրոց: Եւ ուրախ եղեւ Յովնան ի վէր դդմենւոյն յուրախութիւն մեծ: Եւ հրաման ետ Աձ որդանն առաւօտուն ի վաղիւ անդր, եհար զդդմենին, և ցամաքեցաւ: Եւ եղեւ ի ծագել արեւուն՝ հրամայեաց Աձ հողմոյ խորշակի տապախառնի, և անկաւ արեւն զգլխոյն Յովնանու. և կայր ի տարակուսի, և քաղէին ոգիք նր. և ասէր՝ լաւ էր ինձ մեռանել քան զայս կեանս իմ: Եւ ասէ Տէր Աձ ցՅովնան. Թէ արդարեւ յո՞ժ տրտմեալ կեաս ի վէր դդմենւոյն. և ասէ՝ յոյժ տրտմեալ կեամ մինչեւ ցմահ: Եւ ասէ Տէր. դու խնայեցեր ի դդմենին յոր չեղեր ինչ աշխատ և ոչ սնուցեր զնա. որ գիշերի եղ և միւս գիշերի կորեաւ: Ես ո՞չ խնայեցից ի Նինուէ քաղաք մեծ, յորում բնակեալ են աւելի քան զերկուտասան բիւր մարդիկ, որ ոչ ծանեան զաջ և զահեակ իւրեանց, և անասուն բազում: Դ. 11:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։ Երէ՛ա անգամ կրկնեա։

Եւ եւս խաղաղութեան։ Օրհնութիւն և փառք։

Ե՛ Ընթերցուածս Յեղից։ ԹԴ՛ 24։

Եւ եղեւ յառաւօտին պահու հայեցաւ Տէր ի բանակն Եգիպտացւոց սեամբ հրոյ եւ ամպոյ՛ և խռովեաց զբանակն Եգիպտացւոց։ Եւ կապեաց զանիւս կառաց նոցա՛ և վարէր զնս բռնութեաբ։ Ասեն Եգիպտացիքն՛ փախիցուք յերեսաց Իսրայէլի՛ զի Տէր պատերազմի վնն նոցա ընդ Եգիպտացիս։ Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս՛ ձգեա զձեռն քո ի վրայ ծովուդ՛ և կարկատեսցի անդրէն ջուրդ, և ծածկեսցէ զեգիպտացիսդ, զկառս դոցա և զհեծեալս իւրեանց։ Եւ ձգեաց Մովսէս զձեռն իւր ի վրայ ծովուն՛ և դարձաւ ջուրն ընդ առաւօտն ի տեղի իւր և Եգիպտացիքն փախեան յերեսաց ջրոյն՛ և թօթափեաց Տէր զեգիպտացիսն ի մէջ ծովուն։ Եւ դարձուցեալ զջուրսն, ծածկեաց զկառս և զհեծեալս և զամ զօրութիւն փարաւոնի, որ մտեալ էին զհետ նոցա ի ծով անդր, և ոչ մնաց ի նոցանէ և ոչ մի։ Եւ որդիքն Իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք ի մէջ ծովուն՛ և ջուրն պարիսպ էր ընդ աջմէ նոցա և ընդ ահեկէ իւրեանց։ Եւ ապրեցոյց Տէր զԻսրայէլ յաւուր յայնմիկ ի ձեռաց Եգիպտացւոցն։ Եւետես Իսրայէլ զեգիպտացիսն մեռեալս առ ափն ծովուն՛ և ետես Իսրայէլ զձեռն մեծ զոր արար Տէր ընդ Եգիպտացիսն, և երկեաւ ժողովուրդն ի Տեառնէ, և հաւատացին յԱստուած և ի Մովսէս ծառայ նորա։ Յայնժամ երգեաց Մովսէս և որդիքն Իսրայէլի զօրհնութիւնս զայս Աստուծոյ, և ասեն՝ Օրհնեսցուք զՏէր, զի փառօք է փառաւորեալ՛ զերիվարս և զհեծեալս նոցա ընկէց ի ծով։ Օգնական ընդունելի իմ Տէր, և եղեւ ինձ ի փրկութիւն՛ սա է իմ Աստուած, և փառաւորեցից զնա, Աստուած հօր իմոյ, և բարձր արա-

րից զնա։ Տէր խորտակէ զպատերազմունս, Տէր անուն նորա։ Զկառս փարաւոնի և զզօրութիւնս նորա ընկէց ի ծով՛ զընտիրս հեծելոց և զսպառազէնս ընկղմեաց ի ծով կարմիր։ Խորք ծածկեցին զնա՛ ընկղմեան յանդունդս իբրեւ զվէմն։ Աջ քո Տէր փառաւորեալ է զօրութեամբ, աջ քո Տէր խորտակեաց զթշնամիս։ Եւ բազմութեամբ փառաց քոց մանրեցեր զհակառակորդս՛ առաքեցեր զբարկութիւն քո, և եկեր զնս իբրեւ զեղէգն։ Եւ հողմով սրտմտութեան քոյ բաժանեցան ջուրք՛ պաղեցան ոտք պարիսպ ջուրք՛ պաղեցան ալիք ի մէջ ծովու։ Ասաց թշնամին, հալածեցից և հասից՛ բաժանեցից զաւար, և լցուցից ի նոցանէ զանձն իմ՛ սատակեցից սրով իմով՛ տիրեսցէ նոցա ձեռն իմ։ Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեաց զնս ծով՛ ընկղմեցան ոտք կապար ի ջուրս սաստիկս։ Ո՞վ իցէ նման քեզ Յաստս, Տէր՛ և կամ ո՞վ նմանիցէ քեզ, փառաւորեալդ ի սրբս սքանչելի փառաւք՝ որ առնես զնշանս։ Զգեցեր զաջ քո, և եկուլ զնս երկիր։ Առաջնորդեցեր արդարութեամբ ժողովրդեան քումմ՛ այսմ՝ զոր փրկեցեր՛ միսիթարեցեր զօրութեամբ քով ի բանակեստղ սրբութիւն քոյ։ Լուան ազգք և բարկացան՛ և երկունք կալան զբնակիչս Քանանացւոց։ Յայնժամ տագնապեցան դատաւորք Եդովմայ և իշխանք Մովաբացւոց՛ կալաւ զնս դողումն՛ հալեցան ամ բնակիչք Քանանացւոց։ Անկցի ի վրայ նոցա ահ և երկիւղ, մեծութիւն բազկի քո քարացին, մինչեւ անցցէ ժողովուրդ քո Տէր, մինչեւ անցցէ ժողովուրդ քո այս՝ զոր ստացար։ Տարեալ տնկեսցես զնս ի լեառն ժառանգութեան քո, ի պատրաստութիւն բնակութեան քո, զոր արարեր Տէր սրբուի՛ Տէր զոր պատրաստեցին ձեռք քո՛ Տէր թագաւոր յաւիտեան և յաւիտեանս և եւս։ Զի մտին երիվարք փարաւոնի կառօք և հեծելովք նորա ի ծով՛ և ած ի վրայ նոցա Տէր զջուրս ծովուն՛ և որդիքն Իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք ի մէջ ծովուն։ Եւ առ Մարի-

ամ մարգարէ քոյր Ահարոնի զԹմբուկն ի ձեռս իւր· և ելին ամ կանայք զհետ նր Թմբկօք և պարուք: Եւ յառաջէր Մարիամ, և ասէր· օրհնեցուք ցՏէր՝ զի փառօք է փառաւորեալ· զերիվարս և զհեծեալս ընկէց ի ծով: ԺԵ· 21:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով ցՏէր աղաչեցուք: Տէր ողորմեա: Երէ+ անգամ կրկնեա:

Եւ եւս խաղաղութե: Օրհնութի և փառք:

Յուժամ զՕրհնեցուքն կարդան, և զԱւուրեայն վաւայել հանդիսանալ են կարդալ, յայնժամ լուցանեն զահս և հանիցեն, և պահ մոմեղէն ի չեւս ամենեցուն: Եւ ելանեն ժողովն յարեւան, և երգեն

Շարական Գ:

Լուսաւորեա՛ եղիմ զի հասեալ է լոյս քո· զարդա՛րեա զամուրըս քո՛ն· եւ փա՛ռք Տեառն ի վերայ քո ծագեսցի: Օրհներգութի՛ սաղմոսիւք քիզ վայելէ Ա՛ծ օրհնութի՛ ի Սիո՛ն: Եւ քա՛զ մատուսցին աղթիք Երուսաղէմ: Գովեա՛ Երուսաղէ՛մ զՏէր և օրհնեա՛ զԱստուա՛ծ քո՛ն· ընդո՛ր ժողովուրդ դըշխոյ դուստրը Սիո՛նի՛:

Ջ· Ընթերցուածս Յեսայեայ մարգարէէ: կ· 1:

Լուսաւորեա՛, լուսաւորեա՛ Եկե՛մ, զի հասեալ է լոյս քո, և փառք Տեառն ի վե՛ր քո ծագեսցին: Զի ահա խաւար ծածկեաց զերկիր, և մառախուղ՝ զհեթանոսս· բայց ի քեզ Տէր յայտնեսցի, և փառք նր՛ ի քեզ երեւեսցին: Եւ գնասցեն թագաւորք ի լոյս քո, և հեթանոսք ի ծագել լուսոյ քոյ: Համբա՛րձ շուրջ զքեզ զաչս քո, և տե՛ս ժողովեալ առ քեզ զա՛մ մանկունս քո· զի եկի՛ն հասին ի հեռաստանէ որդիք քո· և դստերք քո ի վե՛ր ուսոց նոցա բարձեալ բերիցին: Յայնժամ տեսցես և խնդասցես· երկիցես և զար-

հուրեսցիս ի սրտի քումմ· զի փոխեսցի ի քեզ մեծութի՛ ծովու և աղգաց և ժողովրդոց: Եկեսցեն ի քեզ երամակք ուղտուց· և ծածկեսցեն զքեզ ուղտերամակքն Մադիամու և Գեփայ· ամենեքեան ի Սաբայ եկեսցեն, բերել ոսկի և կնդրուկ և ականս պատուականս· և զփրկութի՛ն Տեառն առցեն զաւետիս: Եւ ա՛մ խաշինքն կեդարու ժողովեսցին առ քեզ· և խոյքն Նաբեդովթայ ածցին, և մատուսցին ընդունելի պատարագք ի վե՛ր սեղանոյ իմոյ· և տուն աղօթից իմոց փառաւորեսցի: Ո՞վ են սոքա՝ որք իբրեւ զամպս թռուցե՛լ են, և իբրեւ զաղաւնիս ձագախառն երամովին գան առ իս: Ինձ ակն ունին կղզիք և նաւք Թարշեի՝ յառաջագոյն ածել զորդիս քո ի հեռաստանէ, զարծաթն և զոսկի ընդ իւրեանս· վա՛ն անուան Տեառն սե՛ղն և վասն սե՛ղն Իսրայէլի փառաւորելոյ: Եւ շինեսցեն որդիք այլազգեաց զպարիսպ քո· և թագաւորք նո՛ր ընծայեսցին քեզ· զի վա՛ն բարկութի՛ն իմոյ հարի զքեզ, և վա՛ն ողորմութի՛ն իմոյ սիրելի զքեզ: Եւ բացցին դրունք քո հանապազորդք ի տուէ և ի գիշերի, և մի՛ փակեսցին, կրել ի քեզ զզօրութի՛ւն աղգաց, և զթագաւորս իւրեանց ածիցեն առ քեզ: Զի աղգք և թագաւորք որ քեզ ոչ ծառայիցեն՝ կորիցեն· և աղգքն աւերելով աւերեսցին: Եւ փառքն Լիբանանու առ քեզ եկեսցեն սարդիւն և սօսիւ և նոճով և մայրիւ առ հասարակ՝ փառաւոր առնել զտեղի սրբութեան իմոյ· և զտեղի ոտից իմոց փառաւորեցից: 13:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով ցՏէր աղաչեցուք: Տէր ողորմեա: Երէ+ անգամ կրկնեա:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

Է· Ընթերցուածս ի Յովբայ: ԼԸ· 1:

Ո՞վ է դա՝ որ թագուցանէ խրհուրդս· ժողովեալ զբանս ի սրտի, և համարի խրհուրդ թագուցա-

նել: Պնդեա՛ իբրեւ զայր զմէջ քո. հարցից զքեզ, և տո՛ւր ինձ պատասխանի: Ո՞ւր էիր՝ մինչ ես հիմունս արկանէի երկրի. պատմեա՛ ինձ, եթէ խելամուտ ես հանճարոյ: Ո՞վ եդ զչափ դորա, թէ գիտիցես. կամ ո՞վ արկ ի վե՛ր դորա լար: Ցկո՛ր վե՛ր հաստատեցան աղևք դորա. ո՞վ է՝ որ արկ զվէմն անկեան ի դմա: Ցորժամ եղեն աստեղք ծերք՝ ա՛մ հրեշտակք աստեղաց օրհնեցին զիս մեծաձայն. և ա՛մ հրեշտակք իմ գովեցին: Փակեցի զծով դրամբք՝ յորժամ ծնաւ յորովայնէ մօր իւրոյ ելանել: Եդի նմա զմէգ ի հանդերձ, և զմառախուղ նմա ի խանձարուրս: Եդի նմա սահման՝ եդեալ փականս և դրունս: Ասացի. ցայդ վայր եկեսցես, և այլ մի՛ անցանիցես. այլ այդրէն ի քեզ խորտակեսցին ալիք քո: Եթէ առ քի՞ կարգեցի զլոյսն առաւօտին. արուսեակն ետես զկարգ իւր՝ հասանել ի վե՛ր թեւոց երկրի, թօթափել զամպարիշտս ի նմանէ: Կամ թէ քո՞ առեալ զՀողն կաւ՝ ստեղծեր կենդանի, և խօսուն եղիր զնա յերկրի: Եւ մերժեցե՞ր զլոյսն յամպարշտաց. զբազուկս ամբարտաւանից խորտակեցո՞ր: Հասեա՛լ իցես յակն ծովու. և ընդ հետս անդընդոց շրջեցա՞ր: Բանայցե՞ն քեզ ահիւ դրունք մահու. բարապանաց դժոխոց տեսեա՛լ զքեզ սարսեսցե՞ն: Խելամո՞ւտ իցես լայնութեան առ ի ներքոյ երկնից. աղէ՝ պատմեա՛ ինձ՝ ո՛րչափ իցէ: Զի՞նչ երկիր իցէ՝ յորում լոյսն ազանիցի, կամ զի՞նչ տեղի խաւարի: Ցանիցի՞ս զնա ի սահմանս նո՛ց. եթէ խելամո՞ւտ իցես շաւղաց նո՛ց: Թերեւս գիտիցե՞ս և ընդ այն ժամանակս ծնեա՛լ իցես. և թիւ աւուրց քոց բազում իցէ: Երթեա՛լ իցես ի շտեմարանս ձեան. և զգանձս կարկտի տեսեա՛լ իցես: Համբարեա՛լ կայցէ քեզ ի ժամանակս թշնամեաց, յօր մարտի և պատերազմի: Ուստի՞ ելանիցէ եղեամն. կամ սիոխցի հարաւ ի ներքոյ երկնից: Ո՞ պատրաստեաց զհոսանս սաստիկս անձրեւաց. և զճանապարհս

ամպրոպաց՝ տեղեալ յերկիր, ուր ոչ գոյ մարդ՝ յանապատ յանմարդի, յագեցուցանել զանկոխն և զանշէնն, և բղխեցուցանել զբոյս դալարոյ: Ո՞ է հայր անձրեւի, և ո՞վ է որ ծնաւ զշաղս ցօղոյ: 28:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՑէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛: Երէ+ անթա՛մ էրինեա՛:

Եւ եւս խաղաղութե՛ն: Օրհնութի՛ւն և փառք:

Ը. Ընթերցուածս ի Յեսուայ որդւոյ Նաւեայ: Ա. 1:

Յե եղեւ յետ վախճանելոյն Մովսիսի ծառայի Տեա՛ն՝ խօսեցաւ Տէր ընդ Յեսուայ որդւոյ Նաւեայ պաշտօնէի Մովսիսի, և ասէ. Մովսէս ծառայ իմ վախճանեցաւ. արդ յարուցեալ անցցես ընդ այդ Յորդանան՝ դու և ա՛մ ժողովուրդդ քո, յերկիր զոր ես տաց որդւոցն Իսրայէլի: Ցա՛մ տեղիս յոր հասանիցեն գնացք ոտից ձերոց՝ ձեզ տաց զնա, ո՛պ խօսեցայ ընդ Մովսիսի: Զանապատն և զԼիբանանէրն, մինչեւ ցգետն մեծ՝ ցգետն Եփրատ. զա՛մ երկիրն գետացւոց մինչեւ ցծովն վերջին, ի մտից արեւու՝ ձեզ լիցին սահմանքն: Եւ ոչ ոք կացցէ ընդդէմ ձեր զա՛մ աւուրս կենաց քոց: Եւ ո՛պ էի ընդ Մովսէսի՝ նոյնպէս եղէց և ընդ քեզ. և ոչ թողից զքեզ և ոչ անտես արարից զքեզ: Զօրացի՛ր և քա՛ջ լեր. զի դու բաժանեսցես ժողովրդեանդ այդմիկ զերկիրն զոր երդուայ հարցն քոց տալ դոցա: Արդ զօրացի՛ր և քա՛ջ լեր յոյժ, պահել և առնել ըստ ա՛մ օրինացն ո՛պ պատուիրեաց քեզ Մովսէս ծառայ իմ. և մի՛ խոտորիցիս ի նոցանէ յա՛ջ կամ յահեակ. զի խելամուտ լիցիս ա՛մ զինչ և գործեսցես: Եւ մի՛ մերժիցես զգիր օրինացս այսոցիկ ի բերանոյ քումմէ. և խոկասցես ի դա ի տուէ և ի գիշերի, զի խնամոյիս առնել զա՛մ գրեալսդ ի դմա. և ապա յաջողեսցիս և ուղղեսցես զճանապարհս քո. և ապա խելամուտ լինիցիս: Ահա պատուիրեմ քեզ. զօրացի՛ր և քա՛ջ լեր.

մի զանգիտիցես և մի երկնչիցիս, զի ընդ քեզ է Տէր Աստ քո յամենայն տեղիս ուր և երթայցես: 9:

Աղօթք հանդերձ ծուխն դնելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա: Երէ+ անգամ կրկնէ:

Եւ ևս խաղաղութե՛ն: Օրհնութի՛ւն և փառք:

Թ+ ընթերցուածս ի չորրորդ թագաւորութե՛ց: Բ+ 1:

Եւ եղեւ ի վերացուցանել Տեառն զԵղիա շարժմամբ յերկինս+ և գնացին Եղիա և Եղիսէէ ի Գաղգաղա: Եւ ասէ Եղիա ցԵղիսէէ+ Նի՛ստ դու աստ+ զի Տէր առաքեաց զիս ի Բեթէլ: Եւ ասէ Եղիսէէ+ կենդանի է Տէր, և կենդանի է անձն քո՝ թէ թողից զքեզ: Եւ եկին ի Բեթէլ: Եւ ելին որդիք մարգարէիցն որ ի Բեթէլ՝ առ Եղիսէէ, և ասեն ցնա+ եթէ գիտիցե՞ս զի այսօր առնու Տէր զտէրդ ի գլխոյ քումմէ: Եւ ասէ+ գիտեմ և ես, լո՛ւռ լերուք: Եւ ասէ Եղիա ցԵղիսէէ+ Նի՛ստ դու աստ+ զի Տէր առաքեաց զիս յԵրիքով: Եւ ասէ+ կենդանի է Տէր, և կենդանի է անձն քո՝ թէ թողից զքեզ: Եւ եկին Երիքով: Եւ մատեան որդիք մարգարէիցն որ Երիքով՝ առ Եղիսէէ, և ասեն ցնա+ եթէ գիտիցե՞ս զի այսօր առնու Տէր զտէրդ ի գլխոյ քումմէ: Եւ ասէ+ գիտեմ և ես, լո՛ւռ լերուք: Եւ ասէ ցնա Եղիա+ Նի՛ստ դու աստ+ զի Տէր առաքեաց զիս ի Յորդանան: Եւ ասէ Եղիսէէ+ կենդանի է Տէր, և կենդանի է անձն քո՝ թէ թողից զքեզ: Եւ գնացին երկոքեան+ և յիսուն այր՝ յորդւոց մարգարէիցն+ և կացին ի հանդիպոյ ի բացեայ+ և երկոքին կացին յերկրին Յորդանանու: Եւ առ Եղիա զմաշկեակն իւր և ծալեաց և եհար զջուրն+ և բաժանեցաւ ջուրն յայս կոյս և յայն կոյս+ և անցին երկոքեան ընդ ցամաք: Եւ եղեւ ընդ անցանելն նոցա՝ ասէ Եղիա ցԵղիսէէ+ խնդրեա զինչ արարից քեզ մինչ չէ վերացեալ իցեմ ի քէն: Եւ ասէ Եղիսէէ+ եղիցի կրկին ոգի քո ի վերայ

իմ: Եւ ասէ Եղիա+ դժուարինս խնդրեցեր+ բայց եթէ տեսանիցես զիս յամբառնալ իմմէ ի քէն, եղիցի այնպէս+ ապա թէ ոչ՝ մի եղիցի: Եւ եղեւ մինչդեռ գնային նոքա, երթային և խօսէին+ և ահա կառք հրեղէնք և երիվարք հրեղէնք անջրպետեցին ի մէջ երկոցունց+ և վերացաւ Եղիա շարժմամբ յերկինս: Եւ Եղիսէէ հայէր+ և աղաղակէր+ Հա՛յր, հա՛յր, կառք Իսրայէլի և հեծեալքդ նո՛ր+ և այլ ոչ ևս ետես զնա, և բռնեն երկար զհանդերձիցն իւրոց, և պատառեաց յերկուս ծուխս: Եւ առ Եղիսէէ զմաշկեակն Եղիայի զոր ընկէց ի վերայ նորա, և դարձաւ Եղիսէէ և եկաց առ եզերն Յորդանանու: Եւ առ զմաշկեակն Եղիայի զոր ընկէց ի վերայ նորա+ և եհար զջուրն և ասէ+ ո՞ւր ես Տէր Աստ Եղիայի Ափիով: Եւ եհար զջուրն+ և բաժանեցան յայս կոյս և յայն կոյս+ և անց Եղիսէէ: Իբրեւ տեսին որդիք մարգարէիցն որք յԵրիքով ի հանդիպոյն, և ասեն+ հանգեաւ ոգին Եղիայի ի վերայ Եղիսէէ+ և եկին ընդ առաջ նորա և երկիր պագին նմա ի վերայ երկրի: Եւ ասեն ցնա+ ահաւասիկ են ընդ ծառայս քո որդիք զօրութեան արք յիսուն, երթիցեն և խնդրեսցեն զտէրն քո, գուցէ առ զնա Հոգի Տեառն, և ընկէց զնա առ Յորդանանու կամ ի վերայ միոյ ուրուք ի լերանց կամ ի վերայ միոյ ուրուք ի բլրոց: Եւ ասէ Եղիսէէ. մի առաքէք: Եւ բռնադատեցին զնա՝ մինչև ամաչէր, և ասէ. առաքեցէ՛ք: Եւ առաքեցին յիսուն այր+ և խնդրեցին զերիս աւուրս, և ոչ գտին զնա: Եւ դարձան առ նա+ և նա նստէր Երիքով+ և ասէ ցնոսա Եղիսէէ+ ո՞չ ասացի ձեզ՝ թէ մի՛ երթայք: Եւ ասեն արք քաղաքին ցԵղիսէէ+ ահաւասիկ բնակութի՛ն քաղաքիս բարի է, ոտն և տէրդ իսկ տեսանէ+ և ջուրքս չար, և երկիրս անպտուղ: Եւ ասէ Եղիսէէ+ առէ՛ք առ իս կուժ մի նոր, և դի՛ք պղպ+ և բերին առ նա: Եւ էլ Եղիսէէ յականս ջուրցն, և արկ անդր աղ+ և ասէ+

այսպէս ասէ Տէր. բժշկեմ զջուրսդ զայդոսիկ, և մի՛ եւս լինի այտի մահ և անղաւաւորութիւն: Եւ բժշկեցան ջուրքն մինչեւ ցայսօր ըստ բանին Եղիսէի զոր խօսեցաւ: 22:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛: Երէ՛ անգամ կրկնեա:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

Ժ. Ընթերցուածս յԵրեմեայ մարգարէէ: ԼԱ. 31:

Ահաւասիկ աւուրք գան, ասէ Տէր, և ուխտեցից տանդ Իսրայէլի և տանդ Յուդայ ուխտ նոր: Ոչ ըստ ուխտին զոր ուխտեցի ընդ հարս նոցա՝ յաւուր յորում առի զձեռանէ նո՝ հանել զնա յերկրէն Եգիպտացւոց. զի նոքա ոչ կացին յուխտին իմում, և ես անփոյթ արարի զնոցանէ, ասէ Տէր: Այլ այս է ուխտ՝ զոր ուխտեցից տանդ Իսրայէլի յետ աւուրցն այնոցիկ, ասէ Տէր. տացզօրէնս իմ ի միտս նոցա, և ի սիրտս նոցա գրեցից զնա. և եղէց նո՝ Աստ, և նոքա եղիցին ինձ ի ժողովուրդ: Եւ մի՛ եւս ուսուցանիցեն իւրաքանչիւր զընկեր իւր, իւրաքանչիւր զեղբայր իւր՝ ասել թէ ծանիր զՏէր. զի ամենեքեան ծանիցեն զիս ի փոքրկանց նոցա մինչեւ ի մեծամեծս, ասէ Տէր. զի քաւիչ եղէց անիրաւութեանց նո՝ և զմեղս նո՝ ոչ եւս յիշեցից: 34:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛: Երէ՛ անգամ կրկնեա:

Եւ եւս խաղաղութեան: Օրհնութիւն և փառք:

ԺԱ. Ընթերցուածս յԵզեկիէլէ մարգարէէ: ԼԲ. 1:

Եւ եղեւ ի վերայ իմ ձեռն Տեառն, և եհան զիս Հոգւով Տեառն, և եդ զիս ի մէջ դաշտին. և այն լի էր ոսկերօք մարդկան: Եւ շրջեցոյց զիս շուրջ զոսկերօքն. և ահա բազում յոյժ էին ի վերայ երեսաց դաշտին, և ցամաքեալք յոյժ: Եւ ասէ ցիս. որդի՛ մարդոյ, իցէ՞ թէ կենդանի լինիցին ոսկերքդ այդքիկ: Եւ ասեմ. Տէր Տէր, դու գիտես զայդ: Եւ ասէ ցիս. որդի՛ մարդոյ, մարգարեա՛ց ի վերայ ոսկերացդ այդոցիկ և ասասցես ցդոսա. ոսկե՛րք ցամաքեալք՝ լուարո՛ւք զպատգամն Տեառն: Այսպէս ասէ Տէր Տէր ցոսկերսդ ցայդոսիկ. ահաւասիկ ես ածեմ ի վերայ ձեր շունչ կենդանի: Եւ տաց ի ձեզ ջիլս, և ածից ի վերայ ձեր մարմինս, և ձգեցից ի վերայ ձեր մորթ, և տաց զոգի իմ ի ձեզ, և լինիջիք կենդանի. և ծանիջիք եթէ ես եմ Տէր: Եւ մարգարէացայ ոա՛ և հրաման ետ ինձ Տէր. և եղև բարբառ ի մարգարէանալն իմում, և ահա շարժումն. և մերձեցաւ ոսկր առ ոսկր՝ առ իւրաքանչիւր յօդս: Եւ տեսի, և ահա ջիլք և մարմինք պատէին, և ձգէր ի վերայ նո՝ մորթ. և շունչ ոչ գոյր ի նոսա: Եւ ասէ ցիս. մարգարեա՛ց որդի՛ մարդոյ, մարգարեա՛ց ի վերայ շնչոյն, և ասասցես ցշունչն. այսպէս ասէ Տէր Տէր. եկ շունչ ի չորից հողմոց, և փչեա՛ ի մեռեալս յայսոսիկ, և կեցցեն: Եւ մարգարէացայ՝ ոա՛ և հրաման ետ ինձ Տէր. և եմուտ ի նոսա շունչ, և եղեն կենդանի. և կանգնեցան կացին ի վերայ ոտից իւրեանց՝ ժողովուրդ բազում յոյժ յոյժ: Եւ խօսեցաւ ընդ իս Տէր, և ասէ. որդի՛ մարդոյ, ոսկերքդ այդքիկ ամ տունդ Իսրայէլի է. և դոքա ասեն. չորացան ոսկերք մեր, հատաւ յոյս մեր և մեռաք: Վասն այդորիկ մարգարեա՛ց և ասասցես ցդոսա. այսպէս ասէ Տէր Տէր. ահաւադիկ ես բացից զգերեզմանս ձեր, և հանից զձեզ ի գերեզմանաց ձերոց ժողովուրդ իմ, և տարայց զձեզ յերկիրն Իսրայէլի: Եւ ծանիջիք՝ թէ ես եմ Տէր. ի բանալ ինձ զգերեզմանս ձեր, և հանել զձեզ ի գերեզմանաց ձերոց ժողովուրդ իմ: Եւ տաց զոգի իմ ի ձեզ. և լինիջիք կենդանի. և եդից զձեզ յերկրին ձերում: Եւ ծանիջիք թէ ես եմ Տէր. խօսեցայ և արարից, ասէ Տէր Տէր: 14:

Աղօթք հանդերձ ծունր դնելով ղՅէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։ Երեք անգամ կրկնեա։

Եւ եւս խաղաղութե՛ն։ Օրհնութե՛ն և փառք։

Յաւուրս ընդերցուածոց մտանէն յեկեղեցին, և կացցեն ղիանիէլն ի քեզ։ Եւ ժամարարն ասցէ առանէն։

ԺԲ. ընթերցուածս ի Դանիէլէ մարգարէէ։ Գ. 1։

Յամին ութեւտասներորդի Նաբուքոդոնոսորայ արքայի, արար պատկեր ոսկի. բարձրութե՛ն նո՛ր վեցսուն կանգուն, և լայնութե՛ն նո՛ր կանգուն վեց. և կանգնեաց զնա ի դաշտին Դէերայ յաշխարհին Բաբելացւոց։ Եւ արձակեաց ժողովել զզօրավարս և զզօրագլուխս և զկուսակալս, զպետս և զբռնաւորս և զգործակալս և զամ իշխանս աշխարհաց՝ գալ ի նաւակատիս պատկերին՝ զոր կանգնեաց արքայն Նաբուքոդոնոսոր։ Եւ ժողովեցան կուսակալք, զօրավարք և զօրագլուխք, պետք և բռնաւորք, մեծամեծք և գործակալք և ամ իշխանք աշխարհաց՝ գալ ի նաւակատիս պատկերին՝ զոր կանգնեաց արքայն Նաբուքոդոնոսոր. և կային առաջի պատկերին՝ զոր կանգնեաց արքայն Նաբուքոդոնոսոր։ Եւ քարոզ կարդայր զօրութե՛ն և ասէր. ձեզ ասի ազգք և ազինք և լեզուք։ Ցորժամ լսիցէք զձայն փողոյ, սրնգի, թմբկի և քնարի և տաւղի և երդոց միաբանութե՛ն և ամ ազգաց արուեստականաց, անկանիջիք և երկիր պագանիջիք պատկերին՝ զոր կանգնեաց Նաբուքոդոնոսոր արքայ։ Եւ որ ոչ անկեալ երկիր պագանիցէ՝ ի նմին ժամու ընկեսցի ի հնոց հրոյն բորբոքելոյ։ Եւ եղեւ իբրեւ լուան ազգքն զձայն փողոյն, սրնգի, տաւղի և նուագարանաց և ամ ազգաց արուեստականաց, անկանէին ամ ազգք և ազինք և լեզուք և երկիր պագանէին պատկերին ոսկւոյ, զոր կանգնեաց արքայն Նաբուքոդոնոսոր։ Յայնժամ մատեան արք քաղդէացիք և եղեն չարախօս զՀրէից առ

Նաբուքոդոնոսոր։ Եւ ասեն. արքայ, յաւիտեա՛ն կեաց։ Դու հրամանետուր ամ մարդոյ՝ որ լսիցէ զձայն փողոյ և սրնգի և քնարի և տաւղի և նուագարանաց և ամենայն ազգաց արուեստականաց։ Եւ որ ոչն անկեալ երկիր պագանիցէ պատկերին ոսկւոյ՝ անկցի ի հնոց հրոյն բորբոքելոյ։ Արդ՝ են աստ արք Հրեայք, զորս կացուցեր ի վե՛ր գործոց աշխարհիս Բաբելացւոց, Սեդրաք, Միսաք և Աբեդնագով, որ ոչ հնազանդեցան հրամանի քումմ արքայ, և զդիս քո ոչ պաշտեն, և պատկերիդ ոսկւոյ զոր կանգնեցեր՝ երկիր ոչ պագանեն։ Ցայնժամ Նաբուքոդոնոսոր սրտմտութե՛ք և բարկութե՛ք հրամայեաց ածել զՍեդրաք, զՄիսաք և զԱբեդնագով. և ածին առաջի թագաւորին։ Պատասխանի ետ Նաբուքոդոնոսոր և՝ասէ ցնո՛ն. թէ արդարեւ Սեդրաք Միսաք և Աբեդնագով, զդիս իմ ո՞չ պաշտիցէք, և պատկերին ոսկւոյ՝ զոր կանգնեցի, երկիր ո՞չ պագանիցէք։ Բայց արդ եթէ պատրաստ լինիցիք, զի յորժամ լսիցէք զձայն փողոյ, սրնգի և թմբկի և քնարի, և զամենայն արուեստականաց, անկանիցիք և երկիր պագանիցէք պատկերին զոր արարի. ապա թէ ոչ պագանիցէք երկիր՝ ի նմին ժամու անկցիք ի հնոց հրոյն բորբոքելոյ. և ո՛վ է աստ՝ որ փրկեսցէ զձեզ ի ձեռաց իմոց։ Պատասխանի ետուն Սեդրաք, Միսաք և Աբեդնագով, և ասեն ցարքայ Նաբուքոդոնոսոր. ոչ ինչ է պիտոյ վնո՛ բանիդ այդորիկ տալ քեզ պատասխանի։ Զի է մեր Աստ՝ յերկինս՝ զոր մեք պաշտեմք. կարող է փրկել զմեզ ի հնոցէ հրոյդ բորբոքելոյ. և ի ձեռաց քոց արքայ՝ ապրեցուցանել զմեզ։ Ապա թէ ոչ՝ այս ինչ յայտնի լիցի քեզ արքայ. զդիս քո մեք ոչ պաշտեմք, և պատկերիդ ոսկւոյ զոր կանգնեցեր՝ երկիր ոչ պագանեմք։ Ցայնժամ Նաբուքոդոնոսոր լի եղեւ սրտմտութե՛ք. և դէմ երեսաց նորա շրջեցաւ ի վերայ Սեդրաքայ, Միսաքայ և Աբեդնագովի, և ասէ. ջեռու-

ցէք զՀնոյն եօթնապատիկ՝ զի մինչեւ ի վախճան այ-
րեացին: Եւ արք հինգ զօրաւորք զօրութիւք՝ կապեցին
զՍեդրաք զՄիսաք և զԱբեդնագով՝ արկանել ի Հնոց
հրոյն բորբոքելոյ: Յայնժամ արքն այնոքիկ կապեցան
պատմուճանօք և վարտեօք, արտախուրակօք և գանկա-
պանօք իւրեանց, և ընկեցան ի մէջ Հնոցի հրոյն բորբո-
քելոյ: Զի հրաման թագաւորին սաստկանայր. և Հնոցն
բորբոքեր եօթնապատիկ առաւել յոյժ: Եւ երեքեան
նոքա Սեդրաք, Միսաք և Աբեդնագով, անկան ի մէջ
Հնոցին կապեալք: Եւ գնային ի մէջ հրոյն, օրհնէին և
գովէին զՏէր Ած: Յարեաւ Ազարիա, և եկաց յաղօթս
այսպէս, եբաց զբերան իւր ի մէջ հրոյն և ասէ: Օրհ-
նեալ ես Տէր Ած հարցն մերոց, գովեալ և փառաւո-
րեալ է անուն քո յաւիտեան: Զի արդար ես յամի
ղոր ածեր ի վերայ մեր, և ամ գործք քո ճշմարիտ են,
և ուղիղ են ճանապարհք քո, և ամ դատաստանք քո
ճշմարտութիւն: Եւ իրաւունս ճշմարտութեան արարեր՝
ըստ ամ ղոր արարեր մեզ և քաղաքին սրբ Հարցն մե-
րոց Երկեմ. զի ճշմարտութեամբ և յիրաւի ածեր զայս
ամենայն վն մեղաց մերոց: Զի մեղաք և անօրինեցաք՝
ապստամբ լինել ի քէն, և առաւել մեղաք յամի: Եւ
պատուիրանաց քոց ոչ անսացաք, ոչ պահեցաք և ոչ
արարաք՝ որ պատուիրեցեր մեզ, զի բարի լինիցի մեզ:
Եւ զամ ղոր ածեր ի վերայ մեր, և զամ ղոր արարեր
մեզ՝ արդար դատաստանաւ արարեր: Եւ մատնեցեր
զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց անօրինաց, խստաց և
ապստամբողաց, և թագաւորի անիրաւի և չարի քան
զամ երկիր: Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ բանալ զբերանս
մեր, զի ամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոց պաշ-
տօնէից: Ալ մի՛ մատներ զմեզ ի սպառ վն անուան
քո, և մի՛ ցրեր զուխտ քո: Եւ մի՛ ի բացէ առներ զը-
ղջմունքիւնս քո ի մէնջ, վն Աբրահամու սիրելւոյ քոյ՝
և վն Իսահակայ ծառայի քոյ և վն Իսրայէլի սրբ քոյ:

Որոց խոստեցար բազմացուցանել զղաւակ նց իբրեւ զաս-
տեղս երկնից, և իբրեւ զաւազ առ ափն ծովու: Եւ
արդ ՏԷր նուազեցաք քան զամ ազգս, և եմք տառա-
պեալք յամ երկրի այսօր վն մեղաց մերոց: Եւ ոչ
գոյ ի ժամանակի յայսմիկ իշխան, մարգարէ և առա-
ջնորդ. ոչ ողջակէզք և ոչ զոհք և ոչ պատարագք
և ոչ խունկք, և ոչ տեղի տալոյ երախայրիս առաջի
քո և գտանել ղողորմութիւն ի քէն. այլ անձամբք
բեկեալովք և հոգւովք տառապանաց ընդունելի լիցուք:
Իբրեւ զողջակէզս խոյոց և զեարակաց, և իբրեւ զբիւ-
րաւորս գառանց պարարտաց, այնպէս եղիցի պատա-
րագս մեր այսօր առաջի քո. լինել կատարեալ զկնի
քո. զի չիք ամօթ յուսացելոցս ի քեզ: Եւ արդ՝ գամք
զկետ քո ամ սրտիւք մերովք. երկնչիմք ի քէն, և
խնդրեմք զերեսս քո: Մի՛ յամօթ առներ զմեզ, այլ
արա ընդ մեզ ըստ հեզութեանդ քումմ և ըստ բազում
ողորմութեան քումմ: Եւ փրկեա զմեզ վն սքանչելեաց
քոց, և տուր փառս անուան քումմ Տէր: Եւ յամօթ
լիցին ամենեքեան՝ ոք ցուցանեն չարիս ծառայից քոց,
և ամաչեսցեն յամ բռնութենէ իւրեանց, և զօրութիւն
նոցա խորտակեսցի: Եւ ծանիցեն զի դու ես Տէր Ած
միայն և փառաւորեալ ի վերայ ամ տիեզերաց: Եւ ոչ
դադարէին՝ որք արկին զնոսա սպաստաւորք թագաւորին՝
զՀնոցն բորբոքելոյ նաւթիւ և ձիթով և վշտով և
որթով: Եւ ելանէր դիզանայր բոցն ի վերոյ քան
զՀնոցն ի քառասուն և չիւն կանգուն: Եւ շրջէր պա-
տէր շուրջ զՀնոցաւն և այրէր զորս գտանէր ի քաղ-
դէացւոց անտի: Եւ հրեշտակ Ած էջ եկաց ընդ Ազա-
րիանն ի Հնոցի անդ. և թօթափեաց զբոց հրոյն ի
Հնոցէ անտի: Եւ արար ի մէջ Հնոցին իբրեւ զՀովմ
որ ցօղագին շնչէցէ. և ոչ մերձենայր ամենեւին հուրն
ի նն, ոչ տրտմեցուցանէր և ոչ նեղէր զնոսա: Յայնժամ
երեքեանն իբրեւ ի միոջէ բերանոյ օրհնէին և գովէին

և փառաւոր առնէին զԱ՛ծ ի մէջ հնոցին և ասէին։ Օրհնեալ ես Տէր Աստուած հարցն մերոց, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեանս, և օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց քոց, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեանս։ Օրհնեալ ես ի տաճարի փառաց սրբութեան քոյ, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեանս։ Օրհնեալ ես, որ հայիս յանդունդս և նստիս ի քերովբէս, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեանս։ Օրհնեալ ես ի վերայ աթոռոյ արքայութեան քո, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեանս։ Օրհնեալ ես ի վերայ հաստատութեան երկնից, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեանս։ Օրհնեցէք ամենայն գործք Տեառն զՏէր, * օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Օրհնեցէք երկինք զՏէր, օրհնեցէք։ Օրհնեցէք հրեշտակք Տեառն զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք ջուրք ամ որ ի վերոյ քան զերկինս զՏէր, օրհնեցէք և բարձր։ Օրհնեցէք ամ զօրութիք Տեառն զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք արեւ և լուսին զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք ամ աստեղք երկնից զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք ամ անձրեւք և ցօղք զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք ամ հողմք զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք հուր և տապ զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք եղեամն և ձիւնաբեր զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք սառն և պարզ զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք պաղ և ձիւն զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք տիւք և գիշերք զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք լոյս և խաւար զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք ամպք և փայլատակունք զՏէր, օրհնե։ Օրհնեսցէ երկիր զՏէր, օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։ Օրհնեցէք լերինք և բարձունք զՏէր, օրհ։ Օրհնեցէք ամ բոյսք երկրի զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք աղբերք զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք ծովք և գետք զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք կէտք և ամ կայտառք որ ի ջուրս զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք թռչունք երկնից զՏէր, օրհնե։ Օրհնեցէք ամ

գաղանք և անասունք զՏէր, օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Օրհնեցէք որդիք մարդկան զՏէր, օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Օրհնեսցէ Իսրայէլ զՏէր, օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։ Օրհնեցէք քահանայք զՏէր, օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Օրհնեցէք ծառայք Տեառն զՏէր, օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Օրհնեցէք հոգիք և շունչք արդարոց զՏէր, օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Օրհնեցէք սուրբք և խոնարհք սրտիւք զՏէր, օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Օրհնեցէք Անանիա, Ազարիա և Միսայէլ զՏէր, օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։ Զի վրկեաց զմեզ ի դժոխոց, և ի ձեռաց մահու ապրեցոյց զմեզ. և փրկեաց զմեզ ի հնոցէս, և ի միջոյ բորբոքեալ բոցոյս, և ի միջոյ հրոյս փրկեաց զմեզ։ Գոհացարուք զՏեառն՝ զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմ նորա։ Օրհնեցէք ամենայն պաշտօնեայք Տեառն զԱստուածն աստուածոց։ Օրհնեցէք և գոհացարուք, զի յաւիտեան է ողորմ նորա։ 91։

Յաւելն ղՀարցն սաղմոսն՝ յորժն փոխի խոնհ աշխն յեկեղեցին. ե- պան խոչ է յերս երկու տհանայիցդ։ Ե- երբ ՚Օրհնեցէք ամենայն գործք՝ սկսանին՝ պայբշն երբեքն տաղտ յայնի-, ասելով.

Օրհնեցէք, գովեցէք, և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Ե- է կատարման Հարցն սաղմոսին՝ սարկաւագն բարձր յայնի- պոնչ։ Օրհնեա տէր։ Ե- պատարագին մասին։

Զինչ արձակման պատարագին սկսանին նախապատրաստ առնել Յարութեան Տեառն։

Շարական Ա2։

Ընտիր յարեաւ ի մեռելոց. Տէր է- ողջոյն 469։

ԶԻՆԻ ՈՐԹԻՒ։

Ա–ԵՓԱՐԱՆ ԸՍՓ ՄԱՓՐԻՈՄԻ։ ԻԸ. 16։

Յետ յարուԹիեան Տեառն մերոյ Յի՛ւ ՔԻ։

Իսկ մետասան աշակերտքն՝ գնացին ի Գալիլեա, ի լեառնն՝ ուր ժամադիր եղեւ նոցա Յի՛ւ։ Իբրեւ տեսին զնա՝ երկիր պագին նմա. և ոմանք յերկուացան։ Եւ մատուցեալ Յի՛ւ խօսեցաւ ընդ նոսա և ասէ. տուաւ ինձ ամ իշխանուԹի՛ւն յերկինս և յերկրի. ոՂ առաքեցաք զիս Հայր, և ես առաքեմ զձեզ։ Գնացէ՛ք այսուհետեւ աշակերտեցէ՛ք զամ Հեթանոսս. մկրտեցէ՛ք զնոսա յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։ Ուսուցէ՛ք նոցա պահել զամ որ ինչ պատուիրեցի ձեզ. և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամ աւուրս մինչեւ ի կատարած աշխարհի։ 20։

ՔՐՈՆ։ ԽՆԴՐԵՍՏՈՒՔ։ ԿԵՑՈ ՅԱՅՆԻ–։ ԱՂ. ԹԱԳԱՒՈՐ ԼԱՂ։

ՕՐՀՆԵԱԼ ՏԵՐ ՄԵՐ։ ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ։

Ե– ԱՐՅԱԿԻՆ ԽՈՂԱՂՈ–ՒԵԱՄԲ։

ԿԻՒՐԱՆԱՆՑ, ԱՋ.

ՉԱՏԻԿ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ

ՏԵԱՌՆ ՄԵՐՈՑ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ի ԳԻՇԵՐԻ

Հոգո–ծ է, ե– պէտ ոչՓո–ՒԻ–ն ի վերայ ԲաղմոցԻ յաԹեանն։

Ե– ասէն կաՌնաՓԼո–ի ԱՋ. Պատեա՛ Տէր։

ՕրՀնո–ՒԻ–ն ԱՋ։

Ա՛յսօր յարեաւ ի մեռելոց փրկեալն անմահ և երկնաւոր. քեզ աւետի՛ք խրնդութեա՛ն. Հարսն ի յերկրի եկեղեցի * օրՀնեա՛ ի ձայն ցնծութի՛ւ զա՛տծ քո՛ Սիովն։ Ա՛յսօր անձա՛ռ լոյսն ի լուսոյ լուսաւորեաց զմանկունսն քո. լուսաւորեա՛ երեսաց զրկեալսդ։ քանզի յարեաւ լոյս քո՛ Քրիստոս. օրՀնեա՛։ Ա՛յսօր խաւարն անգիտութեան հալածեցաւ երբեմն լուսով. և քեզ ծագեա՛ց լոյս գիտութեա՛ն. յարուցեալն ի մեռելոց Քրիստոս. օրՀնեա՛ ի։

† Ա՛յսօր զա՛տիկ մեր զենամբ Քրիստո՛ս. արասցո՛ւք ոչ՛ն ցնծութի՛ւն. նորոգեալքս ի հնութենէ մեղաց ասելով. Քա՛ն յարեաւ ի մեռելոց։ Ա՛յսօր հրեշտակն լուսափայլ ի յերկնից իջեալ. զարհուրեցոյց զպահապանան. և նա կանանցն քարոզէր ասելով. Քա՛ն յարեաւ ի մեռելոց։

Յոբ։ Լի՛նդ լուսանալ միաշաբաթիին կանխեցին կանայքն ի գերեզմանն. ի խընկել զանապական մարմինն։ Եւ գտին զվէմն բարձեալ ի դրաց գերեզմանին. և լուեալ բարբառ ի հրեշտակէն. Ելիէ յարեաւ Քրիստոս և խափանեաց զմահ։ Եւ հանդիպեալ քո

տէր առաքեա՛լոյն եւ տըւեա՛ծ ո՛ղջոյն կենդանարար. առաքեցե՛ր ընոսա ի փըրկուԹի՛ւն տի՛եղերաց:

* փառ՛ք յարու՛Թեան քո տէր: պատրանո՛ք նա՛խատեղծի՛ն մե՛ռկացա՛ք ի լո՛ւսոյն. իսկ յարու՛Թեա՛մբ մի՛ացնի՛ր ը՛նդ եցա՛ք զանմահո՛ւԹի՛ւն. փառ՛ք: խա՛բանո՛ք փա՛յտի՛ն ճաշակեցա՛ք ը՛զմահ. իսկ ի փա՛յտէ՛ն կենա՛ց նո՛րոգեցա՛ք ամենե՛քեան. փառ՛ք:

Ը՛նդ կանա՛չն իւղաբերաց առ քե՛զ առաւօ՛տեամբ կենդանի՛դ յաւիտենի՛ց քո՛ ընկալ և ըղձեաց. փո՛խանա՛կ խըն՛կոյնն զօրհնաբա՛նո՛ւԹիւնս: փո՛խանա՛կ ե՛ր աւե՛տաւո՛ր ղըւարԹնո՛յն գո՛ԹուԹի՛ւ քո մեզ հանդի՛պեացի՛ յո՛ւսո՛վ գիտուԹեան. մի՛լուԹարե՛լ ը՛ղՀոդի՛ս եւ լո՛ւսաւո՛ւրել: Ը՛նդ նո՛սի՛ն աւետարա՛նո՛ւԹեա՛մբ քա՛՛րո՛զե՛՛ցո՛ւք. ը՛ղքո՛՛՛ւ միայնը ղաքանչե՛՛լեաց. ո՛ր յարեա՛րդ ի մե՛ռելոց ամենաղո՛ր Թագաւո՛ր անմա՛հ:

Ո՛ր անճառ էո՛ւԹեամբ Հօր ե՛ս փառակից չարչարի՛լ մարմնո՛վ յանձն ա՛ռեր վասն մե՛ր. մի՛շտընջենաւո՛ր օրհնո՛ւԹի՛ւն ի հրեշտակաց օրհնեա՛լ ե՛ս տէր: Ո՛ր էա՛կդ ե՛ս ընդ Հօր եւ նը՛ւ Հոգւո՛յն. խաչեցա՛ր և Թաղեցա՛ր կամա՛ւ Հո՛ր վասն մե՛ր. մի՛շտընջենաւո՛ր օրհնո՛ւԹի՛ւն ի հրեշտակաց օրհնեա՛լ ե՛ս տէր: Ո՛ր միւսանգա՛մ գա՛լոց ես Հայրե՛նի փառո՛ք. շնո՛րհելո՛վ ա՛ծապէս յարու՛Թի՛ւն տիեղերաց. յա՛մենայն արարածո՛ց յաւիտենից օրհնեա՛լ ե՛ս տէր:

ՀՈԳ. Ո՛ր ի քրովբէակա՛ն կառսըդ հա՛նգչի՛ս. այսօր ի՛ջեր յերկինից ի դա՛րս առաքելոցըն ը՛նդ Հոգի՛. * օրհնեա՛լ ե՛ս Թագաւո՛ր անմա՛հ: Ո՛ր գընա՛ս ի վերայ Թե՛ւոց Հո՛ղմնոց. այսօր ի հրեշտէ՛ն լեզո՛ւս բաժանեա՛լ հանդեա՛ր յա՛ռաքեալսըն ը՛նդ Հոգի՛. օրհնեա՛լ: Ո՛ր լնաո՛ւմ տեսչո՛ւԹի՛ւ ղքո ղարա՛ծոս. այսօր երկի՛ր ի հա՛ստատել ղեկեղեցի՛ քո ը՛նդ Հոգի՛. օրհնեա՛լ:

ՆՆԶ: Զհո՛գի՛ս ծառայից քոց փրի՛ստոս. ընկա՛լ ի դա՛րս անդրանկաց գրելոց ի յե՛՛րկի՛՛նս: ընկա՛լ վասըն սո՛ցա ըղբաղա՛ւոր պատարագս ի՛՛ մէ՛՛նչ. եւ շնո՛րհեա՛ նո՛ցա ընդՀո՛ղուԹի՛ւն գտանե՛լ յաւո՛ւրըն յե՛տնո՛ւմ: հաշտեա՛ ի ձեռըն ը՛նդ մնրմնո՛յ և ա՛րեան քո՛ տէր. եւ պարգեւեա՛ նո՛ցա դասի՛լ յաջակո՛ղմեա՛նըն քո՛:

ԱՅՆ: Յարուցելոյն ի՛ մեռելոց բնակարա՛ն մայր եւ կոյս. ո՛ր ըզընընջեցեա՛լսըն յա՛դամայ կենդանդործէ անապական * ղքե՛զ մեծացուցանե՛մք ո՛ր օրհնեա՛լ ես ի կանա՛յս: Ա՛րարողի՛ն երկնի՛ և երկրի եղեր տաճա՛ր և առա՛գաստ. ո՛ր ըզընընջեցեա՛լսըն մե՛ր հրեղէ՛ն նո՛րոգէ. ղքե՛զ մեծա՛: Ա՛րարչո՛ղին տի՛եղերաց արբանցե՛ր ըզքո՛՛ւ նը՛ւ ը՛զկալմն. ո՛ր ըզընընջեցեա՛լսըն մեր վերըստի՛ն նո՛րոգէ. ղքե՛զ մեծա՛:

ԽԼ: Ո՛ր զանարատ բա՛ղուկը՛ս քո՛ ի խաչի՛ն տարածեցեր քո՛ Ա՛ստըւա՛ծ. եւ նըշանն յաղԹուԹի՛ եւ տո՛ւր մե՛զ. * սո՛վաւ ըզկեա՛նըս մեր պա՛՛հեա՛: Ո՛ր զաշխարհակե՛ցոյց բազկատարածո՛ւԹի՛ւ խաչի՛ քո՛ քո՛ Ա՛ըծ. դա՛ւաղան զօրուԹի՛ւ եւ տո՛ւր մե՛զ. սո՛վաւ: փառ՛ք Հօր: Ո՛ր ըզմեռեալն ի ճաշակմանէ փայտի՛ն յանցանաց. կե՛նաց փայտի՛ւըն կե՛նագործեցեր. սո՛վաւ:

ԱՀԺՄ և միշտ: Ա՛յսօր նո՛ր Խորայէլ կոչեցեա՛լք ի քրի՛ստոս. ա՛զատեա՛լք ա՛րեամբ գառինն Ա՛ստուա՛ծոյ. պարե՛սցո՛ւք ընդ երկնայի՛նո՛ցն ասելով. քրիստոս յարեա՛ւ ի մե՛ռելոց:

ՄԱՂԹԱՆԱ. փառ՛ք հրաշափառ յարու՛Թեան:

ԱԼԼՈՒ ՅԱՒՈՒԹԵԱՆ ԱՋ. ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ ՏԵԱՌՆ ԼԻ: 36:

Հատ Դ·

Ա՛յսօր մեծ աւետիք Ագամայ նախաստեղծի՛ն տըւաւ· արի ո՛ր նըշնջես լուսատու եղեւ քեզ յարուցեա՛լըն քո՛· * ա՛ըձ՛ հա՛րցըն մերոց: Ա՛յսօր ձայն աւետեաց Հեւայի՛ գոչե՛ն լսեցիս· գոտեըք իւղաբերըք տեսա՛ք յարուցեա՛լ ըզյարուրի՛ըն քո՛ քո՛ ա՛ըձ՛: Ա՛յսօր հրեշտակք յերկինից իջեա՛լ տան զաւետի՛ մարդկան յաբեաւ խաչելե՛լըն և յարծոյց ըզձե՛զ ընդ ինքեան. ա՛ըձ՛:

Գ· Ըզցի՛ * օրհնեցէ՛ք եւ բարձր արարէ՛ք ընդնա՛ յաւիտեան: փառք Հօր: Ա՛յսօր Տէրն մե՛ր յարեաւ. և՛ կա՛յք պարեսցո՛ւք ընդ հրեշտակս· յաղթական երգով· օրհնեց: Ա՛յժմ և: Ա՛յսօր սիւն լուսո՛յ ծագեա՛ց սո՛ եկեղեցւո՛յ· յարուցեալն ի մեռելոց քո՛· օրհնեց:

Մեծաց· Դկ: Ա՛ստուածածնի՛ն տաճա՛ր լուսոյ· որ մարմնո՛վ պարագրեալ անճառաբա՛ր ծընա՛ր զԲանն Ա՛ստըւածո· * զքե՛զ բարեբա՛նեալ մեծացո՛ւցանեմք: փառք Հօր: Ո՛ւրա՛խ լեր և բերկրեա մա՛յր եա՛ս. քանզի ծընեա՛լն ի կուսէդ այսօր վերըստի՛ն յարուցո՛ ծընա՛ւ ի կոյս գերեզմա՛նէն· զքե՛զ բարե: Ա՛յժմ և: Ցընծա՛ և զուարճացի՛ր հարսն ի յե՛րկրէ՛ երկնից· քանզի այսօր երկնայնոցն ի՛ջեալ տայի՛ն քեզ զաւետիս յարուեա՛ մի՛ածնի՛ Որդւո՛յ քո՛· զքե՛զ բարե:

Ի՛ղբերէից Ա՛ե՛ո· Յո՛վ: Եւ ի միաշաբաթոյն: 46:

Ապա երէ: փառք յարուցեալն քո տէր:

Գէղերէ· Յո՛ւսապայծա՛ռ հրեշտակքն նըստելով ի կենսատո՛ւ գերեզմա՛նին: Ե՛՛՛ն աւետիր կա՛նանցն յարեաւ Աստծո՛ւ:

Ողբ· Դկ: Ա՛յսօր ըզպատե՛ք չարչարանաց եւ զկո՛ր Ի՛սրայէլի՛ փոխեցեր· ի փըրկութի՛ւն հոգւոց զատի՛կ·

նը յարուցեալեամբ քո՛ Քրիստոս: փառք Հօր և: Ա՛յսօր ընդ արեւա՛նցն օրինակի՛ն անբա՛ն գառա՛նցըն զենմանց· պարգեւեցի՛ր մեզ գառն Ա՛ստուածո՛յ· զարի՛ւնըդ քո՛ փրկակա՛ն: Ա՛յժմ և: Ա՛յսօր ընդ անդրանկացն աստուածեան ա՛ղատեցի՛ր ըզդերեալըն· պա՛տուղ կենա՛ց նընջեցեալո՛յ և ա՛նդրանի՛կ մե՛ռելոց:

Տէրեէրէից Դկ· յոյս է յեղեն պոռնն ամենեւեան համբո՛ւրեն զնիհասս:

Ա՛յսօր հրեշտակք ի՛ յերկինս ո՛ւրախանա՛ն ընդ մարդկա՛ն· որք իջեա՛լ ի յերկինից տան աւետիս աշխարհի· ցընծացէ՛ք այսօր քրիստոս յարեաւ ի մե՛ռելոց: Ա՛յսօր զուարթունն ի՛ վիմին կո՛ղնկաբերից սուրբ կանանցն· վո՛ղեր ձայնի՛ւ ցընծութի՛ւն պատմել աշակերտացն ասելո՛վ· ցընծացէ՛ք այսօր քո՛ն յարեաւ ի մե՛ռելոց: փառք Հօր: Ա՛յսօր վի՛մին հա՛ւատոյ եւ ցո՛վհանո՛ւս սիրելո՛յ· ընդ հա՛կառակս ընթացեալ ի գերեզման յարուցելոյն· զո՛ր տեսեալ պատմէ՛ն քո՛ն յարեաւ ի մե՛ռելոց: Ա՛յժմ և: Ա՛յսօր եւ մե՛ք զուարճացեալք պա՛յծառասցո՛ւք տո՛նիւս· ընդ հա՛շտութե՛ն Ա՛յ միաբա՛նց արկցո՛ւք գո՛րկս սիրո՛վ· եւ միաբա՛ն գոչեսցո՛ւք քո՛ն յարեաւ ի մե՛ռելոց:

Ա՛ա՛ա՛· երէ Յարո՛ւթեան Ձ· Զյարուցի՛ր: Յարեաւ Ա՛ծ: Քաջա՛ղ· Ասացուք· կա՛մ գանչ:

Զկնի սո՛ Ա՛ծի՛ն ղեկնուն գաքան, և՛ ելանէն է պո՛ռնն և՛ կեղեցո՛ւն խաչէ՛ և՛ աւետարանա՛, խնկո՛վ և՛ մո՛մեղէնո՛ և՛ ամենայն ղաղդո՛ւ: և՛ ակառնէն

Շաբաթ Ձ:

Ա՛յսօր յարեաւ ի՛ մե՛ռելոց փա՛սայն անմա՛հ և՛ երկնաւո՛ր· քե՛զ աւետի՛ք կո՛ղնդակութեան հարսն ի յե՛րկրէ՛ եկեղեցի՛· օրհնեա՛ ի՛ ձայն ցընծութեան

զԱ՝ստե՛ղծ քո՛ սիրովն: Ա՛յսօր ա՛նճառ լոյսն ի՛ լուսոյ լուսաւորեաց· զմանկունըս քո՛ լուսաւո՛րեա՛ երրեսաղէ՛մ· քանզի յա՛րեաւ լոյս քո՛ ք՛ն· * ո՛րհնեա ի՛ ձայն ցլնծումեա՛ն զԱ՝ստե՛ղծ քո՛ սիրովն: Ա՛յսօր խա՛չարն անգրտո՛ւմեան հալածեցաւ երրեա՛կ լուսովն· և՛ քեզ ծա՛գեաւ՛ց լոյս գրտո՛ւմեա՛ն· յա՛րուցեա՛լն ի՛ մեռե՛լոց քրիստո՛ս· ո՛րհնեա ի՛:

Սաղմոս կդ:

Վրէժ վայելէ օրհնութիւն ած ի սիոն· և քեզ տացին աղօթք Երէմ:

Լո՛ւր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամ մարմին եկեսցէ:

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ մեր· զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես:

Երանի՛ զոր ընտրեցեր և ընկալար· և բնակեսցեն ի գաւիթս քո:

Լցցուք մեք ի բարութենէ տան քո· սուրբ է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութեամբ:

Լո՛ւր մեզ Ած փրկիչ մեր· յոյս ամենայն ծագաց երկրի, և որ ի ծով հեռի:

Ո պատրաստէ զլերինս զօրութեամբ իւրով· զգեցեալ է զզօրութիւն:

Ո խառնվեցուցանէ զմեծութիւն ծովու, և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ:

Խռովեսցին հեթանոսք· և երկիցեն բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց:

Ցելս առաւօտու և ընդ երեկոյս զուարճասցին· հայեցար յերկիր, արբեցուցեր զնա, և բազում արարեր զմեծութիւն նորա:

Գետան Աի լի եղեւ ջուրբ· պատրաստ արարեր զկերակուր նորա, զի այսպէս է պատրաստութիւն:

Զակօս նորա արբեցուցեր, և բազում արարեր զարմրխա նորա:

ի ցօղել նոցա զուարթ եղիցի բոյս նորա· օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութեան քոյ:

Դաշտք քոյ լցցին պարարտութեամբ· պարարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի:

Բլուրք ցնծութի՛ զգեցցին, և զգեցցին խոյք մաքեաց:

Հովիտք բազում արասցեն ցորեան, աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն:

Ընթերցուածս ի գործոց առաքելոց: Ա· 1:

Զբանն առաջին զոր արարի վե՛ն ամի, ո՛ թէոփիլէ, զոր սկսաւ Յն առնել և ուսուցանել՝ մինչեւ յօրն պատուիրելոյ առաքելոցն ի ձեռն Հոգւոյն սրբոյ, զորս ընտրեացն, և վերացաւ: Որոց յանդիման կացոյց զինքն կենդանի յետ չարչարանացն իւրոց ի բազում արուեստս՝ յաւուրս քառասուն երեւել նոցա և ասել վե՛ն արքայութեանն Աստուծոյ: Եւ ի հաղորդել ընդ նոսա հաց իւ՝պատուէր տայր նոցա՝ յԵրէմ մի՛ մեկնել, այլ սպասել աւետեացն Հօր՝ զոր լուարուք յինէն: Զի Յովհաննէս մկրտեաց ի ջուր, այլ դուք մկրտիցիք ի Հոգին սո՛ւրբ՝ ոչ յետ բազում ինչ աւուրցս այսոցիկ: Եւ նոքա մատուցեալ հարցանէին զնա և ասէին· Տէր, եթէ ի ժամանակի՛ աստ յայսմիկ հաստուցանելոց իցես զարքայութիւնն Իսրայէլի: Ասէ ցնոսա· ոչ է ձեզ գիտել զժամս և զժամանակս, զոր Հայր եդ յիւրում իշխանութե՛ն· այլ առջիք զօրութի՛ ի հասանել Հոգւոյն սրբոյ ի վե՛ր ձեր· և եղիջիք ինձ վկայք Երէմ և յամ՛ Հրէաստանի և ի Սամարիա, և մինչեւ ի ծագս երկրի: 8:

Ալէլուիա· ալէլուիա· ալէլուիա:

Հասեալ կայրն ոտք մեր առ դրունս քո Երուսաղէմ:

Ընդ՝ որթիւ:

Ա-եոթան ըստ Մարկոսի: ԺՀ· 2:

Վասն յարութե՛ն Տեառն մերոյ Յսի քնի:

Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն գան ի գերեզմանն ընդ արեւագալն, և ասէին ցմիմեանս· ո՞վ թաւալե-

ցուսցէ մեզ զվէմն ի դրաց գերեզմանին: Եւ հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ էր զվէմն ի գերեզմանէն. քանզի էր մեծ յոյժ: Եւ մտեալ ի ներքս ի գերեզմանն, տեսին երիտասարդ մի զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ՝ զգեցեալ պատմուճան սպիտակ, և զարհուրեցան: Եւ նա ասէ ցնա. Մի երկնչիք. զՅն խնդրէք զՆազովրեցի զխաչեալեալն, յարեաւ՝ չէ աստ. ահաւադիկ տեղին՝ ուր եդին զնա: Այլ երթայք ասացէք ցաշակերտս նր և ցՊետրոս, եթէ ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ի Գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա՝ ոպ ասացն ձեզ: Եւ իբրեւ լուան՝ ելին և փախեան ի գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին. և ոչ ումեք ինչ ասացին, զի երկնչէին: 8:

Այս կրճ է ժամատուրն կոպրէ: Եւ ապա ելանէն խուչ-ե-ա-եպրանաս, ինչովչ Եւ մոռղնօց Եւ ամենայն ըրդրս-ւ է պրս: Եւ ըս-րչ գալով ղէկեղեցեաս, ասէն ըարեկան յամէն յայնէ մի մի ըս-ալէն տէրյերէկեցերն. Եւ կրդան է ըրս կողմն էկեղեց-յան ղե-ըրքերէց գոհերն:

Ա-ՈՒԼՆ ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՉ:

Ընդ լուսանալ միաշաբաթիւն կանխեցին կանայքն ի գերեզմանն, ի խընկել զանապատկան մարմինն: Եւ գային ըզվէմն բարձեալ ի դրաց գերեզմանէն. եւ լուեալ բարբառ ի հրեշտակէն. Եթէ յարեաւ Քրիստոս և խափանեաց ըզմահ: Եւ հանդիպեալ քո՝ տէր առաքելոցն եւ տուեալ հղջյն կենդանարար. առաքեցեր զնոսա ի վերկումբն տիեզերաց:

ՋՆՆԻ՝ ՈՐԹԻՒ: Դեպ յարե-ել կորպս:

Ա-ԵՒՈՒԹԱՆ ԸՍՊ ՅՈՎՀԱՆՈՒ: ՃԹ· 38:

Վասն թաղման Տեառն մերոյ Յնի քնի:

Յետ այսորիկ աղաչեաց զՊիղատոս Յովսէփ՝ որ յԱրիմաթեայ էր, աշակերտ Յնի ի ծածուկ՝ վն ահին Հրէից, զի բարձցէ զմարմինն Յնի: Եւ հրամայեաց Պի-

ղատոս եկին և բարձին զնա: Եկն և Նիկոդեմոս՝ որ եկաւն էր առ Յն ի գիշերի զառաջինն. և եբեր զմուռս խառն ընդ Հալուէս՝ իբրեւ լետս հարիւր: Առին զմարմինն Յնի, և պատեցին կտաւովք՝ խնկովք Հանդերձ, ոպ օրէն էր Հրէից պատել: Եւ էր ի տեղւոջն յորում խաչեցաւ՝ պարտէզ. և ի պարտիզի անդ գերեզման նոր, յորում ոչ ոք երբեք էր եդեալ: Անդ՝ վն ուրբաթուն Հրէից, զի մօտ էր գերեզմանն՝ եդին զՅն: 42:

Ե- ԷԲԲԱՆ ՅԱԲԵ-ՄԱԲԱՆ ԿՈՉՆ, ԱՒԵԼՈՒ

ԵՒՒԹՒԹ ՇԱԲԱԹՆ ԱԿ:

Ա՛ռաքեցար ի Հօրէ Բ՛անդ Աստ՛ուած ի՛ վրկուել՛ աղգի՛ մարդկան. օրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ Ա՛ստ՛ուած: Ի՛ գերեզման իջե՛ր թագաւո՛ր անմա՛հ. եւ ի Հօրէ՛ ոչ մեկնեցար. օրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ Ա՛ստ՛ուած: Ի՛ յերրո՛րդ աւո՛ւր յարեար ա՛՛ծապէս եւ ի յերկի՛նս Համբարձար. փա՛՛ռք յարութեան քո՛ Տէր. օրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ Ա՛ստ՛ուած:

ՋՆՆԻ՝ ՈՐԹԻՒ: Դեպ յարե-մա-պա կորպս:

Ա-ԵՒՈՒԹԱՆ ԸՍՊ ՂՈ-ԿԱՍՈՍ: ԻԳ· 50:

Վասն թաղման Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

Եւ ահա այր մի, անուն Յովսէփ, որ էր նախարար՝ այր բարեգործ և արդար· սա չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նոց, Արիմաթեայ քաղաքէ Հրէից· որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութեան Աչ: Սա մատուցեալ առ Պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յնի: Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեաց պաստառակալաւ, և եդ ի կռաճոյ գերեզմանի· ուր չէր բնաւ ոք եդեալ: Եւ օրն էր ուրբաթի, և շաբաթի լուսանայր: Եւ երթային զհետ նորա կանայք՝ որ եկեալ էին ընդ նմա ի Գալիլեէ· տեսին զգերեզմանն, և ոպ եդաւ մարմինն նր: Դարձան, և պատրաստեցին խունկս և իւղս· և ի շաբաթուն հանդարտեցին վն պատուիրանին: 56:

Ե՛ ֆան է հաբա՛այն կոչն. ասելով

Երգ՛ որ Շարկան Բզ։

Ի՛ գերեզման քո կանխեցի՛ն կանայքն զի՛ւղս և զխո՛ւնկս բերին, ի՛ պատի՛ւ Թաղման քո՛ զի զմեղո՛ք ըզհողացեալըս վերածե՛ր ի կեա՛նս։ Փո՛խանո՛ւակ ի՛ւղոյն զՀաւատս անբի՛ծս ևս զաղաչա՛նըս մեր ընդ ա՛ռաւօտեան կա՛նանցն ընկա՛լ· որք զընդղո՛յն կենաց լըւա՛ն ե՛այի ունկամբն։ Ե՛տուն աՀեա՛ս առաքելոցն Յարեա՛ Յարո՛ւցիչըն մեր աւերեա՛ց ըզդըժո՛խս· ևս զթըշնամին կա՛պեաց ի՛ յա՛նդոյծ կապա՛նս։

Զի՛նի՛ Որթի՛ւ։ Դէպ է հաբա՛ա կոչդա։

Ա՛ենտաբան ըստ Մարկո՛ս։ ԺԶ· 42։

Վասն Թաղման Տեառն մերոյ Յես Քրիստոսի։

Ե՛ւ իբրեւ երեկոյ եղեւ, քանզի ուրբաթ էր՝ որ ի շաբաթն մտանէր, եկեալ Յովսէփ որ Արիմաթեացին էր՝ պար պարկեշտ նախարար, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութե՛ ԱՅ· համարձակեցաւ եմուտ առ Պիղատոս, և խնդրեաց զմարմինն Յի՛սուսի։ Եւ Պիղատոս զարմացաւ Թէ այնչափ վաղ մեռաւ· և կոչեցեալ առ ինքն զՀարիւրապետն, եՀարց զնա և ասէ· Թէ արդարեւ՝ այնչափ վա՛ղ մեռաւ։ Եւ իբրեւ ստուգեաց ի Հարիւրապետէ անտի, շնորՀեաց զմարմինն Յովսէփայ։ Եւ Յովսէփ գնեաց կտաւ, և իջուցեալ զնա պատեաց կտաւո՛վն, և եդ ի գերեզմանի, զոր էր փորեալ ի վիմի· և թաւալեցոյց վէմ մի ի դուռն գերեզմանին։ Իսկ Մարիամ Մագդաղենացի և Մարիամ Յակովբայ և Յովսեայ՝ տեսին զտեղին ուր եդաւ։ Եւ իբրեւ անց շաբաթն, Մարիամ Մագդաղենացի և Մարիամ Յակովբայ և Սողովմէ չղթան պատրաստեցին խունկս, զի եկեսցեն օծցեն զնա։ ԺՋ· 1։

Ե՛ ֆան է հե՛ոչոայն կոչն. ասելով

Շոբրոբ Շարկան Բկ։

* Վա՛ր յարո՛ւթե՛ըդ փա՛ռըք վայելչ՛ երկայնամիտ տէր։ Օ՛րՀնեա՛լ է քո յարութի՛նդ Ա՛ստըւա՛ծ ո՛ր ըզմա՛հ մա՛հո՛ւ ծանուցեր քո՛յին կամա՛ւոր մա՛հուանդ· քո՛ յարո՛ւթ։ Գո՛չուն ա՛հեղ հրեշտակին ի վի՛մին ո՛ր քարոզէր ա՛ռ նը կանայն յարեա՛ց տէրն ի՛ մեռելոց· քո՛ յարո՛ւթեանդ։

Զի՛նի՛ Որթի՛ւ։ Դէպ է հե՛ոչա կոչդա։

Ա՛ենտաբան ըստ Մարկո՛ս։ ԻԷ· 57։

Վասն Թաղման Տեառն մերոյ Յես Քրիստոսի։

Ե՛ւ իբրեւ երեկոյ եղեւ, եկն այր մի մեծատուն Յարիմաթեայ, որում անուն էր Յովսէփ· որ աշակերտեցաւ իսկ Յիսուսի։ Սա մատուցեալ առ Պիղատոս, խնդրեաց զմարմինն Յի՛սուսի· յայնժամ Պիղատոս հրամայեաց տալ զմարմինն։ Եւ առեալ զմարմինն Յովսէփ՝ պատեաց նո՛ր կտաւո՛վք, և եդ ի նոր գերեզմանի՝ զոր փորեաց ի վիմի, և թաւալեցուցեալ կափարիչ դրան գերեզմանին վէմ մի մեծ՝ գնաց։ Անդ էր Մարիամ Մագդաղենացի և միւս Մարիամն, նստէին հանդէպ գերեզմանին։ Եւ ի վաղիւ անդր որ է յետ ուրբաթուն, ժողովեցան քահանայապետքն և փարիսեցիքն առ Պիղատոս, և ասեն· տէ՛ր, յիշեցաք զի մոլորեցուցիչն այն ասէր՝ մինչ կենդանին էր, Թէ յետ երից աւուրց յառնեմ։ Արդ՝ հրամայեա զգուշանալ գերեզմանին մինչեւ ցերիս աւուրս, գուցէ եկեալ աշակերտքն գիշերի՝ գողանայցեն զնա· և ասիցեն ժողովրդեանն, Թէ յարեաւ ի մեռելոց, և լինիցի յետին մոլորութիւնն չար քան զառաջինն։ Ասէ ցնո՛ Պիղատոս· ունիք զզօրականն· երթա՛յք զգուշացարո՛ւք ոյ՛ն և գիտէք։ Եւ նոքա երթեալ զգուշացան գերեզմանին և կնքեցին զվէմն հանդերձ զօրականօքն։ 66։

Ե՛ ապա ֆան յոթեանն. ասելով

Շ՟բ՟ան խ՟է ԱՀ։

Ո՛ր զանարա՛ծ բա՛ղձալն քո՛ւ ի խաչին տարածեցեր քո՛ւ Ա՛ստըւա՛ծ, եւ նըշա՛ն յաղթութե՛ան տո՛ւր մեզ· * սո՛վա՛ծ ըզկեա՛նըս մեր պա՛հեա՛։ Ո՛ր զաշխա՛րհակե՛ցոյց բաղկատարածութե՛ամբ խաչի քո՛յ քո՛ւ Ա՛ըծ, գա՛ւազա՛ն զո՛ր ութե՛ան տո՛ւր մեզ, սո՛վա՛ծ։ Ո՛ր ըզմեռեալն ի ճաշակմանէ փայտի՛ն յանցա՛նաց, կե՛նաց փայտի՛ըն կե՛նագո՛ծեցեր, սո՛վա՛ծ։

Զ՟ինի՝ Սաղմո՛ս Դ։

ԿՅ· Ի՛շանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

ՓԽ· Ի կարդալ իմում լուար ինձ Ա՛ծ ըստ արդարութեան, ի՛ննեղութեան ինձ անդորր արարեր, ողորմեա՛ ինձ, և լո՛ւր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան մինչեւ յո՛րդ էք խստասիրտք, ընդէ՛ր սիրէք զնանրութիւն, և խնդրէք զստութիւն։

Ծաներ՛ուք զի սքանչելիս արար Տէր սքի՛ւ իւրում, և Տէր լսի՛ցէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա։

Բարկանա՛ք և մի՛ մեղանչէք, զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարո՛ւք։

Մատուցէ՛ք պատարագս արդարութեան, և յուսացարո՛ւք ի Տէր։

Բազո՛ւմք ասէին, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութիւն Տեառն, նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր նոսա։

Խաղաղութեամբ յայս և ի սոյն ննջեսցո՛ւք և զարթիցո՛ւք, զի դո՛ւ Տէր միայն առանձինն յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ։

Զ՟ինի՝ Ո՛րթի՛։

Ա՟եպոսքան ըստ Յովհաննու։ ԺԹ. 16։

Վասն խաչելութե՛ան Տեառն մերոյ Յի՛սի Քրի՛ստ։

Յայնժամ ետ զնա (Պիղատոս) ի ձեռս նո՛ց, զի ի խաչ ելանիցէ։ Եւ նոքա առեալ տանէին զնա, և բարձեալ էր ինքնին զխաչափայտն, և ելանէր ի տեղին՝ որ անուանէր Գագաթան, և կոչէր եբրայեցերէն Գողգոթա, ուր և ի խաչն իսկ Հանին զնա, և ընդ նմա երկուս եւս այլս աստի և անտի, և ի միջի զՅի՛ս։ Գրեաց և տախտակ Պիղատոս, և եդ ի վերայ խաչին, և էր գրեալ, Յի՛ս Նազովրեցի՛ թագաւոր Հրէից։ Զայն տախտակ ընթերցան բազումք ի Հրէից, զի մօտ էր ի քաղաք անդր տեղին՝ ուր խաչեցաւն Յի՛ս, և էր գրեալ եբրայեցերէն, դաղմատերէն և յունարէն։ Ասեն ցՊիղատոս քահանայապետքն Հրէից, մի՛ գրեր թագաւոր Հրէից, այլ թէ նա ասաց՝ թագաւոր եմ Հրէից։ Պատասխանի ետ Պիղատոս, զոր ինչ գրեցի՝ գրեցի։ 22։

Ապա պեա՛ռնաքբեն խո՛է եւ ա՟եպոսքանա՟ զանգա՟ոսոնն եւ զչ՟խոսի՛ն Տեա՛ երբա՛ 57։

Եւ ապա երթան ի գերեզմանա՛ն եւ ասեն

Ժ՟ամամո՟ս։

Վանզի յարեաւ ի մեռելոց քո՛ւ Ա՛ծ յաւիտենից ա՛րարիչ, և յարութի՛ւ ազգի մարդկան, զոր օրհնեն անդադար զնուորութի՛ւք հրեշտակաց, և ա՛մ զուարթունք երկնից, ընդ որս գոչելով ասեմք՝ փառք սոսկալի յարութեան քո՛ Տէր։

Կա՛մ զՂ՟ազարո՟ ժամամո՟ն ասա։

Յորժամ եկեալ կենարարն ի գերեզմանն Ղազարու, յորժամ եկեալ կենարարն ի գերեզմանն Ղազարու՝ աւետաւոր ձայնիւն աղաղակեր ասելով, Ղազարէ՝ արի՛ եկ արտաքս։ Իսկ մեռեալն ի գերեզմանէն յարեաւ, և նոյն ինքն զանմահուե՛ պարգեւսն ետ սիրելոյն, և ա՛ծ ձայնիւն ի գերեզմանէն կոչեաց·

վեյ և մանկունք եբրայեցւոց ոստոյք օրհնէին զանմահ թագաւորութիւնն քո· ովսաննա, օրհնեալ է գալուստ քո՝ օրհնութիւն ի բարձունս· օրհնեալ որ գալոցդ ես անուամբ Տեառն:

Շաբաթն Դ:

Յիսո՛ւս միածինն անմահհոգեց պարգեւատուն երեւեցաւ մե՛ռ զ. խափանեաց զղջմունքի մահու: Բզկամա՛մբ արտասուաց Մարիամու և Մարթային անկեալ առ ոտսըն Տեա՛ռն. խընդրէին զնորոգումն եղբօրն: Բանի՛ւ բանն Ա՛ծ կենագործեաց ըզԼազարոս ի թաղմանէ՛. և եկեալ արտաքս անապականն:

Աձն: Պոռ ծաղիկ անթառամ տունմի սեռիս մարդկութեանն, և շառաւիղ օրհնութեան նախնւոյ ծնողին մեր բընութեանն, բարեխօսեա միածնին Աձածին մայր Բանին: Երկնաւոր աբքային եղեր տաճար ըստ երգողին, յանկարծակի փեսային ի յարագաստ բազմեալ քոյին, բարեխօսեա միածնին Աձածին մայր Բանին: Զօրք երկնից անմարմնոց իմանալեացըն զլուարձնոց, իջեալ յերկինից ի յերկիր սպասաւորել մեծ աբքային, բարեխօսեա միածնին Աձածին մայր Բանին:

Խչ: Ա՛յսօր նըշան յաղթող ելեւեալ ի յերկրի, պայծառացոյց ըզտիեզերս, զէ՛ն յաղթութե՛ն Տուր ըզխաչ քո Տէր, *անպրեցուցանել ըզմեզ ի պատրանաց թըշնամւոյն: Փայտ կենաց կանգնեալ ի մէջ տիեզերաց այս եւ անպաւէն ազգի մարդկան, սա՛ պահեսցէ ըզմեզ յամենայն վըտանգից մերոց, անպրեցուցանել: Փառք Հօր: Յաղթող զօրութեամբ խաչի քո պահեա՛ ըզմեզ Քո՛ն Աբի՛ն որ տա՛րածեցեր ըզձեռն քո ի նմա, եւ լուծե՛ր ըզկնիք գատապարտութեանն յանցանաց մերոց, անպրեցուցանել:

Ննջ: Ա՛յժմ և: Ի՛ հարկանել փողոյն հրեշտակապետին

մեծի· ի բանա՛լ գերեզմանացըն զարթիցեն մեռեալքն անապական մարմնով· զարդարին ընդ առաջ քո Տէր· զպատա՛ւելեալն ի քէզ· զՀոգիս ընկըճեցելոց մեր ընկա՛լ յանտրտո՛ւմ ի կեանսդ· որ օրհնին երգով ի հրեղէն զբաւորեանցն:

Սաղմոս ՃԻԹ· յայնի՛ս:

ԿՁ· Եղիցին ականջք քո ի լսել ձայն աղօթից իմոց:

ՓԽ· Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր· Տէր լսէր ձայնի իմում:

Եղիցին ականջք քո ի լսել ձայն աղօթից իմոց: Թէ զանօրէնութիս քննես Տէր· Տէր ո՞ կարէ կալ առաջի քո, զի ի քէն է քաւութիւն:

Վասն անուան քո համբերի Տէր· համբեր անձն իմ բանի քումմ· յուսացաւ անձն իմ ի Տէր: Ի պահէ առաւօտու մինչեւ երեկոյ, ի պահէ առաւօտու յուսացաւ Իսրայէլ ի Տէր:

Ի Տեառնէ է ողորմութիւն բազում, և ի նմանէ է փրկութի՛ւն, — և նա փրկեաց զԻ՛ւր յամենեցունց նո՛ր:

Ա՛ւետարան Յովհ: Եւ էր ումն հիւանդ: 157:

Մաղթ. Հոգւոյն հանգ: Քրիստ վե՛ հոգւ: Աղ· քո՛ն որդի:

Ե՛ ի պատանւոյ յեղեղեցեալն՝ ականին երփ· նորաստեղծեալ:

Զկնի՛ Քրիստ խնդրեսցուք: Կեցո յայնի՛ս: Աղ· քումմ ամենաղօր և հրաշալի յարութեդ:

Եւ ապա գնին ըստ սրբ խաչն Եւ ըստ եպատրոնն ի վերայ գրեալին: Եւ ըստ պարբ ասեալ եղանակին

Շաբաթն Բկ:

Վերինստոս յարեաւ ի մեռելոց: Ընդ արշալո՛ւսն առաւօտուն կանխեա՛ց կանանցն ի գերեզմանն ասելով· քո՛ յարեաւ ի մեռելոց: Եւ առ նոսա ասէր հրեշտակն զի՛ խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս· Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց: Փութացարո՛ւք ով

սուրբ կանայք եւ պա՞տմեցէք աշակերտացն ասելով· Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց։

Ապա Շաբաթն Ե։

Խաչի քո՛ երկիր պագանեմք, եւ զսո՛ւրբ յարութիւնդ փառաւորեմք։ 385։

Ե՛ այսքան՝ գան երկո՛ւ երկո՛ւ առ՛աջի խաչին, նախ փառանայ՛ն նո՛ւագելով, եւ ապա ժողովո՛ւրդն ձնրադրո՛ւելեաւք. եւ համբո՛ւրեն զսո՛ւրբ խաչն եւ զաւետարանն, եւ ըմպեանս ասելով· Քո՛ւ յարեաւ ի մեռելոց։ Զեզ եւ մեզ մեծ աւետիս։

Քրդ· Սը՛ խաչիւս։ Աղ· Պահպանեա։

Ցերեկոյին

Ի պատ՛ճառ ժամ՛ն ժողովո՛ւն է պատ՛ուական եկեղեցո՛ւյն, եւ ասեն ի ներ՛սաղմոս կո՛։

Վասն վայելչ օրհնութիւն ածո՛ ի Սիո՛ն, եւ քեզ տացին աղո՛թք Երուսաղէմ։

Լո՛ւր աղո՛թից իմոց, զի առ քեզ ամ՛ մարմին եկեսցէ։

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ մե՛ր, զամբարշտութիւնս մե՛ր դո՛ւ քաւեսցես։

Երանի՛ զոր ընտրեցեր եւ ընկալար, եւ բնակեսցեն ի գաւիթս քո՛։

Լցցո՛ւք մե՛ք ի բարութենէ տան քո՛, սուրբ է տաճար քո՛, սքանչելի արդարութեամբ։

Լո՛ւր մեզ ածո՛ փրկիչ մե՛ր, յոյս ամենայն ծագաց երկրի, եւ որ ի ծո՛վ հեռի։

Ո պատրաստէ զլերինս զօրութեամբ իւրով՝ զգեցեալ է զօրութիւն։

Ո խառնվեցուցանէ զմեծութիւն ծովու՛, եւ զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ։

Խռովեսցին հեթանոսք, եւ երկիցեն բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց։

Ցելս առաւօտու եւ ընդ երեկոյս զուարճասցին, հայեցար յերկիր, արբեցուցեր զնա, եւ բազում՛ արարեր զմեծութիւն նորա։

Գետն Ա՛ի լի եղեւ ջրո՛վք· պատրաստ արարեր զկերակո՛ւր նորա, զի այսպէս է պատրաստութիւն։

Զակօս նո՛ր արբեցուցեր, եւ բո՛ղմ արարեր զարմտիս նո՛ր։

Ի ցօղել նոցա զուարթ եղիցի բոյս նորա· օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութեան քոյ։

Դաշտք քո լցցին պարարտութեամբ· պարարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի։

Բլուրք ցնծութի՛ զգեցցին, եւ զգեցցին խոյք մաքեաց։

Հովիտք բազում՛ արասցեն ցորեան, աղաղակեսցեն եւ օրհնեսցեն։

Ընթերցուածս ի Գործոց առաքելոց։ Ա· 1։

Զբանն առաջին զոր արարի վե՛ռ ամ՛, ո՛ Թէոփիլէ, զոր սկսաւ Յի՛ս առնել եւ ուսուցանել՝ մինչեւ յօրն պատուիրելոյ առաքելոցն ի ձեռն Հոգւոյն սրբ՛, զորս ընտրեացն, եւ վերացաւ։ Որոց յանդիման կացոյց զինքն կենդանի յետ չարչարանացն իւրոց ի բազ՛մ արուեստս՝ յաւուրս քառասուն երեւել նոցա եւ ասել վասն արքայութեանն Աստուծոյ։ Եւ ի հաղորդել ընդ նոսա հացիւ՝ պատուէր տայր նո՛ց Երուսաղէմ մի՛ մեկնել, այլ սպասել աւետեացն Հօր՝ զոր լուարուք զնո՛ւ յինէն։ Զի Յովհաննէս մկրտեաց ի ջուր, այլ դուք մկրտիցիք ի Հոգին սո՛ւրբ՝ ոչ յետ բազում՛ հինչ աւուրցս այսոցիկ։ Եւ նոքա մատուցեալ հարցանէին զնա եւ ասէին· Տէր, եթէ ի ժամանակի՛ աստ յայսմիկ հաստուցանելոց իցես զարքայութիւնն Իսրայէլի։ Ասէ ցնո՛ւս, ոչ է ձեզ գիտել զժամն եւ զժամանակս, զոր Հայր եդ յիւրում իշխանութե՛ն, այլ առնիք զօրութի՛ ի հասանել Հոգւոյն սրբ՛ ի վե՛ր ձեր· եւ եղիջիք ինձ վկայք Երուսաղէմ եւ յամ՛ Հրէաստանի եւ ի Սամարիա, եւ մինչեւ ի ծագս երկրի։ 8։

Ալէլուիա· ալէլուիա· ալէլուիա։

Դո՛ւ յարուցեալ գթացիս ի վե՛ր Սիո՛ն, ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։

Ա–ԵՓՕՓԱՆ ԸՍՓ ՂՈՒԿԱՈՍ· ԻԴ· 13։

Յետ յարութեան Տեառն մերոյ Յի֊ի֊ քնի։

Եւ ահա երկուք ի նոցանէ երթային ի նմին աւուր ի գեղ մի, որ հեռի էր Յերուսաղէմ հարիւր և վաթսուն ասպարիսաւ· և էր անուն նո֊ Եմմաուս։ Եւ նոքա խօսէին ընդ միմեանս վն֊ ամ֊ անցիցն անցելոց։ Եւ եղև ընդ խօսելն նց֊ և ընդ վիճել, և ինքն իսկ Յի֊ մերձեցաւ և երթայր ընդ նոսա։ Եւ նց֊ աչք կալեալ էին առ ի չճանաչելոյ զնա։ Եւ ասէ ցնս֊· զի՞նչ են բանքդ֊ վասն որոյ վիճիքդ ընդ միմեանս մինչ դեռ գնայքդ, և տըրտմեալ էք։ Պատասխանի ետ մի ոմն ի նոցանէ՝ որում անուն էր Կղէովպաս, և ասէ ցնա· դո՞ւ միայն կաս Յերուսաղէմ, որ ոչ գիտացեր զինչ գործեցաւ ի նմա յաւուրսս յայսոսիկ։ Եւ ասէ ցնոսա· զի՞նչ։ Եւ նոքա ասեն· զՅի֊ Նազովրեցւոյ, որ եղեւ այր մարգարէ՝ հզօր արդեամբք և բանիւք առաջի Աւ֊ և ամ֊ ժողովրդեանն։ Ո՛ւր մատնեցին զնա քահանայապետքն և իշխանքն մեր ի դատաստան մահու, և հանին զնա ի խաչ։ Մեք ակն ունէաք՝ թէ նա է որ փրկելցն էր զԻսրայէլ· այլ և հանդերձ այսու ամիւ՝ այս երրորդ օր է՝ յորմէ հետէ այն գործեցաւ։ Այլ և կանայք ոմանք ի մէնջ զարմացուցին զմեզ, որք կանխեալ ընդ առաւօտս էրգան ի գերեզմանն, և ոչ գտին զմարմին նո֊· եկին և ասեն՝ թէ և տեսիլ եւս հրեշտակաց տեսին, որք ասէին զնմանէ թէ կենդանի է։ Եւ գնացին ոմանք ի մէնջ ի գերեզմանն, և գտին նոյնպէս որպէս կանայքն ասացին, բայց զնա ոչ տեսին։ Եւ նա ասէ ցնոսա· ո՛վ անմիտք և հեղգասիրտք ի հաւատալ ամենայնի զոր խօսեցան մարգարէքն։ Ո՞չ զնոյնս պարտ էր չարչարել քնի, և մտանել ի փառս իւր։ Եւ սկսեալ ի Մովսիսէ և յամ֊ մարգարէիցն՝ մեկնէր նց֊ որ ինչ յամ֊ գիրս գրեալ է զնմանէ։ Իբրեւ մերձեցան ի գեօղն յոր երթային, և նա պատճառէր հեռագոյն եւս ուրեք երթալ։ Եւ բռնադատեցին զնա և ասեն· առ մեզ գիր, զի ընդ երեկս է, և տարաժամեալ է օրս· և եմուտ գանել անդ ընդ նոսա։ Եւ եղեւ ի բազմել նորա ընդ նոսա, առեալ զհացն՝ օրհնեաց, եբեկ ևետ նց֊։ Եւ նց֊ բացան աչք, և ծանեան զնա· և նա եղեւ ի նոցանէ աներեւոյթ։ Եւ ասեն ցմիմեանս· ո՞չ իսկ և սիրտք մեր ճմլէին ի մեզ՝ մինչ խօսէին ընդ մեզ զճանապարհայն, և ո՛պ բանայր մեզ զգիրս։ Եւ յարուցեալ նոյնժամայն դարձան Յերէմ, և գտին ժողովեալ զմետասանսն և զորս ընդ նոսայն էին։ Եւ ասեն՝ թէ արդարեւ յարեաւ Տէր, և երեւեցաւ Սիմովնի։ Եւ նոքա պատմէին զայն որ զճանապարհայնն, և թէ զնմանէ ետ ծանօթս նց֊ ի բեկանել հացին։ 35։

Եւ ելանեն խօսէ֊ Եւ ասեփանաս, խնկով֊ Եւ մոռեցնօ֊ Եւ աղնայն ըստ֊ ի տ֊ր֊, ասելով

Շաբաթ Ա2։

Այսօր զամի՛կ մեր զԵնամ֊ Քրիստո՛ս֊, արասցո՛ւք տո՛ն ցընծութեամբ· նորոգեալքս ի հնութենէ մեղաց ասելո՛վ· Քրիստոս յարեաւ ի մե՛ռելոց։ Այսօր հրեշտակն լուսափայլ ի յերկնից իջեալ· զարհուրեցո՛յց ըզպահապանն· եւ նա կանանցըն քարոզէր ասելո՛վ· Քո՛ն յարեաւ ի մե՛ռելոց։ Այսօր նո՛ր Ե՛լ կոչեցեալք ի Քրիստո՛ս· ազատեա՛լք աշխարհ֊ամբ գառինն Աստուծոյ· պարեսցո՛ւք ընդ երկնայնոցն ասելո՛վ· Քրիստոս յարեաւ ի մե՛ռելոց։

Ա–ԵՓՕՓԱՆ ԸՍՓ ՅՈՎՀԱՆՈՍ· Ի· 1։

Վան յարութեան Տեառն մերոյ Յի֊ի֊ քնի։

Եւ ի միաշաբաթոջն Մարիամ Մագդաղենացի գայ առաւօտուն ընդ արշալոյս ի գերեզման անդր· և տեսանէ զվէմն բարձեալ ի դրաց գերեզմանին։ Ապա ընթանայ և գայ առ Սիմովն Պետրոս և առ միւս ա֊

չակերտն՝ զոր սիրէրն Յն, և ասէ ցնոսա· բարձին զՑերը ի գերեզմանէ անտի, և ոչ գիտեմ՝ ուր եդին զնա: Եւ պետրոս և միւս աշակերտն, և գային ի գերեզմանն: Ընթանային երկոքեան ի միասին· և միւս աշակերտն յառաջեաց ընթացաւ վաղագոյն քան զՊետրոս, և եկն նախ ի գերեզմանն: Եւ խոնարհեալ տեսանէ՝ զի կային անդ կտաւքն, բայց ի ներքս ոչ եմուտ: Եկն և Սիմովն Պետրոս՝ որ գայրն զկնի նր· և եմուտ ի գերեզմանն, և տեսանէ զկտաւսն՝ զի կային անդ· և վարշամակն որ էր ի գլուխ նր՝ ոչ ընդ այլ կտաւսն կայր, այլ ուրոյն ծալեալ ի մի կողմն: Յայնժամ եմուտ և միւս աշակերտն, որ եկեալն էր յառաջագոյն ի գերեզմանն, տեսս և հաւատաց· զի չէր եւս գիտէին զգիրս՝ թէ պարտ է նմա ի մեռելոց յառնել: Զոգան դարձեալ առ միմեանս աշակերտքն: Բայց Մարիամ կայր արտաքոյ գերեզմանին և լայր· և մինչդեռ լայր՝ խոնարհեցաւ ի գերեզմանն, և տեսանէ երկուս հրեշտակս ի սպիտակս, զի նստէին մի ի սնարից և մի յանոտից՝ ուր կայր մարմինն Յն: Եւ նոքա ասեն ցնա· կի՛ն դու՝ զի՞ լաս: Ասէ ցնոսա· զի բարձին զՏէրն իմ ի գերեզմանէ աստի, և ոչ գիտեմ՝ ուր եդին զնա: Զայս իբրեւ ասաց՝ դարձաւ ի թիկունս կոյս, և տեսանէ զՅն զի կայր· և ոչ գիտէր թէ Յն էցէ: Ասէ ցնա Յն· կի՛ն դու՝ զի՞ լաս, զո՞ խնդրես: Նմա այսպէս թուեցաւ՝ թէ պարտիզպանն էցէ· ասէ ցնա· տէ՛ր՝ եթէ դու բարձեր զնա՝ ասա ինձ ո՞ւր եդիր զնա, զի ես առից զնա: Ասէ ցնա Յիսուս: Մարիամ: Եւ նա դարձաւ, և ասէ ցնա եբրայեցերէն· Րաբունի, որ թարգմանի՝ վարդապետ: Ասէ ցնա Յիսուս, մի՛ մերձենար յիս, զի չեւ եւս ելեալ եմ առ Հայր իմ· այլ երթ դու առ եղբարսն իմ, և ասա՛ ցնոսա, ելանեմ ես առ Հայրն իմ և առ Հայր ձեր, և Աստուածն իմ և Աստուած ձեր: Գայ Մարիամ Մագդաղենացի, և պատմէ աշա-

կերտացն՝ եթէ տեսս նա զՏէր, և զայս ինչ ասաց ցնա: 18:

Ե՛ երկրաւ է գերեզմանս, և՛ ասէն հանգուցեալ Շաբաթ Ա՛Զ:

Ո՛ր անճառ տնօրէնութե՛ն ի փրկութե՛ն մարդկան խո՛նարհեցար Բա՛նդ Ա՛ստուած· * այսօր հանգա՛ւ և ըզմեր ըննջե՛ցեալսն ընդ սե՛բեր քո՛ ո՛ր միայնդ ես մարգահսկր: Ո՛ր անչարչարե՛լիդ մարմնո՛վ եկիր կամա՛ւ ի չարչարանս· եւ ի խաչի՛ն բեւեռեցա՛ր· հեղեր զարիւնդ ի փրկութի՛ւն· այսօր հանգա՛: Ո՛ր թաղմամբ երեքօրեայ ըզգբռնութի՛ւն մահո՛ւ լուծեր· եւ կոխեցեր զնշխարն մահո՛ւ· եւ վերածեր ըննջեցեա՛լն· այսօր հանգա՛: Ո՛ր հրաւիրեցեր յանմահութե՛ւն զաղգըս մարդկան անմահութե՛ց բաշխո՛ղ Քրիստոս աղաչանո՛ք Ա՛ստուածածնին· այսօր հանգա՛:

Սաղ· ճԻԹ: կՁ· Եղիցին: փԽ· ‖ Խորոց կար: 483:

Ա՛ԵՒՈՒՐԱՆ ԸՍՒ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ: Ե· 24:

Տէրն մեր Յն ՔՆ ասէ·

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ· զի որ զբանն իմ լսէ, և հաւատայ այնմ որ առաքեացն զիս, ընդունի զկեանն յաւիտենականս, և ի դատաստան ոչ մտանէ, այլ փոխեցաւ ի մահուանէ ի կեանս: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ· զի գայ ժամանակ, և արդէն իսկ է, յորժամ մեռեալք լսիցեն ձայնի Որդւոյն Ա՛Ի· և որք լսիցենն՝ կեցցեն: Զի ոպ Հայր ունի կեանս յանձին իւրում, նոյնպէս ետ և Որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում· և իշխանութիւն ետ նմա դատաստան առնել· և զի որդի մարդոյ է՝ ընդ այն զի զարմանայք· զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքին որ ի գերեզմանս կայցեն՝ լուիցեն ձայնի նր և եկեսցեն արտաքս· որոց բարիս գործեալ

ելից՝ ի յարուեթիւն կենաց, և որոց զչար արարեալ՝ ի յարուեթի դատաստանաց: ՈՉ կարեմ ես յանձնէ առնել և ոչ ինչ· այլ ոյզ լսեմ՝ դատիմ, և դատաստանն իմ արդար է· զի ոչ խնդրեմ զկամն իմ, այլ զկամն այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս: 30:

Շաբաթ Ա2:

Ա՛ր խաչն օգնական հաւատացելոց կանգնեցաւ ի յերկրի՛ յաղթող թըշնամւոյն· եկայք ժողովուրդք երկրըպագեսցուք: Ա՛րարի՛չն Ա՛ծ՝ բարձրացա՛ւ ի խաչին եւ զմեռեալսս մեղօք փայտի՛ն ճաշակմանէն· ի սմա՛ նո՛րոգեալ կենդանացոյց: Ի՛ միւսանգա՛մ գալստեան Աստուածո՛րդւոյն սո՛ւրբ խաչն երեւի՛ եւ լուսաւո՛րէ· զի նա՛ է յոյս հաւատացելոց:

Սաղմոս Դ: կց·՝Նշանեցաւ: փխ· ի կարդալ: տե՛ս 480:

Ա՛ետարան ըստ Յովհաննու՛: ժթ· 31:

Վասն խաչելութեան Տեառն մերոյ Յեսի Քրի՛ստոսի:

Իսկ Հրեայքն՝ քանզի ուրբաթ էր, զի մի անդէն ի խաչին ագանիցին մարմինքն մինչեւ ցշաբաթն, զի էր օր մեծ շաբաթուն այնորիկ· աղաչեցին զՊիղատոս՝ զի խորտակեսցեն զբարձս նոցա, և բարձցին: Եկին զինուորքն, և զառաջնոյն խորտակեցին զբարձս, նոյնպէս և զմիւսոյն՝ որ ընդ նմա ի խաչն եղեալ էր: Բայց իբրեւ եկին առ Յի և տեսին զի այն ինչ մեռեալ էր, ոչ խորտակեցին զբարձս նո՛ր· այլ մի ոմն ի զինուորացն տիգաւ խոցեաց զկողս նո՛ր· և վաղվաղակի եղ արիւն և ջուր: Եւ որ տեսեն՝ վկայեաց, և ճշմարիտ է վկայութի՛ն նո՛ր· և նա գիտէ թէ ճշմարիտ ասէ, զի և դուք հաւատասջիք: Այս եղեւ՝ զի լցցի գիրն, եթէ ոսկր նո՛ր մի փշրեսցի: Եւ դարձեալ միւս գիր ասէ, եթէ հայեսցին ի նա՝ յոր խոցեցինն: 37:

Եւ տրոպէ սաբկաւագն. Եւ եւս խաղաղ: Վե՛ի վերուստ· Եւ պեսոնտըքն ընդդատապան Եւ ղբրս կողջ պէսոբեի:

Եւ ի պատնէն յեկեղեցին՝ տրոպէ սաբկաւագն.

Եւ եւս խաղաղութե՛ն: Քն. Օրհնութի՛ւն և փառք: Եւ ապա ասէն խոնարհեցո՛ Եւ Ապրեցո՛:

Մեսեպէ Յոթնեան Ա2:

Տէր կարող և հզօր· Տէր կարող ի պատերազմի: Տեառն է երկիր լիս իւրով· աշխարհ և ամենայն բնակիչք նորա:

Քրող· Ասացուք· կամ փանյ:

Հաղթերչի Ա2:

Լո՛ղ լո՛ւսանա՛լ միաշաբաթիդն կանխեցի՛ն կա՛նայքն ի գերեզմանն, ի խընկել զանապակա՛ն մարմինն: Փառք Հօր: Եւ գտին ըզվէմն բարձեա՛լ ի դրա՛ց գերեզմանէն, եւ լուեա՛լ բարբառ ի հրեշտակէն· եթէ յարեա՛ւ Քրիստոս և խափանեա՛ց զդմա՛ն: Ա՛յժմ և միշտ: Եւ հանդի՛պեա՛լ քո՛ տէր առաքեալո՛ցն եւ տրեա՛լ ո՛ղջոյն կենդանարա՛ր· առաքեցէ՛ր զնոսա ի փրկութի՛ւն տիե՛զերաց:

Ասպէ սկիզբն սբա յաղթականն Տէրյերկնիցեբոյն. յոմեն օր Հաղթերչի ասա ի յայնէն մինչեւ ի Հաղթերչո՛ն:

Քրող· վասն խաղաղութե՛ն: Աղօ՛թ·. Հայր գթած:

Աբյակոն Սաղմոս ՃԽԵ:

Գո՛վեա՛ Երուսաղէ՛մ զՏէր:

Եւ օրհնեա՛ զԱստուա՛ծ քո Սիո՛ն:

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց· և օրհնեաց զորդիս քո ի քե՛զ:

Ո եդ զսահմանս քո ի խաղաղութի՛ւն· պարարտութի՛ւն ցորենոյ լցոյց զքե՛զ:

Ո առաքէ զբան իւր յերկիր· վազվա՛զ ընթանայ պատգամք նո՛ր:

Դնէ զձիւն որպէս զասր· և զմէգ ոչ փոշի ցանեաց:

Արկանէ զսառն ոչ պատառս· առաջի ցրտոյ նորա՞ ո՞ կարէ կեալ:

Առաքէ զբան իւր և հալէ զնոս· շնչեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք:

Ո պատմէ զբան իւր Յակովբայ· զարդարութիւն և զիւրաւունս Իսրայէլի:

Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց տէր· և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա:

Ա-Եզրաս ըստ Յովհաննու: Ի· 19:

Վասն յարութեան տեառն մերոյ Յսի քրի:

Եւ էր երեկոյ ի միաշաբաթիոջ աւուրն· և դրօք փակեալք՝ ուր էին աշակերտքն ժողովեալ վն ահին Հրէից, եկն Յս և եկաց ի միջի նոց, և ասէ ցնս· ողջոյն ընդ ձեզ: Իբրեւ զայս ասաց՝ եցոյց նոց զձեռս և զկողս իւր· և խնդացին աշակերտքն իբրեւ տեսին զՏէր: Ասէ ցնս դարձեալ· ողջոյն ընդ ձեզ, ոչ առաքեաց զիս Հայր իմ՝ և ես առաքեմ զձեզ: Եւ զայս իբրեւ ասաց՝ փչեաց ի նոսա և ասէ· առէք Հոգի սուրբ· եթէ ումք թողուցուք զմեղս՝ թողեալ լիցի նց· եթէ զուրուք ուրնիցիք՝ կալեալ լիցի: Իսկ Թովմաս մի յերկոտասանիցն՝ անուանեալ Երկուորեակ՝ ոչ էր ընդ նոսա յորժամ եկն Յս: Ասէին ցնա այլ աշակերտքն, եթէ տեսաք զՏէր: Եւ նա ասէ ցնոսա· եթէ ոչ տեսից ի ձեռս նր զնշան բեւեռացն, և արկից զմատունս իմ ի տեղիս բեւեռացն, և մխեցից զձեռս իմ ի կողս նր, ոչ հաւատամ: 25:

Քրդ· Խնդրեսցուք: կեցո՝ յայնի-: Աղ· Թագաւոր:

Ա· ԿՊԱՒԱԿԱՑԱՒՔ, Ա՛Ն·

Մեռելոց է

Ի ԳԻՇԵՐԻ

Օրհնո-ի-ն Ակ:

Ա՛ռաքեցաք ի Հօրէ Բա՛նդ Աստո՛ւած ի՛ փրկութի՛ աղգի՛ մարդկան· ծրհնե՛մք ըղքեզ սո՛ւրբ Ա՛ստո՛ւած: Ի՛ գերեզմա՛ն իջեր թագաւո՛ր անմա՛հ· եւ ի Հօրէ՛ ոչ մեկնեցաք· ծրհնե՛մք ըղքեզ սո՛ւրբ Ա՛ստո՛ւած: Ի՛ յերրո՛րդ աւո՛ւր յարեար ա՛ծապէս եւ ի յերկի՛նսըս համբարձա՛ր· փա՛՛ռք յա՛րութեան քո՛ Տէր· ծրհնե՛մք ըղքեզ սո՛ւրբ Ա՛ստո՛ւած:

Յարուցեա՛լ Տէրն ի գերեզմանէ՛ն միածի՛նն որպէս փայլակն եւ լո՛յս փառաց ծագեաց յաշխարհս· եւ երկի՛նք և երկի՛րըս ցրնծա՛յին: Սո՛ւրբ է յա՛րութիւն Ա՛ծորդւո՛յն· քա՛նզի դրո՛ւնք երկնից բացեա՛լ եղեն և հո՛տ անոյշ բո՛ւրեաց յաշխարհս· եւ լըցո՛յց զա՛րարա՛ծս ամենայն: Զօրք երկնից ի՛ջեա՛լ էին եւ բանակեա՛լ շուրջ ըզգերեզմանսն. եւ հոգեղէն բարբառո՛վք երգէին· Տէր օրհնեա՛լ է քո՛ յա՛րութիւնդ:

Ա՛քանչելի հրեշտակն տեառնն ցրնծութի՛ւն իջեա՛լ ի գերեզմանն հա՛րկանէ՛՛ր· փո՛ղ յա՛րութեանն՛ն տեառն: °Ի՛ հա՛րկանել փո՛ղոյն· պահապա՛նքըն զար-հո՛ւրեցան եւ եղե՛՛ն· ի յահէն ո՛րպէս մե՛ռեա՛լ: °Զայն եղե՛ւ ի հրե՛շտակէն· բա՛րբառ եղե՛ւ ուրախութեան՛ն Տէր յա՛րեա՛՛ւ· փառք յա՛րո՛ւթեանն՛ն տեառն: Դրո՛ջքըն փակկըլո՛վք երե՛ւեա՛լ ցն՛ աշակե՛րտացն եւ ա՛սէ՛՛ր· խաղաղո՛ւթի՛ւն ընդ ձեզ:

Հրաշա՛լի ըղյարութի՛ւն Ա՛ստուա՛ծորդւո՛յն· ա՛՛յսօր

տեսեալ առաքելոյն եւ բամբռնեալք հրեշտակացն. երգէին երգ նոր անլռելի ձայնիւ: Զայն ակնեղ գալոցին փողոյն. այսօր գոչէր աւետարանիչն մեզ տիք են աշխարհի. երգէին երգ նոր անլռելի ձայնիւ: Լոյս մեծ եւ ահաւոր. այսօր ծագեաց նոր եկեղեցւոյ յարուցեալ ի մեռելոց Քրիստոս. երգեսցուք երգ նոր անլռելի ձայնիւ:

*Երգեսցուք քեզ ընդ հրեշտակս յաղթական օրհներգութիւնս: Ո՛ր մանուածոյ քո մեռուցեր զմահ եւ յարութիւն պարգեւեցեր հոգանիւթ բընութիւն. երգեսցուք: Ո՛ր ցնցաւ մեզ ճանապարհ նորոգման եւ մաքրեցեր զաղտեղութիւն յանցանացըն զոր պատրեաց թշնամին. երգեսցուք:

Պանծացին կանայքն իւղաբերք ի գերեզմանն, եւ տեսին զյարութիւնըն Տեառն: Բացաւ դուռըն յարութեան գերեզմանին կընքելոյ. լոյս ծագեաց տիեզերաց:

Հոգ. Ո՛ր յերկնային զօրս անմարմնոցըն նախ հեղեր առատապէս Հոգիդ ճրշմարիտ. զծայինն եւ զգեցուցեր քո խնամոութիւդ. լինել փառաբանիչ սուրբ Երրորդութեանդ. *ընդ նոսին փառաւորեմք զերրեակ միութիւնդ: Ո՛ր զկերպարանն ածայինն ստեղծեալ Երրորդութեանդ խորհրդակցութիւն. զարդարեցեր փրկմամբ ընծայից քոց կենդանարար. եւ ընդ ծնեալսն առ ի նմանէ խօսեցար օրինօք եւ մարգարէիւք. ընդ նոսին: Ո՛ր յերկրորդի լինելոյնես յետ յարուցեր քոմ էակցին. մնաեալ ի վերնատունն դրօքըն փակելովք. ընծրհելով ըստ առաջնին փրկմանն ըզքեզ մեռանելոյն. առաքելոցն ասաց առեք Հոգի սուրբ. ընդ նոսին:

ՆԶ: Յորժամ յերկնից գոչէ փողն ազդեցուիր առնելով տիեզերաց ի դատաստան ահաւոր. այնմ աւուր

յահեղին *յիշեա Տէր զմեր եւ ըզմեր ընկերակիցեանն. եւ հանգոյնդ սուրբըս քո: Յորժամ ճառագայթք աճուրդեալդ փայլերն ի յարեւելից. եւ գիպրութիւնք հրաշիցըն բանին. այնմ աւուր յահեղին յիշեա Տէր զմեր եւ ըզմեր ընկերակիցեանն: Զարհուրեալ դողան արարածք ի ձայնէ սրովբէական փողոյն. յորժամ հարկանիցէ հրեշտակապետն եւ կոչէ ի դատաստան զամենայն որդւոց մարդկան. այնմ աւուր յահեղին յիշեա Տէր զմեր եւ ըզմեր:

Աղ: Ողանճառելի ըզլոյս աստուածդրութեանն տիւնօրինաբար կրեցեր ի քոմ յորովայնի Մարիամ մայր եւիւ կոյս. օրհնութեամբ ընդքեզ մեծացուցանեմք: Ի մանաւանդ լուսոյն զարհուրեցան դամք առաքելոցն. այլ ի քեզ բնավանդակ կրեցեր ընդՆ Աստուածդրութեանն Մարիամ մայր եւիւ կոյս. օրհնութեամբ ընդքեզ մեծացուցանեմք: Առաքելոցըն հովանացեալ ամպ լուսեղէն. գերազոյն քեզ Հոգւոյն սրբոյ. եւ զօրութիւն բարձրելոյն հովանաւորեալ սուրբ Աստուածածնին. օրհնութեամբ ընդքեզ մեծացուցանեմք:

Խզ: Ո՛ր ի սկզբանէ խմաստութեամբ հաստատեցեր զերկեղեցիդ Հօր խմաստութիւն. զոր նախանշակեալ տեսութեամբ նշանակեալ Մովսէս խորանաւն երկնահանդոյն ի Սինա լերին. լուսաւորելով փառաւքն Աստուծոյ: Ո՛ր զնոր վերնատուն անապական տնօրինութեանդ քոյ ի սրբոյ կուսէն. տլպատուորելով տապանակն ածային ուխտին կտակարանաց Բանիդ Աստուծոյ. փառաց անեղիդ տեղի հանդիստեան: Փառք Հօր: Ո՛ր ի կեանս վերադարձիր բնութեան դարձմամբ Յորդանան. օրինակեցեր. եւ ըզբընութիւն մահու եւ դժոխոց կործանմամբն երիքովի տապանակաւ խաչին հրա-

շագործեալ նոր Իսրայէլի· օրհնութիւն քեզ տէր երգեսցեն մանկունք:

Ալժմ և միշտ: Յարեաւ տէրն ի մեռելոց· հրեղէն զօրութեամբ հաստատեաց զհիմունս եկեղեցւոյ սըրբոյ:

Մաղմոս· փառք հրաշափառ յարութեան:

Ալէլ- Յոթ-ներն ակ: Ծափս հարէք ամենայն: 36:

ՅԱՒԱՒՕՏՈՒ

Հարց հանգիստեան ԱՋ:

Օ՛րհնեալ ես դու քո՛ր որ յարեաւդ ի մեռելոց ողջմանդ և կոխեցեր ըզմահ· տէ՛ր ա՛ըծ՝ հայրըն մերոց: Ո՛ր մահկանացուացս կեանքդ ես· զհոգիս նըն-ջեցեալոց մեր ընկալ· տէ՛ր ա՛ըծ՝ հայրըն մերոց: Զոր փոխեցեր յաշխարհն կենդանեաց հանգըստեան արժանաւորեա· տէ՛ր ա՛ըծ՝ հայրըն մերոց:

Գ· Ըղձեր օրհնե՛ցէք եւ բարձր արարէ՛ք ըղնա յաւի՛տեան: Փառք Հօր: Ե՛ցէք· Ո՛ր գալոյն ե զօրութ բամեամբ· ազգմանդ ձայնի կենագործէ ըղնըն-ջեցեալն· ըղձեր օրհնե՛ցէք եւ բարձր արարէ՛ք ըղնա յաւի՛տեան: Ալժմ և: Օրհնե՛սցէ: Ա՛ղաչեմք ըզքեզ բանիւբար· հանգո զհոգիս ծառայից քոց ընդ նըման քո· օրհնե՛սցուք եւ բարձր արասցո՛ւք զանուն քո յաւի՛տեան:

Մեծաց· ԱՋ: Յարուցելոյն ի մեռելոց բնակարան մայր եւ կեայ· որ ընդնըջեցեալսըն ալ՛ դամայ կենագործէ անապական· * ըզքեզ մեծացուցանեմք որ օրհնեալդ ես ի կանայս: Փառք Հօր: Ա՛րարողն երկնի և երկրի եղեր տաճար և առագաստ· որ ընդնըջեցեալսըն մեր հրեղէն նորոգէ· զքեզ: Ալժմ և միշտ: Կերակրողն տիեզերաց արբուցեր ըզքո՛ նը ըզկալճն· որ ընդնըջեցեալսըն մեր վերըստին նորոգէ· զքեզ:

Ողջ· ԱՋ: Ո՛ր ստեղծմանդ ըստ պատկերի քո՛ տէր պատուեցեր ըզմեզ· ընկալ եւ այժմ ընդնըջեցեալսն ի քեզ ա՛ղերձ հաւատով· ըստ մեծի՛ քոմ ո՛ղո՛րմութեան: Փառք Հօր: Ո՛ր ընորհո՛ք նը հոգւո՛յն լուսաւո՛րեցեր յիշատակի իւրեանց զհոգիս նո՛ ընկալ մարդասէր· ըստ մեծի՛ քոմ ո՛ղո՛րմութե՛ն: Ալժմ և: Ո՛ր հաղորդեցան մարմնոյ եւ արեան քո՛ տէր· հանգո զհոգիս նոցա ընդ սո՛ւրբըս քո փրկուտս Ա՛ստըւած· քանզի գի՛նք ե՛ր արեան քո՛ ե՛ն:

Տէրտէրի· ԱՋ: Վա՛ղ վայելէ Ա՛ծ օրհնո՛ւթի· որ յարո՛ւթի՛ւնդ ես ձայնիւ յաւի՛տենից ընընջեցեալոց· Թագաւո՛ր եւ իշխան վերօրհնեմք ըզքեզ: Փառք Հօր: Ի՛ միւսանգա՛մ գալըստեանըն քո փա՛ռաց թագա՛ւոր· ի՛ ձայն փողոյ նորոգին հոգիք ընընջեցեալոցն· և յա՛ռնեն ի մեռելոց անապական մարմնով: Ալժմ և միշտ: Վա՛ռն որոյ եւ մեք ըզքեզ աղաչեմք հայր երկնաւոր· գթասո՛ւրեա ընընջեցեալսըն մեր ի՛ վերի՛ն ըզդ քո Ե՛րուսաղէմ· ի ժողո՛վս անդրանկաց գրելոց ի յե՛րկի՛նս:

Ա-ա-. երէ Յոթ-ն· Զյարութի՛ն: Յարեաւ Ա՛ծ: 53:

Ա-ա-· Սաղմոս կդ: Քեզ վայելէ օրհնութի՛ն: 484:

Ա-եաւթան ըտ Ղ-կատ-: Ի՛դ· 1:

Վասն յարութեան տեառն մերոյ Յի՛սի քի՛սի:

Լսայց ի միաշաբաթուն վաղ քաջ ընդ առաւօտն եկին ի գերեզմանն· բերին զխունկան զոր պատրաստեցին· և այլ կանայք ընդ նո՛· և գտին զվէմն թաւալեցուցեալ ի գերեզմանէ անտի: Եւ մտեալ ի ներքս՝ ոչ գտին զմարմինն տեառն Յի՛սի: Եւ եղեւ ընդ հիանալն նո՛ վասն այնորիկ, և ահա արք երկու հասին առ նո՛ ի հանդերձս լուսաւորս: Եւ իբրեւ զահի հարան և խո-

նարհեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր, ասեն ցնոսա· զի՛ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս: Չէ աստ, այլ յարեաւ· յիշեցէք ո՞ւր խօսեցաւ ընդ ձեզ մինչ էին ի Գալիլեա, և ասէր թէ պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնել ի ձեռս մարդոց մեղաւորաց, և ի խաչ ելանել, և յերրորդ աւուր յառնել: Եւ յիշեցին զբանսն նո՛ր: Եւ դարձան պատմեցին զայս ամ՛ մետասանիցն և այլոցն ամենեցուն: Եւ էին Մարիամ Մագդաղենացի և Յովհաննա և Մարիամ Յակովբայ, և այլք ընդ նո՛ն որ պատմեցին զայս առաքելոցն: Եւ երեւեցան առաջի նո՛ր շաղփաղփուռի բանքն նո՛ր, և չհաւատային նո՛ր: Բայց Պետրոս յարուցեալ ընթացաւ ի գերեզմանն, և հայեցեալ տեսանէ զկտաւսն լո՛կ՝ զի կային· և գնաց՝ ընդ միտս զարմացեալ թէ զինչ եղեւ: 12:

Փրկ· Խնդրեսցուք: կեցո՛: Աղ· Քոմ ամենազօր:

Յայս չինանցս յոտ-օ-օտուն եւ յեբեկոչին կեցո՛ ասա Յայնէ: Եւ Աբուլեան ո՞ւ ասէ· Քայց է կի-ըսկէս ընորատեղծեալն ասա:

ՅԵՐԵԿՈՑԻՆ

Աւաջին սաղմոս կդ:

Փրկ վայելէ օրհնութիւն ածի ի Սիովն· և քեզ տացին աղօթք Յերուսաղէմ:

Լո՛ւր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամ՛ մարմին եկեսցէ:

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ մեր· զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես:

Երանի՛ զոր ընտրեցեր և ընկալար· և բնակեսցեն ի գաւիթս քո:

Լցցուք մեք ի բարութենէ տան քո· սուրբ է տաճար քո, սքանչելի արդարութեամբ:

Լո՛ւր մեզ Աստ՛ փրկիչ մեր· յոյս ամենայն ծագաց երկրի, և որ ի ծով հեռի:

Ո պատրաստէ զերկինս զօրութեամբ իւրով· զգեցեալ է զօրութիւն:

Ո խռովեցուցանէ զծածկութիւն ծովու· և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ:

Խռովեսցին հեթանոսք· և երկիցեն բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց:

Ցելս առաւօտու և ընդ երեկոյս զուարճասցին· հայեցար յերկիր, արբեցուցեր զնա, և բազում արարեր զծածկութիւն նորա:

Գետն Այ լի եղեւ ջրովք· պատրաստ արարեր զկերակուր նորա, զի այսպէս է պատրաստութիւն:

Զակօս նո՛ր արբեցուցեր, և բազում արարեր զարմտիս նորա:

Ի յօղել նոցա զուարթ եղիցի բոյս նորա· օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութեան քոյ:

Դաշտք քո լցցին պարարտութեամբ· պարարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի:

Բլուրք ցնծութի՛ զգեցցին· և զգեցցին խոյք մաքեաց: Հովիտք բազում արասցեն ցորեան, աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն:

Ա-կոպաթան ըստ Մատթէոսի: ԺԶ· 2:

Վա՛ն յարութե՛ն տեառն մերոյ Յի՛սի քնի:

Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն գան ի գերեզմանն ընդ արեւագալն, և ասէին ցմիմեանս· ո՞վ թաւալեցուսցէ մեզ զվէմն ի դրաց գերեզմանին: Եւ հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ էր զվէմն ի գերեզմանէն· քանզի էր մեծ յոյժ: Եւ մտեալ ի նեղքս ի գերեզմանն, տեսին երիտասարդ մի զի նստէր ընդ աջմէ կողմանն՝ զգեցեալ պատմուճան սպիտակ, և զարհուրեցան: Եւ նա ասէ ցնո՛ս· մի՛ երկնչիք· զՅի՛սի խնդրէք զնազովրեցի զխաչեալսն, յարեաւ՝ չէ աստ· ահաւադիկ տեղին՝ ուր եդին զնա: Այլ երթա՛յք ասացէք ցաշա-

կերտս նր և ցոփտրոս, եթէ ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ի գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա՝ ոպ ասացն ձեզ: Եւ իբրեւ լուան՝ եկին և փախեան ի գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին, և ոչ ումեք ինչ ասացին, զի երկնչէին: 8:

Յայս ըաքան ինչ ի նոր կի-րակին ըանցեալ ա-ռա-ր ա-ռա-օտո- ա-նեսթեանն՝ այր ա-ռա-ր երեկոյէ ա-ռաջին փոխ կոչէ. և ը-ա-ռա-ր ա-ռա-օտեան ա-նեսթեանն՝ ուրչիման կոչ-ո, որ ո-ղիղ ֆոյ: Եւ ը-ան-ն փոխ ըր-ս հեռ կոչ-ո:

Մեսեղէ Յոր-ընեան. ԱԿ:

Աթոռ քո Ա՛ծ, յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղութե՛ գաւազան արքայութե՛ քո:

Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի. և ասեմ զգործս իմ Թագաւորի:

Հաֆքարչի ԱԿ:

Ա՛ռաքե՛ցար ի Հօրէ Բա՛նդ Աստո՛ւած ի՛ փրկութե՛ ազգի՛ մարդկան օրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ Աստո՛ւած: Փառք Հօր: Ի՛ գերեզման իջեր Թագաւո՛ր անմա՛հ. եւ ի հո՛րէ ոչ մեկնեցար. օրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ Աստո՛ւած: Այժմ և: Ի յերրո՛րդ աւո՛ւր յարեար ա՛ծա-պէս եւ ի յերկի՛նս համբարձար. փա՛ռք յարութե՛ քո՛ Տէր. օրհնե՛մք ըզքե՛զ սո՛ւրբ Աստո՛ւած:

Աբչիման Սաղ. ՃԽԷ: Գովեա երուսաղէմ զՏ՚ր: 491:

Ա-եա. Ղո-կ. Բայց ի միաշաբաթուն: 497:

Քրշ. Խնդրեսցուք: կեցո՛: Ան. Թագաւոր խաղ:

Ա. ԿՊԿՊԵԱՔԱՊՊ, ՔՁ.

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհո-ընե-ն ԲՁ:

Ի՛ գերեզման քո կանխեցի՛ն կանայքն զի՛ւղս և զխո՛ւնկըս բերին. ի՛՛ պատի՛՛ Թաղման քո՛ զի՛ զմեղո՛ք ըզ-հոգացեալըս վերա՛ծեր ի կեանս: Փո՛խանա՛նակ ի՛՛ւղոյն զՀաւատս անբի՛ծս և զաղաչա՛նըս մեր ընդ ա՛ռաւօ-տեան կանանցն ընկա՛լ. որք զնզջո՛յն կենաց լսե՛ան և՝ե-այլ ունկամբն: Ե՛տ՛ւն ա՛՛ւետի՛ս առաքելոցն յարեաւ յարո՛ւցիչըն մեր ա՛՛ւերեա՛ց ըզդըժոխս. և զթշնամին կապեաց ի՛ յանկոյծ կապա՛նս:

Ե՛կի՛ն ի գերեզմանն առաւօտեան նո՛ր կանայքըն. յօծանել խո՛՛նկով զանապական մարմինն: Գոչո՛ւմըն հրեշտա՛կին քա՛՛ջալերի՛ր ըզնոսա՝ ասե՛լով. ըզնծացէ՛ք յարեաւ որպէս յառաջն ասաց: Լսեա՛՛լ ի հրեշտա-կէն զաւետի՛ս յարութեըն. պատմէի՛ն աշակերտացն եթէ՛ յարեաւ Քրիստոս:

Զայն ա՛՛ւետաւոր հրեշտակին ըզ՛՛ւարճացոյց զառաւ-օտեան կանայն. զ՛՛եղ պատմելով ըզյարութի՛՛ւն: Մի՛ յո՛ւսահատի՛ք տըրտմութե՛՛ այլ ըզնծացէ՛ք բերկրե՛-լով. խո՛՛նկադեաց՛ք ա՛՛ծոյնոյն և փա՛՛փաքողըք յարո՛ւ-թեան: Փո՛՛խանցարուք ի գալիլեա ա՛՛ւետարանեցէ՛ք աշակերտացն. եթէ՛ յարեաւ Քրիստոս և խո՛՛փանեաց ըզմի՛ն:

Ա՛՛յսօր զուարճացան տի՛՛եզերք ամենայն ճըշմարիտ յարութեա՛՛մբ Ա՛՛ծորդւոյն. քանզի զդըժո՛՛խս ա՛՛ւերեաց և գերեաց զարգելեալսն ինձ՛: Ա՛՛յսօր լուսափայլեա՛՛լ մեծապայծառ ծա՛՛գմամբ հրեշտակապետն ի վերայ վի-

մին. կանանցն աւետէր ասելով. զի խընդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս: Այսօր բերկրեցան կանայքն Եւաքեայ եւ ամենայն յարութիւն ունդրդուզին. զարձան յառաքեալսն ասելով յարեաւ Ա՛ծ՛:

Աքանչելի կանայքն ականերկիւղ եկին ի տեսանել զգերեզմանն. զի կատարեալ սէրըն մերժեաց զերկիւղն: Եկին ի խընկել զսքնեացն մարմինն եւ տեսին յարուցեալ ի գերեզմանէն. եւ վերըստին լցան ծագեաց յաշխարհս: Քարոզեաց հրեշտակն զյարութիւնըն Տեառն. և բացան գերեզմանք նըներ ջեցելոց. եւ յարութիւն Տեառն յաղթեաց մահու:

Պանխելով նը կանանցն ընդ առաւօտն ի գերեզմանն. եւ զահաւոր յարութենէ ըզձայն ի հրեշտակէն լըւեալ. եթէ յարեաւ Ա՛ծ՛: Թողեալ զսքնեացն երջանիկ և նը կանանցն. եւ խընդութիք ընթանային պատմել աշակերտացն. եթէ յարեաւ Ա՛ծ՛:

Հոգ· Նայն և նըման հօր և որդւոյ Հոգիդ անեղ և համագոյ. բըղխումըն հօր անքընաբար առող յորդւոյ անճառաբար. ի վերնատունն այսօր ի՛ջեր զհոգիդ շնորհաց քոց արբուցեր. ա՛րբո և մեզ ողընմութեամբ ի բաժակիդ խմաստութենէ: Ի՛ց ստեղծող արարածոց որ շըրջէիր ի վի՛ր ջրոյ. նայն և ի ջուրան աւազանին ի շնորհել մեզ քոմ էակցին. գըգուես սիրով աղանակերպ զմարդիկ ծնանիս ճաճակերպ. ա՛րբո և մեզ ողընմութեամբ ի բաժակիդ իմաստութենէ: Բարձուն վերնոյն իմանալեաց և ըստորինն այսը զգալեաց. որ մարգարէս տաս ի՛ հովուաց և առաքեալս ի՛ ձրկնորսաց. աւետաւոր ըզմաքսաւորս քաղող բանի՛ քոմ զհալածողս. ա՛րբո և մեզ ողընմութեամբ ի բաժակիդ իմաստութենէ:

Նոյ: Հրեշտակային ձայնիւն ծրհնեսցուք զամենասուրբ ղերրորդութիւնըն. փառաւորելով ըզհայր. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն: Եղբա՛ցիք Տեառն երգ նոր եկեղեցի՛ս սըրբեցելոց. քրիստոսի երկրըպագելով. որ վերակոչեաց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութիւն: Սըրբասաց ձայնիւն ծրհնեսցո՛ք. հոգեւորական հընչմամբ գովեսցուք. սուրբ ղհոգին փառաւորելով. որ վերահանգոյց զամենեսեան ի մահուանէ յանմահութի՛ւ:

Աբն: Ըղքե՛ղ կոյս և մայր և բնակարան ածայինն ներմարդութեանն. գոհաբանեմք և վերծրհնեմք զքեզ փրկող կենդանութեան ազգի մարդկան. * վասն որոյ ըղքեզ Ա՛ծածին և կոյս բարեբանեմք ընդմայր և զաղախին փրկչին մերոյ: Ծընո՛ւնդըն հօր և հինաւուրց. անժամանակն յաւիտենից. ժամանակաւ յորովայնի քումմ բնակեցաւ և ի հօրէ ո՛չ մեկնեցաւ. վերորոյ: Ծընեա՛լն ի քէն ի խաչ ելեալ. եւ ի յաթոռ փառաց ընդ հօր. անարգել ի մարդկանէ փառատրութի՛ւ էութի՛ւ երկրըպագեալ. վերորոյ: Ըղքե՛ղ ոչ միայն որդիք մարդկան այլ և վերինն զօրութի՛ւք. զաք անմարմնոց հոգեղինաց հրեղինաց զըւարթնոց եւ հրեշտակաց. գոհաբանեն և վերծրհնեն եւ փառաւորեն ըզմայր և զաղախին փրկչին մերոյ:

Խչ: Ո՛պա՛ւ ինեցաք ի խաչ քո արարի՛չ յաւիտենից. որ եռուր մեզ պահպան. յաղթող ընդդէմ թըշնամւոյն. աղաչեմք սովաւ փրկի՛չ պահպանեա՛ զանձինս մեր: Բարձրեալ թագաւո՛ր. որ վասըն մեր ելեր ի խաչ. և բարձեր սովաւ զյանցանս. նախնաստեղծին Ադամայ. աղաչեմք սովաւ փրկի՛չ պահպանեա՛ զանձինս մեր: Գլո՛ւխ նը՛ հաւատոյ. և փայտ կենաց մարդ-

կան յայտնեաւ. զոր տեսեալ այսոյն պըղծոյ. կործանեցաւ անկանգնելի. աղաչեմք սուրբ փըրկիչ պահպանեա զանձինըս մեր: Դողացաւ թըշնամին ընդ յայտնել սրբոյ խաչին. և ի յանէծ փառացն որա. կործանեցաւ յանդունդս երկրի. աղաչեմք սուրբ փըրկիչ պահպանեա զանձինըս մեր: փառք Հօր և: Երկինքք ցընծային և երկիրս ուրախանայր. քանզի փըրկիչ ցուցաւ սբ խաչն. և լուսատու տիեզերաց. աղաչեմք սուրբ փըրկիչ պահպանեա զանձինըս մեր:

Այժմ և միշտ: Զսքանչելի և զկրաշագործ ըզյարութիւնն քո՛ առաքելոցն ստուգապէս տեսեալ. ընդհանուր քարոզչին. եթէ յարեաւ Աստուած:

Մաղմ. փառք հրաշափառ յարութեան:

Ակտ. Յարեաւ Ած և ցրուե: 36:

Յ ԱՒ Ա Ւ Օ Տ Ո Ւ

Հատ. Ա2:

Պայծառացեր եկեղեցի Հիթանոսաց. յարութեամբ քո՛ր յարեաւն այսօր ի մեռելոց. պըսակեաց զքեզ խաչին իւրով. ած հարցըն մերոց: Ա՛յսօր ողբայ Լինքեան ընկերծանուճն իւր մահ. քանզի որ ԱԴամ մեռեալքն էին. կենդանացան յարութեամբ՝ քրիստոսի՛ Աստ հարցըն մերոց: Ա՛յսօր ցընծան մանկունք առագաստի. քանզի քո՛ յարուցեալ փարատեաց զսուգ եւ զտրտմութիւն՝ եւ լուսաւորեաց զաշխարհս. ած հարցըն մերոց:

Գ. Ի՛զՏեր օրհնեցէ՛ք բա՛րձր արարէք ըզնա յաւի՛տեան: փառք Հօր: Ա՛յս օր է զոր արար Տէր՝ եւկայք ցընծայցո՛ւք. տո՛նեցէ՛ք ո՛ւրախութիւն՝ մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ. բա՛րձր արարէք ըզնա յաւի՛տեան:

տեան: Այժմ և: Բարձրացո՛ւցէք ըզՏէր ած՛ մեր գո՛չէմ մարգարէին. երկըրպագո՛ւցէք պատուանդանի՛ ոտից նորա. որ ելա՛րձ ըզդատաւկնէք մահու ի ՚ի՛ջնոյ. բա՛րձր արարէք ըզնա յաւի՛տեան:

Մեծաց. Ա2: Ո՛ր զաւետիս հո՛գւոյն ի հրեղէն ի հրեշտակէն ընկալար ո՛ւրա՛խ լեր. բերկրեա՛լդ Տէր ընդ քի՛ղ Մարիամ ամէնօրհնեա՛լ: փառք Հօր: Ա՛ներկի՛ղըն Բանըն հաճեցա՛ւ առնուլ մարդեղութեամբն ըսկիզբն ի կուսէդ. քրիստո՛ս Ա՛ստո՛ւած թագաւորն յաւի՛տեանից: Այժմ և: Ա՛ղաչեմք ընդքե՛ղ ե՛ր Ա՛ծածին ա՛ռ քե բարեխօսեա՛ փըրկել ըզհոգո՛ւվրդս ի՛ր զո՛ր գընեաց պրեա՛մբն իւրով:

Ողբ. Ա2: Թո՛ւխնս իմ: Ո՛ղո՛՛րմեա ինձ Աստուա՛ծ: փառք Հօր: Լսեսցէ ա՛րա ինձ Տէր ըզձայն յարո՛ւթե՛, ա՛ւետաւո՛ր հրեշտակին ո՛ր քարոզեաց ըզյարո՛ւթի՛ն. ողո՛՛րմեա ինձ Աստուա՛ծ: Այժմ և: Ո՛ր յարեաւրդ ի մեռելոց քո՛ Աըճ՛, և մեզ կեա՛նս շնո՛րհեցեր. պարգեւատո՛ւ ամենեցո՛ւն. ողո՛՛րմեա ինձ Աստուա՛ծ:

Տէրէրէն. Ա2: փառա՛ք յարո՛ւե՛ քո Տէր: փառք Հօր: Պատրանո՛ք նախաստեղծին մերկացա՛ք ի լուսոյն. իւ՛ր յարուցի՛ր մարդեղացա՛ք ըզդեցա՛ք զանմահութի՛ն. փառա՛ք յարո՛ւթեան քո Տէր: Այժմ և: Խաբանո՛ք փայտի՛ն ճաշակեցա՛ք ըզմահ. իւ՛ր ի փայտի՛ն կենաց նո՛րոգեցա՛ք ամենեքեան. փառա՛ք յարո՛ւե՛ քո Տէր:

Ա՛ա՛ա՛. երգ Յարո՛ւի: Զյարուցեալն: 53:

Ա՛ա՛օրո՛ Սաղմո՛ս ե:

կց. Տէր ո՛ւմ ղինու՝ հաճուեցե՛ք քով պսակեցեր զմեզ:

փխ. Ի՛ետ հանից իմոց ո՛ւնկն դիր Տէր, և ի մի՛տ առ զաղաղակ իմ:

Նայեա՛ ի ձայն աղօթից իմոց, թագաւոր իմ և Աստուա՛ծ իմ: Ես զքեզ աղաչեմ տէր, ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում· ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց յանդիման լինել քեզ:

Ոչ թէ դու Աստուած կամիս զանօրէնութիւն, և ոչ բնակեն առ քեզ չարք, մի՛ անօրինք բնակեսցեն առաջի աչաց քոց:

Ատեցեր զայնոսիկ որ գործեն զանօրէնութիւն կորուսանես զամենեսեան որք խօսին սուտ:

Զայր արիւնահեղ և վնենգաւոր պիղծ առնես դու տէր· այլ ես ըստ բազում ողորմութե՛ քում մտից ի տունս քո· երկիր պագից ի տաճար սո՛ւրբ քո երկիւղիւ քո:

Տէր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութե՛ քում· վասն թշնամեացիմոց ուղի՛ղ արա առաջի՛ս զճանապարհս քո:

Զի ոչ գոյ ի բերանն նո՛ւ ճշմարտութիւն, և սիրտք նո՛ւ նանրեալք են:

Որպէս դերեզման բաց է կոկորդ նոցա· լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն:

Դատեա՛ զնո՛ւս Աստ՛ուած զի անկցին ի խորհրդոց իւրեանց· ըստ բազում ամբարշտութե՛ նոցա մերժեա՛ զնոսա, զի դառնացուցին զքե՛զ:

Ուրախ լինին ամենեքեան որ յուսացեալ են ի քե՛զ· յաւիտեան ցնծասցեն, և բնակեսցես դու ի նոսա:

Պարծեսցին ի քե՛զ սիրելիք անուան քո՛ւ· զի օրհնեսցես դու զարդարն· տէր ո՛վ զնո՛ւս հաճութե՛ քով պսակեցեր զմե՛զ:

Ա-ԵՊԱՐԱՆ ԸՍՊ ՂՈՒԿԱՈՍ: ԻԴ: 13:

Ցետ յարութե՛ Տեառն մերոյ Յեսի՛ Քրիստի:

Եւ ահա երկուք ի նոցանէ երթային ի նմին աւուր ի գեօղ մի, որ հեռի էր Երուսաղէմ հարիւր և վաթսուն ասպարիսաւ· և էր անուն նո՛ւ Եմմաուս: Եւ նոքա խօսէին ընդ միմեանս վասն ամենայն անցիցն անցելոց: Եւ եղե

ընդ խօսելն նո՛ւս և ընդ վիճել, և ինքն իսկ Յեսի՛ մերձեցաւ և երթայր ընդ նոսա: Եւ նո՛ւս աչք կալեալ էին առ ի չճանաչելոյ զնա: Եւ ասէ ցնո՛ւս· զի՞նչ են բանքդ՝ վասն որոյ վիճիքդ ընդ միմեանս մինչ դեռ գնայքդ, և տրտում եալ էք: Պատասխանի ետ մի ոմն ի նոցանէ՝ որում անուն էր Կղէովպաս, և ասէ ցնա· դո՞ւ միայն կաս Երուսաղէմ, որ ոչ գիտացեր զինչ գործեցաւ ի նմա այսուրբաս յայսոսիկ: Եւ ասէ ցնոսա· զի՞նչ: Եւ նոքա ասեն· զՅեսի՛ Նազովրեցւոյ, որ եղեւ այր մարգարէ՝ հզօր արդեամբք և բանիւք առաջի Աստ՛ուծոյ և ամենայն ժողովրդեանն: Ո՛ւր մատնեցին զնա քահանայապետքն և իշխանքն մեր ի դատաստան մահու, և հանին զնա ի խաչ: Մեք ակն ունէաք՝ թէ նա է որ փրկելոցն էր ի զՆորայէլ· այլ և հանդերձ այսու ամի՛ս՝ այս երրորդ օր է՝ յորմէ հետէ այն գործեցաւ: Այլ և կանայք ոմանք ի մէնջ զարմացուցին զմե՛զ, որք կանխեալ ընդ առաւօտս չոգան ի գերեզմանն, և ոչ գտին զմարմին նո՛ւ· եկին և ասեն՝ թէ և տեսիլ եւս հրեշտակաց տեսին, որք ասէին զնմանէ թէ կենդանի է: Եւ գնացին ոմանք ի մէնջ ի գերեզմանն, և գտին նոյնպէս որպէս կանայքն ասացին, բայց զնա ոչ տեսին: Եւ նա ասէ ցնոսա· ո՛վ անմիտք և հեղգասիրտք ի հաւատալ ամենայնի զոր խօսեցան մարգարէքն: Ո՞չ զնոյնս պարտ էր չարչարել քեզ, և մտանել ի փառս իւր: Եւ սկսեալ ի Մովսիսէ և յամենայն մարգարէիցն՝ մեկնէր նո՛ւս որ ինչ յամենայն գրեալ է զնմանէ: Իբրեւ մերձեցան ի գեօղն յոր երթային, և նա պատճառէր հեռագոյն եւս ուրեք երթալ: Եւ բռնադատեցին զնա և ասեն· առ մեզ ագիր, զի ընդ երեկս է, և տարաժամեալ է օրս· և եմուտ ագանել անդ ընդ նոսա: Եւ եղեւ ի բազմել նորա ընդ նոսա, առեալ զհացն՝ օրհնեաց, եբեկ ևետ նո՛ւս: Եւ նո՛ւս բացան աչք, և ծանեան զնա· և նա եղեւ ի նոցանէ անհերեւոյթ: Եւ ասեն ցմիմեանս· ո՞չ իսկ և սիրտք մեր

ճմլէին ի մէջ՝ մինչ խօսէրն ընդ մէջ զՃանապարհայն, և ոչ բանայր մէջ զիրս: Եւ յարուցեալ նոյնժամայն գարձան յԵ֊ֆեմ, և գտին ժողովեալ զԱետասանսն և զորս ընդ նոսայն էին: Եւ ասեն՝ Թէ արդարեւ յարեաւ Տէր, և երեւեցաւ Սիմովնի: Եւ նոքա պատմէին զայն որ զՃանապարհայնն, և Թէ զնաւրդ ետ ծանօթս նոՅ ի բեկանել Հացին: 35:

Քրդ· Խնդրեսցուք: կեցո՛: Աղ· քուա՛մ ամենաղօր:

Յ Ե Ր Ե Կ Ո Յ Ի Ն

Ա֊ոջին Սաղ· ե: կՅ· Տէր ոչ զինու: փխ· Ի֊անից: 505:

Ա֊եոտան Ղ֊կ: Բայց ի միաշաբաթուն: 497:

Մեսեղէ Յարո֊նեան Ր֊Ձ:

Տէր Թագաւորեաց, ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք:

Երեւեցան փայլատակունք նորա տիեզերաց. հաես և սասանեցաւ երկիր:

Համբարձի Ր֊Ձ:

Ի՛ գերեզման քո կանխեցի՛ն կանայքն զի՛ւղս և զխո՛ւնկս բերին. ի՛՞ պատի՛ւ Թաղման քո՛ զի՛ զմեղո՛ք ըզհողացեալըս վերծո՛ծեր ի կեա՛նս: փառք Հօր: փո՛խա՛նակ ի՛ւղին զՀաւատս անբիծս եւ զաղաչա՛նըս մեր ընդ ա՛ռաւօտեան կա՛նանցն ընկա՛լ. որք զնեղեցի՛ն կենաց լըսա՛՞ն ե՛՝ւայի ունկամբն: Այժմ և: Ե՛տուն ա՛՞ւետիս առաքելոցն յարեա՛ւ յարո՛ւցիչըն մեր աւերեա՛ց ըզդըժոխս. և՛ զթըչնամին կա՛պեաց ի՛՝ յա՛նկոյծ կապա՛նս:

Աբյակման Սաղմո՛ս ի:

Տէր ի զօրութե՛ քում ուրախ եղիցի Թագաւորն. ի փրկութե՛ քում ցնծասցէ յոյժ:

Զցանկութի՛ սրտի նո՛րետուր նմա. և զկամս շրթանց նո՛ր ոչ արգելեր ի նմանէ:

Թաման արարեր զնա յօրհնութի՛ քաղցրութե՛ քոյ· և եդիր ի գլուխ նո՛ր պսակ ի քարէ պատուականէ:

Կեանս խնդրեաց ի քէն· և ետուր նմա ընդ երկայն աւուրս՝ յաւիտեանս յաւիտենից:

Մեծ են փառք նորա ի փրկութե՛ քո՛մ· զփառս և զմեծվայելչութի՛ դիցես ի վերայ նո՛ր:

Տացես զնա յօրհնութի՛ յաւիտեանս յաւիտենից· ուրախ արասցես զնա յուրախութի՛ երեսաց քոց:

Թագաւոր յուսացաւ ի Տէր· և յողորմութի՛ Բարձրեայն նա մի՛ սասանեսցի:

Գտցի ձեռն քո ի վերայ Թշնամեաց քոց· և աչ քո գտցէ զա՛՞մ ատելիս քո:

Դիցես զնո՛ա հնոց հրոյ՝ ի ժամանակի երեսաց քոց:

Տէր բարկութեամբ իւրով խռովեցուսցէ զնո՛ա· և հուր կերիցէ զնո՛ա:

Պտուղ նո՛ր յերկրէ կորիցէ· և զաւակ նո՛ր յորդւոց ի մարդկանէ:

Խոտորեցան ի քէն չարութեամբ· խորհեցան խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել:

Արասցես զնո՛ա հալածեալս· ի ճնացուածս քո պատրաստեսցես զերեսս նոցա:

Բարձր լեր Տէր ի զօրութե՛ քո՛մ· օրհնեսցուք և սաղմոս ասասցուք զօրութե՛ քո՛մ:

Ա֊եո· Ղ֊կ· Եւ ահա երկուք ի նոցանէ: 506:

Քրդ՝ Խնդրեսցուք: կեցո՛: Աղ՛՞· Թագաւոր:

Ա. ՔԱՐԵՓԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, ԿԱ.

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օբհոռ-ին՝ Բկ։

ՎՐՈՒ յարո՞ւԹԵՆԸդ փառՔ վայելՀ երկի՛նամիրտ տէր։ Օ՛րՀնեա՛ զ Քո յարուԹի՛ւնդ Ա՛սպե՛ւած որ ըզմահ մահո՛ւ ծանուցեր քո՛յին կամա՛ւոր մահուամբդ. ՔՈ՛ յարո՞ւԹԵՆԸդ փառՔ վայելՀ երկի՛նամիրտ տէր։ Գո՛ՀՈւԹի ա՛Հեղ Հրեշտա՛կին ի վի՛մին որ Քարոզէր ա՛ռ ՈՐ կանայն յարեաւ տէրն ի՛ մեռելոց. ՔՈ՛ յարո՞ւԹԵՆԸդ փառՔ վայելՀ երկի՛նամիրտ տէր։

ՎՀրիստոս յարեաւ ի՛ մեռելոց։ Ը՛նդ արշալո՛ւսն առաւօտուն կա՛նԹեա՛ւ կանա՛նցն ի գերեզմանն ասՀ՛լո՛վ. ՔՈ՛ յարեաւ ի՛ մեռելոց։ Ե՛ւ առ նո՛ա ասէր Հրեշտակն զի՛ Իսը՛նդրէՔ ըզկենդանին ընդ մեռեա՛լս. Քրիստո՛ս յարեաւ ի՛ մեռելոց։ Փո՛ւԹացարո՛ւՔ ով սո՛ւրբ կանայՔ Ե՛ւ պա՛՞տմեցէՔ աշակե՛րտացն ասե՛լո՛վ. Քրիստո՛ս յարեաւ ի՛ մեռելոց։

Ա՛ռաւօտեա՛ն ո՛Ր կանայՔն Հա՛նդե՛՞րձ ի՛ւղո՛վՔ և խընկո՛վՔ եկի՛ն ի ո՛Ր գերեզմանն. Ե՛ւ ո՛՞ղբա՛լով խընդրէին զա՛նմա՛՞Հ փառաց Թագաւո՛րն։ Ա՛՛ե՛ւ ի ձայնէ Հրեշտակին զըւա՛՞րճացա՛ն տըրտմագո՛ւԹեացՔ. ա՛ռաւօտեա՛ն ո՛Ր կանայՔ զի՛՛ խընդրէՔ ըզկենդանին ընդ մեռեա՛լս. յա՛րեա՛՞ւ փառաց Թագաւո՛րն։ Ա՛՛ճասէր ո՛Ր կանայՔ փո՛ւԹա՛՞ցարո՛ւՔ Հետեւեա՛լ. պատմո՛ղ լինել պետրոսի՛ և ՅոՀ՛վՀաննու սի՛րե՛լոյ. յարեա՛՞ւ փառաց Թագաւո՛րն։

Պա՛նեսցի՛ն կանայՔն ընդ առաւօտն ի գերեզմանն Հանդե՛րձ խընկո՛վՔ. Բե՛րե՛լով զի՛ւղս անո՛ւշո՛ւնս. ի ՅօԹնո՛ւմն կենա՛րար մարմնոյ փըրկչին մե՛րոյ։ Ե՛ւ Հրեշտակն ըզօրո՛ւԹի՛՛ւ գո՛ւեղով ա՛՞ղաղակէր յարեաւ քրիստո՛ս։

Ը՛ղյա՛րուԹի՛՛ւ քո՛ւի ամե՛նեքեան օրՀնեսցո՛ւք զի՛ նա մի՛այն Ա՛ՀԹ փառա՛՞ւորեաՀ յա՛ւիտեա՛ն։ Ը՛ղՀառագա՛յԹ յարուԹի՛՛ւն տե՛սանե՛լով Հրեշտակին. նա՛ ըՀրանայր ի պա՛տմել ըզկե՛՞նսաբեր յարուԹի՛՛ւն։ Զա՛յն ա՛Ե՛ւ տեա՛ց լըսէին ա՛ռաՀո՛ւԹեա՛ն Ե՛ւ կանայքն. ի Հրեշտակէն դառնայի՛ն ուրա՛՞խուԹեամբ յա՛ռաքե՛լսն։

Ո՛՛ՀՈւԹի՛՛ւերակա՛ն խընդուԹե՛՞ցա՛ն ա՛ւետի՛՛ք. Երա՛նելի՛ կանանցն ո՛ւսեա՛լք ի Հրեշտա՛կէ՛՞ն. ա՛ՆերկրՈւղ խընդո՛ւԹի՛՛ւ և բերկրա՛լից ուրախո՛ւԹի՛՛ւ ընԹանայի՛՛ն պատմել աշա՛՞կերտա՛՞ցն ամ՛՛՛

բանց. լուսաւորեա՛ Տէ՛ր զհոգիս նընջեցեալցն ընդ նբ՛ս քո. եւ դասաւորեա՛ ի՛ յաւուրն այցելութե՛ն: Ի՛ տա՛ճարի՛ քում սըրբութե՛ն մատուցանե՛մք քեզ պաղատանս արտասուալից. պայծառացո՛ Տէ՛ր զհոգիս նընջեցեալցն ընդ նբ՛ս քո. եւ դասաւորեա՛ ի՛ յաւուրն այցելութե՛ն:

Աղն: Ա՛ի՛ն լուսոյ և ա՛մպ հովանի՛ն բ՛ն կոյս. ո՛ր ցօղեցեր ի մեզ ըզցօղն երկնայի՛ն. զբե՛զ բարեբանեմք ա՛՛ծածին կոյս: Ա՛նկիզ մորենի եւ սրո՛վբէ հողեղէն ն՛բ կոյս. քա՛նզի պըտո՛ւղըն կենաց ի քէն տըւաւ մեզ. զբե՛զ բարեբանեմք ա՛՛ծածին կոյս: Ա՛նի՛ծից լուծիչ և քաւի՛չ մեղաց ն՛բ կոյս. որ զանտանելին յէից ի գի՛րկս քո բառնե՛ր. զբե՛զ բարեբանեմք ա՛՛ստուածածին կոյս:

Խչ. Խաչը՛ն կենարար ո՛ր եղեւ մե՛զ վըրկութի՛ւն. սո՛վաւ ամե՛նեքեան ըզքե՛զ բա՛՛՛ր բանեմք: Ո՛ր ի՛ հո՛րէ լո՛սոյ լոյս ճա՛ռագայթեաց՛՛՛լ ի՛ յերկրի. եւ գա՛՛ազան զո՛րութեան հա՛՛աստա՛՛ցեալ. սո՛վաւ ամե՛՛նեքեան ըզքե՛զ բա՛՛՛ր բանեմք: փառք հո՛ր: Ո՛ր լըսա՛՛փայլ ծագմամբ հրաշափառա՛՛պէսը մե՛՛՛զ ցուցաւ. ի յո՛ղնութի՛ւն ընդգե՛՛՛մ թըշնամւո՛ն. սո՛վաւ ամե՛՛նեքեան ըզքե՛զ բա՛՛՛ր բանեմք:

Այ՛ժմ և միշտ: Ա՛յլ ի՛ բաց եդեալ ընդհ՛ակառն երկիւղի՛ն ըզկարծի՛ն. նախաժամանեցի՛ն ի պատիւ այնո՛րիկ. որ մա՛՛հուամբն երկո՛՛՛յ ըզմահ եւ անմահութի՛ւն պարգե՛՛ւեա՛՛՛ց ամ՛՛ղթի մա՛՛՛՛՛ր դրկա՛՛ն:

Մաղթանք. փառք հրաշափառ յարութե՛ն:

Ալելո՛ Յարո՛՛՛ւթիւն բկ: Հաճեցար Տէր ընդ: 37:

ՅԱՒԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց Ա՛ղ:

Օ՛րհնեա՛լ ե՛ս Տէ՛ր Ա՛ստ՛՛՛ուածդ հա՛՛՛յր՛՛՛ըդն մերոց: Ո՛ր բա՛՛՛ր՛՛՛ացա՛՛՛ր ի խա՛՛՛ղն վանն ա՛՛՛ղի մարդկա՛՛՛ն. ա՛՛՛առաքեա՛՛՛ զքո զո՛՛՛ղո՛՛՛րմութի՛՛՛ւդ ի պա՛՛՛շտօնեայս և յերկրպագո՛՛՛ւս. Ա՛՛՛ստ՛՛՛ուածդ հա՛՛՛յր՛՛՛ըդն մերոց: Ո՛ր զամենայնն յանձն առեր վասն մե՛՛՛ր բարե՛՛՛՛՛ր՛՛՛ար. խո՛՛՛նարհեա՛՛՛ յարա՛՛՛՛՛ր՛՛՛ածդ քո՛՛՛ յարութեամբդ քո՛՛՛. Ա՛՛՛ստ՛՛՛ուածդ հա՛՛՛յր՛՛՛ըդն մերոց:

Գ. Ը՛ղձէր օ՛րհնե՛՛՛ցէ՛՛՛ք բա՛՛՛ր՛՛՛ձր արարո՛՛՛ք ընդ՛՛՛ա յա՛՛՛՛՛ւ՛՛՛տեա՛՛՛ն: փառք հո՛՛՛ր: Ո՛ր յա՛՛՛նապակա՛՛՛ն յա՛՛՛ղո՛՛՛ղ ն՛՛՛ըստի՛՛՛ բարեբա՛՛՛նեա՛՛՛ն ի հրե՛՛՛շտա՛՛՛կաց. կա՛՛՛մաւո՛՛՛ր չարչարա՛՛՛նաց. համբե՛՛՛ր մա՛՛՛հու խա՛՛՛ղճ մարմնացեա՛՛՛լ բա՛՛՛նն. ա՛՛՛ն՛՛՛դադա՛՛՛ր օ՛՛՛րհնե՛՛՛ցէ՛՛՛ք և գո՛՛՛ովե՛՛՛ցէ՛՛՛ք բա՛՛՛ր՛՛՛ձր արարո՛՛՛ք ընդ՛՛՛ա յա՛՛՛՛՛ւ՛՛՛տեա՛՛՛ն: Ա՛յժմ և: Եւ իջեա՛՛՛լ ի գե՛՛՛՛՛ր՛՛՛եզմա՛՛՛ն ա՛՛՛նապակա՛՛՛ն մա՛՛՛՛՛ր՛՛՛մնո՛՛՛վ. զի՛՛՛ նորոգեսցէ՛՛՛ ըզհ՛՛՛ընո՛՛՛ւթի՛՛՛ւն մե՛՛՛ռո՛՛՛ւլո՛՛՛ւթեա՛՛՛ն մերոյ յա՛՛՛րո՛՛՛ւլո՛՛՛ւթեա՛՛՛մբն ի՛՛՛՛՛ր՛՛՛ով. ա՛՛՛նդա՛՛՛դա՛՛՛ր օ՛՛՛րհնե՛՛՛ցէ՛՛՛ք և գո՛՛՛ովե՛՛՛ցէ՛՛՛ք բա՛՛՛ր՛՛՛ձր արարո՛՛՛ք ընդ՛՛՛ա յա՛՛՛՛՛ւ՛՛՛տեա՛՛՛ն:

Մե՛՛՛ծ՛՛՛ա՛՛՛ց. Ա՛՛՛ղ: Մե՛՛՛ծացո՛՛՛ւցա՛՛՛նեմք ընդ՛՛՛քե՛՛՛զ ո՛՛՛ր ի հո՛՛՛ւսէ՛՛՛ն մա՛՛՛րմնա՛՛՛ցաւ ցո՛՛՛ւցա՛՛՛ր մե՛՛՛զ: փառք հո՛՛՛ր: Մե՛՛՛ծացո՛՛՛ւցա՛՛՛նեմք ընդ՛՛՛քե՛՛՛զ որ կո՛՛՛խեցեր ըզմա՛՛՛հ ա՛՛՛ստ՛՛՛ուա՛՛՛ծա՛՛՛՛՛ձ՛՛՛ի՛՛՛պէ՛՛՛ս և ընդ՛՛՛ծեր ըզկնի՛՛՛ք մա՛՛՛հու. ո՛՛՛ր ի խաչի՛՛՛ն բարձրացաւ կամա՛՛՛ւ հո՛՛՛ր: Այ՛՛՛ժմ և: Մե՛՛՛ծացո՛՛՛ւցա՛՛՛նեմք ընդ՛՛՛քե՛՛՛զ ո՛՛՛ր թաղեցաւ ի՛՛՛ նո՛՛՛ր ի՛՛՛ գե՛՛՛՛՛ր՛՛՛եզմա՛՛՛՛՛ձ՛՛՛ի՛՛՛նի՛՛՛. և յերրո՛՛՛րդ աւո՛՛՛ւր յարեաւ. ո՛՛՛ր ի յերկի՛՛՛նս համբարձաւ փա՛՛՛ռա՛՛՛ք հո՛՛՛ր:

Ողո՛՛՛ր. Ա՛՛՛ղ: Ա՛՛՛նճառելի՛՛՛ հո՛՛՛ր էա՛՛՛կից ի՛՛՛ խաչ ե՛՛՛լեր կամաւ հո՛՛՛ր. ո՛՛՛ղո՛՛՛րմեա՛՛՛ւ: փառք հո՛՛՛ր: Ա՛՛՛նմահութե՛՛՛ան տըւող քրի՛՛՛ստոս ի գե՛՛՛՛՛ր՛՛՛եզման ի՛՛՛ջեր ո՛՛՛ղ մարդ. ո՛՛՛ղո՛՛՛րմեա՛՛՛ւ: Այ՛՛՛ժմ և: ե՛՛՛ւ յերրո՛՛՛րդ աւո՛՛՛ւր յա՛՛՛րեաւ յո՛՛՛ւս յարո՛՛՛ւթեա՛՛՛ն ցո՛՛՛ւցար մե՛՛՛զ. ո՛՛՛ղո՛՛՛րմեա՛՛՛ւ:

Տէրէրէն· Ա2: Լ՚ինդ կանա՛յն իւղա՛բերան առ քե՛զ առաւօ՛տմ՚ըք կենդանի՛դ յաւիտենի՛ց քե՛ն ընկա՛լ՝ և ըզմերս· փո՛խանակ խը՛նկոցըն զօրհնա՛բանո՛ւթիւնս: փառք Հօր: փո՛խանա՛կ սո՛ւրբ աւե՛տաւո՛ր ղըւա՛րմնո՛յն գըթա՛ւո՛ւթի՛ քո մեզ Հանդի՛պեսցի յո՛ւսո՛վ դիտո՛ւթե՛ մը՛խիթարե՛լ ըզՀոգի՛ս եւ լո՛ւսաւո՛րե՛լ: Ա՛յժմ և: Լ՚ինդ նո՛ւի՛ն ա՛ւետաբա՛նո՛ւթի՛ք քա՛րո՛զե՛ց՝՝ սգո՛ւք· ըղքո՛՝՝ միա՛յնը զաքա՛նչե՛՝՝լընդ· ո՛ր յա՛րեա՛ւդ ի մե՛ռելոց ամե՛նաղո՛ր թագա՛ւո՛ր ա՛նմա՛հ:

Ա՛ա՛ա՛· երգ Յարո՛ւն· Բկ: Զյարու՛ի: Զյարուցեա՛լն: 53:

Ա՛ա՛ա՛· Սո՛ղ· ձ՛ախ: Գովե՛ա Եհ՛ի՛մ ղՏէր: Տե՛ւ ի՛ վայր:

Ա՛լէլուա՛ն ըսպ Ղո՛ւկասո՛ս: Ի՛Դ· 36:

Ցետ յարու՛թի՛ Տեառն մերոյ Յի՛սի՛ քի՛ն:

Ա՛՛ինչ գե՛ռ ղայն խօսէ՛ին, ի՛նքն իսկ Յի՛սո՛ւս եկաց ի մէ՛ջ նո՛ց, և ասէ ցնո՛ւն· խաղաղո՛ւթի՛ ընդ ձե՛զ· ես եմ, մի՛ երկնչի՛ք: Եւ զահի՛ հարեա՛լ երկնչէ՛ին. և համարէ՛ին ոգի՛ մի՛ նիչ տեսանե՛լ: Եւ ասէ ցնո՛ւն. ղի՛ խռովե՛ալ է՛ք, և ընդի՛ր խորհո՛ւրդք ելանե՛ն ի սիրտս ձե՛ր: Տեսէ՛ք զձե՛ռս իմ և զոտս, ղի՛ ես նայն եմ շօշափեցէ՛ք զիս և տեսէ՛ք· ղի՛ ոգի՛ մարմի՛ն և ոսկերս ո՛չ ունի՛, ո՛ւր զիս տեսանէ՛ք ղի՛ ունի՛մ: Եւ զայս ասացեա՛լ ետ նո՛ւց զձե՛ռս և զոտս: 40:

Քրդ· Խնդրեսցո՛ւք: կեցո՛: Աղ· Քո՛ւմ ամենաղո՛ր:

Ց Ե Ր Ե Կ Ո Ց Ի Ն

Ա՛ա՛ղէն Սո՛ղո՛ս ձ՛ախ:

Գո՛վե՛ա Երուսաղի՛մ ղՏէր:

Եւ օրհնեա՛ զԱստուա՛ծ քո Սիո՛ն:

Ձի՛ զըրացոյց զնի՛կս դրանց քո՛ց· և օրհնեաց զորդիս քո՛ ի՛ քե՛զ:

Ո՛ եդ զսահմանս քո՛ ի՛ խաղաղո՛ւթի՛· պարարտո՛ւթի՛ք ցորենով լցոյց զքե՛զ:

Ո՛ առաքե՛ ղբան իւր յերկի՛ր· վաղվա՛ղ ընթանա՛ն պատգամ՛ք նո՛ր:

Դնե՛ զձի՛ւն որպէս զաս՛ր· և զմէ՛գ ո՛ղ փո՛շի ցանեաց:

Արկանե՛ զսառն ո՛ղ պատառս· առաջի՛ ցրտոյ նորա ո՞ կարե՛ կեալ:

Առաքե՛ ղբան իւր և հալէ՛ զնո՛ւն· շնչեսցեն հո՛ղմ՛ք և գնասցեն ջուրք:

Ո՛ պատմե՛ ղբան իւր Յակովբա՛յ· զարդարութի՛ն և զնրաւունս Իսրայէլի՛:

Ո՛չ այսպէս արար եա՛մ ազգաց Տէ՛ր· և զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նոցա:

Ա՛լէլո՛ւ· Ղո՛ւկ: Եւ ահա երկու՛ք ի նոցանէ՛: 506:

Մե՛ծե՛ի Յարո՛ւնեան Բկ:

Ն՚երգեցէ՛ք Տեառն երգ նոր ամենայն երկի՛ր. ծառայեցէ՛ք Տեառն ուրախութեամ՛բ:

Մտէ՛ք առաջի՛ նորա ցնծութեամ՛բ. ծաներո՛ւք զի՛ նա է՛ Տէր Աստուա՛ծ մեր:

Հա՛ղբատեա՛ն Բկ:

Վա՛հ յարո՛՝՝ւթե՛՝՝ւդ փառո՛ք վայելէ՛ երկա՛յնամ՛իտ Տէ՛ր: փառք Հօր: Օ՛րհնեա՛ւ է՛ քո յարութի՛՝՝ւնդ Ա՛ստո՛՝՝ւած ո՛ր ըզմա՛հ մա՛հո՛ւ ծանուցեր քո՛յին կամա՛ւոր մա՛հուամ՛բդ· քո՛ր յարո՛՝՝ւթե՛՝՝ւդ փառո՛ք վայելէ՛ երկա՛յնամ՛իտ Տէ՛ր: Ա՛յժմ և միշտ: Գո՛՝՝ւմն ա՛հեղ հրեշտա՛կին ի վի՛մին ո՛ր քարոզէր ա՛ռ եբ կանա՛յն յա՛րեա՛ւ Տէրն ի՛ մեռելոց· քո՛ր յարո՛՝՝ւթեանը՛դ փառո՛ք վայելէ՛ երկա՛յնամ՛իտ Տէ՛ր:

Ընդա՛կ· Սո՛ղ· Ի՛Դ: Քեզ վայելէ՛ օրհնութի՛ւն: 484:

Ա՛լէլո՛ւ· Ղո՛ւկ: Մի՛նչդեռ ղայն խօսէ՛ին: 514:

Քրդ· Խնդրեսցո՛ւք: կեցո՛: Աղ· Թագաւո՛ր խաղաղ:

Ա. ՃԱՌԱՂԱՅԹԱԿԱՆ, ԳԼՈՒԽ.

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ
Օրհնութիւն գշ։

Լուսաբեր եւ սուրբ կանայքն ողբալո՛վ փութանային եկին ի գերեզմանն քո՝ Տէր. ի խնկել զանապական մարմինդ։ Բայց առաւօտուն հրեշտակին որ գոչէր առ երջանիկ կանայսն. զի խնդրէք ըզկենդանինն ընդ մեռեալս. քանզի յարեաւ Տէր եւ աւետեաց ըզդէմահոս։ Պատմեալ երանելի կանանցն զյարութի՛ն Տեառն աշակերտացն ուրախացեալք ընթանային պերոս և Յովհաննէս ի կենաստեղ գերեզմանն։

Այսօր յարութի՛ն քո՛ մօնեցէք հաւատացեալք. ի մի՛ * աստուած հայր ամենակալ։ Այսօր եւ կանայքն իւղաբերք աւետիս տալով առաքելոցն. օ՞րհնեն զաստուած։ Այսօր և հրեշտակք ի յերկինս հոգեւոր ընդեմդիմի երգով. օ՞րհնեն զաստուած։

Ի խաչանիշ փայտէն դընդրդեցան դը՞ժոխք. զօրութի՛ն սո՛ր հոգւոյն նորոգեցաւ երկիր. ո՛վ է սա որ խափանեաց ըզմահ։ Հրեշտակն աւետեր կուսին Մարիամու. սա է ի սկզբանէ բանն որ յառաջ քան զյաւիտեանս Որդին. սա է թագաւորն որ խափանեաց ըզմահ։ Յարեաւ յանուր երրորդի. վկա՛յք պատուեցան երկիր շարժեցաւ սասանեցան դըժոխք. սա է կենդանին յաւիտենից քրիստո՛ս։

* Փառաւորեմ՛ք քո՛ յարութի՛դ։ Ո՛ր յարեա՛ր դ ի մեռելոց յաւուր երրորդի քո՛ Ո՛րդի Այ. փառաւո։ Ո՛ր յայտնա՛ղ բարբառով յարութի՛ քո Տէր երկիր շարժեցաւ. վկա՛յք պատուեցան քո՛ Ո՛րդի Այ. փառաւո։

Ի ձայն ա՛հեղ յարութեան քո Տէր զարհուրեցան զկնուռնացըն դա՛ս՛աքն. յարփիսափա՛ղ հրեշտակին բ՛ջմա՛նն. եւ դո՛ղալո՛վ շարժեցաւ երկիր։ Ա՛ռաւօտեան՛ն նը կանանցըն դի՛տելով ըզվխմափո՛ր գերեզմանն. բերելո՛վ զնո՛ւռս անո՛յշս. ի յօծո՛ւմըն կենարար մարմնո՛յն. անպարագի՛ր էականութեան։ Եւ տեսեալ ըզքերո՛վքն վերանըստեալ ի վիմին. տարփողելո՛վ սըրբուհո՛յն. ասէ դարձի՛ր ողջոյն տո՛ւր փո՛ղո՛ցն. քանզի յարեաւ որ յառաջն ասաց։

Հրաշալի յարութիւնն ըզպահապանսըն զարհուրեցոյց. եւ հրեշտակն ի յերկնից իջեալ ի ձայն ա՛հեղ յո՛րութե՛ն ա՛ծորդւոյն. կանա՛նցն աւետէր յարեաւ Աստուած։ Ի ձայնէ հրեշտակին զըւարճացան տըրտմագեաց կանայքն. եւ դարձա՛ն խընդութե՛ն ետուն աւետիս առաքելոցն. եթէ յարեա՛ւ նախնապատմելին։

Հոգ. Ը՛րեգա՛կն արդարութեան քո ծագեա՛ զյաշխարհ հա՛լածեաց ընկնաւարն ա՛նգի՛տութե՛ն. եւ յետ մա՛հու եւ յարութե՛ն համբարձաւ ա՛ռ հայր յո՛րմէ ծագեաց. ո՛ր երկրըպագի՛ յերկնաւորաց և յերկրաւորաց ընդ հո՛ր եւ սո՛ւրբ հոգւոյն. * վասն որո՛յ և մե՛զ ե՛րկիր պագանե՛մք հո՛ր հոգւո՛վ եւ ճշմարտութե՛ամբ։ Ո՛ր փո՛խանա՛կ ծոցածի՛ն բանի՛ն ո՛ր ե՛ղ յերկինս. ա՛ռաքեցաւ աւետի՛քըն հո՛ր ի բարձանց հո՛գի՛ն ճշմարտութե՛ն. մըխիթարե՛լ զորս յԱդամայ տըրտմեցեալց եւ հրաւիրե՛լ զընտրեա՛լ դասս առաքելոցն. վ՛ն որո՛յ։ Ա՛յսօր տրտմակա՛ն և գիշերայի՛ն լուծա՛ն երկունք ծնո՛ղ դեան նախամո՛ր. քանզի զծընեալսըն մարմնով ի մահ եւ յաւիտեանական կո՛ր ընկստի՛ն ծնանի՛ հոգին յորո՛ւս լուսոյ հո՛ր երկնաւորի՛. վ՛ն որոյ և։

ՆՆԿ։ Ի՛ ձայն մեծի զօաւրութեանն եւ ի՛ նշոյլ փողոյն. ու՛ր հողմացեալ մարմինք մարդկան նորո՛ գին. *յայնմ ա՛ւուր յահեղին Յիշեա՛ տէ՛ր և լզմբր ըզնընկեցեալսն. եւ հանգո՛ ընդ սո՛ւրբսս քո՛։ Յո՛ր-ժամ նըշան տերունեան ճառագայթիւք փայլէ. և թագա՛ւորըդ թագա՛ւորաց փառո՛ք տե՛սանին. յայնմ ա՛ւուր։ Յո՛րժամ ատեան դատաստանին դնի՛. և դնպրո՛ւթիւնք հրաշեցին բանին. յայնմ ա՛ւուր։

ԱՃՆ։ Լ՛ոյս լու՛սոյ մայր և կենարար բանին բնա-կան։ ա՛՛՛րան. *քեզ երանիցեն ազգք եւ ազի՛նք ա-մենայն։ Ստեղծողին մայր և հրնո՛ւթեան կերպի նո-րո՛գող։ ա՛՛՛ղին. քեզ երան։ Լոյս ծագեցաւ ի քէն նըստեցողս ի խաւա՛ր։ ա՛՛՛ղի՛ն. քեզ երան։

ԽԿ։ Հրաշափառ տե՛սութիւն ի՛ կաթո՛ղիկէ եկե-ղեցւո՛յ տեսանի՛. գո՛րծարան մե՛ղու մեղուա՛մբ ա-րո՛ւիթ գո՛յ կենաց. եւ մահացո՛ւցիչ նախատեղծին մա-հուամբ գո՛յ շնորհո՛յ յարութե՛ն։ Պարգեւ գերագոյն պարգեւի այսո՛ր հաւատացելոց. եւ մահացո՛ւն ի՛ կե-նաց առնո՛ւ իւր զօրսս վերելեակս. եւ թռուցեալ վե-րագայի բընակի՛լ ի տեղւոյն սո՛ւրբութե՛ն։ Փառք Հօր։ Եւ կա՛յք ժողովո՛ւրդք ընդ հոգեղինացըն սպասաւո՛րես-ցո՛ւք. երկրըպագեսցո՛ւք ա՛ծային սո՛ւրբ նըշանիս. փա-ռաւո՛րեսցուք ընդհրաշագո՛ծ պարգեւաց տըւո՛ղն։

ԱՀԺ և։ Եկա՛յք լու՛սազգեացք յօրհնութիւն նոր օրհնեսցո՛ւք ըզՏէր. քանզի մարմինն որ ի մե՛նջն էառ ի հրեշտակաց երկրըպագութի՛ւն առնո՛։ ի սրովբէ՛ից և ի քրովբէից։

Մաղ։ Փառք հրաշափառ յարութեան։

Ակտ՝ Յովհաննէս. ԳՀ։ տէր թագաւորեաց։ 37։

ՅԱՒԱՒՕՏՈՒՆ

Հարց ԱՀ։

Ընդ երի՛ս մանկունսն օրհնաբանսըն. բարե՛ բանեմք ըզքե՛զ փա՛ռ. Ա՛ստըւա՛՛ծ հա՛րցըն մերոց։ Ո՛ր իջե՛ր ի յերկինից խոնարհմա՛բեամբ. եւ խաչի՛ համբերեալ փըրկեցեր ըզմե՛զ. Ա՛ստըւա՛՛ծ հա՛րցըն մերոց։ Թաղե-ցար ի նո՛ր ի գերեզմանի. եւ յարուցեալ նորոգեցեր ըզտիեզերս. Ա՛ստըւա՛՛ծ հա՛րցըն մերոց։

Գո՛ ընդ՝ Օրհնեցէ՛՛ք * բարձր ա՛րարէք ընդա՛ յաւի՛տեան։ Փառք Հօր։ Զթագաւո՛րն ահնմա՛հ և զա-տըւա՛ծ յաւիտե՛՛նից. ամենայն ժողո՛՛վուրդք բարե-բանեցո՛՛ւք. բարձր ա՛րար։ Ա՛յժմ և։ Ո՛ր մահուամբն ըզմա՛հ խափանեաց. եւ յարութեա՛՛մբ իւրով զյա-րութի՛ւն մեզ պարգեւեա՛՛ց. բարձր ա՛րա։

Սեղաց՝ ԱՀ։ Ո՛ր ըզհրեշտակին ըզձայնըն լըս-եա՛՛լ հնացեա՛լ բերկըրե՛՛ցար. * բարեխօսեա՛՛ վասըն մե՛՛ր. մեք օրհնաբանե՛՛մք զօրհնեա՛լդ ի կանայս։ Փառք Հօր։ Ո՛ր ըզհո՛ւրն Ա՛ստուա՛ծ յորովայնի քո՛՛մ կրեցեր անկի՛՛ղելի մո՛՛րն. բարեխօս։ Ա՛յժմ և միշտ։ Ո՛ր զանշօշափելին յերից ի գիրկս քո բարձա՛լ դի-ենցուցեր կամեցա՛՛սն. բարեխօս։

Ողբ՝ ԱՀ։ Ո՛ր խոնարհեցար ի յերկինից. և իջեր ի յերկիր մինչ՛՛ն որդի եւ բանդ ԱՀ՛՛ծ. ողորմեա՛՛ բանաւո՛ր հօտի։ Փառք Հօր։ Ո՛ր կանգնեցեր ըզխա՛՛չ քո ի մե՛՛ջ երկրի. եւ ելեա՛լ բարձրացար փըրկեցեր ըզտիեզերս. ողորմ։ Ա՛յժմ և միշտ։ Թաղեցար ի՛ նո՛ր ի՛ գերեզմանի. եւ յարուցեալ յերրո՛րդ աւո՛ր ի՛ յերկինս համբարձար. ողորմ։

Տէրէրն՝ ԱՀ։ Ո՛ր անճառ էութեամբ Հօր ես փա-ռակից հարըստրի՛լ մարմնո՛վ յանձն առեր վասըն մեր.

* մ՛շտընջենաւոր օրհնուէ՛ք ի հրե՛շտակաց օ՛րհնեա՛լ ես Տէր: փառք Հօր: Ո՛ր էա՛կդ ե՛ս ընդ Հօր եւ՛ նբ Հոգւո՛յն· խա՛չեցա՛ր և թա՛ղեցա՛ր կամա՛ւ Հո՛ր վասըն մե՛ր· մ՛շտընջե՛ն: Այժմ և: Ո՛ր միւսանգա՛մ գա՛լոց ես հա՛յրե՛նի փառո՛ք· շնո՛րհնե՛լո՛վ ա՛ծապէս յա՛րուէ՛ տիե՛զե՛րաց· ա՛՛մ արարա՛ծո՛ց յաւի՛տենի՛ց օ՛րհնեա՛լ ես Տէր:

Ա՛՛՛· երէ Յարո՛ւէ՛· Զյարուէ՛: Որ եկն ի բարձ: 53:

Ա՛՛՛օ՛՛՛ Սա՛ղմո՛՛ ՂԸ:

կՅ· Բա՛ձր արարէք զՏէր Աստ մեր. երկի՛ր պագէ՛ք պատուանդանի ոտից նորա, զի սո՛ւրբ է:

փխ· Տէր թագաւորեաց, բարկացան ժողովո՛ւրդք· որ նստի ի քերովբէս. սասանեցաւ երկիր:

Տէր ի Սիո՛ն մե՛ծ է. և բարձր է ի վե՛ր ա՛մ ժողովո՛ւրդոց:

Խոստովան եղիցուք անուան քո՛ւմ մե՛ծի, զի ա՛հաւոր և սո՛ւրբ է. և պատիւ թագաւորի զի՛ներաւո՛ւնս սիրէ՛:

Դու պատրաստեցեր ղո՛ւղղո՛ւթի՛ն. զի՛ներաւո՛ւնս և զարդարո՛ւթի՛ն Յակովբայ դու արարեր:

Բա՛ձր արարէք զՏէր Աստ մեր. երկի՛ր պագէ՛ք պատուանդանի ոտից նորա, զի սո՛ւրբ է:

Մովսէս և Ահարո՛ն երիցո՛ւնք նորա. Սամո՛ւէլ ընդ պա՛նոսիկ որ կարդան զանո՛ւն նո՛ր:

Կարդայի՛ն առ Տէր և նա լսէր նո՛ց. և ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա:

Պահէի՛ն զվկայութի՛ւնս նո՛ր, և զՀրամանս զոր ետ նո՛ց:

Տէր Աստուած մեր դու լսէի՛ր նոցա. Աստուած դու քաւի՛չ լի՛նէի՛ր. վրէժխնդի՛ր ի վերայ ա՛մ գործոց նո՛ց:

Բա՛ձր արարէք զՏէր Աստ մեր. երկի՛ր պագէ՛ք ի լեառն սո՛ւրբ նո՛ր, զի սո՛ւրբ է Տէր Աստ մե՛ր:

Ա՛՛եփրա՛՛ ընտ Մա՛՛ղ՛՛՛՛՛: Ե. 1:

Տէրն մեր Յն Քն

Եւ տեսեալ զժողովո՛ւրդսն՝ ել ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտքն նո՛ր· և բա-

ցեալ զբերան իւր ուսուցանէր զնո՛ւն, և ասէր: Երանի՛ աղքատաց հոգւո՛վ, զի նո՛ց է արքայութի՛ւն երկնից: Երանի՛ սգաւորաց, զի նոքա մխիթարեսցին: Երանի՛ հեզոց, զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր: Երանի՛ որ քաղցեալ և ծարաւի լի՛նեն արդարո՛ւթե՛ն, զի նոքա յագեսցին: Երանի՛ ողորմածաց, զի նոքա ողորմութի՛ւն գտցեն: Երանի՛ այնոցիկ որ սո՛ւրբ են սրտի՛ւք, զի նոքա զԱ՛ստ տեսցեն: Երանի՛ խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Ա՛ստ կոչեսցին: Երանի՛ որ հալածեալ լի՛նեն վա՛ր արդարո՛ւթե՛ն, զի նո՛ց է արքայութի՛ւն երկնից: Երանի՛ է ձե՛զ՝ յորժամ նախատիցեն զձե՛զ և հալածեսցեն, և ասիցեն զա՛մ բան չար զձե՛նո՛ւ սուտ վասն իմ: Ցնծացէ՛ք և ուրախ լերո՛ւք, զի վարձք ձեր բազո՛ւմ են յերկինս. զի այսպէս հալածեցի՛ն զմարգարէսն որ յառաջ քան զձե՛զ էին: 12:

Քրդ· Խնդրեսցո՛ւք: կեցո: Աղ· Քո՛ւմ ամենաղո՛ր:

Յ Ե Ր Ե Կ Ո Յ Ի Ն

Ա՛՛ջի՛ն Սաղ՛: կՅ· Բա՛ձր արա: փխ· Տէր թագաւ՛: 520:

Ա՛եփրա՛ն Ղ՛՛ւկա՛՛՛: Ի՛Գ· 36:

Յետ յարո՛ւթե՛ն Տեառն մերոյ Յն՝ի Քն՝ի:

Մինչ դեռ զայն խօսէին, ինքն իսկ Յն եկաց ի մէջ նո՛ց, և ասէ ցնո՛ն· խաղաղո՛ւթի՛ն ընդ ձե՛զ· ես եմ մի՛ երկնչի՛ք: Եւ զահի՛ հարեալ երկնչէի՛ն· և համարէին ոգի՛ տեսանել: Եւ ասէ ցնո՛ն· զի՛՛ խռովեա՛լ էք, և ընդէ՛ր խորհո՛ւրդք ելանեն ի սիրտս ձեր: Տեսէ՛ք զձեռս իմ և զոտս, զի ես նոյն եմ շօշափեցէ՛ք զիս և տեսէ՛ք· զի ոգի՛ մարմին և ոսկերս ոչ ո՛ւնի, ո՛ւր զիս տեսանէ՛ք զի ո՛ւնիմ: Եւ զայս ասացեալ՝ ետ ցո՛ց նո՛ց զձեռս և զոտս: 40:

Մեսեղի Յարո՛ւեան Գշ:

Նկա՛յք և տեսէ՛ք զգործս Աստուծոյ· որ արար զնշանս և զարուեստս ի վերայ երկրի:

Ան՛ձ մեր ապաւէն և զօրութի՛ւն, օգնական ի վերայ նեղութեանց, որք գտին զմե՛զ յոյժ:

ՀԱՄԲԱՅԻ ԳՉ:

Ի՛ղաբեր եւ սո՛ւրբ կանա՛յքն ո՛ղբալո՛վ փութա՛պէս եկին ի գերեզմա՛ն քո՛ տէր· ի խընկե՛լ զանապական մարմի՛նդ: Փառք Հօր: Բ՛արբա՛ռ աւետաւո՛ր հրե՛շտակի՛ն ո՛ր գոչե՛ր առ երջանի՛կ կանայսըն· զի՛ խընդրե՛ք ըզկենդանի՛ն ընդ մեռեալս· քա՛նզի յարեա՛ւ տէր եւ ա՛ւերեաց ըզդըժոխս: Այժմ և: Պատմեա՛լ երանելի կանանցն զյարութի՛ւն տեառն աշակերտացն· ուրախացեալք ընթա՛նային պետրոս և Յո՛վհաննէս ի կե՛նատուն գերեզմա՛նն:

ԱՐՅԱԿՈՒՆ Սաղմոս ԺԴ:

Տէր ո՞վ կացցէ ի խորանի քումմ· կամ ո՞վ բնակեսցէ ի լեառն սո՛ւրբ քո:

Որ գնայ անբիծ, գործէ զարդարութի՛ւն· խօսի զճշմարտութի՛ւն ի սրտի իւրում:

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով· և չար ընկերի իւրում ոչ արար:

Նախատինս ի մերձաւորաց ոչ առնու· արհամարհեալ է առաջի նո՛ւ չարագործ:

Զերկիւղածս տեառն փառաւորէ առնէ· որ երդնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ:

Զարծաթի իւր ի վարձու ոչ տայ· կաշառ ի վերայ իրաւանց ոչ առնու· որ զայս առնէ՝ նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան:

Ա՛ւետ· Մաթ: Եւ տեսեալ զժողովուրդսն: 520:

Քրէզ· Խնդրեսցուք: Կեցո: Ընդ· Թագաւոր:

Ա· ՊԱՐԱՍԿԱՒ, ՊԱՀ·

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութի՛ւն Գկ:

Յա՛րեաւ տէ՛ր ի գերեզմանէ՛ն: Ը՛նդ յառնե՛լ փըրկչին մեր՝ յ՝ երկիր շարժեցա՛ւ և վէմըք պատո՛ւեցան: Ճա՛ռագայթեա՛ լո՛յս ի վե՛րայ վիմա՛՛ն· զարհո՛ւրեցո՛յց ըզպահա՛պա՛՛նն· ա՛ռ դրա՛նըն գերեզմանէ՛ն:

Ո՛ճա՛ծայրն ը՛զգերեզմանաւըն բո՛ղբոեա՛՛լ դա՛սըք հրե՛շտակաց· տեսա՛նէրէն ը՛զտէրըն յա՛՛րո՛ւցեալ ի գերեզմանէ՛ն: Ա՛ծա՛սը՛ր կանա՛յքն ե՛կէ՛ն ի գերեզմա՛ն փը՛րկչի՛՛ն· ա՛նո՛յշ իւղո՛ք եւ խընկո՛ք· յօծանե՛՛լ զմարմինըն տէրո՛՛ւնական:

Լո՛ւսապայծա՛ռ հրեշտակն նը՛ստէ՛ր ի վէ՛ր՝ վի՛մի՛՛ն· աւետարանէ՛ր կանանցն· յարեա՛՛ւ՛՛ն՛՛ւ փը՛րկիչըն տիե՛զերաց:

Ը՛զդո՛ յարութիւնդ օ՛րհնե՛մ՛ք մարդասէր· *աղաղակելով տէ՛ր փառ՛ք քե՛զ· Զո՛ր օ՛րհնէ՛ն սերո՛վբէքն եւ գովե՛ն քե՛րովբէքն· աղաղակե՛ն: Ա՛նդադա՛ր բերա՛նով ա՛նհանգի՛ստ բա՛րբառո՛վ· աղաղակելով:

Ա՛ռեա՛լ եւ մեր զօրհնութիւնըս հրեշտակացն երգե՛՛մ՛ք ե՛՛ւ ասե՛մ՛ք փա՛՛ռք յարութի՛՛ւդ տէր: Ո՛ր խաչե՛ցար վասն մեր թա՛ղեցա՛՛՛ւ ե՛՛ւ յարեա՛՛ւ՛՛ր ա՛ղատեցե՛ր ի մեղա՛ց: Ա՛՛ւ Ա՛ւդ սո՛՛՛ւրբ ե՛՛ւ հըզո՛՛ւ՛՛ր ն՛ւ անմա՛հ թագաւո՛ր:

Տե՛սի՛լ փայլակնաձե՛ւ ըզ՛ւարթնոյն· ի վի՛մին հրե՛շտակ ա՛ռ իւր՛նկազդեաց կանա՛՛յն· փարատեցո՛յց ըզերկիւղալից տրտմութի՛՛ւն: Պահապանքըն պակուցեա՛լ ա՛հաբեկ լի՛նէին· եւ կանանցն աւետարանեա՛՛լ·

մահ մանկու յաղթեաց և ծանուցաւ մահ: Քարոզս առաքելով առ երջանիկ առաքելն, փութացարուք ի գալ[ք]ստ՝, եւ տեսանիցէք զկենագործն զքՓ:

Յանճառ փառաց խորհրդեցար, և ընդեցար ըզհաղէն բընութե՛ս, վերաւե՛ր զանկեալն ի գլխոմանէ յանմահական ի կեանս, * ըզքեզ օրհնե՛մք անապական բա՛նդ Ա՛ստղւած: Անպարտականդ մահու, դատապարտեալ ի վերայ խաչին, որ փոխանակ դառնութե՛ պըտղոյն արբուցեր մեզ ի տիգամոց կողդ ըզքեզ օրհ:

Հոգ· Ոչնչակըզբնաբար բընդխումն ի հօրէ և Որդւոյ զհոգին ճըշմարի՛տ, որ հընչմամբ ձայնի էջ ի վերնատունն այսօր նըմա՛ն սաստիկ հողմոյ· * զոր փառաւորեմք հոգեւոր երգով: Զհամագոյակիցըն հօր եւ Որդւոյ զբաշխողըն շնորհաց, որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զբանն ընտրութե՛ լեզուաց շնորհեաց սուրբ առաքելոցն, զոր փառաւ: Զաղբերն ի մանտուե՛ ըզկատարեալն անձնաւորութե՛, որ խօսեցաւ յօրէնս և ի մարգարէս և յաւետարանս, զոր փառ:

Ննջ· Փառք քեզ Աբե՛ փառաւորեալ յաւիտեան, որ կենարարդ ես մարմնո՛ց, եւ գոյացուցիչ հոգւոց մեր ընդունելոցդն: Որ բարձրացար ի խաչին վասն Ադամայ նորոգմանն, եւ իջանելով քո ի դըժո՛խս, աւար առեր ըզգերեալս: Ըզգե՛նս արեան քո յիշեա կենագործող աշխարհի, եւ հանգըստեան արժանաւորեա՛, յերուսաղէմդն վերին:

Աշն: Ա՛ստուածածին խորան լուսոյ անվայրապակ արփւոյն կենաց, որ եղե՛ր արեւել[ք] արեգականն արդարութե՛, եւ ընծտելոցս ի խաւարի լոյս ծագեցեր· * վասն որոյ ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծա-

ցուցանեմք: Ա՛նապական տաճար եւ մորենի անկից՝ղե՛լ, որ զանշէ՛ջ հուր աստուածութե՛ն ի քեզ տարեալ կրեցեր· որով բընութե՛ս կիզեալ շէջաւ կրից բոց· վասն որոյ: Կենդանի տապանակ կտակարանաց նորոյ ուխտիս· որով ե՛լք յերկիր աւետեաց հորդեալ· հոգւով ի քեզ տպաւորեալ բանին· վասն որոյ:

Խչ: Ո՛վ քառաթեւ լուսածին գերապանծ նիշ կառուցող կենացն ամենի՛ց· միշտ բազկատարած առ քեզ է՛ն: Քառակուսի աղանց հնվանի և պահապա՛ն ի լերս և ի մուտս· փըրկութե՛ ի յայսո՛ց եւ պարծող ամրութեան: Փառք Հօր: Դրո՛շմ ըզգայութեան եւ կնի՛ք ի դէմս ամենից· դո՛ւ եւ յաստուածայինսըն կատարին խորհո՛ւրդ· յորմէ արեգակնայի՛ն փայլեն ճառագայթք:

Այժմ և: Առաքեցար ի դըժոխս· ցուցանելով ըզզօրութե՛ աստուածութե՛դ· ջախեցեր ըզգլխով խարդախողին խափանեցեր ըզզօրութե՛ մահու· ըզքեզ օրհնե՛մք անապականը բա՛նդ Ա՛ստղւած:

Մաղթ· Փառք հրաշափառ յարութե՛:

Ակեր· Յայտնեցեալ գիւ: Օրհնեցէք մանկունք: 37:

ՅԱՒԱՒՕՏՈՒՆ

Հատ ԱՁ:

Լսյսդ որ ի հրեղէն յարթռո բարձրացեալ հանդիսիս· երկնաբընբեան ձայնիւ ի դասուց հոգեղինաց օրհնաբանեալ· Ա՛ստղւած հայրըն մերոյ: Պատկերակից եղեր հոգեղէն բընութե՛ս· մարդասիրապէս գլխացար· կուսական ծնընդեամդ աղատեցեր ըզմեզ· Ա՛ստղւած հայրըն մերոյ: Քանզի միոյն յանցանօք ամենեքեան մեռաք· այլ ի խաչելըն քո քե ամենեքեան նորոգեցաք ի փառս· Ա՛ստղւած հայրըն մերոյ:

Գ· Լ՚ՂՏԵՐ· * օրհնեցէք և բա՛ր՚ձր արա՛րէ՛ք ընդա յա՛ւիտեան: փառք Հօր: Ո՚ր բա՛ղմեալ հանդչի՛ յան- արուե՛ստ ի յաթոռ· ընդմէ խաչի՛ ի յանձն էառ վա՛նն ազգի մա՛րդկան· օրհնեցէ՛ք: Այժմ և միշտ: Եւ ի կո՛ղմ՚հա արեա՛ն աղբե՛րէն նո՛րոգեցան ա՛րարածք և ա՛նմահացա՛ն· օրհնեցէ՛ք և:

Մե՛ծաց· Ա՛: Լ՚ՂՔԵՂ ե՛րեւեա՛լ դո՛ւն ա՛ն՚վհիւ- լի՛ւք մարգա՛րէից· ընդ որ ո՛չ ոք էանց եթէ ո՛չ Ա՛Ծ մի՛այն Ա՛Ծածի՛ն կոյս· օ՛րհնութի՛՛ մե՛ծացու՛ցանեմք: փառք Հօր: Ը՚ղքեղ ո՛ր ի՛՛մարե՛ւոյն ա՛ռ Մո՛վսիսի՛՛ մար- գա՛րէից· ընդնե՛ր խորհուրդ կո՛ւսի՛ յայտնե՛՛ցեր մա՛րդ- կա՛ն ա՛զգի· օ՛րհնութի՛՛ մե՛ծացու՛ցանեմք: Այժմ և: Ը՚ղքեղ ո՛ր ի Հօրի՛՛ ա՛նժամա՛՛նակապէս ե՛՛ւ ի մօրէ՛ անթարգմանա՛բար· ի՛ ժամանակի՛ ծնընդեան ի բոլո- րից՛ վերկո՛ւթե՛ յայտնե՛՛ցար Ո՛րդի Բա՛նձրելոյն· օրհ- նութի՛՛ մե՛ծացու՛ցանեմք:

Ողբ՛· Ա՛: Ա՛նընկի՛զելն Բա՛նդ ա՛նբաժանելի ծը- նո՛ւնդ Հօր· ո՛ր վասն մե՛ր մարմնացար ի՛ կուսէն· ըղ- մահ խաչի՛ ի յանձն ա՛ւեր եւ թաղե՛ցար յերկրի՛: փառք Հօր: Ա՛յսօր զանմա՛հ և զանա՛պական մա՛րմինըն Տեառն· կա՛նայք ո՛ղ՚ մեռեա՛լ խընկել խընդրեին· ա՛յլ հրեշտա՛կին ձա՛յնեաւ ասէր· զի խը՛նդրէ՛ք ըզկենդա- նի՛ն ընդ մեռեալս: Այժմ և: Նա՛ ըզթըշնամին կա՛- պեաց եւ ըզդըժո՛խս ա՛ւերեաց· յարո՛ւցեա՛լ ի մեռելոց փա՛ Ա՛ՐԴ· պարգեւէ՛ ազգի՛ մարդկա՛ն զմե՛ծ զո՛ղը- մո՛ւթիւն:

Տէ՛ր՚էլի՛ն· Ա՛: Ա՛ոսկալի՛ տե՛սիլ հրեշտա՛կին· ի փա- ռա՛ւոր քո՛ գե՛րեզմանին· ընդպա՛հապա՛նըն զա՛րհո՛ւ- րեցոյց: Ի՛մանալի՛ն մա՛րմնական ձայնի՛ւ· բա՛րբառէր ա՛ռ նը՛ կանայսն· փա՛րատեցոյց զսո՛ւգ եւ զտրտմո՛ւ- թի՛ւն:

Ո՛վ կանա՛յք ըղգա՛ստ ա՛՛ծասէրք· զա՛մենեցու՛ն ըղլոյսն եւ ղյարուե՛թի՛· ընդ մեռեա՛լըս զի՛ խընդրէ՛ք:

Փա՛յլակնաձեւ հրեշտակին ի՛՛ջեա՛լ յերկինից զա՛րհո՛ւ- րեցոյց ըղպահապանսն· եւ սո՛ւրբ կանա՛յսըն խընդո՛ւ- թեա՛մբ լըցո՛ւցին: փառք Հօր: Ա՛՛ծասէր կա՛նայք ցըն- ծացէ՛ք այսօր յարեա՛ւ քո՛ ի մեռելոց· եւ լո՛ւս մե՛ծ ա՛շ- խարհի՛ ծագեա՛ց: Այժմ և: Ա՛ւետիս լըսեա՛լ ի նը՛ հրեշտակէն ընթանալի՛ն առ ա՛շակերտսըն· պատմե- լո՛վ նոցա զյարո՛ւթի՛՛նըն Տեառն:

Ա՛՛ա՛՛· Երէ՛ Յ՛՛ր՛՛Ի՛: Զյարուե՛թի՛: Որ եւն ի բարձ: 53:

Ա՛՛ա՛՛օ՛՛ր՛՛ Սո՛ղո՛՛ Ղէ՛:

ԿՁ· Տեսին ա՛մ ծագք երկրի զփրկութի՛՛ ԱՅ մերոյ:

ՓԽ· Օրհնեցէ՛ք զՏէր յօրհնութի՛՛ նո՛ր, զի սքանչե- լիս արար:

Փրկեաց նմա աջ իւր, և բազո՛ւկ սո՛՛ իւր:

Եցոյց Տէր զփրկութի՛՛ իւր· առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութի՛՛ իւր:

Յիշեաց ողորմութեամբ իւրով զՅակովբ· ճշմարտու- թեամբ իւրով զտունն Իսրայելի· և տեսին ա՛մ ծագք երկրի զփրկութի՛՛ ԱՅ մերոյ:

Աղաղակեցէ՛ք առ Տէր ա՛մ երկիր· օրհնեցէ՛ք, ցնծա- ցէ՛ք և սաղմո՛ս ասացէ՛ք:

Սաղմո՛ս ասացէ՛ք ԱՅ մերոյ օրհնութեամբ· օրհնու- թեամբ և ի ձայն սաղմոսաց:

Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ· օրհնութեամբ, ցնծութի՛՛ և ի ձայն եղջեր փողոյ աղաղակեցէ՛ք առաջի թագաւորին Տեառն:

Խռովեսցի ծով լըիւ իւրով· տիեզերք և ա՛մ բնա- կիչք նո՛ւ· և գետք ծափս հարցեն ի միասին ձեռամբ:

Լերինք ցնծասցեն առաջի Տեառն· զի գայ և հասեալ է Տէր ի դատել զերկիր:

Գատի զաշխարհս արդարութիւ, և զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ:

Ա–ԼԹՕԲԱՆ ԸՍՓ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ: ԻԱ· 1:

Յետ յարութեան Տեառն մերոյ Յնի Քնի:

Յետ այսորիկ դարձեալ յայտնեաց զանձն իւր Յն աշակերտացն իւրոց առ ծովեզերըն Տիբերեայ· և յայտնեաց այսպէս: Էին ի միասին Սիմովն Պետրոս և Թովմաս անուանեալն Երկուորեակ և Նաթանայէլ՝ որ ի Կանայ Գալիլեացւոց, և որդիքն Զեբեդեայ, և այլք յաշակերտաց անտի երկու: Ասէ ցնն Սիմովն Պետրոս· երթամ ձուկն որսալ: Ասեն ցնա· գամք և մեք ընդ քեզ· գնացին և մտին ի նաւ, և յայնմ գիշերի կալան և ոչ լինէ: Իբրեւ այգ եղեւ՝ կայր Յն յեզր ծովուն, բայց ոչ ծանեան աշակերտքն թէ Յն էր: Ասէ ցնն Յն· մանկունք, մի թէ ունիք լինչ ուտելոյ: Պատասխանի ետուն և ասեն ցնա· ոչ: Ասէ ցնն· արկէք յաջակողմն նաւին զուռկանդ, և գտանիցէք: Արկին, և ոչ կարէին ձգել ի բազմութենէ անտի ձկանցն: Ասէ աշակերտն այն զոր սիրէրն Յն՝ ցՊետրոս· Տէր է այն: Սիմոն Պետրոս իբրեւ լուաւ թէ Տէր է, արկաւ զևրեւ զսփածանելին՝ քանզի մերկ էր, և ընկէց զինքն ի ծովն: Եւ այլ աշակերտքն նաւաւն իսկ գային, քանզի չէին հեռի ի ցամաքէն՝ այլ իբրեւ երկերիւր կանգնաւ, քարշէին զգործն հանդերձ ձկամբն: Իբրեւ ելին ի ցամաք՝ տեսանեն կրակետղ կայծականց, և ձուկն մի ի վերայ և հաց: Ասէ ցնոսա Յն· բերէք ի ձկանց այսի՝ զոր դուքդ կալարուք այժմիկ: Եմուտ Սիմովն Պետրոս, և ձգէր զգործն ի ցամաք՝ լի մեծամեծ ձկամբք հարիւր և յիսուն և երիւք· և այնչափ լինչ կայր, և ոչ պատառեցաւ գործն: Ասէ ցնն Յն· եկայք ճաշեցէք: Եւ ոչ ոք յաշակերտացն իշխէր հարցանել՝ թէ դու ո՞վ ես· զի գիտէին թէ Տէրն է: Գայ Յն՝ և առնու զՀացն և տայ

նոյ, նոյնպէս և զձուկնն: Զայս երիցս անգամ երեւեցաւ Յն աշակերտացն՝ յարուցեալ ի մեռելոց: 14:

Քրչ· Խնդրեսցուք: կեցո: Աղ· քում՝ ամենազօր եւ հրաշալի յարութեանդ:

ՅԵՐԵԿՈՑ ԻՆ

Ա–ՈՒՂԻՆ ՍՈՂ· ՂԻ: ԿՅ· Տեսին ամ: փխ· Օրհն. 527:

Ա–ԼԹՕԲԱՆ ԸՍՓ ՄԱՏԹԷՈՍ: Ե· 1:

Տէրն մեր Յն քն:

Յե տեսեալ զժողովուրդսն՝ ել ի լեառն· և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտքն նր· և բացեալ զբերան իւր ուսուցանէր զնն, և ասէր: Երանի՛ աղքատաց հոգւով, զի նոցա է արքայութի՛ երկնից: Երանի՛ սգաւորաց, զի նոքա մխիթարեսցին: Երանի՛ հեզոց, զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր: Երանի՛ որ քաղցեալ և ծարաւի իցեն արդարութե՛, զի նոքա յագեսցին: Երանի՛ ողորմածաց, զի նոքա ողորմութի՛ գտցեն: Երանի՛ այնոցիկ որ սի՛ են սրտիւք, զի նոքա զԱ՛ տեսցեն: Երանի՛ խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Այ կոչեսցին: Երանի՛ որ հալածեալ իցեն վն արդարութե՛, զի նոցա է արքայութի՛ երկնից: Երանի՛ է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ և հալածեսցեն, և ասիցեն զամ բան չար զձէնջ սուտ վասն իմ: Ցնծացէ՛ք և ուրախ լերուք, զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն որ յառաջ քան զձեզ էին: 12:

ՄԵՆԵՂԻ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԳԿ:

Ըստուած մեր յերկինս և յերկրի· զամենայն զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար:

Յելանելն Իսրայէլի Եգիպտոսէ՝ տանն Յակովբայ ի ժողովրդենէ այլազգեաց:

Հաղիւոյն Գ։

Յարեաւ տէրն ի գերեզմանէն։ փառք Հօր։ Ընդ յառնել փրկչին մերոյ երկիր շարժեցաւ վէմն վէմեալ պատնեցաւն։ Այժմ և։ Ճառագայթեալ լոյսն ի վերայ վիմին զարհուրեցոյց ըզպահապանսն առ դրանն գերեզմանին։

Աղյակման Սաղմոս Ղ։

Տէր թագաւորեաց՝ վայելչութիւն զգեցաւ։ զգեցաւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր ածաւ։

Հաստատեաց զաշխարհ, զի մի սասանեսցի։ պատրաստ է աթոռ քո, ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես։

Ամբարձան գետք տէր։ ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց։ յարիցեն գետք ի գնացս իւրեանց։

Ի ձայնէ ջուրց բազմաց սքանչելի եղեն զբօսանք ծովուս։ Սքանչելի ես դու տէր ի բարձունս։ վկայութիւնքդ մեք յոյժ հաւատացաք։

Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր ընդ երկայն աւուրս։

Ա-էպոլան Յովհ. ցետ այսորիկ դարձեալ։ 528։

Քրշ. Խնդրեսցուք։ կեցո։ Աղ. Թագաւոր։

Ա. ԵՒՔՒՓ, ՊՂ.

Տօն է Գլխատման Յովհաննու Մկրտչին։

Ի ԳԻՇԵՐԻՆ

Օրհնութիւն Դշ։

Փառաբանակից Հօր ո՛րդի հր վասըն մե՛ր խաչեցա՛ր, զրկժոխս աւերեա՛ց յարեա՛ր յաւի՛ւր երրորդի՛։ փա՛ռք յարութեան քո տէր։ Հրեշտակապետին Գաբրիէլ, որ ընդպատա՛նան երկիւղի՛ւ։ զարհուրեցոյց զառ դրանն գերեզմանին։ * փա՛ռք յարութեան քո տէր։ Եւ ըսքանչելի՛ եր կանանցն աւետարանի՛ր ասելո՛վ։ յարեա՛ւ քո յարուցիչն մեռելոց։ փա՛ռք։

Պատանացն կանխելով։ ի թաղումն կենդանւոյն տեսին ըզվէմն ի դրացն ի բաց մերժեալ։ Թափուր ըզգերեզմանն։ եւ անձայն տեսանէին։ եւ տրտմութեամբ լային յոսանգատեալք։ Մայր խաչեցելոյն զի լաս տրտմագեղեցի՛։ քանզի քո փառօք մեծա՛ւ յարեա՛ւ։

Ա՛հագին ձայնի՛ւդ քո քո՛։ ի վերայ խաչին դաղաւցեր զարարածս ամենայն։ զերկնային եւ զերկրաւորս բընութիւնս։ Ա՛հագի՛ն երեւումն հրեշտակին։ զարհուրեցոյց ըզկանայսն ասելով։ զի խընդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս։ Եւ յահէ զօրութե՛ն ա՛ծորդւոյն։ զարհուրեցա՛ն կարապետք դըժոխոցն ասելով։ Համբարձէ՛ք իշխանք ըզդրո՛նըս ձեր ի վե՛ր։

Ո՛ր ի վե՛րդ ես քան ըզմի՛տս և զխորհո՛ւրդս։ Համագոյակա՛ն եղեալոցս արարո՛ղ։ ի Հօրէ՛ առաքեցեր վասըն մե՛ր և մարմնացա՛ր ի նե՛ր ի կո՛ւսէն։ Ա՛նքընին ի յերեսէ՛ Աըծ՝։ տնօրինեցա՛ր յարգանգի կո՛ւսին։ ապրեցուցանել զնախատեղծին ծընո՛ւնդն։ և վերըստի՛ն նորոգել ի փառս։ Ո՛չ շատացար մարդ եղանել Աըծ՝։ այլ և խաչի՛ համբերեցա՛ր ըզթաղո՛ւմըն յանձն առեր զերեքօրեայ։ և յարուցեա՛ր նորոգեցեր զաշխարհս։

Օ՛յարութի՛ւն Աստուածորդւոյն։ հրեշտակապետն այսօր աւետէր կանանցն ասելով։ * յարուցեալ է տէ՛րն ի գերեզմանէն։ Ընթացեալ կանանցըն խընդա՛ւք պատմէին աշակերտացն ասելով։ յարուցեալ։ վը որոյ և՝ մե՛ք ընդ հրեշտակին գոչեսցո՛ւք զյարուն՛ըն քեզ։ որ փրկեացն ըզմե՛զ ի ձեռաց մահու։

* Փառաւորեա՛ զանճառելի յարութիւնն քրիստոսի։ Ո՛ր կամաւ հոր և հոգւոյն ի վե՛րայ քառաթեւին պատարագեալ գառն Այ. փառաւորեա՛։

Հոգ. Ա՛ռաքելոյ աղաւնոյ. իջանելով մեծաձայն հընչմամբ ի բարձրոյն. ի նմանութիւն լուսոյ փայլման հրաշալեաց անկիզելի զաշակե՛ր[ք] ցոյն. մինչդեռ նըշաէրն ի սուրբ վերնատունն։ Ա՛ննիւթական աղաւնի. անքննելի որ քննե՛ր ընկնօրս Այ՛ծ. զոր առեալ ի հօրէ պատմէ զահաւոր և ըզմիւսանգամ գալո՛[ք]ստեան. զոր քարո՛զեցիր համագոյական։ Օ՛րհնութիւն ի բարձունս. ելոյդն ի հօրէ՝ և յորդւոյն հոգւոյն սըրբոյ. որով առաքեա՛լքն արբեցան անմահական բաժակա՛[ք]ն. եւ հրաւի՛րեցիր զերկիրս ի յերկի՛նս։

Ննջ։ Ջամանակ գարձի իմոյ եհաս ի յերկիր. արդ տե՛ր ընկալ ըզծառայս քո՛. * և հոգե՛ր քո բարի առաջնորդեա՛ցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ։ Խոստովանող հոգիս. որ ելից զունայնութե՛ն ընթացս աշխարհի. արդ տե՛ր ընկալ ըզծառայս քո՛. և հոգե՛ր։ Ի վերջնումն աւուր մեծի յորժամ առնես այցելութիւն քոյոց սիրողաց. յայնժամ խնայեա՛ ի ծառայս քո՛. եւ հոգե՛ր։

Աղն։ Ա՛ճածին մայր լուսոյ ե՛ր կո՛յս լուսեղէն տաճար. որում ե՛րկի՛նք չէին բաւական առ ի բնակութի՛[ք] ի քէն մարմնացար։ Ը՛ղքեզ ամենօրհնե՛[ք] որ մի՛այնդ ի կանայս օրհնե՛[ք]. կրե՛լով ի քեզ զանստանելի զբնութիւն. օրհնութեա՛[ք]մբ մեծացուցանե՛մք։ Ո՛ւրախ լեր անթո՛ռ փըրկութե՛ան յոյս հաստատութե՛[ք] մարդկան. մի՛ջնորդ օրի՛նաց և շնո՛րհաց. օրհնութեամբ անդադար գոհութե՛[ք]մբ մեծացուցանե՛մք։

Խչ։ Ի՛ թաբո՛ր ի լերին ձեւացուցեր ըզքո՛ բնութի՛[ք] անտանելի գոյացութե՛[ք]. * ընդ որս և մե՛ք ցընծութե՛[ք]

երգե՛մք քեզ ողորմա՛[ք] մեզ մարդասէր։ Աշակե՛րտի՛ք հիացեալ բարբառէի՛ն ըզկորհո՛ւրդս ի տագնապել սըրտից իւրեանց. ընդ որս և Ս.քանչելի՛ մեծ կորհո՛ւրդ զե՛ղծորդութե՛ըդ. քոց սըրբոց առաքելոցըն ծանուցեր բարերա՛ր. ընդ որս և Սո՛սկալի՛ հիացմամբ զայլակերպութի՛[ք] քո՛ տե՛ր. առաքելոցըն տեսեալ յօրինէին քեզ տաղաւա՛ր. ընդ որս։ Փառք հօր։ հո՛վանացեալ ամպ լուսեղէ՛ն. եւ ըզկայրակնէն լըսեալ ըզձայն. եթէ դա՛ է որդի՛ իմ սիրելի՛. ընդ որս։

Ա՛յժմ և։ քե՛ անմահ թագաւորն հետազօտեալ ի դըժոխս. կա՛պեաց զկիշխանըն մեղսասէր զմահու գերեալսըն Ա՛դամայ կե՛նագործեաց ի կեանս անմահ. փառաւորեալ անճառելի յարութիւնն քրիստոսի։

Մաղթ. փառք հրաշափառ յարութե՛[ք]։

Ա՛ել՝ Յարո՛[ք]նեան Դ։ Գովեա երուսաղէմ։ 37։

Յ Ա Ռ Ա Ւ Օ Տ Ո Ւ Ն

Հատ. Ա։

Նախայաւիտեան Բանին պատմող. առաքեցար աշխարհի՝ Յովհաննէս մկրտի՛չ. ազաչեա՛ զԱ՛ստըւա՛ծ հաշտըն մերոց։ Ո՛ր ընդերձակացն անհա՛սանելին. յարգանդի՛ կուսին տեսեա՛լ քո և երկրըպագեալ. ազաչեա՛ զԱ՛ստըւա՛ծ հաշտըն մերոց։ Ո՛րք հաւատով ըզպիշատակըս քո տո՛նեմք. և անդադար ձայնիւ ընդքե՛զ ուսիմք բարեխօս. ազաչեա՛ զԱ՛ստըւա՛ծ հաշտըն մերոց։

Գ։ Ը՛զՏէր. գովեցէ՛ք ըզՏէր քրիստո՛ս միշտ եւ յաւի՛տեան։ Զմե՛ծին ի ծնո՛ւնդըս կանանց զկարապետին եւ զմկրտչին Յովհաննու. զառաքի՛նութենն ըզհանդէս տո՛նելով այսօր ի ձայն հընչմամն. գովե-

ցՔք ըղՑՔր Քրիստո՛ս միշտ եւ յաւիտեան: փառք Հօր: Խայտացելոյն յորովայնի Հոգւով ի ծնընդեանըն Քեն՝· որ ի վերկումէ՛ աշխարհի յայտնեցաւ ԱլՔ՛ Բան՝ն, գովեցՔք ըղՑՔ՛ Քրիստո՛ս միշտ եւ յաւիտեան: Այժմ եւ: Յանապատի՛ բարբառոյ ձայնի և ընդմի՛կըտչէն Յովհաննու, ղյաղթանակ մարտի ընդըլխատմանըն կատարեմք այսօր ըղլիշատակ, գովեցՔք ըղՑՔր Քրիստո՛ս միշտ եւ յաւիտեան:

ՄԵՆԱՑ· Ա2: Ո՛ր գԲան՝ն Ա՛Ծ բաւական եղեր ընդո՛ւնէ՛ յորովայնի՛ միշտ կոյս· գԼքՔ մեծացուցանեմք որ օրհնեալդ ես ի կա՛նայս: փառք Հօր: Ո՛ր էից լու՛սայն արժանի՛ եղեր բառնալդ ի գիրկըս Քո՛ մարմնով· գԼքՔ մեծացուցանեմք որ օրհնեալդ ես ի կա՛նայս: Այժմ եւ: Ա՛նարատ տաճար տրնօրէնութե՛ կո՛չեցաւ Հոգւոյն սրբոյ միշտ կոյս· գԼքՔ մեծացուցանեմք որ օրհնեալդ ես ի կա՛նայս:

ՈՂՐՑ· Ա2: Պարապետ ա՛րքայութե՛ երկնից ե՛ր Յովհաննէս մկրտո՛ւչ· որ եղեւ աշխարհի քարոզ վերկութե՛ յաւիտե՛նից· աղօթիւք սորա՛ ՏԷր լո՛ւր մեզ եւ ողորմեա՛: փառք Հօր: Ո՛ր առաւել քա՛ն ըզմարգարէս մեծ ի ծնո՛ւնդըս կա՛նանց· որ ընԼքՔ՛ մեզ յայտնեաց՝ Ա՛Ծ և մարդ յերկրի՛ երեւեալ· աղօթիւք սորա ՏԷր լո՛ւր մեզ եւ ողորմեա՛: Այժմ եւ: Զայն բարբառոյ յանապատի կատարի՛չ խորհըրդոյ· գԷլեւատեա՛լ այսօր ի Հերովդիայ· վերաւոխեցաւ ի դասս անմարմնոցն· աղօթիւք սո՛ ՏԷր լո՛ւր մեզ եւ ողորմեա՛:

ՏԷՑԷՐՆԷՑ Ա2: Ե՛րկնաքաղաքացի՛ն Յովհաննէս մեծ ի ծնո՛ւնդըս կա՛նանց· քարոզէր յանապատի ազդարարո՛ղ բարբառոյն՝ ընդծագումն՛ն լուսոյ արեգականն ա՛րդարութեան: փառք Հօր: Ձրընծարի՛ մարգա՛ր եւ ձեռնադրող ո՛րդւոյն Ա՛Ծ· յառաջընթաց կարապետ և պատմող ա՛ծայրն օրինաց· հորդէր ընԶա՛նապարհս թագաւորին յաւիտեանից: Այժմ եւ: Ցանօրէն գինարբուսըն մոլեգնեալ Հերովդիա՛դա· ի պարգեւի՛ մանկն խընդրէր ընդլո՛ւխս մարգարէին· ընդլուցանել ղարուսեսակն և զանձո՛ւն լապտերն:

Ա՛ՍՏ· ԵՐԳ ՅԱՐՈ՛Ն· ԴԶ: Զ յարութի՛ն որ համբեր: 53:

Ա՛ՍՏՈՓՈՍ ՍՈՂՈՄ ԶԸ· Ի ՆԻ՛Ն:

ԿՅ· Ա՛ստուածփառաւորեալ է ի խորհուրդս սրբոց իւրոց մեծ և ահաւոր ի վե՛ր այնոցիկ՝ որ շուրջ են ընովաւ:

ՓԻՍ· Ո՛ղորմութի՛ւն քո ՏԷր յաւիտեան օրհնեցից· յաղագ յաղագ պատմեցից զճշմարտութիւնս քո բերանով իմով:

Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութե՛ շինեսցի· յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութի՛ն քո:

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց· երդուայ Դաւթի ծառայի իմոյ:

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո, և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո:

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեացդ քոյ ՏԷր, և ճշմարտութի՛ն քո յեկեղեցիս նոց:

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարէ քեզ· կամ ո՛վ նմանիցէ ՏեառնՅորդիս Ա՛Ծ:

Ա՛Ծ փառաւորեալ է ի խորհուրդս սո՛ց իւրոց, մեծ և ահաւոր ի վերայ այնոցիկ՝ որ շուրջ են ընովաւ:

ՏԷր Ա՛Ծ զօրութե՛ց, ո՞ նմանէ քեզ· հզօր ես դու ՏԷր՝ և ճշմարտութի՛ն քո շուրջ է զքեզ:

Դու տիրես զօրութե՛ց ծովու, և զխռովութի՛ն ալեաց նո՛ր դու ցածուցանես:

Դու խոնարհեցուցանես որպէս վիրաւորս զամբարտաւանս· ի զօրութի՛ն բազկի քո ցրուեցեր զթշնամիս քո:

քո են երկինք և քո է երկիր· զաշխարհս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր· զՀիւսիս և զՀարաւ դու արարեր· Թաբոր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն:

քո է բազուկ և քո է զօրութիւն· զօրասցի աջ քո և բարձր եղիցի ձեռն քո:

Ցարդարութիւն և յիրաւունս հաստատեալ է աթոռ քո· ողորմութիւն և ճշմարտութիւն գնասցէ առաջի երեսաց քոց:

Երանի՛ ժողովրդեան որ գիտեն զօրհնութիւնս քո Տէր· ի լոյս երեսաց քոց գնասցեն, և յանուն քո ցնծասցեն զօրհանապազ, և յարդարութեա՛ քումբ բարձր եղիցին:

Պարծանք զօրութեա՛ մերոց դու ես, և ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր:

Ի Տէ՛ն է օգնութի՛ մերմէ և Ի՛նքն է թագաւորին մերոյ:

Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որդիս քո, և ասացեր· եդից զօգնութի՛ ի վերայ հզօրին· և բարձր արարից զընտրեալն ի ժողովրդենէ իմմէ:

Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ· իւղով սրբով իմով օծի զնա:

Ձեռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա:

Մի՛ մեղիցէ նմա թշնամի, և որդի անօրէնութե՛ մի՛ չարչարեսցէ զնա:

Հարից առաջի նո՛ր զթշնամիս նո՛ր· և զատելիս նորա ի պարտութի՛ մատնեցից:

Ճշմարտութի՛ իմ և ողորմութի՛ իմ ընդ նմա· և յանո՛ւն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նո՛ր:

Եդից ի ծովու զձեռն նո՛ր և ի վե՛ր գետոց զաջ նո՛ր:

Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես դու· Աստ ընդունելի փրկութե՛ իմոյ:

Ես անդրանիկ արարից զնա· և բարձր քան զթագաւորս երկրի:

Ցաւիտեան պահեցից նմա զողորմութի՛ իմ· և ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա:

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ նո՛ր· և զաթոռ նո՛ր ոսկի զաւուրս երկնից:

Թէ թողցեն որդիք նո՛ր զօրէնս իմ· և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ:

Թէ զարդարութի՛ս իմ անարգեսցեն· և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն:

Հարից գաւազանաւ զանօրէնութի՛ս նո՛ր· տանջանօք զանիրաւութի՛ս նո՛ր:

Բայց ողորմութի՛ իմ ոչ արգելից ի նոցանէ· և ոչ նենգեցից ճշմարտութի՛ն իմմ· և ոչ անարգեցից զուխտ իմ· և ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ՝ զայն ոչ արհամարհեցից:

Միանգամ երդուայ ի սրբութի՛ իմ, թէ Դաւթի ես ոչ ստեցից:

Զաւակ նո՛ր յաւիտեան կացցէ· և աթոռ նո՛ր ոսկի արեգական առաջի իմ· որպէս լուսին, զի հաստատեալ է յաւիտեան հաւատարիմ յերկինս:

Իսկ արդ դու մերժեցեր և անարգեցեր, և ընդ վայր հարեր զօծեալ քո:

Դարձուցեր զուխտ ի ծառայէ քումմէ· պղծեցեր յերկրի զսրբութի՛ն նո՛ր:

Քակեցեր զամ պարիսպս նո՛ր, և եդիր զամուրս նորա ի դողութի՛ն:

Ցափշտակեցին զնա անցաւորք ճանապարհի· եղեւ նա նախատ դրացեաց իւրոց:

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նորա· ուրախ արարեր զամ թշնամիս նո՛ր:

Դարձուցեր զօգնութի՛ն ի սրոյ նո՛ր· և ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի:

Ընդարգեցեր զսրբութի՛ն նո՛ր· և զաթոռ նո՛ր յերկիր կործանեցեր:

Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց նո՛ր, և հեղեր զնովաւ զամօթ:

Մինչեւ յիրեք դարձուցանես զերեսս քո ի սպառ· բորբոքեսցի ոչ հուր բարկութիւն քո:

Իսկ արդ յիշեա՛ և տես ո՞վ է իմ հանդիստ· մի՛ թէ ի զո՞ւր ինչ ստեղծեր զամ որդիս մարդկան:

Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ և ոչ տեսցէ զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի ձեռաց դժոխոց:

Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո Տէր առաջինք, զոր երդուար Դաւթի ճշմարտութեա՛ք քով:

Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քոյ· զոր ընկալայ ի ծոց իմ յազգաց բազմաց:

Զոր նախատեցին թշնամիք քո Տէր· նախատեցին փո-խանակ օծելոյ քոյ:

Օրհնեալ Տէր Աստուած յաւիտեանս յաւիտենից· եղիցի եղիցի:

Ընթերցուածս ի Առակաց: Ը· 4:

Ո՛ձեզ աղաչեմ, ո՛վ մարդիկ, և բաշխեմ զբարբառ իմ որդւոց մարդկան: Իմացարո՛ւք անմեղք զխորագիտութիւնն, և անխրատք դի՛ք ի սիրտս ձեր: Լուարո՛ւք ինձ, զի զպարկեշտս բարբառիմ· և բղխեմ ի շրթանց իմոց զուղղութի՛ւն: Զճշմարտուի՛ խոկասցէ կոկորդ իմ· և պիղծ են առաջի իմ շրթունք սուտք: Արդարութի՛ւն են ամ բանք բերանոյ իմոյ· և ոչ գոյ ի նե՛ծութի՛ւն և ոչ թիւրութի՛ւն: Ամենայն ինչ ուղիղ է իմաստնոց· և յարմարեալ է այնոցիկ՝ զոր գտանեն զգիտութիւն: Ընկալարո՛ւք զխրատ և մի՛ զարծաթ· և զգիտութիւն քան զոսկի ընտիր: Ընտրելի է հանճար քան զոսկի մաքուր: Եւ լաւագոյն է իմաստուի՛ քան զականս պատուականս· և ամ ինչ պատուական չարժէ զնա: 11:

Ընթերցուածս Յեսայեայ մարգարէէ: Խ· 3:

Զայն բարբառոյ յանապատի· պատրաստ արարէ՛ք զճանապարհս Տեառն և ուղի՛ղ արարէ՛ք զշաւիղս Աստ մերոյ: Ամենայն ձորք լցցին, և ամ լերինք և բլուրք

խոնարհեսցին· և եղիցին ամ դժուարինք ի դիւրինս· և առապարքն ի դաշտս: Եւ երեւեսցին փառք Տեառն, և տեսցէ ամ մարմին զփրկութի՛ն Աստ· զի Տէր խօսեցաւ: Ձայն ո՛ր ասէ՝ գոչեա՛· և ասեմ, զի՞նչ գոչեցից: Գոչեցի՛ր՝ ամ մարմին խոտ է, և ամ փառք մարդոյ իբրեւ զծաղիկ խոտոյ: Ցամաքեցաւ խոտն և թօթափեցաւ ծաղիկ նո՛ր· զի ոգի Տեառն շնչեաց ի նա· արդարեւ խոտ է ժողովուրդս այս: Ցամաքեցաւ խոտն, և թօթափեցաւ ծաղիկն· և բան Տեառն մնայ յաւիտեան: 8:

Ընթերցուածս ի Մաղաքեայ մարգարէէ: Դ· 4:

Եւ ահա ես առաքեմ առ ձեզ զԵղիա Թեզբացի, մինչ չեւ եկեալ իցէ օր Տեառն մեծ և երեւելի: Որ պատրաստեսցէ զսիրտ հօր առ որդի, և զսիրտ առն առ ընկեր իւր· գուցէ եկեալ հարկանիցեմ զերկիր միանգամայն: Յիշեցէ՛ք զօրէնսն Մովսէսի ծառայի իմոյ, ոչ պատուիրեցի նմա ի Քորէբ, զամ հրամանս և զիրաւունս: 6:

Ընթերցուածս ի գործոց առաքելոց: Ի՛Գ· 25:

Եւ իբրեւ ընդոր Յովհաննէս զընթացսն, ասէր· զի՞ որ կարծէք զինէն՝ թէ իցեմ· չեմ ես այն· այլ ահա գայ զինի իմ, որում չեմ արժանի զկօշիկս ոտից լուծանել: Ա՛րք եղբարք՝ որդիք աբրահամեան տոհմին, և որ ի ձեզ երկիւղածք իցեն Աստ· ձեզ բանս այս փրկութե՛ան առաքեցաւ: Քայց որ բնակեալ են Յերի՛մ, և իշխանք նո՛ր անծանօթ եղեն ի նմանէ· և ըստ բարբառոյ մարգարէիցն, որ զամ շաբաթն ընթեռնուին՝ դատեալ կատարեցին· և ոչ մի՛ ինչ պատճառս մահու գտեալ՝ խնդրեցին ի Պիղատոսէ սպանանել զնա: Եւ իբրեւ կատարեցին զամ՝ որ վասն նորա գրեալ էր, իջուցեալ ի փայտէն՝ եդին ի գերեզմանի: Աստ Ած յարոյց զնա ի մեռելոց· որ երեւեցաւ աւուրբք բազմօք այնոցիկ՝ որ ելեալ էին ընդ նմա ի Գալիլեէ Յերի՛մ·

որք և արդ իսկ վկայք են նորա առ ժողովուրդն: Եւ մեք ձեզ աւետարանեմք զխոստումն՝ որ առ հարսն եղեալ էր: Զի զնոյն Աստուած կատարեաց առ մեզ՝ որդիս նոցա՝ յարուցեալ զՅն· ոպ և ի սաղմոսին գրեալ է յերկրորդում· Որդի իմ ես դու, և ես այսօր ծնայ զքեզ: 33:

Ալէլուիա· ալէլուիա· ալէլուիա:

Կարապետն Յովհաննէս զարհուրեալ, ի յորովայնէ յորովայն երկրպագեալ, սպասաւոր եղեւ Բանին Աստուծոյ· և լուեալ զահաւոր ձայնն, աղաղակէր ասելով· ահա գառն Աստուծոյ որ բառնայ զմեղս աշխարհի:

Առ Եփեսոսեան ըստ Մարկոսի: Զ· 14:

Վասն տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

Եւ լուաւ արքայ Հերովդէս· քանզի յայտնի եղեւ անուն նորա· և ասէր, թէ Յովհաննէս մկրտիչ յարեաւ ի մեռելոց, և վասն այնորիկ զօրութիւնք լինին նովաւ: Այլք ասէին՝ Թէ Եղիա է, իսկ այլքն՝ Թէ մարգարէ է, կամ Թէ իբրեւ զմի ի մարգարէիցն: Իբրեւ լուաւ Հերովդէս, ասէ· զորոյ ես զդլուխն հատի զՅովհաննու՝ սա է, նա յարեաւ ի մեռելոց: Զի ինքն Հերովդէս առաքեաց կալաւ զՅովհաննէս, և կապեաց զնա և եդ ի բանտի վասն Հերովդիայ կնոջ Փիլիպպոսի եղբօր նորա, զի նա կին արար զնա: Քանզի ասէր Յովհաննէս ցՀերովդէս՝ Թէ ոչ է օրէն քեզ ունել զկին եղբօր քոյ: Եւ Հերովդիա ոխացեալ էր ընդ նմա, և կամէր սպանանել զնա, և ոչ կարէր: Զի Հերովդէս երկնչէր ի Յովհաննէ, քանզի գիտէր զնա այր արդար և սուրբ· և սպասէր նմա· և լուեալ ի նմանէ բազում ինչ՝ առնէր, և քաղցրութիւն լսէր նմա: Իբրեւ օր մի լինէր պարապոյ, յորժամ ընծայիս տայր Հերովդէս յաւուր ծննդոց իւրոց՝ նախարարաց իւրոց և հազարապետաց և մեծամեծաց Գալիլեացւոց· և ի մտանել դստերն Հերովդիայ և ի կա-

քաւել՝ հաճոյ եղեւ Հերովդի և բազմականացն: Ասէ թագաւորն ցաղջիկն· խնդրեա յինէն զոր ինչ կամիս, և տացե քեզ: Եւ երդուաւ նմա բազում անգամ, Թէ զոր ինչ և խնդրեսցես դու յինէն՝ տացե քեզ, մինչեւ ցկէս թագաւորութեան իմոյ: Նա ելեալ ասէ ցմայր իւր· զի՞նչ խնդրեցից· և նա ասէ, զգլուխն Յովհաննու մկրտչի: Եւ մտեալ անդրէն փութանակի առ թագաւորն, ասէ· կամիմ՝ զի այժմ տացես ինձ վաղվաղակի ի վերայ սկտեղ զգլուխն Յովհաննու մկրտչի: Եւ տրտմեցաւ յոյժ թագաւորն, այլ վասն երդմանցն և հոչնականացն՝ ոչ կամեցաւ անարգել զնա· և առաքեաց վաղվաղակի թագաւորն դահիճ, և հրամայեաց բերել զգլուխն նորա· և չոգաւ գլխատեաց զնա ի բանտին, և եբեր զգլուխն նորա սկտեղը՝ և ետ ցաղջիկն· և աղջիկն տարաւ ետ մօր իւրում: Իբրեւ լուան աշակերտքն նորա՝ եկին բարձին զմարմինն, և եդին ի գերեզմանի: 29:

Քրշ· Խնդրեսցուք: կեցո: Աղ· Քում՝ ամենազօր:

ՅԵՐԵԿՈՑԻՆ

Առաջին Սաղմոս ԿԶ:

Ընծ ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ· երեւեցո զերեսս քո ի մեզ և ողորմեա մեզ:

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո· յաղինս ամենայն զփրկութիւնս քո:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Աստ, խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ:

Ուրախ եղիցին, և ցնծասցեն ազինք· զի դու դատիս զժողովուրդս յուղղութիւն· և ազգաց երկրի դու առաջնորդես:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Աստ· գոհասցին զքէն ժողովուրդք ամ:

Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց զմեզ Աստուած Աստուած մեր:

Ած մեր օրհնեսցէ զմեզ, և ի նմանէ երկիցեն ամ աղգք երկրի։

Ա–ԷՊՕԲԱՆ ԸՍՊ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ։ ԻԱ· 1։

Յետ յարութե՛ տեառն մերոյ Յի՛սի Քրի՛ստոսի։

Յետ այսորիկ դարձեալ յայտնեաց զանձն իւր Յի՛սուս աշակերտացն իւրոց առ ծովեզերբն Տիբերեայ· և յայտնեաց այսպէս։ Էին ի միասին Սիմովն Պետրոս և Թովմաս անուանեալն Երկուորեակ և Նաթանայէլ՝ որ ի Կանայ Գալիլեացւոց, և որդիքն Զեբեդեայ, և այլք յաշակերտաց անտի երկու։ Ասէ ցնո Սիմովն Պետրոս· երթամ ձուկն որսալ։ Ասեն ցնա· գամք և մեք ընդ քեզ· գնացին և մտին ի նաւ, և յայնմ գիշերի կալան և ոչ ինչ։ Իբրեւ այգ եղեւ՝ կայր Յի՛սուս ծովուն, բայց ոչ ծանեան աշակերտքն թէ Յի՛սուս էր։ Ասէ ցնո Յի՛սուս· մանկունք, մի՛ թէ ունի՞ք ինչ ուտելոյ։ Պատասխանի ետուն և ասեն ցնա· ոչ։ Ասէ ցնո· արկէք յաջակողմն նաւին զուռկանդ, և գտանիցէք։ Արկին, և ոչ կարէին ձգել ի բազմութե՛ն անտի ձկանցն։ Ասէ աշակերտն այն զոր սիրէրն Յի՛սուս՝ ցՊետրոս· Տէր է այն։ Սիմոն Պետրոս իբրեւ լուաւ թէ Տէր է, արկաւ զնուրբեւ զսիածանելին՝ քանզի մերկ էր, և ընկէց զինքն ի ծովն։ Եւ այլ աշակերտքն նաւաւն իսկ գային, քանզի չէին հեռի ի ցամաքէն՝ այլ իբրեւ երկերիւր կանգնաւ, քարշէին զգործին հանդերձ ձկամբն։ Իբրեւ ելին ի ցամաք՝ տեսանեն կրակետղ կայծականց, և ձուկն մի ի վերայ և հաց։ Ասէ ցնոսա Յի՛սուս, բերէ՛ք ի ձկանց այսմ՝ զոր դուք կալարուք այժմիկ։ Եմուտ Սիմովն Պետրոս, և ձգէր զգործին ի ցամաք՝ լի մեծամեծ ձկամբք հարիւր և յիսուն և երիւք· և այնչափ ինչ կայր, և ոչ պատառեցաւ գործին։ Ասէ ցնո Յի՛սուս, եկա՛յք ճաշեցէ՛ք։ Եւ ոչ ոք յաշակերտացն իշխէր հարցանել՝ թէ դու ո՞վ ես· զի գիտէին թէ Տէրն է։ Գայ Յի՛սուս՝ և առնու զՀացն և տայ

նց, նոյնպէս և զձուկնն։ Զայս երիցս անգամ երեւեցաւ Յի՛սուս աշակերտացն՝ յարուցեալ ի մեռելոց։ 14։

ԿԲԱԿԱՄՒՒ ՓԱՈ ԳԱԼԱՏԱՑՒՆ։

Յարեբանեալ որ եկիր և գալոցդ ես ի յերկինէ՝ աստուածային քո փառաք· շնորհեա՛ ամենեցուն զյարուցի՛ քն, ոյ մարգասէր։ Լոյս զուարթ։

ՄԵՆԵՂԻ ԳԱԼԱՏԱՑՒՆ։ ՕրՀՆԵԱԼ որ գաս։ 96։

ՀԱՄԲԱՐՁԻ Ա՛Զ։

Որ վերօրհնի՛ս յանթառնա՛ս քերո՛վբէից. ի վերա՛յ նըստել յաւանակի՛ հաճեցա՛ր. * բարեբանեա՛լ ո՛ր եկիրդ ի կեցո՛ւցանել։ Ո՛ստի և մե՛ք զյաղթական օրհնութի՛ն ընձա՛յն. մատուցանե՛մք քեզ թագաւո՛ր փառաց ընդ տղայն օրհնաբանե՛լով. բարեբան։ Ո՛վսաննա՛ ի բարձունս ա՛լէլո՛ւիա. բարեբանեա՛լ եկեա՛լ անուամբ Տեառն ա՛լէլո՛ւիա. և օրհնութի՛ր որ գալոցդ ե՛ս անուամբ Տեառն ա՛լէլո՛ւիա։

Այսօր զանընկի՛զելն Բա՛նն որ յաթո՛ռ փառաց ընդ հո՛ր յերկրի՛ երեւեալ տեսաք. քրո՛վբէական ձայնի՛ւ օրհնեսցո՛ւք. * օրհնեա՛լ եկեա՛լ անուա՛մբ Տե՛ն։ Փառք հո՛ր։ Այսօր յաւանակ քերովբէ՛ և տղա՛յք եբրայեցւոց բարեբանե՛ն. օրհնութի՛ր որդւո՛յ Դաւթի՛. օրհնեա՛լ։ Այժմ և։ Այսօր զուարճացա՛ն տիե՛զերք գալստեամբ Աստուածո՛յն յերկի՛ր. և գոչէի՛ն հընչմամբ երգո՛վ. օրհնեա՛լ։

ԱՂՕՒՆԱՆ ՍԱՂՄՈՍ Զ։

Ցնծացէ՛ք առ Աստ օգնական ե մեր· աղաղակեցէ՛ք առ Աստ Յակովբայ։

Առէ՛ք սաղմոս և տո՛ւք օրհնութի՛ն· սաղմո՛ս ասացէ՛ք նմա ի ձայն քաղցրութե՛ն։

Փո՛ղ հարէ՛ք ի գլուխս ամսոյ, յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց։

Հրաման է այս Իսրայէլի, և իրաւունք Այ Յակովբայ։

Վկայութիւն Յովսեփու զոր եդ ընդ նմա, որպէս ելանէր նա յերկրէն Եգիպտացւոց· զլեզու զոր ոչ գիտէր լուաւ։

Ի բաց արա ի բեռանց զթիկունս նր, և զձեռն նր յորթ և ի թի ծառայելոյ։

Ի նեղութեան կարդացեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ· լուայ քեզ ի գաղտնութենէ մրրկին, և փորձեցի զքեզ ի վերայ ջուրցն հակառակութեան։

Լուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ· և Իսրայէլ, թէ լուիցես ինձ։

Մի՛ եւս եղիցին քեզ աստուածք առժամայնք· և մի՛ երկիր պագանիցես դու աստուծոյ օտարի։

Ես եմ Տէր Աստ քո, որ հանի զքեզ յերկրէն Եգիպտացւոց· բաց զբերան քո և լցից զդա։

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում· և Իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ։

Թարձի թողի զնս երթալ ըղձս կամաց սրտից իւրեանց· զի գնացին նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց։

Զի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ, կամ Իսրայէլի զճանապարհս իմ գնացեալ էր։

Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նորա և ի վր նեղչաց նորա արկեալ էր զձեռն իմ։

Թշնամիք Տեառն ստեցին նմա· եղիցին ժամանակք նոցա յաշխարհի։

Կերակրեաց զնս ի պարարտութենէ ցորենոյ· և ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոցա։

Ա–Եփեսոսի ըստ Յովհաննու։ ԻԱ· 15։

Ցետ յարութեան Տեառն մերոյ Յնի Քրի։

Եւ իբրեւ ճաշեցին, ասէ ցՍիմովն Պետրոս՝ Յն· Սիմովն Յովհաննու սիրես զնս առաւել քան զդոսա։ Ասէ ցնա· այո Տէր, և դու գիտես՝ զի սիրեմ զքեզ։ Ասէ ցնա· արածեա զոչխարս իմ։ Ասէ ցնա երիցս անգամ· Սիմովն Յովհաննու սիրես զնս։ Տրտմեցաւ Պետրոս, զի ասացն ցնա երիցս՝ Թէ սիրես զնս· և ասէ ցնա· Տէր, դու զամ գիտես· և դու իսկ զամ ճանաչես, և եթէ սիրեմ զքեզ։ Ասէ ցնա Յն· արածեա զոչխարս իմ։ Ամէն ամէն ասեմ քեզ· զի մինչ մանուկն էիր՝ անձամբ անձին գօտի ածէիր, և երթայիր յո՛ և կամէիր· և յորժամ ծերասցիս՝ ձեռս ի վեր կալցես, և այլք ածցեն զքեզ գօտի, և տարցեն՝ ուր ոչն կամիցես։ Զայս ասաց՝ նշանակեալ թէ որով մահու փառաւոր առնիցէ զԱծ։ Եւ զայս իբրեւ ասաց՝ ասէ ցնա· եկ զկնի իմ։ Դարձաւ Պետրոս՝ և տեսանէ զաշակերտն՝ զոր սիրէր Յն, զի երթայր զկնի, որ և անկաւ զլանջսն նր՝ և ասէ, Տէր ո՞վ է՝ որ մատնելոցն է զքեզ։ Զնա տեսեալ Պետրոսի, ասէ Յն· Տէր, իսկ սա զի՞։ Ասէ ցնա Յն· եթէ կամիմ, զի կացցէ դա՝ մինչեւ ես գամ· քեզ զի՞ փոյթ է, դու եկ զկնի իմ։ Եւ ել բանս այս յեղբարս՝ և համարեցան Թէ աշակերտն այն ոչ մեռանիցի· և ոչ ասաց նմա Յն եթէ ոչ մեռանիցի, այլ՝ Թէ կամիմ ես Թէ կացցէ դա՝ մինչեւ ես գամ։ Այս աշակերտ է՝ որ վկայէ վասն այսորիկ· որ և գրեացն իսկ զայսոսիկ· և գիտեմք, եթէ ճշմարիտ է վկայութիւն նր։ Բայց է և այլ ինչ բազում զոր արար Յն, զոր եթէ գրեալ էր մի ըստ միոջէ՝ կարծեմ Թէ և ոչ աշխարհս բաւական էր տանել զգիրսն՝ որ Թէ գրեալ էին։ 25։

Քրշ· Խնդրեսցուք։ կեցո։ Աղ· Թագաւոր խաղաղ։

Եւ արդեամբն ի խաղաղութիւն։

ՍԱՂՄՈՍՔ

Երես

Սկ. ՂԹ. Աղաղակեցէք առ Տէր ամենայն երկիր . . 296
ՁԼԹ. Ապրեցո զիս Տէր ի մարդոյ. . . . 93, 186
ԻԻ. Առ քեզ Տէր կարդացի Աստուած . . . 266
ԻԴ. Առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ 232, 262
ՁԻԲ. Առ քեզ Տէր համբարձի զաչս իմ . . . 104
ԼԸ. Ասացի Թէ պահեցից զճանապարհս իմ . . 275
ՁԹ. Ասաց Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ 367
ԻԹ. Աստուած Աստուած իմ նայեաց առ . 394, 428
ՃԹ. Աստուած մերժեցեր եւ աւերեցեր զմեզ . 353
ՀԸ. Աստուած մտին հեթանոսք ի 359
ՃԳ. Աստուած յանուան քումմ կեցո զիս 23, 104
ԿՋ. Աստուած ողորմեա մեզ եւ օրհնեա 23, 541
ՂԴ. Աստուած վրէժխնդիր, Տէր 259
ՁԸ. Աստուած օրհնութեան իմոյ մի . . 365, 381
Ե. Բանից իմոց ունկն դիր Տէր 505
ՁԽԴ. Բարձր առնեմ զքեզ Աստուած իմ . . 87
ԻԹ. Բարձր առնեմ զքեզ Տէր . . 22, 154, 267
ԽԴ. Բղխեաց սիրտ իմ բան բարի եւ. . . . 221
ՁԽԻ. Գովեա Երուսաղէմ զՏէր . . . 491, 514
ԽԲ. Դատ արա ինձ Աստուած եւ իրաւ . 279, 347
ԻԵ. Դատ արա ինձ Տէր, զի ես 264
ԼԴ. Դատեա Տէր զայնոսիկ, որ դատին . . . 387
ՁԺԸ. Եկեսցէ ի վերայ իմ ողորմութիւն քո . . 101
Խ. Երանի որ խորհի զաղքատն 244, 277, 345, 392
ՁԸ. Ձողորմութիւնս քո Տէր յաւիտեան . . 535
Բ. Ընդէր խռովեցան հեթանոսք եւ . . . 333
ՁԻԹ. Ի խորոց կարդացի առ քեզ . . . 172, 483
Դ. Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ 108, 183, 335, 480
Լ. Ի քեզ Տէր յուսացայ մի ամաչեցից 268, 398
Կ. Լուր Աստուած աղօթից իմոց 354
ՁԵ. Խոնարհեցո Տէր զունկն քո 91, 185
ՁԺԷ. Խոստովան եղերուք Տեառն 190, 295, 370, 444
ՁԺ. Խոստովան եղէց քեզ Տէր 367
ԿԸ. Կեցո զիս Աստուած զի հասին ջուրք . . 405
ՁԴ. Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո 23
ՁԻ. Համբարձի զաչս իմ ի լերինս 98
ԼԹ. Համբերելով համբերի Տեառն, ... 276
ՁԺԵ. Հաւատացի զոր եւ խօսեցայ եւ ես. . . 82
ՁԽԱ. Ձայնիւ իմով ես առ Տէր . . . 94, 188
ԻԸ. Մաստուցէք Տեառն որդիք ԱՅ . . 266, 317
ՁԺԸ. Մերձեսցին խնդրուածք իմ 25
ԼՋ. Մի նախանձիր ընդ չարս եւ մի ընդ . . 271

Երես

Ծ. Ողորմեա ինձ Աստուած . . 48, 67, 284, 313
Ղ. Որ բնակեալն է յօգնութիւն . . . 76, 103
Հթ. Որ հովուեսդ Իսրայէլի նայեաց 360
ԽԱ. Որպէս փափաքէ եղջերու . . . 278, 287, 346
ԾԴ. Ընկն դիր Աստուած աղօթից իմոյ . . . 308
ԹԻ. Պահեա զիս Աստուած զի ես ի քեզ . . 431
ՃԹԴ. Սիրեցի զի լուիցէ Տէր ձայն 82
ՁԻ. Տէր Աստուած փրկութեան . . 4, 413, 441
Գ. Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ . . 3, 334
ՂԸ. Տէր թագաւորեաց բարկացան 520
ՂԲ. Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն . . . 530
Ի. Տէր ի զօրութեան քումմ ուրախ եղիցի . 508
ԻՋ. Տէր լոյս իմ եւ կեանք իմ 264
ՃԱ. Տէր լուր աղօթից իմոյ եւ աղաղակ . 24, 420
ՃԽԲ. Տէր լուր աղօթից իմոյ ունկն դիր . . 6, 25
ՃԽ. Տէր կարդացի առ քեզ 94, 187
ԻԲ. Տէր հովուեսցէ զիս եւ ինձ ինչ . . 71, 310
Ջ. Տէր մի սրտմտութեամբ քով յանդիմ . . 21
ԼԻ. Տէր մի սրտմտութեամբ: Զի նետք . 273, 390
ԹԴ. Տէր ով կայցէ ի խորանի քումմ . . . 522
Չ. Ցնծացէք առ Աստուած օգնական . 361, 543
ԾԸ. Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց 352
ԿԴ. Քեզ վայելէ օրհնութիւն 214, 474, 484, 498
ՃԲ. Օրհնեա անձն իմ զՏէր եւ ամենայն . . 5
ՃԳ. Օրհնեա անձն իմ զՏէր, Տէր Աստուած . 201
ՃԹՋ. Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ազինք . . . 82
ՃԽԸ. Օրհնեցէք զՏէր յերկինս, օրհնեցէք . . 50
ՂԻ. Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութ . . 168, 174, 527
ՃԽԹ. Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր, օրհն. 51
ՃԾ. Օրհնեցէք զԱստուած ի սրբութեան . 51, 105
ՃԹԲ. Օրհնեցէք մանկունք զՏէր եւ օրհն . . . 443

Յ-Ե. Բ. Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր . . . 279
Ղ-Է. Ա. Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր . . . 42, 106
Տէր ամենակալ Աստուած Աբրահամու . 281
Դ-Ն. Գ. Օրհնեալ ես Տէր Աստուած հարցն մերոց . 38
Ղ-Է. Ա. Օրհնեալ Տէր Աստուած Իսրայէլի . . . 42

ՇԱՐԱԿԱՆՔ

Երես

բձ. Ալէլուիա: Այսօր ընդ ղօրս երկնից 201
գձ. Ահաւոր ես թագաւոր քրովբէական 221
դձ. Աղբիւր անմահութեան բխեալ ի Բեթանիա . . 154
գձ. Աղբիւր լուսոյ եւ ճառագայթ 254
դկ. Ամենակալ քաւեա զմեղս իմ, զի Աստուած . . 282
բկ. Ամենայն երկիր տուք փառս այնմ 218
դկ. Այսօր անճառ լուսոյն ծագումն 335
գձ. Այսօր աստուածութիւնն զուարճանայ . . . 444
գձ. Այսօր Գաբրիէլ ցնծութեամբ երգեաց . . . 241
աձ. Այսօր գոլով ի Բեթանիա 149, 118, 163
գձ. Այսօր եկեալ կամաւ փրկիչն 244
բկ. Այսօր երկնայինքն ուրախացան ընդ 511
աձ. Այսօր զանկիւղն բանն որ յաթոռ. . . 160, 162
աձ. Այսօր զատիկ մեր զենմամբ Քրիստոսի . . 469, 487
դձ. Այսօր զոր երկնային լուսեղինացն 333
բձ. Այսօր զուարճացան տիեզերք ամենայն . . . 501
բկ. Այսօր ընդ հրակերպեան դասուցն . . . 173, 189
դձ. Այսօր ի կատարումն աստուածային 332
բձ. Այսօր խնդրի պատուական փայտ . . . 125, 152
ակ. Այսօր կարգեցաւ օրինակ . . . 120, 259, 310, 315
դկ. Այսօր հրեշտակք ի յերկինս 473
աձ. Այսօր յարեաւ ի մեռելոց 469, 473
գձ. Այսօր յարութիւն Քրիստոսի տօնեցէք . . . 516
դկ. Այսօր նշան յաղթող երեւեալ 172, 482
գձ. Այսօր ուրախացեալ ցնծան 256
գձ. Այսօր ցնծան դասք հրեշտակաց 242
բձ. Անեղն ի Հօրէ ծնեալ Որդի 196
աձ. Անճառելի Հօր էակից ի խաչ ելեր . . . 118, 513
աձ. Անսկիզբն բանդ անբաժանելի 526
բձ. Ապաւինեցաք ի խաչ քո 378, 503
բձ. Առ ամենեսեան գթած Քրիստոս 200
բկ. Առաւօտեան սուրբ կանայքն 510
ակ. Առաքեցար ի Հօրէ բանդ Աստուած 447, 493, 500
գկ. Առեալ եւ մեր զօրհնութիւնս 523
գձ. Աստուածածին երկնային դուռն 243, 439
գկ. Աստուածածին խորան լուսոյ 134, 524
գկ. Աստուածածին մայր եւ կոյս, ծագող 139
բձ. Աստուածային գովմամբ ձայն արկեալ 153
գկ. Աստուած անեղ անժամանակ, Հայր 140
ակ. Արարիչ Աստուած եւ ստեղծիչ 83
գձ. Արարիչ եւ մարդասէր, անոխակալ 145
գձ. Արարչական բանին հրամանն 61

Երես

գձ. Արեգակն արդարութեան Քրիստոս . . . 241, 517
բձ. Արծաթասիրութեամբն մոլեալ 376, 436
գձ. Արկողդ զլոյս որպէս զօթոց 258, 130, 240
բձ. Բանալի արքայութեան տուաւ 199
բձ. Բանն առաքեալ ի Հօրէ, որ վասն 151
դկ. Բանն որ ընդ Հօր յԵւթեան 138
բկ. Գալոց է միածինն փողով 218
գձ. Դասք անմարմնականք երկնաւոր 131
բկ. Դատաւոր արդարութեան հաստատեցեր . . . 217
բձ. Դարձո զքաստանն քո ի մէնջ 123
դկ. Դու ծաղիկ անթառամ տոհմի 172, 482
գձ. Եկայք հաւատացեալք երկրպագեսցուք 430
բձ. Եկայք որդիք մարդկան այսօր 196, 150
գձ. Եկեալ ի փրկութիւն ազգի մարդկան . . 380, 240
բձ. Եկին ի գերեզման առաւօտեան 501
դձ. Ես ասացի ի վերանալ յինէն 146
ակ. Երգեսցուք քեզ ընդ հրեշտակս 494
ակ. Զանճառելի զլոյս աստուածութեան 495
գկ. Զանկզընաբար բղխումն ի Հօրէ . . . 134, 524
գկ. Զաստուածային զգերեզմանաւն բոլորեալ . . . 523
դկ. Զարհուրեալ դողացաւ ամենամեղ 280
գձ. Զգալուստ քո Քրիստոս այսօր . . . 162, 136, 182
գձ. Զերծո զնս յորոգայթէ որսողին 130
բձ. Զկուսութիւնդ քո Աստուածածին . . 153, 220
աձ. Զհոգիս ծառայից քո Քրիստոս 117
դձ. Զյարութիւն աստուածորդւոյն 136
բկ. Զյարութիւն Քրիստոսի ամենեքեան 511
դկ. Զողորմութեան քո զդուռն բաց մեզ 194
բկ. Զսիեղերական խնդութենացն աւետիքս . . . 511
աձ. Զփառաւորեալն յամենայն արարածոց 163
բկ. Զքեզ Աստուածածին որ վերօրհնիս ի 218
աձ. Զքեզ երեւեալ դուռն առ Եզեկիէլիւ 526
բձ. Զքեզ կոյս եւ մայր եւ բնակարան . . 198, 378, 503
բձ. Զքեզ Հայր յառաջ քան 200, 258, 437
գձ. Զքեզ օրհնեմք թագաւոր յաւիտ 439
բձ. Զքեզ օրհնեմք որ բաշխողդ ես 200, 377
գձ. Զքէն խորհեցան ի չարութիւն 243
դկ. Զքո յարութիւնդ օրհնեմք մարդասէր 523
բկ. Զքրիստոս թագաւորն որ էն ի յաթոռ 167
դձ. Զօրութիւն սուրբ խաչի քո Քրիստոս 137
աձ. Ընդ երիս մանկունսն օրհնաբանս 519
բձ. Ընդ թաղումն քո յերկրի 438
աձ. Ընդ լուսանալ միաշաբաթին . . . 469, 476, 491
աձ. Ընդ կանայսն իւղաբերսն առ քեզ . . . 470, 514
բձ. Ըստ աւետեաց մարգարէին, որ առ 123
բձ. Թագաւոր անմահ արարիչ յաւիտենից . . . 123, 377
դձ. Թագաւոր գոլով քո յաշխարհս 161, 178
բկ. Թագաւոր խաղաղութեան որ 126, 511

Երես

բձ. Թագաւոր փառաց քեզ սպասեսցուք . 220, 193, 196
բձ. Ի գերեզման քո կանխեցին 478, 501, 508
բկ. Ի գիշերացդ կանխեալ սաղմոսիւք 126
բձ. Ի գիշերին յորում մատներ փրկիչն 376
գձ. Ի խաչանիշ փայտէն դղրդեցան 516
աձ. Ի խորանի քումմ սրբութեան 165
գձ. Ի ձայն ահեղ յարութեան քո Տէր 517
գձ. Ի ձայն մեծի զաւարթնոյն եւ ի . . . 129, 241, 518
բձ. Ի ձայն փողոյ գալստեան քո 122, 151, 437
դկ. Ի համբառնալ բանին յերկինս 139
գձ. Ի հանգիստ քո Տէր ուր ամենայն 135
բկ. Իմաստուն կուսանքն պատրաստեալ . 216, 127, 192
գձ. Ի յարութեան յաւուր գալստեան . . . 162, 183
գձ. Իջեր յերկնից անսկիզբն որդի 379
ակ. Իջեր յերկնից որդի Աստուծոյ եւ մարմնացար . . 121
բձ. Իջեր յերկնից որդի Աստուծոյ աղաւեցեր . . . 124
բկ. Իջեր Տէր ողորմութեամբ քո 128, 218
բկ. Ի վերայ վիմի հաւատոյ չինեցեր 218
գձ. Իւղաբերք եւ սուրբ կանայքն 516
բձ. Լոյսդ ի հայրական ծոցոյ ծագեալ 257
գկ. Լոյս է լուսոյ զմեզ լուսաւորեա 132
գձ. Լոյս լուսոյ մայր եւ կենարար բանին . . 380, 518
աձ. Լոյսդ որ ի հրեղէն յաթոռ 525
գձ. Լուսաւորեա Երուսաղէմ զի հասեալ 454
բկ. Խաչի քո Քրիստոս երկիր պագանեմք 385
դկ. Խաչի քո Քրիստոս երկրպագեն արարածք . . . 139
բկ. Խաչն կենարար որ եղեւ մեզ 386, 512
դկ. Խնդրեմք ի քէն թագաւոր փառաց 138
բկ. Խոնարհեցար ի բարձանց եւ 125
գձ. Ծագուսն հրաշալի որ անյայտ էր ի մէնջ . . . 137
ակ. Ծով կենցաղոյս հանապազ զնս 120
բձ. Կանխելով սուրբք կանանցն ըստ 502
բկ. Կանխեցին կանայքն ընդ առաւօտն 510
ակ. Կանխեցին կանայքն իւղաբերք 494
դձ. Կենդանարար Աստուած մարդասէր 136
բձ. Կենդանին յաւիտենից Քրիստոս 435
աձ. Կենդանութեանց բաշխող Քրիստոս . . . 149, 163
բձ. Կուսածին մարմնով Քրիստոս այսօր 436
դձ. Համբառնամ առ քեզ Տէր զաչս 136
ակ. Հայր անխակալ եւ բարեգութ 119
դկ. Հայր անսկիզբն բարեխնամ մարդասէր 137
աձ. Հայր բաղումողորմ խոստովանիմ 118
գձ. Հայր բարեգութ որ գթացար 84
ակ. Հրաշալի զյարութիւն Աստուածորդւոյն 493
գձ. Հրաշալի յարութիւնն զպահապանն 517
աձ. Հրաշակերտ եւ զօրեղ փայտ 119
գձ. Հրաշափառ տեսութիւն ի կաթուղիկէ 518
բձ. Հրեշտակային ձայնիւ օրհնեսցուք . 122, 198, 503

Երես

աձ. Ձայն արկեալ կենարարին աստուածային . 117, 164
բձ. Ձայն աւետաւոր հրեշտակին 501
ակ. Ձեռք քո արարին եւ ստեղծին ղիս ի 119
բկ. Ճառագայթ փառաց Հօր Որդիդ. . . . 128, 217
աձ. Մարմնացեալդ ի Կուսէն նախայաւիտեան . . . 164
աձ. Մեծացուցանեմք զքեզ որ ի Հօրէ 513
բկ. Մեղք իմ բազում են յոյժ, ծանր. 193
գձ. Յամենայնի բազումողորմ Աստուած 130
բկ. Յամենայն ժամ աղաչանք իմ այս են 127
գկ. Յանճառ փառաց խոնարհեցար 524
գկ. Յանսկզբնական ծոցոյ Հօր խոնարհեալ . . . 85
բձ. Յաստուածային ձայնէ գոչմանն 149, 124
գկ. Յարեաւ Տէրն ի գերեզմանէն 523
ակ. Յարուցեալ է Տէրն ի գերեզմանէն 493
աձ. Յարուցելոյն ի մեռելոց 496
գկ. Յիսուս միածին անմահութեանց 154, 138, 172, 482
բկ. Յոյս իմ քո դու Տէր քաւիչ 192
գձ. Յովսէփ ճշմարիտ եւ արդար. 440
գկ. Յովսէփ քեզ հաւատացեալ 440
գկ. Յորժամ եկին ի գերեզման իւղաբեր 139
գձ. Յորժամ եկն Յիսուս Երուսաղէմ . . 161, 171
գձ. Յորժամ հարկանի փող գալստեան 85
ակ. Յորժամ յերկնից գոչէ փողն. 120, 494
բկ. Յորժամ յերկնից փառօք գաս. 216
գձ. Յորմէ սարսեալ սերովբէքն ոչ իշխէին 255
բձ. Նահապետին Աբրահամու. հայցմամբ 81
բձ. Նոյն եւ նման Հօր եւ Որդւոյ . . .197, 437, 502
Նորաստեղծեալ բանն յանէից 58
գկ. Նորոգող տիեզերաց որ գգեցուցեր 401
գձ. Նոր աքանչելիք այսօր տեսանեմք . . . 244, 252
բձ. Շնորհեա մեզ Տէր արթնութիւն ընդ . . 191, 197
գկ. Շնորհեա մեզ Տէր ընդ աղքատացն 133
բկ. Ողորմեա ինձ Աստուած իմ ողորմեա 127
աձ. Ողորմեա ինձ Աստուած: Լսելի արա ինձ . . . 505
աձ. Ողորմեա ինձ Աստուած: Որ ղառաջինն . . . 117
ակ. Ով գերահրաշ ծաղիկ բուրեալ 121
գկ. Ով պահապան որ ծագեցար յԵդեմայ 134
գձ. Ով աքանչելի եւ տեսիլ ահաւոր 380
գկ. Ով քառաթեւ լուսածին գերապանծ 525
գկ. Որ անբաւ քո մարդասիրութեամբդ 132
աձ. Որ անճառ էութեամբ Հօր ես փառակից . 470, 519
աձ. Որ անճառ անօրէնութեամբ ի փրկութիւն . . 489
գձ. Որ յանսկիզբն յէութեանդ ես 259, 240
ակ. Որ առաքեցար ի հայրական ծոցոյ 120
ակ. Որ առաքեցար ի Հօրէ Հոգիդ անեղ 121
գձ. Որ արարեր զօրութեամբ զնմանալեաց 129
գկ. Որ արարիչդ ես արարածոց 138
գկ. Որ արարիչդ ես հրեղինաց եւ հողեզինաց . . . 132

Երես

բձ. Որ արարիչդ ես յաւիտենից 199
գձ. Որ բաշխողդ ես բարութեանց 439
գձ. Որ եադ ի յերկինս եւ ի վերայ երկրի 254
գձ. Որ երկայնամիտդ ես քաղցր 129, 256
աձ. Որ զաւետիս Հոգւոյն ի հրեղէն 119, 505
բձ. Որ զխորհուրդ քո գալստեանդ 150
աձ. Որ զհրեշտակին զձայնն լուեալ 519
գձ. Որ զօրէնս սրբութեան պահոց 135
բձ. Որ թագաւորդ ես թագաւորաց Քրիստոս . 381, 436
գկ. Որ թագաւորդ ես յաւիտենից Քրիստոս . . . 86
աձ. Որ ի լերինն այլակերպեալ ցուցեր 163
գձ. Որ ի չորեքկերպեան կենդանեաց 153
ակ. Որ ի սկզբանէ իմաստութեամբ 495
բձ. Որ ի վերդ ես քան զամենայն զփառս 197
բձ. Որ ի վերդ ես քան զփառս եւ զխորհուրդս . . 150
գկ. Որ ի քրովբէական աթոռ ընդ Հօր 165
աձ. Որ ի քրովբէական կառադ հանգչիս . . . 164, 470
աձ. Որ խոնարհեցար ի յերկինից եւ իջեր 519
գձ. Որ խոնարհեցար յերկինից բանդ 129
գձ. Որ խորհրդեամբ ընդ Հօր եւ Հոգւոյն 239
գձ. Որ խորհրդոց ես Տէր Աստուած անմահ 243
բձ. Որ կոչեցեր առ քեզ Տէր 83
գձ. Որ համագոյդ ես Հօր եւ Որդւոյ . . . 130, 255
գձ. Որ յաթոռ փառաց բազմեալ ընդ Հօր . . . 239
աձ. Որ յամենայնի ես Աստուածութիւն, եւ . . . 118
բձ. Որ յանէից գոյացուցեր զքո 213
ակ. Որ յերկնային զօրս անմարմնոցն 494
գձ. Որ յէութենդ ես ընդ Հօր եւ. 256
բձ. Որ նստիս ի քրովբէս Աստուած. 220, 196, 376, 436
բկ. Որ ողորմեցար ի մեղս ծնեալ. 128
բկ. Որ որդիդ ես եւ բանդ Աստուած 84
բկ. Որ պատուիրան ճշմարտութեան 126
աձ. Որ ստեղծմամբ ըստ պատկերի քո . . . 83, 497
բձ. Որ աքանչելիդ ես ի բարձունս Տէր 219
աձ. Որ վերօրհնիս յաթոռս քերովբ. 160, 162, 167, 177
գձ. Որ վասն մեր յերկրի երեւեալ 255
գկ. Որ տրամահաղորդ քո չարչարանօք 133
բկ. Ուրախ լեր եկեղեցի սուրբ ի 166, 217
աձ. Ուրախ լեր յոյժ դուստր Սիովնի 166
աձ. Պայծառացիր եկեղեցի հեթանոսաց 504
բձ. Պարգեւատուն ամենեցուն այսօր 435
բձ. Սարսափելի հողմոյ նման 124, 151, 377
ակ. Սեղան քո Տէր զօրութեանց հաւատով . . . 122
բկ. Սիւն լուսոյ եւ ամպ հովանի 512
աձ. Սոսկալի տեսիլ հրեշտակին 526
աձ. Սուրբ խաչն օգնական հաւատացելոց 490
բձ. Աքանչելի կանայքն առերկիւղ եկին. 502
ակ. Աքանչելի հրեշտակն Տեառն 493

երես

գձ. Վերաձգողն երկնից մշտնջենաւոր . . . 254, 240
գկ. Տեսիլ փայլակնաձեւ զուարթնոյն 523
աձ. Փայլակնաձեւ հրեշտակն իջեալ 527
գձ. Փառաւորեալ է քո յարութիւնդ 516
գկ. Փառք ի բարձունս Աստուծոյ եւ յերկիր . . . 52
աձ. Փառք յարութեան քո Տէր: Պատրանօք . 470, 505
գկ. Փառք քեզ Աստուած փառաւորեալ 524
գձ. Փառք քեզ Հայր որ կենարարդ 135
ակ. Փառք սուրբ խաչիդ 386
գձ. Քանզի զքեզ օրհնեն իշխանութիւնք 135
բկ. Քեզ վայելէ Աստուած օրհնութիւն որ յանմ . 125
աձ. Քեզ վայելէ Աստուած օրհնութիւն . . 117, 497
գձ. Քեզ Քրիստոսի կաթուղիկէ եկեղեցւոյ . . . 131
բկ. Քո յարութեանդ փառք վայելէ . . 479, 510, 515
գկ. Քրիստոս Աստուած Աստուծոյ 133
գկ. Քրիստոս Աստուած յոյս ապաշխարողաց . . . 138
գձ. Քրիստոս Աստուած որ վասն մեր խոնարհեցար . 254
բկ. Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց: Ընդ արշա . 483. 510
աձ. Օրհնեալ ես դու Քրիստոս որ յարեարդ . . . 496
աձ. Օրհնեալ ես Տէր Աստուած հարցն 513
գկ. Օրհնեմք զքեզ անսկիզբն Հայր 132
գձ. Օրհնեմք զքեզ Հայր անսկիզբն 68

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0345676